

ČETRTEK, 23. JUNIJ 2011

PRESEDSTVO: ALEJO VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 8.30)

2. Predložitev dokumentov: gl. zapisnik

3. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): gl. zapisnik

4. Trialog o predlogu proračuna za leto 2012 (razprava)

Predsednik. – Prva točka je poročilo (A7–0230/2011) gospe Balzani v imenu Odbora za proračun o pooblastilu za trialog o predlogu proračuna za leto 2012 (2011/2019(BUD)).

Francesca Balzani, poročevalka. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, proračunski postopek je s pooblastilom za trialog dosegel svojo najkonkretnejšo stopnjo, na kateri proračunski organi dejansko začnejo razprave, ki lahko pripeljejo do uporabnih in pomembnih rezultatov. Zato predvsem upam, da je ta trialog priložnost, ki jo bomo izkoristili in ki je ne smemo zamuditi.

Proračunski postopek smo začeli z veliko mero treznosti. Države članice zdaj izvajajo stroge nacionalne politike proračunske konsolidacije in pri teh politikah je treba najti pomembno ravnotežje med potrebo po reševanju krize in potrebo po ponovni oživitvi gospodarstva in naložb. Proračun Evropske unije, ki ima veliko in edinstveno zmožnost ustvarjanja dodane vrednosti pri odhodkih, naložbah in sredstvih, lahko zdaj prav zaradi tega odigra temeljno vlogo in jo tudi mora odigrati. Bistveno je, da je začetna točka pri tej temeljni vlogi strategija Evropa 2020.

Strategija Evropa 2020 je za ta parlament že od začetka osrednje vprašanje pri razpravah o proračunu. Proračun za leto 2012 je lahko in mora biti prvi korak pri izvajanju konkretnih ukrepov za to strategijo, ki je instrument, izbran prav za oživitev naše Unije.

V tem smislu je finančna razsežnost strategije Evropa 2020 povezana z našo doslednostjo in verodostojnostjo, ki jima daje osrednjo vlogo. Ne moremo oblikovati tako velikopotezne strategije, ne da bi jo takoj začeli izvajati, prav v času, ko je ključnega pomena, da se popolnoma razvijejo učinki tega instrumenta za oživitev gospodarstva.

Doslednost, verodostojnost in velikopotezna strategija Evropa 2020 bodo zato postale tudi odločilne in bistvene za zagotavljanje stabilnosti, ki jo danes potrebujemo v Evropski uniji ter pri naši skupni valuti.

Pojavljajo se tudi druga dejstva in politike. V mislih imam demokratične procese v Sredozemlju in potrebo po zagotavljanju zunanje dimenzije Evropske unije, ki zdaj lahko resnično odigra svojo vlogo in ponovno pridobi pomemben vodilni položaj.

Ne pozabimo, da proračun ni le instrument, ki ga moramo odobriti, ko je potrebna napoved za naslednje leto. Je tudi instrument, ki mora delovati vse leto. V tem smislu gre za vprašanje,

pri katerem je potrebna previdnost, ne le v zvezi s plačili za naslednje leto, temveč tudi v zvezi z izvajanjem proračuna za leto 2011, ki poteka zdaj.

Doslednost, verodostojnost in dobra, odločna, ciljno usmerjena uporaba proračuna kot temeljnega instrumenta za boj proti krizi in uravnoteženje politik konsolidacije držav članic – vse to so vprašanja, ki zahtevajo našo resno zavezanost, ki morajo resnično zagotoviti, da bomo pri varnosti Evropske unije ponovno igrali ključno vlogo, in ki nas predvsem – to je moja glavna skrb – spodbujajo k temu, da ne zamudimo priložnosti dialoga. Dialog je lahko in resnično mora biti dragocena priložnost za konkretno in uporabno izmenjavo, ki nas bo letos privedla do skupne vizije potrebnih proračunskih izbir.

Zdi se mi, da so skupne izbire pri obravnavanju tako pomembnega dokumenta, kot je proračun, še en odličen dokaz naše zmožnosti delovanja v Uniji, ki je v tem času še posebno pomembna.

Janusz Lewandowski, član Komisije. – Gospod predsednik, prišel sem, da bi prisluhnil vašim mnenjem o predlogu proračuna, ki ga je predložila Komisija, in o pooblastilu za dialog.

Čaka nas pomembno delo in v prihodnjem dialogu bomo imeli kmalu priložnost za razpravljanje o vprašanjih, ki so pomembna za Parlament. Vendar pa je jasno – in to je vsebovala predstavitev poročevalke –, da v sedanjih neobičajnih okoliščinah pripravljanja proračuna za leto 2012 in iskanja kompromisov v zvezi z njim ne moremo obravnavati tako, kot da gre za običajno delo. Zato je ravnotežje med konsolidacijo javnih financ in naložbami, ki vodijo v rast in delovna mesta, nujno potrebno, in mislim, da je to razvidno iz našega predloga. Tudi v času krize potrebujemo naložbe, da bi okrepili zelo nestabilno oživitev evropskega gospodarstva.

Tukaj je del našega odgovora v proračunu za leto 2012. Prav tako smo jasno nadgradili prednostne naloge v zvezi s strategijo Evropa 2020. Ta po naših ocenah predstavlja 62,6 milijard EUR, kar znaša 43,5 % celotnega predloga proračuna. Tudi odhodki v zvezi z Lizbonsko pogodbo so se spremenili – povečali so se namreč za 4 %. To je prvi del odgovora.

Drugi del odgovora predstavljajo seveda strog pristop k upravljanju, ničelna rast Komisije in tako imenovane negativne prednostne naloge za zelo strogo ocenjevanje programov – da bi ugotovili, ali so uspešni ali ne – in na podlagi uspešnosti na nekaterih področjih tudi priprava proračuna, ki bo pod predhodnimi finančnimi načrti za leto 2012. Posledično je predlog proračuna za leto 2012 skoraj 9 milijard EUR pod zgornjo mejo finančne perspektive za leto 2012.

Predlog proračuna ne zadošča. Imamo tudi skupno dolžnost, da se odzovemo na dogajanje na svetovni ravni. To še zlasti velja za južno Sredozemlje. Zato smo se sporazumeli glede pisnega predloga spremembe št. 1 k proračunu za leto 2012, dogovorjenega pred enim tednom, da bi izboljšali proračunski odziv na potrebe našega sosredstva in zlasti na potrebe južnega Sredozemlja v letih 2011, 2012 in 2013 za več kot 1,3 milijarde EUR.

Za naslednje leto to pomeni dodatno uporabo skoraj 500 milijonov EUR za južno Sredozemlje in na splošno za to sosredstvo, s čimer bi porabili razliko do zgornje meje razdelka 4, a tudi to gre na račun instrumentov prilagodljivosti do višine 150–153 milijonov EUR.

Rezultat je takšen, kot je bil predstavljen. Plačilo bi morali povečati za 4,9 %, a ne brez razloga, temveč zato, da bi plačali neporavnane pravne obveznosti, ki ob koncu finančne perspektive naraščajo. To je, še enkrat moram ponoviti, natanko 8,8 milijard EUR pod zgornjo mejo za leto 2012.

Naraščajo sredstva za raziskave in razvoj; naraščajo sredstva za kohezijo, ki se spreminjajo, ker so se ustrezni programi zdaj končali in moramo plačati račune držav članic. Toda na splošno smo, celo pri koheziji, precej pod napovedmi o povečanju za države članice za leto 2012.

Če povzamem, ne pričakujem nikakršnih lahkih razprav s Svetom glede prihodnosti. Izkušnje pri postopku za leto 2011 so bile zelo poučne. Potrebujemo podporo Parlamenta, da bi oblikovali dostojen proračun za naslednje leto: s konsolidacijo na eni ter prispevanjem k rasti in delovnim mestom na drugi strani. Upam, da bo v primerjavi s proračunskim postopkom za leto 2011 letos postopek tekel bolj gladko in z manj napetostmi.

María Muñiz De Urquiza, *poročevalka mnenja Odbora za zunanje zadeve. – (ES)* Gospod predsednik, predlog Komisije, da bi morali omejiti povečanje proračuna za leto 2012 na najmanjšo raven, ki je potrebna za izpolnitev pravnih zavez EU, bi pomenil zamrznitev Evropske unije in Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu se s tem ne more strinjati.

Verjamemo v Evropo, verjamemo v njene politike in v potrebo po njihovem financiranju, saj EU, gospod komisar, ni strošek, temveč prej dodana vrednost za nacionalne politike.

Kot je omenila poročevalka, se popolnoma strinjamo, da bi moral biti proračun usmerjen k doseganju strategije EU 2020, konkurenčnosti in zaposlovanja, a zaradi te glavne skrbi ne smemo pozabiti na trajno pomanjkanje financiranja zunanjega delovanja Unije. To ni združljivo s ciljem Evropskega parlamenta, Komisije in Sveta, da postane Unija pomemben svetovni akter s komajda 2,9-odstotno rastjo inflacije.

S tem, kar je bilo predlagano, je težko izpolniti zahteve javnosti in našo odgovornost za krepitev miru, razvoja, mednarodne stabilnosti in človekovih pravic po svetu.

Osredotočila se bom na točke, ki zanimajo Odbor za zunanje zadeve.

Prvič, v proračunu se mora odražati pregled evropske sosedске politike, zlasti njene sredozemske razsežnosti. Gospod komisar, naj za začetek povem, da predlog Komisije v zvezi s Palestino, bližnjevzhodnim mirovnim procesom in Agencijo Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) zajema zmanjšanje proračuna za 100 milijonov EUR.

Mislím, da je mir na Bližnjem vzhodu dovolj občutljivo vprašanje in da je delo Agencije Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu dovolj pomembno, da ne bi smela biti leto za letom deležna manjše vsote, ki jo predlaga Komisija in ki se potem med pogajanjem o proračunskem postopku poveča.

Gospod komisar, sredozemsko območje je zelo pomembno, vendar zaradi njega ne bi smeli pozabiti na druga območja, ki jih zajema zunanje delovanje Evropske unije.

Takšen primer je Latinska Amerika in njeno razvpito nezadostno financiranje. Poleg tega razvpitega nezadostnega financiranja obstaja tudi zastoj financiranja za države, ki bi bile lahko deležne koristi instrumenta za industrializirane države, vendar pa – gospod

predsednik, zdaj bom končala – tega niso zmožne, ker ni rešitve za težavo v zvezi s pravno podlago tega instrumenta.

Tudi širitvi in instrumentu za stabilnost moramo nameniti potrebna sredstva, prav tako kot večstranskim vprašanjem, kot je prispevek Evropske unije k organu UN Women. Gospod predsednik, dovolite mi le še sekundo, da povem, da bi morali imeti tudi možnost prožne uporabe proračuna.

Jorgo Chatzimarkakis, *poročevalec mnenja Odbora za proračunski nadzor. – (DE)* Gospod predsednik, z vidika proračunskega nadzora se Evropsko unijo pogosto obtožuje, da ima površen pristop do porabe sredstev. Kdo je odgovoren za to? V 80 % primerov so v resnici države članice tiste, ki nosijo skupno odgovornost za odhodke. Pogosto so to države članice. Vsi se spomnimo, kako je britanski predsednik vlade, gospod Cameron, predsedniku Evropskega parlamenta rekel, da moramo namesto tega, da bi prosili za več denarja, najprej zagotoviti, da se denar uporablja učinkoviteje. Katera država je bila leta 2010 največja kršiteljica? Združeno kraljestvo. Vsi britanski programi so se leta 2010 ustavili.

Zakaj? Ker so pravila prezapletena. Zato bi rad pozval svoje kolege poslance in zlasti Komisijo, naj si skupaj z državami članicami prizadevajo za enostavnejša pravila, učinkovitejše in enostavnejše sisteme spremljanja ter uvedbo novih elementov. Če bi na primer raziskovalna politika vključevala priznanje ali nagrado za posebno uspešen, inovativen projekt, bi jo bilo veliko lažje spremljati. Enako velja za kohezijsko politiko, pri kateri bi lahko z zagotavljanjem posojil, povezanih s projekti, ustvarili učinek vzvoda.

Na voljo imamo veliko možnosti za inovacije. Narediti bi morali pogumen korak naprej.

Pervenche Berès, *poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (FR)* Gospod predsednik, gospod komisar, Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve je določil svoje prednostne naloge ob upoštevanju zaskrbljujočega dejstva: gospodarska, finančna in socialna kriza še naprej povzroča škodo s 23 milijoni brezposelnih oseb, med katerimi je 5,2 milijona mladih.

V svoji resoluciji o izvajanju smernic za politike zaposlovanja v državah članicah je Evropski parlament pozval Evropski svet, „naj pri obravnavanju priporočila Komisije v letnem pregledu rasti, da se strogi fiskalni konsolidaciji v obdobju 2011–2012 nameni glavna prednost, ne zanemari vprašanj zaposlovanja“. Ta zahteva mora v zvezi s proračunom pomeniti močno podporo za pet glavnih ciljev strategije Evropa 2020, zlasti za povišanje stopnje zaposlenosti in zmanjšanje števila ljudi, ki jih je prizadela ali jim grozi revščina ali socialna izključenost.

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poudarja dejstvo, da mora biti zaradi teh ciljev proračun EU primerljiv in združljiv s proračuni držav članic ter jih dopolnjevati.

Toplo se zahvaljujemo naši poročevalki Francesci Balzani, saj vemo, kako močno podpira stališče odbora v trialogu.

László Surján, *poročevalec mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (HU)* Gospod predsednik, Odbor za regionalni razvoj je razpravljal o predlogu in ga z veseljem podpira. Ta se zdi odboru precej preudaren in misli, da zagotavlja ustrezno pripravo, ne le na sam trialog, temveč tudi na celoten proračunski postopek v prihodnosti. Seveda je najpomembnejši vidik Odbora za regionalni razvoj financiranje kohezijske politike in opozarjamo na dejstvo, da smo med naravnim potekom sedemletnega cikla dosegli stopnjo, ko države članice na podlagi svojih programov prejemaajo ali poskušajo prejeti in uporabiti vse večje vsote. V

moji državi smo na primer lansko leto prejeli dvakrat več sredstev, kot smo jih prej prejeli v dveh letih. Tudi to je torej znak pospeševanja, do katerega seveda prav tako prihaja zaradi notranjih razlogov, toda ta pojav vzbuja pozornost tudi v drugih državah članicah. Zato upamo, da bo ta politika deležna jasne podpore.

Luis Manuel Capoulas Santos, *poročevalec mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja*. – (PT) Gospod predsednik, obstajajo tri ključna vprašanja, ki so povezana z razdelkom 2: skupna kmetijska politika (SKP). V zvezi s prvim stebrom ni večjih težav, saj predstavlja približno 90 % odhodkov in se izvaja skoraj 100-odstotno, zato pozdravljamo 3-odstotno povečanje odhodkov za leto 2012, saj dobro ustreza stroškom širitve SKP, ki bo, kot vemo, postopoma potekala do leta 2013.

Tudi drugi steber ne predstavlja posebnih težav, saj so se odobrena sredstva povečala. To je pozitiven korak, saj smo sredi programskega obdobja. Glede na krizo in težave nekaterih držav članic pri sofinanciranju je pomembno, da pospešimo izvajanje tega drugega stebra, ki predstavlja približno 70 %.

Tretje vprašanje, ki bi ga rad omenil – in ki se mi zdi najpomembnejše –, je povezano z nekaterimi posebnimi programi. V skladu s sodbo Splošnega sodišča so bili program razdeljevanja sadja v šolah, program mleka za šole in zlasti program pomoči najbolj prikrajšanim osebam na koncu precej zmanjšani, ker je bilo določeno, da se presežna sredstva lahko uporabijo in porabijo le prek intervencijskih mehanizmov. V času tako hude krize, kot je ta, solidarnost ne bi smela biti le politična prednostna naloga, temveč predvsem nujnost vesti. Zato Komisijo in Svet pozivam k predložitvi zakonodajnih predlogov, da bi popravili to nepravilno stanje.

Olle Ludvigsson, *poročevalec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve*. – (SV) Gospod predsednik, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve bi rad izpostavil tri prednostna področja. Prvič, nove evropske nadzorne organe je treba financirati na zadovoljiv način. Njihova zmožnost igranja močnejše vloge je ključnega pomena za stabilnost finančnih trgov. Ko organi dobijo nove naloge, se morajo njihova sredstva takoj povečati. Dolgoročno moramo pozorneje preveriti, ali bo osebje, ki je zdaj načrtovano, v resnici ustrezno. Drugič, ko bo sprejet sveženj o gospodarskem upravljanju, mora biti Komisija pripravljena povečati človeške vire na področju ekonomskih zadev. Posodobljene predpise je treba učinkovito upravljati že od začetka. Tretjič, področje uporabe mora biti določeno v proračunu, da bi izboljšali kakovost statističnih podatkov EU. Slabi gospodarski statistični podatki bi lahko bili eden od razlogov za krizo.

Reinhard Bütikofer, *poročevalec mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko*. – (DE) Gospod predsednik, gospod Lewandowski, gospa Balzani, najprej bi se v imenu svojega odbora rad zelo lepo zahvalil gospe Balzani za trdo delo in tesno sodelovanje. Daje zelo dober zgled.

Gospod Lewandowski, rekli ste, da obravnavanje tega vprašanja, kot da gre za običajno delo, ni sprejemljivo. To je seveda popolnoma res. Če si ogleđamo prednostno področje energije v strategiji Evropa 2020, pa je jasno, da Komisija rahlo teži k temu, da se ne bi nič spremenilo, saj prednostno področje ni bilo v celoti financirano. Celo pomembno področje energetske politike je deležno zmanjšanj in to resnično ni smiselno. Kot pravijo Američani, moramo preiti k dejanjem in ne smemo sprejemati zavez, ki jih potem ne izpolnimo.

Drugič, v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko želimo zagotoviti, da se pri dramatičnem povečanju stroškov pomembnih projektov, kot sta reaktor za jedrsko fuzijo

ITER in globalni navigacijski sistem GALILEO PAS, ne bo še naprej črpalo iz proračuna za raziskave. V zvezi s tem vprašanjem smo pripravili predloge in veseli bi bili pozitivnega odziva. Za konec naj povem, da je vse to povezano z malimi in srednjimi podjetji. Radi bi določili prednostne naloge za njihov dostop do financiranja raziskav in inovacij ter inovativnih finančnih instrumentov.

Franziska Keller, *poročevalka mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve*. – Gospod predsednik, Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve toplo pozdravlja povečanje na področju svobode, varnosti in pravice, vendar pa misli tudi, da je treba pred uvedbo novih ukrepov in programov ustrezno oceniti sedanje in da bi morale biti te ocene podlaga za oblikovanje novih programov.

Vidimo priložnost za uporabo sinergij in izogibanje podvojitvam, poenostavljanje zadev in zagotavljanje jasne dodane vrednosti pri vsem, kar počnemo na ravni EU.

Odbor za državljanske svoboščine je trdno prepričan, da bi se morali seznaniti s sedanjim dogajanjem okoli nas in izboljšati svoje zmožnosti porabe na področju zaščite beguncev ter vključevanja Romov. Vse naše agencije morajo biti zmožne izpolniti naloge, ki jim jih zdaj nalagamo.

Kot zadnje – in to bi lahko zanimalo tudi Komisijo – je Odbor za državljanske svoboščine trdno prepričan, da bi morali precejšen del proračuna za SIS II vključiti v rezervo, saj še vedno ni jasnih rezultatov. Prav tako bi morali razmisliti o tem, da bi v rezervo vključili del odhodkov za zaposlene, če programa EU za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti – o tem je do zdaj razpravljala le Komisija, Odbor za državljanske svoboščine pa še ne – ne bi uresničili.

Barbara Matera, *poročevalka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, težke gospodarske in finančne razmere v Evropi izpostavile slabosti posameznih držav članic, ki si močno prizadevajo, da bi se izognile krizi državnega dolga. Kriza je povzročila velik padec javnih naložb na področjih, ki so ključnega pomena za spodbujanje ustvarjanja delovnih mest in rasti. Strategija Evropa 2020, ki ima v proračunu za leto 2012 osrednjo vlogo, vsebuje predlog za rešitev iz tega začaranega kroga.

Čeprav priznavam, da je Komisija v zvezi z načrtovanimi dodelitvami za leto 2012 pokazala ustrezno odgovornost, kot poročevalka za proračun Odbora za pravice žensk in enakost spolov obžalujem minimalno povečanje pri programih, kot je PROGRESS, ki je namenjen izvajanju pomembnih pobud za mlade, boj proti revščini in enakost spolov, in program Daphne, ki je namenjen politikam za boj proti nasilju nad ženskami.

Skratka, mislim torej, da je nujno, da se proračun za leto 2012 lahko konkretnije odzove na izzive, s katerimi se spopada Evropa.

Giovanni La Via, *v imenu skupine PPE*. – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, naloga, ki čaka vse tri institucije, ki sodelujejo pri proračunskem postopku, ni preprosta in zajema določitev ravni sredstev, pri kateri se upoštevajo zaveze iz prejšnjih let in izzivi, na katere se pripravlja Unija. Cilj je, da se poskuša najti ravnotežje med zahtevami po rasti in razvoju ter zavedanjem potrebe po odgovornem varčevanju.

Danes se Parlament pripravlja na glasovanje o tem pomembnem dokumentu, ki predstavlja pooblastilo, torej posebno usmeritev, ki jo je treba izbrati pri pogajanjih s Svetom. Poslanska skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je želela dopolniti dokument,

ki ga je predstavila poročevalka, gospa Balzani – ki se ji seveda zahvaljujem za njeno delo –, in s tem pomagati izpostaviti potrebo po zadostnih sredstvih za financiranje ciljev strategije Evropa 2020, ki ima v proračunu za leto 2012 osrednjo vlogo, in ključno vlogo proračuna Skupnosti kot načina za preusmerjanje politik držav članic.

Naše prednostne naloge so pametna, trajnostna in vključujoča rast, podpiranje raziskav, razvoja, rasti, inovacij in dela ter spodbujanje razvoja malih in srednjih podjetij. Mislim, da je vlaganje v te sektorje edini način, da se Evropa lahko reši iz krize. Podpiram zamisel o evropski dodani vrednosti in to dodano vrednost je treba doseči s proračunom in finančnim načrtovanjem.

Mislim, da bi moral posebej omeniti še vprašanje presežka. Osebno se strinjam z zahtevo, da morajo neporabljena sredstva ostati v proračunu Evropske unije, vendar od naslednjega večletnega finančnega okvira naprej, saj zdaj ni pravne podlage, ki bi Uniji omogočila, da zadrži ta sredstva. Enako velja za denarne kazni in zamudne obresti.

Zaključil bom z ugotovitvijo, da se moramo letos izogniti temu, da se ponovi, kar se je zgodilo lani decembra, in namesto tega poskušati najti ravnotežje z državami članicami od prihodnjega julijskega trialoga naprej. Hkrati moramo pridobiti ustrezna finančna sredstva za evropske strateške politike in prednostne naloge, ki so nujno potrebne za resnično oživitvev Unije in za 500 milijonov evropskih državljanov.

Edit Herczog, v imenu skupine S&D. – (HU) Gospod predsednik, pozdravljam gospoda komisarja in svoje kolege poslance. Proračun za leto 2012 v bistvu lahko obravnavamo kot malega brata zakonodajnega svežnja o gospodarskem upravljanju, saj je tudi ta usmerjen v vzpostavitev pogojev za uravnotežen proračun in gospodarsko rast ter v povečanje zaposlovanja in konkurenčnosti z ustreznimi sredstvi ekonomske in proračunske politike. Potrebujemo rezultate, potrebujemo delovna mesta, potrebujemo rast, potrebujemo industrijsko politiko – z drugimi besedami: potrebujemo močno evropsko gospodarstvo. Z nestabilnim evrom od držav članic ne moremo pričakovati, da bodo kljub krizi in recesiji začele povečevati svoje prispevke v proračun EU, sorazmerne z BDP, le zato, ker upamo na povečanje BDP. Vendar pa je treba ustvariti trdno gospodarsko podlago, da bi omogočili Evropski uniji, ki smo si jo zamislili, da bi resnično služila svojim državljanom. Določili smo svoje cilje za doseg tega. Izvajati moramo strategijo Evropa 2020. Namesto poti k upadu bi morali utreti pot k rasti za Evropo, pot k industrijski in tehnološki revoluciji, ki je vodilno področje inovacij. Proračun za leto 2012 bi moral prispevati k uresničevanju naše strategije Evropa 2020. Zdaj govorimo o drugem letu tega desetletnega programa. Ne moremo reči, da se bo to šele kasneje končalo. Zato ne zadošča, da predlagamo omejitve ali prikrajšamo Evropsko unijo za evropske državljane. Nujno je, da predlog proračuna za leto 2012 in sedmi okvirni program za raziskave, ki mora biti uveden leta 2013, služita temu namenu.

Carl Haglund, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil naši odlični poročevalki za njeno izvrstno delo. Tudi mene veseli, da je strategija Evropa 2020 podlaga za to delo. Z odločitvami, ki jih bomo sprejeli glede prihodnosti, ne smemo odlašati, dokler ne bo vzpostavljen novi večletni finančni okvir; temu delu, usmerjenemu v prihodnost, se moramo resnično posvetiti že zdaj in leti 2012 ter 2013 bosta izjemno pomembni. Hkrati bi se morali najbrž spomniti, da je bila priprava proračuna za leto 2011 precej težek postopek. Z Evropskim svetom se nismo mogli sporazumeti glede skupnega pristopa. Glede na to se moramo žal pritoževati nad precejšnjim povečanjem, ki ga v zvezi s proračunom za leto 2012 predlaga Komisija. V Skupini

zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo mislimo, da je to povečanje preveliko. Zato smo tudi vložili predlog spremembe, katerega namen je ustvariti bolj realistične temelje za proračun, in upam, da bodo druge skupine na današnjem glasovanju to lahko podprle.

Radi bi poudarili tudi dejstvo, da imamo precej neobičajno navado, da nekaterim področjem vsako leto dodelimo preveč sredstev, kljub temu da vemo, da bodo ta na koncu leta ali pravzaprav leto kasneje vrnjena kot neporabljena. Ali ne moremo nič narediti glede te prevelike količine dodeljenih sredstev za številne dejavnosti v okviru Unije?

Mislimo, da je izjemno pomembno, da razumemo gospodarske razmere v Evropi. To na žalost pomeni, da proračun za naslednje leto ne more biti prav tako obsežen, kot bi moral biti po mnenju Komisije. Hkrati pa mislim, da bi se moral Svet zavedeti, da tudi tako imenovana ničelna rast ne zadošča, temveč da potrebujemo nova sredstva za prednostne naloge, o katerih smo se dogovorili. Pri tem je treba najti srednjo pot in vsaj v naši skupini mislimo, da to lahko najdemo le, če vsak prevzame odgovornost.

Lajos Bokros, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, Grčija je tehnično bankrotirala. Bistveno vprašanje pri tem ni več, ali potrebuje odpis dolgov, temveč kdaj ga potrebuje. Čim prej, tem bolje.

Evropske institucije pri razumevanju narave te težave doživljajo ogromen neuspeh. Ne gre za krizo likvidnosti, temveč za globoko krizo solventnosti, ki odraža pomanjkanje mednarodne konkurenčnosti grškega gospodarstva. Nalaganje še večje količine dolga grškim davkoplačevalcem ni le nesmiselno, temveč je tudi popolnoma protiproduktivno. Da bi se Grčija začela reševati iz fiskalne krize, bi morali javni in zasebni upniki odpisati in prevzeti nase del bremena dolga.

Francoske, nemške in zlasti grške banke se bodo morale dokapitalizirati. Ker je ECB kupila zelo veliko obveznic grške vlade in jih veliko sprejela tudi kot zavarovanje, je zdaj ujeta. Pred dvajsetimi leti, ko se je v nekdanjih komunističnih državah začela tranzicija, je bila ena od najpomembnejših strukturnih reform vzpostavitev neodvisne centralne banke s strogo pravno prepovedjo monetizacije javnega dolga. ECB je v bistvu sledila praksi komunističnih držav. Pri njenih pristojnostih obstaja jasno navzkrižje interesov in zdaj evrsko območje trpi posledice tega.

Proračun za leto 2012 moramo obravnavati prav v tem okviru. Glede na ogromno breme, ki ga bodo davkoplačevalci verjetno tako ali tako prevzeli, je utopično pričakovati kakršno koli povečanje prispevkov držav članic v prihodnjem letu. Na pismo predsednikov držav in vlad petih trdnih in solventnih držav ne bi smeli pozabiti in ga zapostaviti. Tudi izkušnje bolečih pogajanj in neuspeha Parlamenta konec lanskega leta bi se morali spominjati kot opozorila. Če Parlament želi ohraniti svojo vlogo pri velikih izzivih, s katerimi se bo v prihodnosti spopadala EU, bi moralo biti pooblastilo delegacije EP v zvezi s dialogom veliko skromnejše in hkrati bolj realistično.

Helga Trüpel, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Lewandowski, gospe in gospodje, najprej bi rada izrazila svojo splošno podporo temu, kar je gospod Lewandowski povedal o dejstvu, da je v času krize pomembno zagotoviti pravo ravnotežje med potrebo po varčevanju, učinkovito uporabo finančnih sredstev in varčevalnimi ukrepi ter hkrati pripravljenostjo in zmožnostjo za vlaganje, da ne bi v celoti zavrla svojega gospodarstva. Podpiram te splošne smernice in mislim, da bi morale biti tudi merilo za naš proračun.

Zdaj se postavlja vprašanje, ali je zahtevo, ki jo je gospod Lewandowski povsem upravičeno omenil, dejansko mogoče izpolniti. Z vidika Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze obstaja več pomembnih področij kritike. Če se posvetimo enemu posebnemu projektu, reaktorju za jedrsko fuzijo ITER, postane jasno, da gre za enega od projektov z največjim povečanjem finančnih sredstev v naslednjem proračunu, in sicer za 740 milijonov EUR. Ali je to pravo sporočilo v času, ko se financiranje drugih projektov raziskav, zlasti na področju obnovljivih virov energije, omejuje? Radi bi verjeli zagotavljanju Komisije in Evropske unije, da se resnično nameravata boriti proti podnebnim spremembam in se usmeriti v uporabo obnovljivih virov energije, vendar pa vidimo, da je financiranje tega projekta tako zelo pomembno in mislimo, da je to napačna odločitev. Iz tega razloga nismo mogli podpreti tega pooblastila za pogajanja, kljub dejstvu, da se nam velik del tega zdi ustrezen.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, moja skupina se strinja s pooblastilom za pogajanja z vladami, ki naj bi ga danes sprejeli, vendar pa bi kljub vsemu rad omenil politično vprašanje, ki ga ta dokument ne zajema in ki je povezano s sedanjim dogajanjem v Grčiji in v moji državi, Portugalski, in z nedavnimi izjavami Jean-Clauda Junckerja. Ti dve državi – in v prihodnosti najbrž še druge – bosta morda vstopili v peklenski krog politik reševanja, v katerem eno njihovo reševanje služi za reševanje drugega reševanja. Ta pekel, povezan z varčevanjem, ima jasne posledice za vse manjši obseg javnih naložb in ustvarjanja delovnih mest.

Mislim, da je povsem nujno, da ima lahko EU politiko financiranja iz strukturnih skladov za te države leta 2012 in 2013. To bo pomenilo ne le sredstva, ki bodo na voljo iz teh skladov, temveč tudi posebne pogoje, ki bodo zajemali zmanjšanje sofinanciranja: z drugimi besedami, zmanjšane nacionalne prispevke k financiranju, ki ustvarja delovna mesta in je mišljeno kot produktivna naložba. To je povsem odločilno vprašanje za naslednji dve leti.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, medtem ko razpravljamo, kako lahko Grčijo rešimo pred neizpolnjevanjem obveznosti, ki bi lahko povzročilo gospodarski in finančni nemir po svetu, ta parlament zahteva skoraj 5-odstotno povečanje svojega proračuna za leto 2012.

Davkoplačevalce v Evropi ne bi mogli prepričati v to in to ne povečuje verodostojnosti institucij EU. Proračun EU nam ni pomagal iz krize in tega tudi ne bo storil.

Obstaja več področij proračuna, na katerih bi, kot vsi vemo, lahko zmanjšali odhodke. Neuspešne projekte bi morali opustiti. Financiranje projektov, pri katerih je prišlo do nepravilnosti, ali financiranje regij, v katerih se pravice državljanov ne spoštujejo, bi morali preprosto ustaviti. Če bo prevladal zdrav razum, bo ta parlament glasoval za zmanjšanje proračuna EU za leto 2012. Če se to ne zgodi, se bodo morali državljani EU, ki so že pripravljeni na boj, zanesti na voditelje svojih držav, da jih bodo branili.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Gospod predsednik, danes razpravljamo o proračunu EU za leto 2012. Nizozemska Stranka za svobodo (PVV) seveda odločno nasprotuje predlaganemu skoraj 5-odstotnemu povečanju. Pregledujejo se vse vrste vodilnih pobud in posledično se namenja še več denarja za različne nesmiselne evropske agencije, s čimer le porabljamo denar davkoplačevalcev.

Najpomembnejša podrobnost v proračunu pa je dodatna vsota 1,3 milijarde EUR, ki je potrebna za projekt mednarodnega termonuklearnega poskusnega reaktorja (ITER). Denar za ta projekt je treba dobiti iz drugih postavk v sedanjem večletnem proračunu in to pomeni,

da imamo pri tem opravka s pregledom tega proračuna. Posledično ima vsaka država članica veto na proračun za leto 2012. To je zelo dobra novica, saj pomeni, da lahko nizozemska vlada uveljavi svojo pravico, da proračun sprejme le, če se v njem upošteva pravilo nikakršnih povečanj, ki ga zagovarja moja nizozemska vlada. Nizozemsko in podobno misleče evropske države članice spodbujam, naj v celoti izkoristijo to pravico.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, besede gospoda Lewandowskega so običajno razumske in zato ga Poslanska skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpira.

Letošnje pooblastilo za proračun je še pomembnejše od prejšnjih, saj se bomo leta 2012 pogajali o naslednji finančni perspektivi.

Pravzaprav je neuspeh v zvezi s pooblastilom za trialog junija 2010 povzročil zelo resne težave pri novembrskem dogovoru. Zato upamo, da se bodo institucije zdaj lažje sporazumele kot lansko leto.

Poleg tega je gospa Balzani predlagala pooblastilo, ki je zelo razumno, saj zajema vse pogoje, o katerih se bo treba pogajati v naslednji finančni perspektivi. Poudarja, kako pomembni so strategija Evropa 2020, količinska opredelitev proračuna in posvečanje pozornosti še nedodeljenim sredstvom, varnosti in verodostojnosti proračuna. Vse to bo zajeto v proračun za leto 2012 in v naslednjo finančno perspektivo. Zato morata biti to pooblastilo in trialog uspešna, saj bo rezultat proračunskega dogovora za leto 2012 v veliki meri določil uspešnost medinstitucionalnih pogajanj za naslednjo finančno perspektivo.

Podpiramo zlasti zahtevo Evropske komisije po 4,9-odstotnem povečanju sredstev za plačila. Vsakdo, ki stvari ne želi videti na tak način, si mora pogledati le letošnje izvrševanje proračuna in glavne težave pri iskanju zadostnih plačil, celo za uvedbo instrumenta solidarnosti, na primer, ki koristi nekaterim močno prikrajšanim regijam v Evropi.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila naši poročevalki in pohvalila kakovost predloga tega pooblastila za trialog, ki poudarja nujnost, da se letni proračuni končno uporabijo v korist strategije Evropa 2020 in skladno s pristopom evropskega semestra.

Kljub vsemu pa bodo pogajanja verjetno težka, saj je vodilno načelo Komisije, da z omejenim proračunom izpolni zahteve držav članic po varčevanju, hkrati pa se ne meni za potrebe državljanov. S tega vidika je usoda programov pomoči v hrani za najbolj revne prebivalce značilna.

Gospod komisar, tako kot številni moji kolegi poslanci sem v tisku izvedela, da Evropska komisija namerava močno zmanjšati financiranje programa za najbolj prikrajšane osebe. Tako bi bilo to štirikrat manjše, in sicer bi se zmanjšalo s 500 milijonov letos na le 113 milijone naslednje leto.

Unija za zagovarjanje temeljnega načela pravice teh državljanov do hrane, kar je v skladu z evropsko solidarnostjo, zdaj porabi 1 EUR na prebivalca letno. Prepiranje o tem simboličnem evru na oltarju nacionalnih interesov in proračunskega varčevanja kaže na moralni in politični polom Evrope.

Pogosto slišimo, da se stopnja razvoja človeške družbe lahko izmeri glede na to, kako skrbi za svoje najbolj ranljive in prikrajšane člane. To, da navajamo tehnične in pravne težave kot izgovor za uničenje tega programa pomoči v hrani, je katastrofalno, a ne le za prizadete ljudi, temveč tudi za verodostojnost in podobo Evrope. Komisija se s tem, ko aprila predlaga

vsote, ki jih dva meseca kasneje štirikrat zmanjša, norčuje iz poslancev in državljanov, ki jih zastopajo.

Gospod komisar, upam, da si boste glede te odločitve premislili in da boste upoštevali politične cilje in z njimi povezane proračunske načrte, ki so izraženi v tem pooblastilu za trialog.

James Elles (ECR). – Gospod predsednik, rad bi čestital poročevalki. V tem položaju, z ambicijami strategije Evropa 2020, je njeno delo zelo težko in redki bi ugovarjali, da je treba financirati vrsto različnih projektov. Resnično težavo predstavlja način financiranja teh ambicij v razmerah, ki so zdaj še bolj grozne, kar lahko vidimo v Evropskem svetu in v pogovorih o evru in kar je omenil moj kolega, gospod Bokros.

Naša skupina misli, da moramo več pozornosti nameniti vprašanju vrednosti denarja in tistim področjem proračuna, kjer bi dejansko lahko zmanjšali sredstva. Komisija je to začela kazati z ničelnimi upravnimi odhodki, vendar pa morda obstajajo druga področja proračuna, na katera se v proračunskem postopku še nismo resnično osredotočili.

Zdaj, ko se začne jesen, potrebujemo resen pregled in Komisiji smo v zvezi s tem predložili 60 vprašanj, da bi ugotovili, na katerih področjih je izvajanje slabo. V nasprotnem primeru bomo kot cinik v lepi definiciji Oscarja Wilda dosegli stanje, ko bomo poznali „ceno vsega in vrednost ničesar“.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, v predlogu proračuna za leto 2012 so cilji strategije Evropa 2020 prvič pazljivo povezani s proračunskim postopkom. Zato pozdravljamo delo gospe Balzani.

Brezposelnost mladih v Evropi je v povprečju približno 20 %, v Španiji pa je dosegla celo 40 %. Te številke so zaskrbljujoče. Glede na to je lahko razumeti, zakaj so se mladi odpravili na ulice, na primer na trg Puerta del Sol, in zakaj vedno pogosteje govorimo o izgubljeni generaciji. Za mlade moramo storiti veliko več.

Kar zadeva strategijo Evropa 2020, bo po informacijah Komisije približno 43,5 % finančnih sredstev, povezanih z zavezami, pomagalo pri doseganju ciljev za leto 2020. Zato pozivam Komisijo, naj v letošnjem proračunskem postopku ponudi več možnosti za prerezporeditev sredstev za doseganje dolgoročnih ciljev.

Derek Vaughan (S&D). - Gospod predsednik, mislim, da vsi vemo, da bosta letošnji proračun in trialog težavna. Zato moramo kot Parlament jasno vedeti, katere so naše prednostne naloge, in imeti moramo voljo, da se borimo zanje. Z drugimi besedami, imeti moramo voljo, da se posvetimo prerazporeditvi sredstev na naše prednostne naloge.

Po mojem mnenju bi morale biti naše prednostne naloge politike, ki spodbujajo delovna mesta in rast po EU, zlasti v času, ko države članice zmanjšujejo svojo porabo.

Kohezijska politika in strukturni skladi so na primer ključni za spodbujanje rasti v naših regijah. Zato je zanje potrebno ustrezno financiranje in sam podpiram povečanje sredstev za strukturne sklade. Raziskave in razvoj na naših univerzah in akademskih ustanovah so prav tako pomembni. Inovacije so ključnega pomena in raziskave in razvoj lahko spremenimo v projekte, podjetja in delovna mesta. Tudi vlaganje v infrastrukturo je ključnega pomena. Vlaganje v promet, naša energetska omrežja in širitev širokopasovnih omrežij, zlasti v naših regijah, bodo povečevali število delovnih mest in rast.

Za konec bi povedal še, da je EU z Lizbonsko pogodbo dobila nove odgovornosti in pripravljene bi morali biti nameniti denar za te nove odgovornosti. Komisijo bi pozval, naj se v prihodnosti posveti tudi temu.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Gospod predsednik, lahko že vidimo, da bodo tokrat postala težavna plačila in da je v Svetu veliko držav, ki se tem upirajo. Očitno moramo najti rešitev za to. Vendar pa je to v veliki meri odvisno od sposobnosti držav članic, da uporabijo sredstva iz strukturnih skladov. Mislim, da je za nas izjemno pomembno, da zagotovimo, da nam ne spodleti pri naših poskusih, da bi področje energije v proračunu za leto 2012 postalo pomembnejše področje. Zagotoviti moramo dodelitev sredstev načrtu SET za obnovljive vire energije. Projekti so uvedeni in zagotoviti moramo, da začnemo uresničevati ta načrt. Moramo ga podpreti. Drugič, obstajajo težave v zvezi s projektom za fuzijsko energijo ITER, glede katerega Komisija močno pritiska na nas. V resnici pa bi morala pritiskati na Svet, saj težave zdaj povzročajo ta. Parlament podpira projekt, a Komisija dobro ve, da ne podpiramo zagotavljanja sredstev z zmanjševanjem drugih sredstev za raziskave.

Seán Kelly (PPE). - Gospod predsednik, denar, porabljen na evropski ravni, bi moral na splošno pomeniti dodano vrednost in to morajo državljani razumeti. Na žalost pa sta ustvarjanje dodane vrednosti in dokazovanje tega dve različni stvari. To je nekaj, čemur se moramo pozorno posvetiti, morda z uskladitvijo proračuna, da bi državljanom in državam članicam dokazali, da je to, kar počnemo, ustvarjanje dodane vrednosti.

Drugič, strategija Evropa 2020 je ključnega pomena za prihodnost Evropske unije. Leta 2020 nas ne bodo presojali glede na obseg našega proračuna, temveč glede na to, ali smo izvedli strategijo Evropa 2020 ali ne. Če bomo to storili, bo Evropa boljša: imela bo večjo rast, več delovnih mest, več obnovljivih virov energije, več denarja, ki se bo uporabil za inovacije, in več podjetnikov. Mislim, da mora biti to naš cilj.

In nazadnje, potrebujemo tudi svoja lastna sredstva, in prej ko jih bomo imeli, manj časa bomo imeli ali potrebovali za vsakoletno razpravljanje o proračunih.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). - (ES) Gospod predsednik, najprej bi rada čestitala poročevalki, gospe Balzani, za poročilo, ki nam ga je predstavila.

Proračun je resnično osnovni, temeljni instrument, ki podpira vse politike EU – skupno kmetijsko politiko, kohezijsko politiko, politiko raziskav in zunanjo politiko. Te bi bile brez proračuna, ki jih podpira, nesmiselne.

Gospod komisar, zaradi tega danes, v času krize, bolj kot kdaj koli prej potrebujemo močen proračun, ki pomeni odziv na sedanje potrebe. Zato vas pozivamo, da dodelite sredstva temeljnemu programom, kot so programi za zaposlovanje in programi za usposabljanje mladih, ali programu za najbolj prikrajšane osebe, ki ga je Sodišče EU zelo negativno ocenilo.

Svet bi radi pozvali tudi, naj preneha razmišljati kot računovodja in naj vsaj enkrat prevzame politično vlogo in preneha računati, da bi ugotovil, kako lahko zmanjša plačila, saj bi glede na to, da so plačila pravne obveznosti, ki izvirajo iz predhodnih zavez, kot ste nas spomnili vi, gospod Lewandowski, zaradi tega lahko pristali na Sodišču EU. V nasprotnem primeru jih ne bomo mogli izpolniti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, potrebnih je nekaj ključnih odločitev v okviru zelo omejenega proračuna Unije, ki ga gospodarji EU niso pripravljene spreminjati, s čimer preprečujejo kakršne koli možnosti resnične konvergence in kohezije.

Nesprejemljivo je, da kljub zelo hudi krizi, ki je prizadela najbolj ranljiva gospodarstva v EU, še naprej vztrajajo pri nevzdržnih zahtev po sofinanciranju za uporabo skladov Unije, zlasti strukturnih skladov. Komisija sama priznava, da te države le malo uporabljajo sklade EU, a vztraja pri tem, da sofinanciranje postane obvezno, in tako imenovani varčevalni ukrepi, ki so jim naloženi, ne omogočajo zagotavljanja javnih naložb, predvsem zato, ker so te močno zmanjšane. Zato smo se zavzemali za odpravo ali pomembno zmanjšanje nacionalnih prispevkov do največ 10 %, da bi države, ki imajo večje težave, lahko v celoti uporabile sklade Unije, da lahko denar učinkovito uporabijo tisti, ki ga najbolj potrebujejo, namesto da bi se vračal v blagajno tistih, ki ga imajo največ.

Prekiniti moramo nepopustljivo in neustavljivo dinamiko ustvarjanja razlik, ki je zajela EU. Proračunska politika igra pri tem ključno vlogo.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, kot vsi vemo, si mora Evropska unija zategovati pas. Razlog za to pa ni le dejstvo, da bi bilo povečanje proračuna glede na nacionalne programe varčevanja klofuta za naše državljane, temveč tudi dejstvo, da se morajo naslednje leto plačila izvesti v stalni evropski mehanizem za finančno stabilizacijo. Ta denar je treba pridobiti iz že tako revnih nacionalnih proračunov.

Ko se ena skupina želi izogniti proračunskim omejitvam s prenosom letnega proračunskega presežka, ki se običajno vrne državam članicam, na naslednje leto, gre pri tem za jasn poskus goljufanja državljanov. To bi vodilo v še večje povečanje proračuna, kot ga je predlagala Komisija.

Prav mogoče je, da se poraba načrtuje za več večletnih programov in ustreznega financiranja zdaj ni mogoče zmanjšati, saj bi EU sicer lahko obtožili kršenja pogodbe. Vendar pa po mojem mnenju obstaja veliko možnosti za prihranke. Poleg zmanjšanja števila agencij EU je najpomembnejše izboljšati postopke za boj proti goljufijam. Že z vračilom denarja, ki je bil neustrezno izplačan, bi lahko precej zmanjšali pritisk na proračun.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Gospod predsednik, ob tem imam priložnost, da razložim svoja dva posebna predloga. Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu podpira vzpostavitev projekta ITER, vendar pa ne sprejema prenosa 100 milijonov EUR iz sredstev, dodeljenih sedmemu okvirnemu programu za raziskave, saj je sedmi okvirni program nujen za doseganje evropskih ciljev. Namesto tega bi radi uporabili 5-odstotno prožnost, ki je dovoljena glede na točko 37 medinstitucionalnega sporazuma za financiranje okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije, vseevropskega prometnega omrežja in vseevropskega energetskega omrežja. To je potreben in pomemben pogoj za to, da proračun Evropske unije dejansko izpolni svojo vlogo gospodarske oživitve. Hvala in čestitke poročevalki.

Janusz Lewandowski, član Komisije. – Gospod predsednik, v pričakovanju našega dialoga in da odgovorim na dve posebni vprašanji gospoda Capoulasa Santosa in gospe Grelier, imam kratko pripombo v zagovor programa hrane za najbolj prikrajšane osebe.

Oba veta, kaj se je zgodilo: sodba Sodišča EU, v kateri se zahteva, da se hrana, ki jo zajema program, pridobi le iz zaloga, je pripeljala do zmanjšanja vsote s 500 milijonov EUR na

113 milijonov EUR. Zato moramo najti rešitev in verjetno novo pravno podlago za ta program.

Moja druga kratka pripomba pa je odgovor gospodu Bütikoferju, ki trdi, da si nismo dovolj prizadevali, da bi se v naslednjem proračunu odražale prednostne naloge na področju energije.

Treba je razumeti, da imamo v tem letu velike zamude – zaradi zamud pri naložbenih projektih, zlasti pri Nabuccu in drugih projektih z Azerbajdžanom, in tudi zaradi popuščanja Azerbajdžana po zmagi na izboru za pesem Evrovizije. Na žalost to vpliva tudi na načrtovanje za naslednje obdobje, ki je povezano s pomembnimi energetske povezavami.

Moje sporočilo za vse tiste, ki bi radi zmanjšali proračun je, da so med našimi pravnimi obveznostmi za plačila v letu 2012 tudi plačila Grčiji in nekaterim drugim državam v težavah. Te potrebujejo varčevanje, a tudi naložbe in naše pravne obveznosti so povezane z naložbami – s finančnimi sredstvi iz strukturnih skladov za te države za naslednje leto.

Francesca Balzani, *poročevalka*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da ta zelo zanimiva razprava, ki izhaja iz razprave, ki smo jo imeli v posebnih odborih, kaže na to, da v tem parlamentu obstaja veliko soglasje glede temeljnih strategij.

Najpomembnejša točka med številnimi drugimi je proračun, ki je nedvomno edini in najpomembnejši instrument za vzpostavitev občutljivega ravnotežja med konsolidacijo javnih računov in potrebo po podpiranju rasti. Ta je edina prava obramba pred nevarnostjo, da konsolidacija evropsko gospodarstvo močno in dokončno zatre. Proračun je torej osrednji instrument.

Evropski parlament ne prosi za na splošno velikopotezen proračun, temveč za instrument, ki je močen glede vseh prednostnih nalog, ki jih danes jasno in brez težav prepoznamo. V strategiji Evropa 2020 je prednostna naloga predvsem vlaganje v delo. Danes smo v tej dvorani ponovno omenili raziskave, razvoj, socialno kohezijo in energijo, vse prednostne naloge, za katere je proračun najpomembnejši kazalnik resnosti naših namenov. Resnost naših namenov pomeni našo močno institucionalno verodostojnost.

Zdaj je torej ta osrednji proračun zelo pomemben element med številnimi drugimi, saj smo ponovno opozorili na dejstvo, da ta potem postane gibalno za uresničevanje naših zavez, kar ni malo. Proračun zato postane pomemben element za povrnitev stabilnosti Evropski uniji in tudi naši enotni valuti.

Zato upam, da bo že v tem dialogu ta močen občutek odgovornosti, ki je vsem skupen, kar ne bi moglo biti drugače, odprl pot do mirnih, odgovornih in konstruktivnih pogajanj za prihodnost naše Unije.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Proračunski dialog je postal zelo pomemben korak v proračunskem postopku in pomeni priložnost, ki je ne smemo zamuditi. Poročilo, o katerem bomo danes glasovali, mora pripomoči k temu, da pogajalska skupina Parlamenta dobi močno, jasno pooblastilo. Države članice zdaj uveljavljajo stroge varčevalne politike, ki negativno vplivajo na oživitev gospodarstva. V teh težkih razmerah

mora proračun EU igrati ključno vlogo pri pomoči evropskemu gospodarstvu. Proračun EU mora biti zlasti povezan tudi s cilji strategije Evropa 2020. Ne moremo imeti takšne strategije, ne da bi zagotovili potrebna sredstva zanjo. Po drugi strani je proračun za leto 2012 neke vrste mali brat evropskega svežnja o upravljanju, toda z njim moramo zagotoviti gospodarsko podporo političnemu svežnju.

Kinga Gőncz (S&D), v pisni obliki. – (HU) Pozdravljam namen Evropske komisije, da se v predlogu proračuna za naslednje leto zagotovi več sredstev za krepitev svobode, varnosti in pravice. Vendar pa se mi zdijo rezervacije, dodeljene spopadanju s posledicami nepredvidenih dogodkov nezadostne, zlasti tiste, ki so dodeljene obravnavanju priseljevanja, ki se je povečalo zaradi nemirov v severni Afriki, in pobudam za partnerstvo. Evropska unija se mora učinkovito odzvati na spremembe v severni Afriki in biti mora bolj pripravljena na spopadanje z nepredvidenimi dogodki. Kriza lahko skupni proračun obremeni bolj, kot je predvideno. Primerno bi bilo, da bi Komisija zagotovila več sredstev za varovanje zunanjih meja, a hkrati bi bilo treba povečati tudi Evropski sklad za begunce in finančna sredstva za povezovanje. Splošno izvajanje Listine EU o temeljnih pravicah in krepitev razsežnosti človekovih pravic EU sta v interesu vseh državljanov Unije. Naraščajoča diskriminacija in stalno širjenje nestrpnosti sta naša skupna skrb v Evropi. Zato mislim, da sta širjenje programov, ki spodbujajo spoštovanje temeljnih pravic, in krepitev državljanstva EU enako pomembna.

5. Peto kohezijsko poročilo in strategija za kohezijsko politiko po letu 2013 – Izvajanje programov kohezijske politike 2007–2013 – Evropska mestna agenda in njena prihodnost v kohezijski politiki – Cilj 3: prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja – Povečana učinkovitost ESRR in drugih strukturnih skladov (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- poročilu (A7-0222/2011) Markusa Pieperja v imenu Odbora za regionalni razvoj o petem kohezijskem poročilu Komisije in strategiji za kohezijsko politiko po letu 2013 (2011/2035(INI));
- poročilu (A7-0111/2011) Miroslava Mikolášika v imenu Odbora za regionalni razvoj o poročilu o izvajanju programov kohezijske politike za leto 2010 (2010/2139(INI));
- poročilu (A7-0218/2011) Oldřicha Vlasáka v imenu Odbora za regionalni razvoj o evropski mestni agenda in njeni prihodnosti v kohezijski politiki (2010/2158(INI));
- poročilo (A7-0110/2011) Marie-Thérèse Sanchez-Schmid v imenu Odbora za regionalni razvoj o cilju 3: izziv za teritorialno sodelovanje – prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja (2010/2155(INI));
- poročilo (A7-0141/2011) Georgiosa Stavrakakisa v imenu Odbora za regionalni razvoj o trenutnem stanju in prihodnji sinergiji ESRR in drugih strukturnih skladov za večjo učinkovitost (2010/2160(INI)).

Markus Pieper, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad povedal, da bi zelo rad imel na voljo dve minuti časa, da izrazim svoje sklepane misli. Gospe in gospodje, Evropska unija je Evropa solidarnosti in tudi zagovornik evropskih regij. Danes Evropski parlament pošilja močno sporočilo našim regijam. Radi bi pomagali najšibkejšim regijam, da bi vzpostavile boljše povezave. Zagotavljamo podporo obmejnim regijam, da Evropa

lahko postane bolj povezana in radi bi uporabili potencial vseh regij, da bi Evropa postala konkurenčnejša.

Čeprav sta gospodarska in finančna kriza zasenčili mnoge od teh dejavnosti, bo evropska strukturna politika še naprej zagotavljala močno spodbudo za rast in zaposlovanje. Po letu 2013 bo ukrepanje precej potrebno zaradi izziva demografske spremembe, spreminjajoče se strukture gospodarstva, pomanjkljivosti naših prevoznih sistemov, začetka dobe obnovljivih virov energije in povečanja socialnih razlik.

Umetnost strukturne politike bo v tem, da se regijam omogočijo inovacije, da bi se spopadle s temi izzivi, in da se jim pomaga, da si same pomagajo. Hkrati Evropa potrebuje regionalni potencial, da bi lahko izvajala strategijo Evropa 2020 in zagotavljala njeno uspešnost. Zagotoviti moramo, da imamo ustrezna sredstva za vse te naloge. Zato bomo nasprotovali vsem poskusom ukinitve naše uspešne strukturne politike s ponovno nacionalizacijo, novimi skladi za podnebje ali za zaposlovanje ali kakršnimi koli drugimi centralističnimi ukrepi, ki jih morda načrtujejo v Bruslju. Okrepiti hočemo načelo upravljanja na več ravneh. Odgovornost regij za uresničevanje evropskih ciljev sama po sebi prinaša dodano vrednost.

V poročilu smo pripravili vrsto predlogov o tem, kako lahko Evropa to dodano vrednost še poveča. Pozivamo k večji količini sredstev, da bi izboljšali infrastrukturo v naših obmejnih regijah in okrepili vseevropska omrežja. Radi bi več vlagali v prihodnost naših mest in naših podeželskih območij in pozivamo k boljšemu usklajevanju programov. Verjetno je, da bo večina v Parlamentu podprla vmesno kategorijo z visokimi stopnjami subvencioniranja za manj prikrajšane regije. To bi rad odsvetoval, saj bi odpravljanje postalo nedejavnost, ki si je Svet ne more privoščiti.

Prav tako uvajamo izboljšane predloge za večjo učinkovitost in preglednost. Za nas je zelo pomembno zagotoviti, da se pri dodeljevanju sredstev uporabijo strožji pogoji. Zakonodajo EU je treba izvajati, preden bo denar EU na voljo. To velja za javna naročila in regulacijo cen. Prav tako si želimo precej strožjega nadzora nad dodeljevanjem subvencij. Če ne bomo končno in redno javno obsojali držav članic, v katerih se dogaja večina goljufij, bomo izgubili svojo verodostojnost.

Pozivamo k večji zavezanosti Komisije spremljanju uporabe finančnih sredstev. Gospod Lewandowski, prosim, ne zaupajte preveč državam članicam. Sami prevzemite odgovornost za akreditacijo nacionalnih inšpekcijskih organov in Parlament vas bo pri tem podprl.

Na koncu bi rad Komisijo opozoril na nekaj točk, ki v poročilu niso omenjene. V nasprotju z osnutkom poročila ne pozivamo več k zmanjšanju sofinanciranja, prav tako, in na to bi rad opozoril, pa tudi ne pozivamo k povečanju. Poročilo prav tako ne vsebuje več našega predloga za združitev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji in Evropskega socialnega sklada. Vendar pa, prosim, vedite, da prav tako ne želimo neodvisnega Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Prosim, da ta dva primera obravnavate kot dokaz dejstva, da se Parlament precej bolj strinja z reformo, kot je mogoče sklepati iz poročila. Potrebujemo reformo naše strukturne politike, da bi zagotovili, da EU ostane močna.

Za konec bi rad povedal, da mi je bilo sodelovanje pri poročilu na splošno v veliko veselje. Vendar pa me je vznemirjalo pogosto pojavljanje sebičnega nacionalizma, ki se na žalost odraža tudi v tem poročilu. Zanima me, kako se bo to obravnavalo pri glasovanju. Najlepša hvala za vašo pozornost.

Miroslav Mikolášik, *poročevalec*. – Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil vsem spoštovanim poslancem, ki se trudijo za zanimiv prispevek, in zlasti poročevalcem v senci za njihovo odlično sodelovanje. V predlogih sprememb in tudi v mnenjih so bile izražene številne spodbudne in smiselne zamisli, zato sem posebno pozornost namenil vzpostavljanju dobro uravnoveženega pristopa, ki bi zajel čim več njihovega bistva in raznolikosti.

Strateško poročanje je nova značilnost kohezijske politike, ki je bila uvedena v sedanjem programskem obdobju 2007–2013. S strateškim poročilom za leto 2010 ima Parlament prvič priložnost za analizo in oceno učinkov in rezultatov izvajanja kohezijske politike. To je tudi priložnost, da se izrazi mnenje Parlamenta o prednostnih področjih porabe držav članic in izpostavi področja, na katerih so potrebna večja prizadevanja, vključno z obravnavanjem izvajanja kohezijske politike in strateškega poročanja s strani Komisije.

Strateško poročilo za leto 2010 je osredotočeno predvsem na izvajanje programov v sedanjem programskem obdobju in strateškem poročanju. Vendar pa prav tako zagotavlja več dragocenih pogledov v prihodnost kohezijske politike.

Prvič, glede izvajanja programov: navedeni obseg financiranja izbranih projektov znaša 93,4 milijard EUR, kar predstavlja več kot 27 % razpoložljivih sredstev EU v zadevnem obdobju. To lahko obravnavamo kot precej smiselno, ne le zaradi resnega poslabšanja družbenogospodarskih razmer v obdobju 2008–2009 zaradi svetovne krize, a tudi zaradi reforme politike za obdobje 2007–2013.

Kljub temu je napredek v različnih državah in pri različnih temah precej različen, s skupno stopnjo izbora v višini približno 40 % v devetih državah članicah in pod 20 % v štirih državah članicah. Jasno je, da še vedno obstajajo očitne gospodarske, socialne in okoljske razlike med evropskimi regijami. Po drugi strani je bila povprečna stopnja izbora projektov za tri cilje konvergence, regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja ter evropskega teritorialnega sodelovanja skladnejša – in enako velja za kategorije, povezane s cilji lizbonske strategije. Višje stopnje črpanja za okoljske programe v okviru cilja evropskega teritorialnega sodelovanja kažejo dodano vrednost čezmejnega in medregijskega sodelovanja – ki bi ga bilo treba zato v prihodnosti spodbujati. Po drugi strani je na določenih področjih potrebnega več prizadevanja, zlasti za izboljšanje izvajanja, preprečevanje prekomernih zamud, zagotavljanje strožje finančne discipline in povečanje sinergij z drugimi politikami EU.

Drugič, glede strateškega poročanja: to je instrument za strateško obravnavanje in razpravljanje o tematski razsežnosti kohezijske politike na podlagi konkretnih dokazov, ki jih zagotovijo države članice. Strateško poročanje je tudi ocenjevanje potekajočega procesa. Izvaja se v programskem obdobju, da bi zagotovili pregled napredka držav članic pri doseganju ciljev EU in uporabno podlago za izboljšanje učinkovitosti. V poročilu so tako izpostavljene številne dobre prakse, ki lahko pomagajo povečati kakovost poročanja, povečati lastništva zainteresiranih strani v državah članicah in nazadnje izboljšati učinkovitost izvajanja.

Naj zaključim z omembo le ene od številnih dobrih praks, in sicer uporabe glavnih kazalnikov v vseh državah članicah.

Oldřich Vlasák, *poročevalec*. – (CS) Gospod predsednik, rad omenil več točk v zvezi s poročilom, katerega poročevalec sem, in sicer s poročilom o mestni razsežnosti prihodnje kohezijske politike.

Poročilo se osredotoča na mesta in njihovo vlogo v kohezijski politiki. Vendar pa bi rad najprej poudaril, da to ne pomeni, da bi pri razporejanju evropskih sredstev morali pozabiti na podeželska območja. Nasprotno, obstaja potreba po usklajenem in sočasnem razvoju tako velikih mest kot majhnih podeželskih skupnosti. Te teme sem mimogrede poudaril v svojih predlogih sprememb poročila gospoda Siekierskega o prihodnosti skupne kmetijske politike.

V svojem uvodu bi rad omenil več točk. Prvič, zavedati se moramo, da so mesta pomembna podlaga za izvajanje strategije Evropa 2020, med drugim zato, ker so nedvomno pomembne za gospodarski razvoj evropskih regij. Zato je bistveno, da imajo mesta močna pooblastila pri izvajanju ciljev te skupne evropske strategije.

Drugič, rad bi poudaril, da moramo v mnogih mestih razviti osnovno infrastrukturo. Po mojem mnenju bi bila dobra rešitev ne le preprosta obnova, temveč tudi posodobitev in tehnološke naložbe v infrastrukturo z informacijskimi tehnologijami. Potem bi bili lahko prepričani, da bo v mestih res prišlo do velike rasti in boljše kakovosti življenja. Prednost bi morali dati le takšnim naložbam v rast, med drugim zaradi načela koncentracije.

Tretjič, rad bi omenil temo partnerstva. Partnerstvo je pogosto prazen pojem. Zato bi si želel, da bi mestom lahko zagotovili resnično podporo, in zato pozivam Komisijo, naj države članice obveže k temu, da politične predstavnike glavnih mest in federacij lokalnih in regionalnih organov vključijo v vse stopnje odločanja v okviru kohezijske politike. Lokalni predstavniki bi morali imeti možnost za sodelovanje pri pogajanjih o nacionalnih sporazumih za načrtovani strateški razvoj.

Četrto, in to je zadnja glavna zadeva iz osnutka poročila, ki bi jo danes rad omenil, obstajajo instrumenti finančnega inženiringa. Veliko smo že slišali o pobudi JESSICA. V resničnem svetu pa se ne dogaja kaj veliko. Zato bi rad, da Komisijo pozovemo, naj oceni izkušnje s temi instrumenti in spremeni njihova pravila, da bi postali konkurenčni v primerjavi z drugimi instrumenti na finančnem trgu. Hkrati mislim, da bi države članice morale pozvati k izvajanju pobude JESSICA na ravni mest in ne na regionalni ali nacionalni ravni. Le tako bo pobuda JESSICA resnično v rokah mest, zaradi česar bo njen učinek lahko dolgoročen.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *poročevalka*. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, prednostne razprave o kohezijski politiki so redke in današnja je izjemno pomembna.

Regionalna politika je bila v svoji dolgi zgodovini pogosto uspešna in leta 2009 je z 350 milijardami EUR, vloženimi v naše regije med letoma 2007 in 2013, postala glavni element odhodkov. Danes bo Parlament glasoval o prihodnosti te politike in določil njene prednostne naloge pri pripravah na prihodnja pogajanja o proračunu in nadzoru za naslednji finančni okvir.

Sama sem se imela čast posvečati prihodnosti evropskega teritorialnega sodelovanja – cilju 3 kohezijske politike – in rada bi se zahvalila poročevalcu v senci in Evropski komisiji za njuno plodno sodelovanje.

Kaj je teritorialno sodelovanje? Čemu služi? Za kakšna vprašanja gre? Kako pomembno bi morala biti v okviru regionalne politike? To so vprašanja, na katera moramo odgovoriti.

Danes 196 milijonov evropskih državljanov živi v obmejnih regijah. V teh regijah se z razlikami, s katerimi se srečujejo, kažejo težave naših državah pri prilagajanju izzivom odprtih meja, dokončanju evropskega skupnega trga in globalizaciji.

Evropa je razdeljena na 27 držav članic in 271 regij. Posledično je evropsko ozemlje razdeljeno in razmejeno s številnimi upravnimi mejami, ki označujejo različne politične in pravne sisteme. Če povzamem francoskega sociologa, je meja politični objekt, ki tam, kjer je bližina, ustvarja ločenost. Nasprotno pa Evropska unija želi ustvarjati bližino, kjer je zgodovina ustvarila ločenost, nerazumevanje in včasih sovraštvo.

Pravzaprav je preambula Rimske pogodbe iz leta 1957 skupni imenovalec naše vloge evropskih izvoljenih predstavnikov. Cilj Evropske unije je „vse tesnejša zveza med narodi Evrope“. Namen cilja 3 s 8,5 milijardami EUR je poskušati zmanjšati negativen vpliv meja v vsakdanjem življenju naših državljanov brez odpravljanja meja ali dvomov o njihovi legitimnosti, da bi te meje, ki ločujejo, spremenili v meje, ki povezujejo.

Zaradi tega je evropsko teritorialno sodelovanje uresničitev evropskega povezovanja in izjemen vir konkurenčnosti.

Kakšno prihodnost mu želimo nameniti?

To poročilo vsebuje konkretne in pragmatične predloge, ki izvirajo iz povpraševanja na terenu, srečanj številnih zainteresiranih strani in pričakovanj državljanov.

Prvič, jasno omembo dodane vrednosti evropskega teritorialnega sodelovanja in njegovega potenciala povečane konkurenčnosti. Predlog za povečanje sredstev zanj na 7 % v naslednjem proračunu za kohezijsko politiko. Ohranjanje celotne strukture in ključne vloge čezmejne razsežnosti, da bi izpolnili lokalne potrebe obmejnih skupnosti. Zagotavljanje sredstev za vsak program sodelovanja, ki se izvaja z uporabo usklajenih meril, da bi nekaterim državam članicam preprečili izračunavanje finančnega donosa. Bolj strateško načrtovanje financiranja v zvezi s strategijo Evropa 2020 na teritorialni ravni.

Pobude za vlogo regionalnih operativnih programov v velikih čezmejnih in nadnacionalnih projektih, kot so vseevropska prometna omrežja. Okrepljeno usklajevanje nadnacionalne razsežnosti in makroregionalnih strategij, poenostavljeno izvajanje s sprejetjem ločene uredbe. Boljšo uporabo evropskih združenj za teritorialno sodelovanje, ki so edini pravi instrument celotne Skupnosti za upravljanje na več ravneh. In nazadnje, izboljšano prepoznavnost in večjo jasnost teritorialnega sodelovanja lokalnih uprav in državljanov.

Za konec bi rada povedala, da je teritorialno sodelovanje ena od pravih evropskih politik z visoko dodano vrednostjo. Je najpreprostejši, najhitrejši in najcenejši način za doseganje živahnega in praktičnega evropskega povezovanja.

Gospod komisar, gospe in gospodje, danes imamo dolžnost, da okrepimo najbolj evropski cilj kohezijske politike.

Georgios Stavrakakis, *poročevalec*. – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, glavna predpostavka, izražena v poročilu, je, da bo krepitev sinergij med Evropskim skladom za regionalni razvoj in drugimi sredstvi za kohezijsko politiko močno pripomogla k povečanju tako učinkovitosti kot dodane vrednosti kohezijske politike. Hkrati so večje sinergije potrebne tudi pri ukrepih za razvoj Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za ribištvo. Večje sinergije v praksi pomenijo, da so ukrepi, ki se financirajo iz različnih skladov za kohezijsko politiko, pripravljene, oblikovani in uvedeni v okviru celovitega skupnega načrta, da se pri vsakem ukrepu uporabijo in dopolnijo pozitivni rezultati drugih ukrepov.

Izkušnje pri izvajanju programov kohezijske politike zdaj jasno kažejo, da je uspešen izid večine ukrepov za regionalni razvoj v bistvu odvisen od izvajanja dopolnilnih pobud.

Izboljšanje infrastrukture na primer ne vodi samodejno v večjo rast, če ni povezano z vlaganjem v izobraževanje, podjetja in inovacije. Zato mislimo, da bo učinkovito usklajevanje prineslo resnične koristi z vidika učinkovitosti in izboljšanja dobrega proračunskega upravljanja.

Glavna zahteva v poročilu za doseg tega cilja je sprejetje skupnih pravil o upravljanju in uporabi v splošnem okviru kohezijske politike, za Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za ribištvo. Poleg koristi zaradi prihranka sredstev in uporabe dopolnjevanja bi se s tem poenostavila uporaba sredstev s strani upravičencev in upravljanje sredstev s strani nacionalnih organov. In nazadnje, poenostavitev, dosežena z uskladitvijo pravil na vseh ravneh načrtovanja bo omogočila sodelovanje malih agencij v programih kohezijske politike, z njo pa se bo izboljšala tudi uporaba sredstev.

V okviru poročila prav tako pozdravljamo pobudo Evropske komisije za sprejetje enotnega strateškega okvira, ki bi zajemal več sredstev. Vendar pa v Odboru za regionalni razvoj pozivamo k temu, da ta enotni okvir in usklajevanje ne bi bila omejena le na stopnjo načrtovanja politik, temveč bi zajemala vse stopnje oblikovanja politik: načrtovanje, izvajanje in plačila, revizijo in ocenjevanje.

Rad bi izrazil tudi svoje zadovoljstvo nad dejstvom, da so bila glavna sporočila mojega poročila sprejeta tako v izjemno pomembnem predlogu resolucije Evropskega parlamenta o prihodnji finančni perspektivi Evropske unije kot v poročilu o prihodnosti kohezijske politike.

Naj za konec, kot sem poudaril na začetku, opozorim na to, da je osnovno vodilo mojega poročila to, da se bo z večjimi sinergijami med sredstvi učinkovitost kohezijske politike še dodatno izboljšala. Glede na to bi rad izrazil svojo zaskrbljenost nad dejstvom, da se je pred kratkim pojavila težnja k temu, da se kohezijska politika razdeli med različne proračunske vrstice. Jasno nasprotujemo kakršnemu koli tovrstnemu predlogu, ker neposredno uničuje temelje same kohezijske politike, zlasti partnerstvo in celovit pristop k regionalnemu razvoju.

Johannes Hahn, član Komisije. – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, obiskovalci Evropskega parlamenta, kohezijska politika je osrednji stebler projekta evropskega povezovanja in je na splošno ena od najuspešnejših politik v zadnjih desetletjih. V tem obdobju nam je resnično uspelo zmanjšati razlike v blaginji evropskih regij. Spremembe kategorizacije v naslednjem obdobju bodo osvetlile to dejstvo.

Ponovno moram poudariti, da je obenem regionalna politika postala osrednja in trajnostna naložbena politika za vse evropske regije. Če želimo zagotoviti uspešnost strategije Evropa 2020 in če želimo strategijo, ki zdaj obstaja le kot dokument, spremeniti v konkretne dejavnosti, pobude in projekte, moramo v vseh naših regijah izvajati prav to najnovejšo, napredno obliko regionalne politike, da bi dosegli potrebne rezultate v naših mestih, skupnostih, podjetjih, raziskovalnih centrih in šolah.

Rad bi se zahvalil Evropskemu parlamentu in zlasti poročevalcem gospodu Pieperju, gospodu Mikolášiku, gospodu Vlasáku, gospe Sanchez-Schmid in gospodu Stavrakakisu za njihova odlična poročila, ki nam bodo pomagala napredovati pri našem delu. Najrazličnejše razprave, ne le v odboru, temveč tudi ob številnih drugih priložnostih, so pokazale, da je tako. Predvidevam, da bodo mnogi od teh pomembnih in zelo konstruktivnih prispevkov vključeni v oblikovanje prihodnje regionalne politike. Parlament in Komisija se v zvezi z glavnimi vidiki prihodnjega razvoja regionalne politike pomikata v isto smer

in rad bi se vam zahvalil za to. Rad bi jasno povedal, da smo med razpravo o regijah s prehodno pomočjo pozabili na dejstvo, da imamo na tem področju toliko skupnega, vključno s skupnimi prednostnimi nalogami in zelo pomembnimi predlogi za spremembe prihodnje usmeritve politike, zaradi katerih bo še uspešnejša, trajnejša in opaznejša ter razumljivejša in oprijemljivejša za evropske državljane. Imamo skupno zavezo vzpostavljanju močnih povezav med regionalno politiko in strategijo Evropa 2020 in skupni vzpostavitvi potrebne pogojenosti, da bomo lahko pomagali pri premagovanju kakršnih koli težav pri izvajanju politike. Prav tako smo skupaj zavezani zagotavljanju, da se naša politika močno osredotoča na rezultate. To nam bo na koncu omogočilo, da ugotovimo, kaj bi lahko dosegli pri tej politiki s ciljno uporabo finančnih sredstev v vseh posameznih regijah do konca obdobja in kako bi torej s to politiko lahko prispevali k osrednjim ciljem strategije Evropa 2020.

Če dovolite, bi rad izrazil nekaj kratkih pripomb o posameznih poročilih. Najprej bi se rad posvetil poročilu gospoda Pieperja. Rad bi poudaril to, kar je povedal o pripravljenosti na uvedbo reforme in o dogovorih na številnih področjih. Pomembno je, da smo zavezani inovacijam, trajnosti, energetske učinkovitosti in izkoriščanju potenciala pametnih zelenih tehnologij za evropsko gospodarstvo in ohranjanje delovnih mest v konkurenčnem globalnem okolju. O tem smo razpravljali v tem parlamentu, ki bi se mu rad zahvalil za njegovo veliko podporo predlagani vzpostavitvi tako imenovanih regij s prehodno pomočjo v naslednjem obdobju. Pogosto smo razpravljali o tem vprašanju. Ustrezno smo ga obravnavali in ni treba, da se zdaj posvetim podrobnostim. Vendar pa bi rad ponovno poudaril, da je bila naša skrb vedno pripraviti predlog za pomoč tistim območjem regij, ki niso bila med najrevnejšimi, a so bila še vedno precej pod povprečjem, in za zagotavljanje podpore pri procesu zmanjševanja zaostanka. Kljub temu pa razumem skrb in pomisleke, ki so jih izrazili nekateri. Pripravljen sem, in pri tem bom celo uporabil proaktiven pristop, da proti koncu naslednjega obdobja razmislimo o možnostih, ki so že na voljo za predhodno oceno, da bi ugotovili, do kolikšne mere so bili doseženi cilji v posameznih regijah, da bi ocenili, ali je uspeh pri doseganju ciljev umanjkal zaradi notranjih ali zunanjih dejavnikov, in da bi opredelili zaključke glede dodeljevanja sredstev v obdobju, ki bo sledilo naslednjemu. To so smiselni in potrebni koraki, s katerimi bomo v prihodnosti zagotovili politično sprejemljivost in tudi sprejemanje tovrstne evropske politike s strani državljanov.

Rad bi se zahvalil gospodu Mikolášiku, ker je v svojem poročilu izrazil jasno zavezanost doseganju rezultatov in izrecno omenil pomembnost in prihodnji razvoj strateških poročil, njihov vpliv in način uporabe.

Gospod Vlasák, ki se je vedno močno zavzemal za mesta, in celotna skupina si prav tako zaslužijo mojo zahvalo. Naša mesta so osrednji vidik naših ključnih evropskih ciljev, čeprav ne smemo spregledati podeželskih območij. Nikoli se ne bom naveličal ponavljati, da moramo izboljšanje energetske učinkovitosti začeti v mestih. Če želimo zmanjšati izpuste CO₂, moramo začeti v mestih. Boj proti revščini je boj za izboljšanje propadajočih predelov v vseh večjih evropskih mestih. Zato obstaja veliko razlogov, zakaj moramo začeti v mestih in, kot sem povedal, ne smemo pozabiti na podeželska območja. Vendar pa – to zadeva gospoda Stavrakakisa – obstaja tudi potreba po boljšem sodelovanju z drugimi skladi na tem področju in zlasti s skladom za razvoj podeželja. Treba bo zagotoviti učinkovito, dobro in pregledno usklajevanje z okvirnim programom za raziskave, še posebno v zvezi z inovacijami. To pa zato, ker je ključno merilo pri odločanju na področju raziskav odličnost, ki pa ni geografsko opredeljiva. To je razvidno tudi iz dejstva, da več kot 30 % finančnih sredstev za raziskave prejme deset evropskih regij s prav to koncentracijo. In zato je to pomembno. V sedanjem obdobju začnemo vlagati denar iz strukturnih skladov v

raziskovalno infrastrukturo povsod po Evropi, kjer narava projektov to upravičuje, in v naslednjem obdobju bomo svojo porabo še povečali. To bo omogočilo postopno vzpostavitev širše podlage raziskovalnih dejavnosti po Evropi. Načeloma so tudi mala in srednja podjetja odgovorna za inovacije, na primer pri razvoju izdelkov ter upravljanju, storitvah in trženju, kar zajema več različnih plasti. To široko podlago potrebujemo, ker so v zadnjem času mala in srednja podjetja v Evropi tista, ki ustvarjajo delovna mesta in jih dolgoročno ohranjajo.

Rad bi se zahvalil tudi gospe Sanchez-Schmid za njen prispevek. O teritorialnem sodelovanju smo že večkrat razpravljali. Gre za področje, zelo raznoliko in zapleteno, ki predstavlja eno od naših najbolj evropskih politik. Omogoča nam, da odpravimo meje, ki jih državljani niti ne bi smeli obravnavati kot meje, in da resnično napredujemo pri procesu evropskega združevanja in povezovanja. Novi pristopi, na primer na področju makroregionalnih strategij, kažejo potencial čezmejnega sodelovanja.

Še enkrat hvala za vaše prispevke. Veselim se razprave. Lahko vam zagotovim, da bodo številne od teh misli in zamisli vključene v predlog o pravni podlagi, ki jo potrebujemo za naslednje obdobje subvencioniranja, ki ga bomo predstavili septembra letos. Hvala lepa tudi za vašo stalno podporo evropski regionalni politiki in njenemu razvoju.

Derek Vaughan, *poročevalec mnenja Odbora za proračunski nadzor*. – Gospod predsednik, če EU želi odigrati svojo vlogo pri ustvarjanju delovnih mest in rasti, zlasti zdaj, ko države članice zmanjšujejo svojo porabo, je močna, dobro financirana kohezijska politika ključnega pomena.

S strukturnimi skladi na območjih, kot je Wales, prihaja do sprememb, in da bi se to nadaljevalo, moramo za kohezijsko politiko zagotoviti ustrezno financiranje, dobro usmeritev, ustrezno porabo denarja in enostavnejši sistem. Zadnji dve točki sta seveda za Odbor za proračunski nadzor zelo pomembni. Državam članicam in tudi proslcem želimo olajšati in poenostaviti življenje. Zagotoviti moramo ravnotežje med zagotavljanjem ustrezne porabe denarja in enostavnim dostopom do sredstev, zlasti za manjše organizacije.

Za konec bi rad omenil še naslednje. Ko razmišljamo o kakršnem koli koraku k večji osredotočenosti na mestna območja in mesta, vzpostavitvi morebitnega novega sklada za infrastrukturo in morebitni vzpostavitvi rezerve na podlagi doseženih rezultatov, moramo zagotoviti, da vse te stvari ne ogrozijo revnejših regij v EU ali jim škodijo.

PRESEDSTVO: ROBERTA ANGELILLI

podpredsednica

Veronica Lope Fontagné, *poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve*. – (ES) Gospa predsednica, najprej bi rada opozorila na pomemben prispevek kohezijske politike h gospodarski rasti in k povezovanju državljanov in ozemelj EU.

Iz tega razloga je bilo bistveno upoštevati mnenje Parlamenta o politiki, ki naj bi ji sledili po letu 2013, in bilo bi nepošteno, da ne bi omenili dela gospoda Pieperja v zvezi z njegovim obsežnim poročilom.

V okviru kohezijske politike je Evropski socialni sklad bil in bo zelo pomemben instrument za pomoč državam članicam pri prilagajanju njihovih politik strategiji Evropa 2020 in v boju proti finančni krizi.

Prizadevanja v zvezi s skladom morajo biti osredotočena na ustvarjanje delovnih mest, spodbujanje vseživljenjskega učenja, pomoč, namenjeno zlasti nižje kvalificiranim delavcem, osebam zunaj trga dela, skupaj z najranljivejšimi skupinami, žrtvami diskriminacije in seveda MSP.

Njegov cilj bi morala biti tudi socialna vključenost in zmanjšanje revščine.

Da bi dosegli te cilje, je nujno, da ima socialni sklad kot del strukturnih skladov na voljo ustrezna sredstva in da se upravna in postopkovna bremena čim bolj omilijo in zmanjšajo.

Antigoni Papadopoulou, *poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve*. – Gospa predsednica, svetovna gospodarska recesija je dramatično spremenila gospodarsko okolje v EU: povečala je brezposelnost, zmanjšala gospodarsko rast in škodovala poslovnemu okolju.

Kohezijska politika mora biti učinkovit instrument za odziv na družbenogospodarske izzive finančne krize in zmanjšanje razlik med stopnjami razvoja evropskih regij.

Ocena izvajanja programov kohezijske politike, sofinanciranih s strukturnimi skladi v obdobju 2007–2013, bi morala odražati vpliv izbranih projektov v okviru kohezijske politike na oživitve evropskega gospodarstva, zlasti z vidika ustvarjanja novih delovnih mest, zmanjšanja družbenogospodarskih razlik, povečanja socialnega vključevanja in izboljšanja človeškega kapitala.

Vendar pa se v času, ko gospodarska in finančna kriza povečuje socialne razlike, sredstva, ki so dodeljena državam članicam iz strukturnih skladov, zmanjšujejo. Komisija bi morala spodbujati učinkovitost in prepoznavnost Evropskega socialnega sklada ter v sodelovanju z državami članicami zagotoviti močne sinergije med strukturnimi skladi in ustreznimi evropskimi politikami ter tudi spodbujati sinergije, ki izpolnjujejo spreminjajoče se zahteve sedanjega trga dela.

Anna Rosbach, *poročevalka mnenja Odbora za promet in turizem*. – (DA) Gospa predsednica, ko govorimo o mestih prihodnosti, vemo, da se bo potreba po večji mobilnosti povečala. Promet bo postal še pomembnejši del življenja državljanov. Mnogi se bodo preselili dlje, na podeželska območja, in se bodo vozili na delo v bližino mest. Da bi se izognili onesnaževanju, prometnim zastojem in zamudnim potovanjem, moramo najti nove ureditve, kot so brezplačne zmogljivosti P+R, skupaj s prilagodljivimi mesečnimi vozovnicami za različne oblike prevoza, kot so kolesa, motorji, uporaba enega avtomobila za več oseb, podzemna železnica, električni avtobusi, podzemni železniški sistemi itd. Brez prilagodljivih možnosti prevoza bodo mesta propadla. Zato potrebujemo hitre nove zamisli. Avtomobilska industrija se zaveda, da se moramo hitro odzvati, sicer nas bodo podjetja zunaj Evrope prehitela. Ta se pripravljajo na prihodnost pametnejših avtomobilov in mešanih oblik prevoza. Mi, kot politiki, bi morali storiti enako. To je vse lepo in prav, toda ne razumem dobro, zakaj se bodo za te pobude uporabila sredstva EU, saj je v interesu regij, da so privlačne za državljane. Mislim, da bi morali v teh časih krize končno prenehati prositi za več denarja kot kakšni razvajeni najstniki.

Tadeusz Cymański, *poročevalec mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov*. – (PL) Gospa predsednica, strategija Evropa 2020 naj bi pomagala ustvarjati gospodarsko rast tako, da bo obenem preprečevala tudi socialno izključevanje. Kohezijska politika kot eden od glavnih instrumentov strategije Evropa 2020 bi morala v prihajajočem obdobju več prispevati k zmanjšanju pojava revščine v naših državah. Delo Evropskega socialnega

sklada bi moralo biti bolj osredotočeno na skupino ljudi, ki potrebujejo podporo, da bi jim pomagali najti zaposlitev in da bi jim pomagali pri vključevanju v družbo.

K temu bi morali prispevati z vzpostavitvijo sodobnih ustanov za oskrbo in izobraževanje otrok in z visokokakovostnim usposabljanjem za iskalce zaposlitve. To so posebni primeri ukrepov, ki bodo olajšali usklajevanje poklicnega in družinskega življenja. Prav ti ukrepi si še posebno zaslužijo podporo iz strukturnih skladov in ti bodo pripeljali do zmanjšanja revščine med ljudmi, ki so najbolj ogroženi.

Prav tako je pomembno, da se v naslednjem obdobju financiranja pri vzpostavitvi in izvajanju strukturnih programov usmerimo predvsem na ljudi, da bi poenostavili postopke za uporabo sredstev. Številni inšpekcijski pregledi in revizije pomenijo, da so formalna vprašanja v zvezi z izvajanjem programov postala najpomembnejša prednostna naloga in da so ovira za uspešno in učinkovito uporabo pomoči.

Jaromír Kohlíček, *poročevalec mnenja Odbora za promet in turizem.* – (CS) Gospa predsednica, program INTERREG III za čezmejno medregijsko sodelovanje je popoln instrument za razvoj. Mislim, da je prožnost, omenjena v členu 21 uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, z drugimi besedami možnost zagotavljanja sredstev tudi za odhodke zunaj obsega programa, pomemben element.

Po mojem mnenju bo izvajanje programa po eni strani omogočila stabilizacija pravil, po drugi pa ta prožnost. Evropska združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) lahko kot pravne osebe igrajo pomembno vlogo. Mislim, da bo njihov statut kmalu dokončan, in to bo močno povečalo njihov ugled. To bo lahko pripeljalo tudi do večje vključenosti zasebnih subjektov ali prispevnih organizacij in s tem do učinkovitejše uporabe sredstev. Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice podpira ta izboljšani program teritorialnega sodelovanja.

Erminia Mazzoni, *v imenu skupine PPE.* – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe je kohezijski politiki dodal ozemeljsko razsežnost. Zaradi razvoja je še nujnejše spodbujati mehanizem pravega sodelovanja. Da bi tako sodelovanje postalo uspešno in učinkovito, je nujno treba omogočiti primernejšo uporabo instrumentov, ki so na voljo.

Poročilo gospoda Vlasáka – ki se mu zahvaljujem – o evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki predstavlja zelo uravnoteženo vizijo mestne razsežnosti v okviru kohezijske politike, pri kateri se upoštevajo vsa mnenja skupin, izražena med razpravo v Odboru za regionalni razvoj.

Približno 73 % celotnega prebivalstva Evrope živi na mestnih območjih. Ti prebivalci ustvarijo 80 % bruto domačega proizvoda (BDP) in porabijo do 70 % energije v Evropi. Njihov razvoj je torej neposredno povezan s področji, kot so zaposlovanje, socialno vključevanje, varstvo okolja in na splošno doseganje ciljev kohezijske politike. Trditev gospoda Vlasáka v zvezi z osrednjim vprašanjem ponovne oživitve mestne politike kot podlage za razvoj strategije Evropa 2020 je popolnoma sprejemljiva, čeprav je pomembno, da ne pozabimo na podeželska in primestna območja.

Obstajata dve prednostni nalogi, na kateri bi rada opozorila komisarja, in sicer spodbujanje in krepitev sistema upravljanja na več ravneh ter sinergije med različnimi skladi, z drugimi besedami celovita vizija in pristop k financiranju.

V zvezi s prej omenjenim smo v pregledu, ki smo ga predstavili, in v razpravi, ki mu je sledila, pokazali, da regionalni in lokalni organi ter civilna družba ne sodelujejo dovolj pri oblikovanju, izvajanju in razvoju regijskega načrtovanja, torej pri uporabi instrumentov kohezijske politike. Po drugi strani smo predstavili težave, ki se pojavljajo pri neprožnemu financiranju. Zato smo pozvali in tudi zdaj pozivamo Komisijo, naj razmisli o prožnejšem financiranju in zlasti o večji povezanosti Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Kohezijskega sklada.

Constanze Angela Krehl, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, kohezijska politika je uspešna evropska politika, ki jo vsi uporabljajo, vključno z regijami, ki niso tako dobro razvite, in tistimi, ki že imajo močno gospodarstvo. To so pokazale različne študije. Najpomembnejše pa je, da lahko evropski državljani neposredno izkusijo njene koristi. Zato v prihodnosti potrebujemo kohezijsko politiko v vseh regijah Evropske unije. Kljub vsemu je naša dolžnost, da naše dobre politike še izboljšamo. To je tisto, kar Evropski parlament želi doseči s poročilom gospoda Pieperja.

Sodobna kohezijska politika pomeni spopadanje z novimi izzivi, oblikovanje najsodobnejše infrastrukture, spopadanje s podnebnimi spremembami, podpiranje energetske varnosti in učinkovitosti, spodbujanje raziskav in razvoja, zagotavljanje podpore za mala in srednja podjetja (MSP) in ustvarjanje delovnih mest. Seveda moramo tudi zagotoviti učinkovito uporabo sredstev. Zato jasno sporočamo, da mora biti kohezijska politika preglednejša, usmerjena v rezultate in da mora vključevati manj birokracije. Kot je prej povedal gospod Stavrakakis, je treba izboljšati tudi usklajevanje različnih skladov in programov. Zelo pomembno je, da se načelo partnerstva prenese na novo in boljše raven. Vključiti moramo vse, tudi regije, lokalna območja, obe strani industrije in pomembnejše nevladne organizacije.

Nova vmesna kategorija ostaja sporna. Mislimo, da bo vmesna kategorija pomagala regijam, ki potrebujejo več podpore kot klasične regije cilja 2. Te ne bodo financirane na račun drugih regij. Nasprotno, rezultat ne bo mozaik subvencij. Namesto tega bodo številni postopki uvajanja in opuščanja standardizirani in mislim, da to v Evropski uniji resnično potrebujemo. Kdor misli, da uvajamo stalno kategorijo subvencioniranja, podcenjuje Evropski parlament. V zadnjih nekaj letih smo dovolj pogosto dokazali, da smo sposobni uvesti nove pobude Skupnosti, kadar so te potrebne. Vendar pa smo si tudi skupaj prizadevali, da bi jih po doseganju cilja ponovno odpravili. Dovolj smo usposobljeni, da lahko ob koncu obdobja subvencioniranja ocenimo, ali so rezultati dobri in kako bi morali preoblikovati program. Zato svoje kolege poslance pozivam, naj na glasovanju podprejo to novo vmesno kategorijo.

Ramona Nicole Mănescu, v imenu skupine ALDE. – (RO) Gospa predsednica, najprej bi rada čestitala poročevalcem za odlično opravljeno delo. Veseli me, da je komisar Hahn navzoč pri tej razpravi o prihodnosti kohezijske politike.

Potrebujemo močno, dobro financirano regionalno politiko EU, ki bo v prihodnosti usmerjena v vse evropske regije, v katerih bo prišlo do gospodarske rasti, inovacij in konkurenčnosti. V zvezi s prihodnjim programskim obdobjem mislim, da bo enotni strateški pristop, ki ga bo podpirala vrsta skupnih izvedbenih predpisov za Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad, ustvaril dodano vrednost.

Tudi teritorialno sodelovanje bo igralo ključno vlogo pri uspešnem izpolnjevanju ciljev strategije Evropa 2020. Prav zato mislim, da mora biti precej bolj dosegljivo za potencialne

partnerje v zasebnem sektorju, ki jim resnično moramo dati možnost, da postanejo polnopravni partnerji pri projektih teritorialnega sodelovanja.

Prav tako ne smemo pozabiti na ključno vlogo tako nacionalnih vlad kot Evropske komisije pri oblikovanju in učinkovitem izvajanju evropskih politik na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

V zvezi z regionalno politiko po letu 2013 podpiram zamisel o uvedbi kategorije vmesnih regij, s čimer bi regijam z BDP med 75 % in 90 % povprečja EU omogočili, da bodo deležne resnične podpore, vendar z iskanjem ustreznih rešitev.

Ne nazadnje bi rada izpostavila potrebo po tem, da se regionalnemu vidiku nameni ustrezno mesto tako v revidiranem proračunu EU kot v prihodnjem finančnem okviru. Zato pričakujem, da bo Komisija predložila ustrezen predlog, ki bo odražal predvsem mnenja Odbora za regionalni razvoj in Evropskega parlamenta.

Philip Bradbourn, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, po mojem mnenju se v teh poročilih na današnjem plenarnem zasedanju ne obravnava temeljnih težav pri sedanjem sistemu financiranja iz strukturnih skladov.

Zardi finančne krize in stalne potrebe po zmanjšanju proračunskega primanjkljaja po Evropi mora Parlament spoznati, da se proračun za kohezijo ne more nenadzorovano povečevati. Ne gre za običajno delo. Namesto tega bi se morali osredotočiti na obravnavanje nesprijemljivih stopenj napak pri porabi, ki jih je izpostavilo Evropsko računsko sodišče.

Podobno tudi makroregionalni subjekti niso rešitev za povečanje učinkovitosti regionalne porabe. Njihova vrednost je zelo vprašljiva in škodujejo državam članicam, ki bi po mojem mnenju morale ostati glavno gibalno za upravljanje kohezijske porabe. Ne bodo nam pomagali izpolniti naše vizije manjše in boljše usmerjene kohezijske politike, ki resnično pomaga najbolj prikrajšanim regijam Evrope.

Ta poročila so popolnoma napačno usmerjena in glasoval bom proti njim.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospod Hahn, gospe in gospodje, prejšnjemu govorniku moram oporekati. Osrednje sporočilo poročila gospoda Pieperja za Komisijo je, da evropska kohezijska politika ustvarja dodano vrednost za Evropo. Je instrument, ki v svojem bistvu združuje EU. To je jasno državljantom v vseh regijah Evrope in zlasti v zelo prikrajšanih in kriznih regijah. Decentralizirana in participativna struktura kohezijski politiki omogoča, da odločilno prispeva k ustvarjanju z viri gospodarne, nizkoogljične, inovativne in socialne Evrope. V nasprotju z osebnim mnenjem poročevalca mislim, da instrumenti kohezijske politike skupaj s pametnimi naložbami lahko tudi pomagajo v boju proti podnebnim spremembam in revščini.

Zato smo razočarani, da sta bila ta dva vidika kljub preteklim in sedanjim poskusom poročevalca izpuščena iz poročila. Komisiji bi rada povedala, da velika večina v tem parlamentu podpira ta dva vidika. Za razliko od poročevalca, in to govorim kot Nemka, tudi jaz mislim, da bo predlog Komisije o vmesni kategoriji spričo dramatičnih težav v nekaterih regijah pripeljal do uravnotežene in pregledne strukture za prihodnjo kohezijsko politiko.

Smešno je verjeti, da je na tem področju mogoče ustvariti prihranke. Za Nemčijo je pomembno tudi, da se Evropska unija še naprej razvija skladno, saj to Nemčiji koristi. Zato bomo v Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze glasovali za vmesno kategorijo.

(Govornica se je strinjala, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) (sprva brez mikrofona) ... se strinja z zamisljivo iz poročila gospoda Guelleca iz prejšnjega obdobja, da sedanja oblika kohezijske politike ne pomaga pri zblíževanju regij, temveč le pri zblíževanju držav in zato najbolj dinamične regije EU izgubljajo svojo dinamičnost.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) S tem vprašanjem se ne morem strinjati. Močno sem si prizadevala zagotoviti, da so vsa poročila osredotočena na regije. Prav v poročilu gospoda Pieperja se krepi njihov položaj. Zdaj je to za nas še posebno pomembno. Jasno je, da so glavni akterji za prihodnost kohezijske politike regije in ne države članice.

Elie Hoarau, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, povedal bi, da so med najbolj prikrajšanimi regijami Evropske unije najbolj oddaljene regije, katerih značilnost je poleg tega, da zaostajajo, še kombinacija stalnih neugodnosti, kot so oddaljenost, manjši trgi, izoliranost in ranljivost zaradi vremenskih sprememb.

Dobro je, da je v petem poročilu o koheziji ponovno potrjeno posebno obravnavanje teh regij v skladu s členom 349 Lizbonske pogodbe. V poročilu se prav tako zahteva, da so njim namenjena sredstva po letu 2013 vsaj enaka sredstvom, ki so jih deležne v sedanjem programskem obdobju.

Z uvedbo vmesne kategorije za regije, katerih BDP je med 75 % in 90 % povprečnega evropskega BDP, se strinjam, pod pogojem, da je izpolnjen dvojni pogoj. Prvič, da se sredstva za konvergenčne regije iz cilja 1 ne zmanjšajo – želim si celo, da bi se povečala – zaradi prihrankov, ustvarjenih, ker nekatere regije ne spadajo več k cilju 1. Ti prihranki morajo seveda koristiti novim vmesnim regijam, a tudi drugim regijam. Drugi pogoj je, da je ta uvedba za zadevne regije vsaj tako ugodna kot proces opuščanja.

Na koncu bi povedal, da je kohezijska politika politika solidarnosti in prerazporeditve, da bi regijam omogočila, da hitreje napredujejo in dohitijo druge. Ne more nadomestiti nobene druge strategije, kot je na primer strategija Evropa 2020, ki bi morala imeti svoja finančna sredstva, ločena od sredstev za kohezijo, čeprav morata biti ti dve politiki seveda usklajeni in skladni. Zaradi tega se na primer naša skupina ne strinja, da se Evropski socialni sklad loči od kohezijske politike.

John Bufton, v imenu skupine EFD. – Gospa predsednica, regija zahodnega Walesa in Valleys bi morala biti ponovno upravičena do regionalnega financiranja, kljub temu, da povprečna BDV EU pada in s tem vzbuja resne dvome o tem, ali je kohezijska politika sploh uspešna.

Kolikor vem, je bila velika količina sredstev namenjena za razvoj javnega sektorja, čeprav ga slabijo splošna domača zmanjšanja povsod po Združenem kraljestvu. Okoli 12 milijonov GBP v popravkih je bilo usmerjenih v programe v Walesu med letoma 2008 in 2009, medtem ko je Komisija z globami nadomestila 35 % sredstev za isto obdobje. Ta denar se ne uporablja učinkovito, če ostaja v bruseljskih blagajnah. S predlogi, da bi postopoma omejili kohezijsko politiko in se osredotočili na izpolnjevanje, ki temelji na rezultatih, se bo po mojem mnenju obseg popravkov povečal.

Regionalno financiranje ni darilo Bruslja, temveč skromno plačilo od večmilijardnega zneska, ki ga vplača Združeno kraljestvo. V javnih posvetovanjih o petem poročilu o

kohezijski politiki se je pokazala splošna želja po tem, da bi se oddaljili od politike, ki jo določa Bruselj. Zanimivo bo videti, ali je komisar prisluhnil tem pomislekom.

Ta denar ni brezplačno darilo Bruslja. Je le majhen delež denarja davkoplačevalcev, ki se potem porabi za tisto, kar želi Komisija, skupaj z grožnjo, da moramo objaviti, da smo od EU prejeli to ali ono, v nasprotnem primeru pa nas čaka globa. To je cinična propaganda.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, kohezijska politika bo v prihodnosti uspešna le, če se zdaj spopademo z nekaterimi težavami. Prvič, kaj se dogaja z državami članicami, ki stalno kršijo pogoje Pakta za stabilnost in rast? V teh primerih strukturni skladi ne morejo imeti zelenega učinka. Namesto tega denar preprosto izgine in EU postaja unija nakazil, ki je tudi sod brez dna. Vsi, ki prejema regionalne subvencije, morajo tudi upoštevati pravila.

Drugič, strukturni skladi ne smejo biti združeni v okviru Komisije. To bo količino upravnega dela povečalo in ne zmanjšalo in posledica tega bo vzpostavitev novih, dragih, decentraliziranih agencij.

Tretjič, potrebujemo večjo učinkovitost pri uporabi denarja iz strukturnih skladov. Potrebni so jasnejši cilji in pogostejše ocenjevanje in tudi prejemniki sami morajo prevzeti več odgovornosti. Treba je trdno določiti načelo sofinanciranja.

Četrtoč, poleg vseh kulturnih, socialnih, verskih in zunanjepolitičnih pomislekov bi pristop Turčije močno obremenil Kohezijski sklad. V resnici bi uničil proračun. Vemo, da je to res. Ne gre le za nekaj, o čemer govorijo ljudje. Turčija že več let prejema milijarde evrov iz strukturnih skladov. Ta pristop moramo kritično obravnavati.

Če povzamem, si želim, da bi v prihodnosti regionalne subvencije namenili za področja, kjer so resnično potrebne, z drugimi besedami za inovativne projekte z jasnimi rezultati, za mala in srednja podjetja in, kar je najpomembnejše, za državljane v regijah in mestih.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Gospa predsednica, najprej bi rad pohvalil delo poročevalca, mojega kolega gospoda Stavrakakisa, ki je opravil izjemno nalogo opredelitve prihodnjih sinergij med različnimi strukturnimi skladi, da bi povečali njihovo učinkovitost. Njegovo poročilo je tudi vključeno v to skupno razpravo o kohezijski politiki, ki je izjemno pomembna, ne le zaradi obravnavanih vprašanj, temveč zlasti zato, ker poteka v pravem trenutku.

Zdaj se spoprijemamo s predlogom Komisije v zvezi z novimi finančnimi perspektivami in tudi s prihodnjo kohezijsko politiko po letu 2013. Kohezijska politika je ključna politika za EU. Gre za horizontalno politiko, s katero se prek njenih instrumentov brez primere – strukturnih skladov – financirajo projekti in programi v državah članicah, pri čemer se poskuša zmanjšati razlike v razvoju različnih regij. Izkušnje pa so nam pokazale težave pri učinkovitosti in rezultatih, ki izvirajo iz razdrobljenosti in zapletenosti te politike. Zato bi morala biti enotna strategija za različne sklade s celovitim in v rezultate usmerjenim pristopom začetna točka za več sinergij in boljše sinergije med različnimi instrumenti ter za povečanje njihove učinkovitosti. To je bistveno tudi za boljšo usklajenost različnih sektorskih politik in za učinkovitejšo uporabo sredstev.

Nevarnost krize moramo izkoristiti za iskanje novih možnosti. Vsa poročila, o katerih danes razpravljamo, nam bodo zagotovo prinesla številne izzive in vemo, da za odziv na te izzive potrebujemo tudi trden proračun, vendar pa moramo jasno razlikovati med proračunskimi vidiki in cilji politike. Cilji politike so dobro znani. V resnici bomo regijam

lahko ponudili prihodnost le z utrditvijo teh ciljev. Glede na to mora proračun služiti prihodnosti regij in javnosti, namesto da regije in javnost služijo proračunu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospa predsednica, pozdravljam to razpravo nekaj dni pred končnim posvetovanjem kolegija komisarjev o naslednjih finančnih perspektivah in pregledu uredb o strukturnih skladih, vključno z Evropskim socialnim skladom.

Strukturni skladi so eno od glavnih orodij za izvajanje ekonomske in socialne politike Unije. Glede na pritisk na proračun Skupnosti, ki se ga vsi zavedamo, in zaradi varčevanja zmanjšane nacionalne proračune je bistveno, da se ti strukturni skladi uporabijo razumno in učinkovito.

V zvezi z dosego tega bo pregled uredbe o Evropskem socialnem skladu priložnost, da se zagotovi, da bo ta instrument koristen za strategijo Unije in tudi v okviru te strategije Unije, seveda zlasti ciljev za zaposlovanje in socialno vključevanje. Za to je potrebna dodelitev sredstev v skladu s drugimi kazalniki, ne s samim BDP, in dodelitev večjega deleža Evropskemu socialnemu skladu.

Gospa predsednica, naj v zvezi s poročilom gospoda Pieperja spregovorim o odstavku 55 v zvezi z Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji, s katerega vsebino se ne strinjam in ta tudi ne bi smela biti vključena v našo razpravo. Ta sklad zagotavlja pomoč zaposlenim, ki so žrtve posledic globalizacije in krize. Zadeva, ki jo obravnavamo, je v pristojnosti Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, predložena pa vam je bila na pobudo Odbora za regionalni razvoj in imeli naj bi možnost, da jo zavrnamo na ločenem glasovanju, ki bo potekalo kasneje. Zanašam se na razum in učinkovitost svojih kolegov poslancev.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Gospa predsednica, gospod komisar, najprej bi rada čestitala poročevalcem za njihova odlična in pomembna poročila o kohezijski politiki. Dobro je, da zdaj o tem tukaj skupaj razpravljamo.

Ta poročila kažejo razumevanje pomembnosti regionalne politike kot nečesa, kar gradi Evropo kot celoto in ustvarja enotnost, in oba ta pojava se v poročilih odlično obravnavata. Regionalna politika je vsekakor zgodba o uspehu, saj je z njeno pomočjo prišlo do zmanjšanja razlik med državami članicami in s tem vzpostavitev stabilnosti na splošno po Evropi.

Izzivi prihodnosti se nenehno spreminjajo in regionalna politika se mora biti zmožna prilagoditi tej spremembi, kot je razvidno iz teh razprav. Prepoznati moramo težave, ki so se v preteklih letih pojavile v zvezi s kohezijskimi skladi, in zato mora biti regionalna politika v prihajajočem obdobju veliko bolj učinkovita z vidika izvajanja in tudi bolj usmerjena v rezultate. Kot je bilo povedano, mora biti v naslednjem obdobju tudi mogoče zmanjšati upravno breme. Na ta način bomo zagotovo v boljšem položaju za spopadanje z izzivi, s katerimi se sooča tudi kohezijska politika.

V zvezi z vprašanjem strategije Evropa 2020 bi se morali spomniti, da je kohezijska politika eden od najpomembnejših in najoprijemljivejših instrumentov za njeno izvajanje. Zato je ključnega pomena, da Parlament v tem poročilu trdno podpre podoben obseg proračuna, kot ga imamo zdaj. Po drugi strani je pomembno, da se v poročilu upoštevajo tudi obstoječi posebni izzivi. Eden od primerov so območja, ki so na žalost redko poseljena in ki v prihodnjem obdobju tudi potrebujejo ločeno pomoč v skladu s členom 71.

Danes se je v povezavi s temi poročili veliko govorilo o kategoriji vmesnih regij. Vendar pa bi v zvezi s tem Komisiji rada zastavila naslednje vprašanje: ali uvedba nove strukture

vedno reši samo težavo ali bi se lahko v tem primeru odzvali na podobne izzive z razvojem sedanjega sistema uvajanja in opuščanja?

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Gospa predsednica, kohezijska politika po letu 2013 bi nedvomno morala še naprej služiti svoji sedanji nalogi ustvarjanja enakih možnosti za razvoj regij, odpravljanja revščine in spodbujanja razvoja Evrope. Zato mora biti raven financiranja v novem proračunu precej višja, preprosto zato, da bi pospešili razvoj Evrope, razvoj regij in trajnostni razvoj Evropske unije.

Dejstvo, da načrti Komisije vključujejo cilje, ki so nekoliko drugačni od ciljev v sedanji finančni perspektivi, je zagotovo mogoče. V mislih imam cilje, usmerjene v boj proti podnebnim spremembam in v inovacije. To so seveda pomembne zadeve, a nove države članice, kot je Poljska, še vedno potrebujejo sredstva za razvoj infrastrukture. Brez infrastrukture se bomo glede stopnje razvoja preprosto zelo težko primerjali z Evropsko unijo.

Še zadnja zadeva: mislim, da bi morali v prihodnjih proračunskih programih po letu 2013 zelo močno usmeriti svojo pozornost v karpatsko regijo – eno najrevnejših in najgosteje poseljenih regij v Evropski uniji. Zdi se mi, da bo večje zavzemanje Evropske unije za to regijo koristno za Unijo in da bo tudi pomagalo zvišati stopnjo razvoja držav v karpatski regiji, ki preprosto potrebujejo večja in močnejša prizadevanja Evropske unije.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, kohezijska politika mora zagotoviti skladen in predvsem pravičen razvoj vseh ozemelj. Iz tega razloga podpiramo uvedbo nove kategorije vmesnih regij za dodeljevanje sredstev ter uporabo novih kazalnikov razvoja in kazalnikov za socialno pravičnost, blaginjo in okoljsko pravičnost. Obžalujemo, da v poročilu gospoda Pieperja to ni omenjeno.

Zaradi pravičnosti mora tudi kohezijska politika obravnavati podregionalne razlike v razvoju, da bi povrnila smisel pojmu kohezije, torej tej solidarnosti, ki je dodana vrednost Evropske unije. Da bi to dosegli, se mora osredotočiti na razlike, zlasti v mestnih območjih, ki jih novi izzivi – socialni, okoljski – še posebno prizadenejo, in to je obsežna naloga.

Povečanje privlačnosti in izboljšanje okolja teh diskriminiranih ozemelj pomeni povrniti zaupanje tamkajšnjim prebivalcem. Prav tako bo to spodbujalo novo trajnostno mesto, ki si ga vsi želimo, model, ki se odziva na okoljske, energetske in družbeno-demografske izzive, vendar pa v središče naše pozornosti postavlja življenjsko okolje in blaginjo prebivalcev.

Končala bom z jasnim sporočilom: po letu 2013 mora imeti kohezijska politika za svoj obstoj na voljo zelo potrebna in stabilna sredstva.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Pieper, v zvezi z vprašanjem vmesne kategorije bi si na začetku vsekakor lahko zamislila tudi drugačne rešitve, na primer prehodno ureditev za regije, ki so do zdaj prejemale najvišje subvencije, po letu 2013 pa jih ne bodo več. V razpravi pa se je pokazalo, da moramo upoštevati druge regije, zlasti tiste, ki jih je prizadela kriza. Zdaj govorimo o 51 regijah. Glede na tako veliko število prizadetih regij bi bilo malomarno, da ne bi uvedli vmesne kategorije. To je edini način, da lahko oblikujemo zanesljiv okvir za zagotavljanje odgovornih subvencij za te regije, ki morajo same zmanjševati svoj zaostanek pri razvoju.

V drugih pogledih ima sporočilo gospoda Pieperja veliko prednosti in slabosti. Med drugim smo kritični do dejstva, da ne vsebuje jasne zavezanosti veliko bolj odločnemu pristopu k

boju proti revščini. Mislimo, da je vsebina poročila, v kateri so določeni pogoji za kohezijsko politiko, ki od držav članic zahtevajo uvedbo reform, nejasna, in da jo je mogoče napačno razumeti. Ni treba posebej omenjati, da mora kohezijska politika ostati instrument za družbeno ravnotežje in solidarnost v vseh regijah.

Juozas Imbrasas (EFD). - (LT) Gospa predsednica, danes razpravljamo o enem od najpomembnejših področij politike Evropske unije, ki zagotavlja blaginjo naših državljanov ter konkurenčnost in rast celotne Unije. Kohezijska politika je prej zajemala nekatere dejavnike, odločilne za zagotavljanje večje povezanosti in rasti revnejših regij v Evropski uniji in precejšnje zmanjšanje gospodarskih in socialnih razlik.

Danes imamo strategijo Evropa 2020, v kateri je predvidena še večja vloga strukturne in kohezijske politike, da bi se rešili iz krize in prispevali k blaginji naših državljanov. Pred seboj imamo seveda številne ovire v zvezi z globalizacijo, demografskimi spremembami in ohranjanjem virov. Vendar pa se bomo za doseg te morali zavedeti potenciala vseh regij Evropske unije brez izjem.

Mislim, da bi morala biti prihodnja regionalna politika povezana z osnovnimi evropskimi cilji na področju inovacij, raziskav, okolja in energetskih izzivov in da bi seveda morala pomagati ustvariti evropsko dodano vrednost, toda le s čim preglednejšim in čim učinkovitejšim spremljanjem.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Gospa predsednica, komisar Hahn, gospe in gospodje, kohezija je trdno zasidrana v evropski politiki in v Pogodbi, zaradi ozemeljske razsežnosti Lizbonske pogodbe pa je dobila še boljši položaj. Zelo me veseli, da je Komisija v svojem petem kohezijskem poročilu ustrezno določila celovite pristope za prihodnost. Ohranjamo solidarnost, nove cilje strategije Evropa 2020 pa povezujemo z instrumenti, ki so se izkazali za zelo učinkovite: decentraliziran pristop, partnerstvo, povezovanje programov na različnih ravneh in večplastno upravljanje. Potem si ogledujemo te nove izzive. To je odlično samo po sebi. Zelo dobro je tudi, da zdaj obravnavamo ta poročila. Vsi sestavni deli, s posebnim poudarkom na čezmejnem sodelovanju – cilj 3 – so deležni polne podpore.

V resnici se v razpravi ves čas zatika pri eni zadevi. V Poslanski skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) smo se odločili za prosto ali odprto glasovanje na glasovalnem seznamu v zvezi z vmesno kategorijo in rad bi vam razložil zakaj. To je pravzaprav zaradi tega, ker je usmeritev predloga, ki ga mora Komisija še predložiti, še nejasna. Komisar je pravkar povedal, da je želel s tovrstnimi regijami spregovoriti o posebnih nalogah, kot jih lahko imenujemo. Zelo dobro je, da je to predmet razprave, saj o tem še nismo govorili. Ne vemo še, katere regije so vključene. Ne vemo še, kje se bo izplačalo. Ne vemo, kolikšni so deleži sofinanciranja. To so stvari, ki bi še vedno lahko precej vplivale na ta rezultat. Zato mislim, da bi morali počakati, da Komisija pripravi svoj predlog – in mislim, da se bo to zgodilo zelo kmalu – in takrat bomo resnično vedeli, o čem govorimo. O pristopu uporabe prehodnih mehanizmov in instrumentov ne bomo razpravljali. To smo že storili. Gospa Manner je prav tako rekla, da imamo opuščanje in uvajanje, lahko izvajamo celovito politiko v zvezi s strategijo Evropa 2020. To bomo storili. To je torej razlog za tokratno prosto glasovanje v skupini PPE.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Gospa predsednica, gospod Hahn, gospe in gospodje, danes je bila izpostavljena pomembnost regionalne politike. Naša politika kohezije in konsolidacije mora zajemati vse evropske regije. Pri tem se nanašam tudi na ljudi, ki živijo v teh regijah. To je zelo pomembno. Med obiski nekaterih naših delegacij v regije smo

videli, kako pomembno je evropsko financiranje za regionalni razvoj, doseganje socialne kohezije in tudi za politike žensk in enakost spolov. Evropsko unijo lahko le spodbudim, naj v prihodnosti ponudi več programov, ki jih ljudje zelo pozitivno sprejmejo in ki so usmerjeni prav v te cilje, kot se je potrdilo v postopku preiskovanja izvajanja. Prebivalci evropskih regij morajo imeti občutek lastništva. Zdaj smo na stopnji obravnavanja vmesnih regij. To je zelo pomembno, saj je Evropa pomagala zagotoviti nova delovna mesta v teh regijah. Kolikor razumem rast, je ta trajnostna predvsem, če prinaša socialno pravičnost. Kohezijska politika je v središču evropske politike.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Gospa predsednica, kohezijska politika nedvomno prispeva k izboljšanju socialnega in gospodarskega okolja ter spodbuja razvoj, predvsem regij, ki prejemajo pomoč. Prav tako pa ne smemo pozabiti, da veliko možnosti za investicije omogoča, da so tudi bogate države članice deležne koristi. Glede na ocene bo vrednost vseh koristi izvajanja kohezijske politike v moji državi, Poljski, za države „stare“ Unije do leta 2015 lahko dosegla tudi 38 milijard EUR. Upam, da bo dejstvo, da bo odločilna faza razprave o prihodnosti kohezijske politike potekala med predsedovanjem moje države, Poljske, pomagalo zagotoviti, da se predlogi o precejšnjih zmanjšanjih na področju te politike ne bodo uresničili.

Na žalost moja regija Mazowsze presega zgornjo mejo 75 % BDP EU zaradi zelo močnega gospodarskega položaja glavnega mesta, Varšave. Zato je v nevarnosti, da izgubi podporo. Obstaja 35 evropskih regij, ki so v podobnem položaju. Rad bi pozval k sprejetju njihovega predloga o uvedbi kategorije vmesnih regij, s čimer bi omogočili upočasnitev ukinitve pomoči. Če analiziramo gospodarski položaj regije Mazowsze brez mesta Varšave, vidimo, da je bruto domači proizvod precejšnjega dela regije daleč pod ravno 75 %, še več, je celo tako nizek kot v najrevnejših regijah Evropske unije, kar kaže na to, da je nadaljnja pomoč nujna.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, kohezijska politika je bistvo politik Evropske unije, ki odraža prizadevanja za solidarnost njenih držav članic, brez katerih ne bi bilo prave unije.

Njeni rezultati v zadnjih 30 letih so bili odlični. Zanja so potrebne prednostne naloge za prihodnost. Prvič, ne sme priti do zmanjšanja proračunskih obveznosti za kohezijsko politiko. Da bi lahko oblikoval svoje načrte za obdobje 2014–2020, mora imeti gospod Hahn možnost, da se zanese na enaka proračunska sredstva kot v preteklosti.

Drugič, za to politiko potrebujemo prenovljen okvir, ki bo prilagojen novim razmeram in izzivom. Uvedba kategorije vmesnih regij je bistvenega pomena za to. Izpolnjevati morajo pogoje za pomoč, ki je bolj usmerjena in financirana, tako da lahko vse regije ostanejo v evropskem povprečju, ne glede na njihove strukturne pomanjkljivosti, na njihov zaostanek zaradi preteklosti ali njihovo izpostavljenost sedanjim ali prihodnjim krizam.

S temi cilji vmesnih regij si prizadevamo doseči dolgoročni cilj ozemeljskega ravnotežja, da bi preprečili prevelike razlike med razvitimi regijami, ki so čisto poseljene, in regijami, ki so oddaljene, zaostajajo in jim v prihodnosti celo grozi nevarnost odseljevanja.

Tretjič, zelo dobra stvar samoiniciativnega poročila gospe Sanchez-Schmid je, da kaže, kako verjetno bo v okviru cilja 3 ustvarjena precejšnja evropska dodana vrednost. V novi kohezijski politiki je treba z zanašanjem na zagon makroregij precej okrepite cilj 3, k čemur poziva gospa Sanchez-Schmid v svojem poročilu.

Danuta Maria Hübner (PPE). - Gospa predsednica, v zadnjih letih so države članice, Komisija in Evropski parlament tesno sodelovali pri možnostih nadaljnega povečanja učinkovitosti kohezijske politike EU, njenih rezultatov in kakovosti njenih posegov.

Prišli smo do zaključka, da bi bili za doseg tega dobro zasnovani pogoji in pobude v okviru politike lahko učinkovito orodje. Prepričana sem, da smo zdaj dobro pripravljeni, da v okvir politike uvedemo instrumente pogojevanja, ki bi povečali donos naložb.

Pri pogojnih obveznostih bi morali obravnavati povezavo med posegi politike in napredkom pri institucionalni, upravni in strukturni učinkovitosti. V okviru prihodnjih pogajanj bi morali zagotoviti ustrezen regulativni okvir, s katerim bodo določeni dejavniki uspeha za učinkovito spodbujanje rasti s kohezijsko politiko.

Pričakujem, da bo predhodno izpolnjevanje pogojev v celoti vključeno v postopek načrtovanja. Prav tako pričakujem, da bo predhodno izpolnjevanje pogojev neposredno povezano s politiko in učinkovitostjo programa, da bo število pogojev omejeno, da bodo prilagojeni posebnim okoliščinam in se bo v zvezi z njimi upoštevalo dogovorjena merila.

Poskrbeti moramo tudi, da postopki pogojevanja ne bodo prinesli dodatnih bremen, temveč da jih bodo prej zmanjšali in da ne bodo povzročali zamud pri izvajanju politike, programov in projektov.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, struktura kohezijske politike, o kateri razpravljamo danes, je zelo pohvalna.

V teh nekaj pripombah bi se rad osredotočil na tri vprašanja. Prvič, mislim, da je kohezijska politika eden od temeljnih instrumentov za zmanjšanje neravnotežja med državami članicami in v njih. Zato je tudi ena od temeljnih politik za boj proti dolgotrajni gospodarski in finančni krizi, ki jo doživljamo že nekaj let.

Drugič, mislim, da je zamisel o vključitvi novih regij in državljanov v kohezijsko politiko razumna. Vendar pa bi bilo dobro, da bi o teh vprašanjih razpravljali z jasnejšo predstavo o tem, koliko bo ta nova politika stala, kako bo vplivala na splošno kohezijsko politiko in kako bomo razporedili sredstva v okviru reforme finančne perspektive od danes do leta 2020.

Za konec bi rad izrazil še svoje mnenje, da je osrednja vloga vprašanja mest v kohezijski politiki odločilna. Pomembno je, da je bil s poročilom gospoda Vlasáka, s katerim se močno strinjam, dosežen določen napredek v tej smeri, in mislim, da nam bo to poročilo omogočilo, da bolje opredelimo pravni okvir vprašanja mest in tudi uvedemo instrumente, kot so občinski operativni programi kot operativni programi, ki kohezijski politiki lahko dajo novo kakovost.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospa predsednica, namen poročila je ugotoviti, ali so države članice evropsko zakonodajo prenesle v nacionalno zakonodajo. To, kar želimo, je prva prava analiza programov kohezijske politike za obdobje 2007–2013.

Osredotočil se bom na preglednost, v zvezi s katero sem pripravil poročilo.

Poročevalec, gospod Mikolášik, je omenil vprašanje preglednosti pri dodeljevanju sredstev kot osnovni pogoj za doseg splošnih ciljev kohezijske politike.

Kako lahko dobimo splošno sliko na ravni Evropske unije, če je le 19 držav zagotovilo osnovne kazalnike, ki so potrebni za primerjavo? Čeprav smo Komisijo pozvali, naj poveča skladnost in kakovost prejetih podatkov, si ti nepregledni in jih je premalo.

Poslati moramo jasno sporočilo. Vsa sredstva za izbrane projekte ne morejo ustrezati povprečju 27 % vseh sredstev, ki so na voljo; devet držav ne more prejeti več kot 40 %, štiri države pa manj kot 20 % sredstev. Ne moremo imeti kohezijske politike dveh ali treh hitrosti. Potrebne podatke je zato treba širiti in uporabiti.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Gospa predsednica, gospod komisar, kohezijska politika je najpreglednejša evropska politika, kar pomeni, da so njeni uspehi zelo dobro in hitro vidni, vendar pa so zelo hitro vidni tudi neuspehi in težave, ki so posledica slabega upravljanja v Bruslju ter zelo pogosto tudi slabega upravljanja držav članic. Glede na to je zelo lahko priti do zaključkov in zelo lahko uporabiti različne zunanje pogoje – kot je na primer kriza –, da bi upravičili zmanjšanje porabe za to politiko v korist drugih evropskih politik, kar je vsekakor napačno.

Spoznati moramo, da bi se morala kohezijska politika, če bi jo obravnavali kot politiko za samo najrevnejše, počasi končati, kar pomeni, da bi morala počasi popolnoma izginiti s seznama evropskih politik. Vendar pa danes ne govorimo o takšni politiki, kajne? Ta politika je politika zmanjševanja razlik – razlik, ki bodo vedno obstajale in obstajale bodo tudi nove razlike, ki se jih danes še ne zavedamo. Poleg tega je to naložbena politika in ne razvojna politika. Glede na to je za to politiko potrebno ukrepanje, ki je določeno v pogodbah, potrebne pa so tudi nove oblike tega ukrepanja.

V zvezi s tem bi rad izrazil svoje odobravanje odločitve Evropske komisije, da se notranja struktura politike preoblikuje in prilagodi novim razmeram. Glede tega bi rad tudi izrazil svoje odobravanje predlogov Evropske komisije o novih ukrepih, ki med drugim vključujejo tudi predloge o uvedbi kategorije vmesnih regij. Mislim, da bo delo v zvezi s novo strukturo povečalo učinkovitost in omogočilo, da se bo politika izvajala tako, da se bo lahko odzvala na izzive, s katerimi se zdaj srečujemo.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Gospa predsednica, čezmejno sodelovanje v Evropi brez meja koristi lokalnim in regionalnim organom, ker igra pomembno vlogo pri sedanjem razvoju enotnega trga Evropske unije. Vendar pa imajo čezmejna območja pomembno značilnost, povezano s skupnimi večkulturnimi tradicijami in etnično raznolikostjo, vidiki, ki običajno dajejo trdno osnovo interakciji med ljudmi in tudi med skupnostmi na različnih območjih.

Vsi se zavedamo, da je zelo pogosta značilnost čezmejnih območij nadpovprečna stopnja brezposelnosti, vendar pa med regijami obstajajo pomembne razlike in tudi visoka stopnja prikrite brezposelnosti zaradi pomanjkljive registracije brezposelnih oseb.

Zato mislim, da lahko celovit pristop k trgu dela v čezmejnih območjih vodi v iskanje rešitev za strukturne težave in da bi povpraševanje približal ponudbi. Zato je treba, kot trdi tudi poročevalka, precej okrepiti cilj 3.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Gospa predsednica, kohezijska politika je učinkovit instrument za spopadanje s sedanjimi glavnimi izzivi, s katerimi se srečujejo regije Evrope, kot so globalizacija, podnebne spremembe in demografska gibanja. Na področju uravnoteženega razvoja regij je bil na ravni EU dosežen pomemben napredek, ki pa je še vedno premajhen. Zato mora biti velikopotezna kohezijska politika na voljo vsem regijam EU, s čimer se bodo sedanje neenakosti zmanjšale.

Mislim, da mora podpiranje konvergenčnih zahtev manj razvitih območij v prihodnjem programskem obdobju ostati prednostna naloga, da se lahko zagotovi pravičen dostop do instrumentov kohezijske politike. Ti nam bodo omogočili, da uporabimo določbe Lizbonske

pogodbe, v katerih je poudarjeno, da je treba v okviru cilja 1 (konvergenca) dodeliti ustrezen del sredstev regijam, ki so najbolj prikrajšane glede na resnost njihovih težav pri razvoju.

Evropska unija bo lahko tekmovala s svojimi tekmicami na svetovni ravni le, če kohezijska politika lahko v celoti izkoristi razvojni potencial ne le mestnih regij, temveč tudi podeželskih območij z njihovim endogenim potencialom in če lahko ponudi dovolj prožen odziv na izzive in težave, opredeljene v strategiji Evropa 2020.

Glede na to so inovacije, izobraževanje in usposabljanje, energija, okolje, zaposlovanje, konkurenčnost, kvalifikacije in boj proti revščini sestavni del strukturne in kohezijske politike in to tudi morajo ostati. Nova kohezijska politika mora biti jasno usmerjena v rezultate in mora opredeliti potrebne reforme, hkrati pa mora zmanjševati omejitve, ki jih nalaga birokracija, in poenostaviti upravljanje sredstev.

Prihajam iz države, na katero bo zlasti v obdobju 2013–2020 vplivalo naše razumevanje enotnega razvoja Unije. V praksi bodo sredstva, dodeljena zdaj in v naslednjih 10 letih v Romuniji, zagotovila dolgoročne naložbe, ki so potrebne za uravnotežen razvoj celotne Evropske unije.

Svojemu kolegu, gospodu Pieperju, in vsem poročevalcem čestitam za to odlično poročilo, ki je bilo predstavljeno.

PRESEDSTVO: LIBOR ROUČEK

podpredsednik

Mojca Kleva (S&D). - (SL) Kohezijska politika se je v času finančne in gospodarske krize izkazala kot najpomembnejše orodje pri zmanjševanju ekonomskih in socialnih razlik med regijami v Evropski uniji. Gre za tisto izmed temeljnih politik, katere pozitivni učinki se resnično vidijo povsod, tako na vseh koncih Evropske unije, v vseh državah članicah, v praktično vsaki mestni, lokalni skupnosti EU.

Gre za politiko, ki omogoča strukturne reforme in napredek. Dejansko prinaša rešitev iz sedanje težavne gospodarske situacije in ne stroška. Od uspešnosti kohezijske politike Evropske unije bo v veliki meri odvisen tudi uspeh strategije Evropa 2020, zato je izjemnega pomena, da ta sredstva tudi v prihodnjem sedemletnem obdobju ostanejo prioritarna naloga evropskega proračuna.

Ker pa trenutno ostaja najpomembnejše vprašanje povezanost z uvedbo tako imenovane nove vmesne kategorije regij, bi v zvezi s tem rada pozvala komisarja in sploh Evropsko komisijo, naj nam čim prej, v čim krajšem času predstavi vse še nejasne podrobnosti v zvezi z ustanavljanjem te regije, predvsem pa finančne vidike in učinke, saj gre za vprašanje prihodnjega razvoja regij po celotni Evropski uniji.

Alain Cadec (PPE). - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, s sprejetem poročila gospoda Garrige Polleda je Parlament pozval k temu, da naj bo večletni finančni okvir leta 2014 enakovreden proračunskim izzivom, ki bas čakajo. V tem pogledu mora regionalna politika obdržati finančna sredstva, ki bodo vsaj enakovredna tistim za sedanje obdobje. To je prednostna naloga.

Vse evropske regije bi morale še naprej imeti dostop do strukturnih skladov. Svoja prizadevanja bi seveda morali osredotočiti na pomoč najmanj razvitih regijam, da bi dohitele druge prek cilja 1.

Zaradi pravičnosti bi morali tudi zagotoviti ustrezno podporo regijam, ki ne izpolnjujejo pogojev za cilj 1, vendar se kljub temu spopadajo s strukturnimi težavami. Zato me veseli, da je Evropska komisija predlagala uvedbo vmesne kategorije za regije, katerih BDP na prebivalca je med 75 % in 90 % povprečja EU. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil komisarju Hahnu za njegovo delo.

Ta novi instrument nam bo omogočil bolj poskrbeti za posebne značilnosti številnih regij, ki niso ne revne ne bogate. Ta vmesna kategorija bo tudi pravičnejša, ker bo zagotovila podobno podporo regijam s primerljivo stopnjo razvoja. Vendar pa bi rad pomiril regije, ki bi izpolnile pogoje za mehanizem opuščanja: ne bomo jih zapustili. Popolnoma upravičene bodo do vmesne kategorije in zagotovo bodo celo glavni prejemniki.

Na koncu bi rad poudaril, da vzpostavitev te nove kategorije ne bo zajemala nobenih dodatnih izdatkov zaradi predvidenih prihrankov pri več regijah, ki ne spadajo več v cilj 1. Prav tako ne pride v poštev zmanjšanje pomoči za regije, ki izpolnjujejo pogoje za cilje 1, 2 in 3.

Če pa ne bomo uvedli te vmesne kategorije, smo lahko prepričani, da bo proračun za kohezijsko politiko zmanjšan. Z vzpostavitvijo te kategorije bomo ohranili ta proračun. Mislim, da si nihče tu ne želi, da bi se ta proračun zmanjšal. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Pieperju, za njegovo delo.

Sergio Gaetano Cofferati, poročevalec mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ekonomska kohezija je bila skupaj s socialno in tudi teritorialno kohezijo vedno temeljno načelo za določanje politik Evropske unije vse od njene ustanovitve naprej.

Zato je zelo pomembno poudariti te cilje, tako kot v besedilih, o katerih razpravljamo, in prav je, da se strukturni skladi pregledajo in spremenijo, da bi postali bolj učinkoviti pri doseganju pričakovanih rezultatov. Med njimi je po mojem mnenju bistven Evropski socialni sklad, in sicer iz zelo preprostega razloga, da smo na najhujši stopnji gospodarske in socialne krize, ki se še ni končala in ki ima najresnejše posledice prav za delo in zaposlovanje.

Zelo pomembno je, da Evropa ohrani svoj socialni model in hkrati ponovno potrdi dejstvo, da ima delo nedvomno socialno vrednost in da je zaposlovanje ena od glavnih referenčnih točk pri uporabi sredstev, ki bi jih moral zagotoviti gospodarski razvoj. Iz tega razloga je treba okrepiti socialni sklad, ohraniti njegovo neodvisnost in povečati razpoložljiva sredstva. Znanje je osrednja točka in gibalno katerega koli modela konkurence. Vse to se ne bo moglo zgoditi, če ne bo prišlo do precejšnjega izboljšanja kakovosti delovnih mest. Zato je Evropski socialni sklad tako dragocen kot vedno, če ne še bolj.

José Manuel Fernandes, poročevalec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (PT) Gospod predsednik, EU bolj kot kdaj koli prej potrebuje kohezijsko politiko, ki spodbuja resnično konvergenco ter rast in zaposlovanje, hkrati pa tudi prispeva k doseganju okoljskih ciljev.

Glede na sedanje finančne razmere in izvajanje programov bi si morala Komisija čim bolj prizadevati za spodbujanje nezapletenosti in prožnosti pravil o izvajanju programov ter omogočiti pogajanja o stopnjah sofinanciranja v okviru sedanjih uredb, kadar je države članice to potrebujejo in si tega želijo.

Kohezijska politika mora biti usmerjena v rezultate z jasnimi in izmerljivimi cilji in kazalniki rezultatov. Kohezijska politika bi morala tudi spodbujati preglednost. Da bi to spremljali in da bi imeli takšno preglednost, zagovarjam dejstvo, da bi morale biti informacije v zvezi s sprejetjem in izvajanjem projektov na voljo takoj s čimpodrobnejšo razvrstitvijo ozemeljskih in statističnih enot, da bi imela vsa javnost lahko dostop do njih.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, najprej bi rad čestital poročevalcem za njihovo odlično delo. Kot so poročevalci poudarili, je kohezijska politika dokazala, celo med krizo, da je pomembna politika za razvoj, ki podpira investicije ter neposredno in posredno koristi vsem regijam. Z vsakim evrom, vloženim v moji državi, Poljski, se na primer skoraj polovica, 46 centov, vrne v države petnajsterice starih držav članic.

Podpiranje razvoja in tudi naložbe in pomembnost kohezijske politike za doseganje ciljev strategije Evropa 2010 so razlogi, zaradi katerih bi morala ta politika obdržati vsaj svoj sedanjo vrednost, a tudi svojo finančno podporo. Vendar pa so potrebne izboljšave pri povezovanju sredstev in doseganju popolne sinergije med njimi. Glede na nevarnosti, povezane z brezposelnostjo med mladimi in z demografskimi spremembami, je ključnega pomena, da se popolnoma uporabi potencial Evropskega socialnega sklada (ESS) in za to je potrebna vzpostavitev pogojev za doseganje boljšega usklajevanja ESS in drugih instrumentov na regionalni in lokalni ravni.

María Irigoyen Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, sedanja gospodarska in finančna kriza, ki jo doživljamo, osvetljuje potrebo po regionalni politiki kot najboljšemu načinu zmanjševanja razlik v razvoju med regijami in državami članicami. Hkrati lahko ponovno vzpostavimo pozitivno podobo Evrope, ki jo zadnje čase državljani povezujejo le s strogimi programi prilagajanja in zmanjševanjem porabe.

Prihodnja kohezijska politika, stebler solidarnosti evropskega projekta in socialne pravičnosti, mora upoštevati naslednje prednostne naloge: prvič, krepitev socialne kohezije in vključitev izzivov strategije Evropa 2020; drugič, upoštevanje potreb in geografskih značilnosti regij, zlasti najbolj prikrajšanih regij; tretjič, ohranjanje postopnega pristopa k zbiranju sredstev, da regije ne bi opustile cilja konvergence in se izognile nenadnim spremembam pri prejemanju pomoči; in četrtič, spodbujanje pravičnega sistema.

In kot zadnje, gospe in gospodje, oblasti uporabljajo stroge politike fiskalne prilagoditve. Zato je potrebna podpora EU. Upam, da si bo Svet to zapomnil.

Kristiina Ojula (ALDE). – Gospod predsednik, GD za razvoj in sodelovanje je pristojen za upravljanje programov čezmejnega sodelovanja Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva in to je pripeljalo do precej absurdnega stanja, kar zadeva čezmejno sodelovanje z Rusijo – ki ni niti ciljna država Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva niti prejemnica razvojne pomoči EU.

Strinjam se s poročevalcem, da bi za Evropski instrument sosedstva in partnerstva moral ponovno postati odgovoren GD za regionalni razvoj in da bi bilo programe čezmejnega sodelovanja treba izvajati v podobnem okviru kot programe Interreg. Ne glede na zunanjo razsežnost programov za čezmejno sodelovanje ne bi smeli izvajati v okviru predpisov za razvojno pomoč. Njihova narava zahteva uporabo pravil za teritorialno sodelovanje EU.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kohezijska politika je najboljši instrument za ustvarjanje enakih možnosti za razvoj regij Evropske unije in spodbujanje gospodarske rasti.

Da bi dosegli cilje kohezijske politike, je pomembno, da se v celoti izkoristijo razpoložljiva sredstva in predvsem da se učinkovito uporabijo, da se zmanjša birokracija in da se doseže prava sinergija med skladi. Zelo pomembna je učinkovita uporaba Evropskega socialnega sklada, in sicer tako, da se brezposelni ponovno zaposlijo in ne da se jih le usposablja, kar je zelo običajno. Denar za inovacije, raziskave in razvoj je pomemben, ker podjetjem in regijam omogoča, da so bolj konkurenčni.

Pomemben cilj kohezijske politike je evropsko čezmejno sodelovanje. Zato je pomembno skladno izvajanje in spodbujanje sodelovanja na notranjih obmejnih območjih in predvsem na območjih ob zunanjih mejah Evropske unije.

Za konec bi povedala, da so makroregije zelo učinkovite in ob tem bi rada predlagala komisarju, da po zgledu drugih strategij oblikujemo strategijo za Karpate, eno od največjih regij v Evropski uniji in eno od regij z največjim naravnim bogastvom.

Patrice Tirolien (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi izpostavil podporo Parlamenta uvedbi kategorije vmesnih regij in poudaril bi, da to nikakor ne bo – v nasprotju s tem, kar so povedali nekateri – pomenilo dodatnega bremena za proračun Skupnosti. Kar tukaj predlagamo, je revolucija v smislu prehoda z nespremenjenim proračunom. Naša želja je, da se približamo pravičnejšemu sistemu, v katerem so pomoči deležne tiste regije, ki imajo precejšnje težave. To prehodno območje med 75 % in 90 % evropskega BDP pomeni resnično zavezo konsolidirani kohezijski politiki v prihodnjih letih.

Poleg tega me veseli, da je v naši resoluciji potrjena zaveza Parlamenta najbolj oddaljenim regijam. Te so v posebnem in stalnem slabšem položaju, ki upravičuje ta solidarnostna prizadevanja, da bi bile dejanska povezava Unije s svetom.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, regionalna in kohezijska politika sta potrebni za izenačevanje razlik v razvoju. To je izjemno pomembno za blaginjo ljudi in tudi za evropsko konkurenčnost. Regionalna politika na ravni EU mora predvsem ustvariti dodano vrednost in nova podjetja ter posledično delovna mesta za ljudi.

Vprašati se moramo, ali je smiselno, da se vsa sedanja regionalna pomoč reciklira v Bruslju, ali bi denar lahko porabili učinkoviteje, če bi ga neposredno dodelili regijam v državah članicah. Regionalna politika EU je polna birokracije in zlorab. Tako v EU kot v državah članicah je veliko birokracije in to je pripeljalo do razmer, v katerih številna inovativna podjetja, tako stara kot nova, ne zaprosijo za denar ali podporo, ker bi morala imeti zaposleno eno ali dve osebi za izpolnitev vloge in bi za to porabila preveč časa. Razmisliti moramo o tem, ali ima evropska inovacijska politika sploh prihodnost, če je regionalna politika ne podpira.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Gospod predsednik, kohezijska politika je eno od najbolj simboličnih področij politik EU in področje, ki najbolje predstavlja ideal vzpostavljanja evropskega projekta. Zato je treba – in to si tudi zasluži –, da se vsi vidiki, o katerih danes tu razpravljamo, podrobneje obravnavajo in da pri njej sodelujejo vsi poročevalci, ki jim vsem skupaj čestitam.

Rada bi izpostavila potrebo po proračunu, ki bi bil prilagojen tej politiki, ki bi bil prožnejši in bi imel več nadzora, da bi z evropskimi sredstvi resnično spodbujali razvojne projekte, ki so lahko trajnostni. Glede na to je pomembno, da se regije, ki so že zunaj cilja 1 lahko uvrstijo v vmesno stopnjo za krepitev razvoja, ki so ga, kot so že pokazale, sposobne doseči,

namesto da bi njihovo financiranje nenadoma opustili in tako ogrozili napredek, ki je bil dosežen v tem času.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, zdaj razpravljamo o temi, ki je bistvenega pomena za nove članice, vključno z Madžarsko. Obstajajo nekateri zaskrbljujoči podatki, ki kažejo, da nekateri nosilci odločitev v Komisiji po letu 2014 nameravajo močno zmanjšati proračun za kohezijsko politiko. To bi bilo samomorilno dejanje. S takšnim dejanjem ne bi le onemogočili napredka revnejših regij, temveč bi tudi ogrozili strategijo Evropa 2020. Predlog o tem, da bi morali vzpostaviti kategorijo prehodne podpore, je vsekakor pravilen in socialno pravičen. Vendar pa je povezovanje kohezijske podpore s sistemom makroekonomskih pogojev nesprejemljivo, ker bi regije kaznovali za politiko vlad, na katero nimajo vpliva. Za konec bi povedal, da je operativni mehanizem kohezijske politike uspešen in v osnovi dobro deluje, preglednost je treba povečati, birokracijo pa zmanjšati.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pomembnost medregijskega sodelovanja bo v prihodnosti še naraščala. Čezmejno in makroregionalno sodelovanje sta izjemno pomembni za doseg ciljev strategije Evropa 2020 v Evropi, ki je vse bolj povezana. Obmejne regije se še vedno spopadajo s posebnimi izzivi. Čezmejne zamisli in projekti na področjih, kot so infrastruktura, poslovno sodelovanje, sodelovanje pri raziskavah, razvoj trga dela in usposabljanje, so gibalno za velika območja Evropske unije.

Potrebujemo jasne, preproste strukture za medregionalne projekte. Različne nacionalne zahteve za projektne partnerje pogosto otežujejo sodelovanje in izvajanje posebnih, trajnostnih projektov. Poziv v poročilu gospoda Pieperja, naj se delež medregijskega sodelovanja, cilja 3, poveča na 7 %, je pomemben korak naprej in to močno podpiram.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Gospod predsednik, kohezijska politika je področje politik, ki je ključno za prihodnost evropskega projekta. Pri vzpostavitvi skupnega območja z notranjim trgov in enotno valuto je za njegovo delovanje potrebna določena stopnja konvergence med državami članicami in njihovimi regijami. Sedanje razlike glede konkurenčnosti in nesorazmeren razvoj so Evropo neizogibno oslabili in pripeljali do krize, ki zajema evrsko območje. Zato je za to ključno potrebo po konvergenci nujno potreben trden kohezijski proračun, ki ga ne smemo oslabiti, da bi financirali druge politike. Če želimo narediti več, EU potrebuje več in to lahko dosežemo s povečanjem njenega proračuna, namesto da bi ga zmanjšali, čeprav le malo.

Gospod komisar, zato bi vas rad vprašal, ali je mogoče, da bi brez kakršnega koli povečanja proračuna Unije ustanovitev sklada za infrastrukturo in nove politike inovacij – ki bodo povezane s kohezijo in regionalnim razvojem, ki ga podpiram – postali trojanski konj v kohezijskem proračunu?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, kohezijska politika igra pomembno vlogo pri spodbujanju razvoja regij – regij, v katerih so združena mestna in podeželska območja in ki vzpostavljajo njihovo enotnost. Dejstvo je, da imajo mestna območja pomemben vpliv na pospeševanje regionalnega razvoja. Za to vlogo bi jim morali zagotoviti potrebno podporo. Vendar pa ne smemo pozabiti na svoja prizadevanja za uravnotežen razvoj podeželskih in mestnih območij.

Rad bi pripomnil, da kohezijska politika na podeželskih območjih ni zelo opazna, kljub izjavam v zvezi s tem. V okviru kohezijske politike je treba dodeliti sredstva podeželskemu

razvoju, saj se dejavnosti drugega stebra skupne kmetijske politike preusmerjajo v okolju prijazno, v „ekologizacijo“, okoljska vprašanja, kmetijski razvoj in predelavo. Vendar pa obstaja pomanjkanje sredstev za razvoj podjetij ter tehnične in socialne infrastrukture na podeželskih območjih in to bi morala biti naloga kohezijske politike. Izgradnja tehnične infrastrukture je temeljnega pomena za razvoj, a ne smemo pozabiti na razvoj podjetij ali socialne infrastrukture ter znanosti in raziskav, ki bistveno vplivajo na sodobni, pametni in inovativni razvoj.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Gospod predsednik, današnja razprava zagotavlja najboljši argument za potrebo po trdni, dobro financirani kohezijski politiki v prihodnjem finančnem okviru.

Navdihnila sta me odličen govor gospe Hübner, predsednice našega odbora, in odlično poročilo gospoda Pieperja o lekcijah o absorpcijski sposobnosti. Gospod komisar, zato bi vas rad vprašal z evropskega vidika prihodnjega cikla financiranja, kako Romunija, država z najnižjo absorpcijsko stopnjo, lahko izvede tako imenovano upravno reformo, ki ni nikakor povezana z regionalno reformo, brez študije o vplivu, brez zahtev za posvetovanje z generalnim direktoratom za regionalno politiko, ki je za ta projekt izvedel iz tiska, in brez posvetovanja s političnimi in lokalnimi akterji ter civilno družbo, s čimer bi ogrozila stabilnost in predvidljivost celotnega projekta.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Gospod predsednik, v zvezi s kohezijsko in regionalno politiko bi rada omenila dve zadevi. Prva je spor glede tako imenovane vmesne kategorije, ki se precej ujema s potekom nacionalnih meja. Mislim, da je za nas bistvenega pomena, da razmislimo o naslednjih vprašanjih v zvezi s to razpravo: regionalna politika in politika gospodarskega razvoja morata ponuditi sistem spodbud, da se določene regije lahko razvijejo. Če je sistem vzpostavljen tako, da se razvije odvisnost od stalnih subvencij, ne da bi bila potrebna prizadevanja regij za pridobitev ustreznih sredstev, mislim, da bi vmesna kategorija pomenila popoln polom, saj bo vedno sporna in nesmiselna. Vendar pa mislim, da je smiselno, da regije cilja 1, ki izgubijo svoj status cilja 1, še naprej prejemajo posebno podporo. Prav tako mislim, da je smiselno, da regija, ki ima finančne in gospodarske težave iz posebnih razlogov, prav tako prejema podporo. Ne želimo pa si stalne subvencijske miselnosti; namesto tega bi morali ponuditi pomoč in podporo regijam, ki to potrebujejo.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Gospod predsednik, kohezijska politika je nedvomno temeljnega pomena za razvoj Evropske unije. Mislim, da njena struktura podpira evropsko konkurenčnost. Mislim, da je treba regije še naprej podpirati pri njihovem prizadevanju za doseg cilja ekonomske in socialne kohezije. Treba je zagotoviti finančni podporo in pri tem upoštevati predvsem regionalni BDP.

Navadnim državljanom je treba zagotoviti dostop do socialne, izobraževalne, zdravstvene in prometne infrastrukture. To nam bo omogočilo podpreti prizadevanja za gospodarski razvoj z visoko kakovostjo življenja, zaradi katere bodo naši državljani ostali doma, v Evropi.

Kolegi poslanci, MSP so ključna za spodbujanje gospodarske konkurenčnosti. Treba jih je bolj podpirati s prožnejšimi pravili za dostop do sredstev in z njihovim spodbujanjem.

Zato zagovarjam dejstvo, da sta enak dostop do infrastrukture in kakovostnih storitev ter podpora MSP osnovni vodilni načeli v strukturi politike regionalnega razvoja in da je to pot k dosegu globalne konkurenčnosti.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). - (ES) Gospod predsednik, kohezijska politika je nedvomno prispevala k večji produktivnosti v vseh regijah EU in k odpravi regionalnih razlik in nedvomno se je izkazalo, da je temeljnega pomena za vse državljane in da pomaga – in bo še naprej pomagala – v boju proti gospodarski in finančni krizi, ki je prizadela Evropo. Zato je peto kohezijsko poročilo nastalo ob tako pravem času.

Obstajajo tri ključne zamisli. Prva je, da bi bruto domači proizvod morali dopolniti z drugimi kazalniki nacionalnih in regionalnih organov. Druga zamisel je, da bi morali imeti vmesno kategorijo, da se vse regije, ki ne spadajo v konvergenco in jim ne uspe doseči konkurenčnosti, lahko obravnavajo podobno, ko se pojavijo podobne razmere, tako da teh regij nikoli ne prizadenejo nenadne spremembe. Tretja zamisel je okrepiti cilj 3.

Rada bi izrazila dve zahtevi. Največjo razdaljo 150 kilometrov bi morali odpraviti, da bi mnogim regijam, kot so na primer Balearski otoki, omogočili dostop do čezmejnega sodelovanja. Druga zadeva pa je, da v poročilu piše, da so delovni jeziki EU francoščina, angleščina in nemščina. To ni res. Triindvajset jezikov EU nas bogati in dela raznolike.

Nadezhda Neynsky (PPE). - (BG) Gospod predsednik, rada bi čestitala poročevalcem za njihovo delo pri tem posebno pomembnem vprašanju.

Kot bolgarska političarka s posebnim zanimanjem sledim dogajanju v zvezi z vmesno kategorijo regij, upravičenih do pomoči, ki naj bi bila uvedena v novem proračunskem okviru za obdobje 2013–2020.

Kot je bilo danes tudi med razpravo že večkrat poudarjeno, mislim, da so za to vprašanje potrebne nadaljnje razprave, saj se zdaj vzpostavlja pogoj za nove delitve in izključitve pri obravnavanju posameznih regij, ki ni v skladu z evropskim načelom solidarnosti. Vmesna kategorija je v nasprotju z načelom konvergence evropskih regij, katerih razvoj je pod povprečjem Evropske unije. Ni dovolj jasno, na kakšni podlagi so bile določene 75-odstotne in 90-odstotne mejne vrednosti ali zakaj na primer ni bila uvedena kategorija za posebno nerazvite regije.

Glasovala bom na podlagi predloga poročevalca v odstavku 34 s pomisleki glede omembe regij v okviru teh meja. Prav tako bom glasovala za predlog spremembe 5 za jasno, strogo merilo, ki je za nas ključnega pomena, da se pri izvajanju novega okvira izognemo težavam.

Johannes Hahn, član Komisije. - (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, najprej bi se rad zahvalil za vašo predanost, ki ste jo pokazali v tej izčrpni razpravi s številnimi govori. To je dokaz, da moramo v tem parlamentu podrobno obravnavati vprašanja v zvezi z regionalno in kohezijsko politiko. Rad bi začel z nečim, kar je zame zelo pomembno. Bilo je zelo pomembno za Parlament v časovnem smislu in tudi sam sem pozdravil to, da bi moral imeti Parlament priložnost, da pred objavo naših predlogov uredb oblikuje podrobno, večplastno mnenje in da se to mnenje kasneje upošteva v ustreznih uredbah. Iz tega razloga bi vas prosil za razumevanje, da vam zdaj ne morem ponuditi izčrpnih pisnih predlogov, ker bodo ti temeljili predvsem na poročilih, ki se zdaj predstavljajo.

Zelo pomembno je, da bolj poudarjamo kakovost dela z regijami, zlasti če pogledamo nekatere države, ki doživljajo prave strukturne težave. V tem primeru je potrebno ne le obravnavanje dodeljevanja sredstev in opredelitve ciljev, temveč tudi pomoč pri določanju programov za opredelitev ciljev in pomoč pri oblikovanju grozdov v posameznih regijah in v delih regij, da bi ustvarili trajnostno gospodarsko rast.

Lahko da bom ponovil, kar so nekateri govorniki že omenili, toda poudaril bi, da bo naš predlog vseboval ločeno poglavje o upravljanju na več ravneh in izražal naše mnenje ter vseboval poziv vsem zainteresiranim stranem, naj sodelujejo pri oblikovanju operativnih programov v regijah. Ob tem bi pozval tudi vse na odgovornih položajih v regijah, naj zagotovijo, da se vključijo lokalne uprave. To je zato, ker sem tako kot mnogi med vami iz regij slišal pritožbe, da nacionalni organi niso vključeni, lokalne uprave pa se pritožujejo nad dejstvom, da se jih na regionalni ravni ne vključuje.

Če pogledamo zamisel o lastništvu, ki je bila omenjena že večkrat, je vsekakor potrebna pomoč vseh. Poenostavitev je beseda, ki se veliko – da ne rečem preveč – uporablja in ki predstavlja izziv za vse nas. Vendar pa poenostavitev ne more preprosto pomeniti, da se nadzor le omili. Uporabiti moramo ustrezna sredstva, da poskusimo poenostaviti svoje poslovanje. Veliko pričakujem od dela gospoda Barnierja na področju javnih naročil, ki zajema poenostavitev postopka z nadaljnjo standardizacijo postopkov in zmanjšanje prostora za napake, s čimer pomembno prispeva k poenostavitvi. Pri tem moramo odigrati svojo vlogo s pripravo nadaljnjih predlogov v zvezi s pavšalnimi zneski itd. Tudi pri tem bo pomembno, da nam države članice sledijo.

Eden od govornikov je namignil, da bomo morda Evropski socialni sklad ločili od družine strukturnih skladov, a nimamo nobenih načrtov v tej smeri. Veliko tega, kar je potrebnega v podeželskih območjih, bi moral pokrivati tudi Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, katerega namen ni le podpiranje kmetov, temveč tudi podpiranje podeželskih območij. Kot vemo, v tem sektorju obstaja več akterjev in udeležencev. Tudi tu je naloga doseči boljše usklajevanje različnih skladov, kar je splošni cilj za skupni strateški okvir.

Pogojevanje nam bo pomagalo povečati kakovost našega dela. Danes je bilo veliko povedanega o regijah s prehodno pomočjo in večina stvari je bila ustreznih in pomembnih. Bistvo je prispevati k razvoju v teh regijah, ki še ne odražajo evropskega povprečja. To je ves smisel regionalne politike. Bistvo je naslednje: prispevati k rasti v smislu kakovosti in količine ter zagotoviti, da se dosežejo cilji strategije Evropa 2020, na primer na področju energije, podnebnih sprememb, inovacij, raziskav, izobraževanja in usposabljanja, zaposlovanja in kampanje za boj proti revščini. Vsem bi se rad zahvalil za tako zavzeto sodelovanje v razpravi in tudi za ogromno podporo, ki jo je parlament izkazal našim politikam.

Miroslav Mikolášik, *poročevalec*. – Gospod predsednik, izvajanje programov je stalen in dinamičen proces, na katerega lahko vplivamo s prepoznavanjem pogostih pomanjkljivosti v celotnem procesu in na področjih, kjer so potrebne reforme.

V tem kontekstu strateško poročanje kot nov instrument povečuje odgovornost pri doseganju ciljev politike in kaže, da bi kohezijska politika morala obravnavati vse evropske regije in družbene izzive, da bi dosegli pametno, trajnostno in vključujočo rast v vsej EU.

Kohezijska politika je odvisna od dobrega upravljanja na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Dobro sodelovanje na vseh teh ravneh je tako zelo zaželeno kot poenostavitev celotnega procesa. Sredstva seveda ne smejo ostati neuporabljena zaradi odvečne birokracije ali obremenjujočih pravil in postopkov. Dobro financirana kohezijska politika bi morala biti bližje državljanom EU in bi morala še naprej obravnavati vse regije in socialne izzive Evropske unije, tako s pomočjo revnim, da dohitijo druge, kot z zagotavljanjem pametne, trajnostne in vključujoče rasti v vsej Evropski uniji.

Strateško poročilo za leto 2010 pomeni močno spodbudo za izboljšanje sedanjega izvajanja programov kohezijske politike. Prav tako spodbuja države članice, naj popravijo zamude pri vlaganju sredstev EU in razvijejo učinkovitejše akcijske načrte za doseganje dogovorjenih rezultatov. Zato upam, da bo izid današnjega glasovanja o strateškem poročilu za leto 2010 pomenil sporočilo za države članice in Komisijo.

6. Dobrodošlica

Predsednik. – Z zadovoljstvom vas obveščam, da v častni galeriji sedijo člani delegacije iz mavretanske nacionalne skupščine. To delegacijo, ki jo vodi gospod El Arbi Ould Sidi Ali, bi rad toplo pozdravil. Tukaj je, da bi se srečala s poslanci Evropskega parlamenta.

Še enkrat: dobrodošli v Bruslju in v našem parlamentu.

Odnosi med Evropsko unijo in Mavretanijo so za Evropski parlament zelo pomembni. Prepričan sem, da lahko ploden dialog med poslanci Evropskega parlamenta in poslanci mavretanskega parlamenta prispeva k izboljšanju teh odnosov in tudi k razvoju novih področij sodelovanja EU in Mavretanije.

7. Peto kohezijsko poročilo in strategija za kohezijsko politiko po letu 2013 – Izvajanje programov kohezijske politike 2007–2013 – Evropska mestna agenda in njena prihodnost v kohezijski politiki – Cilj 3: prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja – Povečana učinkovitost ESRR in drugih strukturnih skladov (nadaljevanje razprave)

Predsednik. – Zdaj nadaljujemo z razpravo o poročilih o kohezijski politiki.

Oldřich Vlasák, *poročevalec.* – (CS) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil vsem svojim kolegom poslancem za odlično sodelovanje in za zelo plodno razpravo. Rad bi zaključil z dvema precej provokativnima pripombama o razpravi kot celoti.

Strukturni skladi so bili ustanovljeni predvsem za zmanjševanje razlik med posameznimi regijami in zato bi morali biti usmerjeni zlasti v najbolj nerazvite dele EU, z drugimi besedami v konvergenčni cilj 1. Bogatejše regije bodo deležne koristi tega z večjimi priložnostmi na trgu za svoje izdelke in storitve. Po drugi strani bi morali zavrniti vse predlagane poskuse spodbujanja naložb v regije cilja 2 ali vzpostavitev močne kategorije regij s prehodno pomočjo brez finančnega strokovnega znanja. Ne vidim razloga za neskončno prerazporejanje denarja od bogatih k bogatim. Vendar pa se mi zdi posebni mehanizem prehoda med ciljema 1 in 2 ustrezna dopolnitev.

Drugič, mislim, da je za nas bistveno, da s temi sredstvi ustavimo izkrivljanje trga. Dejstvo, da en podjetnik pridobi sredstva za izgradnjo tovarniškega objekta, drug pa ne, bo seveda vodilo v izkrivljenost trga. Drugi bo moral vključiti stroške izgradnje tovarniškega objekta v ceno izdelkov, ki jih prodaja, in bo zato seveda imel višje cene ali manj dobička. Veliko bolje bi bilo, da bi bili edini končni upravičenci organi javne uprave, z drugimi besedami država, regije, prefektore, mesta in vasi, ki bi vlagali denar v ukrepe za rast. Jasno mi je, da je takšna korenita sprememba nemogoča. Vendar pa je mogoče to vsaj poskusiti in narediti majhen korak v to smer. Po besedah Neila Armstronga bi bil to majhen korak za evropske sklade, a velik skok za evropsko gospodarstvo.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, *poročevalka.* – (FR) Gospod predsednik, Evropa je zdaj v krizi: obstaja finančna kriza, makroekonomska kriza, socialna kriza in moralna kriza.

Državljeni Evropo dojemajo kot sovražnika, ki ureja in določa drastično varčevanje. Ne vidijo, kaj Unija počne za naložbe, podpiranje rasti, za vključevanje tistih z manj priložnostmi in za zmanjševanje neenakomernega razvoja regij.

Kmalu bomo glasovali o svežnju o gospodarskem upravljanju, ki določa odgovorne ukrepe za upoštevanje Pakta za stabilnost in rast, ureditev javnih financ in omogočanje nadaljnje rasti. Kohezijska politika je drugi steber, na katerem mora temeljiti ta rast, trajnostna, pametna in vključujoča rast.

Gospodarsko upravljanje in kohezijska politika sta dve plati iste medalje in pomembno je poudariti, da sta neločljivo povezani. Zato se moramo boriti, da bi zaščitili to politiko, da bi zaščitili njen proračun, da bi države članice prepričali, da regionalna politika ni razkošje, temveč nuja.

Pri pogajanjih o proračunu za naslednje programsko obdobje je v igri veliko stvari. Še naprej moramo ukrepati v prid politike evropske kohezije, ki je celovita in velikopotezna, enostavnejša in opaznejša, ki krepi teritorialno sodelovanje in ki je pravično usmerjena v vse regije.

Zato še posebno podpiram predlog v poročilu gospoda Pieperja o uvedbi vmesne kategorije regij, katerih BDP je med 75 % in 90 % povprečja EU. Ta kategorija bo omogočila, da bodo številne regije, ki se srečujejo s težavami pri strukturni rasti, deležne pravične in uravnotežene obravnave.

Poleg tega bi seveda rada še enkrat omenila, kako pomemben je razvoj evropskega teritorialnega sodelovanja. To je praktična uresničitev besed Roberta Schumana: Evropa ne bo nastala naenkrat ali v skladu z notnim načrtom; gradila se bo s pomočjo konkretnih dosežkov, ki bodo najprej oblikovali dejansko solidarnost. To je bilo resnično pred 60 leti in je resnično še danes.

Georgios Stavrakakis, *poročevalec*. – (EL) Gospod predsednik, poročevalcem bi rad čestital za njihova poročila, zaradi katerih smo imeli danes možnost razpravljati o osnovnih razsežnostih prihodnje kohezijske politike in izraziti svoja glavna mnenja o njih. Vendar pa bi rad komentiral poročilo gospoda Pieperja, za katerega sem bil poročevalec v senci, ker so v njem izražena podrobna mnenja Evropskega parlamenta o strukturi po letu 2013, potrebni za kohezijsko politiko.

Rad bi izpostavil, da so glavna stališča Evropskega parlamenta že oblikovana in da so bila potrjena na plenarnem zasedanju v posebnem poglavju resolucije o prihodnji finančni perspektivi Evropske unije v zvezi s kohezijsko politiko. Pri teh stališčih ne bomo popuščali.

Prihodnja kohezijska politika mora imeti ustrezen proračun, da se lahko učinkovito odzove na nove izzive, podpre vse regije v Evropski uniji, kot vedno s posebnim poudarkom na regijah z največ težavami pri razvoju, zajame tematske cilje in hkrati stopnjo prožnosti, se opre na poenostavljena pravila, ki so bila kar najbolj poenotena med njenimi skladi, in zagotovi, da bodo vsi državljani Unije lahko deležni njenih koristi, tudi če živijo v najbolj oddaljenih predelih Evropske unije, na otokih in v gorskih območjih.

In nazadnje, kar zadeva zlasti predlog o uvedbi vmesne kategorije podpore, ki sem ga skupaj s svojo politično skupino in večino v Parlamentu vedno podpiral, bi rad poudaril, da se popolnoma strinjam z mnenjem, ki ga je danes izrazil komisar Hahn. Njena uvedba je popolnoma upravičena in želimo si, da bi v prihodnjem sistemu regionalne podpore obravnavali regije na enaki stopnji razvoja na pravičen, poenostavljen in pregleden način.

Mislim, da moramo poslati jasno sporočilo, da Evropska unija ocenjuje tisto, kar se skriva za statističnimi podatki, zlasti v sedanji gospodarski krizi.

Predsednik. – Skupna razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo kmalu.

(Seja je bila prekinjena ob 11.45 in se je nadaljevala ob 11.50)

Pisne izjave (člen 149)

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. – (BG) Tudi izboljšanje poslovnega okolja je del kohezijske politike. Vendar pa je za to potreben učinkovit pravosodni sistem. Opazno je pomanjkljivo ukrepanje zakonodajne oblasti v zvezi z izjemno nujnimi spremembami v pravosodnem sistemu. Do svojih evropskih partnerjev imamo odgovornost, da izvedemo obsežne reforme na tem področju, s katerimi je treba ustrezno rešiti številne primere bolgarskih sodišč, zlasti tiste, ki so povezani s korupcijo na visoki ravni in z njenimi znaki. Številne negativne ocene s strani Evropske komisije in evropskih sodišč v zvezi z reformami pravosodnega sistema in naraščajočo korupcijo niso spremenile sramotno malomarnega odnosa vlade do kakršnih koli reform na tem področju. Zakaj ljudje, ki so pristojni za pobude za spremembe zakonodaje, tega ne počnejo, hkrati pa opravičujejo svoje napake s pomanjkanjem reform? Zakaj se ščitijo dvojna merila? V čigavem interesu je zavlačevanje z reformami? Šokantno je, da v 21. stoletju bolgarski državljani nimajo možnosti posamezne pritožbe pri ustavnem sodišču, nimajo te pravice, ki je za nemške državljane na primer samoumevna. Zakaj so višji sodniki izvoljeni na izjemno vprašljiv, nepregleden način in zakaj še vedno obstajajo zelo resni dvomi glede vmešavanja izvršilne oblasti?

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Ko se pripravljamo na novo finančno obdobje po letu 2013, moramo predložiti posebne predloge za finančno perspektivo Evropske unije (2014–2020) o enotnem strateškem okviru za zagotavljanje izvajanja ciljev kohezijske politike EU in učinkovitosti strukturnih skladov. Da bi tem težkem času premagali posledice finančne in gospodarske krize, imamo dobro priložnost, da prihodnja pogajanja o naslednjem večletnem finančnem okviru uporabimo za doseg učinkovitejšega upravljanja in izvajanja strukturnih skladov in programov EU.

Evropska komisija bi morala povečati tehnično pomoč državam članicam, regionalnim in lokalnim vladnim organom ter organizirati več usposabljanja zanje, da bi povečali svoje sposobnosti in svoje poznavanje pravil, ki se uporabljajo za obravnavanje vprašanj, povezanih z izvajanjem. Poleg tega bi morale tudi države članice dati prednost vlaganju v institucionalne zmogljivosti in poenostaviti upravne določbe, da bi zmanjšale upravno breme.

Strinjam se s pozivom Evropskega parlamenta Komisiji, naj pripravi evropski priročnik o upravljanju na več ravneh in spodbudi države članice, da mu sledijo, ob upoštevanju posebnih lokalnih in regionalnih ciljev, naj razširi uporabo ukrepov za upravljanje kohezijske politike (in sicer načrtovanja, financiranja in izvajanja na podlagi nacionalnega, regionalnega in lokalnega partnerstva) in jih uporabi za sklade, ki bodo vključeni v načrtovani skupni strateški okvir, da bi zagotovili učinkovitejšo javno porabo.

Tamás Deutsch (PPE), v pisni obliki. – (HU) Izkazalo se je, da je kohezijska politika v boju proti krizi nepogrešljiva, učinkovita in prožna. Poleg tega pomembno prispeva k doseganju ciljev strategije Evropa 2020, čeprav je pomembno poudariti, da je kohezijska politika le eden od načinov za doseg teh ciljev in morala vsako področje politik v ustreznem

obsegu prispevati k uspešnosti nove strategije za rast Evropske unije. Rad bi poudaril dejstvo, da se je stopnja napak v zadnjih letih precej zmanjšala in da večina napak izvira iz področij zunaj kohezijske politike (na primer javnih naročil). Financiranja kohezijske politike ne bi smeli zmanjšati, ker še vedno obstaja neravnotežje, ki ga lahko odpravimo le s kohezijsko politiko. Najrevnejše regije potrebujejo več podpore, v zameno pa bi morale biti bolj učinkovite. Hkrati je pomembno, da se pogoji, ki se uporabljajo na področju regionalne politike, nanašajo na področja, na katera lahko vpliva kohezijska politika, in od držav članic ne bi smeli zahtevati, da izvedejo ključne socialne in gospodarske reforme v imenu pogojevanja. Poenostavitev sistema urejanja, ki je zdaj izjemno zapleten, enotna razlaga pravil in obveznosti, doslednost zakonodajnega okolja in jasna razmejitev odgovornosti so bistvene za povečanje učinkovitosti kohezijske politike. Kohezijska politika ni politika pomoči; prej bi lahko rekli, da zajema naložbe v zmanjševanje zaostanka manj razvitih območij in pozitivne posledice tega bodo zaradi povečanja povpraševanja vplivale tudi na bogatejše regije.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE), *v pisni obliki*. – (BG) Kohezijska politika je ključnega pomena za odpravljanje razlik med evropskimi regijami, izhod iz krize in doseg pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Kljub temu, kar je bilo doseženega, še vedno obstajajo regije, ki zaostajajo v razvoju. To ustvarja potrebo po bolj in bolj usmerjenih ukrepih, katerih cilj je zmanjšati socialno in gospodarsko neravnotežje v Evropi ter se boriti proti revščini in socialnemu izključevanju. To, kar je potrebno za povečanje učinkovitosti kohezijske politike, je večja povezanost strukturnih skladov ter boljše usklajevanje z drugimi finančnimi instrumenti EU in domačo pomočjo. Tudi to, da bi operativni programi postali dovolj prožni, bi bilo ključno za zagotavljanje, da čim bolj ustrezajo pogojem v okolju. Usmeriti se moramo v zmanjšanje upravnih bremen, s katerimi se srečujejo upravičenci, vključno s širšo uporabo storitev e-uprave, in v krepitev vloge lokalnih in regionalnih organov ter družbenogospodarskih partnerjev. Na koncu bi rada poudarila, da mora biti za doseg prave socialne, ekonomske in teritorialne kohezije in zato, da vsakemu evropskemu državljanu zagotovimo dobro mesto za življenje in delo, obseg sredstev za kohezijsko politiko v naslednjem programskem obdobju vsaj enak, kot je zdaj.

Tunne Kelam (PPE), *v pisni obliki*. – (ET) Pri kohezijski politiki Evropske unije je treba v prihodnosti pokazati več poguma kot do zdaj pri upoštevanju makroregionalnih strategij, kot sta strategija za Baltsko morje in strategija za Podonavje. Makroregionalne strategije imajo dobre možnosti, da izkoristijo mednarodni potencial, da izboljšajo sodelovanje med različnimi ravnmi oblasti, da uporabijo skupni pristop za reševanje skupnih težav in da povečajo regionalno konkurenčnost in sposobnost za inovacije. Pri pripravi kohezijske politike za naslednje obdobje je treba jasneje določiti izvajanje makroregionalnih strategij v naslednjem obdobju ter vlogo in mesto, ki bi ju morale imeti v okviru kohezijske politike, pa tudi način financiranja v naslednjem obdobju. Pomembno je, da se makroregionalne strategije preučijo v okviru cilja evropske teritorialne kohezije, določenega v Lizbonski pogodbi in v načrtu za teritorialni razvoj EU za leto 2020. Evropska komisija mora zagotoviti natančnejše smernice za države članice, kot je določitev posameznih ukrepov ali področij, ki so pomembna z makroregionalnega vidika: na primer prometni koridorji, prost pretok storitev in okoljska vprašanja. Z boljšim usklajevanjem sedanjih mehanizmov podpore bo mogoče strukturne sklade EU bolj namensko uporabiti brez zahtev po dodelitvi več sredstev tistim medregionalnim področjem sodelovanja. Prav tako mislim, da je izjemno pomembno zagotoviti dodatna sredstva za usklajevanje makroregionalnih strategij in povečanje sinergije sodelovanja. Za usklajevanje so potrebne stalne izboljšave in odgovornost držav članic na tem področju bi bilo vsekakor treba povečati.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Kohezijska politika je najboljši dokaz solidarnosti v Evropski uniji. Poljska in zlasti revne regije, kot je ta, ki jo zastopam – Lubelszczyzna –, so uporabile ta sredstva za hiter razvoj. Danes si je težko predstavljati, kakšna bi bila naša regija brez podpore EU. Škoda, da ni dovolj podatkov o posebnih učinkih porabe tega denarja, ker se pravzaprav v raziskavi ocenjuje način, na katerega je celotna regija uporabila različne programe, in ne posameznih programov, s čimer bi se morala pokazati pot naprej za kohezijsko politiko v prihodnjih letih.

Kohezijska politika je steber strategije Evropa 2020, zato vsota, dodeljena kohezijski politiki v naslednjem skupnem finančnem okviru, ne bi smela biti manjša od vsot, ki je na razpolago v sedanjem programskem obdobju. Zdaj iščemo sredstva za nove cilje, ki bodo povečali konkurenčnost Evrope. Ne smemo pa jih iskati v škodo mest in regij. V poročilu Odbora za politične izzive in v poročilu gospoda Pieperja je Evropski parlament poslal močno sporočilo vladam držav članic in Svetu: naj se ne vmešavajo v kohezijsko politiko.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Evropski parlament v svojem poročilu o prihodnji strategiji za kohezijsko politiko po letu 2013 predlaga uravnotežen položaj, ki je ugoden za Evropsko unijo. Unija še vedno potrebuje močno kohezijsko politiko, ki bo tudi ustrezno financirana. Hkrati je treba izboljšati predpise. Druge zahteve vključujejo projekte z veliko evropsko dodano vrednostjo, pravičnostjo, odgovornostjo in zavezanostjo držav članic, ki temelji na pogodbi z Evropsko komisijo, da bodo uporabile celotno vsoto dodeljenih sredstev.

V obdobju gospodarskega nazadovanja so za ohranitev delovnih mest in pospeševanje razvoja potrebne naložbe. Kohezijska politika je usmerjena izključno v naložbe. Proračun za prihodnje finančno leto, dodeljen kohezijski politiki, mora biti vsak tak, kot je zdaj.

Monika Smolková (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Kohezijska politika po letu 2013 bi morala ostati pomemben dejavnik razvoja Evrope. Zagotoviti mora razvoj infrastrukture in odpraviti neenakomeren razvoj regij. Finančna kriza je še povečala regionalne razlike. Evropa se spopada z močno razširjeno brezposelnostjo. Zdaj, ko je več kot 23 milijonov brezposelnih, je kohezijska politika ena od politik, ki lahko prav tako prispevajo k ustvarjanju novih delovnih mest. Morda niti eden od poslancev ne dvomi o potrebi po nadaljevanju kohezijske politike po letu 2013. Aktualna postajajo vprašanja učinkovite uporabe sredstev, preglednosti in izboljšanja celotnega procesa ter donosnosti naložb. Uspehi kohezijske politike so izmerljivi in prebivalci EU jih zelo dobro opazijo in jih pozdravljajo. Zato je tudi pomembno, da se za kohezijsko politiko zagotovi zadostno financiranje, ko bo sprejet večletni finančni okvir. Naložbe v regionalni razvoj so naložbe v prihodnost in razvoj EU.

Zbigniew Ziobro (ECR), *v pisni obliki*. – (PL) Doseganje ciljev evropske kohezijske politike je nedvomno pravilno usmerjeno na mnogih področjih, čeprav na tej stopnji že obstaja nekaj lekcij, ki bi se jih lahko naučili pri dosedanjem napredku pri oblikovanju prihodnjih prednostnih nalog evropske kohezijske politike. Zaradi precej majhne uporabe sredstev za infrastrukturo in okolje je potreben pregled instrumentov, ki zagotavljajo spodbudo za začetek projektov na tem področju.

To je zlasti pomembno za države vzhodne Evrope, v katerih je poraba sredstev, dodeljenih za to, v primerjavi z drugimi strateškimi območji manjša. Poleg tega je za mednarodno in čezmejno sodelovanje potrebna dodatna podpora, in sicer z vidika razvoja in evropske konvergence, potrebna pa je tudi za uresničitev skupnih regionalnih projektov na področju infrastrukture in okolja.

Še en pomemben element je krepitev razvoja, ki temelji na malih in srednjih podjetjih. Pri tem ni pomembno le spodbujati ustanavljanje novih podjetij, temveč tudi vzpostaviti ustrezne pogoje za njihovo preživetje na trgu. Zaradi tega se pojavlja potreba po večji povezanosti načel Akta za mala podjetja s kohezijsko politiko. Obravnavanje teh področij pri oblikovanju strategije in kohezijske politike po letu 2013 lahko prispeva k trajnemu in skladnemu gospodarskemu razvoju Evropske unije.

8. Medinstitucionalni sporazum o registru za preglednost (podpis)

PRESEDSTVO: JERZY BUZEK

predsednik

Predsednik. – Gospe in gospodje, spoštovani kolegi, sedimo na svoja mesta za uradni podpis zelo pomembnega sporazuma med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo: „registra lobistov“. Na zadnjem plenarnem zasedanju v Strasbourgu smo glasovali o poročilu gospoda Casinija, zdaj pa ga bomo uradno podpisali. Glasovali smo 11. maja 2011.

Na uradnem podpisovanju bi rad pozdravil ministrico Győri in Maroša Šefčoviča, podpredsednika Evropske komisije, ter naše kolege Diano Wallis, podpredsednico Evropskega parlamenta, ki je bila v pogajalski ekipi, podpredsednico Isabelle Durant, podpredsednika Rainerja Wielanda in Carla Casinija, predsednika Odbora za ustavne zadeve in tudi poročevalca.

Enikő Győri, *predsedujoča Svetu*. – Gospod predsednik, spoštovani poslanci, rada bi prebrala politično izjavo Sveta o registru za preglednost.

„Svet meni, da je preglednost načelo, ki je bistvenega pomena za Evropsko unijo. V pogodbah je določeno, da morajo za spodbujanje dobrega upravljanja in zagotavljanje udeležbe civilne družbe institucije, organi, uradi in agencije Unije svoje delo opravljati čim bolj javno in odločitve sprejemati čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.

V skladu s temi določbami Svet ostaja zavezan prizadevanju za čim doslednejše uresničevanje načela preglednosti. Zaveda se tudi pričakovanja državljanov, da tisti, ki delujejo v njihovem imenu na ravni EU, spoštujejo najvišje možne standarde.

Svet zato pozdravlja in podpira pobudo Evropskega parlamenta in Komisije o ustanovitvi ‘registra za preglednost’.

Svet meni, da bi morala biti preglednost vodilo pri odnosih z zastopniki interesov in da je register koristna osnova za gradnjo odnosov z njimi in za odkrito, vključujoče in dosledno sodelovanje z njimi.

Svet je prejel vabilo Evropskega parlamenta in Komisije, naj se pridruži registru. Svet je pripravljen razmisliti o svoji vlogi pri registru in se veseli razprave z drugima dvema institucijama o možnostih sodelovanja.“

Predsednik. – Najboljša rešitev bi bila, da bi imele vse evropske institucije isti register za zunanje interese. Zdaj vabim kolege in podpredsednika Komisije, da se mi pridružijo pred govorniškimi odrom za podpis dokumenta.

9. Razno

Stavros Lambrinidis. – Kot nekateri morda veste, sem bil pred štirimi dnevi imenovan za novega zunanjega ministra Grčije.

(Aplavz)

Hvala. Zanimivo pri tej službi je, da mi ni v soboto in nedeljo v Luksemburgu, ko sem se prvič uradno sestal z drugimi zunanjimi ministri iz vseh vaših držav, nihče rekel: „Čestitke.“ Vsi so dejali: „Vso srečo.“

(Smeh in aplavz)

Rad bi se samo na kratko poslovil. Hudo bom pogrešal Parlament. Hudo bom pogrešal vse prijatelje, ki sem jih tu dobil. Mislim, da v Evropi ni boljšega mesta za strast in sočutje, kot sta mogoča v tem parlamentu. Globoko sem vam hvaležen in ker ne želim, da bi bilo moje slovo v angleščini, in ker ne bi rad, da pozabite na grščino, ki ste se je naučili v zadnjem letu in pol, vam bom nekaj predlagal. Povejte mi še enkrat, kako rečemo „za“.

(Poslanci: „Υπέρ!“)

Kako rečemo „proti“?

(Poslanci: „Κατά!“)

Kako rečemo „vzdržan“?

(Poslanci: „Αποχή!“)

Zelo dobro. Rad bi, da socialisti in člani GUE rečejo „Υπέρ“, predstavniki PPE in ECR naj rečejo „Κατά“, Zeleni in predstavniki ALDE pa recite „Αποχή“. Preprosto! Dajmo.

(Skupini S&D in GUE/NGL: „Υπέρ!“; skupini PPE in ECR: „Κατά!“; skupini Verts/ALE in ALDE: „Αποχή!“)

(Bučen aplavz)

Sijajno. Najlepša hvala.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, prosil sem za besedo, ker sem prepričan, da me bodo kolegi poslanci razumeli in da se bodo strinjali, če v imenu svoje skupine rečem, da prevzimate težko vlogo – tega se sami bolje zavedate kot mi – in da smo povsem solidarni z vami na vašem novem položaju, saj si vsi želimo isto, ne glede na naše politične opredelitve. Ta želja je, da bi vaša čudovita država, katere zunanji minister ste, z našo pomočjo čim prej prebrodila hudo krizo. Potrebujemo Grčijo. Stojimo z ramo ob rami z vašo državo in z vami. Gospod podpredsednik, zunanji minister, Stavros, na osebni ravni bi rad dejal: nisi samo dober prijatelj in sijajen kolega, temveč si tudi obogatil vsa naša življenja na vse mogoče načine. Hvala za vsa dolga leta sodelovanja in vso srečo, Stavros.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: DIANA WALLIS*podpredsednica***10. Sestava Parlamenta**

Predsednica. – Kot vemo, me je gospod Stavros Lambrinidis obvestil o svojem imenovanju za ministra za zunanje zadeve v grški vladi z začetkom mandata 17. junija 2011.

Parlament se seznanja s tem obvestilom in v skladu s členom 7(1) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami in členom 4(1) in (4) Poslovnika ugotavlja, da se je 17. junija 2011 sprostil sedež v Parlamentu.

Nadaljevali bomo z delom, svojemu nekdanjemu kolegu pa želimo vse dobro in vso srečo.

Pristojni grški organi so me obvestili, da je bil gospod Dimitrios Drucas izvoljen, da zamenja gospoda Lambrinidisa. V skladu s členom 4(1) Poslovnika se Parlament seznanja s to zamenjavo z 22. junijem 2011.

Pozdravljam tega novega poslanca...

(Aplavz)

... in poudarjam, da se poslanec v skladu s členom 3(2), dokler se ne preveri veljavnosti mandata poslanca ali se ne odloči o morebitnem sporu, polnopravno udeležuje sej Parlamenta in njegovih organov pod pogojem, da je predhodno podpisal izjavo, da ne opravlja funkcije, ki ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta.

Prepričana sem, da tudi novemu kolegu želimo vso srečo.

***

Gerard Batten (EFD). – Gospa predsednica, imam pripombo glede pravilnosti postopka: na drugi strani dvorane vidim razstavljenе politične plakate.

Menim, da je to v nasprotju s pravili. Osebnost me to ne moti, toda v Parlamentu sem že velikokrat zahteval enako veljavnost pravil za vse.

Če lahko gospe in gospodje tam čez razstavljajo svoje politične plakate, potem želim imeti pravico, da imam na svoji mizi stalno postavljen svoj plakat „Glasujte za UKIP“ in da vsi drugi postavijo svoje plakate.

Ali lahko prosim odločite tako ali drugače?

(Aplavz)

Predsednica. – Najlepša hvala, gospod Batten, da ste me opozorili na plakate. Prosim tiste, ki ste jih razstavili, da jih zdaj umaknete.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Gospa predsednica, če se strinjamo z demonstranti ali ne, povsem narobe je, da se demonstrante spusti v Parlament, da poslancem ovirajo dostop do glasovanja.

Nepomembno je, ali se z njimi strinjamo ali ne; nekaj je treba storiti, da se poslancem Evropskega parlamenta omogoči, da neovirano pridejo na glasovanje.

(Aplavz)

Predsednica. – Ustrezne službe so bile seznanjene s težavo in to se ne bi smelo ponoviti.

Barry Madlener (NI). – (NL) Najlepša hvala, gospa predsednica. Imam pripombo glede pravilnosti postopka. Imam veselo novico, da je bil vodja naše stranke Geert Wilders danes dopoldan oproščen vseh obtožb v zvezi z žalitvijo islama. Svoboda izražanja na Nizozemskem je zagotovljena.

Predsednica. – To ni v nikakršni zvezi z našim delom tu.

11. Prostovoljni sistem označevanja v Braillovi pisavi na embalaži industrijskih izdelkov (pisna izjava)

Predsednica. – Pisno izjavo št. 14 v letu 2011 o prostovoljnem sistemu označevanja v Braillovi pisavi na embalaži industrijskih izdelkov, ki so jo predložili Konstantinos Poupakis, Richard Howitt, Ádám Kósa, Eva Lichtenberger in Cecilia Wikström, je podpisala več kot večina poslancev Parlamenta in v skladu s členom 123 Poslovnika bo posredovana naslovnikom in objavljena med sprejetimi besedili te seje, imena podpisnikov pa bodo navedena v zapisniku.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Gospa predsednica, rad bi se osebno in v imenu kolegov gospoda Kóse, gospe Wikström, gospoda Howitta in gospe Lichtenberger zahvalil vsem, ki ste podprli pisno izjavo, ki smo jo predložili v prepričanju, da imajo slepi in naglušni pravico do samostojnega življenja in polne vključitve v družbo. Upamo, da bo ta pobuda temelj za nadaljnje in takojšnje ukrepanje v tej smeri. Hvala vsem.

12. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

12.1. Imenovanje predsednika Evropske centralne banke – kandidat Mario Draghi (A7-0229/2011 - Sharon Bowles)

12.2. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: General Motors/Belgija (A7-0191/2011 - Barbara Matera)

12.3. Sprememba člena 51 poslovnika EP: skupne seje odborov (A7-0197/2011 - Carlo Casini)

12.4. Zahteva za odvzem poslanske imunitete poslancu Adrianu Severinu (A7-0242/2011 - Francesco Enrico Speroni)

– *Pred glasovanjem:*

Francesco Enrico Speroni, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, zadeva je razmeroma zapletena. Želel sem samo poudariti, da se zahteva dovoljenje za postopek proti nekomu, ki naj bi bil podkupljen, ni pa postopka proti osebam, ki naj bi podkupovale.

12.5. Ribolovne možnosti in finančni prispevek, ki jih zagotavlja Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko unijo in Republiko Sejšeli (A7-0192/2011 - Alain Cadec)

12.6. Ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvideni v Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo in Demokratično republiko São Tomé in Príncipe (A7-0194/2011 - Luis Manuel Capoulas Santos)

12.7. Protokol med Evropsko unijo in Kneževino Andoro o varnostnih carinskih ukrepih (A7-0198/2011 - Vital Moreira)

12.8. Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med ES in Kanado (A7-0298/2010 - Silvia-Adriana Țicău)

12.9. Izvajanje programov kohezijske politike 2007–2013 (A7-0111/2011 - Miroslav Mikolášik)

12.10. Evropska mestna agenda in njena prihodnost v kohezijski politiki (A7-0218/2011 - Oldřich Vlasák)

12.11. Cilj 3: prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja (A7-0110/2011 - Marie-Thérèse Sanchez-Schmid)

12.12. Povečana učinkovitost ESRR in drugih strukturnih skladov (A7-0141/2011 - Georgios Stavrakakis)

12.13. Preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij (A7-0183/2011 - Elisa Ferreira)

– *Pred glasovanjem o zakonodajni resoluciji:*

Sharon Bowles, v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – Gospa predsednica, v imenu odbora bi rada zaprosila za preložitev končnega glasovanja v skladu s členom 57(2).

Kot veste, je bilo to mnenje odbora izraženo v torek, in menimo, da lahko zdaj opravimo nadaljnje pogovore s Svetom, da bi dosegli zadovoljiv izid.

Zato prosim za preložitev, da lahko to dokončamo ali pustimo vrata odprta za dokončanje in dosežemo dogovor na prvi obravnavi julija.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, v Skupini naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu smo že glasovali proti tej spremembi na ravni odbora. Menili smo, da je to poročilo že pripravljeno za glasovanje, in zdi se, da veliko odobravanje tega poročila kaže, da smo imeli prav. Seznanjeni smo s predloženimi razlogi, zakaj naj bi se ponovno pogajali s Svetom, zato bi rad povedal, kakšno je moje stališče glede predlogov o preložitvi, ki bodo sledili drugim delom tega svežnja. To lahko vidimo kot znamenje, da se morata nemška in francoska vlada še enkrat premakniti glede dveh pomembnih zadev. Toda od Sveta vemo, da se to ne bo zgodilo. Zato je za nas odločilno eno vprašanje: kaj nameravajo skupine, ki ta predlog podpirajo, storiti, če Svet ne uvede sprememb, ki so odraz naših odločitev? Bodo glasovali za ali proti svežnjem? To je za nas pomembno vprašanje.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Gospa predsednica, rada bi poudarila tisto, kar je dejala gospa Bowles: upamo, da bomo dosegli končni dogovor o poročilu pred našim plenarnim zasedanjem v juliju.

Že od vsega začetka smo v parlamentu – vključno s Skupino socialdemokratov – zavzeli stališče, da to obravnavamo v paketu. Zato obravnavajmo to kot paket in podprimo zdaj predlog gospe Bowles, da se glasovanje preloži na julij.

(Zahteva je bila sprejeta)

12.14. Izvajanje postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem (A7-0179/2011 - Diogo Feio)

12.15. Zahteve v zvezi s proračunskimi okviri držav članic (A7-0184/2011 - Vicky Ford)

12.16. Proračunski nadzor v euroobmočju (A7-0180/2011 - Sylvie Goulard)

12.17. Nadzor nad proračunskim stanjem ter nadzor in usklajevanje gospodarskih politik (A7-0178/2011 - Corien Wortmann-Kool)

12.18. Izvršilni ukrepi za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju (A7-0182/2011 - Carl Haglund)

12.19. Pravice potrošnikov (končno glasovanje) (A7-0038/2011 - Andreas Schwab)

– *Pred glasovanjem:*

Andreas Schwab, *poročevalec*. – (DE) Gospa predsednica, rad bi bil kratek. Glasovanje je bilo dejansko marca, zdaj pa smo priča končnemu glasovanju. Ker smo za dosego tega kompromisa potrebovali tri leta, bi rad poudaril, da sta Svet in Komisija pri tem sodelovala posebej učinkovito. Zlasti madžarsko in belgijsko predsedstvo sta opravili res odlično delo. Kolegi poslanci iz drugih skupin, gospa Gebhardt, gospod Rochefort, gospa Turunen, gospod Triantafylidis in gospod Wieland ter predvsem vi, gospa predsednica, ste ogromno prispevali. Za to bi se vam rad toplo zahvalil. Verjamem, da bo ta direktiva pomemben korak pri razvoju notranjega trga v interesu tako potrošnikov kot podjetij.

Martin Schulz, *v imenu skupine S&D*. – (DE) Gospa predsednica, kot vemo, je to demokratična institucija, in občasno moramo upoštevati pravila demokracije. Zato sem se odločil, da spet spregovorim zdaj, ko bo ta sveženj dokončan, ker imam pomembno vprašanje o tem svežnju v imenu svoje skupine. Imate jasno večino za smer, ki jo zavzimate. O tem ni dvoma in ta položaj smo sprejeli, čeprav se z vami ne strinjamo. Toda ker proces še ni končan, imam vprašanje. Odgovor na to vprašanje bo imel velik vpliv na to, kako bo naša skupina pristopila k nadaljnjim postopkom.

Sprožili smo dve pomembni vprašanji v obliki vprašanj Svetu v poročilu gospe Wortmann-Kool in poročilu gospe Ferreira, v katerih podajamo stališče Parlamenta in zdaj Svet prosimo, naj spremeni svoje stališče. To je vse lepo in prav. Zdaj bi vas rad vprašal naslednje: kaj nameravate storiti, če Svet ne spremeni stališča? Boste sveženj zavrnil? Bomo imeli drugo branje? Če je tako, smo se pripravljene boriti z vami vse do konca. Ali pa boste sveženj vseeno odobrili? Glede na to preložitev menim, da je to izredno pomembno vprašanje za Parlament.

Predsednica. – Gospod Schultz, dala sem vam besedo, toda ne želim odpirati očitne politične razprave o dokumentu, o katerem smo ravnokar glasovali.

(Aplavz)

To bi lahko trajalo nekaj časa. Opraviti moramo ogromno število glasovanj. Politična razprava se bo nadaljevala.

(Nasprotovanje)

Besedo bom dala na kratko gospodu Daulu in gospodu Verhofstadtu, potem pa je konec.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospa predsednica, veste, da sem vedno zelo kratek.

Martin, pravi demokrati smo – vi spoštujete demokracijo in mi tudi. Res je lažje zmagati kot izgubiti. Nadaljevali bomo s pogajanjem in na začetku julija bomo opravili končno glasovanje o poročilu po pogajanjih.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, Martinu bi rad samo dejal v imenu naše skupine, da se bomo še naprej borili za ta pomembni sveženj in za glas Parlamenta, vključno z vsemi sestavinami tega svežnja.

In nadaljevali bomo s temi pogajanjem in s to borbo, zato lahko računa na nas. Toda po tem glasovanju računam tudi na konstruktivno pomoč socialistov, da bomo zmagali v tem boju.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, danes zjutraj sem v nemškem dnevniku prebrala ganljiv poziv treh mojih kolegov poslancev glede prihodnosti Evropske unije. Tak prikaz enotnosti je na splošno vedno zelo ganljiv. Toda ko gre za urejanje finančnih trgov in uravnoteženje socialne pravičnosti, je očitno, da je ta enotnost šibka pri podrobnostih. Menim, da zdaj ne bi smeli poskušali skrivati političnega nestrinjanja, temveč da bi morali tudi v času krize pregledno razpravljati o usmeritvi politike kot službe za državljane Evrope.

Predsednica. – Komisija nam je poslala naslednjo izjavo o spremembah, ki jih je sprejel Parlament.

“Komisija ni pozabila svoje zaveze pri zagotavljanju, da bodo države članice uvedle korelacijske tabele ter tako povezale sprejete ukrepe, prenesene z direktivo EU, in o njih seznanile Komisijo v okviru prenosa zakonodaje EU, kar je v interesu državljanov, boljše priprave zakonodaje in povečanja pravne preglednosti, hkrati pa lajša pregled skladnosti nacionalnih pravil z določbami EU.

Komisija obžaluje, da ni bila podprta določba, vključena v predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta, s katero bi vzpostavitev korelacijskih tabel postala obvezna.

Komisija lahko v duhu kompromisa in za zagotovitev takojšnjega sprejetja tega predloga sprejme nadomestilo obvezne določbe o korelacijskih tabelah, vključenih v besedilo, skupaj z ustrežno uvodno izjavo, ki spodbuja države članice, naj sledijo tej praksi.

Vendar pa na stališče Komisije v tem dokumentu ne smemo gledati kot na precedens. Komisija si bo še naprej prizadevala, da bi skupaj z Evropskim parlamentom in Svetom našla ustrezno rešitev za to horizontalno institucionalno vprašanje“.

12.20. Traktorji, dani na trg v okviru sistema prožnosti (A7-0091/2011 - Salvatore Tatarella)

12.21. Izrabljeno gorivo in radioaktivni odpadki (A7-0214/2011 - Romana Jordan Cizelj)

– *Pred glasovanjem o spremembi 136:*

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, žal smo predložili zahtevo za poimensko glasovanje prepozno za ta odstavek. Vseeno vas in Parlament prosim, da ste prizanesljivi in dovolite poimensko glasovanje pri glasovanju po delih.

(Zahteva je bila sprejeta)

– *Po glasovanju o spremembi 136:*

Romana Jordan Cizelj, poročevalka. – (SL) Morda nisem bila dovolj pozorna, ampak po moji glasovalni listi nismo glasovali o drugem delu amandmaja 62.

Predsednica. – Če bi poslušali, bi slišali, da je padel.

12.22. Trialog o predlogu proračuna za leto 2012 (A7-0230/2011 - Francesca Balzani)

– *Pred glasovanjem o spremembi 27:*

Carl Haglund (ALDE). – Gospa predsednica, v imenu naše skupine bi rad predlagal ustno spremembo zadnjega stavka spremembe 27.

Besedi „ne sme“ bi bilo treba zamenjati z „ne bi smel“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

12.23. Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem (A7-0202/2011 - Albert Deß)

– *Po glasovanju:*

Manfred Weber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ni dvoma, da Evropski parlament zelo trdo dela, toda bolj moramo biti pozorni na ravnotežje pri času glasovanja, da ne pridemo v položaj, ko en dan ne glasujemo o ničemer, naslednji dan pa imamo ogromno število glasovanj. Zato zdaj predlagam, da zdaj nehamo glasovati in preložimo preostalo na naslednje plenarno zasedanje.

(Aplavz)

Na dnevnem redu ni zadev, ki bi bile tako nujne, da bi bilo glasovanje danes neizogibno potrebno. Glasovali smo že o zakonodajnih zadevah. Menim, da je bilo to za zdaj najpomembnejše.

(Aplavz)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, predlog gospoda Webra je zelo smiseln. Dokončali smo res ogromen program z nekaterimi pomembnimi poročili. Zdaj ni več zakonodajnih poročil, o katerih bi morali glasovati. Ura je že več kot pol dveh.

Najbolje bi bilo nezakonodajna poročila preložiti na julijsko delno zasedanje. To ne bi pomenilo velike izgube.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – Gospa predsednica, zelo kratek bom: še dve poročili imamo in razprava o podnebjju je bistvena, ker pošiljamo sporočilo Svetu, ki se začne danes zvečer.

Zato predlagam, da zdaj glasujemo o tem poročilu in o drugem poročilu. Še dve sta. Storimo to – in to hitro!

(Zahteva je bila odobrena)

13. Razlaga Poslovnika: gl. zapisnik

14. Obrazložitev glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka so obrazložitve glasovanja.

Poročilo: Miroslav Mikolášik (A7-0111/2011)

Marco Scurria (PPE). – *(IT)* Gospa predsednica, gospe in gospodje, želel sem glasovati za to poročilo, ker so v njem podane nekatere temeljne sestavine za kohezijsko politiko in financiranje.

To so, prvič, manj obsežni postopki za nacionalne sklade in, drugič, določba, da sta šport in kultura tudi sestavina kohezije, ki je pomembna in odločilna.

Morda je edina negativna sestavina tega poročila ta, da so v njem predvideni samo trije delovni jeziki, angleščina, francoščina in nemščina, kot jeziki, ki morajo biti priloženi zahtevi poleg izvirnega jezika. Kakor koli že, zaradi tega in zaradi splošnejših razlogov sem glasoval za in čestitam poročevalcu.

Alfredo Antonozzi (PPE). – *(IT)* Gospa predsednica, gospe in gospodje, kljub pomembnosti tega poročila je samo 19 držav članic poročalo o glavnih kazalnikih. Te razmere nam ne omogočajo, da bi imeli jasno sliko o vplivu kohezijske politike na terenu.

Strinjam se z ukrepi in dobro prakso, ki jih predlaga gospod Mikolášik, in menim, da je koristen zlasti predlog glede širše uporabe glavnih kazalnikov, pa tudi glede priprave poročil o rezultatih in sinergijah med nacionalnimi politikami in politikami Evropske unije.

Organiziranje javnih razprav in posvetovanj z zainteresiranimi stranmi, skupaj s predložitvijo poročil nacionalnim parlamentom za pridobitev njihovega mnenja, sta nadaljnja pozitivna ukrepa v tem smislu. Prizadevati si moramo za preprečevanje zmanjšanja sredstev, ki bodo za kohezijsko politiko na razpolago v naslednjem programskem obdobju. Zato sem to poročilo podprl.

Sergej Kozlík (ALDE). – *(SK)* Gospa predsednica, na dodeljevanje sredstev iz skladov EU v novih državah članicah, vključno s Slovaško, negativno vplivajo prezapletenost, pretirana birokracija, nejasna pravila in tudi skriti nepošteni interesi. Številni od tistih, ki želijo denar od evropskih skladov, se pritožujejo zaradi dolgotrajne birokratskega mučenja z negotovim koncem. Birokracija in številne od ovir ne prihajajo iz Bruslja, temveč neposredno iz posameznih držav članic. Če evropska pravila ne bodo poenostavljena pod pritiskom Evropskega parlamenta in drugih, bodo pravila, ki jih izvajajo posamezne države članice, pogosto znatno zapletla stvari. Medtem ko so izvirna evropska pravila dokaj

preprosta, se pri nacionalnem izvajanju zapletejo. Velja rek, da nižje, kot greš po lestvici, zapletenejši je sistem. Obstaja tudi pomemben problem, da uradniki ne pomagajo pri dodelitvi sredstev EU, temveč se osredotočajo zgolj na kontrole, ki daleč presegajo tisto, kar je zahtevano v zakonodaji. Težava je torej predvsem v državah članicah EU.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, obstaja razlog za obstoj kohezijske politike. Taka politika ima jasen začetek, imeti pa mora tudi konec. Verjamem, da je razlog za obstoj kohezijske politike uravnoteženje življenjskega standarda in gospodarskega razvoja po vsej Evropski uniji. Zato je prav, da subvencioniramo in podpremo regije, ki so pod splošnim gospodarskim standardom. Toda prav tako pomembno je zagotoviti, da se ta finančna sredstva pravilno uporabljajo oziroma da imajo želeni učinek. To poročilo se mi zdi zelo pomembno, ker vsebuje tudi analizo in s tem podaja osnovo za sklepe za naslednji dve obdobju podpiranja. Naj omenim primer: v moji regiji v vzhodni Nemčiji ima kohezijska politika od leta 1990 znaten učinek. Tam smo pričali razvoju in zdi se mi, da je uspeh dokončen, ko dosežemo točko, ko lahko rečemo, da te regije zdaj potrebujejo program postopne odprave, saj to pomeni, da so se življenjski standardi tam dvignili.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospa predsednica, kohezijska politika v sedanji obliki je dobro ocenjena, prav tako pa njeni rezultati. V državah članicah imamo otipljive koristi od uporabe te politike, ki skupaj s kmetijsko politiko EU zmanjšuje razlike v razvitosti tako v celotni Unijo kot med regijami in znotraj regij. Strinjam se z mnenjem, da je treba cilje kohezijske politike in razpoložljivo financiranje ohranjati v sedanji obliki, toda to bo seveda spremenjeno, da bi vključili vmesne regije.

Zavedati se moramo, da države članice in lokalne vlade to politiko ocenjujejo kot dobro, in tu bi rad opozoril tudi na ugodno mnenje Odbora za regionalni razvoj. Obstajajo pričakovanja glede zmanjšanja birokracije v zvezi s kohezijsko politiko. Ta pričakovanja so pogosto tudi posledica, kot je bilo tu že poudarjeno, dodatnih omejitev, ki jih uvedejo države članice. Toda sedanjo gospodarsko krizo lahko premagamo s številnimi ukrepi, vključno z nadaljevanjem te politike, saj je taka, ki prinaša trajnostno rast. Je nekaj, kar je bistveno za celotno Unijo.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, „lahko se izognete realnosti,“ je zapisala Ayn Rand, „ne morete pa se izogniti posledicam izogibanja realnosti.“

Dosegli smo mejo pri poskusih, da bi trge premaknili z javnim denarjem. Vsi že vidijo, da za Grčijo prihaja padec, razen finančnih ministrov območja evra, ki 13 mesecev po tem, ko so brez koristi dodelili 110 milijard EUR, zdaj očitno dodeljujejo še en skoraj enako visok znesek. Pravzaprav ne brez koristi. Ne samo brez koristi. Stvar je aktivno škodljiva, ker s tem zagotavljamo, da bo padec, ki pride, veliko večji in da bomo udarec prejeli vsi mi kot davkoplačevalci in ne zgolj majhno število bankirjev in delničarjev.

Tako so interesi grških delavcev in interesi evropskih davkoplačevalcev žrtvovani za ambicije majhnega števila privilegiranih princeljev evrokracije.

Poročilo: Georgios Stavrakakis (A7-0141/2011)

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v celoti podpiram zamisel o vzpostavitvi horizontalnih programov, financiranih iz več skladov, z jasno opredeljenimi cilji in racionaliziranimi dostopnimi mehanizmi. Strinjam se s poročilom profesorja Barce, v skladu s katerim je pristop, ki temelji na lokalnem razvoju, način za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ter za bolj celostno delovanje. Pozornost moramo

usmeriti na urbano razsežnost ter zagotoviti usklajevanje med skladi in drugimi finančnimi instrumenti Evropske investicijske banke (EIB) in Evropskega investicijskega sklada (EIS). V razmerah, ko je proračun majhen, bi ti instrumenti, skupaj z obnovljivimi skladi, omogočili spremljanje rezultatov. S tem bi pomnožili razpoložljiva sredstva in povečali število upravičencev, kar bi prineslo boljše rezultate.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, doseči moramo večjo učinkovitost med Evropskim skladom za regionalni razvoj (ESRR) in drugimi strukturnimi skladi. Menim, da je izredno pomembno, da imamo različne sklade. Seveda morajo ti skladi imeti različne cilje in usmerjene pristope. Menim, da je izredno pomembno, da smo vključili regije in da Evropska unija določa smernice, ki jih je mogoče izvajati v regijah in ustrezno uporabiti. Toda prav tako pomembno je, da pri tem usmerjenem pristopu pogledamo, kako se stvari izvajajo v regijah, tako da se ti skladi medsebojno ne ovirajo, da ne podvajamo subvencij, da ne spodbujamo nesmiselnih programov – z drugimi besedami, usklajevati moramo cilje, ki jih s temi skladi uresničujemo. Na to gledam kot na povečevanje učinkovitosti. Pričakujem, da bomo nadaljevali z delom na tem področju ter da nam bodo predstavili še več poročil in rezultatov.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Gospa predsednica, veseli me, da danes govorimo o doseganju enostavnejše in učinkovitejše kohezijske politike. Že večkrat sem dejala, da bi bila razvoj države članice, podprt z denarjem Evropske unije, in izboljšanje kakovosti življenja uspešnejša, če bi učinkoviteje uporabili metodo načrtovanja in zagotovili doseganje horizontalnih ciljev z uporabo denarja iz različnih skladov.

Toda pregled pravil, ki veljajo za same sklade, je prav tako pomemben. Pogosto se zgodi, da težave ni mogoče reševati zaradi pomanjkanja denarja. Drugega programa, financiranega iz drugega sklada, ni mogoče uporabiti, četudi imata podobne cilje. Žal je v takih primerih prenašanje denarja med skladi nemogoče zaradi različnih pravil. Zato pozdravljam poziv v resoluciji k uvedbi usklajevalnega mehanizma, ki ima še večji vpliv, pozivam pa vas tudi k spremembi pravil o prenašanju sredstev skladov, da postanejo čim prožnejši.

Poročilo: Corien Wortmann-Kool (A7-0178/2011)

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem za poročila, razen za poročilo gospe Wortmann-Kool, glede katerega sem se vzdržal kljub temu, da sem podprl spremembe naše skupine. Zato pri glasovanju nisem upošteval splošnih smernic svoje skupine, ker verjamem, da se spopadamo s tako resnimi težavami, da moramo zdaj pokazati kohezijo evropskih institucij in našo sposobnost za reševanje težav, s katerimi se spopadamo. Kljub določeni omahljivosti in aroganci na strani Sveta glede te krize menim, da moramo pokazati to kohezijo.

Tudi s preložitvijo se nisem strinjal, ker smo v razmerah, ko moramo našim državljanom dati nujne odgovore na gospodarsko krizo, ki ni samo posledica finančnih špekulacij, temveč tudi naše nesposobnosti, da bi se spopadli s problemi oživitve in rasti. Imamo dolžnost ozdraviti evropske javne finance in naša dolžnost je, da podamo odgovore, ki se morajo začeti z vključevanjem podjetij in sveta dela ter morajo imeti različna in bolj odprta pravila, da bi lahko dokončali enotni trg in imeli boljši položaj za konkuriranje na svetovnem trgu. Zato sem glasoval za poročila, razen za poročilo gospe Wortmann-Kool.

Poročilo: Elisa Ferreira (A7-0183/2011)

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Gospa predsednica, prvo desetletje ekonomske in monetarne unije je pokazalo, da je treba izboljšati okvir gospodarskega upravljanja. Novi okvir bi moral temeljiti na večji odgovornosti posameznih držav članic za skupaj dogovorjena pravila in politike ter zanesljivejšem okviru nadzora na ravni EU nad nacionalnimi ekonomskimi politikami.

Zlasti izkušnje iz zadnjih dveh let so potrdile, da je za doseg močne konkurenčnosti, trajnostne gospodarske rasti in razpoložljivosti delovnih mest potrebna vzdržna raven javnofinančnega primanjkljaja in dolga, reforme za odpravljanje makroekonomskih neravnovesij ter odločilna strategija EU za rast in zaposlovanje. Priznati moram, da sem nekoliko v zadregi glede uvedbe administrativnih sestavin v ekonomske mehanizme. Po drugi strani pa dosedanje izkušnje kažejo, da se tržni mehanizmi na negativen razvoj dogodkov niso sposobni odzvati hitro in prožno, posledica pa je ta, da se finančna kriza spremeni v dolžniško krizo.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, rad bi izkazal spoštovanje prijateljem v skupinah komunistov in Zelenih. Prav imajo glede nečesa. Če bi sprejeli desetino njihove politike, bi imeli resne težave, toda glede nečesa imajo prav – in sicer, da s tem reševanjem kaznujemo večino ljudi, da bi nagradili nekatere zelo premožne posameznike. Če želimo rešiti banke, ki so izpostavljene v Grčiji, zlasti francoske in nemške banke, bi bilo veliko ceneje, če jim denar damo kar neposredno, ne pa da ga slikovito usmerjamo prek Aten.

Toda moram se ustaviti in se vprašati o izhodišču. Zakaj se še enkrat, glede na neuspeh prvega kroga reševanja bank, od davkoplačevalcev pričakuje, da bodo stopili naprej in reševali nekaj zelo premožnih posameznikov pred posledicami njihovih lastnih napak?

Naša generacija se spominja starega režima v Evropi in se sprašuje, kako je lahko tak sistem obstajal. Sprašujemo se, kako so ga lahko zgradili tako, da je bilo samo plemstvo izvzeto iz plačevanja davkov. Kako smo lahko tolerirali sistem, v katerem so samo mali ljudje plačevali davke? Toda – veste kaj? – poustvarjamo ravno tak sistem s tem, ko razmetavamo javni denar, da bi rešili nekaj osebnih interesov. Zato „hasta la victoria siempre“.

Poročilo: Diogo Feio (A7-0179/2011)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospa predsednica, sveženj kot celota gre v smeri, ki jo kot pro-Evropejec in federalist podpiram, čeprav plašno in velikimi vrzelmi. Poleg tega vsebuje modre smernice za politično upravljanje v Španiji. Zato sem glasoval za štiri poročila o gospodarskem upravljanju.

Glasoval sem proti poročilu gospoda Feia, ker zagovarja prociklične politike, ki v najboljšem primeru ne bi pomagale pri premagovanju krize, v najslabšem primeru pa bi spodbudile stagnacijo in brezposelnost.

Tudi za poročilo gospe Wortmann-Kool nisem glasoval – glasoval sem proti –, ker ne upošteva ciljev pakta za stabilnost in rast, evropske strategije zaposlovanja ali strategije Evropa 2020, ki so vir upanja za milijone Evropejcev, zlasti mladih.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, menim, da je pristop do čezmernih primanjkljajev malo podoben nogometni tekmi: če je določena vrsta pravil, se jih je treba držati. Ni dovolj, da si pogledamo naravnost v oči in obljubimo, da bomo ta pravila spoštovali. Življenje se je spremenilo. Z drugimi besedami, če so pravila igre prekršena, je

treba dodeliti kazni. Tega seveda ni mogoče doseči z demokratičnim odločanjem. Naj se vrnem k primerjavi z nogometno tekmo. Samo predstavljajte si, da je prišlo do prekrška. Tu odloči sodnik. Predstavljajte si, da bi sodnik vsakokrat opravil glasovanje med igralci, da bi določil, ali je to res bil prekršek. To bi bilo nemogoče. Zato potrebujemo jasen postopek odločanja. Kaj storimo, kadar kdo prekrši pravila? Na koncu bi rad poudaril, da potrebujemo seveda tudi solidarnost. Tisti, ki je prekršil pravila, ni deležen samo kazni, temveč mu tudi pomagamo, da se vrne na pravo pot.

Predsednica. – Gospod Hannan, govorili naj bi o poročilu gospoda Feia, naslednji pa ste na vrsti tudi kot edini, ki bi rad govoril o poročilu gospe Goulard, zato vam dajem dve minuti, da jih po želji izkoristite za oboje.

Daniel Hannan (ECR). – Gospa predsednica, izredno velikodušni ste in tudi zelo dobro predsedujete.

Rad bi se vrnil k nekaterim nerodnim izrazom, ki smo jih slišali v zadnjih tednih v razpravi o teh finančnih reševalnih svežnjih. V naših medijih se govori o reševanju Grčije, podpori Portugalski in pomoči Irski, toda ljudje v državah prejemnicah tega ne vidijo tako.

Razlog, zakaj Grki protestirajo na ulicah je ta, da odlično razumejo, kakšne bodo posledice tega prevzema s strani EU/MDS. Denar ne gre navadnim Grkom, temveč tistim finančni institucijam, ki imajo grški državni dolg. Toda za to bodo plačali navadni davkoplačevalci: drugače povedano, Irska, Portugalska in Grčija dobivajo račun za podporo celotnega evropskega bančnega sistema.

Zakaj? Ker ne moremo priznati, da je bila monetarna unija napaka. Ne uspe nam razumeti logike: če strpaš skupaj države z zelo različnimi razmerami in potrebami v enotno valuto, nujno dobiš natanko takšne težave, kot smo jih nekateri napovedali pred 10 leti, ko je bil projekt zagnan.

Tako še povečujemo krizo s še večjim povezovanjem in z vsemi stvarmi, ki smo jih slišali v včerajšnji razpravi o tem poročilu – „potrebujemo fiskalno unijo“, „potrebujemo gospodarsko upravljanje“. Vidite pomanjkljivost v tej logiki, prijatelji. Evropsko povezovanje ni bilo uspešno, zato se še bolj povežimo! Monetarna unija ni dovolj, potrebujemo več gospodarske unije.

V resnici gre za ohranjanje ugleda: ohranjanje ugleda tistih evrokratov, ki so projekt uvedli in ki so pripravljeni žrtvovati narode v obrobnih državah in davkoplačevalce v revnih državah, da bi lahko ostali domišljavi.

Zagotovo imajo najdražji ugled po Heleni Trojanski, za katero so v boj poslali tisoče ladij!

Poročilo: Corien Wortmann-Kool (A7-0178/2011)

Marian Harkin (ALDE). – Gospa predsednica, glasovala sem za preložitev končnega glasovanja, ker menim, da obstaja možnost, da dosežemo dogovor s Svetom.

Po mojem mnenju poročila o gospodarskem upravljanju v celoti niso najboljša možnost, toda v razmerah, v katerih smo se znašli, so verjetno najmanj slaba.

Smo v položaju, v katerem je struktura, ki podpira evro, krhka sama po sebi. Pakt za stabilnost in rast ni uspešen; že od samega začetka ni bil. Zdaj smo v položaju, ko moramo opustiti valuto ali poskušati vzpostaviti neko obliko gospodarskega upravljanja, ki bo okrepila njene temelje in nekako prenovila infrastrukturo.

Strinjam se z Mariom Montijem, ki je dejal, da je pretirana pokoritev velikim državam članicam nekoliko prispevala k sedanji gospodarski krizi, naši predlogi pa bi lahko vsaj preprečili, da bi se to dogajalo v prihodnje. Upam samo, da ne gre za zvonjenje po toči.

Poročilo: Andreas Schwab (A7-0038/2011)

Robert Rochefort (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, danes dopoldan smo po treh letih dela glasovali o zelo pomembnem besedilu v zvezi z večjo zaščito potrošnikov v Evropi. Upravičeno je osredotočeno na spletne nakupe, ki bi prav lahko čez 20 let predstavljali 25 % vse trgovine v Evropi, kar je pomemben obseg.

Nekateri od teh nakupov bodo čezmejni. Potrošnikom bodo ponudili širšo izbiro in nižje cene. To je resničen napredek. Za mala in srednje velika podjetja ter obrtnike v celoti je to tudi zelo pomembna priložnost, da najdejo nova prodajna mesta.

Med glavnimi prednostmi bi rada omenila dve: obdobje mirovanja, ki je bilo podaljšano na 14 dni, ter predložitev povzetka, ki vsebuje vse informacije in skupno ceno za plačilo, pred zadnjim gumbom ali klikom, s katerim potrdimo naročilo.

Nazadnje naj povem, da lahko v okviru teh obrazložitev glasovanj s ponosom povem, da smo vsi kolegi poslanci in politične skupine glasovali enoglasno, saj smo pri taki temi očitno potrebovali soglasje in ne spora. To soglasje smo dosegli.

María Irigoyen Pérez (S&D). – (ES) Gospa predsednica, naj na kratko komentiram to, kar sem slišala v govorih tistih, ki so govorili pred menoj.

Ne gre za ohranjanje ugleda ustanoviteljev EU, temveč za gradnjo Evrope in delovanje v korist evropskih državljanov.

Zdaj pa bom obrazložila svoj glas v zvezi z direktivo o pravicah potrošnikov. Pozdravljam sprejetje te direktive, ki je korak naprej pri evropskem povezovanju in varstvu pravic potrošnikov, hkrati pa obžalujem, da sprejetje številnih členov direktive pomeni odvzete zaščite številnim španskim potrošnikom in uporabnikom, ki bodo izgubili nekatere pravice, ki so bile v Španiji že uzakonjene.

Zaradi tega smo španski socialisti danes glasovali proti številnim členom: členu 9 v zvezi s popolno uskladitvijo informacijskih zahtev glede pogodb na daljavo; členu 17(2) v zvezi z možnostjo, da je potrošnik odgovoren za običajno uporabo blaga v času odstopnega roka; in členu 22(2) v zvezi z uvedbo dodatnega roka za dostavo blaga, če trgovec ne dostavi blaga v roku, določenem v pogodbi.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Gospa predsednica, pred kratkim je gospod Hannan, ko je govoril o drugih stvareh, omenil, da potrebujemo manj povezovanja in ne več, karkoli se zgodi. Pri tem predlogu glede varstva potrošnikov pa gre ravno za več povezovanja in povsem ustrezen je. Podpiramo pravice državljanov in varstvo potrošnikov, ko se ukvarjamo z mednarodno, evropsko trgovino. Vemo, da je spletno nakupovanje sodobni pojav, zakoni, s katerimi je urejeno, so zastareli in zdaj je čas, da gremo naprej.

V naši državi Finski je ta zakonodaja že zelo napredovala in včasih se seveda vprašamo, če sprejemanje skupne zakonodaje ni korak nazaj. Kljub temu pa je trgovina evropska, zato morajo biti zakoni evropski, in to je pot po kateri moramo iti še naprej.

Alfredo Antonozzi (PPE). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, dobra lastnost predloga direktive o pravicah potrošnikov, ki ga je predložila Komisija, je ta, da združuje štiri prejšnje direktive o tej temi v en sam zakonodajni instrument.

Strinjam se s cilji poročila. Bistveno je zagotoviti visoko raven zaščite potrošnikov v 27 državah članicah in hkrati ustrezno upoštevati potrebo proizvajalcev, da ne glede na svojo velikost evropskim potrošnikom dobavljajo blago in storitve, ne da bi se jim bilo treba ukvarjati z nepotrebniimi pravnimi ovirami.

V sedanjih razmerah je težko doseči odpravo pravne razdrobljenosti. V poročilu gospe Wortmann-Kool je tudi upravičeno izražen dvom o tem, ali lahko s popolno uskladitvijo dosežemo drugačne učinke od pričakovanih.

Zato sem glasoval za, ker sem prepričan, da bi bilo koristno spremeniti predlog Komisije ter doseči minimalno usklajenost in hkrati potrošnikom zagotoviti storitve na visoki ravni.

Adam Bielan (ECR). - (PL) Gospa predsednica, z današnjim glasovanjem smo dokončali dolgotrajen proces več kot triletnega pripravljanja osnutka direktive o pravicah potrošnikov. Dokument zagotavlja visoko raven varstva potrošnikov v vseh državah članicah in pomaga razjasniti področja, na katerih obstaja zmeda v trgovini na drobno med podjetji in potrošniki iz različnih držav. Horizontalni značaj direktive omogoča, da se zakonodaja EU, ki je na tem področju trenutno v veljavi, združi v celoto.

Določbe direktive bi morale imeti posebno vlogo pri zadevah v zvezi z vsemi vrstami spletnih transakcij. Upam, da se bo s predlagano zakonodajo povečalo zaupanje potrošnikov v to obliko nakupa. Posebnega pomena za potrošnike je tudi vzpostavitev pravice do odstopa od pogodbe v roku 14 dni brez navedbe razloga in s tem povezana pravica do povračila vseh opravljenih plačil. Imam tudi pozitivno mnenje o končni različici določb poglavja 5 o prepovedanih pogodbenih pogojih. Prepričan sem, da bo direktiva znatno izboljšala pravice potrošnikov v Evropski uniji, zato sem poročilo podprl.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Gospa predsednica, oprostite mi, prosim, ker tako pogosto zahtevam vašo pozornost. Žal to ni bil moj teden glede dobivanja besede. Kar naprej sem bil spregledan. Nekaj stvari sem hotel reči tudi o tem, toda na splošno sem vesel, da smo sprejeli to direktivo. Tudi sam sem glasoval za.

Zadovoljen sem tudi, da nam je uspelo okrepiti pravice potrošnikov in da smo vključili tako imenovano prodajo od vrat do vrat, ker tu najdemo veliko sumljivih praks. Toda še enkrat bi prosil, da se pri izvajanju te zakonodaje spomnimo na problem birokracije. V Nemčiji imamo posebno veliko število malih in srednje velikih podjetij. Čeprav se ta podjetja ne ukvarjajo s prodajo od vrat do vrat, seveda pogosto sklepajo posle s strankami, ki se sklenejo s stiskom roke. Taka je praksa že stoletja. Paziti moramo, da teh malih in srednje velikih podjetij ne bomo obremenili s pretirano birokracijo. Skratka, zadovoljen sem in glasoval sem za direktivo.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Gospa predsednica, zelo močno pozdravljam dejstvo, da je gospod Schwab dosegel kompromis s Svetom, s katerim se krepijo pravice potrošnikov, in da bo ta kompromis vključeval tudi moje predloge v zvezi s spletno trgovino. Seveda sem glasovala za poročilo, vendar moram žal povedati, da je madžarsko predsedstvo blokiral moj predlog, ki ga je podprl celoten Parlament, da bi potrošnikom dali pravico do dobave blaga iz druge države pod dogovorjenimi pogoji.

Žal je po podatkih Eurostata tretjina čezmejnih naročil zavrženih na ta način. Spletne trgovine, kot so iTunes in druge, svojega blaga ali storitev ne dobavljajo novim državam članicam. Tako so na primer češki potrošniki diskriminirani v primerjavi s potrošniki iz Francije ali Nizozemske. Notranji trg tako še vedno ni enotni trg, kar zadeva digitalno okolje, in Svet je s tem zamudil sijajno priložnost.

Poročilo: Romana Jordan Cizelj (A7-0214/2011)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Gospa predsednica, ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki je zelo pomembno za varnost okolja in ljudi ter za varnost družbe. Zato pozivam Svet, naj pri sprejemanju direktive pozornost posveti tudi mnenju Evropskega parlamenta, ki ima pri reševanju okoljskih vprašanj vedno večjo vlogo. Žal želimo včasih pri naših političnih igricah v dokumente vključiti različne določbe, ki imajo lahko nasprotni učinek.

Pri pridružitvi Evropski uniji so nekatere države članice s seboj prinesle breme jedrskih elektrarn, ki jim je bilo vsiljeno proti njihovi volji. Razgradnja jedrske elektrarne Ignalina je bil eden od pogojev za pridružitve Litve EU. V zameno se je Evropska unija uradno obvezala, da bo razgradnjo financirala. Poleg tega je EU to zavezo prevzela, ker bi bilo nemogoče, da bi država, kot je Litva, sama financirala celotno razgradnjo elektrarne. Razgradnja vključuje reševanje vprašanj glede izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov.

Zato bi imeli pozivi, da bi to breme položili na ramena zadevnih držav članic, nasprotni učinek. Če Litva ne bi prejela potrebnih finančnih sredstev, ne bi mogla učinkovito zagotavljati varnosti. Nasprotno, v prihodnji finančni perspektivi mora jedrska elektrarna Ignalina ostati skrb Litve in celotne Evropske unije.

Poročilo: Francesca Balzani (A7-0230/2011)

Marian Harkin (ALDE). - Gospa predsednica, odločno sem podprla odstavek 25 te resolucije, ki „obžaluje, da Komisija zaradi omejenega povečanja, predvidenega za program Progress ...“, ker se je Komisija leta 2010 obvezala, da bo ponovno vzpostavila, da bo šlo 20 milijonov EUR iz Progressa v mikrofinanciranje, kar se očitno ne bo zgodilo.

Sam mikrofinančni instrument ima, čeprav je zelo majhen, res zelo pomembno vlogo pri zagotavljanju dostopa do posojil za mikropodjetja v socialni ekonomiji in je bistvenega pomena zdaj, ko finančne institucije ne posojajo denarja.

Toda to se ne bi smelo zgoditi na račun programa Progress. Kar se mene tiče, gre za to, da jemljemo denar, ki je potreben, da ga porabimo za nekaj drugega.

Toda rada bi tudi povedala, da odločno podpiram povečano podporo programu Grundtvig za vseživljenjsko učenje, zlasti pa tudi pozdravljam povečano podporo programu Life+.

Poročilo: Albert Deß (A7-0202/2011)

Ville Itälä (PPE). - (FI) Gospa predsednica, to izredno pomembno poročilo je bilo sprejeto in najprej bi se morali zahvaliti in čestitati poročevalcu, gospodu Dessu, ki se je res zelo potrudil za doseg te kompromisov, da bi lahko tako znatno napredovali s to reformo skupne kmetijske politike (SKP).

Zavedam se, kako težko je, ko ima vsaka država članica svoje zahteve glede tega, kaj bi moralo biti vključeno v reformo SKP, toda pomembna je ena zadeva, in sicer to vprašanje

ekologizacije. Pomembno je, da so kmetijski pridelovalci vključeni v trajnostno okoljsko politiko, toda kako bomo ta sistem ekologizacije vzpostavili? To je treba storiti na način, ki ga je opisal gospod Dess. To ne bi smelo povzročiti več birokracije in pridelovalcem ne bi smelo povečati stroškov. Poleg tega je treba upoštevati različne razmere v državah članicah. Če bo ta način uspešen in ko bo Komisija potem pripravila podrobne predloge, bomo na pravi poti in vsi se lahko veselimo, da so kmetje vključeni v prostovoljne ukrepe za varovanje okolja.

PRESEDSTVO: ISABELLE DURANT

podpredsednica

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). - (ES) Gospa predsednica, glasovala sam za to pobudo, ker Evropa potrebuje močno skupno kmetijsko politiko brez krčenja, politiko, osredotočeno na spodbujanje donosnih kmetijskih gospodarstev ter zagotavljanje zanesljive preskrbe s hrano, zadostne ponudbe in kakovosti pridelave.

Poleg tega potrebuje kmetijstvo podporo za inovacije in prizadevanje za učinkovitejšo rabo energije, vode in zemlje.

Vse to je treba združiti z drugimi oblikami upravljanja, ki omogočajo bolj pravično nagrajevanje dela, ki ga opravljajo profesionalci v tem sektorju, skupina ljudi, ki morajo napredovati in se učiti vse do konca svoje poklicne poti. Tem ljudem je treba zagotoviti preprostejše postopke, manj birokracije in večjo preglednost pri ciljih in orodjih.

V skladu s tem se mora SKP še bolj zavzeti za aktivne kmete in njihove prispevke pri pridelavi ter za uravnotežen razvoj podeželja. Poleg tega je za donosnost potrebna uskladitev politik v tem sektorju s cilji strategije Evropa 2020. Zato si je treba še naprej prizadevati tudi za ustrezen proračun.

Sergej Kozlík (ALDE). - (SK) Gospa predsednica, sedanji predlog Evropske komisije glede reforme skupne kmetijske politike je samo kozmetični popravek in ne reforma, ki bi bila usmerjena k izboljšanju trga in konkurenčnosti evropskih kmetijskih pridelkov.

V tem okviru sem tudi podprl številne ugotovitve in kritična mnenja Evropskega parlamenta. Močno nasprotujem nadaljnji uporabi zgodovinskega pristopa k sistemu subvencioniranja in podpiram uvedbo dodatnih objektivnih meril, ki upoštevajo razmere za financiranje kmetijstva v razširjeni Evropi 27 držav. Menim, da je tako imenovana zgornja meja subvencioniranja zapletanje, ki ne bo izboljšalo razmer za kmete v novih državah članicah. Skupna kmetijska politika bi morala temeljiti na dveh stebrih, pri čemer je prvi celotno financiranje iz virov EU. Drugi steber mora biti osredotočen na posodobitev kmetijstva, konkurenčnost in razvoj podeželja, sofinancirane iz nacionalnih virov.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Gospa predsednica, Evropski parlament je sprejel poročilo o skupni kmetijski politiki (SKP) proti letu 2020. Glasoval sem proti njemu, ker predlagani ukrepi niso prave reforme, temveč zgolj kozmetični popravki in manjše spremembe, ki podpirajo in ohranjajo sedanjo nepravilno skupno kmetijsko politiko. Po 20 letih stagnacije pri pridelavi hrane v Evropi in nizkih dohodkov kmetov imamo dovolj.

Pozabili smo, da je bila pred sedmimi oziroma petimi leti Unija razširjena z novimi državami članicami, ki so dobile majhno podporo in katerim je bilo obljubljeno, da se bodo po letu 2013 plačila izenačila. To bi rad jasno poudaril: ohraniti je treba močan drugi steber in to bi moralo vključevati ohranitev sedanjih meril za dodelitev sredstev, ki upoštevajo

razlike v stopnji razvoja posameznih držav članic. Potrebna je večja usklajenost med regionalno politiko in skupno kmetijsko politiko na podeželju. Nekatere odgovornosti iz drugega stebra skupne kmetijske politike je treba prenesti na kohezijsko politiko. Podeželska območja imajo pravico, da si prizadevajo za lasten razvoj z uporabo denarja, ki je na razpolago v okviru regionalne politike.

Še nekaj bi rad dejal, in sicer da izjava gospoda Barrosa glede možnih zniževanj sredstev drugega stebra pomeni, da se ne zaveda dobro resnosti težave.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, tudi sam bi se rad zahvalil poročevalcu, gospodu Dessu. Če želimo, da kmetijska politika ostane konkurenčna in postane okolju prijaznejša, jo moramo na ustrezen način financirati. Poudarjam besedo „ustrezen“. „Ustrezen“ se nanaša ravno tako na kmete kot na davkoplačevalce. Menim, da je treba izrecno pozdraviti vzpostavitev konkurenčnih struktur v kmetijskem sektorju. V tem okviru je omejevanje neposrednih plačil kontraproduktivno. Naša naloga ni uničiti konkurenčne strukture. Odrasel sem v nekdanji Vzhodni Nemčiji, v kateri so politiki kmetom podrobno narekovali operativne strukture in vse pridelovalne podatke. To se je končalo s stečajem države. Nikoli ne smemo dopustiti, da bi se kaj takega ponovilo. Evropski uniji bi rad prihranil takšno katastrofo, zato sem proti omejevanju in zato sem se nazadnje vzdržal glasovanja o tem poročilu.

Marian Harkin (ALDE). – Gospa predsednica, glasovala sam za poročilo gospoda Dessa, vendar moram povedati, da sem bila razočarana zaradi neuspeha spremembe 4. Naša skupina jo je podprla, ker bi omogočila posebno pomoč v okviru prvega stebra, ki bi bila nadomestilo za naravne omejitve in s katero bi zagotovili ohranjanje kmetijske dejavnosti na gorskih območjih, okoljsko občutljivih območjih in regijah Natura 2000.

Proti spremembi 23 nisem glasovala zato ker podpiram gensko spremenjene organizme – jih ne podpiram –, temveč zato ker podpiram subsidiarnost in verjamem, da bi morale imeti države članice možnost, da se same odločajo glede gensko spremenjenih organizmov.

Zlasti sem bila zadovoljna, da smo podprli spremembo 27, s katero smo razumno zavrnilo uvedbo obremenjujočih in nejasnih zahtev, ki izhajajo iz okvirne direktive o vodah, v stroškovno ustrezen sistem, dokler ne dobimo veliko jasnejše slike o njenem izvajanju v različnih državah članicah.

Zadovoljna sem bila tudi, da je Parlament podprl večstopenjsko varnostno mrežo v primeru motenj na trgu in izrednih razmer. To je razumen in sorazmeren odziv.

In nazadnje, bila sem zadovoljna, da smo večinsko glasovali, da se proračun ohrani vsaj na ravni leta 2013. Brez tega so vse ostalo samo prazne besede.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospa predsednica, danes je Evropski parlament sprejel poročilo o skupni kmetijski politiki proti letu 2020. Podpiram dolgoročni cilj poročila, s katerim poskušamo uvesti pravične pogoje za vse kmete v EU, kar pomeni opustitev zgodovinskih meril za neposredna plačila.

Kljub temu nisem glasovala za poročilo, ker želim izraziti svoje globoko nestrinjanje s sprejetjem predloga glede omejevanja plačil na podlagi velikosti kmetijskega gospodarstva. S tem bodo na primer diskriminirani češki kmetje ali pa bodo prisiljeni umetno razdeliti kmetijska gospodarstva na manjše enote, da bi dobili subvencijo. Osebnostno dajem prednost razvoju malih kmetijskih gospodarstev, toda to je ukrep, ki bo zmanjšal konkurenčnost evropskih kmetov v nekaterih državah.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospa predsednica, z veseljem sem podprl to poročilo in čestitam poročevalcu, gospodu Dessu, za dobro opravljeno delo. Sinoči sem bil prisoten na razpravi od začetka do konca, vendar mi ni uspelo dobiti besede in mi je bilo zaradi tega žal, ker sem želel komisarju zastaviti dve vprašanji. Obenem sem bil vesel, da je bil Parlament skoraj enoglasno za to, da ohranimo proračun vsaj na sedanji ravni.

Vprašanji, ki sem ju želel zastaviti komisarju, sta se nanašali na pretekla referenčna leta in mlečno kvoto.

Oboje naj bi opustili. Vedeti želimo, kdaj in s čim naj bi jih nadomestili. Če kmetje tega ne vedo, zelo težko načrtujejo prihodnost. Prej kot dobimo odgovore na ti vprašanji,

(GA) bolje bo za vse kmete v Evropi. Hvala.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Gospa predsednica, skupna kmetijska politika je eno največjih in hkrati najboljčutljivejših področij politike Evropske unije in zadeva vse države članice. Predvsem je kmetijstvo področje, ki ima pomemben in neposreden vpliv na okolje. Zato je pomembno, da se pri vzpostavljanju modelov neposredne pomoči in podpiranju razvoja podeželja da prednost sonaravnemu kmetijstvu in raznim okoljskim vidikom, vključno z ekološkim kmetovanjem.

Razsežnost razvoja podeželja je pomembna tudi za države, ki so se EU pridružile nedavno. Žal je število delavcev migrantov največje na podeželju. Zato je podeželje treba narediti privlačnejše za življenje in delo ter pritegniti mlade, da bodo prišli tja. Da bi to dosegli, je treba uporabiti instrumente razvoja podeželja, podpreti obetajoč in dinamičen razvoj podeželskih skupnosti ter nadalje razviti izvajanje metode LEADER.

Pritegovanje mladih kmetovalcev in mladih ljudi na podeželju v kmetijsko pridelavo in procese razvoja podeželja je ravno tako pomembno za reševanje opuščanja zemlje, odseljevanja s podeželja, staranja podeželskega prebivalstva in drugih vprašanj.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, imam dve pripombi glede samoiniciativnega poročila o skupni kmetijski politiki. Prva je ta, da morajo maloprodajne cene kmetijskih proizvodov ustrezati stroškom, trudu in delu, pa tudi proizvodnim stroškom, če želimo evropskim potrošnikom omogočiti, da bodo lahko jedli zdrave pridelke evropskega kmetijstva, tradicionalnega kmetijstva, ki ga je treba ohraniti.

Druga pripomba zadeva sporočilo pristojnim evropskim organom. Poznajo poročilo italijanskih karabinjerjev ministrstva za kmetijsko, prehransko in gozdarsko politiko v zvezi z mlečnimi kvotami? To poročilo jasno kaže, da kvota za proizvodnjo mleka, ki naj bi bila presežena, zaradi česar je nastala podlaga za globe, odmerjene italijanskim kmetovalcem, ki proizvajajo mleko, dejansko ni bila presežena. Stvar je zelo resna, saj lahko te globe spravijo na kolena tisoče kmetijskih gospodarstev v Padski nižini in jih privedejo v stečaj. Svoboda Padski nižini!

Predsednica. – S tem se je čas obrazložitve glasovanja zaključil.

Pisne obrazložitve glasovanja

Poročilo: Sharon Bowles (A7-0229/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to imenovanje za predsednika Evropske centralne banke (ECB) zaradi kandidatovih sposobnosti in obširnih izkušenj, ki si jih je z leti pridobil.

Roberta Angelilli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Rada bi povedala, da sem ponosna zaradi široke podpore Evropskega parlamenta imenovanju Maria Draghija za novega predsednika Evropske centralne banke (ECB). To imenovanje bodo potrdili tudi voditelji držav in vlad na zasedanju Sveta, toda to je že zdaj velik prestiž za Italijo ne samo zaradi izredno visoke strokovne usposobljenosti gospoda Draghija, njegovega znanja in izkušenj z evropskimi gospodarskimi zadevami, temveč tudi zato, ker je njegova postavitvev za naslednjih osem let dobila polno podporo vseh evropskih voditeljev. Guvernerju Draghiju želim čim več uspeha pri delu.

Pino Arlacchi (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za kandidaturo gospoda Maria Draghija za naslednjega predsednika Evropske centralne banke zaradi njegove velike usposobljenosti in naprednega pogleda na upravljanje svetovnega finančnega sistema. Na zaslišanju v Odboru za ekonomske zadeve prejšnji teden je poudaril, da je zdaj potrebnega več evropskega gospodarskega upravljanja in da se bo ECB pod njegovim vodstvom še naprej osredotočala predvsem na boj proti inflaciji. Zaradi vsega tega sem ponosen, da ga lahko v celoti podprem.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Člane izvršilnega odbora Evropske centralne banke (ECB) imenujejo voditelji držav ali vlad na predlog Sveta in po posvetovanju z Evropskim parlamentom. V tem primeru se Svet torej posvetuje s Parlamentom glede imenovanja gospoda Draghija za predsednika ECB s 1. novembrom 2011. Odbor za ekonomske in monetarne zadeve, katerega članica sem, je opravil zaslihanje, katerega rezultat je bil zelo zadovoljiv. Zato podpiram kandidaturo gospoda Draghija.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za imenovanje Maria Draghija na mesto predsednika Evropske centralne banke, ker menim, da ima veliko strokovnih izkušenj. Na zaslišanju, ki ga je opravil Odbor za ekonomske in monetarne zadeve, je gospod Draghi v celoti odgovoril na vsa vprašanja, ki so jih postavili evropski poslanci. V zvezi s tem sem pozdravila njegov konstruktivni pristop k posledicam finančne krize v Grčiji.

Poleg tega je Mario Draghi pokazal pristno željo po uveljavitvi modela razširjenega gospodarskega upravljanja na ravni EU, s katerim bi se izognili nesolventnosti držav. Ravno zato v svoji prijavi daje prednost boju proti inflaciji kot delu cilja Evropske centralne banke, da se doseže stabilnost, ter krepitvi nadzornih mehanizmov. Za zagotavljanje močnega gospodarstva je potreben res učinkovit pakt za stabilnost in rast, opremljen s samodejnim kaznovanjem.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Kot italijanski član Evropskega parlamenta pozdravljam kandidaturo Maria Draghija za predsednika Evropske centralne banke (ECB). Poslušal sem njegovo zaslihanje v Evropskem parlamentu 14. junija. Zaradi svoje ugledne poklicne poti, ki sega od akademske službe do njegovega položaja na najvišjih ravneh gospodarskega in finančnega sveta kot predsednik Odbora za finančno stabilnost, je vrhunski kandidat za položaj predsednika. V posebej zapletenem času za Evropo se bo gospod Draghi nedvomno sposoben odzvati na potrebe evropskega finančnega sistema ter zagotoviti finančno stabilnost in podporo gospodarski rasti. Njegova kandidatura je pomembno politično sporočilo Italiji po njegovih sijajnih izkušnjah kot generalni direktor za finance in guverner Banke Italije od leta 2006, ki je v tem času uspešno promoviral Italijo na evropskem in mednarodnem prizorišču.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Gospodu Draghiju je treba čestitati za njegovo imenovanje in menim, da je zelo sposoben kandidat. Upam pa, da bo razumel pooblastila,

ki jih je dobil od poslancev Evropskega parlamenta, in ustrezno upošteval njihove poglede kot guverner ECB.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Glasovala sam za to priporočilo, moji razlogi pa so veliko širši kot kandidatova narodnost. Pravzaprav ne verjamem, da bo imela Italija več koristi od imenovanja profesorja Draghija kot EU. Ravno nasprotno. Italija izgublja guvernerja centralne banke, ki je zelo sposoben ter se zelo zaveda ekonomskih, monetarnih in realnih težav. Govorimo o osebi z brezhlebnim življenjepisom in znatnimi mednarodnimi izkušnjami v javnih in zasebnih institucijah, osebi, ki je vedno bila izredno proaktivna (kot na primer pri predsedovanju Forumu za finančno stabilnost). Njegove objave pričajo o akademski usposobljenosti, ob kateri je nedvomno kos nalogam, ki jih mora opraviti, njegove izkušnje na monetarnem področju pa ovržejo kakršen koli dvom o njegovih sposobnostih. Ni naključje, da glede njegovega imenovanja vlada tako soglasje. Ima vse, kar je potrebno za odličnega predsednika Evropske centralne banke. Glede na sedanje razmere se bo moral spopasti z velikimi izzivi. Zato mu iskreno želim vso srečo.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) V tem času gospodarske in finančne krize je nujno imeti voditelje in odgovorne osebe, ki so sposobni pokazati svojo umirjenost in neodvisnost. Jean-Claude Trichet, predsednik Evropske centralne banke, v svojem mandatu uspeva zadrževati pritiske voditeljev držav ali vlad. Njegov naslednik bo moral pokazati enake vrline in biti ravno tako neomajen. Glasovala sem za kandidaturo gospoda Draghija, Italijana, ker ima izvrsten ugled in ker je naredil dober vtis na zaslišanju pred Odborom za ekonomske in monetarne zadeve. Njegova poklicna pot, zlasti njegove izkušnje kot guverner italijanske centralne banke, mu bo, upam, omogočila, da se bo kar najučinkoviteje spopadel s številnimi izzivi, ki ga čakajo na čelu Evropske centralne banke.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki.* Akademsko in strokovno znanje in izkušnje gospoda Draghija ter njegovo zaslihanje pred Parlamentom so pokazali njegovo globoko razumevanje in jasne predstave o potrebnem poglobljanju gospodarskega upravljanja EU ter tudi o pomenu stabilnosti evra za ponoven začetek rasti. Glede na to in na pomen položaja predsednika Evropske centralne banke menim, da gospod Draghi izpolnjuje vse pogoje za strokovno in predano opravljanje mandata, za katerega je bil nominiran.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki.* – (SK) Maja 2011 je Evropski svet skupaj s Parlamentom predlagal imenovanje Maria Draghija za predsednika Evropske centralne banke (ECB) za osemletni mandat, ki se začne 1. novembra 2011. Parlamentarni Odbor za ekonomske in monetarne zadeve je kandidata zaslišal, pri čemer je ta odgovarjal na vprašanja, ki so mu jih zastavili člani odbora. Govoril je na primer o grškem dolgu in med drugim izrazil mnenje, da si ECB ne bi smela nehati prizadevati za ohranjanje stabilnosti valute. Odbor je nato priporočil imenovanje gospoda Draghija. Ker kandidat izpolnjuje zahteve za mesto predsednika ECB, bi tudi sama rada izrazila podporo njegovemu imenovanju na ta položaj.

Bruno Gollnisch (NI), *v pisni obliki.* – (FR) Čeprav je glasovanje o imenovanju nekaterih evropskih oligarhov po predpisih tajno, želim, da se ve, da sem glasoval proti gospodu Draghiju, ker je res povsem nezdravo in sprevrženo, da sredi krize državnega dolga imenujemo nekdanjega evropskega direktorja banke Goldman Sachs. Obdobja, v katerem je opravljal svoje dolžnosti, in narave slednjih ni mogoče spregledati. Razen če je bil bolj slab direktor in tudi če ni bil pobudnik, je nemogoče, da se gospod Draghi ne bi zavedal, da je podjetje, za katerega je delal, organiziralo navidezno zakonito, vendar nepošteno prirejanje grškega dolga, da bi upravičili grški prevzem evra. Poleg tega ni

mogoče prezreti vloge banke Goldman Sachs pri sedanjem špekuliranju glede državnega dolga, kot tudi ne njegovih odgovornosti v zvezi z gospodarsko in finančno krizo ter preiskav, katerih predmet je v Združenih državah. Zaradi dejstva, da je banka Goldman Sachs del življenjepisa gospoda Draghija, je ta nesprejemljiv in neprimeren za ta položaj.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Zelo sem zadovoljen z današnjim izidom, ko je velika večina glasovala za priporočilo Svetu za imenovanje Maria Draghija za naslednjega predsednika Evropske centralne banke. Dejansko menim, da je čast za našo državo, da ima uglednega predstavnika na čelu strateške institucije, kot je Evropska centralna banka (ECB). To je pomembno priznanje za predanost in sposobnost človeka, ki zastopa našo državo in ki bo imel težko in hkrati ugledno nalogo, da vodi ECB v času, kot je sedanj, v katerem se mora Evropa spopadati s posledicami hude gospodarske in finančne krize. Upam, da bo prihodnji Evropski svet uradno potrdil njegovo imenovanje in da bo Mario Draghi lahko z novembrom začel voditi ECB za naslednjih osem let z enako visoko in nesporno strokovnostjo, kot jo je pokazal v preteklosti, in bo pospremil gospodarstvo Evropske unije v fazo oživitve, ki bo zagotovila stabilnost in trdnost evropskih financ.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Zadovoljni smo z imenovanjem gospoda Maria Draghija za bodočega predsednika Evropske centralne banke (ECB), saj je pokazal, da je strokovno usposobljen na ravni, ki je potrebna za ta ugledni položaj, ter da ima dolgoletne in priznane izkušnje v mednarodnem finančnem in bančnem sektorju. Čestitamo nekdanjemu guvernerju Banke Italije za njegovo kandidaturo in za to, da je bil na zaslišanju v Evropskem parlamentu sposoben dokazati svoje sposobnosti in potencial pri reševanju problemov, s katerimi se bo moral spopasti. Menimo, da je njegova nominacija uspeh za Italijo, ki jo bo lahko zastopal na visoki ravni v eni od najuglednejših evropskih institucij. Želimo mu vse dobro pri njegovem delu.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Evropski parlament – ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 16. junija 2011 (10057/2011), ob upoštevanju člena 109 Poslovnika, ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0229/2011), ker se je Evropski svet 20. maja 2011 pisno posvetoval z Evropskim parlamentom o imenovanju Maria Draghija za predsednika Evropske centralne banke za mandat osmih let z začetkom 1. novembra 2011, ker je odbor Parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve nato ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 283(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter potrebo po polni neodvisnosti Evropske centralne banke v skladu s členom 130 PDEU, in ker je med ocenjevanjem odbor prejel življenjepis kandidata ter njegove odgovore na pisni vprašalnik, ki mu je bil poslan, – daje pozitivno mnenje o priporočilu Sveta o imenovanju Maria Draghija za predsednika Evropske centralne banke. Sem proti njegovemu imenovanju.

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Gospod Draghi je povsem neprimeren kandidat za najvišji položaj v Evropski centralni banki. Bil je podpredsednik in direktor ameriške investicijske banke Goldman Sachs, v kateri so njegove pristojnosti vključevale Evropo in stike z njenimi nacionalnimi vladami. To je bilo ravno v času, ko je Grčija EU predložila ponarejene podatke o svojem primanjkljaju in proračunu. V tem okviru je banka Goldman Sachs obtožena, da je Grkom svetovala pri tem ponarejanju. Poleg teh sumljivih poslov si gospod Draghi tudi zasluži kritiko zlasti zaradi njegove neomajne drže proti zmanjšanju dolga Grčije in za finančno reševanje. Ker je predstavnik države članice na jugu območja evra, ki se spopada z ogromnimi finančnimi težavami, bo njegovo imenovanje tudi povsem napačno sporočilo trgov in našim državljanom, ki si ne želijo unije nakazil, temveč stabilno valuto.

Pravi kandidat bi bil Axel Weber iz Nemčije. Toda sam se niti ni potegoval za položaj, ker je prepoznal napačno usmerjenost ukrepov, ki se zdaj sprejemajo z blagoslovom gospoda Draghija. Imenovanje gospoda Draghija lahko razumemo kot še en žebelj v krsto evra in grožnjo EU kot celoti.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Po izvrstnem zaslišanju v parlamentarnem Odboru za ekonomske in monetarne zadeve s prepričanjem dajem svoj glas za imenovanje Maria Draghija za predsednika Evropske centralne banke (ECB). Moj glas je potrditel, da je bila v tem času težav in krize izbrana oseba, ki je najprimernejša in usposobljena za vodenje ECB. Prepričan sem, da bo Mario Draghi vedel, kako opravljati to prihodnjo vlogo kot predsednik ECB, kot je dokazal v času dela v Banki Italije, in da bo pri tem Evropi ponudil svoje bogate izkušnje in veliko sposobnost. Z izražanjem svojega zadovoljstva z napredkom Banke Italije, te elitne italijanske ustanove, ki je dosegla najvišje ravni razvoja, bi rad še enkrat poudaril visoko strokovno usposobljenost Maria Draghija, naslednjega predsednika ECB. Prepričan sem, da bo Svet potrdil glas Parlamenta, in kot član Odbora za ekonomske in monetarne zadeve zagotavljam, da je Mario Draghi povsem pripravljen za plodno sodelovanje z ECB, zlasti v tem težkem času za evro in EU.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na podlagi poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter po postopkih posvetovanja in ocenjevanja kandidatovih priporočil, zlasti glede na zahteve iz člena 283(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter potrebo po polni neodvisnosti Evropske centralne banke, sem glasovala za poročilo o imenovanju predsednika ECB in imenovanje gospoda Draghija pozdravljam.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Lahko sem samo za to, da Mario Draghi postane novi predsednik Evropske centralne banke (ECB) za osemletno obdobje, ki se začne novembra. Življenjepis tega kandidata gotovo kaže na usposobljenost na najvišji ravni strokovnosti in življenjskih izkušenj ter predstavlja podobo enega najuglednejših Italijanov današnjega časa na svetovnem ekonomskem prizorišču. Verjamem, da je tem težkem času bistveno, da imamo na čelu ECB osebo najvišjega kalibra, in Mario Draghi je odličen predstavnik take usposobljenosti.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glavni strateški cilj Evropske centralne banke (ECB) je vzdrževati stabilnost cen v EU in s tem ključno prispevati k reševanju gospodarskih in finančnih težav, ki jih doživljajo države članice. Gospod Draghi ima diplomu rimske univerze La Sapienza in doktorat iz ekonomije z Massachusetts Institute of Technology in je guverner Banke Italije, član sveta in razširjenega sveta ECB, član upravnega odbora Banke za mednarodne poravnave, guverner za Italijo v svetu guvernerjev Mednarodne banke za obnovo in razvoj in Azijske razvojne banke ter predsednik Forum za finančno stabilnost.

Glasujem za imenovanje gospoda Draghija za predsednika ECB, ker menim, da ima široko akademsko znanje in obsežne strokovne izkušnje, in ker zagovarjam veliko predanost evropskih institucij boju proti inflaciji, krepitvi skupne valute in vzdržnosti v krizi državnega dolga. Verjamem tudi, da bo novi predsednik ECB vzpostavil kulturo poštenja in doslednosti ter pripomogel pri uvedbi trdne in dosledne ekonomske politike, s čimer bodo mednarodni trgi dobili jasno sporočilo zaupanja.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Imenovanje gospoda Draghija na čelo Evropske centralne banke (ECB) je po mojem mnenju povsem utemeljeno, saj to potrjuje željo Evropske unije, da nadaljuje z delom, ki ga je začel sedanji predsednik Jean-Claude Trichet. V razmerah, v katerih gospodarski položaj nekaterih držav, kot je Grčija, slabi

evro, sta volja in odločnost, ki ju kaže gospod Draghi, za usmerjanje po zanesljivi poti do močne valute nujna za zagotovitev verodostojnosti naše ekonomije. Pozdravljam tudi imenovanje človeka, ki ima vse sposobnosti, potrebne za ta položaj. Njegove izkušnje v evropskem Odboru za finančno stabilnost in na čelu Banke Italije so velika naložba za prepoznavnost institucije na mednarodni ravni in s tem za mesto Evropske unije kot največje gospodarske sile na svetu. V času, ko se spopadamo z izzivi, ki se jih moramo lotiti, da bi oživili gospodarstvo, sem navdušena nad imenovanjem nekoga, ki mu je uspelo doseči soglasje in ki je dokazal, da je sposoben tlakovati pot za stabilno, močno in konkurenčno monetarno unijo.

Poročilo: Barbara Matera (A7-0191/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to poročilo, ker jasno izraža solidarnost EU s krizo, s katero se zdaj spopada evropska javnost. V tem primeru bodo sredstva Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) uporabljena za pomoč nekdanjim delavcem General Motors Belgium in štirim od njegovih dobaviteljev, ki so v avtomobilskemu sektorju poslovali med junijem 2010 in oktobrom 2010.

Vsi delavci, ki so bili odpuščeni, bodo deležni prilagojenih ukrepov, podprtih s financiranjem v skupni višini 9,59 milijonov EUR. To je tretja uporaba sredstev ESPG v letu 2011. Zato menim, da je v tem primeru pravično in ustrezno uporabiti sredstva tega sklada.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), v pisni obliki. – (ES) Za to pobudo sem glasovala, da bi pomagali 2834 ljudem, ki jih je odpustil General Motors Belgium, da se ponovno vključijo na trg dela, ker zaradi posledic svetovne gospodarske in finančne krize to podjetje ni moglo razširiti tovarne v Antwerpnu. Pozdravljam sporazum, ki so ga socialni partnerji dosegli glede svežnja predlaganih ukrepov.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – Glasovala sem za poročilo gospe Matera, ker lastnosti primera, ki ga je predstavila Belgija, da bi pridobila sredstva Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ustrezajo pogojem, potrebnim za dostop do sredstev tega sklada. Znesek 9.593.931 EUR, zahtevan za 2834 odpuščenih delavcev podjetja General Motors in štirih od njegovih dobaviteljev, ki so v avtomobilskemu sektorju poslovali v štirimesečnem referenčnem obdobju (od junija do oktobra 2010), bo uporabljen zgolj za ponovno vključitev teh delavcev, ki so izgubili delo zaradi potekajoče globalizacije svetovnih trgov, in ne bo nikakor plačan podjetju, ki je ta odpuščanja organiziralo.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je pomemben pri lajšanju stisk delavcev zaradi posledic sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih. V zvezi z General Motors Belgium menim, da so ugotovitve poročevalca utemeljene, in sem se zato odločil glasovati za ta dokument.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam delo, opravljeno na podlagi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), tudi pri podpori avtomobilske industrije, ki jo je prizadela gospodarska in finančna kriza. Glasujem tudi za odločitev, da se uporabijo sredstva ESPG za Belgijo v korist delavcev v avtomobilskemu sektorju prek ukrepov, ki tvorijo usklajen sveženj prilagojenih ukrepov za njihovo ponovno vključitev na trg dela.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Pomembno je, da Parlament zastopa velike možnosti ESPG.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Po velikem valu odpuščanj iz podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih podizvajalcev, ki so lani poslovali v avtomobilskem sektorju, je Belgija 20. decembra 2010 zaprosila za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji za preusposabljanje 2834 odpuščenih delavcev. Ta evropski sklad je bil ustanovljen za zagotovitev dodatne pomoči delavcem, ki izgubijo delo zaradi sprememb v svetovni trgovini. Vesela sem, da je Parlament danes odobril to pomoč, ki bo odpuščenim delavcem omogočila, da prejmejo pomoč, zlasti pri iskanju službe in usposabljanju. To je dobra novica za tisoče vpletenih družin.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Tudi tokrat smo se odločili podpreti uporabo sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji – tokrat za pomoč približno 2800 ljudem, ki so v Belgiji izgubili svoje delovno mesto –, ker Evropa še vedno trpi zaradi učinkov gospodarske krize in ker izredni časi zahtevajo izredne ukrepe.

Vendar pa menimo, da moramo v prihodnje uporabiti že obstoječe instrumente – zlasti Evropski socialni sklad –, da bi povečali zaposljivost tistih, ki so bili obveščeni o nameravani odpustitvi ali so postali presežni. V naslednjem proračunskem obdobju verjetno ne bo potrebe po Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker menim, da je uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) potrebna zaradi odpuščanj v podjetju General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev. Poudariti je treba trud belgijskih oblasti: načrtujejo vrsto pomembnih ukrepov za pomoč prizadetim delavcem pri iskanju zaposlitve.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil ustanovljen leta 2006, da bi zagotovili dodatno podporo delavcem, ki trpijo zaradi posledic velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, in jim omogočili ponovno vključitev na trg dela. Leta 2009 je bil razširjen, da bi vključili delavce, odpuščene zaradi gospodarske in finančne krize. To je tretja vloga, ki jo je treba preučiti v okviru proračuna 2011 in se nanaša na 9.593.931 EUR iz ESPG za ponovno vključitev 2834 delavcev General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev iz Antwerpna na trg dela. Po mnenju Komisije vloga izpolnjuje merila za upravičenost do pomoči iz ESPG in ta institucije priporoča, da proračunski organ odobri uporabo sredstev sklada. Sredstva sklada bodo morala biti uporabljena hitro in učinkovito, da ne bodo delavci, ki naj bi jih dejansko koristili, čakali.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To je poročilo o predlogu sklepa Evropskega Parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju. Namen ESPG, ustanovljenega leta 2006, je pomagati delavcem, ki izgubijo delo zaradi strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih zaradi globalizacije. Dne 20. decembra 2010 je podjetje General Motors Belgium iz avtomobilskega sektorja vložilo zahtevek za sredstva iz ESPG, ker je bilo prisiljeno odpustiti 2834 delavcev iz glavnega podjetja in štirih dobaviteljev.

Zaradi sedanje gospodarske in finančne krize ima ESPG bistveno vlogo pri lažšanju socialnega vpliva stečajev številnih podjetij, do katerih pogosto pride zaradi agresivne gospodarske politike rastočih trgov. To je tretja vloga, ki jo je treba preučiti v okviru

proračuna EUR za leto 2011. Ker vloga izpolnjuje merila za upravičenost, se strinjam s priporočili poročevalca in glasujem za ta predlog sklepa.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Za uporabo sredstev Sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) zaradi množičnih odpuščanj prihajajo zahteve iz vse Evrope. Ta primer se nanaša na uporabo več kot 9 milijonov EUR za Belgijo za pomoč približno 2800 odpuščenim delavcem v avtomobilskem sektorju. To je tretji predlog za uporabo sredstev tega sklada, ki ga je treba preučiti v okviru proračuna za leto 2011. Če torej odštejemo zahtevani znesek od razpoložljivih proračunskih sredstev, ostane do konca leta 2011 na razpolago 489.628.679 EUR od največ 500 milijonov EUR.

Čeprav podpiramo to uporabo, ker je bistvena za pomoč tem delavcem, bi radi poudarili naše zadržke in kritično mnenje o tem skladu, ker menimo, da bi bilo pomembneje najprej sprejeti ukrepe za preprečitev brezposelnosti. Za ta namen je treba spremeniti neoliberalne politike, ki veljajo v EU, vključno z vztrajanjem pri deregulaciji in liberalizaciji mednarodne trgovine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Čeprav vztrajamo pri svojem kritičnem stališču glede Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ker smo prepričani, da bi bilo pomembneje najprej sprejeti ukrepe za preprečevanje brezposelnosti, smo glasovali za uporabo sredstev tega sklada za zagotavljanje nadaljnje podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice prestrukturiranja podjetij ali liberalizacija mednarodne trgovine. Ta primer se nanaša na uporabo več kot 9 milijonov EUR za Belgijo za pomoč približno 2800 odpuščenim delavcem v avtomobilskem sektorju. To je tretja vloga za uporabo sredstev tega sklada, ki jo je treba preučiti v okviru proračuna za leto 2011.

Če torej odštejemo zahtevani znesek od razpoložljivih proračunskih sredstev, ostane do konca leta 2011 na razpolago 489.628.679 EUR od največ 500 milijonov EUR. Zelo značilno je, da je bilo malo več kot 10 milijonov EUR načrtovanega zneska porabljenega v obdobju, ko se socialna in finančna kriza povečuje, to pa samo po sebi kaže vsaj na potrebo po pregledu predpisov o uporabi tega sklada.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je bil ustanovljen, da bi zagotovili zadostno podporo delavcem, ki trpijo zaradi posledic velikih strukturnih sprememb v svetovni trgovini. V skladu z Medinstitucionalnim sporazumom o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju sklad ne sme preseči največjega letnega zneska 500 milijonov EUR. Aprila 2011 je Komisija sprejela predlog o uporabi sredstev sklada za pomoč Belgiji, da bi podprli ponovno vključitev delavcev, odpuščenih zaradi finančne in gospodarske krize, na trg dela. Ocena Komisije je temeljila na oceni povezave med odpuščanjem in velikimi strukturnimi spremembami v svetovni trgovini ali finančno krizo. Komisija je ocenila, da zahteva izpolnjuje merila za upravičenost do finančne pomoči, in menim, da je prav, da zahtevo podpremo. Evropski parlament, Svet in Komisija so v skupni izjavi s sestanka leta 2008 potrdili, da je glede na Medinstitucionalni sporazum pomembno zagotoviti hiter postopek odločanja o uporabi sredstev sklada.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) To poročilo sem pozdravil, ker je Belgija zaprosila za pomoč v primeru 2834 odpuščenih delavcev (pomoč je predvidena za vse) v glavnem podjetju General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev, ki so poslovali v avtomobilskem sektorju na ravni NUTS II v Antwerpnu v Belgiji. Dne 20. decembra 2010 je Belgija predložila vlogo za uporabo sredstev ESPG zaradi odpuščanj v podjetju General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev ter jo 24. januarja 2011 dopolnila z

dodatnimi informacijami. Vloga izpolnjuje zahteve za določitev finančnih prispevkov, kot je določeno v členu 10 Uredbe (ES) št. 1927/2006. Komisija zato predlaga uporabo sredstev v višini 9.593.931 EUR.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Uporabo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) za Belgijo sem podprl, ker menim, da je ta instrument dragocen vir podpore za delavce, ki jih je gospodarska kriza pahnila v težave. Kot je bilo že večkrat povedano, je bil ESPG ustanovljen leta 2006, da bi zagotovil praktično podporo evropskim presežnim delavcem, ki so bili odpuščeni bodisi zaradi razlogov, povezanih s selitvijo njihovih podjetij, ali po spremembi v letu 2009, zaradi gospodarske krize, da bi s tem pomagali pri njihovem ponovnem vključevanju na trg dela. Današnje glasovanje se je nanašalo na zahtevo po pomoči za 2834 odpuščenih delavcev – pri čemer je pomoč predvidena za vse – iz podjetja General Motors Belgium in štirih njegovih dobaviteljev, ki so poslovali v avtomobilskem sektorju na ravni NUTS II v Antwerpnu v štirimesečnem referenčnem obdobju od 14. junija do 14. oktobra 2010, v skupni višini 9.593.931 EUR iz ESPG.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil ustanovljen za dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih.

Za podporo ponovni vključitvi delavcev, odpuščenih zaradi svetovne finančne in gospodarske krize, ki je prizadela zlasti podjetje General Motors Belgium, na trg dela je Komisija sprejela nov predlog sklepa o uporabi sredstev ESPG za Belgijo. V zvezi s tem sta bila posebej omenjena nepredvidljivost teh odpuščanj in vpliv odpuščanj na lokalno, regionalno in nacionalno brezposelnost.

Spomnimo, da je bil ESPG ustanovljen kot ločen in poseben instrument z lastnimi cilji in roki ter da je zato zanj treba nameniti posebna sredstva, s čimer bo preprečeno prerazporejanje iz neuporabljenih proračunskih vrstic, kar bi lahko ogrozilo doseganje različnih ciljev politik.

Menimo, da vloga izpolnjuje merila za upravičenost, kot so določena v predpisih o ESPG, in podpiramo njeno odobritev s svojim pozitivnim mnenjem. Bistven pa ostaja ponovni pregled predpisov o ESPG, da bi rešili vprašanje večnacionalnih organizacij, ki povzročijo odpuščanja s prestrukturiranjem in prenosi ter s tem sprožijo posredovanje ESPG.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki.* – (FR) Vzdržal sem se iz spoštovanja do belgijskih delavcev Oplove tovarne v Antwerpnu, ki so bili žrtvovani v imenu svete globalizacije. V položaju, v katerega so bili pahnjeni zaradi neoliberalnih politik, ki jih zagovarja Evropska unija, bi lahko glasovali proti ubornemu znesku, ki jim ga naklonijo evropske elite. Toda tisto malo, kar dobijo, jim lahko olajša stisko. Zaradi tega logika Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ni nič manj nesprejemljiva. Podpira selitev, ki jo izvaja ameriško podjetje General Motors. Odobrava apetit multinacionalnih in njihovih milijarderskih šefov za dobičkom. Te dobičke, ki jih pospravljajo v žep, bi morali uporabiti za pomoč zaposlenim, ne pa denarja evropskih davkoplačevalcev.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki.* – Vemo, da uporaba sredstev sklada za prilagoditev zadeva 2834 odpuščenih delavcev (pomoč je predvidena za vse) iz glavnega podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev, ki so poslovali v avtomobilskem sektorju v Antwerpnu v štirimesečnem referenčnem obdobju od 14. junija do 14. oktobra 2010. Tako bodo odpuščeni delavci dobili pomoč v obliki prilagojenih

ukrepov s podporo iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, iz katerega bo za te ukrepe uporabljenih 9,59 milijonov EUR. Nisem proti uporabi finančne pomoči za odpuščene belgijske delavce. Toda menim, da bi morali pravila za uporabo sklada spremeniti, da bi postala pomoč dostopna za manj razvite države članice Evropske unije.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) dobiva sredstva v višini 500 milijonov EUR letno, da zagotavlja finančno pomoč delavcem, ki jih prizadenejo velike strukturne spremembe v svetovnih trgovinskih tokovih. Ocene kažejo, da bi to pomoč lahko vsako leto koristilo od 35.000 do 50.000 zaposlenih. Denar se lahko porabi za plačilo pomoči pri iskanju nove zaposlitve, prilagojeno usposabljanje, pomoč pri samozaposlitvi ali zagonu podjetja, mobilnost ter pomoč za prikrajšane in starejše delavce. Ker je proizvajalec avtomobilov General Motors Belgium odpustil 2834 delavcev, kar je privedlo do nadaljnjih odpuščanj v štirih dobaviteljih, naj bi Belgiji namenili skupaj 9.593.931 EUR iz ESPG. Glasoval sem za poročilo, saj je to ravno namen tega sklada.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je bil ustanovljen za pomoč delavcem, prizadetim zaradi odpuščanj ali drugih sprememb zaradi globalizacije mednarodne konkurence. Pozdravljam dejstvo, da so večkratni pozivi Parlamenta privedli do odobritev plačil v skupni višini 47.608.950 EUR, ki so v proračunu navedeni pod vrstico za ESPG. Zato sem glasoval za poročilo.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Denar iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je treba uporabiti namensko. Finančno pomoč je treba dodeliti čim prej, zlasti v primerih, ko eno samo podjetje odpusti tisoče delavcev. Zamude pri zagotavljanju finančne pomoči imajo lahko zelo boleče in hude posledice, zato je bistveno uporabiti sredstva ESPG in se takoj odzvati na zahtevo države članice. Treba je omeniti, da odpuščeni in njihove družine utrpijo neizmerljivo moralno in materialno škodo. Predvsem izkusijo velike težave, ko se želijo vrniti na trg dela in nimajo priložnosti za izobraževanje ali preusposabljanje. Zato je zelo pomembno zagotoviti, da ti ljudje dobijo pravočasno finančno pomoč, da se lahko ustrezno vključijo na trg dela. Zaradi pomembnosti te finančne pomoči pozdravljam predlog o dodelitvi finančne pomoči iz ESPG Belgiji zaradi množičnega odpuščanja iz podjetja General Motors Belgium. Pozivam tudi druge države članice, v katerih podjetja odpuščajo zaposlene zaradi finančne krize, naj takoj zaprosijo za finančno pomoč za omilitev negativnih posledic, reševanje vprašanj zaposlovanja ter spodbujanje ohranitve in ustvarjanja delovnih mest.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Žal moramo ponovno glasovati o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG). Pravim žal, ker poseg te vrste pomeni, da je prišlo do hudih težav. Po drugi strani pa moramo čestitati temu organu, ki omogoča splavanje iz razmer hude krize, ki bi drugače lahko pomenile resno nevarnost za industrijske sektorje in predvsem za usodo številnih delavcev. Strinjam se z dodelitvijo in uporabo sredstev sklada, vendar to ne sme biti več kot začasen ukrep. Ta rešitev mora biti podprta z dolgoročno strategijo za vzdrževanje evropskega gospodarstva za zagotovitev, da lahko gre v korak z globaliziranim trgom, na katerem živimo.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil vzpostavljen za dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih. Dne 14. aprila 2011 je Komisija sprejela nov predlog sklepa o uporabi sredstev ESPG v korist Belgije, da bi podprla ponovno vključevanje na trg dela tistih delavcev, ki so postali presežni

zaradi svetovne gospodarske in finančne krize. To je tretja vloga, ki jo je treba preučiti v okviru proračuna za leto 2011, in nanaša se na uporabo sredstev iz ESPG v skupni višini 9.593.931 EUR za Belgijo zaradi 2834 odpuščenih delavcev, ki naj bi vsi prejeli pomoč, iz glavnega podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev. Ker vloga izpolnjuje vse zahteve za uporabo tega mehanizma finančne pomoči, sem glasovala za to poročilo.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je bil ustanovljen za dodatno podporo delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih. Dne 14. aprila 2011 je Komisija sprejela nov predlog sklepa o uporabi sredstev ESPG v korist Belgije za podporo ponovni vključitvi na trg 2834 delavcev, odpuščenih iz glavnega podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev v avtomobilskem sektorju v Antwerpnu. Ocena Komisije temelji na preiskavi več vidikov tega vprašanja, kot so: povezava med presežnimi delavci in velikimi strukturnimi spremembami v svetovnih trgovinskih tokovih; finančna kriza; nepredvidljivost zadevnih odpuščanj; dokaz o številu odpuščenih presežnih delavcev; obrazložitev nepredvidljivosti teh odpuščanj; identifikacija podjetij, ki so delavce odpustila, in delavcev, za katere je predvidena pomoč; zadevno ozemlje ter njegovi organi oblasti in zainteresirane strani; vpliv odpuščanj v zvezi z lokalnim, regionalnim ali nacionalnim zaposlovanjem; in usklajen sveženj prilagojenih ukrepov, ki naj bi bili deležni financiranja. Za zagotovitev, da bodo te osebe ponovno vključene na trg dela, glasujem za zadevni predlog.

Jacek Protasiewicz (PPE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to poročilo, ker podpira predlog Komisije o uporabi sredstev ESPG v korist Belgije za pomoč 2834 presežnim delavcem, odpuščenim iz glavnega podjetja General Motors Belgium, da najdejo zaposlitev, kar je v skladu z mojim stališčem in stališčem skupine EPP. Poleg tega je v poročilu razumno navedeno, da so v proračunu za leto 2011 odobrena plačila (47.608.950 EUR) prvič prikazana pod vrstico za ESPG. To pomeni, da je bil ESPG priznan kot ločen in poseben instrument z lastnimi cilji in roki ter da je zato zanj treba nameniti posebna sredstva, da bi dosegli vse cilje, s čimer bo preprečeno prerazporejanje iz neuporabljenih proračunskih vrstic, kar bi lahko ogrozilo doseganje različnih ciljev politike. Podpiram tudi poziv poročevalca, da je treba ob prihajajoči reviziji uredbe o ESPG reševati vprašanje, kako obravnavati multinacionalke, ki s prestrukturiranjem ali selitvijo v času velikih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, zlasti v času finančne krize, prizadenejo navadne delavce, ki trpijo zlasti zaradi posledic in zato potrebujejo posredovanje ESPG.

Robert Rochefort (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Namen Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je pomagati delavcem, ki jih prizadenejo posledice velikih sprememb v strukturi mednarodne trgovine, in jim pomagati pri ponovnem vključevanju na trg dela. Natanko s tem namenom je treba dati hitro podporo 2834 presežnim delavcem, ki jih je odpustil General Motors v regiji Antwerpen. Podpreti moramo predlog Parlamenta o uporabi 9.593.931 EUR za financiranje posebnih prilagojenih ukrepov, kot je pomoč pri iskanju zaposlitve, usposabljanje za razgovore za zaposlitev, pomoč pri samozaposlovanju in individualno poklicno usposabljanje. Evropa, ki se spopada s posledicami gospodarske in finančne krize, mora biti združena in pokazati solidarnost ter se odzvati na poziv Belgije. Vseeno pa evropska pomoč podjetij ne bi smela odvezati odgovornosti in potrebnega prizadevanje za prilagoditev njihovih strategij sedanjim izzivom.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. Od zadevnih institucij zahtevamo, naj naredijo vse potrebno, da bi pospešile uporabo sredstev iz ESPG; v tem

smislu cenimo izboljšani postopek, ki ga je uvedla Komisija, po zahtevi Parlamenta za pospešitev dodeljevanja nepovratnih sredstev, katerega namen je predstavitev ocene Komisije o utemeljenosti vloge ESPG skupaj s predlogom za uporabo sredstev iz ESPG proračunskemu organu; upamo, da bodo nadaljnje izboljšave v postopku dosežene v okviru prihodnjih pregledov ESPG; tako opozarjamo, da so institucije zavezane zagotoviti nemoten in hiter potek postopka za sprejetje sklepov o uporabi sredstev ESPG, ki zagotavljajo enkratno in časovno omejeno individualno podporo za delavce, ki so bili odpuščeni zaradi globalizacije ter finančne in gospodarske krize; poudarjamo vlogo, ki jo lahko ima ESPG pri ponovnem vključevanju odpuščenih delavcev na trg dela; ne glede na to pozivamo, naj se oceni dolgoročno vključevanje teh delavcev na trg dela kot neposreden rezultat ukrepov, financiranih s sredstvi ESPG;

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) 14. aprila 2011 je Komisija sprejela predlog sklepa o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) v korist Belgije, da bi podprla ponovno vključevanje na trg dela tistih delavcev, ki so postali presežni zaradi svetovne finančne in gospodarske krize. Danes izraženo mnenje zadeva 2834 presežnih delavcev, za katere je za vse predvidena pomoč iz sklada, ki so bili odpuščeni iz glavnega podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev, ki poslujejo v avtomobilskem sektorju. Glede na oceno Komisije vloga izpolnjuje merila za upravičenost, kot so določena v predpisih o ESPG, zato ta institucija proračunskemu organu priporoča njeno odobritev. Parlament je danes podal ugodno mnenje o tej zadevi.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Nekdanji zaposleni in štiri dobavitelji Opel Antwerp so še vedno jezni zaradi tega, kako je z njimi ravnal GM. Opel Antwerp je bilo sodobno in uspešno podjetje za sestavljanje avtomobilov. Kljub temu pa se je GM zelo arogantno odločil, da ukine 2834 delovnih mest. Antwerp ni dobil možnosti kljub številnim poskusom, da bi našli kupca. Belgija je povsem upravičeno zaprosila za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ki je bil ustanovljen za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki se spopadajo s posledicami velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovini. Po ugodnem mnenju Komisije se je Evropski parlament danes pravilno odločil, da odobri sredstva iz ESPG v skupni višini 9.593.931 EUR za lajšanje posledic za te delavce, ki so prisilno postali presežni. Vesel sem, da Parlament danes izrecno navaja, da je poslovodstvo Opla pokazalo premalo pripravljenosti za prilagajanje današnjim izzivom. Parlament je tudi upravičeno kritičen do načina, na katerega zadevne države članice rešujejo krizo Opla. V raznih nacionalnih načrtih oživitve so bili dolgoročni ukrepi za podporo temu sektorju premalo usklajeni. Zaradi vsega tega ima ta zadeva zelo grenak priokus.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Z Uredbo (ES) št. 1927/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 je bil ustanovljen Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) za pomoč delavcem, ki izgubijo delo zaradi strukturnih sprememb v svetovnem gospodarstvu. Ob proračunu v višini 500 milijonov EUR za leto 2011 Komisija meni, da je treba Belgiji odobriti 9.593.391 EUR za reševanje vprašanja presežnih delavcev, ki so jih odpustili General Motors Belgium in štiri od njegovih dobaviteljev in proizvajalcev v regiji Antwerpen. Menim, da bi moral ESPG financirati dejavne ukrepe za ponovno vključitev na trg dela, ki bodo omogočili učenje novih znanj in spretnosti ter njihovo prilagoditev novim delovnim razmeram, s katerimi se bo moralo spopasti 2834 delavcev. Menim tudi, da bi morale evropske institucije pospešiti uporabo sredstev ESPG za Belgijo, saj ta država članica zagotavlja, da se bodo delavci, odpuščeni kot presežni zaradi posledic globalizacije, ponovno vključili v dejavno življenje. Poudarjam

tudi, da ESPG ne sme biti nadomestilo za pravno in finančno odgovornost General Motors Belgium, temveč dodatna podpora, ki jo odobri EU za zmanjševanje socialnih težav, s katerimi se bodo ti delavci spopadli.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za predlog sklepa o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v zvezi s podjetjem General Motors Belgium iz regije Antwerpen, ki se ukvarja s proizvodnjo strojev in opreme.

Po tem, ko je bilo 20. decembra 2010 kot presežnih odpuščenih 2834 delavcev, je Belgija vložila zahtevo za uporabo sredstev ESPG. Zahteva se je nanašala na odpuščanja iz podjetja General Motors Belgium in štirih od njegovih dobaviteljev. V času od 14. junija do 14. oktobra 2010 je bilo odpuščenih 1336 delavcev, še 1498 pa jih je bilo odpuščenih pred tem obdobjem in po njem.

Zaradi posledic gospodarske in finančne krize se Evropa spopada z velikim padcem povpraševanja po tovornih in osebnih vozilih, kar je privedlo do znatnega zmanjšanja proizvodnje motornih vozil. Leta 2009 so v Belgiji zabeležili 23,8 % padec v sestavljanju motornih vozil in 34,8 % zmanjšanje proizvodnje osebnih vozil v primerjavi z letom 2008.

Poudariti je treba pomembno vlogo ESPG pri ponovnem vključevanju odpuščenih delavcev na trg dela. Pozivam, da se oceni, kako se bodo ti delavci dolgoročno vključili na trg dela kot neposreden rezultat ukrepov, financiranih iz ESPG. Sredstva ESPG bi se morala uporabljati enakopravno za vse države članice.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) Zelo velika večina v Evropskem parlamentu je odobrila poročilo gospe Matera, ki poziva k uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v višini 9,5 milijonov EUR za zaprtje tovarne General Motors (GM) - Opel v Antwerpnu (Belgija). Glasovala sem proti temu poročilu, ker financira odpuščanje 2834 zaposlenih iz podjetja, ki je poleti 2010 prejelo 5 milijard USD posojila od ameriških oblasti. Poleg tega mu je s prodajo številni blagovnih znamk uspelo preobrniti finančni položaj že jeseni leta 2010 in novembra 2010 je ponovno začelo uspešno kotirati na borzi. Organi oblasti, naj so to evropski, nacionalni ali regionalni, s sprejemanjem uporabe javnega denarja za lajšanje zaprtja tovarne, ki dosega zgolj odpuščanja, predajajo svoja pooblastila. Ta odločitev je še toliko bolj nesprejemljiva, ker se sprejema v času, ko Evropska unija in njene države članice sprejemajo varčevalne ukrepe in ukrepe zmanjševanja proračunov, da bi zadržali gospodarsko recesijo, odpravljanje javnih storitev, brezposelnost, negotovost zaposlitve, zniževanje plač in socialno nepravilnost.

Poročilo: Carlo Casini (A7-0197/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujem za to poročilo, ker je namen nove različice predloga o členu 51 doseči tri pomembne cilje: prvič, poskrbeti, da bo določba lažje razumljiva in zato lažja za uporabo; drugič, vzpostaviti nove pogoje za uporabo postopka; in tretjič, pojasniti namen postopka.

Alfredo Antonozzi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo kolega gospoda Casinija se spopada s težavami v zvezi z razlago in uporabo člena 51 Poslovnika Evropskega parlamenta in pozitivno prispeva k njihovem reševanju. Povsem se strinjam z mnenjem gospoda Casinija, da sklicevanje na edino razlago in smernice za lažjo izvedbo ne zadostujejo. Pogoji za uporabo postopka s skupnimi sejami odborov in skupnim glasovanjem – in mislim zlasti na merilo „pristojnosti in pomembnosti“ obravnavanega vprašanja – so jasni in primerni za odpravljanje dosedanjih pravnih negotovosti. Čestitam

za dobro opravljeno delo in upam, da bo lahko to poročilo olajšalo delo Parlamentu z večjo uporabo tega postopka.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *v pisni obliki.* – (ES) Glasovala sem za to poročilo, ker bo s spremembo, predvideno za člen 51, to pravilo postalo lažje razumljivo in lažje za uporabo, poleg tega, da je to inovativen način sodelovanja med različnimi odbori. Pojasnjuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za njegovo izvajanje, in določa normativno vsebino.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki.* – (IT) V tem poročilu je predlagana sprememba člena 51 po tem, ko je konferenca predsednikov sprožila vprašanje v zvezi z omejitvami Poslovnika glede skupnih sej odborov. Poročilo vsebuje predlog spremembe Poslovnika, v skladu s katero bi pogoje za uporabo člena 51 preverili temeljiteje in po strožjih merilih, tudi na konferenci predsednikov. Dejstvo, da je lahko skupna seja organizirana samo, če je vprašanje zelo pomembno, zagotavlja, da ne bo prišlo do neupravičeno široke uporabe postopka, ki je po svojem značaju izreden. Glasujem za poročilo gospoda Casinija.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker znatno izboljšuje sodelovanje med odbori kot del potrebne parlamentarne reforme. Ta predlog je odgovor na temeljna vprašanja glede pristojnosti odbora v primerih, ko je zakonodajni dokument posebno pomemben, pri čemer se spoštuje načela enakosti in sodelovanja.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) V Poslovniku Parlamenta, ki je bil spremenjen maja 2009, je določen nov postopek glede skupnih sej parlamentarnih odborov, kadar vprašanje ne sodi jasno v pristojno enega samega odbora. Kljub popolni vključitvi tega novega pravila je bil Odbor za ustavne zadeve zadolžen za pojasnitev in uskladitev vsebine te določbe, da bo lažje razumljiva, zlasti v okviru navadnega zakonodajnega postopka. Jasno je, da je z razdelitvijo pristojnosti odborov prišlo do nekaterih prekrivanj, med katerimi je težko razločevati, zato menim, da je ta pojasnitev pozitiven korak in da bo predlagano novo besedilo omogočilo večjo doslednost pri uporabi člena 51 Poslovnika.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Ta osnutek poročila se nanaša na spremembo člena 51 Poslovnika Parlamenta po ustanovitvi delovne skupine za revizijo Poslovnika in odločitvi konference predsednikov. Dne 6. maja 2009 je Parlament revidiral svoj Poslovník in v členu 51 uvedel nov „postopek s skupnimi sejami odborov“, da bi racionalizirali postopke glede odobravanja zadev, ki presegajo pristojnosti enega samega odbora, tako da se plenarnemu zasedanju predloži samo eno poročilo, v katerem je izraženo stališče vseh vpletenih odborov. Pregled osnutka smernic za sodelovanje iz člena 51, ki ga je opravila konferenca predsednikov odborov, je privedel do zahteve predsednika tega telesa, da ta člen obravnava Odbor za ustavne zadeve. V tem poročilu so pojasnjena zadevna vprašanja in je predloženo njegovo sprejetje na plenarnem zasedanju ob upoštevanju veljavnega Poslovnika. Zato se strinjam s priporočilom poročevalca, da bi morali „skupni odbor“ šteti za „pristojni odbor“ v smislu Poslovnika.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki.* – (SK) V preteklem zakonodajnem obdobju je konferenca predsednikov ustanovila delovno skupino za parlamentarno reformo z nalogo, da pregleda delovanje Parlamenta in predlaga izboljšave. V poglavju o sodelovanju med odbori delovna skupina ni predlagala samo krepitev položaja pridruženega odbora, udeleženega v postopku pridruženega odbora, temveč tudi razvoj nove oblike sodelovanja med odbori, uvedene na podlagi člena 51. Ta predlog je bil utemeljen s tem, da je lahko v posebnih primerih, ko zakonodajni dokument temeljnega pomena očitno ne spada na področje enega samega odbora, razdeljen na vrsto odborov. Spore glede pristojnosti je treba reševati skladno z načelom enakosti in načelom sodelovanja. Člani zadevnih odborov

lahko nato dajo skupno izjavo o spremembah zakonodajnega predloga. Na plenarnem zasedanju se nato predloži bolj uravnoteženo poročilo. Po mojem mnenju je za to, da bi olajšali izvajanje tega postopka, potrebno več kot samo razlaga Poslovnika ali smernic. Gre za pomembno postopkovno vprašanje, o katerem je treba odločati z večino glasov na plenarnem zasedanju. Oblikovati moramo razumljivejše določbe, ki bodo imele večje možnosti za izvajanje.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Predlog je izhajal iz predpostavke, da v posebnih primerih, če zakonodajni ukrep, ki velja za bolj pomembnega, ne sodi jasno v pristojnost enega od odborov, pač pa ga je nasprotno možno enakovredno razdeliti med več odborov, je prav, da se spor glede pristojnosti reši po načelu enakosti in sodelovanja. Odbori, ki jih to zadeva, se sestanejo in predhodno izmenjajo argumente, da bi lahko med seboj jasneje opredelili večinska in manjšinska mnenja. Njihovi člani potem skupaj glasujejo o pripravljenih predlogih sprememb k zakonodajnemu predlogu. Tako je na plenarno zasedanje vloženo eno samo, bolj uravnoteženo poročilo. Zato sem ta predlog pozdravil.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Podpiramo to spremembo Poslovnika Evropskega parlamenta, ki v primeru zakonodajne zadeve velikega pomena omogoča konferenci predsednikov, da se odloči za postopek s skupnimi sejami parlamentarnih odborov in skupnim glasovanjem. Toda to je mogoče samo v primerih, ko pristojnosti za zadevo ni mogoče razdeliti na več odborov in kadar je zadeva zelo pomembna. Pri tej spremembi je treba resnično poudariti izjemno naravo postopka s pridruženimi odbori, med drugim pa je utemeljena z ozirom na upravne in tehnične zahteve, ki izhajajo iz postopka. Menim, da lahko vse to v začetni fazi gotovo olajša izmenjavo mnenj med zadevnimi odbori in da je lahko pri pomembnih vprašanjih tudi koristno pri „pripravi terena“ za glasovanje na plenarnem zasedanju.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Vsak člen poslovnika Evropskega parlamenta bi moral izpolnjevati tri cilje: poskrbeti, da bo določba lažje razumljiva in zato lažja za uporabo; vzpostaviti nove pogoje za uporabo postopka; in določiti področje uporabe postopka. Povsem se strinjam s poročevalcem.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Casinija o spremembi člena 51 Poslovnika Parlamenta, ker je ta sprememba rezultat dela, ki povzema določbe, ki razjasnjujejo področje, na katerem se člen 51 lahko uporabi. Novo besedilo poenostavlja ta člen z odpravo sklicevanja na druge člene in z boljšo ureditvijo standardnega postopka, po katerem imata lahko dva odbora skupno sejo, na kateri razpravljata o pomembnih temah, ki izražajo njune skupne interese. Namen spremembe je torej ustvariti možnost, da si zadevna odbora izmenjata poglede in „pripravita teren“ za razpravo. V času trajanja postopka tako skupni odbori postanejo pristojni v smislu Poslovnika.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V preteklem zakonodajnem obdobju je konferenca predsednikov ustanovila delovno skupino za parlamentarno reformo z nalogo, da pregleda delovanje Parlamenta in predlaga izboljšave. Kot del tega procesa je bila razvita nova oblika sodelovanja med odbori in uvedena z novim členom 51. Glede izvajanja te nove oblike sodelovanja med odbori so bila sprožena nekatera vprašanja, ki so bila predložena Odboru za ustavne zadeve. Odbor za ustavne zadeve meni, da to ni zgolj vprašanje razlage, temveč pomembno postopkovno vprašanje, o katerem se je treba odločiti z glasovanjem na plenarnem zasedanju z večino, ki velja pri zadevah v zvezi s Poslovníkom, se pravi z večino članov Parlamenta. Strinjam se s predloženo različico, zaradi katere je člen jasnejši in lažji za uporabo, zato sem glasovala za to spremembo.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Cilj je ustvariti možnost, da si lahko zadevni odbori v zgodnji fazi izmenjajo poglede in „pripravijo teren“ za plenarno zasedanje v primeru pomembnih vprašanj. Izkazalo se je, da je sprememba člena 51 nujna, da postane določba lažje razumljiva in s tem lažja za uporabo ter da določimo nove pogoje za uporabo postopka in področje uporabe postopka. Za doseg te ciljev je treba dva pogoja določiti v jasni in takoj razumljivi obliki. Pristojnost za zadevo ne sme biti razdeljena na več odborov in navsezadnje je treba določiti praktične posledice uporabe tega člena za potekajoče zakonodajne postopke. V času trajanja postopka tako skupni odbori postanejo „pristojni odbori“ v smislu Poslovnika. Da bi prišlo do spremembe člena 51 Poslovnika Evropskega parlamenta glede postopkov s skupnimi sejami odborov, dajem svoj glas za zadevni predlog.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. V preteklem zakonodajnem obdobju je konferenca predsednikov ustanovila delovno skupino za parlamentarno reformo z nalogo, da pregleda delovanje Parlamenta in predlaga izboljšave. Pri poglavju, ki je posvečen sodelovanju med odbori, je delovna skupina predlagala, da se v postopku s pridruženimi odbori okrepi položaj pridruženega odbora – nekdanji člen 47, zdaj člen 50 poslovnika –, pa tudi, da se razvije nova oblika sodelovanja med odbori – ki je bila vzpostavljena z novim členom 51. Predlog je izhajal iz predpostavke, da v posebnih primerih, „če zakonodajni ukrep, ki velja za bolj pomembnega, ne sodi jasno v pristojnost enega od odborov, pač pa ga je nasprotno možno enakovredno razdeliti med več odborov [...], je prav, da se spor glede pristojnosti reši po načelu enakosti in sodelovanja. Odbori, ki jih to zadeva, se sestanejo in predhodno izmenjajo argumente (...), da bi lahko med seboj jasneje opredelili večinska in manjšinska mnenja. Njihovi člani potem skupaj glasujejo o pripravljenih predlogih sprememb k zakonodajnemu predlogu. Tako je na plenarno zasedanje vloženo eno samo, bolj uravnoteženo poročilo.“

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) V tem poročilu je podprt predlog spremembe člena 51 Poslovnika o postopkih s skupnimi sejami odborov. Sporov glede besedila člena praktično ni mogoče rešiti samo z razlago glede na pomen zadeve v postopku.

Novo besedilo jasno in povsem razumljivo navaja pogoje za postopke s skupnimi sejami, zaradi česar ni potrebna napotitev na druge določbe. Poleg tega je ponovna opredelitev teh pogojev utemeljena z ozirom na upravne in tehnične zahteve, ki izhajajo iz postopka. Navsezadnje je splošno priznan cilj skupnih sej – in sicer vnaprejšnja izmenjava argumentov in mnenj za „pripravo terena“ za plenarno zasedanje, kadar je obravnavana zadeva pomembnejša – dosegljiv samo, če odbori ostanejo skupaj pristojni v vseh fazah postopka vse do sprejetja dokumenta.

Angelika Werthmann (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Predlagana različica člena 51 Poslovnika Evropskega parlamenta je poskus spraviti prihodnje sodelovanje več parlamentarnih odborov v enoten pravni okvir. Predlog temelji na načelu enakosti in sodelovanja. Glasovala sem za.

Poročilo: Enrico Speroni (A7-0242/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujem za, da bi dosegli preglednost in delovanje brez ovir, ki jih predstavlja pravni sistem.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo in delo Odbora za pravne zadeve jasno kažeta, da ni razloga, da bi verjeli, da romunski organi delujejo proti gospodu Severinu z namenom pregona; čeprav lahko stališče lažne lobistične agencije vzbudi dvome glede ustreznosti ravnanja sredstev javnega obveščanja, ostaja dejstvo, da ni videti, da bi zadevno

vprašanje spadalo v kategorijo primerov, v katerih je mogoče zakonito podeliti imuniteto. Glasujem za zahtevo po odvzemu imunitete.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Evropski parlament je glasoval za odvzem poslanske imunitete romunskemu poslancu Evropskega parlamenta gospodu Severinu in to upravičeno. Potem ko je bil po objavi člankov marca v časopisu *Sunday Times* obdolžen korupcije (spomnite se korupcijskega škandala, ki je pretresel Parlament), je romunski nacionalni protikorupcijski urad začel postopek proti gospodu Severinu, ker naj bi ta sprejel plačilo 100.000 EUR od predstavnikov tako imenovanega svetovalnega podjetja, ki jih je nastavil *Sunday Times*, v zameno za njegovo podporo predlogu spremembe direktive o sistemih zjamčenih vlog. Kar spremljajte to.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo se nanaša na odvzem poslanske imunitete romunskemu poslancu gospodu Severinu po postopku, ki ga je 21. marca 2011 začel romunski nacionalni protikorupcijski urad. Zadeva temelji na informacijah, da naj bi gospod Severin domnevno prejel plačilo 100.000 EUR od svetovalnega podjetja Taylor Jones Public Affairs v zameno za njegovo podporo spremembi Direktive 94/19/ES v zvezi s časovnim rokom za povračilo deponentom v primeru propada banke. Podjetje mu je obljubilo tudi plačano funkcijo člana v svoji mednarodni svetovalni skupini. Kasneje se je izkazalo, da je bilo to lažno podjetje, ki so si ga izmislili pri britanskem časopisu *Sunday Times*, katerega ravnanje je sporno. Toda čeprav gospod Severin trdi, da se je vse zgodilo z lažnim podjetjem, ki ga je prevaralo, da ni prišlo do izročitve denarja in da zakonodaja ni bila spremenjena, romunsko pravo ostro kaznuje tako ravnanje. Glede na to in ob upoštevanju priporočila Odbor za pravne zadeve, ki priporoča odvzem poslanske imunitete gospodu Severinu, glasujem za to poročilo.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Adrian Severin, nekdanji namestnik predsednika romunske vlade, je bil suspendiran iz Socialnodemokratske stranke v svoji domovini po izbruhu korupcijskega škandala v Evropskem parlamentu, v katerega je bil vpleten. Izključen je bil tudi iz Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, vendar ostaja na položaju poslanca Evropskega parlamenta. Skupaj s še dvema poslancema tega parlamenta je obdolžen korupcije po tem, ko je domnevno pristal, da bo v zameno za denar podprl zakonodajno spremembo. Kljub temu sam trdi, da so vse obtožbe izmišljene. Osebno menim, da je ravnanje mojega kolega obžalovanja vredno in da je kakršen koli primer – ali zgolj znak – korupcije povsem nesprejemljiv. Potrebujemo zakonodajna sredstva za reševanje podobnih primerov in trdno verjamem, da mora tisti, ki zagreši tak prestopek, odgovarjati za svoje ravnanje. Menim tudi, da bi bilo prav in ustrezno, da bi v takem primeru odstopil s položaja poslanca Evropskega parlamenta.

Alexander Mirsky (S&D), v pisni obliki. – Po proučitvi razlogov za in proti odvzemu poslanske imunitete Odbor za pravne zadeve priporoča, da Evropski parlament odvzame poslansko imuniteto Adrianu Severinu ob upoštevanju, da do pravnomočnosti sodbe poslancu ni mogoče odvzeti prostosti ali ga zapreti ali zoper njega uvesti ukrepe, ki mu onemogočajo izvrševanje nalog iz njegovega mandata. Strinjam se s to možnostjo, ki jo priporoča Odbor za pravne zadeve. Toda načeloma sem proti postopku odvzema imunitete.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Od Parlamenta se zahteva, naj odvzame poslansko imuniteto našemu kolegu poslancu, gospodu Severinu, zaradi kazenskega postopka, v katerem je po romunskem kazenskem zakoniku obtožen razžalitve. Ni znamenj, da bi šlo za primer *fumus persecutionis* s strani romunskih pravnih organov

oziroma da bi obstajali dovolj resni in konkretni razlogi za sum, da je bila zadeva sprožena z namenom politično škoditi poslancu. Po proučitvi stvarnih in pravnih razlogov za in proti odvzemu poslanske imunitete Odbor za pravne zadeve priporoča, da Evropski parlament odvzame poslansko imuniteto gospodu Severinu, vendar tudi meni, da do pravnomočnosti sodbe poslancu ni mogoče odvzeti prostosti ali ga zapreti ali zoper njega uvesti ukrepe, ki mu onemogočajo izvrševanje nalog iz njegovega mandata. Zato sem glasovala za to poročilo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. Na plenarnem zasedanju z dne 6. aprila 2011 je predsednik skladno s členom 6(2) Poslovnika Evropskega parlamenta sporočil, da je 5. aprila 2011 prejel pismo romunskega nacionalnega protikorupcijskega urada (urada tožilca na vrhovnem kasacijskem sodišču Romunije) z zahtevo, da se Adrianu Severinu odvzame poslanska imuniteta. Predsednik je pismo v skladu s členom 6(2) Poslovnika posredoval pristojnemu odboru. Na osnovi več preudarkov in v skladu s členom 6(2) Poslovnika ter po preučitvi razlogov za in proti zaščiti poslančeve imunitete, Odbor za pravne zadeve priporoča, da Evropski parlament odvzame poslansko imuniteto Adrianu Severinu, hkrati pa meni, da do pravnomočnosti sodbe poslancu ni mogoče odvzeti prostosti ali ga zapreti ali zoper njega uvesti ukrepe, ki mu onemogočajo izvrševanje nalog iz njegovega mandata.

Priporočilo: Alain Cadec (A7-0192/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujem za to poročilo, ker je sedanji sporazum o partnerstvu med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli v veljavi od leta 2006 in ker je protokol k temu sporazumu potekel 17. januarja 2011.

Novi protokol za obdobje 2011–2014 se bo uporabljal začasno in menim, da to v tem času zadostuje. Protokol predvideva, da bo Unija prispevala Sejšelom znesek v višini 16,8 milijonov EUR v obdobju treh let, od česar bo šlo 2,22 milijonov EUR letno za podporo ribiški politiki Sejšelov. Ti zneski so ustrezni.

Pozdravljam tudi to, da novi protokol vključuje določbo o začasni prekinitvi v primeru kršenja človekovih pravic.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *v pisni obliki*. – (ES) Glasovala sem za ta sporazum, ker bo pripomogel k širjenju trajnostnih načinov ribolova po svetu. Zagotavlja tudi celovit nadzor nad količino ulovljenih rib in ribolovnimi tehnikami ter stanjem rib, vzeti iz morja, in njihovo sledljivost za namene v zvezi z varnostjo hrane in komercialne namene. Poleg tega bodo Sejšeli prejeli 16,8 milijonov EUR za spodbujanje in posodobitev ribiške industrije na otočju ter za spodbujanje lokalnega razvoja. In nazadnje bo ta sporazum omogočil 60 evropskim plovilom za lovljenje tunov, ki lovijo na tem območju, in sicer 48 plovilom z zaporno plavarico in 12 parangalkam, da ulovijo do 56.000 ton letno. Ta sporazum bi nam moral tudi omogočiti, da opustimo demagogijo, ki se sliši v tem parlamentu glede evropskih plovil, ki lovijo ribe v tretjih državah. Naša plovila na Sejšelih opravljajo urejeno dejavnost, ki je močno nadzorovana in povsem spoštuje okolje. Ne izčrpavajo virov in podpirajo lokalni razvoj. Sporazumi te vrste zagotavljajo ta načela. In na koncu, nevarnost zaradi piratov je v preteklem letu povzročila 25 % znižanje ulova rib na tem ribolovnem območju in treba je še okrepiti potrebne ukrepe, da bodo lahko plovila lovila ribe v ustreznih razmerah.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo gospoda Cadeca se nanaša na sklenitev protokola o ribolovnih možnostih in finančnem prispevku, ki jih predvideva Sporazum

med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju. Podpiram to poročilo, ker ocena sporazuma kaže, da pomaga pri ohranjanju prisotnosti ladjevja EU v tej regiji, pri tem pa ustvarja tudi delovna mesta na lokalnem območju; eden od razlogov za mojo podporo sporazumu je ta, da je to znaten prispevek k stabilizaciji evropskega trga za tune v pločevinkah.

Vito Bonsignore (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Glasoval sem za ta dokument. Prejšnji Sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju, ki je potekel januarja 2011 in ga je Komisija podaljšala za obdobje treh let, je prinesel vzajemne koristi, kar zadeva njune interese na področju lova tunov. S tem sporazumom je bilo dejansko ustvarjenih 230 delovnih mest na krovu za prebivalce Sejšelov, 2900 delovnih mest na Sejšelih in posredno 760 delovnih mest v Evropi na področjih, povezanih s tem sektorjem. Podaljšanje tega sporazuma, ki omogoča stabilizacijo evropskega trga za tune v pločevinkah, se je izkazalo za koristno, saj zagotavlja prisotnost 60 plovil iz evropskega ladjevja za lovljenje tunov v tej regiji z možnostjo ustvarjanja novih delovnih mest. Poleg tega se je izkazalo za učinkovito tudi zato, ker Republiko Sejšeli daje potrebne instrumente za razvoj odgovornega ribištva ter povečanje zmogljivosti za upravljanje staležev in spremljanje ribištva. Zato menim, da je prav nadaljevati po poti sporazumov o partnerstvu v tem sektorju, ki je bistvenega pomena za evropsko gospodarstvo.

Alain Cadec (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Glasoval sem za to poročilo, ker bo Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju, sklenjen med EU in Republiko Sejšeli za obdobje treh let, koristil obema stranema. Protokol bo pripomogel k stabilizaciji evropskega trga za hrano v pločevinkah in spodbujal politiko trajnostnega ribolova na Sejšelih. Ta sporazum pomeni 2900 neposrednih in posrednih delovnih mest na Sejšelih in 760 delovnih mest v Evropi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Pozdravljam podaljšanje protokola k Sporazumu med EU in Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju, saj koristi ribiškemu interesom obeh, EU in Sejšelov. S tem sporazumom je bilo ustvarjenih 230 delovnih mest na krovu za prebivalce Sejšelov, 2900 delovnih mest na Sejšelih in 760 delovnih mest na različnih področjih tega sektorja v Evropi. Sejšelom omogoča tudi izgradnjo sredstev za razvoj odgovorne ribiške industrije. Novi protokol bo okrepil sodelovanje med stranema in spodbujal partnerski okvir za razvoj trajnostne ribiške politike.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Glasovala sem za poročilo o ribolovnih možnostih in finančnemu prispevku, ki jih zagotavlja Sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju, ker predvideva začasno uporabo novega protokola, tako da dejavnost evropskih ladij ne bo prekinjena. Odobravam tudi to, da novi protokol vključuje določbo o začasni prekinitvi v primeru kršenja človekovih pravic.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Trajnost ribolovnih virov je ena od glavnih skrbi Unije pri sklepanju ali spreminjanju sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju, prav tako pa vpliv, ki ga bo ta dejavnost imela na lokalni razvoj. Če teh virov ne bomo izkoriščali na trajnosten način, bomo hitro dosegli izumrtje vrst rib in povečanje onesnaženosti morja. V novem protokolu je predvidenih več ribolovnih možnosti za evropske ladje, posledica pa je oblikovanje delovnih mest tako na Sejšelih kot v Evropi. Upam, da primeri piratstva, do katerih je prišlo v tej regiji, ne bodo negativno vplivali na to dejavnost.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) V poročilu gospoda Cadeca je predstavljen predlog priporočila osnutka sklepa Sveta o sklenitvi protokola o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega prispevka, ki jih zagotavlja Sporazum med Evropsko

skupnostjo in Republiko Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju. Evropska unija in Republika Sejšeli sta leta 1987 podpisali dvostranski sporazum o ribištvi. Protokol je veljal od leta 2006, dokler ni 17. januarja 2011 potekel. Ker se Komisija zaveda pomena podaljšanja tega partnerstva, se je na podlagi pooblastil Sveta dogovorila o novem partnerskem okviru, ki temelji na razvoju trajnostne ribiške politike s sejšelsko vlado. Glede na to, da sta glavni gospodarski dejavnosti na Sejšelih ribolov in turizem ter da ta sporazum koristi tako EU kot Republiko Sejšeli, saj omogoča oblikovanje 3000 delovnih mest na Sejšelih in 760 v Evropi ter spremljanje ulova prek večletnega sektorskega programa, ki predvideva znanstveno sodelovanje ter spodbujanje odgovornega in trajnostnega ribištva, glasujem za ta predlog priporočila.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta ribiški protokol zagotavlja ribolovne možnosti v sejšelski izključni ekonomski coni za razne ladje iz držav članic. To vključuje pet portugalskih plovil za ribolov s površinskimi parangali.

Namen podaljšanja tega protokola je podpora vzdržnosti oddaljenih ribiških flot iz držav članic, delu flot, ki so posebej prizadete zaradi krize v ribiškem sektorju v zadnjih letih. To sta cilj in skrb, ki sta nam seveda skupna. Vseeno pa ne moremo spregledati nekaterih dvomov, ki ostajajo – in izhajajo iz drugih sporazumov o partnerstvu – glede učinkovitosti navedenih ciljev sodelovanja v zvezi s trajnostnim razvojem v tem sektorju za zadevno tretjo državo ter trajnostjo in spremljanjem ribolovnih dejavnosti. To so vprašanja, ki jih je pomembno v prihodnje razjasniti.

Zavedamo se dejstva, da so bile ribolovne možnosti prepolovljene in da se je cena dovoljenj povečala na 40.000 EUR za plovilo za lovljenje tunov z zaporno plavarico, čeprav je zraslo število teh ladij, za katere velja sporazum.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta ribiški protokol zagotavlja ribolovne možnosti v sejšelski izključni ekonomski coni za razne ladje iz držav članic, vključno s petimi portugalskimi plovili za ribolov s površinskimi parangali.

Strinjamo se s podaljšanjem tega ribiškega protokola, ki je pomemben za zagotovitev preživetja oddaljenih ribiških flot iz držav članic, delu flot, ki so posebej prizadete zaradi krize v ribiškem sektorju v zadnjih letih. Toda glede na to, da je obdobje tega sporazuma tri leta in da so zato ribolovne možnosti zmanjšane za polovico, nas skrbi dejstvo, da se je cena dovoljenj zvišala na 40.000 EUR za plovilo za lovljenje tunov z zaporno plavarico, čeprav je zraslo število teh ladij, za katere velja sporazum.

Tudi nas, tako kot poročevalca, skrbi problem piratstva v Indijskem oceanu, ki vedno bolj prizadeva ribištvo. Zato sporazum o partnerstvu predvideva „možnost uporabe plačila po načelu časovne porazdelitve“ za nadomestilo izgub, ki jih utrpijo lastniki ladij, če so prisiljeni zapustiti Indijski ocean, kadar se jim zdi, da je njihova varnost resno ogrožena.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Leta 1987 je bil med EU in Sejšeli podpisan dvostranski sporazum o ribištvi, od leta 2006 pa velja Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju. Gospodarstvo Sejšelov temelji predvsem na turizmu in ribištvi, pri čemer ribja industrija, ki je osredotočena na konzerviranje, predstavlja 15 % BDP in zaposluje 17 % lokalne delovne sile. Komisija se je na podlagi pooblastila Sveta v imenu Evropske unije pogajala z Republiko Sejšeli, da bi obnovila Protokol k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju s to državo. Sporazum je vzajemno koristen za EU in Sejšele, saj ustvarja 2900 delovnih mest na Sejšelih in 760 v Evropi na področjih v zvezi z ribiškim sektorjem. V okviru sporazuma je prišlo do kakovostnega izboljšanja v okviru

večletnega sektorskega programa za spodbujanje odgovornega ribolova in trajnostnega ribištva v vodah Sejšelov, v protokol pa je bila vključena tudi določba o začasni prekinitvi, ki omogoča začasno prekinitve sporazuma, če ena od strani ugotovi kršenje človekovih pravic. Sporazum znatno prispeva k stabilizaciji evropskega trga ter razvoju trajnostne ribiške politike in odgovornega izkoriščanja ribolovnih virov v sejšelski ribolovni coni. Zato je prav odobriti osnutek novega protokola k Sporazumu med EU in Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker predlaga odobritev podaljšanja protokola, ki je potekel 27. januarja 2011. Naknadna ocena sporazuma kaže, da je pomemben, saj pripomore k ohranitvi prisotnosti ladij EU v regiji ter prispeva k oblikovanju lokalnih delovnih mest. Izvajanje protokola se je izkazalo za učinkovito, saj Sejšelom zagotavlja vire za razvoj odgovorne ribiške industrije. Dobri rezultati ribolova s plavarico so omogočili, da sporazum učinkovito zagotavlja, da dogovorjena cena za ribolovne možnosti ostane ekonomsko vzdržna. Ribolov s plavarico ne ogroža biološke trajnosti izkoriščanih staležev. Sporazum znatno prispeva k stabilizaciji evropskega trga za tune v pločevinkah. Razvoj ribiškega sektorja na Sejšelih je znatno odvisen od tega sporazuma. Zaradi izvajanja sektorske podpore s finančnim prispevkom so Sejšeli povečali zmogljivosti za upravljanje staležev in spremljanje ribištva. Novi protokol je tudi v skladu s cilji Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju, katerih namen je krepitev sodelovanja med stranema in spodbujanje partnerskega okvirja za razvoj trajnostne ribiške politike in odgovornega izkoriščanja ribolovnih virov v sejšelski ribolovni coni. Glede na to menim, da je predlagani novi protokol k Sporazumu med EU in Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju v interesu obeh strani.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Na današnjem glasovanju smo odobrili osnutek sklepa Sveta o sklenitvi protokola o določitvi ribolovnih možnosti in finančnega prispevka, ki jih zagotavlja Sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli o partnerstvu v ribiškem sektorju. Prvi dvostranski ribiški sporazum sta Evropska unija in Sejšeli podpisala leta 1987, Sporazum o partnerstvu pa je začel veljati leta 2006. Kot vsi vemo, sejšelsko gospodarstvo temelji predvsem na turizmu in ribištvu; ribiška industrija predstavlja 15 % BDP in zaposluje 17 % delovno aktivnega prebivalstva. Menim, da je s pogajanj, ki jih je vodila Evropska komisija in ki so omogočila podaljšanje protokola k Sporazumu o partnerstvu, nastal osnutek dokumenta, ki je vzajemno koristen, saj krepi stopnjo sodelovanja med EU in Sejšeli ter spodbuja partnerstvo za razvoj trajnostne ribiške politike na Sejšelih in odgovornega izkoriščanja ribolovnih virov v sejšelski ribolovni coni.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Novi sporazum o ribištvu med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli bo veljal tri leta in bo omogočil oblikovanje delovnih mest, trajnostno izkoriščanje morskih virov in odgovoren ribolov, ki temelji na načelu nediskriminacije med različnimi flotami, ki lovijo v tej coni. Hkrati bo spodbujal politični dialog o potrebnih reformah, katerih namen je krepiti sodelovanje med stranema s podpiranjem partnerskega okvira za razvoj trajnostne ribiške politike in odgovornega izkoriščanja ribolovnih virov v sejšelski ribolovni coni.

Toda sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju ne bi smeli biti zgolj zakonit način, ki evropskim plovilom omogoča dostop do staležev rib v tretjih državah, temveč bi morali biti tudi orodje za spodbujanje trajnostnega izkoriščanja vseh morskih virov. Menimo, da je temeljnega pomena izboljšati preglednost postopkov, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupnega ulova, in, glede na problem korupcije, zagotoviti poštenost vseh mehanizmov s krepitvijo odgovornosti lokalne vlade. Evropska unija mora prejemati redna poročila o

izvajanju sporazuma, da bi omogočili spremljanje, preglednost in koherentnost politike za razvoj.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Za ribolov evropskih plovil na Sejšelih velja protokol, ki zajema obdobje od 18. januarja 2005 do 17. januarja 2011. Sejšeli imajo 1.374.000 km² izključne ekonomske cone za kopensko površino 453 km². To otočje 115 otokov ima po ocenah 80.000 prebivalcev, od katerih 88 % živi na otoku Mahé z glavnim mestom Victorio, ki je najpomembnejše pristanišče v državi. Sejšelsko gospodarstvo temelji predvsem na turizmu in ribištvu. Ribja industrija, ki je osredotočena na konzerviranje, predstavlja 15 % BDP in zaposluje 17 % delovne sile. Ocena sporazuma kaže, da je pomemben, saj pripomore k ohranitvi prisotnosti ladij EU v regiji ter prispeva k oblikovanju lokalnih delovnih mest. Izvajanje protokola se je izkazalo za učinkovito, saj Sejšedom zagotavlja vire za razvoj odgovorne ribiške industrije. Sporazum znatno prispeva k stabilizaciji evropskega trga za tune v pločevinkah. Novi protokol bo v veljavi od leta 2011 do leta 2014 in je v skladu s cilji Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju, katerega namen je krepitev sodelovanja med Evropsko unijo in Republiko Sejšeli.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju med EU in Sejšeli je v interesu obeh strani. Predvsem imajo plovila EU dostop do voda Sejšelov in lahko opravljajo ribolov. Ta plovila ustvarjajo številna nova delovna mesta za sejšelske pomorščake. Sporazum krepi sodelovanje in spodbuja partnerski okvir ter znanstveno sodelovanje na področju odgovornega ribolova in trajnostnega ribištva. Poleg tega je sejšelski ribiški sektor deležen ugodnih razmer za razvoj zaradi opravljanja odgovornega ribolova, učinkovitega boja proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter celovite uporabe sistema za spremljanje plovil. Treba je opozoriti, da bodo imele določbe obnovljenega sporazuma pozitiven vpliv na evropski trg za tune v pločevinkah in da bodo nedvomno pripomogle k njegovi stabilizaciji. Spodbujal bo skladnost z ukrepi za ohranitev na odprtem morju in ustvaril razmere za preprečevanje nezakonitega ribolova. Pozdravljam dejstvo, da je bilo mogoče doseči kompromis med stranema in da protokol o podaljšanju sporazuma vključuje določbo o začasnih prekinitvi v primeru kršenja človekovih pravic in neskladja z načeli MOD. Pozornost je treba posvetiti dejstvu, da piratstvo še vedno predstavlja znatno grožnjo varnosti plovil v Indijskem oceanu. Zato morata obe strani sprejeti potrebne ukrepe za zaustavitev tako obsežne nezakonite dejavnosti.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Dne 17. januarja 2011 je potekel protokol o ribolovu in zadevnem gospodarskem partnerstvu med EU in Sejšeli. Da bi omogočili evropskim plovilom, da nadaljujejo z ribolovom v sejšelski ribolovni coni v Indijskem oceanu, se je EU pogajala o podaljšanju protokola k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju. Zato sem glasoval za priporočila Sveta za sklenitev novega sporazuma o partnerstvu s Sejšeli.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Komisija se je na podlagi ustreznega pooblastila Sveta v imenu Evropske unije pogajala z Republiko Sejšeli, da bi obnovila Protokol k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju s to državo. Po teh pogajanjih je bil 3. junija 2010 parafriran nov protokol, ki je bil dodatno spremenjen z izmenjavo pisem 29. oktobra 2010. Ta protokol zajema obdobje treh let od sprejetja sklepa Sveta o podpisu in začasnih uporabi protokola ter po prenehanju veljavnosti obstoječega protokola 17. januarja 2011.

Ta sporazum je vzajemno koristen za EU in Sejšele: po eni strani znatno prispeva k stabilizaciji evropskega trga za tune v pločevinkah s podeljevanjem ribolovnih dovoljenj za tune in s tem spodbuja oblikovanje 760 delovnih mest v Evropi; po drugi strani pa zaradi izvajanja sektorske podpore s finančnim prispevkom Sejšeli povečujejo zmogljivosti za upravljanje staležev in spremljanje ribištva.

Verjamem, da je zadevni dokument v interesu obeh strani, zato priporočam njegovo sprejetje.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Sklenitev novega protokola k Sporazumu o partnerstvu med EU in Sejšeli je pomembna za gospodarstvo in razvoj evropskih ribiških flot. Novi protokol je skladen s cilji Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju, katerega namen je krepiti sodelovanje med EU in Sejšeli in spodbujati partnerski okvir za razvoj trajnostne ribiške politike in odgovornega izkoriščanja ribolovnih virov v sejšelski ribolovni coni, kar je v interesu obeh strani. Novi protokol zajema finančni prispevek za obdobje treh let in ledno dovoljenje za ribolov v vodah Sejšelov za 48 plovil z zaporno plavarico in 12 parangalk. Te možnosti bi lahko povečali. Novi protokol zajema obdobje treh let od sprejetja sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi protokola ter po prenehanju veljavnosti obstoječega protokola 17. januarja 2011. Zaradi teh razlogov in da bi lahko sodelovanje med EU in Republiko Sejšeli okrepili za razvoj, odgovorno izkoriščanje in odgovoren ribolov, dajem svoj glas za.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki.* – Proti. Komisija se je na podlagi ustreznega pooblastila Sveta v imenu Evropske unije pogajala z Republiko Sejšeli, da bi obnovila Protokol k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju s to državo. Po teh pogajanjih je bil 3. junija 2010 parafiran nov protokol, ki je bil dodatno spremenjen z izmenjavo pisem 29. oktobra 2010. Ta protokol zajema obdobje treh let od sprejetja sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi protokola ter po prenehanju veljavnosti obstoječega protokola 17. januarja 2011. Začasno se uporablja od 17. januarja 2011, da se ne bi ustavile dejavnosti evropskih plovil. Toda naša skupina meni, da sporazumi take vrste škodijo staležem in izgradnji socialne strukture v tretjih državah, zaradi česar postanejo preveč odvisne od EU.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Menim, da je ta Sporazum o partnerstvu vzajemno koristen za ribištvo Evropske unije in Sejšelov. Že stari sporazum je ustvaril številna delovna mesta tako za prebivalce Sejšelov kot v Evropi, kjer so nastala delovna mesta na področjih, povezanih s tem sektorjem. Poleg tega so v ta sporazum vključene določbe o začasni prekinitvi, če bi katera koli stran ugotovila kršenje človekovih pravic. Še vedno je veliko dela, predvsem v zvezi s pojavom piratstva v Indijskem oceanu, ki vedno bolj škoduje zlasti lovu na tune. Toda današnja odločitev krepi sodelovanje med stranema in spodbuja partnerstvo, ki je sposobno razviti trajnosten ribolov in uravnoteženo izkoriščanje virov Sejšelov.

Michèle Striffler (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Kot poročevalka mnenja Odbora za ribištvo sem glasovala za poročilo gospoda Cadeca, ki vključuje moje ugotovitve. Sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju ne bi smeli biti zgolj zakonit način za pridobitev dostopa za evropska plovila do ribolovnih virov tretjih držav. Uporabljati bi se morali tudi za spodbujanje trajnostnega izkoriščanja morskih virov. Zneski, ki jih plačujejo evropski davkoplačevalci, bi se morali uporabljati izključno za razvojne cilje, se pravi, da bi jih morali porabiti v korist ribiških skupnosti za izboljšanje njihovih življenjskih razmer,

zagotavljanje programov usposabljanja, zagotavljanje varnosti na morju in ustvarjanje novih lokalnih delovnih mest.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem za sprejetje tega sporazuma, ker je vzajemno koristen za interese strani v ribiškem sektorju. Delo sejšelske uprave za ribištvo, ki razpolaga s sistemom učinkovitega nadzora ladij, je velikega pomena za to sodelovanje. To je zlasti pomembno glede na problem nezakonitega, neprijavljene in nereguliranega ulova, s katerim se spopadajo sejšelski organi. Sporazum ureja številna vprašanja, vključno s prisotnostjo opazovalcev med ribolovom. Evropska plovila, ki imajo pravico do ribolova v vodah Sejšelov, bodo vzela na krov opazovalce, ki jih imenujejo sejšelski organi, in na poti bo vsako plovilo za lovljenje tunov z zaporno plavarico v dogovoru z lastnikom ladje vzelo na krov vsaj sva sejšelska pomorščaka s seznama oseb, ki ga predloži pristojni sejšelski organ.

Ta ureditev ne zadeva zgolj čisto pragmatičnih zadev, temveč tudi večletni sektorski program, ki predvideva sodelovanje v zvezi z odgovornim ribolovom, trajnostnim ribištvom in skupnim znanstvenim raziskovanjem. Najpomembnejši učinek sporazuma je oblikovanje 230 delovnih mest na krovu za sejšelske prebivalce, 2900 delovnih mest na Sejšelih in posredno 760 delovnih mest v Evropi na področjih, povezanih s tem sektorjem, kar bo nedvomno prispevalo k gospodarskemu izboljšanju sektorja.

Priporočilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A7-0194/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasujem za to poročilo, ker je sedanji Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo in Sao Tomejem in Principom v veljavi od leta 2006 in ker je protokol k temu sporazumu potekel 31. maja 2011. Ta novi protokol s Sao Tomejem in Principom z dne 15. junija 2010 za obdobje 2011–2014 je torej povsem smiseln in Parlament ga mora odobriti.

V protokolu je predviden prispevek Unije Sao Tomeju in Principu v višini 682.500 EUR letno, od česar bo 227.500 EUR namenjenih podpori ribiški politiki Sao Tomeja in Principa, kar je po mojem mnenju ustrezno. Pozdravljam tudi to, da novi protokol vključuje določbo o začasni prekinitvi v primeru kršenja človekovih pravic.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *v pisni obliki*. – (ES) Glasovala sem za ta sporazum, ker izpolnjuje cilj ohranjanja dejavnosti ribiške flote EU v sodelovanju s tretjimi državami z namenom krepitve trajnostnega ribolova ob spoštovanju okolja ter socialnih in gospodarskih vidikov. Sao Tome bo letno prejel 682.500 EUR, od česar bo 227.500 EUR namenjenih podpori njegovi sektorski ribiški politiki. Sporazum bo omogočal ribolov 28 plovil za lov tuna s plavarico in 12 plovil s površinskimi parangali. Rada bi poudarila, da niso bile izkoriščene vse ribolovne možnosti iz prejšnjega sporazuma in da so v tem novem protokolu ribolovne možnosti za sektor plovil s parangali zmanjšane.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Glasujem za ta osnutek zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi protokola o ribolovnih možnostih in finančnem prispevku, predvidenih v Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo in Demokratično republiko Sao Tome in Principe. Osnutek je namenjen utrditvi vloge EU v lovu tunov v Atlantskem oceanu z zakonsko ureditvijo te dejavnosti flote EU. Glede na pomen sektorja tuna za EU in za samo Italijo je razvoj operativnega okvira za floto EU v Gvinejskem zalivu prvenstvenega pomena. Zato sem se odločila, da glasujem za ta osnutek.

Vito Bonsignore (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo, ki ga je predstavil gospod Capoulas Santos. Namen sklepanja sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju je gotovo ohranjanje in varovanje dejavnosti evropske ribiške flote. Zlasti pa podaljšanje tega sporazuma o partnerstvu prispeva k trajnosti lova tuna v Atlantskem oceanu, ki ga opravlja EU, z vzpostavitvijo stabilnega zakonskega okvira. V sporazumu, ki bi ga morali podpreti, je predvideno, da bodo plovila EU, ki jih bo na tem geografskem območju 40, vzela vsaj 20 % posadke iz Sao Tomeja in Principa ali iz drugih držav AKP (afriške, karibske in pacifiške države), predvidena pa je tudi možnost, da bo na krovu opazovalec, ki ga imenuje ministrstvo za ribištvo Sao Tomeja in Principa. Te določbe partnerstva torej omogočajo sodelovanje z lokalnimi organi, s čimer se ustvarjajo pomembna delovna mesta; omogočajo tudi, da je Evropa prisotna v sicer prepovedanih območjih, s čimer je omogočen razvoj praks „dobrega ribolova“ ter spremljanje prisotnosti in količine zadevnih ribjih staležev.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pozdravljam podaljšanje protokola k Sporazumu med EU in Sao Tomejem in Principom o partnerstvu v ribiškem sektorju, saj koristi ribiškim interesom obeh, EU in Sao Tomeja in Principa. Sporazum med EU in Sao Tomejem in Principom o partnerstvu v ribiškem sektorju lahko pripomore k sposobnosti preživetja flote EU za lov tunov v Atlantskem oceanu, saj daje plovilom in področjem EU, ki so od njih odvisna, stabilen srednjeročni zakonski okvir in prispeva k ohranjanju kontinuitete v ribolovnih conah v Gvinejskem zalivu, za katere veljajo sporazumi.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) Glasovali smo proti tem sporazumom o ribištvi, ker ribiške kvote niso omejene in ker raziskave kažejo, da se ribji staleži v svetovnih oceanih zmanjšujejo. V več zadevnih državah je razširjena korupcija, zaradi česar denar iz sporazumov ne koristi lokalnemu prebivalstvu. Poleg tega se skladnost pogosto ne preverja.

Pogajalko stališče Komisije je med drugim temeljilo na rezultatih naknadnega ocenjevanja sedanjih protokolov, ki so ga izvedli zunanji strokovnjaki. Te ocene je Komisija razglasila za zaupne in menimo, da morajo biti čim prej dani na razpolago Evropskemu parlamentu.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o ribolovnih možnostih in finančnemu prispevku, ki jih zagotavlja Sporazum med Evropsko skupnostjo in Demokratično republiko Sao Tome in Principe o partnerstvu v ribiškem sektorju, ker predvideva začasno uporabo novega protokola, tako da dejavnost evropskih ladij ne bo prekinjena. Odobravam tudi to, da novi protokol vključuje določbo o začasni prekinitvi v primeru kršenja človekovih pravic.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Osutek sklepa Sveta se nanaša na sklenitev novega protokola k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med EU in Demokratično republiko Sao Tome in Principe. Novi protokol naj bi bil koristen za obe strani in lahko zlasti poveča stabilnost evropskega sektorja tuna. Upam, da bodo prebivalci Sao Tomeja in Principa, s katerimi si Portugalska deli zgodovino in jezik, deležni otipljivih koristi kot rezultat poštene uporabe sporazuma ter da bodo lahko povečali raznolikost svojih dejavnosti in dosegli pravi napredek in razvoj. Upam, da se bo skupni odbor sestajal bolj redno, da bosta lahko obe strani tesno spremljali uporabo sporazuma. Nazadnje bi rad čestital poročevalcu za opravljeno delo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V poročilu gospoda Capoulasa Santosa je predstavljen predlog priporočila osnutka sklepa Sveta o sklenitvi protokola o določitvi

ribolovnih možnosti in finančnega prispevka, ki jih zagotavlja Sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju med Evropsko skupnostjo in Demokratično republiko Sao Tome in Principe. Leta 2007 je Svet sprejel Uredbo (ES) št. 894/2007 o sklenitvi Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju med Demokratično republiko Sao Tome in Principe in Evropsko skupnostjo, ki je vključevala protokol o ribolovnih pogojih in zadevnih finančnih prispevkih, ki je potekel 31. maja 2010. Komisija se je, zavedajoč se pomena obnovitve tega sporazuma in po pooblastilu Sveta, pogajala o novem protokolu, ki je bil sklenjen 15. julija 2010. Njegov začetek veljave mora odobriti Parlament v skladu s določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije. Glede na to, da je ta protokol v interesu obeh strani ter da spodbuja odgovoren trajnosten ribolov, glasujem za ta predlog priporočila.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta ribiški protokol zagotavlja ribolovne možnosti na morju Sao Tomeja in Principa za različne ladje držav članic do 12. maja 2014. Po tem sporazumu ima Portugalska tri dovoljenja za plovila s površinskimi parangali ob manjšem številu plovil, kot je bilo določeno v prejšnjem sporazumu.

Menimo, da je glede na sedanjo krizo v tem sektorju pomembno, da se nadomestila, ki jih plačajo lastniki, ne spremenijo v primerjavi s prejšnjim sporazumom, temveč ostanejo pri 35 EUR, čeprav se je ulov v tonah precej povečal: 25 ton za plovila za lov tuna s plavarico in 10 ton za plovila s parangali. Toda po oceni, pripravljene v času veljavnosti prejšnjega sporazuma, so bili povprečni letni ulovi v tonah manjši od referenčne tonaže. Po tej oceni in v skladu z gibanji v zadnjih letih je bila referenčna tonaža znižana. Ugotovljeno je bilo tudi, da so plovila s parangali slabše izrabila ribolovne možnosti, kar je privedlo do zmanjšanja v tem segmentu v sedanjem poročilu. Kot v drugih primerih tudi tu še vedno ostaja skrb za učinkovitost ciljev razvojnega sodelovanja...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta ribiški protokol zagotavlja ribolovne možnosti na morju Sao Tomeja in Principa za različne ladje držav članic do 12. maja 2014. Po tem sporazumu ima Portugalska tri dovoljenja za plovila s površinskimi parangali ob manjšem številu plovil kot v prejšnjem sporazumu.

Pozdravljamo dejstvo, da se ta nadomestila, ki jih plačajo lastniki, ne spremenijo v primerjavi s prejšnjim sporazumom, temveč ostanejo pri 35 EUR, čeprav je prišlo do znatnega povečanja referenčnih ulovov. Toda po oceni, pripravljene v času veljavnosti prejšnjega sporazuma, so bili povprečni letni ulovi v tonah manjši od referenčne tonaže. Po tej oceni in v skladu z gibanji v zadnjih letih je bila referenčna tonaža znižana. Ugotovljeno je bilo tudi, da so plovila s parangali slabše izrabila ribolovne možnosti, kar je privedlo do zmanjšanja v tem segmentu v sedanjem poročilu.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Pogajanje o sporazumih o partnerstvu v ribiškem sektorju in njihovo sklepanje je v skladu s splošnim ciljem ohranjanja dejavnosti ribiške flote EU, vključno s floto na odprtem morju. V skladu je tudi z razvojem odnosov s tretjimi državami v duhu partnerstva in sodelovanja za okrepitev trajnostnega ribolova izven voda EU ob upoštevanju okoljskih, socialnih in gospodarskih dejavnikov. Glede na to je julija 2007 Evropski svet sprejel uredbo o sklenitvi Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju med Demokratično republiko Sao Tome in Principe in Evropsko skupnostjo. Sporazum o ribištvu s Sao Tomejem in Principom ne ustreza samo potrebam evropske flote, temveč lahko prispeva tudi k sposobnosti preživetja evropskega sektorja lova tuna v Atlantskem oceanu. Saotomejsko ribištvo je večinoma osredotočeno na obalne

vire in približno 15 % delovno aktivnega prebivalstva je za preživetje odvisnega od ribištva. Predlog je v interesu obeh strani, zato je prav, da ga odobrimo.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – Po predhodni oceni lahko sporazum o ribištvu s Sao Tomejem in Principom, kolikor ustreza potrebam evropskih flot, poveča prepoznavnost ladij EU za lov tuna v Atlantiku ter plovilom in področjem EU, ki so od njih odvisna, v srednjeročnem obdobju da stabilen okvir in prispeva h kontinuiteti v ribolovnih conah Gvinejskega zaliva. Po naknadni oceni je prišlo do znatnega napredka v zvezi s sredstvi za spremljanje in nadzor ribištva (storjeni so bili prvi koraki k sistemu satelitskega spremljanja plovil z novo pravno podlago za oblikovanje podatkovne baze za plovila). Sao Tome in Principe je zdaj bolj udeležen in viden v regionalnih in podregionalnih telesih, kot sta Mednarodna komisija za ohranitev atlantskega tuna (ICCAT) in Regionalni odbor za ribolov v Gvinejskem zalivu (COREP). V oceni je ugotovljeno tudi, da je bilo več kot 50 % finančnega prispevka EU namenjenega upravnemu proračunu za državni ribiški sektor, kar je v skladu z dogovorom z nacionalnimi oblastmi v okviru starega protokola. Pozdravljam ta dokument, ker je iz predloženih ocen razvidno, da ta predlog ustreza osnovnim interesom obeh strani.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Novi sporazum o ribištvu med Evropsko unijo in Demokratično republiko Sao Tome in Principe bo veljal za obdobje treh let in bo krepil trajnostni ribolov izven voda Unije ob ustreznem upoštevanju okoljskih, socialnih in gospodarskih dejavnikov.

Podpiramo obnovo izključitvene določbe, ki natančneje opredeljuje določbe glede začasne ukinitve in prilagoditve plačila finančnega nadomestila ter določbe o začasni prekinitvi izvajanja protokola v določenih okoliščinah.

Zato menimo, da bi moral odbor Evropskemu parlamentu predložiti ugotovitve s sej in iz dejavnosti skupnega odbora, skupaj s sektorskimi ribiškimi programi, na katere se sklicuje protokol, in rezultati zadevnih letnih ocen. Odbor bi moral Parlamentu in Svetu pred ponovnim dogovarjanjem o sporazumu predložiti tudi celovito poročilo o izvajanju in omogočiti udeležbo predstavnikov Parlamenta kot opazovalcev na njegovih sejah. In nazadnje, odbor in Svet bi morala v okviru zadevnih pristojnosti Parlament sproti obveščati v vseh fazah postopkov v zvezi s protokolom in njegovo morebitno obnovitvijo.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Pogajanja o ribiških sporazumih in njihova sklenitev so v skladu s splošnim ciljem ohranjanja in varovanja ribolovnih dejavnosti ladjevja Evropske unije, vključno z ladjevjem za ribolov v odprtih vodah, ter razvoja odnosov s tretjimi državami v duhu partnerstva in sodelovanja, katerih namen je okrepitev trajnostnega ribolova zunaj voda Unije ob ustreznem upoštevanju okoljskih, socialnih in gospodarskih vprašanj. V ta namen je Evropski svet 23. julija 2007 sprejel Uredbo (ES) št. 894/2007 o sklenitvi Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju med Demokratično republiko Sao Tome in Principe in Evropsko skupnostjo. Sporazum, ki velja štiri leta in se avtomatično podaljša, če ga nobena stran ne prekliče, razveljavlja in nadomešča prvi sporazum med ES in Demokratično republiko Sao Tome in Principe iz leta 1984. Protokol je bil podpisan 13. maja 2011, istega dne je bila Parlamentu in Svetu poslana prošnja za odobritev. Povsem se strinjam s poročevalcem.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Novi protokol ima nedvomne koristi za obe strani, saj krepí partnerstvo in sodelovanje v ribiškem sektorju, tako da se plovila ukvarjajo z odgovornim in trajnostnim ribolovom. Predvsem bo razvil ribolovne možnosti. Plovila EU bodo še naprej imela možnost ribolova v ribolovnih conah Gvinejskega zaliva.

To bo pozitivno vplivalo na prepoznavnost flote EU za lov tuna v Atlantiku in povečalo konkurenčnost. Poleg tega je bistveno zagotoviti, da ribolovne dejavnosti izpolnjujejo ista trajnostna merila kot ribolovne dejavnosti v vodah EU. Treba je opozoriti, da je Demokratična republika Sao Tome in Principe med najmanj razvitimi državami in tudi zelo zadolžena država. V skladu z določbami sporazuma bo večja finančna pomoč namenjena sektorski ribiški politiki te države, s čimer bodo vzpostavljene ugodne razmere za razvoj tega sektorja. Glede na zelo težak položaj te države lahko s pomočjo tega sporazuma vsaj minimalno prispevamo h gospodarski blaginji te države, spodbujanju ustvarjanja novih delovnih mest, okoljski in socialni vzdržnosti ter ohranitvi in obnovitvi ribjih staležev.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Protokol, ki je urejal sporazum o partnerstvu med EU in Sao Tomejem in Principom, je potekel 31. maja 2010; nov sporazum je bil podpisan 13. maja 2010 in zahteva po odobritvi je bila istega dne predložena Evropskemu parlamentu in Svetu. Namen sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju je ohranjanje in varovanje dejavnosti ribištva EU ter razvoj odnosov s tretjimi državami za krepitev trajnostnega izkoriščanja virov zunaj voda Unije. Glasoval sem za priporočilo Sveta, da Parlament podpre sklenitev zadevnega sporazuma.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pogajanja o ribiških sporazumih in njihova sklenitev so v skladu s splošnim ciljem ohranjanja in varovanja ribolovnih dejavnosti ladjevja Evropske unije, zlasti oddaljenega ladjevja, zato je sklenitev tega dokumenta bistvena za izpolnjevanje ciljev zunanje politike glede skupne ribiške politike.

V interesu obeh strani je Parlament v svojem priporočilu opozoril na nekatere vidike institucionalne komunikacije, ki jih je treba izboljšati, in sicer bi morala Komisija Parlamentu predložiti ugotovitve s sej in iz postopkov skupnega odbora, predvidenih v sporazumu, navedenem v večletnem sektorskem programu in protokolu, ter tudi rezultate letnih ocen.

Parlament zahteva tudi celovito poročilo o izvajanju sporazuma in sprotno obveščanje poslancev med prihodnjimi ponovnimi pogajanjimi o sporazumu, da bodo lahko pozitivno vplivali na postopek pogajanj.

Glasujem za to priporočilo.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Ta predlog se nanaša na sklenitev novega protokola k Sporazumu o partnerstvu med EU in Sao Tomejem in Principom. Glavni cilj je opredeliti ribolovne možnosti za ladjevje EU na podlagi razpoložljivega presežka ter določiti znesek ločenega finančnega prispevka za pravice do dostopa in v podporo sektorju. Osemindvajset plovil z zapornimi plavaricami in dvanajst plovil s površinskimi parangali bo imelo dovoljenje za ribolov v tej regiji. Glede na letne ocene staležev rib se ribolovne možnosti povečajo ali zmanjšajo, kar pomeni tudi spremembo finančnega prispevka. Letno plačilo finančnega prispevka bo znašalo 682.500 EUR. Letni finančni prispevek se bo povečal za 65 EUR na tono dodatnega ulova, če skupni ulov ladjevja EU v katerem koli letu preseže 7000 ton. Sporazum velja tri leta. Zaradi tega in za utrditev vzdržnosti sektorja tuna v EU sem glasoval za ta predlog.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pogajanja o ribiških sporazumih in njihova sklenitev so v skladu s splošnim ciljem ohranjanja in varovanja ribolovnih dejavnosti ladjevja Evropske unije, vključno z ladjevjem za ribolov v odprtih vodah, ter razvoja odnosov s tretjimi državami v duhu partnerstva in sodelovanja, katerih namen je okrepitev trajnostnega ribolova zunaj voda Unije ob ustreznem upoštevanju okoljskih, socialnih in

gospodarskih vprašanj. V ta namen je Evropski svet 23. julija 2007 sprejel Uredbo (ES) št. 894/2007 o sklenitvi Sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju med Demokratično republiko Sao Tome in Principe in Evropsko skupnostjo. Sporazum, ki velja štiri leta in se avtomatično podaljša, če ga nobena stran ne prekliče, razveljavlja in nadomešča prvi sporazum med ES in Demokratično republiko Sao Tome in Principe iz leta 1984. Vseeno pa naša skupina tradicionalno nasprotuje temu postopku glede obojega, oblike in vsebine.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za to priporočilo, ker menim, da je v največjem interesu obeh strani. Ta sporazum o partnerstvu lahko gotovo poveča prepoznavnost ladjevja EU za lov tuna v Atlantiku, saj daje plovilom in področjem EU, ki so od njih odvisna, stabilen pravni okvir v srednjeročnem obdobju in prispeva h kontinuiteti v ribolovnih conah v Gvinejskem zalivu, za katere veljajo sporazumi. Vseeno pa je zaželeno, da se skupni odbor v prihodnje sestaja pogosteje in da se predstavnikom Evropskega parlamenta dovoli udeležba na sejah kot opazovalcev.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pogajanja o ribiških sporazumih in njihova sklenitev so v skladu s splošnim ciljem ohranjanja in varovanja ribolovnih dejavnosti ladjevja Evropske unije. Glasujem za sprejetje protokola k Sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju med EU in Demokratično republiko Sao Tome in Principe, ker se nanaša na razvoj odnosov s tretjo državo v duhu partnerstva in sodelovanja za krepitev trajnostnega ribolova zunaj voda Unije ob ustreznem upoštevanju okoljskih, socialnih in gospodarskih dejavnikov. Novi protokol določa finančni prispevek za dostop do izključne ekonomske cone Sao Tomeja in Principa kot nadomestilo za ribolovne možnosti v višini 2.047.500 EUR v triletnem obdobju. Dovoljenje za ribolov bo dano 28 plovilom za lov tuna s plavarico in 12 plovilom s površinskimi parangali. Te ribolovne možnosti se lahko spremenijo.

Priporočilo: Vital Moreira (A7-0198/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to poročilo in pozdravljam določbo, namenjeno zagotovitvi, da se bo trgovina med stranema razvijala neovirano ob visoki ravni carinske varnosti in da bo vključevala pravila za zagotovitev, da sporazum in pravni red EU ostaneta usklajena.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), v pisni obliki. – (ES) Glasovala sem za sporazum, saj je njegov namen zagotoviti, da trgovina poteka ob visoki ravni carinske varnosti in da se uporablja niz standardov, ki so vse bliže pravnemu redu EU.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za ta ukrep, katerega namen je razširiti obstoječi sporazum med EU in Kneževino Andoro na varnostne carinske ukrepe. Potreba po tem ukrepu v zadnjih nekaj letih stalno narašča, saj Kneževina Andora prevzema osrednjo povezovalno vlogo v nezakonitem trgovanju z blagom, zlasti s cigaretami, ki nato pridejo v trgovinsko mrežo držav članic EU. Zato je bistvenega pomena, da EU in Kneževina sama opredelita okvir sodelovanja v zvezi s carinsko varnostjo. Glede na to, da je ščitenje varnosti meje vedno bil ključni vidik politične ideologije gibanja *Lega Nord* (Severna liga), lahko samo izrazim svoje strinjanje s tem ukrepom.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o protokolu o razširitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kneževino Andoro na carinske varnostne ukrepe, ker spodbuja trgovino med stranema, pri tem pa zagotavlja visoko raven carinske varnosti in usklajenosti med sporazumom in pravnim redom EU.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Kneževina Andora je zgodovinsko povezana z EU na vseh področjih. Carinska unija, sklenjena leta 1990, je te že prej močne in naravne vezi še utrdila. Predlog se nanaša na spremembe Carinskega zakonika Skupnosti in določbe za izvajanje tega zakonika v zvezi z varnostnimi ukrepi za blago, ki se izvažajo v države, ki niso članice EU, ali uvažajo iz njih. Predlog vzpostavlja posebno ureditev med EU in Andoro za zagotovitev nemotene trgovine med stranema brez ogrožanja potrebne varnosti blaga, s katerim se trguje. Za ta namen je treba zagotoviti ustrezno raven varnosti na zadevnih ozemljih. Upam, da bodo trgovinski odnosi med EU in Andoro plodni in da bo ta predlog znatno prispeval k temu cilju. Nazadnje bi rad čestital poročevalcu za opravljeno delo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Gospod Moreira nam je predstavil predlog priporočila osnutka sklepa Sveta o sklenitvi protokola med EU in Kneževino Andoro o razširitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med EU in Kneževino Andoro, sklenjenega 28. junija 1990, na carinske varnostne ukrepe. Veljavnemu sporazumu naj bi dodali nov naslov IIA, ki bo veljal za kmetijske proizvode. Glede na to, da je v že zdaj obširnih odnosih med EU in Kneževino Andoro to še en pozitiven korak k morebitni vključitvi v notranji trg in da je poleg vključevanja pravil za zagotovitev, da sporazum in pravni red EU ostaneta usklajena, namen zagotoviti carinsko varnost in normalne odnose med stranema, pozdravljam sprejetje tega priporočila, za katerega sem glasoval.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta protokol je namenjen razširitvi carinskih varnostnih ukrepov sklenjenega sporazuma med EU in Kneževino Andoro. Sporazum med EU in Andoro velja že od leta 1990. Zdaj pa je bilo odločeno, da bo razširjen na kmetijske proizvode kot del te ureditve glede carinskih varnostnih ukrepov.

Sporazum kot tak zagotavlja, da dvostranska trgovina med stranema poteka nemoteno in ob visoki ravni carinske varnosti. Predvideva tudi ukinitvev zahtevane predhodne prijave blaga pod pogojem, da EU in Andora na svojih ozemljih zagotovita enako raven varnosti, kot je določeno v zadevnem pravnem redu. Toda kljub našemu glasu za menimo, da ne bi smeli zagovarjati interesov pretoka kapitala na račun ščitenja pravic ljudi in delavcev.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta protokol je namenjen razširitvi carinskih varnostnih ukrepov sklenjenega sporazuma med EU in Kneževino Andoro. Sporazum med EU in Andoro velja že od leta 1990. Zdaj pa je bilo odločeno, da bo razširjen na kmetijske proizvode kot del te ureditve glede carinskih varnostnih ukrepov. Namen sporazuma je zagotavljati, da dvostranska trgovina med stranema poteka nemoteno in ob visoki ravni carinske varnosti. Predvideva tudi ukinitvev zahtevane predhodne prijave blaga pod pogojem, da EU in Andora na svojih ozemljih zagotovita enako raven varnosti, kot je določeno v zadevnem pravnem redu.

Ob reviziji tega sporazuma bi radi še enkrat poudarili, da interesov pretoka kapitala ne bi smeli zagovarjati na račun ščitenja pravic ljudi in delavcev.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Sklep Sveta, predložen Evropskemu parlamentu v okviru postopka za odobritev, je pravni instrument za sklenitev protokola med Evropsko unijo in Kneževino Andoro o razširitvi področja uporabe sporazuma na carinske varnostne ukrepe. Sporazum je podlaga za carinsko unijo med stranema. Carinski zakonik Skupnosti se lahko načeloma uporablja za trgovino z vsemi državami, ki niso članice, in dovoljuje uporabo drugih predpisov, kadar so v mednarodnih sporazumih določeni posebni varnostni ukrepi. Protokol bi moral zagotavljati nemoteno trgovino med stranema in visoko raven carinske varnosti ter bi moral vključevati niz pravil za zagotovitev, da je sporazum še naprej skladen s pravnim redom EU. Zato menim, da je

prav, da Parlament ta sporazum odobri. Hkrati pa so kljub razvoju odnosov med EU in Andoro ti odnosi razdrobljeni, saj znatni deli pravnega reda EU, ki veljajo za notranji trg, še niso vključeni v andorsko pravo in se zato ne morejo uporabljati. V bližnji prihodnost bi zato morali analizirati možnosti in načine njene postopne vključitve v notranji trg.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker se predlog nanaša na spremembe Carinskega zakonika Skupnosti in določbe za izvajanje tega zakonika v zvezi z varnostnimi ukrepi za blago, ki se izvažajo v države, ki niso članice EU, ali uvažajo iz njih. Najpomembnejše je, da spremembe vsebujejo določbo, da bi morali trgovci pred uvozom ali izvozom blaga predložiti določene informacije.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Menimo, da bo s sklenitvijo tega protokola med Evropsko unijo in Kneževino Andoro, ki razširja carinske varnostne ukrepe, zagotovljen nemoten razvoj trgovine med stranema ob visoki ravni carinske varnosti ter niz pravil za zagotovitev, da sporazum in pravni red EU ostaneta skladna. Zato smo glasovali za to, da Parlament odobri predlog. Vseeno pa vztrajamo, da bi morala Komisija obveščati Parlament o sklepih na sejah in v postopkih skupnega odbora, skupaj z ugotovitvami rednega ocenjevanja, ter da bi se morala tudi zavezati, da bo predložila pregled izvajanja sporazuma.

Glede na to, da so odnosi med EU in Kneževino Andoro obširni, vendar razdrobljeni, priporočamo čim prejšnjo analizo možnosti in načinov njenega postopnega vključevanja v notranji trg. To bo potrebno za zagotovitev nemotene trgovine med stranema ob vzdrževanju visoke ravni varnosti. In na koncu, pričakujemo ukinitvev zahtevane predhodne prijave blaga pod pogojem, da EU in Andora na svojih ozemljih zagotovita enako raven varnosti, kot je določena v zadevnem pravnem redu EU.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Vemo, da je protokol namenjen zagotovitvi, da se bo trgovina med stranema razvijala neovirano ob visoki ravni carinske varnosti in da vključuje pravila za zagotovitev, da sporazum in pravni red EU ostaneta usklajena. To je zelo pomembna pobuda.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Odnose med EU in Kneževino Andoro je treba še naprej učinkovito in dosledno razširjati. Za to moramo ustvariti ustrezne razmere. Predvsem je za lažje trgovanje med EU in Andoro pomembno ustrezno izvajati carinske varnostne ukrepe v zvezi s prijavo blaga pred vstopom na to carinsko ozemlje in izstopom iz njega, pooblaščenimi gospodarskimi subjekti, varnostjo carinskih kontrol in obvladovanjem tveganja na področju varnosti. Poleg tega je treba spodbujati nadaljnjo širitev notranjega trga zunaj EU na podlagi skupnih regulativnih standardov. To bo vzajemno koristilo državljanom in podjetjem v EU in Andori. Treba je omeniti, da protokol vzpostavlja posebno ureditev med EU in Andoro za trdnejšo zagotavljanje nemotene trgovine med stranema ob vzdrževanju visoke ravni varnosti. Pozdravljam predlog, da bi moral protokol vsebovati določbo, da morajo trgovci pred uvozom ali izvozom blaga predložiti določene informacije, kar omogoča ustrezno izvajanje carinskih varnostnih ukrepov. Menim, da je priporočljivo ukiniti zahtevano predhodno prijavo blaga pod pogojem, da EU in Andora na svojih carinskih ozemljih zagotovita enako raven varnosti, kot je določena v zadevnem pravnem redu EU.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *v pisni obliki*. – Spodbujanje vzajemno varnih meja s sosednjimi državami EU je potrebno za ohranjanje suverenosti naše Unije, za razvoj vzajemnega sodelovanja. Ustrezen nadzor meje EU z Andoro, kneževino med dvema velikima državama EU, Francijo in Španijo, bo v prihodnje zagotovil bolj dobičkonosen

in prijateljski odnos. Glasoval sem za ta protokol, ker bo spodbujal večjo izmenjavo informacij z Andoro o obvladovanju tveganj in nadzoru v zvezi z varnostjo ter standardizacijo carinskih varnostnih ukrepov EU, spodbujal pa bo tudi varen pretok blaga med Andoro in državami EU. Povečanje dvostranske trgovine med Andoro in EU v varnejšem, standardiziranem okolju bo koristilo Evropi v celoti.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Moreire o carinskih varnostnih ukrepih, ker menim, da je pomembno vzpostaviti trdno opredeljena trgovinska pravila za državo, ki sicer ni del EU, je pa enklava v njej in je tako na odličnem mestu za trgovinsko vključenost. Namen protokola je ravno okrepiti carinske varnostne ukrepe v zvezi z blagom, ki se uvaža iz držav nečlanic ali izvaža vanje. Mejni nadzor zagotavlja, da gospodarski subjekti pri trgovanju predložijo podrobne informacije, kar obenem zagotavlja pravo ravnotežje med hitrostjo in varnostjo trgovinskih tokov.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to poročilo o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi protokola o razširitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko gospodarsko skupnostjo (EGS) in Kneževino Andoro na carinske varnostne ukrepe. Odbor za mednarodno trgovino in Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov priporočata sklenitev protokola. Sklenitev tega novega sporazuma je še en korak k večjemu sodelovanju med Kneževino Andoro in EU. Za obe strani je pomembna zagotovitev, da sporazum še naprej spremlja razvoj pravnega reda EU na tem področju. Skrb je bila izražena v sporazumu. Kot je omenil poročevalec, tudi sama poudarjam, da se morata Komisija in Kneževina Andora še naprej pogovarjati, da bi upoštevali in po potrebi sprejeli dvostranske sporazume o izvajanju Moderniziranega carinskega zakonita, ki bi moralo biti v EU dokončano v roku dveh let.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) V zvezi s sklenitvijo protokola med Evropsko unijo in Kneževino Andoro o razširitvi Sporazuma, ki je bil do zdaj v obliki izmenjave pisem med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kneževino Andoro in ki je bil sklenjen 28. junija 1990, na carinske varnostne ukrepe. Sporazum je bil podlaga za carinsko unijo med stranema. Sedanja ureditev v zvezi s carinskimi varnostnimi ukrepi bo dodana sporazumu iz leta 1990 v obliki novega naslova IIA in se bo v nasprotju s carinsko unijo uporabljala za kmetijske proizvode. Carinski zakonik Skupnosti načeloma velja za trgovino z vsemi državami nečlanicami. Vseeno pa dovoljuje drugačna pravila, kadar mednarodni sporazumi določajo posebne varnostne ureditve. Ob upoštevanju sprememb zadevnega carinskega pravnega reda EU je v predlogu vzpostavljena posebna ureditev med EU in Andoro za zagotovitev nemotene trgovine med stranema ob vzdrževanju visoke ravni varnosti. Zaradi teh razlogov in za povečanje trgovine med EU in Kneževino Andoro glasujem za nove carinske varnostne ukrepe.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. Predložitev Sklepa Sveta Parlamentu v postopek odobritve je pravni instrument za sklenitev protokola med Evropsko unijo in Kneževino Andoro, da bi Sporazum v obliki izmenjave pisem med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kneževino Andoro z dne 28. junija 1990 razširili na varnostne carinske ukrepe. Sporazum je bil podlaga za carinsko unijo med stranema. Sedanja ureditev v zvezi s carinskimi varnostnimi ukrepi bo dodana sporazumu iz leta 1990 v obliki novega naslova IIA in se bo v nasprotju s carinsko unijo uporabljala za kmetijske proizvode (člen 12b(2) protokola).

Angelika Werthmann (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Med Kneževino Andoro in Evropsko unijo že od leta 1990 obstaja carinska unija na podlagi Sporazuma v obliki izmenjave

pisem. V sedanji spremembi je predloženo, naj skupni odbor opredeli ukrepe za izvajanje določb o carinski varnosti. Predhodna prijava ne bo več potrebna, če EU in Andora na svojih ozemljih zagotovita ustrezno raven varnosti. Razširitev standardov notranjega trga bo koristilo državljanom in podjetjem EU in Andore.

Priporočilo: Silvia-Adriana Țicău (A7-0298/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za ta predlog, da Parlament odobri sklenitev sporazuma. Evropske in kanadske družbe bodo prihranile več milijonov evrov letno zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov ter medsebojnega priznavanja ugotovitev pri certificiranju. Poleg tega sporazum pomeni čisto korist za Skupnost, saj bo z njim uvedeno vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju na vseh področjih plovnosti za vse države članice. S tem sporazumom kanadski in evropski trg ne bosta le konkurenčnejša, ampak tudi varnejša za potnike in tovarne lete, saj bodo regulatorji in organi pregona tesneje sodelovali pri vseh zadevah v zvezi s certificiranjem, inšpekcijskimi pregledi in izvrševanjem.

Adam Bielan (ECR), v pisni obliki. – (PL) Kanada je vodilni svetovni proizvajalec zrakoplovov in letalske opreme. Trenutno ima samo šest držav članic dvostranske sporazume o certificiranju letalskih storitev. Predlagani sporazum o varnosti v civilnem letalstvu bo, tako kot sporazum z ZDA, znatno izboljšal sodelovanje med Unijo in Kanado ter bo to področje urejal v vseh državah članicah Evropske unije. Sporazum omogoča uskladitev sistema certificiranja. Temelji na vzajemnem zaupanju v sistem drugega in na primerjavi regulativnih razlik, zato bo omogočil, da se podvajanje preskusov in kontrol zmanjša na najmanjšo možno raven. Z njim se bo začel tudi postopek skupnih inšpekcijskih pregledov, preiskav in izmenjave podatkov v zvezi z varnostjo. Vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju bo omogočilo znatne prihranke pri delu evropskih in kanadskih letalskih družb. Sporazum bo po eni strani povečal konkurenčnost letalskih trgov, po drugi strani pa z združevanjem regulativnih organov izboljšal tudi njihovo varnost. Zato se strinjam s sklenitvijo sporazuma.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), v pisni obliki. – (ES) Glasovala sem za, ker bo ta sporazum koristil evropskim in kanadskim podjetjem, letalskim prevoznikom in potnikom. Milijoni bodo privarčevani pri postopkih potrjevanja izdelkov in vzajemnem priznavanju ugotovitev pri certificiranju, ki bo krajše, preprostejše in cenejše. Sporazum določa uporabo in priznavanje infrastrukture za popravilo in vzdrževanje druge pogodbene strani. Predvsem bo zaradi njega trg varnejši in konkurenčnejši.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospe Țicău, saj bi morali Kanado obravnavati kot prednostnega partnerja pri sporazumih te vrste glede na to, da imata Evropa in Kanada obe proizvajalce zrakoplovov, ki so vodilni na svetu. Ta sporazum bo omogočal, da bo podvajanje postopkov čim manjše in da bo priznana vzajemno certificiranje; zato bodo finančni prihranki in poenostavitev birokratskih postopkov znatni in bodo imeli zelo pozitivne učinke za naše poslovanje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker verjamem, da bo dvostranski Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med EU in Kanado, ki je njegov cilj, koristen za Evropejce, ker bo olajšal trgovanje med stranema. Namen sporazuma je čim bolj zmanjšati podvajanje ocen, preskusov in kontrol ter omogočiti EU in Kanadi, da se bosta lahko zanesli na sisteme certificiranja letalskih proizvodov druge strani. S približevanjem dveh skupin zahtev in regulativnih postopkov bo uvozni organ

lahko izdal lastni certifikat o letalskem proizvodu, rezervnemu delu ali napravi, ne da bi podvajal vse postopke ocenjevanja, ki jih je opravil izvozni organ. Evropske in kanadske družbe bodo prihranile več milijonov evrov letno zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov. Koristi bodo imeli tudi letalski prevozniki, kanadski in evropski letalski trgi pa bodo postali še varnejši.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju bo zagotovilo krajše in preprostejše, s tem pa tudi cenejše postopke potrjevanja izdelkov, evropskim in kanadskim družbam pa bo prineslo tudi velike gospodarske koristi.

Glasujem za ta sporazum, ker menim, da bo poleg gospodarskih koristi, ki jih prinaša, vzpostavil tudi vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju na vseh področjih plovnosti za vse države članice. Temelji torej na vzajemnem zaupanju v veljavne sisteme v EU in Kanadi ter določa obveznosti in načine sodelovanja, tako da uvozni organ lahko izda lastni certifikat o letalskem proizvodu, rezervnemu delu ali napravi, ne da bi podvajal vse postopke ocenjevanja, ki jih je opravil izvozni organ. Letalski prevozniki bodo imeli korist od sporazuma tudi zato, ker predvideva uporabo infrastrukture druge pogodbene strani za popravilo in vzdrževanje.

Zato predstavlja velik korak naprej za trge, ki bodo konkurenčnejši in tudi varnejši, saj bi morala večje približevanje in sodelovanje v zadevah v zvezi s certificiranjem, inšpekcijskimi pregledi in izvrševanjem stranem zagotoviti višjo raven varnosti za potnike in tovarne lete.

Christine De Veyrac (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za poročilo gospe Ťic u, ki daje zeleno luč Evropskega parlamenta za uporabo Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kanado o varnosti v civilnem letalstvu. Ta sporazum bo prinesel vzajemno priznavanje sistemov certificiranja letalskih proizvodov, rezervnih delov in naprav glede plovnosti in vzdrževanja. S tem bi moral biti družbam, katerih proizvodi so  e certificirani v eni dr zavi, prihranjen celoten postopek certificiranja v drugi dr zavi. Ta poenostavitev je dobra novica za trg, ki je vreden približno 50 milijard EUR trgovinske izmenjave med regijama.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to priporočilo, ker odobravam sklenitev sporazuma, ki bo po eni strani koristil evropskim in kanadskim družbam in letalskim prevoznikom s prihranjenimi milijoni evrov zaradi krajših in preprostejših postopkov certificiranja ter po drugi strani zagotovil višjo raven varnosti potnikov.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zagotavljanje letalske varnosti in usklajenih pravil za različne akterje na trgu je glavni cilj Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kanado o varnosti v civilnem letalstvu (v nadaljevanju: Sporazum).

Sporazum je tako pomemben kot letalska industrija teh dveh območij, zato bo sprejetje skupnih pravil preprečilo podvajanje postopkov, kot so preskusi, ocenjevanja in certificiranja. Treba je tudi opozoriti, da bo pravilo o vzajemnem priznavanju ter skupnih inšpekcijskih pregledih, preiskavah in izmenjavi podatkov v zvezi z varnostjo omogočilo večjo učinkovitosti za vse zainteresirane strani.

Nenazadnje bo Sporazum omogočil znatne prihranke ne samo za letalsko industrijo, temveč tudi povečanje učinkovitosti za same letalske prevoznike, saj bodo lahko zdaj uporabljali infrastrukturo za popravila in vzdrževanje, ki jo odobrita pogodbenici.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Gospodarski in politični odnosi med Evropsko unijo in Kanado imajo dolgo tradicijo in ta področja so  e urejena z več

dvostranskimi sporazumi. Dne 6. maja 2009 je bil, podobno kot z ZDA, sklenjen Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med EU – tedaj Evropska skupnost – in Kanado, namenjen krepitvi sodelovanja med stranema in zmanjšanju podvajanja pregledov pri vseh kontrolah in preskusih. Glasoval sem za to priporočilo in pozdravljam krepitev odnosov med stranema. S sporazumom bosta kanadski in evropski trg postala varnejša in konkurenčnejša, saj je to pomemben korak naprej glede vzpostavljanja mednarodnih standardov za varnost v civilnem letalstvu. Koristil bo tudi letalskim prevoznikom, saj bodo lahko uporabljali infrastrukturo druge pogodbene strani za popravilo in vzdrževanje.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Sporazum, ki je predmet tega poročila, zadeva nekatere varnostne vidike civilnega letalstva in bo nadomestil šest obstoječih dvostranskih sporazumov med državami članicami in Kanado, kar vključuje certificiranje proizvodov. Kot poročevalka jasno navaja, namera dokončno vzpostaviti odprt zračni prostor med tema državama, ki je tema, glede katere se sprožajo pomembna vprašanja, ne spada na področje uporabe tega sporazuma, temveč bo predmet posebnega priporočila.

Glavni namen sporazuma je čim bolj zmanjšati podvajanje ocen, preskusov in kontrol, razen če ti odsevajo bistvene regulativne razlike, ter omogočiti EU in Kanadi, da se bosta lahko zanesli na sisteme certificiranja druge strani. Poleg drugih vidikov bo to doseženo s postopnim približevanjem zahtev in regulativnih postopkov obeh strani.

S tem sporazumom bi morali doseči prihranke za evropske in kanadske letalske družbe zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov ter medsebojnega priznavanja ugotovitev pri certificiranju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta sporazum zadeva nekatere varnostne vidike v civilnem letalstvu in ne posega v vprašanja dokončne vzpostavitve odprtega zračnega prostora med državama, kar naj bi bil po navedbah poročevalke predmet posebnega priporočila. Glavni namen sporazuma je čim bolj zmanjšati podvajanje ocen, preskusov in kontrol, razen če ti odsevajo bistvene regulativne razlike, ter omogočiti EU in Kanadi, da se bosta lahko zanesli na sisteme certificiranja druge strani.

S tem sporazumom bi morali doseči prihranke za evropske in kanadske letalske družbe zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov ter medsebojnega priznavanja ugotovitev pri certificiranju. Po mnenju poročevalke bi se lahko s sporazumom povečala tudi varnost, saj bodo regulatorji in organi pregona tesneje sodelovali pri vseh zadevah v zvezi s certificiranjem, inšpekcijskimi pregledi in izvrševanjem, da bi se zagotovila najvišja stopnja varnosti potniških in tovornih letov.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Priporočilo se nanaša na sporazum o varnosti, ki je bil v imenu Evropske skupnosti podpisan maja 2009. Z vidika sklepanja Sporazuma o varnosti v civilnem letalstvu, ki dopolnjuje Sporazum o zračnem prometu, se Kanada pravilno obravnava prednostno, ker imata Evropa in Kanada obe proizvajalce zrakoplovov, motorjev in letalske elektronike, ki so vodilni na svetovnem trgu. Tako kot pri podobnem sporazumu o varnosti v zračnem prometu z ZDA je bil glavni namen čim bolj zmanjšati podvajanje ocenjevanj, preskusov in inšpekcijskih pregledov ter omogočiti EU in Kanadi, da se lahko zaneseta na certifikacijske sisteme druge strani. Sporazum tako na splošno sledi strukturi obstoječih dvostranskih sporazumov o varnosti v civilnem letalstvu med državami članicami in Kanado. Določa obveznosti in načine sodelovanja na podlagi vzajemnega zaupanja v sisteme druge strani in primerjave regulativnih razlik. Evropske in kanadske družbe bodo prihranile več milijonov evrov letno zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov ter medsebojnega

priznavanja ugotovitev pri certificiranju. Korist bodo imeli tudi letalski prevozniki, saj bo to velik napredek pri vzpostavljanju mednarodnih standardov na področju varnosti v civilnem letalstvu. Zato je po mojem mnenju prav, da Parlament odobri sklenitev sporazuma, saj bosta z njim kanadski in evropski trg konkurenčnejša in hkrati varnejša.

Lorenzo Fontana (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Obravnavano priporočilo zadeva sporazum o varnosti v civilnem letalstvu z dne 6. maja 2009. Glede na ozračje sodelovanja v sporazumu lahko potrdim svoj glas za.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker je glavni namen, naveden v pogajalskih smernicah, čim bolj zmanjšati podvajanje ocen, preskusov in kontrol (razen če ti odsevajo bistvene regulativne razlike) ter omogočiti EU in Kanadi, da se bosta lahko zanesli na sisteme certificiranja druge strani. To bi dosegli s postopnim približevanjem zahtev in regulativnih postopkov obeh strani, z rednimi posvetovanji med pogodbenicama zavoljo neprestanega preverjanja sposobnosti in zmožnosti regulativnih organov, vključenih v izvajanje sporazuma, in z oblikovanjem skupnega odbora, ki bi predlagal rešitve za težave, ki bi izhajale iz izvajanja sporazuma. Da bi ohranili medsebojno zaupanje v sistem druge pogodbenice, sporazum predvideva skupne inšpekcijske preglede, preiskave, izmenjavo podatkov v zvezi z varnostjo (pregledi zrakoplovov in podatki o nesrečah) ter okrepljeno regulativno sodelovanje in posvetovanje na tehnični ravni za reševanje zadev, preden te lahko postanejo sporne. Predvideva ustanovitev skupnega odbora in pododborov na področjih, kot so potrjevanje plovnosti in vzdrževanje. Obstajajo tudi učinkoviti zaščitni ukrepi, ki vsaki izmed pogodbenic omogočajo, da ustavi priznavanje ugotovitev drugega pristojnega organa ali da v celoti ali delno prekine sporazum. Kljub temu je namen celotnega sistema posvetovanj, odborov in pododborov zagotoviti reševanje vseh sporov še preden bi dosegli to stopnjo.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu iz leta 2009 je prvi korak k dokončni vzpostavitvi odprtega zračnega prostora med EU in Kanado. Da bi ohranili medsebojno zaupanje v sistem druge pogodbenice, sporazum predvideva skupne inšpekcijske preglede, izmenjavo podatkov v zvezi z varnostjo ter okrepljeno regulativno sodelovanje in posvetovanje na tehnični ravni za reševanje zadev, preden te lahko postanejo sporne.

Poleg tega bo oblikovanje skupnega odbora in več pododborov evropskim in kanadskim podjetjem omogočilo, da vsako leto prihranijo milijone evrov zaradi vzajemnega priznavanja ugotovitev pri certificiranju. Uvozni organ bo lahko izdal lastni certifikat o letalskem proizvodu, rezervnemu delu ali napravi, ne da bi podvajal vse postopke ocenjevanja, ki jih je opravil izvozni organ.

Letalske družbe bodo imele koristi od sporazuma tudi zaradi tega, ker predvideva uporabo infrastrukture za popravilo in vzdrževanje druge pogodbene strani. Sporazum ne bo samo povečal konkurenčnost kanadskega in evropskega trga, temveč bo okreпил tudi svetovno varnost.

In na koncu menimo, da je ta sporazum pomemben zato, ker vzpostavlja mednarodne standarde za varnost v civilnem letalstvu, in da bi moral biti izhodišče za prihodnja pogajanja z drugimi pomembnimi proizvajalci zrakoplovov.

Alexander Mirsky (S&D), *v pisni obliki*. – Sporazum je najambicioznejši sporazum o zračnem prometu med EU in pomembnim svetovnim partnerjem. S sporazumom ne bosta kanadski in evropski trg zgolj konkurenčnejša, postala bosta tudi varnejša, saj bodo

regulatorji in organi pregona tesneje sodelovali pri vseh zadevah v zvezi s certificiranjem, inšpekcijskimi pregledi in izvrševanjem, da bi se zagotovila najvišja stopnja varnosti potniških in tovornih letov. Sporazum je pomemben korak naprej pri vzpostavljanju mednarodnih standardov za varnost v civilnem letalstvu in bi moral biti izhodišče za prihodnja pogajanja z drugimi pomembnimi proizvajalci zrakoplovov in opreme. Dajem podporo Silvii-Adriani Ticaču.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Namen sporazuma med EU in Kanado o varnosti v civilnem letalstvu, ki je dopolnilo k Sporazumu o zračnem prometu s Kanado, je odstraniti tehnične trgovinske ovire. Glavni cilj je čim bolj zmanjšati podvajanje ocenjevanj, preskusov in kontrol ter omogočiti enotno certificiranje. Ustanovljen naj bi bil skupni odbor, da bi poiskali rešitve problemov, ki bi nastali pri izvajanju. Sodelovanje in vzajemno priznavanje certificiranja naj bi se nanašala na področji plovnosti in vzdrževanja. V prihodnosti obstaja možnost neomejenega vzajemnega priznavanja. Poleg skupnega odbora, ki naj bi se ukvarjal s praktičnimi problemi in spori, so načrtovani tudi skupni inšpekcijski pregledi in preiskave ter izmenjava podatkov o varnosti. Pozdraviti je treba, da bodo trdni zaščitni ukrepi omogočili ustavitev priznavanja ugotovitev drugega pristojnega organa ali prekinitev sporazuma, če bi to postalo potrebno.

Sporazum je treba podpreti, če postopki odobravanja proizvodov postanejo krajši in preprostejši brez ogrožanja varnostnih standardov.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) To priporočilo se nanaša na Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu, podpisan 6. maja 2009 v imenu (tedanje) Evropske skupnosti. Trenutno ima samo šest držav članic dvostranske sporazume s Kanado o certificiranju proizvodov. Ti bodo postali odveč, ko začne veljati Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med EU in Kanado. Trdni zaščitni ukrepi omogočajo ustavitev priznavanja ugotovitev drugega pristojnega organa ali prekinitev sporazuma, če bi to postalo potrebno. Sporazum bi lahko prekinili v celoti ali samo delno. Sporazum je treba podpreti, če postopki odobravanja proizvodov postanejo krajši in preprostejši brez ogrožanja varnostnih standardov.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med Evropsko skupnostjo in Kanado je nedvomno koristen za obe strani. Treba je opozoriti, da imata EU in Kanada najpomembnejše proizvajalce letalske tehnologije. Na obeh straneh je raven trgovine in izvoza na tem področju ogromna. Za učinkovito sodelovanje na področju varnosti v letalstvu je bistveno zagotoviti, da certifikacijski sistemi izpolnjujejo zahteve obeh strani. Zadovoljen sem, da je bil na pogajanjih dosežen dogovor o zmanjšanju podvajanja ocenjevanj, preskusov in kontrol na najmanjšo možno raven. Menim, da je priporočljivo dati uvoznemu organu pravico do izdaje lastnega certifikata o letalskem proizvodu, s čimer se prepreči podvajanje postopkov ocenjevanj, ki jih je opravil izvozni organ. Vzajemno priznavanje na področju plovnosti, vzdrževanja in licenciranja vzdrževanja kaže na zaupanje držav v sisteme druge strani. Sporazum bo omogočal boljše sodelovanje med regulativnimi organi obeh strani na področju certificiranja, inšpekcijskih pregledov, izvrševanja in posvetovanja. Skupni pregledi in preiskave ter izmenjava podatkov o varnosti bodo zagotovili najvišjo raven varnosti za potnike in tovarne lete. Treba je poudariti, da bodo z začetkom veljave tega sporazuma postopki odobravanja in licenciranja proizvodov postali prožnejši, krajši in cenejši. S tem se bodo znižali stroški za podjetja v tej panogi.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za sklenitev Sporazuma o varnosti v civilnem letalstvu med Evropsko skupnostjo in Kanado, ker menim, da je očitno

koristen za Evropsko unijo, ker vzpostavlja vzajemno priznavanje predložene dokumentacije v vseh sektorjih v zvezi z letalstvom za vse države članice. V sporazumu so predvideni skupni inšpekcijski pregledi, preiskave, izmenjava podatkov o varnosti, povečano sodelovanje in posvetovanja na tehnični ravni. Zanašanje na certifikacijski sistem drug drugega pomeni krepitev varnosti sistema, prihranek časa, ki bi bil drugače izgubljen s podvajanjem vseh postopkov ocenjevanj, ki jih opravi izvozni organ, in zagotavljanje koristi za letalske družbe zaradi možnosti uporabe infrastrukture za popravilo in vzdrževanje druge pogodbenne strani. Zaradi vsega tega bosta letalska trga konkurenčnejša in varnejša.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to poročilo o predlogu sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kanado o varnosti v civilnem letalstvu. Kot pri sporazumu o varnosti v zračnem prometu z ZDA je bil ključni namen, opredeljen v pogajalskih smernicah, zmanjšati podvajanje ocen, preskusov in nadzorov ter EU in Kanadi omogočiti, da se lahko zaneseta na sisteme certificiranja druge pogodbenice. To bi dosegli s postopnim približevanjem zahtev in regulativnih postopkov obeh strani ter z rednimi posvetovanji med pogodbenicama zavoljo neprestanega preverjanja sposobnosti in zmožnosti regulativnih organov, vključenih v izvajanje sporazuma. Rezultat teh ukrepov so lahko prihranki milijonov evrov letno za evropske in kanadske družbe zaradi krajših in preprostejših, s tem pa tudi cenejših postopkov potrjevanja izdelkov. Vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju je zelo koristno za EU, saj bo vzpostavljeno vzajemno priznavanje ugotovitev pri certificiranju na vseh področjih plovnosti za vse države članice.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glavni namen je omogočiti EU in Kanadi, da se lahko zaneseta na certifikacijske sisteme druge pogodbenice. To bi dosegli s postopnim približevanjem zahtev in regulativnih postopkov obeh strani, z rednimi posvetovanji med pogodbenicama zavoljo neprestanega preverjanja sposobnosti in zmožnosti regulativnih organov, vključenih v izvajanje sporazuma, in z oblikovanjem skupnega odbora, ki bi predlagal rešitve za težave, ki bi izhajale iz izvajanja sporazuma. Sporazum na splošno sledi strukturi obstoječih dvostranskih sporazumov o varnosti v civilnem letalstvu med državami članicami in Kanado. Temelji na vzajemnem zaupanju v sisteme druge strani in primerjavi regulativnih razlik. Zato nalaga obveznosti in opredeljuje načine sodelovanja, tako da lahko organ, pristojen za uvoz, izda lastni certifikat o letalskem proizvodu, rezervnemu delu ali napravi, ne da bi podvajal vse postopke ocenjevanja, ki jih je opravil izvozni organ. Da bosta kanadski in evropski trg postala konkurenčnejša in varnejša ter da bodo postopki odobravanja proizvodov postali krajši in preprostejši, glasujem za obravnavani predlog.

Zuzana Roithová (PPE), v pisni obliki. – (CS) Nimam večjih zadržkov glede Sporazuma o varnosti v civilnem letalstvu med EU in Kanado. Vseeno sem se glasovanja vzdržala. Razlog za to je nerešen položaj v odnosih med EU, Češko in Kanado v zvezi z odpravo enostranske vizumske obveznosti za češke državljane. Že večkrat sem opozorila, da bo parlament Republike Češke zaradi tega blokiral ratifikacijo zadevnega sporazuma o letalstvu. Rada bi pozvala Komisijo, naj se tega problema končno loti z vso resnostjo. Mlačen odnos komisarke Malmström je razlog, da položaj po dveh letih ostaja nerešen, kar je prispevalo k poslabšanju odnosov med Češko in Kanado.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Sem za. To priporočilo se nanaša na Sporazum o varnosti v civilnem letalstvu, podpisan 6. maja 2009 v imenu (tedanje) Evropske skupnosti. Sporazum o zračnem prometu med EU in Kanado, ki je bil podpisan

17. in 18. decembra 2009 in ki bo dokončno vzpostavil popolnoma odprt zračni prostor med EU in Kanado, bo predmet posebnega priporočila. Le šest držav članic ima trenutno sklenjene dvostranske sporazume s Kanado o certificiranju proizvodov. Ti sporazumi bodo prenehali veljati z začetkom veljavnosti sporazuma o varnosti v civilnem letalstvu med EU in Kanado (sporazum). Ker je odprava tehničnih ovir za blagovno menjavo v izključni pristojnosti Unije, za sklenitev tega sporazuma zadostuje sklep Sveta. Za razliko od sporazuma o zračnem prometu ta sporazum ne predvideva začasne uporabe in ga državam članicam ni treba ratificirati. Povsem razumljivo je, da je bila sklenitev sporazuma o varnosti v zračnem prometu prednostno obravnavana kot dopolnitev sporazuma o zračnem prometu s Kanado, saj imata Evropa in Kanada proizvajalce zrakoplovov, motorjev in letalske elektronike, ki so vodilni v svetu. Skupni izvoz tehnologije civilnega letalstva presega 50 milijard EUR, medtem ko je leta 2008 celotna trgovina EU in Kanade na področju letal, vesoljskih plovil in rezervnih delov znašala več kot 49 milijard EUR.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ta sporazum o varnosti v civilnem letalstvu med EU in Kanado sledi horizontalnemu sporazumu, ki ga je Parlament že sprejel marca 2011. Kanada je strateška država na tem področju za države članice EU, saj sta obe strani vodilni v svetu pri proizvodnji zrakoplovov, motorjev in letalske elektronike; to je zdaj tudi enajsti najpomembnejši trgovinski partner EU. Glavni namen tega sporazuma je olajšati trgovanje z blagom in storitvami z odstranitvijo tehničnih ovir ter zmanjšati podvajanje regulativnih ocenjevanj, preskusov in kontrol plovnosti z uporabo načela vzajemnosti. Vzpostavitev odprtega zračnega prostora bo prinesla gospodarske koristi za obe strani. Večja poenostavitev in znižanje upravnih stroškov za evropska in kanadska podjetja bosta omogočila večjo gospodarsko učinkovitost in varnost za potnike. Kot nadomestni član Odbora za promet in turizem sem glasoval za to poročilo, toda ponovno poudarjam, da bi moral Parlament prevzeti svoje nove odgovornosti iz Lizbonske pogodbe in biti obveščen v vseh fazah postopka pogajanj o mednarodnih sporazumih.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Namen sporazuma je čim bolj zmanjšati podvajanje ocenjevanj, preskusov in kontrol s tem, da se obema stranema omogoči uporaba certifikacijskega sistema druge strani. To vzajemno zaupanje v sistem, ki ga upravlja druga pogodbenica, temelji na približevanju zahtev in regulativnih postopkov ter na rednih posvetovanjih med stranema in ustanovitvi skupnega odbora. Zaradi dovoljenih krajših in stroškovno učinkovitejših postopkov odobravanja proizvodov bodo podjetja, ki poslujejo v tej panogi, letno prihranila milijone in bodo lahko povečala svojo konkurenčnost. S sporazumom bo postal trg konkurenčnejši in varnejši, ker bodo morali organi pregona obširneje sodelovati.

Poročilo: Miroslav Mikolášik (A7-0111/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) V tem poročilu je navedeno, da sta trdna finančna disciplina in preglednost pri dodeljevanju sredstev glavna predpogoja za doseg skupnih ciljev kohezijske politike, kar prispeva k večji odgovornosti glede strateških ciljev. Potrebna so dodatna prizadevanja za preprečevanje pretiranih zamud in uspešnejše izvajanje.

Poudarjam tudi, da je potrebna večja sinergija z drugimi instrumenti politike. S kohezijsko politiko bi morali še naprej pomagati najrevnejšim regijam, da dohitijo ostale in svoje cilje prilagodijo sedanjim in prihodnjim izzivom za zagotavljanje pametne, trajnostne in vključujoče rasti v skladu s strategijo Evropa 2020.

Roberta Angelilli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Kohezijska politika ima danes večje možnosti kot kadar koli prej in tega ne bi smeli podcenjevati; lahko pomaga izboljšati manj razvite regije, ki so trajno prikrajšane zaradi geografskih ali naravnih dejavnikov. Velika škoda bi bila, če teh sredstev ne bi uporabili ali bi jih po nepotrebnem zapravili, zato je prav, da nujno zavzamemo k rezultatom usmerjen pristop s vzpostavitvijo jasnih in merljivih ciljev in kazalcev učinka. Prvi korak, ki bi se moral uporabljati pri vseh sredstvih Skupnosti, je poenostavitev postopkov in povečanje prožnosti dodeljevanja sredstev z zmanjšanjem birokratskih ovir, pretiranih upravnih stroškov in drugih preprek, ki ovirajo doseganje ciljev politike v zvezi z zaposlovanjem in bojem proti revščini. Ne pozabimo, da je kohezijska politika dolgoročni mehanizem; zato so začetek dela na trdnih temeljih, vzpostavitev natančno določenih ciljev in dodelitev jasnih pristojnosti posameznim ravnam upravljanja dejavniki napredka, ki bodo vidne rezultate dali šele v drugem delu programskega obdobja.

Elena Oana Antonescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Vzpostavitev socialne, gospodarske in ozemeljske kohezije je eden od pomembnih ciljev evropskega projekta. To je cilj, h kateremu stremijo vse države članice kot del postopka evropskega povezovanja. Ravno zato menim, da mora postopek za financiranje kohezijskih projektov temeljiti na strogi finančni disciplini, izvajanju na strateških področjih in nenazadnje načelu dobrega upravljanja. Namen je zmanjšati razlike med evropskimi regijami. Toda celoten postopek za izvajanje te politike je treba poenostaviti, da bi ta cilj dosegli. Sredstva je treba uporabiti in menim, da moramo premagati največjega nasprotnika, ki zavira tovrstne projekte ali jih povsem ustavi: pretirano evropsko birokracijo. Birokracije ne smemo zamešati s preglednostjo, saj k preglednosti kohezijskih projektov ne prispeva vsak zapis na listu papirja ali vsaka odobritev, zabeležena v dokumentu.

Razlike med evropskimi regijami so nastajale dolgo časa. Podpiram predlog v poročilu, da je treba za zmanjšanje teh neenakosti in racionalizacijo evropskega procesa povezovanja za vse države članice skrajšati čas, potreben za odobritev financiranja, ter zmanjšati birokracijo z vsemi pravili in postopki vred, ki po nepotrebnem prej ovirajo, kot podpirajo kohezijsko politiko Evropske unije.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Poročilo o izvajanju, ki ga je sestavil kolega gospod Mikolášik je odličen prikaz, kaj je bilo s kohezijsko politiko doseženega v finančnem obdobju 2007–2013. Dokazuje, da je ta politika koristna, ker je njen prispevek k doseganju gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije v Evropski uniji nesporen. Na koncu bi rada poudarila, da sprejetje tega poročila prihaja ob pravem času, saj je obogatilo razpravo o prihodnji kohezijski politiki (2014–2020). Evropska komisija bo kmalu objavila svoje predloge za posodobitev in s tem izboljšanje te politike.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovanje o kohezijskem svežnju je jasno sporočilo v zvezi z našo željo po kohezijski politiki, ki kaže solidarnost ter je učinkovita in ambiciozna, saj ostaja ena od najpomembnejših evropskih politik. V času, ko je svetovna kriza poslabšala družbenogospodarske razmere v številnih regijah in ko že razpravljamo o prihodnji kohezivni politiki, je bilo bistveno, da Evropski parlament poudari svoje nasprotovanje kakršnemu koli poskusu nacionalizacije kohezijske politike ali njenemu usmerjanju v posamezne sektorje. V tem poročilu, katerega namen je bil oceniti izvajanje programov, je Evropski parlament podal oceno ter poudaril uspehe, težave in mogoče rešitve. To bo v veliko pomoč v prihajajočih mesecih, ko bo Evropska unija uvajala novo kohezijsko politiko od leta 2013, s katero bo treba odpraviti pomanjkljivosti sedanje politike. Zlasti bo pomembno poenostaviti in pospešiti postopke dodeljevanja, zlasti v

korist malih in srednje velikih podjetij, ter spodbuditi financiranje iz več skladov in navzkrižno financiranje. Zato sem glasoval za to poročilo ter za ostala tri, da bi potrdil svojo zavezanost tej temeljni politiki, hkrati pa pozivam k nekaterim spremembam, ki so postale potrebne za spopadanje z novimi izzivi.

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. – (IT) Kot je razvidno iz podatkov, objavljenih v nacionalnih poročilih, države članice napredujejo pri doseganju ciljev kohezijske politike kljub temu, da je opaziti nekaj heterogenosti na ravni držav in regij. Poleg tega opozarjam, da je kohezijska politika dolgoročni mehanizem in da bo večina rezultatov vidna šele kasneje v programskem obdobju. Po mojem mnenju sta osnovna pogoja za doseganje skupnih ciljev kohezijske politike trdna finančna disciplina in predvsem preglednost pri dodeljevanju sredstev. Vprašanje arhitekture prihodnje kohezijske politike za obdobje 2014–2020 bo v središču politične razprave v prihodnjih letih. Glede pogajanj o prihodnjem programskem obdobju menim, da je trdna in dobro financirana regionalna politika EU bistveni pogoj za doseg socialne, gospodarske in ozemeljske kohezije v EU. Zato sredstva, namenjena kohezijski politiki v naslednjem programskem obdobju, nikakor ne bi smela biti zmanjšana. Da bi se izognili primerom, ko sredstva ostanejo neuporabljena zaradi pretirano zapletenih predpisov in postopkov, je bistveno, da upravljanje in izvajanje kohezijske politike poenostavimo.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. V tem predlogu resolucije Evropskega parlamenta o poročilu o izvajanju programov kohezijske politike 2007–2013 za leto 2010 so vključene točke, ki so v nasprotju z načeli našega političnega stališča, zato ga ni mogoče podpreti. In sicer predlog poziva k izboljšanju in omogočanju storitev za romsko skupnost, ki je v predlogu opredeljena kot „marginalizirana“ skupnost. *Legia Nord* (Severna liga) vedno poudarja, da romske manjšine ni mogoče šteti za žrtev kakršne koli socialne „marginalizacije“, ker manjšina sama zavrača vključitev v našo družbo. Zato menim, da tega predloga, ki Rome šteje za žrtve marginalizacije in poziva k njihovi privilegirani obravnavi na podlagi njihove domnevne marginalizacije, ni mogoče odobriti. Zato glasujem proti.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker kohezijska politika še vedno dokazuje svojo pomembnost, saj veliko prispeva k izboljšanju družbenogospodarskega okolja. Poleg tega je namen kohezijske politike zmanjšati razlike v razvitosti evropskih regij, omogoča pot k posodobitvi in trajnostni rasti ter dokazuje evropsko solidarnost. Kot taka se je izkazala za bistveno za napredek evropskega povezovanja ob vzpostavljanju sinergij med različnimi evropskimi politikami. Med evropskimi regijami seveda še vedno obstajajo ogromne gospodarske, socialne in okoljske razlike. Nekatero od njih so posledice zadnjih dveh širitev, druge pa so se poglobile zaradi neposrednih učinkov svetovne finančne in gospodarske krize. Države članice so se novimi zahtevami spopadle pozitivno in napredujejo pri doseganju ciljev kohezijske politike, kar dokazujejo podatki iz nacionalnih poročil, čeprav že v osnovi obstajajo razlike med državami in regijami. Ob upoštevanju, da je Evropski socialni sklad ESS osnovno orodje za boj proti revščini, socialni izključenosti, brezposelnosti, razlikam med spoloma in socialni diskriminaciji (invalidov, priseljencev, starejših itd.), in sicer z vključevanjem ljudi na delovna mesta, Evropski parlament poziva Komisijo, naj okrepi potencial ESS in njegovo finančno avtonomijo. Poleg tega bi morali poenostaviti vodenje projektov, uskladiti in izboljšati postopke in nadzor ter učinkoviteje spremljati tekoče projekte.

Vito Bonsignore (PPE), v pisni obliki. – (IT) Kohezijska politika je eden od ciljev strategije EU 2020, zato je treba posvetiti večjo pozornost usklajevanju dejavnosti med EU in

državami članicami, ki so odvisne od tega sektorja. Zato sem glasoval za ta dokument. Zaradi gospodarske krize in reforme te politike za obdobje 2007–2013 se je dejavnost v Evropi upočasnila. Za celovit izkoristek možnosti, ki jih daje kohezijska politika, se je treba, kot je jasno navedel poročevalec, odločneje zavezati zmanjšanju vrzeli med visoko razvitimi regijami EU in tistimi, ki so manj razvite. Doseganje tega cilja je po mojem mnenju mogoče s povečanjem sredstev, namenjenih kohezijski politiki, ter omogočanjem večjega nadzora nad odobritvijo projektov in načini investiranja.

Philip Bradbourn (ECR), v pisni obliki. – Glede poročil gospoda Pieperja, gospe Sanchez-Schmid, gospoda Stavrakakisa, gospoda Vlasáka in gospoda Mikolášika: konservativni poslanci Evropskega parlamenta smo glasovali proti tem poročilom o prihodnji usmeritvi kohezijske politike, z izjemo poročila gospoda Vlasáka, kjer smo se vzdržali. In sicer zaradi vrste temeljnih razlogov: trdimo, da je v času, ko v državah članicah poteka javnofinančna konsolidacija, popolnoma nesprejemljivo, da se velikega kohezijskega sklada EU ta prizadevanja ne bi dotaknila. Na splošno ta poročila ne odgovarjajo na zaskrbljenost konservativcev glede smiselnega upravljanja EU v zvezi s kohezijsko politiko. Zavračajo vse poteze, ki bi omogočile bogatejšim državam članicam, da financirajo svoj lastni regionalni razvoj, in preprečujejo manjše, učinkovitejše in bolj ciljno usmerjene kohezijske politike do najrevnejših regij Evrope. Namesto tega so predlagana nova orodja birokracije, kot so makroregionalni subjekti, nacionalno državo pa ponovno spodkopava odločen preobrat k regionalizmu. Ta doba varčevanja EU ponuja priložnost, da porabi manj za stare in potratne prednostne naloge. Ta poročila gredo v popolnoma napačno smer.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Dokumenti, ki analizirajo učinkovitost, s katero se zakonodaja EU prenaša v državah članicah, so bistvenega pomena. Ponavljam ugotovitve poročevalca, zlasti tiste, ki zadevajo pomen malih in srednje velikih podjetij za evropska gospodarstva in potrebo po tem, da se omogoči dostop do financiranja, ter potrebo po večjem spodbujanju malih in srednje velikih podjetij, naj izboljšajo inovativnost in s tem povečajo konkurenčnost. Tudi zaradi teh razlogov sem se odločil glasovati za ta dokument.

Christine De Veyrac (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glede na sedanjo krizo, ki jo doživlja Evropska unija, je nedavno uvedena kohezijska politika eden od učinkovitih načinov za zagon gospodarstva EU. V tem pogledu je poročilo gospoda Mikolášika o izvajanju programov kohezijske politike 2007–2013, ki sem ga podprla, koristen prispevek k ponovni opredelitvi ciljev te politike. S pozivom k preprostejšemu, izboljššanemu in preglednejšemu dodeljevanju pomoči v okviru strategije Evropa 2020 je namen tega poročila spodbuditi evropske kohezijske programe, da bi se spopadli z upravnimi bremeni, zaradi katerih je večina dodeljenih sredstev sedaj zadržanih.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o izvajanju programov kohezijske politike v obdobju 2007–2013, ker menim, da je treba kohezijsko politiko prilagoditi izzivom, s katerimi se spopadajo evropske regije, ter podpreti pametno, trajnostno in vključujočo rast.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kohezijska politika je še naprej eden od najpomembnejših stebrov politike EU, saj je temeljnega pomena za uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020. Zaradi tega bi morali s kohezijsko politiko še naprej močno podpirati vse evropske regije ter prispevati k pametni, trajnostni in vključujoči rasti.

V času, ko Evropa doživlja z gospodarsko, finančno in socialno krizo, kakršne še ni bilo in ki je zlasti prizadela nekatere regije, ki so že tako šibkejše, je bistvenega pomena za

prihodnost, da ima kohezijska politika še naprej temeljno vlogo pri uravnoveženem in trajnostnem razvoju.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Ta dokument poročevalca gospoda Mikolášika sledi sporočilu Komisije z naslovom „Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010“. To je prva natančna ocena izvajanja približno 450 operativnih programov, ki jih je sprejela Komisija. Kohezijska politika EU je del evropskega okvira solidarnosti, ki vključuje 21 držav članic in njihovih 271 regij, njen namen pa je odpraviti obstoječe gospodarske in socialne razlike znotraj EU.

To poročilo je še večjega pomena zaradi gospodarske in finančne krize, ki jo doživlja Evropa, zato bi to moral biti instrument za prerazporeditev in največje možno povečanje kohezijskega financiranja. Glede na nizko raven izvajanja je treba oblikovati mehanizme, ki bodo najbolj prikrašanim državam članicam omogočili, da uporabijo sredstva ali pa tvegajo, da se ta sredstva vrnejo EU, ki jih bo prerazporedila bogatejšim državam. Pozdravljam sprejetje tega poročila, za katerega sem glasoval, ne samo zaradi rešitev, ki jih predlaga, temveč tudi zaradi strukture, ki jo predlaga za prihodnjo kohezijsko politiko.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki.* – (PT) V tem poročilu so priznani obstoječi problemi s kohezijsko politiko, vse od zapoznele sklenitve pogajanj o večletnem finančnem okviru in zakonodajnem svežnju, posledica česar bo zakasnelo izvajanje nacionalnih strategij in operativnih programov. Ti dejavniki so združeni s premajhnimi sredstvi za obdobje 2007–2013, zlasti ob upoštevanju širitve EU, in izkoristkom razpoložljivih sredstev v tem obdobju, ki znaša samo 27,1 %, ter še vedno obstoječim nacionalnim sofinanciranjem in upravnim bremenom. Te razmere razgaljajo nekatere napake in slabosti kohezijske politike, ki smo jih vedno obsojali.

Države, kot je Portugalska, se vedno bolj oddaljujejo od obljubljenega gospodarskega in socialnega razvoja, ki bi jih približal povprečju EU. Nacionalno sofinanciranje je še vedno ovira za dostop do sredstev, zlasti za države s šibkejšim gospodarstvom, ki doživljajo, da se milijoni evrov še vedno vračajo državam, ki imajo največjo korist od glavnih politik EU, zlasti od ekonomske in monetarne unije in notranjega trga. To še povečuje razlike med temi državami, namesto da bi se zmanjševale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki.* – (PT) V tem poročilu so priznani obstoječi problemi s kohezijsko politiko, vse od zapoznele sklenitve pogajanj o večletnem finančnem okviru in zakonodajnem svežnju, posledica česar bo zakasnelo izvajanje nacionalnih strategij in operativnih programov, do premajhnih sredstev za obdobje 2007–2013, zlasti ob upoštevanju širitve EU, in izkoristka razpoložljivih sredstev v tem obdobju, ki znaša samo 27,1 %, ter še vedno obstoječega nacionalnega sofinanciranja in upravnega bremena. S tem so jasne napake in slabosti kohezijske politike, ki smo jih vedno obsojali.

Države, kot je Portugalska, se vedno bolj oddaljujejo od obljubljenega gospodarskega in socialnega razvoja, ki bi jih približal povprečju EU. Vse to še poslabšujejo ključne politike EU, zlasti tudi ekonomska in monetarna unija, konkurenca na notranjem trgu in liberalizacija mednarodne trgovine.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki.* – (SK) Poročila o izvajanju analizirajo izvajanje predpisov EU v nacionalni zakonodaji in njihovo izvrševanje v državah članicah. V primeru kohezijske politike zakonodajni okvir sestavljajo neposredno veljavne uredbe. Poročilo Komisije z naslovom „Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju

programov 2007–2013 za leto 2010“ tako analizira, ali države članice ustrezno uporabljajo zakonodajo in kako države članice razumejo strateške smernice Skupnosti ter kako jih uporabljajo pri izvajanju nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov. Kohezijska politika dokazuje svoj pomen, saj znatno prispeva k izboljšanju družbenogospodarskega okolja. Države članice napredujejo pri izpolnjevanju ciljev, kot so pokazali podatki iz nacionalnih poročil. Toda temeljna pogoja za izpolnitev skupnih ciljev kohezijske politike sta seveda ustrezna finančna disciplina in preglednost pri dodeljevanju sredstev. Predložitev strateških poročil kot nov instrument lahko precej prispeva k povečanju odgovornosti pri izpolnjevanju ciljev politike. Prav tako so koraki k poenostavitvi vodenja in izvajanja kohezivne politike še vedno zelo zeleni in utemeljeni, da bi dosegli cilje te politike in tako prispevali k evropski solidarnosti.

Adam Gierek (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Glasoval sem za, ker je treba kljub težavam pri uporabi denarja iz kohezijskega sklada dosledno upoštevati sedanjo kohezijsko politiko za doseg njenega dolgoročnega cilja. Kohezija Unije pomeni učinkovito uporabo možnosti v gospodarsko zaostalih regijah in rast z učinkom obsega po vsej Uniji. Od tu osredotočenje na vlaganja v komunikacijsko infrastrukturo, ki bo olajšala delovanje enotnega trga, in ekologijo. V novi finančni perspektivi se sredstev ne sme razmetavati za sektorske projekte.

Treba je tudi izboljšati kohezijo znotraj držav članic in bolje uporabiti finančna sredstva, namenjena infrastrukturnim vlaganjem v zvezi s podnebnimi spremembami, kot je gradnja hidrotehničnih objektov. Slabo se na primer na Poljskem uporablja denar iz kohezijskega sklada, namenjen javnim komunikacijskim projektom, kot so železnice, tramvaji in internet. Pozornost je treba nameniti učinkovitejši uporabi sredstev z recikliranjem. Tudi odstotek sredstev Unije, namenjen posodobitvi ogrevanja, je prenizek, zlasti v državah Srednje in Vzhodne Evrope. V interesu Unije je, da ločnica med pomembnim središčem in razvojno zaostalim obrobjem izgine, da ne bodo obrobne regije pomenile zgolj trgov za prodajo in virov delavcev.

Gunnar Hökmark (PPE), *v pisni obliki*. – (SV) Švedski konservativci ne čutimo navdušenja, izraženega v poročilu glede uporabe strukturnih skladov v kohezijski politiki. Kritični smo do sedanje strukture in področja uporabe sistema, vendar je vseeno pomembno, kako se sredstva porabijo. To samoiniciativno poročilo ne zagovarja dodeljevanja dodatnih sredstev skladom in navaja tudi, da je treba pri dodeljevanju dati prednost raziskavam in razvoju. Zato smo lahko poročilo podprli.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker je treba takoj sprejeti korektivne ukrepe za izboljšanje slabe uspešnosti projekta na nekaterih področjih. V dokumentu je priporočeno opravljanje poglobljenih analiz težav pri izvajanju na področjih s posebnimi zamudami pri izboru projektov. Glede na to poziva države članice k večjim prizadevanjem za izboljšanje izbora projektov na področjih, kjer so zamude, in k pospešenemu izvajanju vseh izbranih projektov, da bi se izognili tveganju neizpolnitve dogovorjenih ciljev. V poročilu je poudarjeno dejstvo, da imajo mala in srednje velika podjetja pomembno inovacijsko vlogo v gospodarstvu in da je zato treba ta sektor razvijati, med drugim z izvajanjem Akta za mala podjetja, malim in srednjim podjetjem olajšati dostop do financiranja in obratnih sredstev ter jih spodbujati, naj se vključijo v inovativne projekte, da bi se okrepila njihova konkurenčnost in možnost za povečanje števila delovnih mest. Menim, da učinkovit izbor in izvajanje projektov na nekaterih področjih ovira pomanjkanje ustreznih predpogojev, kot so preprostejši postopki za prijavo na nacionalni ravni, jasno nacionalno prednostno obravnavanje nekaterih področji poseganja, pravočasen prenos zakonodaje EU ter utrjena institucionalna in upravna

zmogljivost, in pretirana birokracija na nacionalni ravni. Dokument torej poziva države članice in regije, naj omogočijo izvajanje politike z reševanjem teh težav, predvsem s sprejetjem zakonskega okvira na področju državne pomoči, javnega naročanja in okoljskih predpisov ter z institucionalnimi reformami.

Giovanni La Via (PPE), v pisni obliki. – (IT) Kohezijska politika je že ves čas bistvena sestavina evropskega načrta za oživitve gospodarstva, s katerim vloga strukturnih skladov postane vsakomur jasna. Ob posebnem poudarku na malih podjetjih, ki veljajo za nosilce razvoja na posameznem ozemlju, se kohezijski ukrepi spodbujajo z namenom podpiranja regionalnih trgov dela z zmanjševanjem spolnega razlikovanja in neenakosti, omogočanja medinstitucionalnega dialoga ter izboljšanja infrastrukture in storitev za prikrajsane mikroregije z velikim obsegom marginaliziranih skupin. Ti posegi, ki so samo nekateri od številnih, so posebni in potrebni za vzdrževanje ravnotežij, ki so bistvena za ta ozemlja. S svojo podporo temu poročilu dajem priznanje odličnemu delu, ki ga je opravil gospod Mikolášik, in upam, da bo kohezijska politika, tudi v naslednjem programskem obdobju, šla naprej po poti združevanja in razvoja ozemelj in evropskega gospodarstva.

Bogusław Liberadzki (S&D), v pisni obliki. – (PL) Izvajanje kohezijske politike v obdobju 2007–2013 si zasluži pozornost Parlamenta iz več pomembnih razlogov, ki so naslednji: sistematična rast kohezije je strateško pomembna za prihodnost Unije; kohezijski sklad je priložnost za nove države članice in regije, v katerih so razvojne razmere posebej težke; v zadnjih letih je Odbor za proračunski nadzor izražal pridržke glede izvajanja politike zaradi stopnje napak, ki je prevelika. Poročilo gospoda Mikolášika si zasluži podporo.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) To strateško poročanje je novost kohezijske politike. Zagotavlja pravočasne dokaze o napredku izvajanja po vseh 27 državah članicah EU in spodbuja preglednost ukrepov prek povezovanja s prednostnimi nalogami Skupnosti.

Napredek držav članic se lahko šteje za razumnega glede na hudo poslabšanje družbenogospodarskih razmer zaradi svetovne krize in reforme politike za obdobje 2007–2013. S številnih vidikov še vedno obstaja očitna vrzel med različnimi regijami EU. Napredek se precej razlikuje med državami in glede na področje: nekatera strateška področja se spopadajo s posebnimi zamudami pri izboru projektov.

Posebej zaskrbljujoča področja, na katerih je treba opraviti poglobljeno analizo razlogov za zamude, so naslednja: železniški sektor, nekatera energetska in okoljska vlaganja, digitalno gospodarstvo, socialna vključenost, upravljanje in krepitev zmogljivosti. Zato so potrebna dodatna prizadevanja za preprečitev pretiranih zamud, krepitev uspešnosti izvajanja in zagotovitev večje finančne discipline.

Kohezijska politika še vedno dokazuje svojo pomembnost, saj znatno prispeva k izboljšanju družbenogospodarskega okolja. Osnovna pogoja za doseganje skupnih ciljev kohezijske politike sta trdna finančna disciplina in preglednost pri dodeljevanju sredstev.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Kohezijska politika je zagotovilo za izboljšanje našega družbenogospodarskega okolja, kar pomaga pri zmanjševanju razlik med razvitostjo regij ter omogoča posodabljanje in trajnostno rast. To je učinkovito in uspešno orodje za odzivanje na družbenogospodarske izzive, ki jih prinaša finančna kriza. Da bi zmanjšali razlike med manj razvitimi in visoko razvitimi regijami EU, je treba države članice spodbuditi k izboljšanju absorpcijske zmogljivosti strukturnih in kohezijskih skladov. Države članice morajo dejavneje sodelovati pri izvajanju programov kohezijske politike. Pri izpolnjevanju teh ciljev je pomembno zagotoviti, da se projekti izbirajo in

ustrezno izvajajo brez zamud. Zato je treba vzpostaviti učinkovit mehanizem nadzora in spremljanja ter zmanjšati birokracijo in upravno breme. Opozoriti je treba, da bi morali posebno pozornost in financiranje nameniti prometu, ki je odločilni dejavnik pri vzpostavljanju ozemeljske, gospodarske in socialne kohezije. Razočaran sem, da so vlaganja v železniški sektor pod ravni vlaganj v cestni sektor. Poleg tega zamuda pri vlaganju v železniški sektor zelo škoduje vzpostavitvi omrežja TEN-T. Treba je poudariti, da so strukturni skladi za mala podjetja ključno orodje gospodarske spodbude. Bistveno je izkoristiti priložnosti, ki jih ponujajo ti skladi, za vzpostavitev ugodnih poslovnih razmer za mala in srednje velika podjetja, izboljšanje možnosti financiranja ter spodbujanje sodelovanja pri različnih inovacijskih projektih in sodelovanja na lokalni in regionalni ravni.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Kohezijska politika je osnovni steber družbenogospodarskega razvoja in države članice so pozitivno sprejele nove zahteve in hitro prevzemajo smernice EU ter znatno napredujejo pri izpolnjevanju ciljev politične kohezije. To izhaja iz poročila o poročilu 2010; zato v upanju, da bomo nadaljevali po tej poti, glasujem za poročilo o izvajanju programov kohezijske politike za obdobje 2007–2013. Poleg tega so v poročilu oblikovani predlogi in priporočila za večjo preglednost in prožnost pri dodeljevanju in uporabi evropskih sredstev.

Georgios Papanikolaou (PPE), *v pisni obliki*. – (EL) Kohezijska politika je bistvena za izboljšano družbenogospodarsko okolje v Evropi in je konkreten izraz solidarnosti med državami članicami. Toda v poročilu je upravičeno poudarjena zamuda pri dokončanju strateških in operativnih programov zaradi težkih pogajalskih postopkov; toda navedeno je tudi – in to je pomembno za Grčijo –, da mora EU najti način za odpravljanje teh zamud, kadar nastanejo zaradi pomanjkanja javnih sredstev, ki so na razpolago za projekte sofinanciranja. Hkrati je pomembno ob vsaki priložnosti poudariti, da je osnovni predpogoj za doseganje globalnih ciljev kohezijske politike trdno finančno upravljanje, odgovornost in preglednost pri dodeljevanju sredstev. To je mogoče doseči s predložitvijo rednih poročil o napredku in z izboljšanjem učinkovitosti javne uprave.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Kohezijska politika je temeljni steber politike EU in ena od gonilnih sil pri oblikovanju Evrope ene hitrosti, saj prispeva k izboljšanju družbenogospodarskega okolja. Države članice napredujejo pri izpolnjevanju ciljev kohezijske politike, kot kažejo nacionalna poročila, čeprav med državami in regijami že v osnovi obstajajo nekatere razlike. Ta politika ne ponuja takojšnjih rezultatov: to je dolgoročni mehanizem. V resnici bo celotna slika za programsko obdobje 2007–2013 vidna šele leta 2015, dve leti po drugem strateškem poročilu, ker imajo nekatere države še dve leti časa za uporabo vseh dodeljenih sredstev. Glasovala sem za to poročilo, ki med drugim opozarja na dejstvo, da sta učinkovit izbor in izvajanje projektov na nekaterih področjih ovirana zaradi dejavnikov, s katerimi se je treba spopasti. Rada bi opozorila na pozno dokončanje pogajanj o večletnem finančnem okviru in zakonodajnem svežnju te politike, posledica česar je zapoznelo dokončanje nacionalnih strategij in operativnih programov, ter pomanjkanje javnih sredstev, ki so v državah članicah na razpolago za sofinanciranje. Ta vprašanja je nujno treba rešiti, da bi lahko v celoti izpolnili cilje tega procesa.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) To poročilo analizira, ali države članice ustrezno uporabljajo zakonodajo in kako države članice razumejo in upoštevajo strateške smernice Skupnosti pri izvajanju svojih nacionalnih strateških referenčnih okvirov in operativnih programov. Poročilo je bilo v glavnem izdelano na podlagi naslednjih dveh

dokumentov: sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču z naslovom „Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010“ in delovni dokument služb Komisije, ki spremlja sporočilo. Pripravljene so bile temeljne ocene o izvajanju programov, pri čemer so se za namene primerjalne analize upoštevale razlike več mesecev, ker lahko take razlike vplivajo na obseg sredstev, dodeljenih posameznemu sektorju. Podobno so bile temeljne ocene pripravljene pri strateškem poročanju, ki zagotavlja pravočasne informacije o napredku pri izvajanju po vsej Evropi in osnovo za razpravo na visoki ravni, medsebojne strokovne preglede, učenje politike ter spodbudo za izboljšanje kakovosti izvajanja, čeprav imajo ta poročila nekatere omejitve. Da bi lahko povečali odgovornost glede izpolnjevanja ciljev politike, dajem svoj glas za ta predlog.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – Pomembno je, da EU ostane osredotočena na območja z omejenimi možnostmi, da ne bi ta še naprej trpela zaradi sedanje gospodarske krize. Pomoč revnejšim regijam je v pomoč tudi premožnejšim, saj se s tem povečuje kupna moč sosednjih trgov, kar je eden od ciljev enotnega trga. Strukturno financiranje je izredno koristno pri spopadanju z izzivi v teh regijah in zagotoviti moramo, da se bo še naprej učinkovito izvajalo ter omogočalo trajnostno in vključujočo rast. V tem priporočilu so pripombe v zvezi z izborom projektov na področjih, kot so železniški sektor, energetika, okolje, digitalno gospodarstvo, socialna vključenost, upravljanje in krepitev zmogljivosti. To so ključna vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo in zato ključna vprašanja v zvezi z gospodarsko rastjo. EU mora poskrbeti za preprečevanje pretiranih zamud pri dodeljevanju sredstev.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Sem za. Osnutek poročila je bil bolj slab, toda lahko bi ga znatno izboljšali z 22 kompromisnimi spremembami in več odločnejšimi odstavki na podlagi različnih mnenj, npr. na področju socialne kohezije (odstavka 7 in 19), integracije načela enakosti spolov (odstavek 9), dekarbonizacije prometa (odstavek 11), energetske učinkovitosti (odstavek 14) ter varstvo okolja in podnebja (odstavek 15). Lahko bi vključili naše besedilo glede sinergije med skladi („vsak sklad potrebuje svoja pravila“, odstavek 28) in naš poziv k povečanju navzkrižnega financiranja (odstavek 29) ter krepitvi partnerstva (odstavek 33) in preglednosti (odstavek 3). Dobro besedilo imamo tudi v zvezi prilagajanjem programov trajnostnemu razvoju (odstavek 35). Toda nismo mogli doseči več zelene usmerjenosti za ukrepe za izhod iz krize (odstavek 27).

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V členu 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije je določeno, da EU „razvija in izvaja tiste svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije,“ zato so bila sredstva Unije za obdobje 2007–2013 določena v višini 347 milijard EUR, kar ustreza 35,7 % celotnega proračuna EU. Glasujem za to poročilo, ker je v njem podana točna analiza trenutnega stanja sredstev Unije s prikazom področij, na katerih je bilo do zdaj porabljenih 93,4 milijona EUR, ker so navedena priporočila in področja, ki jih je treba izboljšati, ker prispeva k reševanju gospodarske in finančne krize ter ker spodbuja najboljše prakse in medsebojno učenje na regionalni ravni.

Rad bi poudaril, da se izvajanje programov skladov EU po različnih državah članicah razlikuje, in za EU je pomembno, da razume težave, ki jih imajo nekatere države pri sprejemanju korektivnih ukrepov, da bi dejavno prispevale k boljšemu izkoriščanju sredstev EU v skladu s strategijo Evropa 2020. Na koncu bi rad tudi čestital državam članicam za njihova prizadevanja pri oblikovanju prvega nacionalnega strateškega poročila ter dejavno

prispevanje k večji preglednosti, prožnosti, učinkovitosti in odgovornosti za sredstva kohezijske politike.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki.* – (RO) Glasovala sem za poročilo o izvajanju programov kohezijske politike za obdobje 2007–2013, ker je kohezijska politika bistvena za izpolnjevanje ciljev Evrope 2020, zlasti na področju zaposlovanja in socialnih zadev. Obžalujem zamude pri postopkih izbite projektov na strateških področjih, kot so promet, nekatera energetska in okoljska vlaganja, digitalno gospodarstvo, socialna vključenost, upravljanje in krepitev upravnih zmogljivosti. Učinkovit izbor in izvajanje projektov na nekaterih področjih sta ovirana zaradi pomanjkanja ustreznih predpogojev, kot so preprostejši prijavni postopki na nacionalni ravni, jasne nacionalni prednostne naloge na nekaterih področjih posredovanja, hiter prenos zakonodaje EU ter utrjene institucionalne in upravne zmogljivosti, in pretirane domače birokracije.

Menim, da sta vzpostavitev evropskega intermodalnega prevoznega sistema na podlagi omrežja TEN-T in njegova povezanost s projekti za nacionalne ceste, železnice in celinske vodne poti bistvena za zagotavljanje ozemeljske, gospodarske in socialne kohezije.

Obžalujem nezadostno vlaganje v projekte za spodbujanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije pri gradnji stanovanj ter za stanovanjske projekte za marginalizirane skupnosti. V prihodnosti mora Evropa znatno vlagati v inovacije, izobraževanje in nove tehnologije.

Angelika Werthmann (NI), *v pisni obliki.* – (DE) Strateško poročilo o izvajanju operativnih programov, sofinanciranih v okviru kohezijske politike, je nov instrument, ki bo bistven za preglednost in ki bo v prihodnje pripomogel k temu, da bo javnost bolje razumela to zapleteno vprašanje. Računsko sodišče vsako leto odkrije ogromno nepravilnosti pri dodeljevanju subvencij. Če bi ta instrument uporabljali pravilno, bi lahko imel pomembno vlogo pri preprečevanju tega. Zato sem za izboljšave, ki jih je predlagal poročevalec, zlasti tiste v zvezi s kakovostjo poročil, ki jih izdelajo države članice, kar zagotavlja učinkovit nadzor v prihodnje.

Poročilo: Oldřich Vlasák (A7-0218/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Glasujem za to poročilo, ker obravnava potrebe mestnih območij z glavnim poudarkom na dveh vidikih: osnovni infrastrukturi ter pametnih naložbah v infrastrukturo in storitve, ki bodo temeljile na tehnološkem napredku. Strinjam se tudi s pozivom, naj se nameni pozornost načelom strateškega načrtovanja, in s tem, da potrebujemo prožnejše navzkrižno financiranje med Evropskim skladom za regionalni razvoj (ESRR) in Evropskim socialnim skladom (ESS).

Elena Oana Antonescu (PPE), *v pisni obliki.* – (RO) Evropsko mestno raznolikost je treba podpreti zlasti s prožnim mehanizmom za izvajanje kohezijske politike ter z usklajevanjem in prilagajanjem projektov razvoja mest glede na razvojne potrebe in strateške smernice vsakega posameznega mesta. Govori se o pametnem razvoju mest in o tem, da morajo mesta izboljšati in posodobiti svojo infrastrukturo in storitve, ki jih ponujajo. Da to ne bi bile zgolj prazne besede, bi morali po mojem mnenju zaupati lokalnim oblastem in izvoljenim predstavnikom teh mest. Prisluhni bi morali temu, kar si želijo skupnosti, kakršno koli gradnjo začeti na podlagi njihovega prednostnega seznama in zaupati, da župani vedo najbolje, katere so oziroma bi morale biti prednostne naloge njihovih mest. Ravno zato tako kot poročevalec trdno verjamem, da mora financiranje EU zadovoljevati lokalne zahteve in načela celovitega strateškega načrtovanja na ravni EU. Zato mora

evropska mestna agenda pripomoči k zmanjšanju razlik na strateških področjih, ki jih potrebuje vsako sodobno evropsko mesto, in sicer infrastrukturo, raziskave in inovativnost, promet, okolje, izobraževanje, zdravje in kulturo. In sicer zato, ker je celostni pristop h kohezijski politiki edini način, na katerega lahko današnjim mestom pomagamo, da se razvijajo ekološko, trajnostno in okoljsko odgovorno.

Pino Arlacchi (S&D), v pisni obliki. – V poročilu o „evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki“ je poudarjeno, da imajo poleg ukrepov kohezijske politike, ki veliko prispevajo k razvoju mestnih območij, močan vpliv na mestni razvoj tudi številne druge politike (kot so okoljska, prometna in energetska). Zato bi morala Komisija oceniti teritorialni vpliv sektorskih politik za bolj učinkovito mestno agendo EU. V poročilu je tudi poudarjeno, da je ena od pomanjkljivosti lizbonske strategije neobstoje pravilno delujočega upravljanja na več ravneh in nezadostno vključevanje regionalnih in lokalnih oblasti ter civilne družbe v zasnovano, izvajanje in ocenjevanje strategije ter obveščanje o njej. Ob upoštevanju teh pomanjkljivosti je nujno izboljšati sistem upravljanja strategije Evropa 2020 in povečati vključevanje deležnikov na vseh ravneh.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Kot podpredsednica delovne skupine za mestna vprašanja dajem velik pomen vplivu, ki ga ima lahko kohezijska politika na naša mesta, zlasti na področjih, na katerih so težave. Glasovala sem za to poročilo, ker v njem kolega gospod Vlasák spodbuja pomembno vlogo mestnih območij in predlaga pameten kompromis med lokalnimi, nacionalnimi in evropskimi pristojnostmi. Na koncu bi rada dodala, da si nameravam še naprej prizadevati za povezave, ki jih je treba razviti med mestnimi območji in podeželjem, saj je zadnje prevečkrat pozabljeno v politikah prostorskega načrtovanja.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav velika večina evropskih prebivalcev živi v mestih in čeprav se ta mesta spopadajo z novimi izzivi, je bila mestna agenda v kohezijski politiki razmeroma neznana, neurejena in zato neprimerna. Današnje glasovanje je bilo priložnost, da opozorimo na potrebo po krepitvi sodelovanja med mesti in predmestji ter posvečanju večje pozornosti posebnim mestnim izzivom. Ker sem bil izvoljen v jugovzhodnem volilnem okrožju, posvečam veliko pozornost vprašanju v zvezi z mesti, zlasti zato ker je Marseille drugo največje francosko mesto po številu prebivalcev. Kot številna druga mesta se Marseille spopada z vrsto izzivov, kot so javni promet, zaposlovanje, stanovanja in preprečevanje socialne izključenosti, pri čemer lahko pomaga EU, zlasti prek kohezijske politike. To poročilo se osredotoča na tri cilje: razvoj fizične infrastrukture; gospodarska, socialna in okoljska posodobitev mest; in „pameten“ razvoj mest. Tako je v poročilu, ne da bi pozabili na podeželje, poudarjena vloga, ki jo imajo mestna območja v evropskih regijah, in opozorilo, da mestnih območij ne smemo „pozabiti“, če želimo uravnotežen regionalni razvoj.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker bi moral biti glavni namen izboljšane mestne agende, da služi razvoju in kakovostni izboljšanju infrastrukture in storitev v evropskih mestih. Prihodnji ukrepi bi morali biti tesno povezani s skupnimi prednostnimi nalogami EU, da bi bila utemeljena pomoč, dodeljena iz proračuna EU. Mesta so v Evropi središča gospodarskih dejavnosti, inovacij in zaposlovanja, spopadajo pa se tudi s številnimi izzivi. Kompleksni problemi, kot so težnja k suburbanizaciji, koncentracija prikrajsanosti in brezposelnosti v mestnih soseskah ter vse večji zastoji, zahtevajo celovite odgovore, prilagojene lokalnim potrebam, v katere je treba vključiti prometno in stanovanjsko področje ter programe usposabljanja in zaposlovanja. S temi izzivi se je treba spopasti ob upoštevanju evropske regionalne in kohezijske politike. Poleg

tega bi si morala Komisija prizadevati za čim boljše uskladitev pravil za posamezne sklade in programe EU, v okviru katerih so vodeni projekti za mestni in lokalni razvoj, s čimer bi zmanjšali birokracijo in morebitne napake pri njihovem izvajanju. Komisijo bi morala pripraviti študijo, v kateri bo primerjala dosedanje prakso posameznih držav članic na področju celovitega strateškega načrtovanja, ter na podlagi izsledkov študije predstaviti posebne smernice EU za izvajanje celovitega načrtovanja razvoja mest, ki bodo spodbujale učinkovita in zakonsko urejena partnerstva, vključno s čezmejnimi mestnimi partnerstvi.

David Casa (PPE), *v pisni obliki*. – To poročilo se nanaša na številna vprašanja v zvezi z mestnimi razsežnostmi kohezijske politike, za katere je Odbor za regionalni razvoj ugotovil, da predstavljajo poseben izziv za prihodnjo kohezijsko politiko. Varčevalni ukrepi po vsej Evropi so povečali pritisk na vse ravni javne porabe, zato je postalo potrebno boljše usklajevanje sredstev za zagotovitev najučinkovitejše uporabe in razdelitve teh sredstev. Potrebujemo tudi učinkovit pretok sredstev od EU vse do podnacionalne ravni. Glede tega se strinjam se s poročevalcem, zato sem se odločil, da bom glasoval za ta dokument.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pomembno je oblikovati evropsko mestno politiko, ki bi morala prispevati k trajnostnemu razvoju mestnih območij ob upoštevanju načela subsidiarnosti. Evropska mestna agenda ne vključuje samo mestnih razsežnosti politik EU, zlasti kohezijske politike, temveč tudi medvladni del prizadevanj na evropski ravni za uskladitev mestnih politik držav članic, kar se izvaja prek neformalnih ministrskih sestankov.

Bistveno je okrepiti mestno razsežnost kohezijske politike in spodbujati trajnostni razvoj mest, zlasti s krepitvijo in razvojem instrumentov za izvajanje leipziške listine na vseh ravneh. Hkrati je treba dinamiko mestnih območij spodbujati z učinkovitimi in uspešnimi sinergijami med različnimi evropskimi instrumenti financiranja, zlasti v zvezi z raziskavami in razvojem.

Zato je treba zagotoviti, da lahko mestna območja v vseh regijah EU kot središča gospodarske dejavnosti, inovativnosti in zaposlovanja koristijo potrebno in ustrezno podporo, da bi se lahko spopadla z velikimi izzivi, kot so med drugim težnja k suburbanizaciji, koncentracija revščine in brezposelnosti ter naraščajoči prometni zastoji in onesnaževanje.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Mesta so opora družabnemu in gospodarskemu življenju in imajo temeljno spodobnost socialnega vključevanja, saj po eni strani jamčijo ohranitev kulturne raznolikosti, po drugi pa stalno povezanost med središčem in predmestji. Zato glasujem za ta predlog za povečanje sredstev, namenjenih za razvoj mest. Prav tako se strinjam z idejo, da nove naložbe ne smejo biti osredotočene izključno na gospodarstvo in posebne sektorje; zavzemam se za potrebno izvajanje projektov, ki so v veliki meri namenjeni socialni koheziji in povezovanju delov. Zaradi tega je bistveno pripraviti projekte, ki so v povezavi s stroški in viri trajnostni ter prožni glede dejstva, da je vsako mesto drugačno, in poziva k rešitvam, ki najbolj odgovarjajo njegovim zahtevam. Razvojni cilji evropske agende bi zato morali biti usmerjeni v: izboljšanje socialne kohezije v mestnih območjih, med drugim s pomočjo gospodarskega napredka; izvajanje dobro usklajene politike na evropski in lokalni ravni, ki v strateški postopek sprejemanja odločitev vključuje izvoljene lokalne organe; zagotavljanje sredstev in pobud za naložbe za zagon novih projektov namesto ustvarjanja projektov z namenom pridobitve finančne pomoči.

Karima Delli (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (FR) Zadovoljna sem, da je bilo to poročilo sprejeto, ker je bila vključenih večina naših idej (podnebje, socialna kohezija, celovit pristop

in pristop od spodaj navzgor, prikrajšane soseske, navzkrižno financiranje in tako dalje). Vendar obžalujem, da v zvezi z izvajanjem mestne razsežnosti ni bolj jasnega signala, ki bi podpiral bolj razširjeno uporabo splošnih subvencij, s katerimi bi mesta neposredno upravljala. Poleg tega bi to poročilo moralo natančneje opredeliti odprtje prikrajšanih sosesk, vlogo srednje velikih mest v mestni agendi ter boj za socialno združevanje v naših mestih.

Christine De Veyrac (PPE), v pisni obliki. – (FR) Medtem ko vsebujejo skoraj 70 % prebivalstva in proizvedejo štiri petine BDP Unije, morajo mestna območja postati visokokonkurenčne cone z gosto gospodarsko strukturo, centri, ki bodo pritegnili tehnološko odličnost, poleg tega morajo biti neposredno povezana z regionalno podporno osnovo. S podporo poročilu o evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki zagovarjam nov pristop k urbani politiki na osnovi tesnega sodelovanja med operaterji na različnih ravneh sprejemanja odločitev: ravni EU, nacionalni ravni, ravni mestnih območij in obrobni mestnih območij. Dejstvo, da kolegi poslanci s takšnimi ambicijami skoraj soglasno podpirajo evropsko kohezijsko politiko, kaže pomen, ki ga pripisujemo projektu ponovnega uravnoteženja razvoja med različnimi območji.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki, saj poudarja pomen oblikovanja mrež mest, izmenjave najboljših praks in sprejema inovativnih rešitev, krepitve mestne razsežnosti cilja evropskega ozemeljskega sodelovanja ter učinkovitejšega izvajanja načela partnerstva v kohezijski politiki z namenom bolj trajnostnega razvoja mest, zlasti glede modernizacije infrastrukture in omrežij mestnega prometa.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ena od najpomembnejših razsežnosti kohezijske politike je vidik, namenjen prav mestom, pod pogojem, da je večina od njih urbanih območij, ki izvajajo kohezijsko politiko, in v tem lahko najdemo veliko izzivov, ki jih obravnava strategija Evropa 2020.

V skladu s podatki poročevalca 70 % ljudi v Evropi živi v urbanih območjih. Ti ljudje ustvarijo 80 % bruto domačega proizvoda (BDP) in porabijo okoli 70 % energije EU. Velika mestna območja so prav tako pomembna središča inovativnosti, znanja in kulture in tukaj je doma večina produktivnih dejavnosti, ki ustvarjajo bogastvo in prispevajo h gospodarski rasti. Poleg tega so največji izzivi učinkovitega upravljanja infrastrukture in prometa prav tako prisotni v mestnih območjih in ti imajo neposreden vpliv na okoljsko in energetska politika.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kohezijska politika EU je del evropskega okvira solidarnosti, ki vključuje 21 držav članic in njihovih 271 regij, njen namen pa je odpraviti gospodarske in socialne razlike, ki so prisotne znotraj EU. Namen tega poročila, ki ga je pripravil gospod Vlasák, je nadaljevanje prejšnjega poročila z naslovom „Urbana razsežnost kohezijske politike v novem programskem obdobju“. Vloga mest, kjer živi 80 % evropskega prebivalstva, kot virov ustvarjanja bogastva in središč družbenega in gospodarskega razvoja, je nesporna.

Vendar so problemi, s katerimi se srečujejo, vključno z revščino in socialno izključenostjo, brezposelnostjo, pomanjkanjem stanovanj, kriminalom in uživanjem drog, veliki in zahtevajo posebno pozornost. Kljub vzpostavitvi finančnih instrumentov, ki sta jih razvili Komisija in Evropska investicijska banka (EIB), kot so skupna evropska sredstva za mikro in srednje velika podjetja (Jeremie), skupna pomoč pri podpori projektov v evropskih regijah (Jaspers) in skupna evropska podpora za trajnostne naložbe v mestna območja

(Jessica), ter ostalih strukturnih skladov rezultati niso izpolnili pričakovanj. Zato se strinjam s priporočili poročevalca o pripravi celovitega finančnega načrtovanja, da se sredstva lahko namenijo za projekte, katerih namen je doseči cilje, zastavljene v strategiji Evropa 2020, ne pa za ukrepe, ki le porabijo ta ista sredstva.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Veliko protislovje, ki ga predstavlja to poročilo, je, da zelo poudarja pomen mest, vendar pozablja na njihove prebivalce. Velik poudarek je namenjen krepitvi evropske mestne agende, razvoju osnovne fizične infrastrukture in njenemu prispevku h gospodarstvu ter energiji in okoljski trajnosti na podlagi naložb, temelječih na tehnološkem napredku, ljudje pa so dani na stran.

Mesta in njihovo infrastrukturo so zgradili ljudje. Ljudje v njih stanujejo in prispevajo k delovanju javnega izobraževanja, zdravstvenih in prometnih storitev, trgovine in industrije ter kulturnih dejavnosti. Ti ljudje bi morali biti središče katere koli mestne politike. Vendar nanje politike EU večinoma pozabljajo.

Z našega stališča bi mestna agenda morala dajati prednost boljši razporeditvi prebivalstva na ozemlju določenih držav, zlasti Portugalske, da bi sprostili mesta z vrednotenjem podeželskih območij in primerno plačanim kmetovanjem; z razširitvijo proizvodne dejavnosti po državi; vrednotenjem kakovostnih javnih storitev na mestnih in podeželskih območjih; z bojem proti brezposelnosti, z zaščito delovnih mest s pravicami; z vrednotenjem plač in pokojnin in bojem proti revščini.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo se osredotoča na evropsko mestno agendo in njeno prihodnost v kohezijski politiki. Velik poudarek daje mestom, vendar pozablja na temeljno sestavino teh mest: ljudi. Jasno je, da je poročilo protislovno. Zagovarja krepitev evropske mestne agende, razvoj osnovne fizične infrastrukture in njen prispevek h gospodarstvu ter energiji in okoljski trajnosti na podlagi naložb, temelječih na tehnološkem napredku, vendar daje ljudi na drugo mesto. Toda dejstvo je, da mesta in njihovo celotno infrastrukturo gradijo ljudje. Ti ljudje bi torej morali biti v središču katere koli mestne politike. Kljub temu pa nanje politike EU večinoma pozabljajo.

Po našem mnenju bi mestna agenda morala dajati prednost boljši razporeditvi prebivalstva na ozemlju določenih držav, zlasti Portugalske, da bi sprostili mesta z vrednotenjem podeželskih območij in primerno plačanim kmetovanjem; z razširitvijo proizvodne dejavnosti po državi; vrednotenjem kakovostnih javnih storitev na mestnih in podeželskih območjih; z bojem proti brezposelnosti, z zaščito delovnih mest s pravicami; z vrednotenjem plač in pokojnin in bojem proti revščini. Nič takega ne izhaja iz tega poročila.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Poročilo se ukvarja z več vidiki mestne razsežnosti kohezijske politike, ki so v skladu z Odborom za regionalni razvoj ključni ali problematični v zvezi s prihodnostjo kohezijske politike, ki bi morala postati celovita in učinkovita politika, osredotočena na mesta EU. Za Evropo sta značilna ozemeljska raznolikost ter policentričen razvoj, v sorazmerno gosti mreži mest pa je malo velemest. Močnejša mestna agenda zahteva razvoj in kvalitativno posodobitev infrastrukture in storitev v evropskih mestih. Zaželeno je, da so prihodnji ukrepi tesno povezani s splošnimi prednostnimi nalogami EU. Čeprav imajo evropska mesta vlogo središča gospodarske dejavnosti, se srečujejo s številnimi problemi in reševanje teh problemov zahteva individualni pristop, ki upošteva lokalne potrebe. Evropska regionalna politika in kohezijska politika se ukvarjata prav s tem vprašanjem. Probleme, ki so nastali, je treba rešiti s celovito metodo na ravni EU, nacionalni in regionalni ravni, možnosti financiranja pa je treba usklajevati, da bi pokrili širok spekter posebnih zahtev.

Louis Grech (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval bom za to poročilo, ker poudarja pomen preseganja sedanjega 20 % cilja za emisije toplogrednih plinov in povečanje tega na 30 %, da bi dosegli ambiciozen cilj dveh stopinj Celzija. Lahko ju dosežemo le z globalnim upoštevanjem in udeležbo v sistemu trgovanja z emisijami, ki je lahko popolnoma učinkovita le, če se izvaja v širšem obsegu. Sistem trgovanja z emisijami EU pa mora pri obravnavanju gospodarske krize ostati prožen s sprejemom finančnih ukrepov, ki spodbujajo stroškovno učinkovito zmanjšanje toplogrednih plinov v Evropi. Vedno bolj postaja jasno, da je odlašanje z ukrepanjem netrajnostno in bo le še povečalo stroške zniževanja emisij, prav tako pa bo posledično EU izgubila svojo vodilno vlogo pri zelenih raziskavah. Zato je treba še naprej vlagati v inovacije in spodbujanje ekološko učinkovitega razvoja v državah članicah. Mednarodno sodelovanje v tem velikem podnebnem izzivu bo zagotovilo, da bo evropska industrija lahko ostala konkurenčna in nikoli ne bo v gospodarsko slabšem položaju. EU, katere svetovne emisije so malo nad 10 %, se sama ne more spopadati s podnebnimi spremembami; to je svetovni problem, ki zahteva svetovno ukrepanje.

Roberto Gualtieri (S&D), *v pisni obliki*. – (IT) Mestna območja, ki predstavljajo dom 73 % prebivalcem Evrope in proizvedejo okoli 80 % BDP, so velika središča Unije za inovacije, kulturo in rast. Vendar mestna razsežnost do zdaj ni bila dovolj priznana. Zato je pomembno, da Parlament predlaga okrepitev evropske mestne agende v okviru politik EU, kar utrjuje prispevek kohezijske politike k urbanemu razvoju in spodbuja večjo vključenost lokalnih političnih zainteresiranih strani.

Pomembno je, da mestno razsežnost politične kohezije usmerimo k podpiranju razvoja osnovne fizične infrastrukture, posodobitvi gospodarskih, družbenih in okoljskih značilnosti mest, mestni obnovi in spodbujanju socialnih inovacij v prikrajsanih soseskah. Vse to zahteva neposredno udeležbo lokalnih organov in civilne družbe ter vključenost političnih predstavnikov mesta v strateškem načrtovanju in opredeljevanju ter vodenju pogajanj pogodb o partnerstvih. Znotraj tega okvira je pomemben poziv Komisiji, naj spodbuja vzpostavitev mestnih skrbnikov in ustanovi Erasmus za lokalno in regionalno izvoljene predstavnike.

Skrbno spremljajmo zavezo Komisije, da bo sprejela pomembne predloge tega poročila, v prepričanju, da popolno spoštovanje osrednje vloge mestne razsežnosti v politikah EU predstavlja nepogrešljiv pogoj za njen uspeh.

Gunnar Hökmark (PPE), *v pisni obliki*. – (SV) Švedski konservativci se s stališčem, izraženim v poročilu, ne strinjamo z več vidikov. Nasprotujemo dodatnemu nadzoru Evropske investicijske banke ter vključenosti EU v razvoj mest. Vendar poročilo ne zagovarja zagotavljanja dodatnih sredstev EU in prav tako ni omenjena vloga mestnih območij kot središč za rast. Zato smo lahko glasovali za poročilo kot celoto.

Brice Hortefeux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Načelo subsidiarnosti pomeni, da mestna politika spada pod pristojnost držav članic. Razvoj naših ozemelj pa ne more biti popoln, če mestne razsežnosti ne upoštevamo na evropski ravni. Mesta imajo gonilno vlogo pri doseganju naših ciljev v zvezi z zaposlitvijo, usposabljanjem in energetsko učinkovitostjo.

To poročilo uspešno prikazuje dodano vrednost evropskih politik, zlasti kohezijske politike, ko gre za razvoj in modernizacijo infrastrukture in storitev v evropskih mestih.

Zato pozdravljam dejstvo, da je bilo to poročilo sprejeto z veliko večino. Uspešno usklajuje nacionalna vprašanja in lokalne potrebe z evropskimi prednostnimi nalogami iz strategije Evropa 2020, obenem pa spoštuje načela upravljanja na več ravneh in partnerstva.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Ta dokument sem sprejel z veseljem, ker priporoča, da bi se mestna razsežnost kohezijske politike morala osredotočiti na trojni cilj: prvič, da se mestnim območjem pomaga pri razvoju osnovne fizične infrastrukture, kar je predpogoj za rast, da bi se v celoti izkoristil njihov potencial za prispevek h gospodarski rasti v Evropi, k diverzifikaciji gospodarske osnove ter k energetske in okoljski trajnosti, predvsem z namenom ohraniti in izboljšati kakovost zraka v mestnih središčih in brez negativnih vplivov na reke; drugič, da se mestnim območjem pomaga modernizirati gospodarske, socialne in okoljske značilnosti s pametnimi naložbami v infrastrukturo in storitve, ki bodo temeljile na tehnološkem napredku in bodo tesno povezane s posebnimi regionalnimi, lokalnimi in nacionalnimi zahtevami; in tretjič, da se mestna območja obnovijo s pomočjo sanacije industrijskih območij in onesnaženih zemljišč, pri čemer je treba upoštevati potrebo po vzpostavitvi povezav med mestnimi območji in podeželjem, da bi spodbudili vključujoč razvoj, ki izhaja iz strategije Evropa 2020. Mestna območja niso izolirani elementi znotraj regije in zato mora biti njihov razvoj tesno povezan z okoliškimi funkcionalnimi, predmestnimi ali podeželskimi območji. Strinjam se z mnenjem, da si naj Komisija prizadeva za čim boljše uskladitev pravil za posamezne sklade in programe EU, v okviru katerih so projekti za urbanistični in lokalni razvoj upravičeni do sofinanciranja, s čimer bi zmanjšali birokracijo in morebitne napake pri njihovem izvajanju.

Giovanni La Via (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo, ki predstavlja pomemben prispevek k evropski dodani vrednosti, ki jo z vidika večje prožnosti zagotavlja navzkrižno financiranje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada, kar zadeva projekte socialnega vključevanja in programe celovitega urbanističnega razvoja. Prisotnost prožnejših pogojev za takšno navzkrižno financiranje bi po mojem mnenju optimiziralo uporabo zadevnih načrtov ali strategij, s čimer bi učinkovito in uspešno izkoriščali dopolnilne sinergije teh sredstev. Pogosto in posebno v mestnih območjih, ki izstopajo zaradi problemov socialne izključenosti in okoljskega onesnaženja, bi se sredstva Evropskega socialnega sklada lahko uporabila za podporo lokalnih projektov za preprečevanje izključenosti, ki jih usklajeno in združeno izvajajo javni organi in zasebna podjetja, ki nastopajo kot vodje mreže mest. Upam, da bo današnje glasovanje spodbudilo boljše usklajevanje pravil za določene sklade in programe EU, v skladu s katerimi so mestni projekti in projekti lokalnega razvoja upravičeni do sofinanciranja, da bi v največji možni meri zmanjšali birokracijo in potencialne napake pri izvajanju.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) Menimo, da je glavni namen okrepljene mestne agende pomoč za razvoj in posodabljanje kakovosti infrastrukture in storitev v evropskih mestih. Zato je treba pred sprejemom nadaljnjih ukrepov izvesti primerno oceno postopka vključevanja, ki vsebuje seznam prednosti in slabosti. Posledica bi moral biti seznam priporočil ali standardov za bolj formalizirano vključevanje v prihodnje oblikovanje politik in izvajanje.

Zato razvoj mestne agende ne sme biti enosmeren proces, ampak mora imeti svojo celovito razsežnost od spodaj navzgor. Zato je ključnega pomena, da mesta izrazijo svoje mnenje, ki mu je treba na ravni EU nameniti primerno pozornost. Prav tako menimo, da bi mestom morala biti ponujena zadostna prožnost, da bi lahko sredstva porabila za lastne prednostne naloge. Možnosti regionalnega in nacionalnega financiranja ter financiranja EU bi se morale usklajevati tako, da bi pokrivale celoten spekter različnih potreb. Nazadnje menimo, da

mora kohezijska politika postati ustrezno ovrednotena in učinkovita politika za vsa mesta EU.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Mestna območja so eden od ključnih dejavnikov evropskega razvoja. Hitro rastejo in združujejo gospodarsko moč, industrijo in predvsem zelo veliko število ljudi, zaradi česar se prav tako pojavlja veliko socialnih in infrastrukturnih vprašanj. Zato imajo mesta zlasti pomembno vlogo v kohezijski politiki Evropske unije. Tej točki je v poročilu namenjena ustrezna pozornost, zato sem zanj glasoval.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Mesta pospešujejo gospodarsko rast in podjetnost ter prispevajo k ustvarjanju novih trajnostnih delovnih mest. Z izvajanjem mestne agende se moramo bolj osredotočiti na to, da bomo služili razvoju in kvalitativni posodobitvi infrastrukture in storitev v evropskih mestih. Za izvajanje pojma pametnejšega mestnega razvoja je treba razviti pogoje, da bi mesta lahko primerno in učinkovito razvila svojo infrastrukturo na podlagi naprednih tehnologij, zlasti informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT). Uporaba inteligentnih sistemov bi pomagala odgovoriti na izzive, povezane s prometnimi zastoji, energetske učinkovitostjo in varnostjo v javnem sektorju. Glede na posebne potrebe posameznih regij je treba spodbujati naložbe v tehnološki napredek. Spodbujati moramo socialne inovacije v mestnih območjih, zlasti v prikrašanih soseskah, z izkoriščanjem priložnosti, ki jih ponuja kohezijska politika. Bistveno je, da se mestna območja obnovijo s pomočjo sanacije industrijskih območij in onesnaženih zemljišč, obenem pa se spodbudi vključujoč razvoj mestnih in podeželskih območij. Da bi dosegli ta cilj, je treba izvajati upravljanje na več ravneh, regionalno načrtovanje in načelo partnerstva. Treba je opozoriti, da bi Komisija morala na osnovi najboljše prakse držav članic glede strateškega načrtovanja pripraviti posebne smernice EU za celovito načrtovanje razvoja mest in poskrbeti, da bo celovito urbanistično načrtovanje pravno zavezujoče. Poleg tega si morajo pobude lokalnih oblasti dejavno prizadevati za partnerstva med javnim in zasebnim sektorjem in izvajati inovativne strategije za razvoj mestne infrastrukture.

Georgios Papanikolaou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Namen tega poročila je opredeliti sodobne izzive, zlasti v zvezi z življenjskim standardom, s katerimi se srečujejo državljani EU, ki živijo na mestnih območjih. Splača se spomniti, da je v Evropi približno 5 tisoč mest, ki imajo od 5 tisoč do 50 tisoč prebivalcev, ter skoraj tisoč mest, ki imajo več kot 50 tisoč prebivalcev. Čeprav le 7 % prebivalcev EU živi v mestih z več kot 5 milijoni prebivalcev, v primerjavi s 25 % v Združenih državah Amerike, se v številnih mestnih območjih, tudi v Grčiji, število prebivalcev povečuje. Vsekakor so mesta v Evropi centri gospodarskih dejavnosti, inovacij in zaposlovanja, zato je pomembno, da jih podpiramo, zlasti v časih gospodarske recesije. Poročilo, za katerega sem glasoval, upravičeno ugotavlja, da je to podporo treba zagotoviti na štirih ravneh (ravni EU, nacionalni, regionalni in lokalni ravni) z uporabo ustreznih gospodarskih in političnih orodij, ki so na voljo na vsaki stopnji (sredstva Skupnosti, nacionalni strateški programi, regionalni operativni programi ter lokalna in zasebna sredstva).

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Od leta 2009, datuma prvega poročila z naslovom „Urbana razsežnost kohezijske politike v novem programskem obdobju“, so bili k temu vprašanju dodani novi prispevki in poročilo je bilo dodatno razvito. Namen tega poročila je nadaljevati prejšnje poročilo in poudariti več vidikov mestne razsežnosti kohezijske politike, ki so ključni po mnenju Odbora za regionalni razvoj oziroma predstavljajo izziv za prihodnjo kohezijsko politiko, ki mora postati ustrezno ovrednotena in učinkovita politika za vsa mesta EU. Glasovala sem za, glede na izjemen

pomen tega vprašanja, da bi mala in srednje velika mesta lahko izpolnila svoj potencial. Strinjam se z opozorilom poročevalca, da bi pristop „projekti za denar“ bilo treba zamenjati s pristopom „denar za projekte“. Projekti se res ne bi smeli pripravljati zato, da se porabijo razpoložljiva sredstva, ampak za doseganje strateških ciljev. Izkušnje kažejo, da se v veliko primerih ideje za projekte oblikujejo na podlagi razpoložljivih sredstev in ne temeljijo na resničnih potrebah ter strateških prednostnih nalogah. Spopadanje s tem je eden od glavnih izzivov razvojne politike in prav tako kohezijske politike.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Mesta so v Evropi centri gospodarskih dejavnosti, inovacij in zaposlovanja, soočajo pa se tudi s številnimi izzivi. Težnja k suburbanizaciji, koncentracija prikrajšanosti in brezposelnosti v mestnih soseskah, vse večji zastoji in ostali kompleksni problemi zahtevajo celovite odgovore, prilagojene lokalnim potrebam, v katere je treba vključiti prometno in stanovanjsko področje ter programe usposabljanja in zaposlovanja. Evropska regionalna in kohezijska politika obravnava te izzive. Glavni namen okrepljene mestne agende je pomoč za razvoj in posodabljanje kakovosti infrastrukture in storitev v evropskih mestih. Po eni strani morajo biti prihodnji ukrepi tesno povezani s splošnimi prednostnimi nalogami EU, da upravičijo prispevek iz proračuna EU. Strategija EU 2020 pa v glavnem obravnava prihodnja gibanja. Prav tako pomembna je premostitev sedanjih razlik med evropskimi mesti, zato bi jo morale vsebovati prednostne naloge prihodnje kohezijske politike. Ob upoštevanju izkušenj lizbonske strategije razvoj mestne agende ne sme biti enosmeren proces, ampak mora imeti svojo celovito razsežnost od spodaj navzgor. Da se bodo evropska mesta vedno še naprej razvijala, glasujem za predlog.

Phil Prendergast (S&D), v pisni obliki. – V Evropi je skoraj tisoč mest z več kot 50 tisoč prebivalci in njihova sestava se nenehno spreminja. Glede na nedavne spremembe prebivalstva in selitvenih vzorcev je pomembno, da nenehno ocenjujemo, kakšen razvoj mest si želimo v prihodnosti. Na izzive prometa, stanovanj, suburbanizacije in zelenih površin je treba najti odgovore. Ti odgovori morajo biti prilagojeni lokalnim potrebam, vendar morajo priznavati, da so vprašanja, kot so brezposelnost, prikrajšanost in socialna izključenost, univerzalni problemi. Regionalna in kohezijska politika EU morata obravnavati te izzive. Vzpon mest kot gospodarskih gonil regij in celotnih držav pomeni, da mora mestna agenda temeljiti na prostorskih strategijah, ki priznavajo vlogo mest, ki niso le prostor za življenje in delo, temveč zagotavljajo pomoč tistim v zaledju in drugod.

Fiorello Provera (EFD), v pisni obliki. – (IT) Za Evropo sta značilna ozemeljska raznolikost ter policentričen razvoj. V zvezi s tem so mesta v Evropi centri gospodarskih dejavnosti, inovacij in zaposlovanja, soočati pa se morajo tudi s številnimi izzivi. Pozdravljam dejstvo, da je v skladu s to mestno agendo vprašanje opredelitve pojma „mesten“ prepuščeno državam članicam v skladu z načelom subsidiarnosti. Zato bo več priložnosti za prilagoditev posegov v skladu z zahtevami vsake države članice. Zato sem sprejel ta ukrep in zanj glasoval.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Za. To je še eno samoiniciativno poročilo o mestnem razvoju v Evropi, ki ponavlja, kar je že bilo povedano v prejšnjih poročilih na to temo. Edino pomembno vprašanje ta trenutek je vprašanje o vlogi mestne razsežnosti v prihodnji strukturi kohezijske politike po letu 2013 – vendar poročilo na tej točki ostaja odprto in ne poda jasnega priporočila. Poročilo vključuje več vidikov mestne razsežnosti kohezijske politike, kot na primer upravljanje na več ravneh, načelo partnerstva, nadaljnji prenos odgovornosti, celovito strateško načrtovanje in celovito finančno načrtovanje. Razen nekaj besedila, prijaznega do IBM, glede „pametnejšega razvoja mest“

(odstavek 8) smo bili večinoma razočarani, da je poročevalec v senci skupine S&D uspel oslabiti dobro besedilo o načelu partnerstva. Osnutek poročila bi lahko izboljšali s številnimi kompromisnimi spremembami in naše spremembe so bile kar dobro vključene. Imamo dobro besedilo glede stroškov gospodarske rasti (odstavek 4), varstva podnebja (odstavek 9), notranje kohezije (odstavek 10), celostnega pristopa in pristopa od spodaj navzgor (odstavka 21 in 23), prikrajšanih sosesk (odstavek 25) in navzkrižnega financiranja (odstavek 28).

Oreste Rossi (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Za Evropo je značilna ozemeljska raznolikost. Mesta so v Evropi centri gospodarskih dejavnosti, inovacij in zaposlovanja, soočati pa se morajo tudi s številnimi izzivi. Strinjam se s poročevalcem, da mora cilj kohezijske politike, vključno z evropsko agendo, biti preseganje ozemeljskih razlik z naložbami v pameten razvoj mest s ciljem dvigniti raven kakovosti infrastrukture in storitev v mestih. Evropska komisija in Evropska investicijska banka (EIB) sta razvili tri finančne instrumente; eden od njih je namenjen izkazovanju skupne podpore trajnostnemu razvoju na mestnih območjih (to je Skupna evropska podpora za trajnostne naložbe v mestna območja ali JESSICA). S ciljem izpolniti posebne ozemeljske potrebe je priporočljivo kar najbolje usklajevati regionalne in nacionalne možnosti financiranja ter možnosti financiranja EU.

Olga Sehnalová (S&D), *v pisni obliki*. – (CS) Glasovala sem za sprejem poročila Oldřicha Vlasáka o evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki. Pozdravljam glavni cilj tega poročila, ki je podpora mestni razsežnosti kohezijske politike v novem programskem obdobju in upoštevanje sedanjega razvoja mestne agende v EU. Prav tako pa bi rada omenila nedavno objavo bele knjige o prihodnosti prometa do leta 2050, ki opredeljuje ukrepe za doseg enotnega evropskega prometnega območja. Menim, da so med glavnimi ovirami za doseg ambicioznih ciljev te bele knjige trajne razlike v ravni infrastrukture in prometnih storitev v različnih državah članicah. Instrumenti kohezijske politike morajo zato še naprej imeti pomembno vlogo pri zblizevanju teh ravni v interesu trajnostnega in varnega evropskega prometa. To velja za oboje, mestna in podeželska območja, in zlasti za čezmejna območja, kjer so možnosti za blaginjo in zaposlovanje odvisne od razvoja infrastrukture.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Menim, da je evropska mestna agenda politika nespornega pomena, glede na to, da 70 % evropskih prebivalcev živi v mestih in da ti ljudje proizvedejo približno 80 % bruto družbenega proizvoda EU (BDP). Skupno je bilo za mestni razvoj v obdobju 2007-2013 predvidenih 21,1 milijarde EUR, namenjenih za sanacijo industrijskih območij in onesnaženih zemljišč, obnovo mest in podeželja, čist mestni prevoz in za stanovanja. Evropska mestna agenda se osredotoča na razvoj infrastrukture in storitev v mestih. Mesta se zdaj srečujejo z različnimi in raznolikimi problemi, ki zahtevajo izvajanje prilagojenih in celovitih modelov lokalnega razvoja. Ker je mestna politika vpeta v cilje kohezijske politike, bi slednja zato morala služiti kot povezava s podeželjem, da bi spodbudili vključujoč razvoj. Mesta bi morala imeti besedo pri reševanju svojih problemov preko upravljanja na več ravneh in z uporabo načela partnerstva. Na koncu bi rad poudaril, da bi pripravo celovitega strateškega načrtovanja moral dopolnjevati prožen finančni inženiring, da bi nacionalne, regionalne in lokalne oblasti lahko prosto izvajale svoje prednostne naloge.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasovala sem za poročilo o evropski mestni agendi in njeni prihodnosti v kohezijski politiki. Mestna območja ustvarjajo okoli 80 % BDP, porabijo do 70 % energije v EU in so velika središča za inovacije, znanje in kulturo. Približno 21,1 milijarde EUR je bilo dodeljenih mestnemu razvoju za obdobje od

leta 2007 do 2013, kar predstavlja 6,1 % proračuna za kohezijsko politiko EU. Od tega zneska je 3,4 milijarde EUR namenjenih za sanacijo industrijskih con in onesnaženih zemljišč, 9,8 milijarde EUR projektom obnove mest in podeželja, 7 milijard EUR za čist mestni prevoz ter 917 milijonov EUR za stanovanja.

Pametna mesta zahtevajo pametne komunikacije, promet in energetska infrastrukturo. Podpiram razvoj načrtov celostne mestne mobilnosti in spodbujam lokalne oblasti, da posodobijo mestni javni promet, da bi postal okolju prijaznejši in učinkovitejši. Izvajanje inteligentnih prometnih sistemov (ITS) na mestnih območjih bo povečalo energetska učinkovitost in varnost prometa.

Ker 99 % obstoječih stanovanjskih objektov v Evropi sestavljajo stare zgradbe, Komisijo in države članice pozivam, naj v prihodnjem večletnem finančnem okviru povečajo stopnjo sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki jih lahko uporabi vsaka država članica za povečanje energetske učinkovitosti v stanovanjih od 4 % na 15 %.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Poročevalec upravičeno ugotavlja, da si morajo države članice bolj prizadevati za zagotovitev, da bi trajnostni mestni razvoj postal strateška prednostna naloga. Čeprav skoraj 70 % prebivalstva v Litvi živi v mestih in primestnih območjih, moja država kljub temu nima jasnega, celostnega in trajnostnega pristopa. To je zaradi zmanjšane konkurenčnosti.

Zelo pomembno je, da uskladimo prednostne naloge EU in lokalne potrebe. Mestna agenda EU ne sme postati enosmeren proces – za državljane je bistveno, da lahko izrazijo svoje mnenje.

Poročilo se dotakne več izzivov mestnega načrtovanja, kot so obnova mest, dovolj stanovanj in zeleni mestni promet. Na žalost je seznam socialnih problemov v Litvi na mestnih območjih nekoliko daljši. V skladu z uradno statistiko litvijske vlade približno 18 % prebivalcem mestnih območij Litve grozi revščina. Stopnje samomorov v mestih Litve so med najvišjimi na svetu.

Statistike EU kažejo, da je več kot 25 % mladih Litvijcev prisiljenih sprejeti slabo plačano delo in da sklepajo kratkoročne pogodbe z nezadostnimi jamstvi socialnega varstva. To ima pomemben vpliv na neodvisnost mladih, ki živijo v mestih, in povzroča velike demografske izzive, ker je ustvarjanje družine v mestnih območjih postala težka naloga.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Glasovala sem za to poročilo. Eden od razlogov, zakaj lizbonska strategija ni mogla doseči svojih ciljev, je bila slaba vključenost mest in regij. Med predlogi poročevalca je temeljna sprememba načina dodelitve sredstev: „projekti se ne bi smeli pripravljati zato, da se porabijo razpoložljiva sredstva, ampak zato, da se dosežejo strateški cilji“.

Poročilo: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0110/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za to poročilo, saj kaže, da je treba sprejeti konkretne odločitve glede določenih ključnih vprašanj za prihodnost kohezijske politike, vključno z okrepitevijo cilja 3. Na tem področju je pomembno, da ne izpustimo najbolj izoliranih in oddaljenih regij.

Cilj teritorialnega sodelovanja je bistven za prenos kohezijske politike v prakso. Rad bi poudaril evropska združenja za teritorialno sodelovanje, ki pomembno prispevajo h koheziji preko čezmejnih programov sodelovanja.

Roberta Angelilli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Spodbujanje skladnega razvoja regij EU je eden od ciljev kohezijske politike, ki je nepogrešljiv instrument za krepitev gospodarske, socialne in ozemeljske realnosti Evrope ter temeljni dejavnik za uresničevanje pametne in vključujoče rasti, kot predvideva strategija Evropa 2020. To poročilo podpiram, ker menim, da bi teritorialno kohezijo morali zadostno podpreti z dodelitvijo več strukturnih sredstev, zato je prav, da se delež, namenjen za cilj 3, poveča s sedanjih 2,5 % na 7 %, če poleg tega upoštevamo, da približno 37,5 % evropskega prebivalstva živi v mejnih regijah. Dodelitev več sredstev bi kot prvo pomenilo vlaganje v vseevropska prometna omrežja (TEN-T), za katera je posodobitev nujna prednostna naloga; ter kot drugo zmanjševanje fizičnih, kulturnih, upravnih in zakonodajnih ovir, ki preprečujejo sodelovanje in teritorialno kohezijo.

Pino Arlacchi (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ker poudarja, da je evropsko teritorialno sodelovanje s svojim pomembnim prispevkom k modelu upravljanja na več ravneh eden od stebrov kohezijske politike. Glede na to, da je teritorialno sodelovanje dokazalo svojo učinkovitost pri spodbujanju skladnega razvoja Unije kot celote, je zdaj temeljnega pomena, da njegov proračun povečamo s sedanjih 2,5 % na vsaj 7 % celotnih sredstev kohezijske politike za naslednje programsko obdobje.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav predstavljam osrednji del, regiji Auvergne in Limousin, ki ne mejita na druge države članice Evropske unije, sem prepričana o koristnosti čezmejnega sodelovanja – in splošneje, teritorialnega sodelovanja – za razvoj Evrope in za gradnjo mostov med ljudmi. Popolnoma se strinjam s predlogi, ki jih je predstavila poročevalka, moja kolegica gospa Sanchez-Schmid, zlasti ko gre za povečevanje vloge evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) in financiranje tega cilja.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Namen cilja 3 kohezijske politike je zblížati vse evropske regije, zlasti čezmejne regije, v gospodarskem, socialnem in okoljskem smislu. Razlog za to je, ker je pomembno okrepiti povezave med temi regijami, zlasti na področju energije in prometa. V času, ko se srečujemo z nečim, kar bi lahko imenovali kriza evropske ideje, je dobro poudariti evropsko dodano vrednost, ki jo zagotavlja teritorialno sodelovanje. Da bi cilj 3 izvajali na najboljši možni način, smo zahtevali občutno povečanje strukturnih skladov, predvidenih za ta cilj, zlasti z namenom izboljšati prometno infrastrukturo in tako povečati mobilnost evropskih državljanov znotraj regij in med njimi. Kot izvoljeni predstavnik čezmejne regije sem bil na to vprašanje zlasti pozoren in zadovoljen sem, da smo pozvali k okrepljenemu sodelovanju lokalnih organov, kar pomeni sodelovanje med organi in sodelovanje z evropskimi institucijami. Da bi bolje razumeli obstoječe probleme in se odzvali na izzive, moramo izboljšati dialog s temi organi. Na koncu, ker je izvajanje programov teritorialnega sodelovanja še vedno prezapleteno, smo zahtevali njihovo poenostavitev in poudarili posebno naravo programov, povezanih s tem ciljem, ki so po svoji naravi mednarodni programi.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasujem za to poročilo, ki poudarja koristi povečanega sodelovanja med sosednjimi regijami različnih držav članic. Strinjam se s preoblikovanjem cilja teritorialnega sodelovanja v enega od stebrov kohezijske politike takoj, ko bo to potrebno, s stališča okrepitve sinergij med sosednjimi ozemlji, ki seveda imajo iste potrebe in probleme, da bi izboljšali zmožnosti in povečali sredstva politične, gospodarske in upravne izmenjave med sosednjimi regijami. Prav tako menim, da je predlog v poročilu glede povečanja finančne zaveze Skupnosti v podporo temu stebru politične kohezije pozitiven.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker moramo okrepiti teritorialno sodelovanje, katerega cilj je omogočiti ozemljem in regijam, da se skupno odzivajo na skupne izzive, zmanjšajo fizične, kulturne, upravne in zakonodajne ovire, ki zavirajo sodelovanje, ter omilijo vpliv meja. Programi čezmejnega sodelovanja so prav tako pomembni, če želimo biti učinkoviti in doseči rezultate na področju strategij, ki zadevajo zmanjšanje revščine in vključevanje prikrajšanih skupin v evropsko družbo. Poleg tega je treba zgodovinsko pogojeno jezikovno in kulturno bližino obmejnih regij različnih držav članic ceniti in uporabiti za krepitev čezmejnega sodelovanja. Prav tako je potrebno boljše usklajevanje med upravnimi organi in obstoječimi čezmejnimi institucijami, kot so evroregije, ob izvajanju čezmejnih programov, da bi zagotovili projekte visoke kakovosti, ki bodo pregledni in blizu državljanom.

Vito Bonsignore (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo o pobudi za čezmejno, medregijsko in sosedsko sodelovanje. Razumem pomen, ki ga je poročevalka dobro poudarila, večjega sodelovanja med tistimi na političnem prizorišču s ciljem razviti in izvesti projekte, ki so ambicioznejši in uporabnejši za državljane. Dobro znano je, da prebivalci v obmejnih regijah bolj verjetno trpijo zaradi pomanjkanja infrastrukture; zaradi tega bi kot posledica udeležbe vseh zadevnih strani lahko bile izpolnjene vse potrebe tega prebivalstva, celo v primeru tistih prebivalcev, ki so najbolj oddaljeni od središča Evrope. Da bi dosegli ta cilj, je potrebno več strateškega načrtovanja in sodelovanja na ravni upravljanja, tako da bi določeni finančni programi postali lažji za uporabo; prav tako bi bila koristna bolj razširjena preverjanja, ki bi zajamčila večjo jasnost in sledljivost porabljenih sredstev. V zvezi s tem se mi zdi prav, da Komisija vse te instrumente naredi vidnejše: samo z večjo medijsko pozornostjo teh ukrepov lahko zadevne strani napredujejo v nedvoumnih pogojih.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – V zadnjih letih je postalo še pomembneje omejiti zakonodajne in upravne ovire koheziji, da bi okrepili sposobnost različnih regij, da skupaj odgovorijo na skupne probleme. Podpiram sklepe, ki jih je dosegla poročevalka, in sem se odločil, da bom glasoval za ta dokument.

Lara Comi (PPE), v pisni obliki. – (IT) „Teritorialno sodelovanje“ je danes gotovo ena najpomembnejših tem Evropske unije. Potreba, da države stopijo skupaj in da vez med narodi postane še močnejša, postane bolj očitna kot kdaj koli, ko upoštevamo, da 37,5 % evropskih prebivalcev živi v obmejnih regijah. Zaradi tega se teritorialno sodelovanje izkaže za bistveno z več vidikov. Po eni strani bi učinkovito spodbujalo utrditev notranjega trga, kar bi prispevalo k odpravi fizičnih in kulturnih ovir, ki zavirajo ta proces; po drugi strani pa bi podpiralo evropsko povezovanje v različnih političnih sektorjih in pomagalo državam razviti usklajene in skupne projekte. Strinjam se z dodelitvijo več sredstev v podporo tej politiki, predvsem kjer gre za povečanje odstotka proračuna, namenjenega za sosedsko sodelovanje. Še ena odlika tega poročila je ustanovitev evropskih združenj za teritorialno sodelovanje (EZTS). Menim, da lahko ustanovitev teh združenj prinese pozitivne rezultate tako s stališča upravljanja, saj bi pomenila čezmejno upravljanje, ki jamči avtorstvo različnih politik na lokalni in regionalni ravni, in s stališča socialne kohezije, saj ustvarja več potenciala za zблиžanje različnih jezikovnih in kulturnih skupnosti.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo z naslovom Cilj 3: izziv za teritorialno sodelovanje - prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja, saj je nujno za učinkovitost kohezijske politike. Treba je poudariti pomen ustanovitve evropskih združenj za teritorialno sodelovanje (EZTS) kot ključnega

instrumenta za teritorialno upravljanje, ki odgovarja na potrebo po strukturnem sodelovanju na področju financ, pravnem statusu in upravljanju na več ravneh.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedemintrideset odstotkov in pol evropskega prebivalstva živi v obmejnih regijah, zaradi česar so tri razsežnosti teritorialnega sodelovanja – čezmejno, medregijsko in sosedsko – ključna politika Unije, saj pomaga ozemljem, regijam in državam članicam, da med seboj bolje sodelujejo pri doseganju svojih skupnih ciljev.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravila gospa Sanchez-Schmid, govori o cilju 3: izziv za teritorialno sodelovanje – prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja. O cilju 3, evropskem teritorialnem sodelovanju, lahko razmišljamo kot o „revnem sorodniku strukturnih skladov“. Kljub dejstvu, da prebivalstvo na čezmejnih območjih dosega skoraj 200 milijonov, je za ta cilj namenjenih le 2,5 % kohezijskih sredstev. Glede na to, da je kohezijska politika EU del solidarnostnega okvira, ki vključuje 27 držav članic in njihovih 271 regij in da je njen namen končati gospodarska in socialna razhajanja, ki so prisotna znotraj njih, je bistvenega pomena, da naslednji večletni finančni okvir poveča sredstva, namenjena za ta cilj, saj gre za regije z resnimi problemi konkurenčnosti, ki pa so bistvene za trajnost EU. Zato se strinjam s predlogom poročevalke, da se „teritorialno sodelovanje“ okrepi s povečanjem skupnega proračuna z 2,5 % na najmanj 7 % s sprejetjem ukrepov, ki bodo poenostavili izvajanje programov in ustanovili evropska združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS), ki so temeljna za delovanje čezmejnih sistemov upravljanja.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Pomen teritorialnega sodelovanja se je nedavno bistveno povečal zaradi splošnih predpisov o strukturnih skladih in začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe. Njegov cilj je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire ter ublažiti tako imenovani vpliv meja med državami in regijami, da se lahko na skupne izzive odzivajo kot povezana enota. Bistveno je, da ohranimo odnos med tremi osnovnimi elementi – čezmejnim sodelovanjem, nadnacionalnim sodelovanjem in medregionalnim sodelovanjem – saj ima vsako svojo utemeljitev in koristi. V prizadevanju, da bi izpolnili načelo teritorialne kohezije, moramo bolje izpolniti cilj teritorialnega sodelovanja in standardnih postopkov. Da bi lahko teritorialno sodelovanje uspešno izvajali in razvili, mora kot pomembna evropska ideja prav tako biti neke vrste simbolično utelešenje EU za vse državljane.

Nathalie Griesbeck (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Pozdraviti želim sprejetje tega poročila in poudariti pomen cilja 3 o teritorialnem sodelovanju v kohezijski politiki Evropske unije. Naš parlament poziva k povečanju deleža strukturnih skladov, namenjenih za ta cilj – s sedanjih 2,5 % na 7 % – in to stališče močno podpiram. Cilj 3 je treba ohraniti in, kar je še pomembneje, razviti, da si lahko prizadevamo za povezovanje ozemlja Skupnosti čez nacionalne meje. Kot poslanka, ki predstavlja volilno okrožje, na katerega čezmejna vprašanja zelo vplivajo, in kot nekdo, ki prihaja iz edine francoske regije, ki meji na tri druge države članice, se zelo zanimam za ta vprašanja in projekte čezmejnega sodelovanja. Ta področja teritorialnega sodelovanja so prednostna področja za evropsko sodelovanje, zlasti čezmejno sodelovanje. Na teh območjih so meje, omejitve in ovire manj „resnične“. Ker postajajo ta območja sodelovanja prave projektne cone, imajo temeljno vlogo pri utrjevanju vezi na lokalni ravni, med partnerji iz različnih držav članic in med državljani, ki se zblizujejo, da bi rešili skupne probleme. Teritorialno sodelovanje je treba spodbujati.

Mathieu Grosch (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Čezmejno sodelovanje je v obmejnih regijah bistvenega pomena. Zato je treba okrepiti regiji Euregio in SaarLorLux. Zato pozdravljam ohranitev čezmejnega sodelovanja kot ključnega elementa v strukturalni politiki.

Zlasti pozdravljam ta poziv, da se vsaj 70 % sredstev iz proračuna po eni strani porabi za teritorialno sodelovanje in da se sredstva za teritorialno sodelovanje povečajo z 2,5 % ravni iz sedanjega programskega obdobja na vsaj 7 % celotnih proračunskih sredstev v naslednjem programskem obdobju.

Poleg tega bo ustanovitev evropskih zavezništev za teritorialno sodelovanje lažja, ker bo ta nov instrument lokalnim upravam in državljanom olajšal dostop do večjega sodelovanja, od katerega bodo imele koristi mnoge regije, zlasti obmejne regije.

Na splošno predstavlja to poročilo pomemben korak k zagotovitvi prihodnosti čezmejne politike v EU in bo omogočilo nemško govoreči skupnosti v Belgiji kot obmejnemu območju, da še okrepi in izboljša partnerstvo z obmejnimi regijami.

V zvezi s kohezijsko politiko sem zadovoljen, da je odbor sprejel moj predlog, da bi se strukturalni skladi, namenjeni za promet, morali bolj osredotočiti na splošno usmeritev EU prometne politike. To bi prav tako lahko pospešilo pomembne projekte na obmejnih območjih.

Brice Hortefeux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Obmejne regije, ki predstavljajo 37,5 % evropskega prebivalstva, so ključnega pomena za povezovanje in za gradnjo mostov med evropskimi državljani. Uspeh teritorialnega sodelovanja je zdaj dobro uveljavljen. Ta cilj, zastavljen leta 2007, ki ima za obdobje 2007-2013 na razpolago proračun v višini 8,5 milijarde, porazdeljene med čezmejne, nadnacionalne in medregijske programe, omogoča 271 evropskim regijam, da koristijo občutno financiranje, katerega namen je razviti in okrepiti skupne projekte in prebroditi različne naravne meje in ovire, kot so meje na kopnem in morju ter upravne ovire, ki vplivajo na vsakodnevno življenje naših državljanov.

Ne dvomim, da bo poročilo gospe Sanchez-Schmid, ki je bilo sprejeto z veliko večino, vplivalo na delo Evropske komisije pri pripravi zakonodajnih predlogov, ki jih bo predstavila septembra. To poročilo poudarja potrebo po ohranitvi prevladujočega statusa čezmejnega stebra in razvoju pobud za spodbujanje velikih čezmejnih in nadnacionalnih projektov, kot so vseevropska prometna omrežja (TEN-T). To so priporočila, s katerimi se popolnoma strinjam, in zato bi še enkrat rad pohvalil kakovost tega poročila, ki je uspelo pridobiti široko medstrankarsko podporo.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker je finančni okvir za obdobje 2007–2013 cilj teritorialnega sodelovanja označil za enega izmed treh stebrov politične kohezije Evropske unije, ki je nasledil nekdanjo pobudo Skupnosti INTERREG. Pozneje je teritorialna kohezija, skupaj s socialno in ekonomsko, v členu 174 Pogodbe postala eden izmed treh sestavnih delov kohezijske politike. S tem se je utrdil njen položaj kot ene glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Cilj teritorialnega sodelovanja je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med območji in regijami ter zmanjšati učinek meja, da bi se regijam omogočilo skupno odzivanje na skupne izzive, ki so lahko teritorialni (storitve, infrastruktura, prostorsko načrtovanje in urejanje), globalni (globalizacija, podnebne spremembe), ekonomski ali socialni. Teritorialno sodelovanje prinaša evropsko dodano vrednost in ima ključno vlogo pri krepitvi notranjega trga in

evropskega povezovanja na področju številnih sektorskih politik in strinjam se, da naj teritorialno sodelovanje ostane eden od stebrov kohezijske politike.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Instrument „teritorialnega sodelovanja“, kot prav tako poudarja strategija Evropa 2020, ima ključno vlogo pri krepitvi notranjega trga in spodbujanju evropskega povezovanja v različnih sektorskih politikah EU. Glasoval sem za to poročilo, da bi ti cilji lahko v bližnji prihodnosti postali resničnost in bi spodbujali uravnoteženo rast ne le v različnih sektorjih, temveč tudi na območjih Evrope, za katere je pogosto značilna heterogenost na ravni ozemeljskega razvoja. S tem namenom potrebujemo sredstva – in treba jih je dodeliti na podlagi uravnoteženih meril – saj gre za učinkovito sinergijo med čezmejnimi in nadnacionalnimi območji, da lahko lokalne potrebe usklajujemo s tistimi, ki imajo širši obseg. Prepričan sem, da bi ogromna kulturna, zgodovinska in jezikovna dediščina EU morala postati prepoznavna, če bomo presegli fizične in ozemeljske ovire: to je tiste vrste sodelovanje, ki je temelj naše vizije demokratičnih načel in enotnosti v raznolikosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki.* – (RO) Ta resolucija Evropskega parlamenta o cilju 3 je pomembna zaradi odstranjevanja upravnih in zakonodajnih ovir, ki so trenutno prisotne med državami članicami.

Namen teritorialnega sodelovanja, kot pravi poročilo, je doseči sodelovanje med državami članicami pri storitvah in infrastrukturi ter pri mestnem, regionalnem, gospodarskem in socialnem načrtovanju. To sodelovanje nudi potencial po ustvarjanju bližjega in trajnejšega združevanja držav članic EU.

Cilj 3 ponuja kompleksen in večdimenzionalen model, ki združuje partnerje iz različnih držav članic in zahteva poseben, ločen in enoten pristop in izvajanje v državah članicah, ki bosta povečala kohezijo med njimi.

Nenazadnje to poročilo poudarja pomembno dejstvo. Treba je pritegniti, spodbuditi in vključiti partnerje iz zasebnega sektorja z namenom doseči to teritorialno sodelovanje, saj veliko storitev in infrastrukture upravljajo in si lastijo partnerji iz tega sektorja.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *v pisni obliki.* – (PL) Evropsko čezmejno sodelovanje je zdaj del kohezijske politike. Po eni strani prispeva k pripravi nadnacionalnih projektov in strategij EU in po drugi pomaga zmanjšati ovire med ozemlji in regijami. Prepričana sem, da je učinkovito teritorialno sodelovanje pomembno ne le znotraj Unije, temveč predvsem na območjih, ki mejijo z državami članicami Evropske unije. Poleg tega bomo med poljskim predsedovanjem Svetu Evropske unije imeli priložnost spodbujati uravnotežena načela za izvajanje programov obmejnega sodelovanja na notranjih in zunanjih mejah EU.

V zvezi z navedenim menim, da je poročilo gospe Sanchez-Schmid o izzivu za teritorialno sodelovanje – prihodnji načrt čezmejnega, medregijskega in sosedskega sodelovanja pomemben prispevek k prizadevanjem glede regionalne politike in glasovala sem za njegov sprejem.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Splošni predpisi o strukturnih skladih in začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe so bistveno povečali pomen teritorialnega sodelovanja, saj so ga spremenili v enega od treh stebrov kohezijske politike EU. Kohezijska politika bi gotovo morala odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med območji in regijami ter zmanjšati „učinek meja“, da bi se regijam omogočilo skupno odzivanje na skupne izzive, naj bodo teritorialni, globalni, ekonomski ali socialni.

Vsi upamo, da je ukrepe sodelovanja mogoče usklajevati na vseh ravneh upravljanja v povezavi s strategijo Evropa 2020, ki izpolnjuje zahteve ozemelj, in z ostalimi obstoječimi ozemeljskimi strategijami. Da bi pravilno izvajali načelo teritorialnega sodelovanja in da bi povečali evropsko dodano vrednost sredstev, dodeljenih v skladu s cilji "konvergence" in "regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja", menimo, da je potrebna večja usklajenost med ciljem „teritorialnega sodelovanja“ in splošnimi cilji.

Strinjamo se z idejo uporabe „teritorialnega“ pristopa na začetku programskega obdobja, da bi sredstva, namenjena za konvergenco ter konkurenčnost in zaposlovanje, usmerili v vnaprej določene in sprejete prednostne projekte, kot so vseevropska prometna omrežja, ki se bodo izvajali s partnerji pri teh programih, v skladu z načeli upravljanja na več ravneh in partnerstva.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Treba je povečati teritorialno sodelovanje, ob upoštevanju njegovega vpliva na kohezijsko politiko. Vendar moramo pri povečevanju proračuna za to programsko obdobje jasno opredeliti proračunske postavke, ki bodo prejele manj sredstev, ne da bi škodovali izvajanju ciljev kohezijske politike. Teritorialno sodelovanje odpravlja upravne in zakonodajne ovire med ozemlji in regijami in pomaga obravnavati vprašanja, povezana s teritorialno, ekonomsko in socialno kohezijo. Poleg tega mora sodelovanje med obmejnimi regijami ostati prednostna naloga v primerjavi z ostalimi področji. Posledično je treba povečati sredstva za njegovo izvajanje. Menim, da je potrebno več prožnosti pri uporabi omejitve na 150 km za obalne in obmorske regije. Pri razvoju in izvajanju strategij velikega obsega je treba upoštevati različne programe regijskega sodelovanja. Poleg tega bi Komisija morala preučiti rezultate izvajanja prvih makroregionalnih strategij. Teritorialno sodelovanje je tesno povezano z zunanjimi mejami Evrope in zato je treba doseči boljše sinergijo med pobudami v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj in ostalimi sporazumi za sodelovanje, ustvariti ugodnejše možnosti za financiranje in izvajati novo sosedsko politiko. Treba je opozoriti, da izvajanje programov teritorialnega sodelovanja trenutno zavira dejstvo, da vključuje veliko različnih organov. Prav tako je treba poenostaviti pravila o reviziji in nadzoru.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *v pisni obliki*. – Izboljšano sodelovanje med državami članicami EU na dvostranski, regionalni in medregijski ravni ni le bistveni del mandata Evropske unije, temveč je tudi vedno bolj pomembno za ohranjanje solidarnosti EU pri reševanju vedno večjega števila vprašanj. To resolucijo sem podprl, ker priznava, da moramo poenostaviti elemente izvajanja teh ravni sodelovanja in vključiti zasebne akterje, zlasti v zvezi s sodelovanjem pri gospodarskem razvoju. Države članice EU bodo še naprej imele velike koristi od okrepjenih sredstev za sodelovanje z ostalimi državami članicami. Skupaj s poročevalko pozivam Evropsko komisijo, da poglobljeno preuči rezultate izvajanja prvih makroregionalnih strategij.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Prihodnja agenda čezmejnega, nadnacionalnega in medregijskega sodelovanja je strateško pomembna pri opredelitvi ciljev vsake ozemeljske realnosti v Evropi in načinov, kako jih lahko dosežemo. „Teritorialno sodelovanje“ je dodana vrednost, ki utira pot k uresničevanju možnosti regije in povečevanju njene konkurenčnosti. Glasujem za poročilo, ker menim, da je pomembno opredeliti cilje, ki jamčijo zadostno dodelitev sredstev za programe sodelovanja in za popolno zadovoljitev potreb vsakega področja z vključitvijo najpomembnejših regionalnih projektov.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) „Teritorialno sodelovanje“ je postalo eden od treh stebrov kohezijske politike EU in nadomešča pobudo Skupnosti

INTERREG. Pozneje je v členu 174 Lizbonske pogodbe teritorialna kohezija, skupaj s socialno in ekonomsko, postala eden izmed treh sestavnih delov kohezijske politike. To je ena od glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Cilj te politike je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med območji in regijami ter zmanjšati učinek meja, da bi se regijam omogočilo skupno odzivanje na skupne izzive, ki so lahko teritorialni (storitve, infrastruktura, prostorsko načrtovanje in urejanje), globalni (globalizacija, podnebne spremembe), ekonomski ali socialni. Poročilo sem podprla zaradi njegovega bistva, zlasti: okrepitve cilja „teritorialnega sodelovanja“ z organizacijo teritorialne kohezije v vseh fazah načrtovanja in v skladu s strategijo Evropa 2020; s sprejemom teritorialnega pristopa; s spodbujanjem ustanovitve evropskih združenj za teritorialno sodelovanje (EZTS); s poenostavitvijo izvajanja te politike in omogočanjem njegove prepoznavnosti v Evropi so razlogi za mojo podporo.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Splošni predpisi o strukturnih skladih in začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe so bistveno povečali pomen teritorialnega sodelovanja v zadnjih petih letih, saj so ga spremenili v enega od treh stebrov kohezijske politike EU. (LT) Finančni okvir za obdobje 2007-2013 je cilj teritorialnega sodelovanja označil za enega izmed treh stebrov politične kohezije Evropske unije, ki je nasledil nekdanjo pobudo Skupnosti INTERREG. Pozneje je v členu 174 Pogodbe teritorialna kohezija, skupaj s socialno in ekonomsko, postala eden izmed treh sestavnih delov kohezijske politike in predstavlja eno glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Cilje je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med območji in regijami ter zmanjšati „učinek meja“, da bi se regijam omogočilo skupno odzivanje na skupne izzive, naj bodo teritorialni, globalni, ekonomski ali socialni. Cilj 3 omogoča kompleksno in večdimenzionalno sodelovanje, ki združuje partnerje iz različnih držav članic. Zato je potrebna poenostavitev pravil revizije in nadzora. Da bi teritorialno sodelovanje za vse državljane postalo simbolično utelešenje EU in da bi oblikovalci politike in uradniki poznali praktične vidike teritorialnega sodelovanja, ki lahko vplivajo na njihovo delo, glasujem za ta predlog.

Fiorello Provera (EFD), v pisni obliki. – (IT) Strinjam se s poročevalko, ki pripisuje velik pomen „teritorialnemu sodelovanju“, katerega cilj je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med regijami ter zmanjšati učinek meja in spodbujati njihov skladen razvoj. Ta nov pristop se bo prav tako uporabljal za gorske regije, ki bi podobno lahko imele vodilno vlogo pri uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020. Da pa bi te cilje lahko izpolnili, bodo programi teritorialnega sodelovanja morali biti poenostavljeni, lokalne oblasti in javnost pa bodo morali biti vključeni s spodbujanjem boljše komunikacije preko velikih medijev in informativnih kampanj.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Za. Osnutek besedila poročevalke na splošno sovпада s stališčem naše skupine glede cilja 3. Predlogi sprememb naše skupine, ki jih je Odbor za regionalni razvoj sprejel, so: poziv k izvajanju določene prožnosti pri uporabi omejitve na 150 km za obalne in obmorske regije v okviru čezmejnega sodelovanja; priporočilo glede prve ocene obstoječih EZTS, da se iz prvih izkušenj česa naučimo; zgodovinsko pogojeno jezikovno in kulturno bližino obmejnih regij različnih držav članic je treba ceniti in uporabiti za krepitev čezmejnega sodelovanja.

Oreste Rossi (EFD), v pisni obliki. – (IT) „Teritorialna kohezija“ je eden od stebrov kohezijske politike EU, katere cilj je odstraniti fizične, upravne in zakonodajne ovire med območji in regijami ter zmanjšati učinek meja, da bi se regijam omogočil skladen razvoj in skupno odzivanje na skupne izzive. V skladu z logiko strategije Evropa 2020 je

pomembno boljše razporejanje sredstev, da bi se primerno odzvali na potrebe in posebnosti evropskih ozemelj. Iz teh razlogov glasujem za poročilo.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki.* – (PT) Od leta 1986 je cilj kohezijske politike okrepiti gospodarsko in socialno kohezijo med različnimi državami članicami EU. Vendar sta Lizbonska pogodba in nova strategija Evropa 2020 opredelili tretjo razsežnost, imenovano „teritorialna kohezija“, ki za celovitejši razvoj 271 regij, obravnavanih kot območij, kjer živijo ljudje, spodbuja funkcionalni pristop. Menim, da bi teritorialna kohezija morala prispevati k odpravi fizičnih, upravnih in zakonodajnih ovir med evropskimi regijami in bi morala spodbujati skladen evropski razvoj ter večje sodelovanje preko skupnih projektov med različnimi regijami, ki imajo podobne lastnosti in razvojne cilje. Prav tako bi poudaril, da bi ozemeljske strategije morale biti neposredno povezane s smernicami vseevropskih prometnih omrežij, s strategijami celostne pomorske politike in s strategijo Evropa 2020, da bi zgradili pametno, trajnostno in vključujočo Evropo. Nazadnje se popolnoma strinjam z idejo, da je treba pripraviti akcijski načrt za najbolj oddaljene regije EU in vzpostaviti večsektorska načela, ki podpirajo njihov skladen razvoj in pomagajo zmanjševati ozemeljske razlike z ostalimi evropskimi regijami.

Angelika Werthmann (NI), *v pisni obliki.* – (DE) Sofinanciranje čezmejnih, nadnacionalnih in medregijskih projektov pooseblja EU. Poročevalka je predlagala vrsto izboljšav, ki se ukvarjajo s predhodno obravnavanimi slabostmi. Glasovala sem za to poročilo.

Iva Zanicchi (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Glasovala sem za poročilo, ki ga je predstavila gospa Sanchez-Schmid. Poročilo poudarja dodano vrednost „teritorialnega sodelovanja“ in njegovega potenciala za spodbujanje konkurenčnosti. Medtem ko poročilo ohranja izvirno strukturo cilja 3, predlaga povečanje sredstev in opozarja na posebne potrebe obmejnega prebivalstva. Strateški pristop in odgovor, usmerjena v potrebe in posebnosti vsake regije, se lahko zajamčita z dodelitvijo sredstev na podlagi usklajenih meril za vsak program teritorialnega sodelovanja.

Poročilo: Georgios Stavrakakis (A7-0141/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *v pisni obliki.* – (PT) Trdno verjamem, da lahko učinkovit strateški okvir zagotovi skupni pristop in izkoristi sinergije med vsemi ukrepi, ki podpirajo cilje kohezijske politike, kot je tisti, opredeljen v pogodbah, in tako bolje služi ljudem EU in izpolnjuje njihova pričakovanja. Poročilo delno ustvarja te sinergije, zato ga podpiram.

Elena Oana Antonescu (PPE), *v pisni obliki.* – (RO) Potreba po večji prožnosti pri uporabi sredstev in po upravni kulturi, ki spodbuja večdisciplinaren pristop in poenostavitev upravljanja skladov je temeljna za vzpostavitev skupnega strateškega okvira za strukturne sklade. V zvezi s sinergijami med strukturnimi skladi je Evropski parlament vztrajal, da je treba preprečiti visoko koncentracijo zmožnosti v gospodarskih grozdih in najrazvitejših regijah EU. Mislím, da je med različnimi sektorskimi politikami potreben celovit pristop, da bi dosegli čim boljši rezultat za gospodarsko rast in razvoj, zmanjšanje razlik med regijami, ustvarjanje delovnih mest, večjo kakovost življenja, usposabljanje delavcev za nova delovna mesta, socialno in teritorialno kohezijo in izvajanje evropskega socialnega modela, ki je kohezijski in konkurenčni element evropskega gospodarstva. Osredotočanje skupnega delovanja skladov na regionalni ali lokalni ravni povečuje njihovo dodano vrednost in omogoča lokalnim udeležencem, da določene dejavnosti prilagajajo dejanskim

gospodarskim in socialnim potrebam ter s tem zaposlitvenim razmeram v vseh posameznih regijah. Zato sem glasovala za to poročilo.

Sophie Auconie (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Vsi, ki se ukvarjajo s kohezijsko politiko, se strinjajo, da vzporedni obstoj več evropskih skladov – Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada, Kohezijskega sklada, Evropskega sklada za ribištvo in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja – vedno ne omogoča optimalnega upravljanja s sredstvi Evropske unije. Glasovala sem za to poročilo, ker predlaga zanimive načine za doseganje nujnega cilja povečanja skladnosti med temi orodji. Za ta pristop, ki ga podpira Evropska komisija, imam veliko upanje, da bo vključen v prihodnje predloge Komisije glede zakonodajnega okvira, ki se bo uporabljal za prihodnjo kohezijsko politiko (2014-2020).

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Čeprav zdaj razmišljamo in razpravljamo o naslednjem večletnem okviru, je bilo pomembno ponoviti dejstvo, da kohezijska politika ostaja temeljni vzvod za rast in da se proračun, namenjen zanjo, ne sme zmanjšati. Eden od načinov za uvedbo izboljšav je dvig ravni doslednosti med različnimi instrumenti in politikami, zlasti v zvezi s strategijo Evropa 2020, da bi dosegli boljšo sinergijo med različnimi skladi in tako omogočili regionalno razvojno politiko, ki bo bolj usmerjena k rezultatom. Ena od posledic širjenja sredstev je, da so manj vidna in tako se jih državljanji in zainteresirane strani manj zavedajo; druga je, da to lahko vodi do podvajanj ali neskladij in tako zmanjša celotni vpliv te politike. V tem poročilu smo zato opredelili tri glavne cilje, ki bi jih po našem mnenju mogli doseči: vzpostavitev programov, ki se financirajo iz več skladov, okrepitev tehnične pomoči in priprava evropske smernice. Z izboljšanjem sinergij bomo lahko povečali evropsko dodano vrednost kohezijske politike za lokalne in regionalne partnerje po Evropski uniji, kar bo v zameno državljanom prineslo dodatne ugodnosti.

Sergio Berlato (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Evropska unija je v več resolucijah vztrajala pri potrebi po celovitem pristopu med različnimi sektorskimi politikami, da bi dosegli čim boljši rezultat za rast in razvoj v EU. Najodločnejši poskus usklajevanja prizadevanj iz programov in skladov EU po mojem mnenju izhaja iz obdobja po krizi, v katerega je Evropa vstopila. Prav gotovo je jasno, da nas bo v prihodnosti potreba po konsolidiranju proračunov prisilila, da si prizadevamo za večji učinek razpoložljivih sredstev. Menim, da ta težek trenutek v zgodovini, ki ga doživlja cela Evropa, kljub vsemu predstavlja priložnost za uporabo pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru, da bi dosegli večje sinergije iz programov in skladov EU. Izkušnje iz teh let jasno kažejo, da financiranje gospodarskih dejavnosti, kot so inovacije, raziskave in okolje, iz Evropskega sklada za regionalni razvoj učinkovitejše, če je skrbno usklajevano in povezano z dejavnostmi Evropskega socialnega sklada. Nazadnje bi rad ponovno pozval Komisijo, naj spodbuja kulturo, katere cilj je poenostavitev upravljanja skladov EU.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Morala sem podpreti to poročilo. V teh časih, ko gospodarska in finančna kriza zahtevata previdnejšo porabo, preglednost in varne ter inovativne finance, glede na vedno manjša sredstva in vedno večje socialne potrebe, je poskus učinkovitejše uporabe strukturnih sredstev ne le cilj, temveč tudi moralna dolžnost vseh upravljavcev in predvsem te Evrope, ki jo državljanji dojemajo kot subjekt, ki postaja vedno bolj abstrakten in neuglašen z dejanskimi potrebami ljudi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker racionalizacija porabe poziva k večji učinkovitosti in uspešnosti politik na ravni EU ter na

nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Poleg tega bi v medinstitucijskih pogajanjih o novi finančni perspektivi EU (2014–2020) Evropski parlament moral pripraviti posebne predloge o enotnem strateškem okviru, da bi zagotovil izvajanje ciljev kohezijske politike EU in učinkovitost strukturnih skladov. Pozorni bi morali biti na dejstvo, da je gospodarska in finančna kriza še povečala nujno potrebo po ukrepih v sektorjih, zajetih v Evropskem socialnem skladu (ESS), ki zlasti spodbuja zaposlovanje, poklicno preusmeritev, socialno vključevanje in zmanjšanje revščine. Poleg tega bi rada poudarila, da je ESS kot podporni instrument za stalno usposabljanje, pridobitev kvalifikacij in poklicne usmeritve treba obravnavati kot temeljno sredstvo – ki dejansko ni popolnoma izkoriščeno – za spodbujanje celovite in učinkovite rasti in na znanju temelječe konkurenčnosti za Evropo. Izdatke na področju kohezijske politike je treba racionalizirati z zmanjšanjem razdrobljenosti instrumentov financiranja in s spodbujanjem večjega dopolnjevanja med različnimi instrumenti financiranja. Poleg tega moramo upoštevati predlog Komisije za boljše določanje prednosti in tematsko koncentracijo EU in nacionalnih virov glede številnih prednostnih nalog, da bi dosegli učinkovitejše usklajevanje med sredstvi.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Temeljnega pomena je zagotoviti učinkovitost teh in drugih evropskih sredstev, da bi jih Evropejci še naprej podpirali.

Karima Delli (Verts/ALE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam ideje, ki so bile prenesene naprej na podlagi sprejetja tega poročila, za povečanje sinergij med politikami, ki vplivajo na ozemlja, po eni strani in med sredstvi po drugi strani, zlasti s povečanjem financiranja in vzpostavitve večregionalnih programov. Vendar obžalujem, da se vključevanje lokalnih in regionalnih oblasti v proces sprejemanja odločitev ne obravnava kot prednostna naloga. Izboljšanje upravljanja na podlagi dodatnega vključevanja oblasti z decentraliziranimi možnostmi upravljanja je pravi odgovor na potrebo po črpanju, učinkovitosti in poenostavitvi, vse to pa je zaželeno pri izvajanju kohezijske politike.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospodarska, socialna in teritorialna kohezijska politika je eden od temeljnih stebrov EU, ki namerava ne le spodbujati in razviti odličnost z zavzemanjem za inovacije, ampak tudi ustvarjati konvergenco in premostiti vrzeli, tudi na manj razvitih območjih v primerjavi z naprednejšimi. Skupno načrtovanje je bil najbolj inovativen vidik obdobja 2007–2013, zaradi katerega so regije in države članice sprejele celosten pristop med ozemlji in sredstvi kot del svojega strateškega in operacijskega načrtovanja. Vendar ta pomemben pristop v mnogih primerih ovira precejšnja avtonomija in močna konkurenca med različnimi organi, ki so zadolženi za upravljanje vsakega programa, financiranega iz enega sklada. Ker ne uspejo dobro sodelovati, resno ogrožajo ne le dragoceno povezovanje operacij in ukrepov, ki bi lahko bili doseženi, temveč tudi ugodnosti in vpliv, ki bi ga ti ukrepi lahko ustvarili. V naslednjem programskem obdobju bi se morda bilo dobro vrniti k programom, financiranim iz več skladov, ki vključujejo izkušnje, pridobljene pri skupnem načrtovanju in ki spodbujajo skupno in odgovorno upravljanje med različnimi zainteresiranimi stranmi, zadolženimi za regionalni razvoj. Menim, da sprejeto poročilo učinkovito prispeva k tem ciljem.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o povečani učinkovitosti med Evropskim skladom za regionalni razvoj (ESRR) in ostalimi strukturnimi skladi, saj menim, da bi razvoj strukturnega okvira zagotovil skupni pristop in izkoristil sinergije med različnimi skladi, da bi dosegli cilje kohezijske politike, kot jih opredeljujejo pogodbe, in tako izpolnili pričakovanja državljanov.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Parlament poudarja potrebo po povečanju učinkovitosti kombinirane uporabe Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in ostalih strukturnih skladov ter po celostnem pristopu do različnih sektorskih politik. Ker se moramo izogniti zapravljanju virov, kar je še bolj nujno v času resne krize, s katero se srečujemo, je priporočljivo, da iščemo kar največje prednosti sinergij, ki izhajajo iz sredstev, pridobljenih iz strukturnih skladov, in da se izognemo zapravljanju priložnosti zaradi pretiranega varčevanja. To prizadevanje za porabo razpoložljivih sredstev bo prispevalo k izboljšanju priložnosti za trajnostno rast, zmanjšanju razlik med regijami in spodbujanju socialne vključenosti in kohezije med regijami. Vendar do tega ne bo prišlo, če Unija in države članice ne bodo določile jasnih prednostnih nalog in tako preprečile razpršitve sredstev in poudarile vidikov, ki jih je bistveno doseči. Želena prožnost mora spremljati povečan nadzor nad izvajanjem skladov, da bo to narejeno z največjo skladnostjo s pravili strogosti in preglednosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravil gospod Stavrakakis, govori o sedanjih razmerah in potrebi po združevanju prihodnjih sinergij, da bi povečali učinkovitost med Evropskim skladom za regionalni razvoj (ESRR) in ostalimi strukturnimi skladi. V dveh desetletjih so bila sredstva iz strukturnih skladov vložena v različne regije Evrope in so ključno prispevala k izboljšanju kakovosti življenja milijonov Evropejcev. Zdelo se je, da so neusahljiv vir, iz katerega so lahko najbolj prikrajšane regije zadovoljile svoje potrebe po financiranju. Nedavna gospodarska in finančna kriza nas je spametovala in nam pokazala posledice neomejenega potrošništva, ki ga posebljajo netrajnostne naložbe.

Izboljšanje infrastrukture ni vedno tesno povezano z večjim razvojem. Zato je nujno potrebna temeljita ocena vseh tekočih projektov, skupaj s strateško preusmeritvijo sredstev, ki so še na voljo, ob upoštevanju dosežka ciljev strategije Evropa 2020 pri pripravah na naslednji večletni finančni okvir. Podpiram priporočila v tem poročilu, katerih cilj je ustvariti sinergije na podlagi vzpostavitve strateškega instrumenta, ki pokriva vse strukturne sklade in ki je usmerjen k inovacijam in tehnološkemu razvoju, podpiranju podjetij, zlasti malih in srednje velikih podjetij, ter zniževanju upravnih stroškov.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Cilj, ki ga zagovarja to poročilo, je jasen: ustanovitev enotnega strateškega okvira za Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in ostale strukturne sklade, zlasti Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR), za naslednje finančno obdobje po letu 2013, skupaj z njegovim usklajevanjem z ostalimi instrumenti zunanjih vidikov politike EU.

Z ustanovitvijo enotnega strateškega okvira se lahko izgubijo posebne značilnosti in raznolikost upravičenih področij in sektorjev, kar bi odprlo pot omejevanju proračuna EU in zmanjšanju plačil iz skladov, za kar se zavzemajo velike sile EU. Namen novega okvira je spodbujati konkurenčnost in okrepiti povezovanje politik EU, da bi utrdili strategijo Evropa 2020 v korist velikih podjetij in finančnih institucij ter koncentracije in centralizacije kapitala.

Mi bomo še naprej zagovarjali popolno uporabo teh sredstev in njihovo dopolnjevanje, da bi zaščitili in spodbujali proizvodnjo v vseh državah, se borili z brezposelnostjo in spodbujali delovna mesta s pravicami, ustvarjali bogastvo in ga bolje razporejali, zagovarjali kakovostne javne storitve, se borili z revščino in zaščitili mali priobalni ribolov, družinske kmetije ter male in srednje velike kmete.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki . – (PT) To poročilo zagovarja ustanovitev enotnega strateškega okvira za Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in ostale strukturne sklade, zlasti Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR), za naslednje finančno obdobje po letu 2013, skupaj z njegovim usklajevanjem z ostalimi instrumenti zunanjih vidikov politike EU. Treba je upoštevati, da se lahko z ustanovitvijo enotnega strateškega okvira izgubijo posebne značilnosti in raznolikost upravičenih področij in sektorjev, kar bi odprlo pot omejevanju proračuna EU in zmanjšanju plačil iz skladov, za kar se zavzemajo velike sile EU.

Namen tega novega okvira je spodbujanje konkurenčnosti in okrepitev povezovanja politik EU, da bi utrdili strategijo Evropa 2020 v korist običajnih osumljencev: velikih podjetij in finančnih institucij ter koncentracije in centralizacije kapitala.

Mi bomo še naprej zagovarjali popolno uporabo teh sredstev in njihovo dopolnjevanje, da bi zaščitili in spodbujali proizvodnjo v vseh državah, izkoriščali njihov potencial za boj proti brezposelnosti in spodbujanju delovnih mest s pravicami, ustvarjali bogastvo in ga bolje razporejali, zagovarjali kakovostne javne storitve, se borili z revščino in zaščitili mali priobalni ribolov, družinske kmetije ter male in srednje velike kmete.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Evropa je v obdobju po krizi in zato je prav, da si še bolj prizadevamo za usklajevanje dejavnosti sredstev in programov EU. Kar zadeva Evropski socialni sklad, izkušnje jasno kažejo, da je lahko financiranje gospodarskih dejavnosti iz Evropskega sklada za regionalni razvoj učinkovitejše, če je skrbno usklajevano in povezano z dejavnostmi sklada. Treba se je zavedati, da je pri večini programov in ukrepov dober rezultat v veliki meri odvisen od uspešne kombinacije več dejavnikov, od katerih je najpomembnejši človekov razvoj. Sedanji sistem za načrtovanje in izpolnjevanje programov, ki povezuje politike, ki se nanašajo na razvoj človeških virov, zlasti poslovni razvoj malih in srednje velikih podjetij, ter razvoj infrastrukture, služi kot instrument za usklajevanje regij, ki prejemajo pomoč. Vsaka od teh politik bi ločeno dosegla manj kakor dosegajo sedaj vse politike skupaj v celovitem sistemu načrtovanja in izvajanja programov. Vendar pa menim, da moramo uvesti še obširnejši mehanizem za usklajevanje, ki bi prispeval k usklajevanju instrumentov, politik in udeleženih strani. Zaželeno je, da skrbno zasnovani posegi in programi, ki bodo tako izvajani, v celovitem lokalnem pristopu upoštevajo ozemeljske posebnosti in primerjalne prednosti ali posebne značilnosti regij.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Ta dokument sem pozdravil, ker predlaga skupni strateški okvir, in sicer že za naslednje programsko obdobje po letu 2013, in da se izkoristijo sinergije med vsemi ukrepi, ki so temelj za nadalje doseganje ciljev kohezijske politike, kot je opredeljeno v pogodbah, in ki se financirajo iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za ribištvo. Menim, da je kohezijska politika eden od stebrov gospodarske politike EU za dolgoročno naložbeno strategijo in socialno vključenost. Kohezijska politika zagotavlja podporo prikrajšanim regijam in prikrajšanim skupinam ter vodi k uravnoveženemu in usklajenemu razvoju Evropske unije. Evropska dodana vrednost v tem, da imajo lahko vsi koristi od gospodarskih uspehov EU, zato mora kohezijska politika ostati samostojna z izdatnim financiranjem.

Lívía Járóka (PPE), v pisni obliki. – Rada bi pozdravila poročilo gospoda Stavrakakisa o trenutnem stanju in prihodnji sinergiji ESRR in drugih strukturnih skladov za večjo učinkovitost. Večja prožnost pri uporabi sredstev, poenostavitev upravljanja skladov in strateško usklajevanje med instrumenti, politikami in akterji je dolgoletna zahteva in

potrebno orodje za socialno vključevanje marginalnih skupin znotraj kompleksnega političnega okvira celovitih politik, z uporabo vseh finančnih virov EU, ki so na razpolago iz skladov EU, zlasti Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropskega socialnega sklada in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Sprememba zakonodaje, ki ureja Evropski sklad za regionalni razvoj, razširja upravičenost do pomoči za reševanje stanovanjskih problemov prikrajšanih skupnosti in omogoča državam članicam, da pregledajo svoje operativne programe in ponovno prednostno razvrstijo svoje naložbe z uporabo največ 2 % svoje skupne dodelitve iz ESRR za pomoč za reševanje stanovanjskih problemov prikrajšanih skupnosti za zamenjavo in prenavo. Države članice morajo v celoti izkoristiti to priložnost, da bi dopolnile svoja prizadevanja za zagotovitev učinkovitega socialnega vključevanja najranljivejših in Evropska komisija bi morala pripraviti poseben akcijski načrt za to uredbo, da bi pospešila porabo sredstev in pripravila poročilo o njihovi uporabi.

Giovanni La Via (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Kohezijska politika je eden od stebrov gospodarske politike EU. Zagotavlja podporo prikrajšanim regijam in prikrajšanim skupinam ter vodi k uravnoveženemu in usklajenemu razvoju Evropske unije, prav tako predstavlja potek ukrepov, ki je zelo pomemben za 27 držav članic, od katerih se zahteva, da določijo strateške smernice o teritorialnem razvoju preko vedno dejavnejšega vključevanja socialnih partnerjev. Moj glas za to poročilo potrjuje, da verjamem v ta cilj, pa tudi, da se zavedam potrebe po poenostavitvi določb na nacionalni in regionalni ravni, da bi izvajali projekte v skladu z določenimi roki, preprečevali birokratske zamude in zmanjšali upravna bremena ter s tem povečali svojo absorpcijsko zmogljivost.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Stroga, pravilno financirana kohezijska politika zagotavlja ključni instrument za doseganje ciljev strategije Evropa 2020. To vodi v dobro zasnovano, dolgoročno naložbeno strategijo, ustvarja dodano vrednost, spodbuja socialno vključenost in hkrati uravnovežen razvoj po vsej Evropski uniji.

Mislim, da moramo države članice in regije podpreti s spodbujanjem sinergije med strukturnimi, socialnimi in ruralnimi politikami. Vzpostavitev skupnega strateškega okvira za naslednje finančno programsko obdobje bi ponudila okrepljen pristop in bolje spodbudila sinergije med ukrepi, izvajanimi v evropskih regijah, katerih namen je podpreti cilje politik EU.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Evropska unija potrebuje nove sinergije in celovit pristop med različnimi sektorskimi politikami, da bi dosegli čim boljši rezultat za rast in razvoj. Potrebna je večja zavezanost regionalni politiki, ki je prožnejša in povezana z ostalimi instrumenti in programi. Menimo, da je financiranje inovacij, raziskav, malih in srednjih podjetij, okolja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj učinkovitejše, če je skrbno usklajevano in povezano s splošnimi socialnimi dejavnostmi. To je uspešno celovito načrtovanje. Zapletenih problemov ni mogoče reševati zgolj z enostranskim pristopom. Razdrobljen pristop lahko vodi do prekrivajočih se ali celo nasprotujočih si politik, protislovnih javnih ukrepov ali, še huje, podvajanja sredstev.

Menimo, da je za izkoriščanje potenciala regij, ki zaostajajo, bistveno skupno načrtovanje in izvajanje strukturnih skladov in Kohezijskega sklada ter njihovo boljše povezovanje s skladom za razvoj podeželja in skladom za ribištvo. Večja prožnost, novi večdisciplinarni pristop in poenostavitev upravljanja skladov bi lahko bili ključ do uspeha pri naši razvojni in teritorialni kohezijski politiki.

Barbara Matera (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospoda Stavrakakisa, ker menim, da bi uporaba različnih evropskih skladov, ki so na voljo za izvajanje regionalnih politik, morala biti lažja. V mislih imam zlasti razvoj sinergij za celosten pristop med različnimi sektorskimi politikami, ki so prisotne na področju regionalne politike, kot poudarja poročilo. Potreba po krepitvi vpliva na vsa razpoložljiva sredstva je še nujnejša zaradi sedanje gospodarske in finančne krize. V tem smislu poročilo predlaga enotni strateški okvir za Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP, Evropski socialni sklad (ESS) in Evropski sklad za ribištvo (ESR). Zagotovitev skupnega pristopa za te različne regionalne sklade bo prav tako preprečevala prekrivanje in zmedo v zvezi s tistimi gospodarskimi subjekti na regionalni in lokalni ravni, ki se zanimajo za prejem evropskih sredstev za določen projekt. Poleg tega bo sprejem sistematičnega in sinergijskega pristopa med različnimi evropskimi regionalnimi skladi prispeval k sprejetju ciljev kohezijske politike in s tem zmanjšanju razlik v razvitosti med evropskimi regijami ter olajšal socialno vključevanje.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Kar najbolj si moramo prizadevati, da bi ustvarili ugodno okolje za vse države članice, da lahko izkoristijo pomoč, ki jo zagotavljajo Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in ostali strukturni skladi. Da bi izvajali cilje kohezijske politike, moramo opredeliti sinergije med temi skladi, obravnavati vprašanja v zvezi z usklajevanjem in poenostaviti pravila upravljanja skladov. Posledično je po letu 2013 zelo pomembno, da delujemo v skladu s skupnim pristopom in vzpostavljenim enotnim strateškim okvirjem. Prav tako je treba zmanjšati razdrobljenost instrumentov financiranja za zagotovitev racionalizacije porabe kohezijskega sklada. Treba je opozoriti, da kohezijska politika jamči za trajnostni in dolgoročni razvoj Evropske unije, zato mora ostati neodvisna ter prejeti več sredstev. Večjo pozornost je treba nameniti Evropskemu socialnemu skladu (ESF), ki veliko prispeva k učinkoviti rasti in na znanju temelječi konkurenčnosti. Menim, da mora biti kohezijska politika bolj usmerjena v rezultate in manj osredotočena na pravilnost izdatkov in postopkov.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Evropska kohezijska politika je in bo ostala temeljni kamen oprijemljivih ukrepov EU v njenih regijah ter glavni vir naložb v realno gospodarstvo, ki lahko pomaga Evropi in njenim regijam, da si bodo opomogle od krize in ponovno postale konkurenčne. Evropski sklad za regionalni razvoj in ostali strukturni skladi so veliko dosegli, vendar za Evropsko unijo lahko in morajo narediti več in bolje. Ob upoštevanju tega se strinjam z vsebino in strukturo poročila gospoda Stavrakakisa, ki ga podpiram. Zlasti se strinjam z namigi in predlogi gospoda Stavrakakisa, katerih namen je učinkovitejša uporaba skladov EU. Upam, da bo Evropska komisija upoštevala zahtevo Parlamenta, zlasti v zvezi z novo finančno perspektivo za 2014–2020.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na sedanji gospodarski položaj bi morali gledati kot na priložnost za preoblikovanje vsega, kar bi lahko bilo učinkovitejše, ter se trdovratno boriti z vsako obliko zapravljanja časa in virov, in to z večjo legitimnostjo. Potreba po utrditvi javnih proračunov nas bo v prihodnjih letih prisilila k večji inovativnosti in prizadevanju za doseganje večjega učinka iz razpoložljivih sredstev. To poročilo, za katerega sem glasovala, je odsev sedanjih razmer in potrebe po prihodnjih sinergijah, da bi okrepili učinkovitost med skladi. Treba je izboljšati usklajevanje teh skladov.

Upravljanje instrumentov kohezijske politike EU poteka znotraj skupnega okvira, ki sega od strateških smernic do plačil in predložitve poročil. Vendar je treba povečati usklajevanje med instrumenti kohezijske politike in drugimi instrumenti. Strinjam se z ustanovitvijo celovitega sistema načrtovanja in izvajanja, ki vključuje vsa področja politik. Za uspešno

celovito načrtovanje je treba razumeti, da lahko zapletene probleme rešimo le z večstranskim pristopom. Brezposelnosti ni mogoče rešiti le z usposabljanjem brezposelnih: treba je vzpostaviti tudi politike za ustvarjanje delovnih mest, kot je pomoč malim in srednjim podjetjem ali novim podjetjem.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Reforma strukturne politike za programsko obdobje 2007–2013 je privedla do ločitve razvoja podeželja od splošnega okvira strukturnih skladov. Ta ločitev ne sme povzročiti podvajanja ali opuščanja ciljev, zagotovljene pa morajo biti razvojne možnosti tako za podeželje kot za mesta, vendar so dejstva s terena o tem protislovna. Učinkovitost politik za razvoj podeželja terja skrbno usklajevanje s podobnim izvajanjem ukrepov tako v okviru Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja kot v okviru instrumentov regionalne politike. Potreben je skupni strateški okvir za Evropski sklad za regionalni razvoj, Kohezijski sklad, Evropski socialni sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za ribištvo, ki bi zagotovil skupni pristop in povečal sinergije med vsemi omenjenimi finančnimi instrumenti. Cilj kohezijske politike je zmanjšati razlike med regijami in spodbujati socialno vključevanje v imenu usklajenega in uravnoveženega razvoja. Glasoval sem za, da bi zagotovil boljše usklajevanje skladov in da bodo regionalni in lokalni organi vključeni v razvoj in izvajanje pogodb o partnerstvih.

Fiorello Provera (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Gospodarska, socialna in teritorialna kohezija so temeljna načela pri določanju vseh politik in dejavnosti EU. Strinjam se s poročevalcem, da nas bo gospodarska kriza prisilila k večji inovativnosti in prizadevanju za doseganje večjega učinka iz razpoložljivih sredstev. Inovacije pomenijo ustvarjanje novih sinergij in celovitega pristopa med različnimi sektorskimi politikami, da bi dosegli čim boljši rezultat za rast in razvoj.

Zlasti se strinjam s trditvijo poročevalca, da sinergije in usklajevanje ne predvidevajo enotne rešitve za vsa področja, temveč terjajo tesno strateško usklajevanje med instrumenti, politikami in akterji, da bi pripravili skrbno zasnovane posege in programe, ki v celovitem lokalnem pristopu upoštevajo ozemeljske posebnosti in primerjalne prednosti ali posebne značilnosti regij.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Danes smo med plenarnim zasedanjem Evropskega parlamenta v Bruslju glasovali o poročilu o trenutnem stanju in prihodnji sinergiji ESRR in drugih strukturnih skladov za večjo učinkovitost. Resolucija, ki jo je sprejel Odbor za regionalni razvoj, predlaga skupni strateški okvir, in sicer že za naslednje programsko obdobje po letu 2013, da se zagotovi skupni pristop in izkoristijo sinergije med vsemi ukrepi, ki so temelj za nadaljnje doseganje ciljev kohezijske politike, kot je opredeljeno v pogodbah, in ki se financirajo iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za ribištvo.

Poudarja, da so boljše sinergije med strukturnimi skladi potrebne za doseganje ciljev strategije Evropa 2020, pa tudi in predvsem ciljev kohezijske politike. Poročilo gospoda Stavrakakisa poziva, da je treba ukrepe za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in ukrepe za trajnostni razvoj ribiških področij iz Evropskega sklada za ribištvo združiti v skupni okvir z drugimi skladi in da je treba usklajevanje povečati med instrumenti kohezijske politike kot takimi in dejavnostmi, ki se izvajajo pod projekti sedmega okvirnega programa in varovanja ključne infrastrukture.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Za. To besedilo poziva, naj se predlaga skupni strateški okvir, in sicer že za naslednje programske obdobje po letu 2013, in naj se izkoristijo sinergije med vsemi ukrepi, ki so temelj za nadaljnje doseganje ciljev kohezijske politike, kot je opredeljeno v pogodbah, in ki se financirajo iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, Kohezijskega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za ribištvo. poleg tega poudarja, da mora biti cilj kohezijske politike trajnostna, pametna in vključujoča ter ozemeljsko in socialno enakomerno razporejena gospodarska rast, zmanjšanje razlik med regijami, ustvarjanje delovnih mest, večja kakovost življenja, usposabljanje delavcev za nova delovna mesta, med drugim tudi na področju trajnostnega gospodarstva, socialna in teritorialna kohezija in izvajanje evropskega socialnega modela, ki je kohezijski in konkurenčni element evropskega gospodarstva.

Oreste Rossi (EFD), v pisni obliki. – (IT) Cilj kohezijske politike je pametna, trajnostna in vključujoča rast, enakomerno porazdeljena po Evropi, in zmanjševanje razlik med regijami. Za povečanje sinergij bi morali sprejeti enoten strateški okvir, ki bo okrepil povezovanje politik EU za namene izvajanja strategije Evropa 2020. Celovito načrtovanje omogoča takšno uporabo strukturnih skladov, ki bo spodbujala cilje kohezijske politike. Eden od ciljev, ki bo dosežen, je prerazporeditev evropskih sredstev, ki niso bila porabljena v določenih regijah, v druge, uspešnejše regije, vendar še vedno znotraj iste države.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Podprla sem resolucijo o stanju in prihodnjih sinergijah za večjo učinkovitost ESRR in drugih strukturnih skladov. Raziskave, izvedene na Poljskem, ki naj bi opredelile ovire za porabo strukturnih skladov, so pokazale, da sta dve glavni oviri pomanjkanje natančnih informacij in birokratski sistem uporabe sredstev EU ter poročanja o njihovi uporabi.

Zlasti bi rada opozorila na potrebo po poenostavitvi postopka, s katerim se zaprosi za sredstva, tako na nacionalni kot na regionalni ravni. V zvezi z učinkovito uporabo vseh sredstev je to prednostna naloga. Prav tako pozivam Komisijo, naj poenostavi pojem kohezijske politike in jo osredotoči na rezultate in ne na zapletene postopke spremljanja. Za novo politiko morajo biti značilne prožnost, sorazmernost in uporaba sredstev. Poenostavitev postopkov bi olajšala uskladitev pravil glede upravljanja, upravičenosti, revidiranja in poročanja o projektih, ki jih financirajo Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za ribištvo.

Večje usklajevanje pomoči iz različnih skladov bo privedlo do učinkovitejšega iskanja rešitev za zapletene probleme. Problem brezposelnosti na primer zahteva usposabljanje brezposelnih, pa tudi spodbujanje podjetij in podporo socialne infrastrukture. Tukaj lahko vključimo več skladov. Samo učinkovite sinergije med njimi bodo vodile v zmanjšanje brezposelnosti. Celovit pristop te vrste lahko prav tako pomaga potencialnim upravičencem do boljšega dostopa do osnovnih informacij.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Vprašanje večje učinkovitosti in več sinergij med različnimi strukturnimi skladi je v razpravah o prihodnji kohezijski politiki zelo pomembno. To bi moralo biti poenostavljeno in bolj povezano. Prihodnji pristop bi zato moral temeljiti na skupnem strateškem okviru za različne strukturne sklade, da bi zagotovili skupno perspektivo in optimizirali sinergije, ki jih lahko vzpostavimo med različnimi skladi. Samo s celovito vizijo, ki je osredotočena na rezultate in je v skladu s cilji pametne,

trajnostne in vključujoče rasti, se bomo lahko pogovarjali o okrepljeni učinkovitosti med različnimi strukturnimi skladi.

Kot poročevalec v senci za Poslansko skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) menim, da moramo v pripravo in izvajanje partnerstev vključiti regionalne in lokalne organe ter se pomakniti k tematski koncentraciji prednostnih nalog in finančnih sredstev, dodeljenih v prihodnosti. Regionalna dimenzija bi morala biti prisotna in prispevati k prikazu koristi, ki jo ima kohezijska politika za EU. Glede finančnih instrumentov bi možnost uporabe instrumentov finančnega inženiringa morala biti okrepljena, prav tako pa bi bilo treba z ureditvijo poskrbeti, da bi države članice in njihove regije lahko uporabljale programe, financirane iz več skladov.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. – (DE) Poročevalec je večkrat poudaril, da sta večje usklajevanje in celostni sistem načrtovanja in izvajanja temeljna, če želimo pri subvencijah iz treh skladov kohezijske politike doseči najboljše rezultate. Naše dolgoletne izkušnje zagotavljajo dovolj podatkov za izkoriščanje obstoječih priložnosti in za občutno izboljšanje evropske kohezijske politike za prihodnost.

Poročila: Miroslav Mikolášik (A7-0111/2011) - Oldřich Vlasák (A7-0218/2011) - Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (A7-0110/2011) - Georgios Stavrakakis (A7-0141/2011)

Philip Bradbourn (ECR), v pisni obliki. – Glede poročil gospe Sanchez-Schmid, gospoda Stavrakakisa, gospoda Vlasáka in gospoda Mikolášika: Konservativni poslanci Evropskega parlamenta smo glasovali proti tem poročilom o prihodnji usmeritvi kohezijske politike, z izjemo poročila gospoda Vlasáka, glede katerega smo se vzdržali. To je zaradi vrste temeljnih razlogov: Trdimo, da je v času, ko v državah članicah poteka javnofinančna konsolidacija, popolnoma nesprejemljivo, da se velikega kohezijskega sklada EU ta prizadevanja ne bi dotaknila. Na splošno ta poročila ne odgovarjajo na zaskrbljenost konservativcev glede smiselnega upravljanja EU v zvezi s kohezijsko politiko. Zavračajo vse poteze, ki bi omogočile bogatejšim državam članicam, da financirajo svoj lastni regionalni razvoj in preprečujejo manjše, učinkovitejše in bolj ciljno usmerjene kohezijske politike za najrevnejše regije Evrope. Namesto tega so predlagana nova orodja birokracije, kot so makroregionalni subjekti, nacionalno državo pa ponovno spodkopava odločen preobrat k regionalizmu. Ta doba varčnosti EU ponuja priložnost, da porabi manj za stare in potratne prednostne naloge. Ta poročila gredo v popolnoma napačno smer.

Poročilo: Elisa Ferreira (A7-0183/2011)

Pino Arlacchi (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ker vztraja pri dejstvu, da bi okvir za preprečevanje in odpravo makroekonomskih neravnovesij moral dopolnjevati strategijo Unije za rast in delovna mesta, katere cilj je spodbujati konkurenčnost in socialno stabilnost Unije. Besedilo prav tako jasno poziva Komisijo, naj ima v postopku okrepljenega nadzora močnejšo in bolj neodvisno vlogo v zvezi z ocenami, misijami, priporočili in opozorili.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je neuspešno poskušal preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov. Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo moje kolegice

gospe Ferreira. Poročilo obravnava preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij in zagovarja povečan nadzor. Podpiram načela, ki stojijo za tem, prav tako kot podpiram sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celoto.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Komisija je 29. septembra 2010 predstavila zakonodajni sveženj, namenjen okrepitvi gospodarskega upravljanja v EU in euroobmočju. Okrepitev gospodarskega upravljanja mora biti povezana z okrepitvijo demokratične legitimnosti sprejetih odločitev. Z drugimi besedami, zahteva tesno in pravočasno vključevanje zainteresiranih strani, nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta. To poročilo, za katerega sem glasovala, pravi, da se v načrtu korektivnih ukrepov navedejo posebni in konkretni ukrepi politike, ki jih je zadevna država članica izvedla ali namerava izvesti, ter časovni razpored za njihovo izvajanje.

Med korektivnimi ukrepi je enako pomembna možnost Komisije, da izvede okrepljene nadzorne misije v zadevni državi članici, da spremlja izvajanje načrta ukrepov. Nazadnje bi rada poudarila pravico Parlamenta, da ukrepa na lastno pobudo ali na zahtevo države članice in povabi predsednika Sveta, Komisijo in, kadar je to upravičeno, predsednika evroskupine, naj pridejo pred ustrezen parlamentarni odbor, da bi razpravljali o sklepu o neskladnosti.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Zaradi nezmožnosti, da bi z gotovostjo ocenili vpliv direktiv, predstavljenih v tem poročilu o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnovesij, sem se odločila, da se vzdržim glasovanja. Ni dvoma, da obseg gospodarskega zloma, skupaj s tveganjem, da bo podobna kriza prizadela številne druge države članice, nujno zahtevata strategijo, ki bo preprečila ponovitev takšne katastrofe. Po drugi strani pa ta strategija ne bi smela voditi v vsesplošno vmešavanje osrednjega organa EU v gospodarstva posameznih držav članic. Varovanje nacionalnih pooblastil in svoboščin je jamstvo za pravilno delovanje EU, zato tega ne smemo žrtvovati niti v okoliščinah, kot jih predstavlja grška kriza.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to spremembo, ker menim, da je po finančni in gospodarski krizi, ki je prizadela Evropo in preostali svet, zelo pomembno pregledati vprašanja makroekonomskega razvoja Evrope in fiskalne discipline. Gre za težek čas, pa tudi pravi čas za dopolnitev in popravilo obstoječega modela ob upoštevanju preteklih in sedanjih dokazov, in prvič je Evropski parlament vključen v sprejemanje teh pomembnih odločitev. Preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij je nov disciplinski ukrep za države članice v območju evra, v skladu s katerim bi bile uvedene kazni, ki bi kaznovale goljufijo in nepripravljenost na odziv na dogovorjena priporočila brez sprejemljive obrazložitve, ne pa nezmožnosti doseči predlagane cilje. Ta disciplinski ukrep bo upošteval skupno breme kazni, naloženih državi, skupna največja možna višina vseh kazni pa bo omejena. Plačane kazni bodo zagotavljale prihodek sklada, ki je osrednji del trajnega mehanizma za reševanje kriz.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospe Ferreira je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Za poročilo gospe Ferreira sem glasoval zlasti, ker menim, da je poudarek na vlogi preglednice kot instrumenta za opredelitev možnih neravnovesij v skladu s posebnimi merili odlična podlaga za analizo

problema. Menim, da je prvi korak za preprečevanje prihodnjih gospodarskih kriz temeljita analiza dejavnikov tveganja, ki lahko vodijo v proračunska neravnovesja, in to poročilo ustrezno obravnava to vprašanje. Poleg tega so ta merila skupna in izmerljiva, zato jih lahko enotno ocenimo in primerjamo po vsej Evropi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo, ker se strinjam, da ko bo Komisija opravljala svoje gospodarsko branje preglednice v povezavi z opozorilnim mehanizmom, bi morala biti zlasti pozorna na razvoj realnega gospodarstva, vključno z gospodarsko rastjo in zaposlovanjem ter stopnjami brezposelnosti; nominalno in realno konvergenco znotraj in zunaj območja evra; razvoj produktivnosti in njenih glavnih gonil, kot so raziskave in razvoj ter zunanje in notranje naložbe; ter trende na sektorski ravni, vključno z energijo, ki vplivajo na uspešnost bruto domačega proizvoda in saldo tekočega računa.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da sedanji model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Podpiram poročilo gospe Ferreira o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnovesij. Komisiji čestitam za idejo uvedbe preglednice, ki je že dala dobre rezultate na področju notranjega trga in na področju svobode, varnosti in pravice. Želel bi si, da bi Evropski parlament Komisiji lahko zagotovil strokovno pomoč pri opredelitvi kazalnikov na preglednici. Pričakuje se, da bo število kazalnikov kar veliko, vendar bi se morali osredotočiti predvsem na dejavnike, povezane z makroekonomski neravnovesji. Strinjam se z možnostjo pozivanja k strukturnim reformam v državah s presežkom, vendar bi največ pozornosti morali nameniti državam s primanjkljajem.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zelo pomembno je poudariti pomen te uredbe. Medtem ko je popolnoma nova v zakonodajnem okviru EU, je popolnoma inovativna glede svoje vsebine in tega, kar predlaga, in sicer da moramo opredeliti in odpraviti makroekonomska neravnovesja v Uniji.

Navezujoč se na nauke, ki se jih lahko naučimo iz nedavne krize, je to poročilo pomembno, ker želi dati prednost spremljanju in usklajevanju gospodarskih politik, sprejetih v različnih državah članicah, v imenu močne, dobro uravnotežene gospodarske unije. Njegov cilj je ustvariti opozorilni mehanizem za morebitna prihodnja neravnovesja, ki se lahko pojavijo v določeni državi članici, zato da bodo lahko takoj učinkovito odpravljena.

Nazadnje bi rad čestital svoji rojakinji, gospe Ferreira, za njeno zavezanost in predanost, kar ni bilo vedno lahko, vendar si gotovo zasluži pohvale.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Komisija bi morala imeti v postopku okrepljenega nadzora močnejšo in bolj neodvisno vlogo v zvezi z ocenami, specifičnimi za posamezne države članice, spremljanjem, misijami in priporočili. Podpiram metodo Unije in se strinjam, da bi bilo treba omejiti vlogo Sveta v fazah, ki vodijo do morebitnih sankcij. Najpomembnejši pa je napredek h gospodarskemu upravljanju z močnimi preventivnimi in korektivnimi deli, da bi se izognili takšnim sankcijam.

Preventivni in korektivni okvir ter celotni okvir gospodarskega upravljanja bi moral spodbujati rast in delovna mesta ter spodbuditi konkurenčnost Unije in socialno stabilnost. Zato se strinjam, da bi nadzor gospodarskih politik držav članic bilo treba razširiti izven

proračunskega nadzora, da bi preprečili pretirana makroekonomska neravnovesja in izpostavljenosti znotraj Unije. Prav tako je treba upoštevati notranja neravnovesja, tudi zasebni in javni dolg, njegov potek in izvor (domači in mednarodni) ter zapoznena plačila države, zlasti plačila javnega sektorja in velikih multinacionalk malim in srednjim podjetjem.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo je del svežnja šestih delov zakonodaje o tako imenovanem gospodarskem upravljanju. Medtem ko je bil namen poročevalke in njene politične skupine, da bi izstopal od ostalih petih, je dejstvo, da v veliki meri razkriva protislovja, ki so prisotna v tej Evropski uniji.

Ni dovolj, da opredelimo makroekonomska neravnovesja v državah članicah, če za sedanje politike EU, ki temeljijo na solidarnosti in gospodarski ter socialni koheziji, ni alternativ, ki bi odpravile neravnovesja. Predane izjave o dobrih namenih glede varstva delovnih mest in delavskih in socialnih pravic globoko nasprotujejo izjavam o ohranjanju pakta za stabilnosti in rast (ki je bil označen za „neumnega“), vključno z zaostrovanjem sankcij proti tistim državam z bolj ranljivim gospodarstvom, ki so postale žrtev neoliberalnih politik in pakta za evro plus.

Poročevalka in njena politična skupina prav tako vztrajata pri priznanju, da so politike, ki so jih podprle in sprejele, temeljni vzrok za krizo, in da je oblikovanje enotne valute po podobi nemške marke temeljilo na napačnih predpostavkah, kar je služilo le interesom gospodarskih in finančnih skupin v najmočnejših gospodarstvih. Če se bodo stvari tako nadaljevale, bomo nedvomno priča še večjemu poslabšanju gospodarskega, socialnega in političnega položaja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo je del svežnja šestih delov zakonodaje o gospodarskem upravljanju in razkriva protislovja, ki so prisotna v Evropski uniji. Dejstvo je, da ni dovolj, da opredelimo makroekonomska neravnovesja v državah članicah, če za sedanje politike EU, ki temeljijo na solidarnosti in gospodarski ter socialni koheziji, ni alternativ, ki bi odpravile neravnovesja. Zato ni dovolj govoriti o dobrih namenih glede varstva delovnih mest in delavskih ter socialnih pravic, če potem ne ukinejo pakta za stabilnost in rast ter pakta za evro in ju zamenjajo s pristnim paktom za napredek in socialni razvoj, temveč raje nalagajo širše zahteve in strožje sankcije za države in narode, ki so postale žrtev neoliberalnih politik.

Dokler voditelji Evrope ne bodo priznali, da so njihove politike temeljni vzrok za krize, ki vztrajajo, bomo priča poslabšanju gospodarskega, socialnega in političnega položaja, kar bo neizogibno povzročilo povečano socialno napetost in več sporov z nepredvidljivimi posledicami. To se bo dogajalo, dokler ne bodo priznali, da je oblikovanje enotne valute po podobi nemške marke temeljilo na napačnih predpostavkah, kar je služilo le interesom močnih gospodarskih in finančnih skupin in da je to temeljni razlog za zaostritev kriz ...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Poskus odprave makroekonomskih neravnovesij je izjemno pomemben za prihodnost območja evra in EU. Parlament namerava izboljšati predlog Komisije s ciljem ustvariti močan in skladen okvir za prihajajoče desetletje, ki bo jamčil združljivost med fiskalno disciplino in cilji gospodarske rasti ter zaposlovanja v Uniji in v vseh državah članicah, ker bo stabilnost in trajnost Unije in evra zavarovana le z izpolnitvijo teh pogojev. Okrepitev gospodarskega upravljanja mora biti povezana z okrepitevijo demokratične legitimnosti sprejetih odločitev. To zahteva tesno in pravočasno vključevanje v celoten proces, toda ne le ustreznih zainteresiranih strani, temveč predvsem

nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta. Prav je, da pakt za stabilnost in rast ter celotni okvir upravljanja gospodarskih zadev podpirata strategijo EU za rast in delovna mesta ter sta v skladu z njo, prav tako pa mora njen cilj biti spodbujanje konkurenčnosti vseh držav članic in socialne stabilnosti v vseh regijah EU. Preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij je učinkovit instrument za obravnavanje šibkih točk, ki se pojavijo zlasti kot rezultat srednjeročnih in dolgoročnih trendov, rastočih razlik v Uniji in območju evra in zunanjih posledic politik posameznih držav članic. Izboljšati bi morali okvir za gospodarsko upravljanje, s čimer bi povzročili trajnostno in uravnoteženo rast Unije kot celote.

Marietta Giannakou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Glasoval bom za poročilo gospe Ferreira, saj je edino, ki izrecno poudarja temeljni pomen ohranitve široke makroekonomske perspektive, ki upošteva različne ravni produktivnosti v državah članicah, obenem pa varuje temeljne in socialne pravice na podlagi klavzule Monti. Po drugi strani pa gospodarski sveženj, ki ga predlagajo vsa ostala poročila, samo ohranja nadaljnje izvajanje varčevalnih ukrepov, ki imajo in lahko še naprej imajo škodljive učinke na gospodarsko rast. Politike, ki se osredotočajo le na varčevalne ukrepe in izrecno spodbujajo nadaljnja zmanjševanja brez naložbenih načrtov, zavirajo ustvarjanje delovnih mest. Zato bom glasoval proti vsem drugim poročilom in se vzdržal glede poročila gospoda Haglunda. Najti moramo alternativni način za obravnavo sedanje krize, ki vključuje izvajanje odgovornih varčevalnih ukrepov, skupaj z močnim naložbenim načrtom za zagotovitev, da bodo tisti, ki so najranljivejši v tej krizi, deležni podpore. Spemembe, kot je obširna strukturna in zakonodajna reforma finančnega sektorja, se morajo zgoditi, vendar se lahko sedanje razmere izboljšajo le na podlagi oblikovanja pobud ter radikalnih in celostnih posodobitvenih politik in ciljnih naložb.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker bi ta postopek moral vzpostaviti opozorilni mehanizem za zgodnje odkrivanje nastajajočih makroekonomskih neravnovesij. Temeljiti bi moral na uporabi okvirne in transparentne preglednice, ki vključuje okvirne pragove, v kombinaciji z ekonomsko presojo. Ta ocena bi med drugim morala upoštevati nominalno in realno konvergenco v območju evra in izven njega. Če se ugotovijo resna makroekonomska neravnovesja, vključno z neravnovesji, ki ogrožajo pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije, je treba začeti postopek v zvezi s čezmernim neravnovesjem, ki lahko vključuje izdajo priporočil državam članicam, zahteve v zvezi z okrepljenim nadzorom in spremljanjem ter pri državah članicah, katerih valuta je euro, v primeru, da večkrat zaporedoma ne sprejmejo korektivnih ukrepov, možnost ukrepanja proti njim (kazni). Menim, da je to dober instrument za izogibanje makroekonomskim neravnovesjem.

Čatálin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – Odgovor, ki ga Evropa potrebuje, je pakt stabilnosti. Sveženj je zelo pomemben za prihodnost EU in zlasti za območje evra. To poročilo podpiram, ker zagotavlja osnovo za strukturiran gospodarski dialog. Preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij je učinkovit instrument za reševanje šibkosti, ki nastajajo na podlagi srednje- in dolgoročnih strukturnih gibanj, vedno večjih razhajanj v Uniji. Korektivni mehanizmi morajo biti pravočasno izvajani.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Namen predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnovesij je izboljšati predloge Komisije o oblikovanju učinkovitega instrumenta, kjer so fiskalna disciplina, gospodarska rast in zaposlovanje v EU med seboj povezane in predstavljajo bistven prispevek k stabilnosti Evropske unije in evra s ciljem izogniti se prihodnjim finančnim krizam, kot je sedanja. Uredba bo postala standardni instrument za preprečevanje makroekonomskih neravnovesij, ki se lahko pojavijo kot posledica gospodarskih razlik med državami članicami EU in posameznimi politikami, ki se izvajajo na nacionalni ravni.

Treba je opozoriti, da je bilo to poročilo pripravljeno na osnovi predhodnih izkušenj v EU o delovanju gospodarske in monetarne unije, ki opredeljuje potrebo po okrepljenem okviru gospodarskega upravljanja, kot predlaga to poročilo.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to poročilo, saj je šlo za izboljšanje izvirnega besedila Komisije. Predvsem pozdravljam določbe za spodbujanje delavskih pravic in pomen celostne ocene gospodarske uspešnosti, ki zlasti vključuje zaposlovanje.

Arlene McCarthy (S&D), *v pisni obliki*. – Laburistični poslanci v EP povsem nasprotujemo sedanjemu, samo v varčevanje usmerjenemu svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Izboljšano usklajevanje glede gospodarske in fiskalne politike, predvsem v območju evra, bi bilo dobro za dolgoročno gospodarsko rast Evrope, vendar mora temeljiti na pravih pravilih. Besedilo, ki so ga s pogajanji dosegle desničarske večine v Parlamentu, Svetu in Komisiji, preveč poudarja kratkoročno obdobje, velika zmanjšanja primanjkljajev, ne pa dolgoročno rast. Ta pravila bi se izvajala v Evropski uniji in nacionalnim vladam odvzela prožnost za odzivanje z različnimi politikami v prihodnosti. Dolgoročna rast zmanjšuje dolg kot odstotek BDP in je bistvena za zagotavljanje delovnih mest in gospodarske dobrobiti ter financiranje visokokakovostnih javnih storitev. Za zagotovitev, da ta sveženj podpira gospodarsko rast, je treba zavarovati porabo naložb. Naložbe v znanstvene raziskave, osnovno infrastrukturo in novo zeleno gospodarstvo so ključne za dolgoročno rast in nikoli ne bi smele biti zmanjšane zaradi izpolnjevanja kratkoročnih ciljev EU. Zmanjševanje te porabe v času recesije bi prav tako še poslabšalo gospodarski upad. Laburistični poslanci v EP podpiramo izboljšave, zagotovljene k predlogu Komisije o makroekonomskih neravnovesjih v poročilu gospe Ferreira, ki podpirajo delavske pravice in pomen celostne ocene gospodarske uspešnosti, vključno z zaposlovanjem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) Komisija bo zdaj lahko samovoljno dajala dobre in slabe ocene. Sama bo uvedla kazalnike, ki ji bodo omogočali dajanje ocen državam članicam. Prav tako bodo kazni predvidene za tiste, ki ne bodo sledili odrejenim „priporočilom“. Komisija jih bo zaradi obratnega glasovanja s kvalificirano večino lahko izvajala na pol samodejno. V zvezi z odrejanjem sankcij bo Komisija celo sprejemala odločitve. To je mojstrski dosežek avtoritarizma. Glasujem proti temu demokratičnemu odklonu, ki ga obsojam.

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Cilji, opredeljeni v zvezi z gospodarsko rastjo, zaposlovanjem in konkurenčnostjo ne morejo biti doseženi na podlagi načrtovanih ukrepov, ker je gospodarski razvoj držav članic oviran. Okvir za nadzorovanje gospodarske politike lahko morda izvajajo različne države članice, ne pa EU kot celota, ker se moč različnih nacionalnih gospodarstev tako zelo razlikuje. Zato je treba območje evra čim prej ukiniti. Močne države bi se morale združiti, da bi ustvarile novo monetarno unijo, druge pa bi se morale vrniti k lastnim valutam. Poziv k nadzoru nacionalnih gospodarskih politik v sedanjih razmerah bi pomenil socialistično posredovanje, nekaj, kar je spodletelo v

preteklosti in je eden od razlogov za sedanje finančne težave v območju evra. Malo je demokratične legitimizacije za take ukrepe, zato sem glasoval proti temu poročilu.

Franz Obermayer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Glavni cilj predloga Komisije je zaostri predpise pakta za stabilnost in rast. Hkrati se eden za drugim vzpostavljajo podporni mehanizmi za „proračunsko črno ovco“, ki ponovno vključuje denar davkoplačevalcev. Čas je, da se osredotočimo na stabilna, suverena nacionalna gospodarstva in zmanjšamo nacionalne dolgove posameznih držav. Nezaslišano je, da se od istih držav, ki trdo delajo, vedno znova zahteva, naj plačujejo za napake drugih. Potrebujemo demokratične rešitve, ne pa birokratskih postopkov, da bi zagotovili občutno in učinkovito usklajevanje gospodarske politike na ravni EU, ki bo koristilo vsem ljudem v Evropi.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Zelo pomembno je vzpostaviti učinkovito delujoč, popolnoma dodelan mehanizem za preprečevanje in odpravo makroekonomskih neravnovesij, ki bi opozoril in se pravočasno odzval na tveganje makroekonomskih neravnovesij. Zelo pomembno je, da ta mehanizem temelji na uporabi okvirne in transparentne preglednice. Komisija mora skupaj s Svetom in Evropskim parlamentom razviti to preglednico ter makroekonomske in makrofinančne kazalnike, namenjene za države članice. Menim, da bi v skladu s posebnimi gospodarskimi okoliščinami kazalniki preglednice in opozorilni pragovi morali biti simetrični in se razlikovati za države, ki so članice euroobmočja, in države, ki niso v euroobmočju. Poleg tega bi Svet moral pripravljati redna poročila o izvedenih ukrepih, ki so povzročili, da se postopek v zvezi s čezmernim neravnovesjem v določenih državah članicah začasno odloži. Strinjam se s predlogom, da Komisija dobi pravico za izvajanje okrepljenih nadzornih misij v povezavi z Evropsko centralno banko, socialnimi partnerji in ostalimi nacionalnimi zainteresiranimi stranmi. Tveganje za neravnovesja je treba nenehno ocenjevati, da bi preprečili njihov pojav, države članice pa morajo dobiti pravočasna priporočila, da bi se izognili morebitnim motnjam v delovanju ekonomske in monetarne unije.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za to poročilo o makroekonomskih neravnovesjih, ker obravnava podrobnosti o sedanjem vprašanju dolga v nekaterih državah članicah in, kar je še pomembneje, ponuja napredno metodo za rešitev takšnega resnega problema ne le v zvezi s kratkoročnimi, temveč tudi z dolgoročnimi posledicami. Menim, da Evropa potrebuje napredne naložbe, ki bi pomagale pri gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest, zato bi zmanjševanje proračunov lahko dolgoročno le spodkopalo celotni gospodarski in politični sistem. Kot socialni demokrat, ki poudarja temeljne socialne pravice ljudi in dolgoročno dobrobit družbe, podpiram ta predlog zaradi njegove globine in celovitosti pri obravnavanju teh vprašanj.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospe Ferreira, ker menim, da je nadzorni mehanizem, usklajevan na ravni EU, za opredeljevanje in preprečevanje makroekonomskih neravnovesij pomemben, prav tako kot postopek za odpravo čezmernih neravnovesij. Identifikacijski sistem, opisan kot „opozorilni mehanizem“, uporablja preglednico količinskih kazalnikov in kakovostnih ocenjevanj. Menim, da je ta preglednica pomembna, ker nam daje splošen in popoln pregled, zato bi po mojem mnenju to moral biti prožen in prilagodljiv instrument, ki se lahko spremeni in prilagodi različnim zahtevam in razmeram, kar bi jasno zagotovilo okvir pravne gotovosti. Upam, da bo Parlament dosegel končni sporazum in čim prej odobril celotni sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, da bi javnosti in trgu poslali močno in enotno sporočilo ter da bi ustavili špekulacije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Komisija je 29. septembra 2010 predstavila zakonodajni sveženj, namenjen okrepitvi gospodarskega upravljanja v EU in euroobmočju. Sveženj vsebuje šest predlogov: štirje obravnavajo proračunska vprašanja, vključno z reformo pakta za stabilnost in rast, medtem ko je namen dveh novih uredb zaznavanje in odpravljanje pojavljajočih se makroekonomskih neravnovesij v EU in euroobmočju. Ta osnutek mnenja je o predlogu, ki ga je pripravila Komisija, za uredbo Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1466/97 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik. Na splošno velja, da je pakt za stabilnost in rast bil neuspešen pri preprečevanju in odpravljanju in to je treba reformirati.

Strinjam se s spremembami k predlogu, ki ga je prvotno pripravila Komisija, in jih je podprla velika večina v Evropskem parlamentu. Izpostavila bi, da je pomembno upoštevati izkušnje, pridobljene v letih prejšnjega pakta za stabilnost in rast, skupaj z dejstvom, da je gospodarsko upravljanje z vključitvijo Evropskega parlamenta v celotni nadzorni proces postalo bolj demokratično. Zato sem to poročilo podprla.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Izkušnje, pridobljene v prvem desetletju ekonomske in monetarne unije, kažejo jasno potrebo po izboljšanjem okvira gospodarskega upravljanja. Zakonodajne predloge o upravljanju, ki jih je Komisija sprejela septembra 2010, bo moral Parlament skrbno preučiti in izboljšati glede na njihovo temeljno vlogo za prihodnost EU in zlasti v območju evra. Krepitev gospodarskega upravljanja bi morala biti tesno povezana s krepitvijo demokratične legitimnosti sprejetih odločitev, ker gospodarskega upravljanja ni mogoče ločiti od okrepljene ureditve finančnih trgov in nadzora nad njimi. V skladu z Lizbonsko pogodbo mora Svet prejeti soglasje Parlamenta, da bi dosegel končni konsenz. To je prvič, da je Parlament soodločal s Svetom o makroekonomskih izboljšavah in fiskalni disciplini v Uniji. Glasoval sem za obsežno reformo upravljalnega okvira na podlagi metode Skupnosti, da bo Parlament izboljšal predloge Komisije o vzpostavitvi trdnega in skladnega okvira za naslednja desetletja, ki bo zagotovil združljivost fiskalne discipline, gospodarske rasti in ciljev na področju zaposlovanja v Uniji in v državah članica.

Miguel Portas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je edino poročilo, ki ni v skladu s prevladujočim trendom za sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celote. Glasovanja sem se vzdržal, da bi poudaril ta vidik in priznal njegovo vrednost. Poročilo gospe Ferreira si prizadeva prepričati resna makroekonomska neravnovesja. V njem primanjkljaj in dolg nista nič bolj pomembna od presežkov in trgovinskih primanjkljajev, od zaposlovanja in brezposelnosti ali od katerih koli kvalitativnih izzivov, ki bi lahko zagotovili trajnostno strategijo za rast. Pametno je imeti to vrsto obsežnega usklajevanja, temelječega na preglednici različnih kazalnikov, ki zgodaj odkriva neravnovesja. Za to poročilo ne morem glasovati, ker je slabo nadomestilo za oblike usklajevanja, katere začetek in konec sta še vedno primanjkljaj in dolg.

Phil Prendergast (S&D), v pisni obliki. – Sedanja gospodarska kriza, s katero se srečuje Evropa, zahteva nov pristop. Kriza je po svoji naravi politična in gospodarska in vedno znova smo videli, da je Evropa najmočnejša, ko deluje skupaj, skupni odziv na to krizo pa je najboljši odziv. Celo pristop EU je v tem smislu neobičajen, saj parlament prvič soodloča s Svetom o makroekonomskih izboljšavah in Svet potrebuje soglasje Parlamenta, da bi dosegel končni konsenz. To poročilo predstavlja veliko število kompromisov z vseh strani argumenta. Ključnega pomena je trgov in državljanom poslati močan signal glede namere EU, da se bo spopadla s to finančno krizo, in glede njene sposobnosti za razrešitev razlik in obravnavo temeljnih vprašanj. Prav tako pozdravljam pristop, sprejet za obravnavanje

goljufije in nepripravljenosti na odziv na dogovorjena priporočila brez sprejemljive obrazložitve. Pomembno je, da take sankcije obstajajo, vendar je prav tako pomembno, da ne kaznujemo držav, kjer ne morejo izpolniti predlaganih ciljev, in v tem smislu poročilo pozdravljam.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za. To poročilo si prizadeva vključiti mehanizme za preprečevanje in odpravljanje neravnovesij za države članice, ko se srečujejo s fiskalnimi neravnovesji. Preprečevanje vključuje mehanizme, kot je letni pregled fiskalnega ravnovesja, mehanizme zgodnjega opozarjanja Evropske Komisije in priporočila v zvezi s preprečevanjem za obravnavanje manjših neravnovesij. Kot korektivni ukrep bosta uvedena postopek za obravnavanje čezmernih neravnovesij, namreč postopek čezmernega neravnovesja, in zahteva, da države članice predložijo posebne akcijske načrte. Za to poročilo sem glasoval predvsem zato, ker vključuje gospodarska neravnovesja v paktu za stabilnost in rast, strategiji Evropa 2020 in evropskem semestru. Z drugimi besedami, realno gospodarstvo je vključeno v postopke gospodarskega nadzora in usklajevanja. Poleg tega je vključena vrsta kazalnikov za opredelitev gospodarskih neravnovesij ter, zavoljo doslednosti, priporočila in kazalniki, kot so na primer naložbe v raziskave in razvoj ter v energetske sektor.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Menim, da je sveženj posegov, ki jih vsebuje predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta, lahko učinkovit pri preprečevanju makroekonomskih neravnovesij, zlasti v območju evra. Poleg tega namerava Parlament izboljšati predloge Komisije, da bi vzpostavili trden in skladen okvir, ki bo za naslednja desetletja zagotovil gospodarsko rast in zaposlovanje. V tem posebno težkem času za EU je bistveno, da se odzovemo s spremembo, dopolnitvijo in priredbo sedanjega modela za trajnostno rast ter z okrepitevijo gospodarskega upravljanja in demokratične legitimnosti sprejetih odločitev.

Kay Swinburne (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo delovala. V odboru in procesu dialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želen izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Stabilnost območja evra in Evrope kot celote zahteva prestrukturiranje instrumentov za preprečevanje in nadzor, da bi odpravili makroekonomska neravnovesja. Finančna konsolidacija je ključna za odpravo napak iz preteklosti in za trajnostno rast evropskih gospodarstev, ki je ne podpirata javni in zunanji dolg, temveč spodbujanje zaposlovanja in konkurenčnosti. To poročilo se osredotoča na preglednico makroekonomskih in strukturnih statističnih kazalnikov, ki omogočajo primerjave med državami članicami in odražajo strukturna, kratkoročna in srednje- do dolgoročna gibanja.

Vključitev novih kazalnikov in vzpostavitev spodnjih in zgornjih pragov, ki morajo biti simetrični, bo omogočila, da bodo ti kazalniki služili kot opozorilne stopnje, da bi se izognili sedanjim finančnim reševanjem, s katerimi se ukvarjata Komisija in Mednarodni denarni sklad. Ta novi pametni, simetrični sistem bo vodil v strožji nadzor, v bolj temeljite ocene Komisije, Evropskega parlamenta, Sveta in Evropske centralne banke in v pripravo priporočil o dodatnih reformah in korektivnih načrtov. Na ključnem razpotju za evropski projekt je po mojem mnenju bistveno vključevanje vseh evropskih in nacionalnih oblasti, da bi zgodaj sprejeli potrebne ukrepe.

Poročilo: Diogo Feio (A7-0179/2011)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je neuspešno poskušal preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov. Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo mojega kolega gospoda Feia. Poročilo obravnava izvajanje postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Zlasti podpiram izračun zmanjšanja dolga v skladu s povprečno stopnjo, izračunano za triletno obdobje, ne pa v skladu z za vsako leto določeno stopnjo za obdobje treh let. To poročilo sem podprla, prav tako kot podpiram sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celoto.

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Gospodarska in finančna kriza je izpostavila in okrepila potrebo po usklajevanju in izboljšanjem nadzoru gospodarskih politik v ekonomski in monetarni uniji. Te nedavne izkušnje so prav tako razkrile slabosti in pomanjkljivosti v sedanjem nadzornem sistemu in obstoječih nadzornih postopkih. Kriza je dramatično obrnila ugodne pogoje, pod katerimi je gospodarski in finančni sektor deloval do leta 2007, in večina držav članic mora izvesti postopek konsolidacije svojih računov, da bi zmanjšale javni dolg. Za večino držav je zmanjšanje dolga ključno vprašanje zaradi negativnih učinkov, ki ga ima na gospodarske pobude in na rast gospodarstva zaradi povečanih davkov in premij za tveganje. To poročilo zagovarja, da bi Komisija in Svet morala izvesti uravnoteženo celovito oceno vseh ustreznih dejavnikov, zlasti glede mere, v kateri vplivajo kot oteževalne ali olajševalne okoliščine na oceno skladnosti z merili primanjkljaja in/ali dolga. Svet bo zahteval, da države članice izpolnijo njegove letne proračunske cilje, ki omogočajo vsaj 0,5 % povečanje bruto domačega proizvoda na leto. Zato sem to poročilo podprla.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Odločila sem se, da se vzdržim glasovanja o tem poročilu glede predloga uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1467/97 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Čeprav je odnose med gospodarstvi posameznih držav članic ter med njimi in Unijo treba pregledati, zlasti ob upoštevanju tega, kar se je zgodilo v Grčiji, in dejstva, da več drugih držav članic kaže znake neposredne finančne krize istega obsega kot v Grčiji, takega pregleda ni mogoč izvesti z uporabo metod, predstavljenih v tem poročilu. Poročilo si prizadeva odpraviti izpostavljenosti nacionalnih gospodarstev s – po mojem mnenju prevelikim – povečanjem pristojnosti EU na račun držav članic, in s tem se žrtvuje njihova svoboda in pooblastila glede financ. Zato tega poročila ne morem podpreti.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospoda Feia je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so

rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Poročilo gospoda Feia sem podprl, ker menim, da pravilno poudarja temeljno vlogo, ki jo mora Parlament opravljati pri preprečevanju prihodnjih gospodarskih kriz. Besedilo poudarja osrednji pomen dialoga, ki ga bo moral Parlament vzpostaviti s predstavniki nacionalnih parlamentov, da bi zaščitil demokratični proces, ko se pojavijo vprašanja, povezana z gospodarsko stabilnostjo EU. Poleg tega poročilo predlaga triletno obdobje za zmanjšanje skupnega dolga, kar je po mojem mnenju razumno in zadostno.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo sem podprla, ker se strinjam, da v primeru preseganja referenčne vrednosti velja, da se razmerje med javnim dolgom in bruto domačim proizvodom (BDP) zadošči znižuje in dovolj hitro približuje referenčni vrednosti v skladu s členom 126(2)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), če se je odstopanje od referenčne vrednosti kot merilo v prejšnjih treh letih zmanjšalo povprečno za eno dvajsetino na leto po oceni, izvedeni v obdobju treh let, na katero se nanašajo podatki.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da veljavni model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Glasujem za odlično poročilo gospoda Feia o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Pozdravljam poziv za pospešitev postopka, v skladu s katerim Evropska komisija objavi svoja priporočila. Strinjam se s predlogom, da ima Evropska komisija pravico povabiti predstavnike držav članic, in obžalujem, da tega Svet ni sprejel. Pozdravljam priložnost, ki jo je dobila Komisija, da lahko opravlja dodatne nadzorne obiske, in dejstvo, da bi Evropska centralna banka lahko imela svojo vlogo pri teh obiskih.

George Sabin Cutaș (S&D), v pisni obliki. – (RO) Odločil sem se, da bom glasoval proti štirim od šestih predlogov, vključenih v sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, saj sem menil, da vsebujejo le varčevalne ukrepe, zaradi katerih bi evropsko gospodarstvo postalo še ranljivejše. Da bi ponovno vzpostavili gospodarsko rast, potrebujemo alternativni model tistemu, ki je predlagan v svežnju in ki temelji na strateških naložbah in ustvarjanju novih delovnih mest.

Göran Färm, Anna Hedh, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. – (SV) Kot švedski socialdemokrati gledamo na širši sveženj reform za močnejšo gospodarsko upravljanje v EU kot na pomembno orodje za ustvarjanje reda v evropskem gospodarstvu. Trdnejši pakt za stabilnost in rast, večje zahteve po preglednosti in disciplini v nacionalnih proračunskih okvirih in nov sistem za preprečevanje gospodarskih neravnovesij so ključni elementi prizadevanj za stabilizacijo državnih financ in finančnega trga.

Za današnje glasovanje proti petim od šestih poročil se nismo odločili, ker bi bili proti strožjim predpisom. Nasprotno, menimo, da je treba hitro uvesti strožje predpise. Namen naše strategije glasovanja je bil poslati jasen signal, da bi bilo treba nekatere trende v svežnju za uvedbo varčevalnih ukrepov, ki so mnogo preobširni, v končnih krogih pogajanj zamenjati za bolj uravnotežen pristop. Predpisi, ki ne zagotavljajo zadostnega pomena v prihodnost usmerjenim naložbam in zdravi rasti, dolgoročno ne morejo biti vzdržni.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pravila o proračunski disciplini ter o njenem spoštovanju in izvajanju je treba zaostriti zlasti z večjim upoštevanjem višine in gibanja dolga ter splošne vzdržnosti javnih financ. Zato se strinjam z oceno vzdržnosti javnih financ, vključno z ravnjo dolga, profilom dolga – tudi zapadlostjo – in njegovo dinamiko. V zvezi s tem ne moremo pozabiti na zasebni dolg, kolikor ta lahko predstavlja pogojno implicitno obveznost vlade. Okvir za nadzor nad javnim in zasebnim dolgom bi moral podpirati dolgoročno rast ob ustreznem upoštevanju anticiklične vloge proračunske politike ter izboljšanju pogojev za naložbe ter razvoj notranjega trga, kar je bistveno, da se zagotovi dobro delovanje in okrepitev ekonomske in monetarne unije. Ključnega pomena je ustanovitev Evropskega denarnega sklada, ki bi se upravljal v skladu s pravili Unije in financiral zlasti s prihodki od glob, da bi zaščitil finančno stabilnost euroobmočja kot celote.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo je del zakonodajnega svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja in je eden od njegovih ključnih elementov. Gre za uredbo, ki pospešuje in pojasnjuje izvajanje postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem.

Medtem ko temelji na predpostavki, da je v območju evra prisotna kriza in da je za dolžniško krizo v območju evra potrebna obsežna in celovita rešitev, in glede na neuspeh razdrobljenega pristopa, ki se je uporabljal do zdaj, poročilo na koncu poziva k istim monetarističnim in neoliberalnim politikam in merilom, ki so pripeljale v krizo. Ponovno poudarja in okrepi pravo ukleščenost držav članic, ne da bi se zmenilo za probleme ali alternativne politike, ki upoštevajo različne ravni razvoja gospodarstev.

Namesto da bi predlagalo pakt za napredek in socialni razvoj, ki temelji na solidarnosti in pristnih politikah gospodarske in socialne kohezije, kar zagovarjamo, poziva k poglobitvi pakta za stabilnost in rast in zdaj pakta za evro plus. Razširja in utrjuje uporabo sankcij ter plačila glob držav članic, ki ne izpolnjujejo zahtev. To je nesprejemljivo posredovanje, ki države članice, za katere velja postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem, postavi v položaj prave kolonialne podrejenosti evropskim oblastem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To je eden od ključnih delov zakonodaje v svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Gre za uredbo, ki pospešuje in pojasnjuje izvajanje postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem.

Medtem ko temelji na predpostavki, da je v območju evra prisotna kriza, in celo priznava, da je za dolžniško krizo v območju evra potrebna obsežna in celovita rešitev, ter glede na neuspeh razdrobljenega pristopa, ki se je uporabljal do zdaj, na koncu poziva k istim monetarističnim in neoliberalnim politikam in merilom, ki so pripeljale v krizo, ter tako okrepi pravo ukleščenost držav članic, ne da bi se zmenila za probleme ali alternativne politike, ki upoštevajo različne ravni razvoja. Namesto da bi predlagala pakt za napredek in socialni razvoj, ki temelji na solidarnosti in pristnih politikah gospodarske in socialne kohezije, poziva k poglobitvi pakta za stabilnost in rast in pakta za evro plus. Prav tako razširja uporabo sankcij in plačil glob državam članicam, ki ne izpolnjujejo katere od zahtev, ki so jim naložene.

To je nesprejemljivo posredovanje, ki države članice, za katere velja postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem, postavi v položaj prave kolonialne podrejenosti evropskim oblastem.

Prav zaradi tega smo glasovali proti.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Svetovna gospodarska in finančna kriza je pokazala in poglobila potrebo po intenzivnejšem usklajevanju in boljšem gospodarskem upravljanju v ekonomski in monetarni uniji. Obstoječi instrumenti in postopki za usklajevanje in nadzor so omogočili EU, da preseže krizo, kar nobeni državi članici ne bi uspelo sami. Evropske institucije in države članice si vse prizadevajo, da bi si opomogle od krize. Te izkušnje pa so razkrile slabosti in pomanjkljivosti v sedanjem nadzornem sistemu in obstoječih nadzornih postopkih. Bistvenega pomena je okrepiti okvir ekonomske in monetarne unije s ciljem zaščititi makroekonomsko stabilnost in vzdržnost javnih financ, kar je predpogoj za trajnostno uspešnost ter rast in zaposlovanje. Posamezni elementi usklajevanja na področju gospodarske politike, tudi nadzor strukturnih reform, morajo biti vključeni v nov cikel nadzora, tako imenovani evropski semester, ki združuje obstoječe postopke v paktu z glavnimi cilji gospodarskih politik, kar bi zagotovilo hkratno predložitev programov stabilizacije in konvergence ter nacionalnih programov reform.

Marietta Giannakou (PPE), *v pisni obliki*. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Mathieu Grosch (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Večje usklajevanje in tesnejše spremljanje gospodarske politike v državah članicah je temeljno, če se želimo učiti iz napak gospodarske in finančne krize ter se boriti s sedanjo dolžniško krizo v nekaterih državah članicah. Poročilo je odgovor na vprašanje, kako organizirati ta novi proces usklajevanja in spremljanja.

Treba je opozoriti na razpravo o ogromnih primanjkljajih v nekaterih državah, zlasti Belgiji, predvsem v tem prehodnem obdobju, v katerem je Belgija brez vlade. To prehodno obdobje je izjemno problematično zaradi njegovega velikega vpliva na gospodarstvo, socialno politiko in finančni sektor v Belgiji in ni ravno ključnega pomena pri izboljševanju razmer.

Če država, kot je Belgija, želi zagotoviti, da Evropa v prihodnosti ne sme sprejemati odločitev v imenu Belgije, potem je skrajni čas, da zahtevamo, naj tisti, ki so pristojni za zvezno politiko, priznajo svojo odgovornost svojim državljanom, namesto da posredujejo pri Komisiji za ohranitev indeksa ali socialne politike v Belgiji.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Ta dokument sem pozdravil, ker ta uredba vsebuje določbe za pospešitev in razjasnitev postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Cilj postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem je preprečiti čezmerne javnofinančne primanjkljaje in nadalje spodbuditi njihovo zmanjšanje, kadar se pojavijo, pri čemer se na podlagi meril javnofinančnega primanjkljaja in javnega dolga preuči spoštovanje proračunske discipline. Pravila o proračunski disciplini je treba zaostriti zlasti z večjim upoštevanjem višine in gibanja dolga ter splošne vzdržnosti javnih financ. Skladnost s temi pravili je treba okrepiti, skupaj s sistemi za njihovo uveljavljanje. Gospodarsko upravljanje je treba okrepiti z dejavnejšo in pravočasno vključitvijo Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu, ker močno nasprotujem programu strogih varčevalnih ukrepov, ki jih v Evropski uniji vodi desna sredina. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja bo zadušil rast v EU v času, ko potrebujemo naložbe za rast, raziskave in razvoj ter za delovna mesta, da bi

zavarovali gospodarsko prihodnost Evrope. Sveženj finančnih reform bo najteže prizadel najrevnejše v Evropi, medtem ko bo vzrok za krizo – finančni sektor – pustil nedotaknjen. Pozdravljam izboljšano usklajevanje gospodarske in fiskalne politike v Evropi, vendar močno nasprotujem kratkoročni viziji, v skladu s katero se ta izvaja. Dolgoročne naložbe v zeleno gospodarstvo, znanstvene raziskave in infrastrukturo so temeljne za gospodarsko stabilnost, ustvarjanje delovnih mest in rast, tega svežnja reform, ki namerava zaostriti varčevanje v Evropi, pa ne morem podpreti.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Ta predlog obravnava pospešitev in razjasnitev izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Menimo, da bi izvrševanje proračunskega nadzora moralo biti vedno v skladu s temeljnimi cilji EU, zlasti z zahtevami v zvezi s spodbujanjem visoke stopnje zaposlovanja, zagotavljanjem ustreznega socialnega varstva in bojem proti socialni izključenosti.

Pri spremljanju skladnosti s pravili o proračunski disciplini in pri sprejemanju odločitev v zvezi s tem bi morali upoštevati socialni upad, ki lahko vpliva na finančni položaj vlad. Prav tako menimo, da bi morale države članice, ki izvajajo strukturne reforme, ki prispevajo k ohranitvi ali ustvarjanju delovnih mest in zmanjševanju revščine, imeti možnost, da se odmaknejo od svojih zadevnih srednjeročnih proračunskih ciljev.

Nazadnje, menimo, da bi krepitev gospodarskega upravljanja morala biti tesno povezana s krepitvijo demokratične legitimnosti evropskega upravljanja, pri tem pa bi se morala okrepiti vloga Evropskega parlamenta v celotnem procesu nadzora. Poleg tega sta redno posvetovanje s socialnimi partnerji in večja vključenost nacionalnih parlamentov osnovna pogoja za verodostojen in pregleden nadzorni okvir.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo predlaga razširitev glasovanja z obratno kvalificirano večino, da bi oglobili države članice, katerih politike niso v skladu z evro-liberalnimi standardi. Še slabše, Komisijo poziva, naj uvede pospešen postopek kaznovanja za namerno neskladnost. Edina izjema se nanaša na države članice, ki svoje pokojninske sisteme reformirajo v skladu z željami Komisije. Na ta način je vzpostavljen avtoritarni federalizem. Nikoli ne bom sprejel, da bi moja država komur koli plačevala kakršne koli kazni.

Andreas Mølzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Spremljanje proračunov naj ne bi vključevalo le dostopanja do pravih dejstev in števil. Seveda bi Komisija prav tako morala podajati priporočila, na primer v povezavi z zmanjševanjem dolga. Vendar pod nobenim pogojem ne bi smeli dovoliti, da se državam članicam narekuje, kako naj porabijo svoj denar. Evropsko upravljanje ni nekaj, kar si želijo državljani EU, niti ni predvideno v pogodbah Unije. Predstavlja očitno neupoštevanje načela subsidiarnosti. Prizadetim državam pri gospodarski oživitvi ne bo pomagalo upravljanje EU, temveč umik iz območja evra. Tega predloga ne morem podpreti iz navedenih razlogov.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Predlogi v zvezi z gospodarskim upravljanjem očitno kršijo načelo subsidiarnosti. Glasoval sem proti temu poročilu, ker občutno slabi evropsko povezovanje ter gospodarske in socialne pogoje v državah članicah.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem se mora odvijati hitreje in nemudoma, da bi preprečili čezmerne vladne primanjkljaje. Menim, da je treba okrepiti pravila o proračunski disciplini, tako da posebno pozornost namenimo ravni dolga. Da bi dosegli zastavljene cilje, mora Komisija dobiti posebno vlogo na področjih ocenjevanja, spremljanja in priporočil. Pri ocenjevanju morata

Komisija in Svet prav tako upoštevati pokojninske reforme, ki jih je izvedla država članica. Ne strinjam se s predlogom za zmanjšanje višine kazni državam članicam, ki niso izvedle ali niso pravilno izvedle ukrepov ali instrumentov za nadzor primanjkljaja. Mislim, da ni priporočljivo zmanjšati splošnega letnega zneska glob, ker moramo zbrana sredstva uporabiti za izvajanje mehanizmov za stabilnost.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Najprej želim čestitati gospodu Feiu za odlično poročilo. Mislim, da je razmerje med dolgom in BDP treba zmanjšati „dovolj hitro“. V tem smislu je odstopanje med sedanjim vladnim dolgom in 60 % referenčno vrednostjo treba zmanjšati za eno dvajsetino na leto. Pozdravljam spremembo gospoda Feia k prvotnemu predlogu Komisije, v skladu s katero je treba zmanjšanje izračunati v skladu s povprečno stopnjo ene dvajsetine na leto za prejšnja tri leta. Prav tako se strinjam, da bi se presoja izpolnjevanja tega pogoja morala začeti tri leta po zaključku sedanjih postopkov v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Predvsem pozdravljam dejstvo, da bo pri uporabljanju uredbe o vladnem dolgu Komisija morala upoštevati „vse druge pomembne dejavnike“, zlasti zasebni dolg, in druge bistvene dejavnike, ki omogočajo pripravo splošne ocene. Upam, da bo Parlament dosegel končni sporazum in čim prej odobril celotni sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, da bi javnosti in trgu poslali močno in enotno sporočilo ter da bi ustavili špekulacije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Kot del zakonodajnega svežnja, katerega namen je okrepitev gospodarskega upravljanja v Evropski uniji in euroobmočju, je prav tako potekalo glasovanje o osnutku mnenja o predlogu Komisije, ki spreminja uredbo o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. To poročilo sem podprla, ker se v glavnem strinjam z zaskrbljenostjo poročevalca, zlasti glede naslednjih točk: 1) izvrševanje proračunskega nadzora mora biti vedno v skladu s temeljnimi cilji EU; 2) pri spremljanju skladnosti s pravili o proračunski disciplini in pri sprejemanju odločitev v zvezi s tem bi morali posebej upoštevati ne le resen gospodarski, temveč tudi socialni upad, ki lahko vpliva na finančni položaj vlad; 3) sredstva, zbrana na podlagi sankcioniranja držav članic, ki ne upoštevajo svojih priporočil, bi bilo treba uporabiti za podpiranje dolgoročnih ciljev EU v zvezi z vlaganjem in zaposlovanjem, ne pa porazdeliti le med države članice, ki niso v postopkih zvezi s čezmernim primanjkljajem, kot predlaga Komisija; 4) redno posvetovanje s socialnimi partnerji in večja vključenost nacionalnih parlamentov sta osnovna pogoja za verodostojen in pregleden nadzorni okvir.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (ES) Glasoval sem proti. Razlog je uvedba težkega procikličnega ukrepa za obravnavanje čezmernega primanjkljaja. V mislih imam ukrep ene dvajsetine, ki vključuje zmanjšanje letnega javnega dolga za 5 % v treh zaporednih letih, če presega 60 % bruto domačega proizvoda (BDP), tudi če je primanjkljaj manjši od 3 % BDP. Ta ukrep temelji na predpostavki, da je gospodarska rast izključno odvisna od zmanjšanja javne porabe. Z drugimi besedami, da odprava javnega dolga vključuje neposredno uporabo varčevalnih načrtov, zlasti strogih načrtov, ne glede na okoliščine.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glavni cilj zakonodajnega svežnja, ki ga je predstavila Komisija leta 2010, je oživiti gospodarsko upravljanje EU in območja evra. To je v krizi, kot jo preživljamo zdaj, strateškega pomena. Izboljšanje načrtov za razvoj in rast, optimizacija usklajevanja proračunskih politik in okrepitev postopkov za spremljanje primanjkljajev in nacionalnega dolga je le nekaj prednostnih nalog, ki jih je treba izpolniti. Da bi te rezultate dosegli, pa morajo naša prizadevanja biti popolnoma v skladu z načrtom

oživitve trga dela in politikami socialnega varstva, temelja novega trajnostnega modela rasti.

Kay Swinburne (ECR), *v pisni obliki*. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo delovala. V odboru in procesu trialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želen izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nedavni dogodki so pokazali, da različni pakti za stabilnost in rast niso imeli zelenega učinka: namesto tega se je več držav članic srečalo z resnimi problemi pri izpolnjevanju svojih dolžnosti in so tvegale povečanje svojega dolga. Poročilo, sprejeto na plenarnem zasedanju, vključuje širši sveženj ukrepov, ki vsebujejo predloge za evropsko gospodarsko upravljanje. Natančneje, to poročilo analizira vprašanje čezmernih dolgov držav članic in obravnava probleme Evropske unije kot celote, ne le v smislu odpravljanja primanjkljajev, temveč tudi ravni javnega dolga, da bi zagotovili izvajanje postopkov z namenom zgodnje odprave kršitve, s čimer bi preprečili izvajanje korektivnih ukrepov, ko je že prepozno. Izvajanje ukrepov je bistveno za območje evra. Glede na izid pogajanj in napredek, dosežen v zadnjih mesecih v trialogu, upam, da lahko pričakujemo hitrejšo objavo priporočil Komisije, in računam na pristen gospodarski dialog. Upam, da lahko možnost pregleda priporočil na podlagi gospodarskih upadov prav tako prispeva k njegovemu uspehu, pod pogojem, da to ne bo ogrozilo fiskalne vzdržnosti.

Viktor Uspaskich (ALDE), *v pisni obliki*. – (LT) Ena od stvari, ki nam jih kaže kriza v Grčiji, je potreba po fiskalni odgovornosti. Sicer se bodo države članice EU, ne le Grčija, srečale z resnimi problemi, ker imata dve tretjini držav članic čezmerni primanjkljaj. Veseli me, da poročevalec poudarja to dejstvo.

Poročilo vključuje še več, vendar so najpomembnejši predlogi odprava čezmernega proračunskega primanjkljaja in finalizacija sredstev za boj proti primanjkljajem v prihodnosti. Poročilo se prav tako dotakne drugega pomembnega vidika – da se moramo boriti proti proračunskemu primanjkljaju, ne da bi škodovali rasti, zlasti kar zadeva ustvarjanje gospodarstva. Pomembno je, da bi sistem za upravljanje javnega in zasebnega dolga podpiral dolgoročno rast. To bi vključevalo izboljšanje naložbenih pogojev in razvoj notranjega trga, hkrati pa bi prav tako upoštevalo posebne prednostne naloge in potrebe držav članic.

Kar je najpomembneje, potrebujemo preglednost, odgovornost in neodvisni nadzor. To je ključni del za povečanje gospodarskega upravljanja. V nacionalne proračunske okvire bi bilo treba vključiti vzpostavitev in okrepitev vloge neodvisnih fiskalnih organov in zagotoviti objavo preglednih fiskalnih statistik.

Poročilo: Vicky Ford (A7-0184/2011)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je poskušal neuspešno preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov. Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo moje kolegice gospe Ford. Poročilo obravnava zahteve v zvezi s proračunskimi okviri držav članic. To poročilo sem podprla, prav tako kot podpiram sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celoto.

Mara Bizzotto (EFD), v pisni obliki. – (IT) Glasovanja sem se vzdržala, ker dvomim o dolgoročnem vplivu, ki ga bodo imele direktive, predlagane v poročilu, na nacionalna gospodarstva držav članic. Te direktive predlagajo strogo okrepitev mehanizmov za nadzor, da bi v Uniji preprečili še več kriz grškega tipa. Menim, da se gospodarski problemi držav članic ne bodo razrešili preprosto z omejitvijo njihovih pooblastil in njihove vloge, zato sem se odločila, da se bom glasovanja vzdržala.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospe Ford je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Poročilo gospe Ford sem podprl, ker menim, da je uskladitev nacionalnih sistemov na podlagi razvoja minimalnih zahtev in predvsem prihodnjih načrtov za sisteme javnega računovodstva temeljno pravilo, če želimo preprečiti gospodarske krize v prihodnosti. To pa ne bi smelo pomeniti, da smo spregledali nacionalni značaj fiskalnih predpisov, zlasti med državami znotraj in zunaj območja evra.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo sem podprla, ker se strinjam, da bi države članice morale vzpostaviti verodostojno pregledan učinkovit srednjeročni proračunski okvir, s katerim bi poskrbele za upoštevanje najmanj štiriletnega razpona za fiskalno načrtovanje in tako poskrbele, da je nacionalno fiskalno načrtovanje osnovano na večletni perspektivi. Države članice bi morale vzpostaviti ustrezne mehanizme usklajevanja med državnimi podsektorji, da se zagotovi dosledno kritje vseh državnih podsektorjev pri fiskalnem načrtovanju in pripravi proračunskih napovedi ter zlasti pri sestavljanju večletnega načrtovanja, kot je določeno v večletnem proračunskem okviru.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da sedanji model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Glasujem za poročilo gospe Ford o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic. Pozdravljam dejstvo, da se bo uredba uporabljala v vseh državah članicah EU. Poudaril bi potrebo po vzpostavitvi sredstev neodvisnega nadzora. Pozdravljam možnost, da bi vlade, ki so pravkar prišle na oblast, imele pravico posodobiti svoj proračunski okvir za srednjeročno obdobje, ki bi odražal nove politične prednostne naloge.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) To direktivo sem podprla, ker menim, da je uspela najti pravo ravnotežje med natančnostjo, ki se zahteva na tem področju, in diskretnostjo, povezano z gospodarskimi razmerami. Ne smemo pozabiti, da naša ekonomska in monetarna unija nikoli ni bila izenačena glede velikosti, heterogenosti in stopnje razvoja. Nobenega priročnika ni o tem, kako ustvariti popolno monetarno unijo, niti se ne more do zdaj pridobljenemu znanju pripisati nobena absolutna vrednost, saj lahko družbenogospodarske posebnosti območja evra izničijo vse primerjave. Zato – in poročevalka se je v tem pogledu zelo dobro odrezala – je treba poudariti, da maastrichtska merila, odlična referenčna točka in ustrezna primerjava za ustvarjanje verodostojnosti, ki jo naša valuta potrebuje, niso absolutne vrednosti, ki držijo vedno in povsod. Pride lahko do gospodarskih razmer, ko je odstopanje od teh omejitev vredno tveganja, pod pogojem, da dodatni dolg financira oživitve, ki je ni mogoče več odlagati. Poročevalki čestitam za odlično delo, ki ga je opravila, in to v kratkem času, in upam, da se lahko politična in intelektualna razprava o teh vprašanjih združita, da bi ljudem v Evropi zajamčili blaginjo, ki jo monetarna politika pomaga ustvarjati.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Če resnično želimo preprečiti krize v prihodnosti; če želimo ustvariti povezano in odgovorno gospodarsko Unijo; če želimo, da nas vodita preprečevanje in odpravljanje; če se želimo zavezati trajnostni rasti, potem je bila ta direktiva ključna za izpopolnitev tega svežnja. V tej direktivi najdemo vrsto temeljnih predpostavk, zaradi katerih bodo, ko jih bodo nacionalne vlade uporabljale, pravila proračunske politike postala preglednejša, med drugim tudi v zvezi z objavo proračunskih napovedi in uspešnostjo.

Menim, da bo zaradi vsega, kar tukaj dosegamo, Unija bolj pripravljena na enotno usklajevanje in preprečevanje potencialnih problemov, pomanjkljivosti in neravnovesij. Nazadnje bi se rad zahvalil svoji kolegici, gospe Ford, za njena prizadevanja in zavezanost zaključiti to poročilo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravila gospa Ford, je o zakonodajnem predlogu o spremembi Uredbe (ES) št. 1467/97 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem in je del svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, ki ga je sprejela Komisija 29. septembra 2010, da bi se „utrčila makroekonomska stabilnost in vzdržnost javnih financ“ in bi EU postala stabilna in vzdržna. Sedanje gospodarske in finančne razmere v različnih državah EU pričajo o neuspehu pakta za stabilnost in rast. Nadzor javnega primanjkljaja ne zadostuje. Prav tako se je treba izogniti javnemu in zasebnemu dolgu. Potrebno bo uvesti mehanizme, ki izboljšujejo konkurenčnost in obnavljajo javne finance. Državam članicam bo preprečeno ustvarjanje čezmernih primanjkljajev. Uveljavljeni bodo ukrepi za usklajevanje in nadzor, ki zagotavljajo spoštovanje proračunske discipline. Ta predlog za spremembo zakonodaje sem podprl, ker menim, da je za ponovno pridobitev javnega zaupanja v institucije in za trajnostno rast v EU ključno, da bodi ti ukrepi čim prej izvajani.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo je o predlogu direktive Sveta o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic in predstavlja enega najresnejših napadov na njihovo suverenost.

Proračunske odločitve, ki so ključne za določanje poti, na katero se bo podala vsaka država v skladu z njenimi posebnimi značilnostmi, interesi in voljo njenih ljudi, so ogrožene. Razmere so zlasti resne za najranljivejša gospodarstva, ki imajo „čezmerne primanjkljaje“

in bi lahko utrpela resne sankcije. Ta direktiva je del tako imenovanega „gospodarskega upravljanja“, ki ga sestavlja šest zakonodajnih besedil in ki je pravi napad na socialne in delavske pravice ter na demokracijo samo.

Namen tega zakonodajnega svežnja je napad brez primere na pravice nacionalnih parlamentov in v Portugalski na samo ustavo Republike Portugalske. Od zdaj naprej bodo člane nacionalnih parlamentov vodile smernice Evropske unije o proračunih držav. Te smernice so vse bolj neoliberalne in v glavnem jih določa direktorat moči, ki ima večino glasov v Svetu in Evropskem parlamentu. Naša edina možnost je glasovanje proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki . – (PT) To je eno izmed dveh poročil o predlogu direktive o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic. Predstavlja enega najresnejših napadov na njihovo suverenost, položaj pa bo še slabši za tiste v območju evra, ki naj bi imele čezmerne primanjkljaje in bodo poleg nenehnega nadzora Evropske komisije lahko deležne sankcij.

Ta direktiva je del tako imenovanega „gospodarskega upravljanja“, ki ga sestavlja šest zakonodajnih besedil in ki je pravi napad na socialne in delavske pravice. Prav tako je del križarske vojne Evropske unije proti nacionalni neodvisnosti in suverenosti.

Rezultat pogajanj je končni sporazum med tremi institucijami – Evropskim parlamentom, Svetom in Evropsko komisijo – ki ga bo 24. junija Svet gotovo potrdil, kljub nasprotovanjem, ki so prisotna na ravni EU. Pričakovan izid je napad brez primere na pravice nacionalnih parlamentov in ustavo Republike Portugalske, katerih poslanci se ravnaajo po smernicah Evropske unije o proračunih njihovih držav; te smernice so vedno bolj neoliberalne. Zaradi tega smo glasovali proti.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Svetovna gospodarska in finančna kriza je povsem spremenila ugodne gospodarske in finančne pogoje, ki so prevladovali do leta 2007, in ponovno poudarila dejstvo, da nepredvideni dobički, ki so se nakopičili v ugodnem obdobju, niso bili pravilno uporabljeni za ustvarjanje priložnosti za učinkovite postopke v neugodnem obdobju. Dostopnost fiskalnih podatkov je bistvena za pravilno delovanje proračunskega nadzora EU. Pravočasni in zanesljivi fiskalni podatki so ključnega pomena za ustrezno in pravočasno spremljanje, ki omogoča tudi naglo ukrepanje v primeru neželenih proračunskih razmer. Preglednost je eden izmed bistvenih elementov za zagotavljanje kakovosti fiskalnih podatkov, ki mora vključevati redno razpoložljivost takih podatkov.

Marietta Giannakou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker je namen svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja odgovoriti na potrebo po večjem usklajevanju in nadzoru gospodarskih politik v ekonomski in monetarni uniji. Poleg tega so predlagane zahteve v zvezi s proračunskimi okviri držav članic, da bi spodbudili fiskalno odgovornost z določitvijo minimalnih zahtev za nacionalne javnofinančne okvire in zagotovili, da bodo v skladu z obveznostmi, ki jih določa Pogodba. Komisija je v podporo spremembam v preventivnem in korektivnem delu predlagala tudi okrepitev izvedbenih mehanizmov za države članice euroobmočja. Na splošno odobravam vložene predloge,

ki naj bi zagotovili izboljšanje nacionalnih javnofinančnih okvirov in spodbudili države članice k boljšim fiskalnim odločitvam v prihodnosti. Še posebej so potrebni predlogi za boljše statistično sporočanje fiskalnih podatkov, da se ne bi ponovile nedavne izkušnje nekaterih držav članic. K večji stabilnosti javnih financ bi morali prispevati tudi predlogi glede neodvisnih proračunskih uradov, nacionalnih javnofinančnih predpisov in obveznega večletnega načrtovanja proračuna.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu, ker močno nasprotujem programu strogih varčevalnih ukrepov, ki jih v Evropski uniji vodi desna sredina. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja bo zadušil rast v EU v času, ko potrebujemo naložbe za rast, raziskave in razvoj ter za delovna mesta, da bi zavarovali gospodarsko prihodnost Evrope. Sveženj finančnih reform bo najteže prizadel najrevnejše v Evropi, medtem ko bo vzrok za krizo – finančni sektor – pustil nedotaknjen. Pozdravljam izboljšano usklajevanje gospodarske in fiskalne politike v Evropi, vendar močno nasprotujem kratkoročni viziji, v skladu s katero se ta izvaja. Dolgoročne naložbe v zeleno gospodarstvo, znanstvene raziskave in v infrastrukturo so temeljne za gospodarsko stabilnost, ustvarjanje delovnih mest in rast, tega svežnja reform, ki namerava zaostri varčevanje v Evropi, pa ne morem podpreti.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Komisija predlaga okrepiti usklajenost držav članic s paktom za stabilnost in rast, poglobiti politično usklajevanje, določiti minimalne zahteve za fiskalne okvire in določiti mehanizme za uveljavljanje sedanjih pravil.

Odobravamo vloženi predlog, ki naj bi zagotovil izboljšanje nacionalnih javnofinančnih okvirov in spodbudil države članice k boljšim fiskalnim odločitvam v prihodnosti. K večji stabilnosti javnih financ bi prispevali tudi predlogi glede neodvisnih proračunskih uradov, nacionalnih javnofinančnih predpisov in obveznega večletnega načrtovanja proračuna, ki jih podpiramo. Menimo, da morajo zahteve za nacionalne proračunske okvire zagotoviti, da bo javnofinančno načrtovanje držav članic temeljilo na stvarnih napovedih, obenem pa tudi, da bo namenjena ustrezna pozornost trajnosti njihovega socialnovarstvenega sistema, vključno s pokojninskim in zdravstvenim.

Nazadnje, zahteve za nacionalne proračunske okvire bi morale biti oblikovane tako, da bi spodbujale države članice in jim omogočile dovolj manevrskega prostora za razvojno naravnane javne naložbe, na primer v izobraževanje in zdravstvo, kar bi prispevalo k evropskim ciljem glede rasti in delovnih mest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo poziva Komisijo, naj vsak mesec objavi račune nacionalnih vlad. To bodo morale narediti v skladu z normami, ki jim jih bo določila sama Komisija. Ne pretvarjamo se več, da na nacionalni ravni oblikujemo proračune, razen za „izgradnjo podpore“. To poročilo odobrava sedanje stanje, h kateremu je prispevala večina v Parlamentu z glasovanjem za uvedbo evropskega semestra. Tega poročila ne podpiram. Francozi ga bodo razveljavili.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Nameram, ki stoji za poročilom – zagotovitev proračunske discipline v državah članicah – **je treba pozdraviti. Čeprav sem slišal sporočilo, nisem prepričan, da mu verjamem. V Evropi je tiha večina, ki se strinja z mano. Posegom v proračune držav članic je treba nasprotovati. Nujno je treba preskusiti in v Parlamentu razpravljati o različnih pristopih in rešitvah, kar se do zdaj še ni zgodilo. Na podlagi napačnih odločitev, ki smo jih sprejeli v prejšnjih letih,**

moramo priti do pravih zaključkov. Dokler ni predlaganih nobenih alternativ, ne morem odobriti tega ukrepanja in predloga ne morem podpreti.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) V prihodnosti bo skladnost z maastrichtskimi merili uveljavljena z zgodnjim opozarjanjem in drastičnimi kaznimi. Vendar pa do zdaj ta pakt ni deloval. Ne morem verjeti, da bo nenadoma začel pravilno delovati samo zato, ker so bila uvedena nova pravila. Zaradi tega poročila nisem podprl.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Usklajevanje in nadzor gospodarskih politik v ekonomski in monetarni uniji morata biti učinkovita in uspešna. Da bi dosegli ta cilj, je med državami članicami treba spodbujati fiskalno odgovornost. Nujno moramo določiti vsaj minimalne zahteve za nacionalne okvire in zagotoviti učinkovitost postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Države članice morajo v dobrih časih imeti preudarne in namenske fiskalne politike, da bi poskrbele za potrebne zaloge za slabe čase. Strinjam se s predlogom, da bi numerična fiskalna pravila za države članice z odstopanjem morala vsebovati podrobno razlago, ki obravnava opredelitev cilja in obseg pravil, spremljanje in posledice v primeru neupoštevanja teh pravil. Menim, da je primerno, da srednjeročni proračunski okviri vključujejo postopke za oblikovanje mnenja, kako bodo predlagani ukrepi vplivali na dolgoročno vzdržnost javnih financ. Poleg tega je prav tako primerno uporabiti odstopne klavzule, ki bi opredelile premere, ko bi začasna neskladnost s pravili morala biti dovoljena.

Alfredo Pallone (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) V okviru reforme pakta za stabilnost in rast in ob upoštevanju različnih inovacij, ki so bile uvedene, ter večjega sodelovanja med evropskimi institucijami, nacionalnimi parlamenti in vladami, je poročilo gospe Ford o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic ključno, saj določa minimalne zahteve za sisteme javnega računovodstva, osrednjo in lokalno statistiko javnih financ in večletno načrtovanje. Prenos direktive še ne pomeni, da bodo njene določbe morale biti uradno vključene v nacionalno zakonodajo (na primer z zakonom). Upravni akt bo prav tako zadostoval, v kolikor lahko zagotovi, da se bo direktiva uporabljala pregledno. Upam, da se bo zaradi tega izvajanje direktive prej začelo. Upam, da bo Parlament dosegel končni sporazum in čim prej odobril celotni sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, da bi javnosti in trgu poslali močno in enotno sporočilo ter da bi ustavili špekulacije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Kot del zakonodajnega svežnja, katerega namen je okrepitev gospodarskega upravljanja v Evropski uniji in območju evra, je potekalo glasovanje o tem osnutku mnenja o zahtevah v zvezi s proračunskimi okviri držav članic. To poročilo sem podprla, ker se v glavnem strinjam z zaskrbljenostjo poročevalca, zlasti glede sprememb v zvezi z naslednjimi ključnimi točkami: 1) glavni cilj tega predloga mora biti nedvoumno povezan s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti, zagotavljanjem ustreznega socialnega varstva in bojem proti socialni izključenosti; 2) predlagana pravila za zagotovitev izboljšav v nacionalnih fiskalnih okvirih nastajajo v okviru evropskega semestra za usklajevanje politike; 3) zahteve za nacionalne proračunske okvire morajo zagotoviti, da bo javnofinančno načrtovanje držav članic temeljilo na stvarnih napovedih, obenem pa tudi, da bo namenjena ustrezna pozornost trajnosti njihovega socialnovarstvenega sistema, vključno s pokojninskim in zdravstvenim; in nazadnje, 4) zahteve za nacionalne proračunske okvire bi morale biti oblikovane tako, da bi spodbujale države članice in jim omogočile dovolj manevrskega prostora za razvojno naravnane javne naložbe, na primer v izobraževanje in zdravstvo, kar bi prispevalo k evropskim ciljem glede rasti in delovnih mest.

Miguel Portas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav priznava pomen in potrebo po neodvisnih organih za statistiko, ki lahko zagotovijo zanesljive in verodostojne podatke o makroekonomskih in proračunskih napovedih neke države, tega poročila nisem podprl, ker se mišljenje za tem poročilom, naklonjeno kaznovanju, popolnoma ujema s širšim svežnjem, ki mu nasprotujem iz razlogov, že navedenih v poročilih o tem gospodarskem usklajevanju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem za to poročilo, saj vključuje izboljšano usklajevanje med makroekonomskimi in proračunskimi napovedmi, uvedbo numeričnih fiskalnih pravil in pravil o fiskalni konsolidaciji, uvedbo okvira o glavnih srednjeročnih kategorijah izdatkov, večjih zahtevah po računovodstvu in statistiki in nazadnje, večji preglednosti glede financ in splošnega cilja proračuna.

Kay Swinburne (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo delovala. V odboru in procesu dialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želen izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Poročilo: Sylvie Goulard (A7-0180/2011)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je neuspešno poskušal preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov. Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo moje kolegice gospe Goulard. Poročilo obravnava proračunski nadzor v območju evra. Nekateri prvotni predlogi gospe Goulard, zlasti ustanovitev Evropskega denarnega sklada, med dialogom niso bili ohranjeni. Menim, da je ravnotežje, ki sta ga dosegla Komisija in Svet glede tega poročila, zadovoljivo, zato sem ga podprla, tako kot podpiram sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celoto.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospe Goulard je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Poročilo gospe Goulard podpiram, ker menim, da je pomembno določiti merila, pa tudi in predvsem vzpostaviti mehanizme za spremljanje teh meril. Po eni strani to poročilo opredeljuje naloge in cilje, ki jih je treba izpolniti med fazo spremljanja in morda tudi sankcioniranja, proračunov

različnih držav, po drugi strani pa opredeljuje oblike pobud, da bi jih spodbujale k doseganju meril (tako imenovane evroobveznice), ki dopolnjujejo nadzorni sveženj.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker se strinjam, da bi Svet moral po razpravi o priporočilu Komisije naložiti plačilo globe vsaki državi članici, ki namensko ali zaradi hude malomarnosti izkrivlja številke, ki zadevajo primanjkljaj in javni dolg v zvezi z uporabo členov 121 in 126 Pogodbe in protokola (št. 12), priloženega Pogodbi. Prav tako se strinjam, da bi prej omenjene globe morale služiti kot učinkovito svarilo in bi morale biti sorazmerne z naravo, resnostjo in trajanjem prekrška. Strinjam se, da globa ne bi smela preseči 0,2 % bruto domačega proizvoda. Obresti, ki jih Komisija zbere iz depozitov, položenih v skladu s členom 4, in globe, zaračunane v skladu s členom 5 in 6a, bi morale tvoriti drug prihodek iz člena 311 Pogodbe in bodo dodeljene evropskemu instrumentu za finančno stabilnost.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da sedanji model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Glasujem za poročilo gospe Goulard o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora, čeprav priznavam, da je poročevalka prekoračila svoja pooblastila na več področjih, zaradi česar bo zelo težko doseči sporazum s Svetom. Pozdravljam določbo o globah v primeru ponarejenih statističnih podatkov, da bi kaznovali goljufije v zvezi s primanjkljajem in izračunom dolga, tako v območju evra kot zunaj njega. Strinjam se, da bi države, ki nimajo evra, morale imeti možnost, da postanejo del tega sistema.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Rad bi poudaril to, kar se mi zdi najpomembnejši korak naprej tega poročila: možnost vzpostavitve sistema, ki ne temelji le na vidiku sankcij pakta za stabilnost in rast, temveč nasprotno omogoča uvedbo pravih spodbud, ki bi pomagale ustvariti in razvijati pristno pripravljenost držav članic, da delujejo v skladu s pravili, določenimi v paktu za stabilnost in rast.

V tem smislu bi poudaril predložitev poročila Evropske komisije v prihodnosti o izdaji državnih obveznic – evroobveznic – v skladu s skupno in solidarno odgovornostjo. Prav tako bi rad poudaril izjemna prizadevanja v zvezi s tem z institucionalizacijo gospodarskega dialoga med različnimi evropskimi institucijami ter spodbujanjem sodelovanja nacionalnih parlamentov in vlad v resnično demokratični razpravi o gospodarski politiki.

Na koncu bi rad čestital moji kolegici, gospe Goulard, za izjemno delo in zavezanost, da naredi kar največ iz tega svežnja.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravila gospa Goulard, je o zakonodajnem predlogu o spremembi Uredbe (ES) št. 1467/97 o izvajanju postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem in je del svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, ki ga je sprejela Komisija 29. septembra 2010, da bi se „utrđila makroekonomska stabilnost in vzdržnost javnih financ“ in bi EU postala stabilna in vzdržna. Sedanje gospodarske in finančne razmere v različnih državah EU pričajo o neuspehu pakta za stabilnost in rast. Ni uspel nadzorovati javnega primanjkljaja. Prav tako se je treba izogniti javnemu in zasebnemu dolgu. Potrebno bo uvesti mehanizme, ki izboljšujejo konkurenčnost in obnavljajo javne finance. Države članice bodo okrepile mehanizme za usklajevanje in nadzor, da bi preprečile resne napake v svoji proračunski politiki, ki bi lahko ogrozile ekonomsko in monetarno unijo. Ker menim, da potrebujemo hitre, kakovostne rešitve v skladu s priporočili Evropske centralne banke, sem podprl ta

predlog zakonodajne spremembe, ki poleg spodbujanja medinstitucionalnega dialoga krepí proračunsko disciplino in zavezuje vsako državo članico ali institucijo, da sprejme odgovornost.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo je še en del svežnja šestih delov zakonodaje o tako imenovanem gospodarskem upravljanju. Glasujemo proti prav vsem poročilom, ki sestavljajo ta zakonodajni sveženj, zaradi njegove vizije kot celote.

V tem primeru gre za uredbo o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora v območju evra. Poročilo priznava probleme in napake v prvem desetletju ekonomske in monetarne unije, vendar ne pride do potrebnih zaključkov, namesto tega pa poziva k „trdnejšemu“ okviru nadzora nad nacionalnimi gospodarskimi politikami, za katerega skrbita Komisija in Svet. Prav tako dodaja, da bi take politike morale biti „s posebnim poudarkom na razvoju in krepitvi notranjega trga“: z drugimi besedami, želi si bolj neoliberalne politike, več privatizacij, več svobodne konkurence, več politik, naklonjenih najmočnejšim pred najšibkejšimi. Poročilo poziva, da naj države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev iz pakta za stabilnost in rast, plačajo globo. To prav tako podkrepi poskus uzakonitve sistema sankcij s poskusom vključitve sistema spodbud. Pri vsem tem pa se ne upoštevajo pravi vzroki problemov ali alternativne politike, ki so potrebne: to je nesprejemljivo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo je še en del svežnja šestih delov zakonodaje o tako imenovanem gospodarskem upravljanju in je eden od ključnih delov zakonodaje. Gre za uredbo o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora v območju evra.

Medtem ko priznava probleme in napake v prvem desetletju ekonomske in monetarne unije, gre slepo naprej in poziva k „trdnejšemu“ okviru nadzora nad nacionalnimi gospodarskimi politikami, za katerega skrbita Komisija in Svet. Vendar vedno dodaja, da bi take politike morale biti „s posebnim poudarkom na razvoju in krepitvi notranjega trga“: z drugimi besedami, želi si bolj neoliberalne politike, več privatizacij, več svobodne konkurence, več politik, naklonjenih najmočnejšim pred najšibkejšimi. To pomeni, da na koncu poziva k iste vrste monetarističnim in neoliberalnim politikam in merilom, ki so pripeljale v krizo, ter tako okrepi pravo ukleščenost držav članic, ne da bi se zmenilo za probleme ali alternativne politike, ki upoštevajo različne ravni razvoja.

Tako poziva, naj države članice, ki ne izpolnjujejo zahtev iz pakta za stabilnost in rast, plačajo globo.

To prav tako podkrepi poskus uzakonitve sistema sankcij s poskusom vključitve sistema spodbud.

Prav zaradi tega smo glasovali proti.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Junija 2010 se je Evropska komisija strinjala, da je nujno treba okrepiti usklajevanje naših gospodarskih politik. Ta sporazum je predvsem vključeval pakt za stabilnost in rast ter proračunski nadzor. To je v glavnem vključevalo krepitev preventivnih in korektivnih delov pakta za stabilnost in rast ter zagotovitev, da imajo vse države članice nacionalna proračunska pravila in srednjeročni proračunski okvir, ki so v skladu s paktom za stabilnost in rast. Državam članicam, ki kot svojo valuto uporabljajo evro, je izvajanje gospodarskih politik, ki podpirajo pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije, še zlasti v interesu in so zanj odgovorne, prav tako pa za neuporabljanje politik, ki ji škodujejo. Sankcije za države članice, ki uporabljajo evro kot svojo valuto, bi v preventivnem delu pakta za stabilnost in rast morale predstavljati

spodbudo za previdno oblikovanje fiskalne politike. Hkrati pa pušča prostor za proračunsko manevriranje, predvsem ob upoštevanju pomena javnih naložb.

Marietta Giannakou (PPE), *v pisni obliki*. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Ta dokument sem pozdravil, ker bi v preventivnem delu pakta za stabilnost in rast prilagajanje in spoštovanje srednjeročnega proračunskega cilja moralo biti zagotovljeno z obveznostjo položitve obrestnega depozita, kar bi začasno veljalo za države članice, katerih valuta je euro in ki ne dosegajo zadostnega napredka pri konsolidaciji proračuna. To bi veljalo, če se država članica, tudi če je njen primanjkljaj pod referenčno vrednostjo 3 % BDP, občutno oddalji od srednjeročnega proračunskega cilja ali od ustreznega prilagajanja na poti do njega in odstopanja ne odpravi. Zahtevani obrestni depozit je treba zadevni državi članici vrniti skupaj z obračunanimi obrestmi, ko Svet potrdi, da so okoliščine, zaradi katerih je bilo treba navedeni depozit položiti, odpravljene. Brezobrestni depozit se mora izplačati na podlagi zmanjšane čezmernega primanjkljaja, medtem ko je treba obresti iz teh depozitov in glob dodeliti trajnemu mehanizmu za stabilnost za zagotavljanje finančne pomoči, ki ga vzpostavijo države članice, katerih valuta je euro, da bi zavarovale stabilnost območja evra kot celote.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu, ker močno nasprotujem programu strogih varčevalnih ukrepov, ki jih v Evropski uniji vodi desna sredina. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja bo zadušil rast v EU v času, ko potrebujemo naložbe za rast, raziskave in razvoj ter za delovna mesta, da bi zavarovali gospodarsko prihodnost Evrope. Sveženj finančnih reform bo najbolj prizadel najrevnejše v Evropi, medtem ko bo vzrok za krizo – finančni sektor – pustil nedotaknjen. Pozdravljam izboljšano usklajevanje gospodarske in fiskalne politike v Evropi, vendar močno nasprotujem kratkoročni viziji, v skladu s katero se ta izvaja. Dolgoročne naložbe v zeleno gospodarstvo, znanstvene raziskave in v infrastrukturo so temeljne za gospodarsko stabilnost, ustvarjanje delovnih mest in rast, tega svežnja reform, ki namerava zaostri varčevanje v Evropi, pa ne morem podpreti.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) To mnenje zadeva predlog uredbe o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora v območju evra. Menimo, da bi izvrševanje proračunskega nadzora moralo biti vedno v skladu s temeljnimi cilji EU, zlasti z zahtevami člena 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije zvezi s spodbujanjem visoke stopnje zaposlovanja, zagotavljanjem ustreznega socialnega varstva in bojem proti socialni izključenosti. Prav tako je pomembno, da se v sklopu evropskega semestra usklajevanja politike vzpostavi okvir za okrepljeni nadzor.

Da bi okrepili nadzor, pa sistem izvrševanja ne bi smel zajemati samo glob (sankcij), temveč tudi spodbude, da bi s tem okrepili vlogo Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov. Nazadnje menimo, da bi sredstva, zbrana s sankcioniranjem držav članic, ki ne upoštevajo priporočil, morali uporabiti za podpiranje dolgoročnih ciljev EU v zvezi z vlaganjem in zaposlovanjem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo jasno opredeli, kakšne sankcije čakajo države članice, ki se ne pokorijo ukazom Evropske komisije. Prav nič ga ne zanimajo posledice takih sankcij za ljudi, niti zakonitost tega, da Komisija nalaga sankcije

izvoljenim vladam. Edino popuščanje se nanaša na javne razprave, ki se ne morejo odvijati v državi članici, ki ji je sankcija bila naložena. Z drugimi besedami, ljudje se naj ne bi vmešavali v spletke procesa, katerega žrtve so. Komisiji ne bom nikoli dovolil, da napade Francijo. Tega poročila ne podpiram.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Merila stabilnosti v preteklosti niso bila spoštovana. Predvidevamo lahko, da spodbude ne bodo pomagale niti v prihodnosti. Vprašanje ostaja, ali bodo lahko Evropski parlament in nacionalni parlamenti v procesu spremljanja imeli pomembno vlogo. Menim, da lahko makroekonomska neravnovesja v EU in v območju evra učinkovito obravnavamo z razdelitvijo evra v dve valutni območji. Še več načrtovanih svežnjev pomoči ni potrebnih le zaradi občutka pravičnosti in bo povzročilo velike težave v severnih državah članicah EU v prihodnosti. Čeprav se v bistvu strinjam s poročilom, zavračam njegov pristop, zato glasujem proti njemu.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Resno dvomim, da bo pakt za stabilnost in rast, ki do zdaj ni deloval, nenadoma postal čudežno zdravilo za eno od najtežjih gospodarskih kriz v zgodovini EU. Čeprav bi si glede na sedanjo krizo to želeli, ostajajo želje neuresničene. Dosegli smo stopnjo, ko si ne moremo več privoščiti nadaljnjih svežnjev pomoči. Še več, poseganje v državne zakladnice in uporabljanje davkoplačevalskega denarja za reševanje proračunskih prestopnikov je zelo nepravilno. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Menim, da je treba državam članicam, ki ne spoštujejo fiskalnega okvira Unije, naložiti ustrezne finančne sankcije. Priti mora do postopnega razlikovanja sankcij v preventivnem in korektivnem delu pakta za stabilnost in rast. Predlagani sistem sankcij bo zagotovil stopnjevanje in enako obravnavo med državami članicami, ker bodo obrestni depozit, brezobrestni depozit in globa sestavljeni iz nespremenljivega dela, ki je enak 0,2 % BDP. Poleg tega bo Komisija dobila pravico, da priporoči zmanjšanje višine sankcije ali da jo ukine na podlagi izjemnih gospodarskih okoliščin. Za izvajanje učinkovitega okvira za proračunski nadzor je zelo pomembno, da Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o možnosti uvedbe evroobveznic. Ne strinjam se s predlogom, da bi prihodke iz neuporabljenih odobritev plačil v proračunu Unije prenesli v proračun Unije za naslednjo leto in jih namenili za programe, povezane s prednostnimi nalogami Unije. Menim, da mora davčni sistem ostati v pristojnosti vsake države članice, zato je neprimerno obvezati Komisijo, naj pripravi vrsto predlogov o pravem skupnem evropskem sistemu obdavčitve.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Države, ki ne bodo izpolnjevale pogojev iz preventivnega in korektivnega dela pakta za stabilnost in rast, so lahko deležne finančnih sankcij v višini 0,1 % BDP, razen če sprejmejo ustrezne ukrepe (njihovo primernost oceni Svet) in predstavijo načrt rebalansa proračuna. To je pomembna zahteva za zagotovitev, da bo nov okvir, vzpostavljen v okviru reforme gospodarskega upravljanja, verodostojen in učinkovit. Vendar ni potrebe, da bi bili preveč togi ali šli v skrajnosti; spodbude za države članice so prav tako dobra ideja. V tem smislu pozdravljam omembo vprašanja evroobveznic. Vedno sem podpiral izdajo teh evroobveznic, ki po mojem mnenju lahko prinesejo dodano vrednost zaradi skupne izdaje, ter trden evro. Upam, da bo Parlament dosegel končni sporazum in čim prej odobril celotni sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, da bi javnosti in trgu poslali močno in enotno sporočilo ter da bi ustavili špekulacije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot del zakonodajnega svežnja, katerega namen je okrepitev gospodarska upravljanja v Evropski uniji in območju evra, je potekalo glasovanje o tem osnutku mnenja o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora v območju evra. To poročilo sem podprla, ker se v glavnem strinjam z zaskrbljenostjo poročevalca, zlasti glede sprememb v zvezi z naslednjimi ključnimi točkami: 1) izvrševanje proračunskega nadzora mora biti vedno v skladu s temeljnimi cilji EU v zvezi s spodbujanjem visoke stopnje zaposlovanja; 2) zagotavljanje ustreznega socialnega varstva in boj proti socialni izključenosti; 3) sistem izvrševanja ne bi smel zajemati samo glob – sankcij – , temveč tudi spodbude, da bi s tem okrepili proračunski nadzor; 4) okrepljena vloga Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov v celotnem nadzornem postopku.

Miguel Portas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To poročilo določa, da morajo države članice položiti obrestne depozite ali plačati globe kot del preventivnega in korektivnega dela pakta za stabilnost in rast. Gre za sistem vnaprejšnjega kaznovanja, ko bi sistem spodbud bil uporabnejši. Mišljenje, ki stoji za tem poročilom, se popolnoma ujema s celotno „filozofijo“ zadevnega svežnja. Iz teh razlogov glasujem proti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze je poskušala uvesti ključne spremembe, ki bi zahtevale uporabo evroobveznic, davčne konvergence in zgornje omejitve za finančne sankcije ter ostalih spodbud. Te spremembe niso bile sprejete in poročilo je nazadnje postalo zgolj seznam sankcij za tiste države, ki se ne držijo svojega proračuna. Ta direktiva je neločljivo povezana s poročilom gospe Wortmann-Kool, ki smo ga že obravnavali. Zato sem glasoval proti.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) V času razširjene gospodarske krize, s kakršno se srečujemo zdaj, je potreba po učinkovitem uveljavljanju proračunskega nadzora v območju evra prednostna naloga. Takšen nadzor pa mora biti vzpostavljen brez spreminjanja temeljnih ciljev glede spodbujanja visoke stopnje zaposlenosti, zagotavljanja ustreznega socialnega varstva ter boja proti socialni izključenosti. Evropski parlament in nacionalni parlamenti imajo ključno vlogo pri doseganju tega ambicioznega cilja, zato je njihovo vlogo treba okrepiti s pomočjo nadzornega postopka na nacionalni in mednarodni ravni.

Edward Scicluna (S&D), v pisni obliki. – Kot poročevalec v senci za mojo skupino bi rad gospe Goulard čestital za sprejem njenega poročila in se ji zahvalil za naše dobro sodelovanje med temi težkimi pogajanjmi. Odločil sem se, da se bom vzdržal glasovanja o tem poročilu in o predlogu spremembe o davčni konvergenci. Obžalujem, da je kljub zelo velikim prizadevanjem poročevalke Svet oslabil ali umaknil številne pametne predloge iz besedila, zato tega poročila nisem mogel podpreti. Zaradi stališča, ki ga imam o tem poročilu kot poročevalec v senci skupine S&D, se nisem mogel pridružiti kolegom iz malteške delegacije pri glasovanju proti spremembi, ki jo je moja skupina predložila o davčni konvergenci. Čeprav se strinjam z nekaterimi predlogi v spremembi, ne podpiram uvedbe skupne stopnje obdavčitve podjetij. Potrebujemo boljše usklajevanje gospodarske politike, vendar mora davčna politika ostati pod okriljem držav članic.

Kay Swinburne (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo

delovala. V odboru in procesu trialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želen izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Marianne Thyssen (PPE), v pisni obliki. – (NL) Popolnoma podpiram kompromisni sveženj o gospodarskem upravljanju, kot smo ga dosegli v pogajanjih s Svetom. Sveženj, ki je nastal kot rezultat pogajanj, daje veliko odgovorov na napake iz preteklosti, tudi v povezavi s proračunsko disciplino. To je samo po sebi pomemben napredek. Kljub temu smo z mojo skupino še vedno zadržani glede nekaterih točk, predvsem ko gre za uresničevanje preventivnega dela pakta za stabilnost in rast. Da bi lahko sklenili vseobsegajoč sporazum pred poletnim premorom, je pomembno, da v prihodnjih tednih naklonimo pogajanjem s Svetom vse možnosti in da ne pošiljamo političnih signalov, ki bi lahko ogrozili pozitivni končni rezultat. Sveženj odraža negotovo politično ravnotežje, ki ga ne želim ogroziti. Zato nisem podprla nekaterih sprememb. To pa se ne sme razlagati, kot da v glavnem ne podpiram nekaterih elementov teh sprememb. V mislih imam zlasti predlog spremembe 9, ki se zavzema za konvergenco na davčnem področju. Gotovo bi nekatere elemente tega lahko podprla, kot je davek na finančne transakcije ali uvedba konsolidirane davčne osnove EU za podjetja.

Poročilo: Corien Wortmann-Kool (A7-0178/2011)

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Okrepitev gospodarskega upravljanja mora temeljiti na trdnem okviru za preprečevanje in odpravljanje makroekonomskih neravnovesij, minimalnih zahtevah za nacionalne proračunske okvire, okrepljeni ureditvi finančnih trgov in nadzoru nad njimi ter na verodostojnem trajnem mehanizmu za reševanje kriz. Menim, da je potrebna skladnost med politikami, katerih cilj je rast in ustvarjanje trajnostnih delovnih mest, s posebnim poudarkom na razvoju in krepitvi notranjega trga, spodbujanju mednarodnih trgovinskih povezav in konkurenčnosti, učinkovitem okviru za preprečevanje in odpravljanje čezmernega proračunskega primanjkljaja. Poleg tega menim, da je temeljnega pomena, da pride do te konsolidacije gospodarskega upravljanja, kar bi obenem okrepilo njegovo demokratično legitimnost.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je neuspešno poskušal preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov. Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo moje kolegice gospe Wortmann-Kool. Poročilo obravnava nadzor nad proračunskim stanjem ter nadzor in usklajevanje gospodarskih politik. Razprava v zvezi s tem poročilom se je osredotočila na vprašanje mehanizma glasovanja z obratno kvalificirano večino – kar pomeni, da bodo priporočila Komisije obveljala, razen če jim bo nasprotovala kvalificirana večina v Svetu – in na klavzulo o pregledu. Med glasovanjem sem podprla ta dva mehanizma, ker sem prepričana, da moramo biti zahtevni in ambiciozni, če želimo izboljšati proračunsko stabilnost v Evropi in tako zavarovati našo prihodnost.

Regina Bastos (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Usklajevanje gospodarskih politik držav članic v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije vključuje upoštevanje naslednjih vodilnih načel: stabilne cene, zdrave javne finance in monetarne pogoje ter uravnoteženo plačilno bilanco. Cilj je določiti pravila, ki urejajo vsebino, predlaganje preverjanje in spremljanje programov za stabilnost in konvergenco v okviru večstranskega nadzora, ki ga v zgodnji fazi opravljata Komisija in Svet. Namen je preprečiti pojav čezmernega splošnega javnofinančnega primanjkljaja in dolga ter pospešiti nadziranje in usklajevanje gospodarskih politik, s čimer se podpira uresničevanje ciljev Unije glede rasti in zaposlovanja. Z namenom povečanja transparentnosti, lastništva in odgovornosti sprejetih odločitev se v semester ustrezno vključi Evropski parlament. Zato sem to poročilo podprla.

Ivo Belet (PPE), *v pisni obliki*. – (NL) EU in evro se srečujeta z nemirnimi časi in potrebujemo hitro in strukturno razrešitev problemov v Grčiji. Vsak, ki bi se bolj poglobil v to, pa bi moral priznati, da bo Evropa prišla iz te krize močnejša in trdnejša. Okrepljen nadzor EU nad gospodarsko in proračunsko politiko 27 držav članic je temeljni predpogoj za nadaljnji obstoj evra. Zagotoviti moramo, da bo socialna stran Evrope prišla iz tega viharnega obdobja nepoškodovana. Spoštovanje nacionalnih tradicij v povezavi s plačnimi sporazumi je treba ohraniti za vsako ceno. Najpomembnejša nagrada Parlamenta je nedvomno vključitev evropskega semestra v njegov zakonodajni sveženj. To pravim, ker ne le, da bodo posledično vlade morale zagotoviti zdrave finance, temveč bodo prav tako morale odgovarjati Evropi, če ne bodo dovolj vlagale v usposabljanje in izobraževanje, delovna mesta in boj proti revščini. Ta sveženj bo drastično izboljšal gospodarsko konkurenčnost in finančni položaj EU. Seveda to ne more biti cilj sam po sebi. Tukaj imamo orodja za doseganje rasti, delovnih mest in socialnega varstva.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) To poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik je del svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. To poročilo, podobno kot druga, podobna poročila, ki so del svežnja, neposredno obravnava nedavno finančno krizo v Grčiji in postavlja cilj oblikovanja ureditvenega okvira, da bi preprečila ponovitev podobnih kriz. Po eni strani se potreba po okrepljenem usklajevanju in zlasti finančnem spremljanju držav članic zdi očitna glede na resnost grške krize in njene posledice za ostale države. Vendar direktive, ki jih predlaga poročilo, prav tako vsebujejo problematične vidike, ki jih ne smemo podcenjevati. Direktive prinašajo občutno več posredovanja EU v notranje gospodarske zadeve držav članic, kar pomeni oster upad vpliva slednjih. Dejstvo, da takšnega tveganja ne moremo izključiti, je pomenilo, da sem se morala vzdržati glasovanja.

Antonio Cancian (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo gospe Wortmann-Kool je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Poročilo gospe Wortmann-Kool sem podprl, ker menim, da Evropska unija potrebuje trdne temelje, da bomo v prihodnosti lahko preprečevali krize, kot je bila ta, ki smo jo pravkar izkusili. Ta temelj zahteva vzpostavitev primerjalnega sistema za reformiranje pakta za stabilnost in rast, ki bo izvedljiv. To je potrebno, ker moramo doseči nov sporazum, ki od držav v težavah ne zahteva več, naj prosijo za odstopanja od veljavnih sporazumov, temveč na

podlagi ponovnih pogajanj o paktu omogoča uvedbo novih meril za oblikovanje trajnostnih obveznosti in dosegljivih ciljev.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo sem podprla, ker se strinjam, da bi za zagotavljanje tesnejše uskladitve gospodarskih politik in trajnostne konvergence ekonomskih učinkov držav Svet moral izvajati večstranski nadzor kot sestavni del evropskega semestra za usklajevanje gospodarskih politik v skladu s cilji in zahtevami iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Z namenom povečanja transparentnosti, lastništva in odgovornosti sprejetih odločitev se v semester ustrezno vključi Evropski parlament. Strinjam se, da bi se v okviru evropskega semestra po potrebi morali posvetovati z Ekonomsko-finančnim odborom, Odborom za gospodarsko politiko, Odborom za zaposlovanje in Odborom za socialno zaščito, v socialni semester pa bi morali vključiti ustrezne zainteresirane strani, predvsem socialne partnerje, v zvezi z glavnimi političnimi vprašanji v skladu s PDEU, zakonodajo in nacionalnimi politikami.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da sedanji model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Podpiramo poročilo gospe Wortmann-Kool o okrepitvi proračunskega nadzora in usklajevanju gospodarskih politik. Strinjam se z glasovanjem z obratno kvalificirano večino, ki krepí vlogo Evropske komisije z zahtevanjem kvalificirane večine v Svetu, ki je potrebna za odstop od odločitve Komisije. Mislim, da je „gospodarski dialog“, ki je zagotovljen tukaj, zelo pomemben, saj predstavlja jasno, potrebno vez z evropskim semestrom. Pozdravljam določbo glede začasnega odstopanja države članice od prilagoditvene poti, ko je to posledica nepredvidenih dogodkov, kar zagotavlja, da bo postopek prožen in realističen.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Iz nedavne krize se lahko naučimo dva pomembna nauka: potreba po trajnostnih javnih finančah in nujna potreba po prizadevanju za povečano usklajevanje gospodarskih politik med državami članicami, s poudarkom na preprečevanju. To poročilo obravnava prav ti točki.

Nemudoma bi poudaril potrebo po vključitvi evropskega semestra v to zakonodajno besedilo, da bi postopno zagotovili učinkovit temelj za skupno politično razpravo o proračunskih politikah, ki so jih sprejele vse države članice in si bodo prizadevale za trdno in uravnoteženo gospodarsko unijo. Poudaril bi temeljni pomen dobrega stanja javnih financ držav članic EU ter potrebe po sprejemu odgovornejših gospodarskih politik, ki zagotavljajo stabilnost in rast.

Biti moramo odgovorni. Sprejeti moramo politike, ki varčujejo z denarjem, zlasti v dobrih časih, da bomo v slabših časih imeli na razpolago sredstva, s katerimi se bomo branili. Po mojem mnenju je to poročilo temeljno, če želimo kot Unija doseči večjo usklajevanje in preprečevanje. Na koncu bi se rad zahvalil gospe Wortmann-Kool, kolegici iz moje skupine, za njeno izjemno delo pri pogajanjih in dogovarjanju za ta sveženj.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo, ki ga je pripravila gospa Wortmann-Kool, obravnava zakonodajni predlog o gospodarskem upravljanju, ki ga je Komisija sprejela 29. septembra 2010, o nadzoru nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik kot del svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, ki ga je sprejela Komisija 29. septembra 2010, da bi „utrdila makroekonomska stabilnost in vzdržnost javnih financ“. Okrepljeni okvir gospodarskega

upravljanja bi moral spodbujati rast in zaposlovanje, s posebnim poudarkom na razvoju in krepitvi enotnega trga ter spodbujanju mednarodne trgovine in konkurenčnosti.

Krepitev gospodarskega upravljanja bi morala spremljati utrditev demokratične legitimnosti gospodarskega upravljanja v Uniji, ki bi jo bilo treba doseči ob večjem vključevanju Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov v vse postopke usklajevanja gospodarske politike. Pakt za stabilnost in rast ter celotni okvir gospodarskega upravljanja bi moral biti v skladu s strategijo Unije za rast in delovna mesta in bi jo moral dopolnjevati. Ta predlog za spremembo zakonodaje sem podprl in upam, da bo njegovo končno besedilo sprejeto na julijemskem plenarnem zasedanju parlamenta.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je še en del zakonodaje iz tako imenovanega svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. V tem primeru je njegov namen okrepiti nadzor nad proračunskim stanjem ter nadzor in usklajevanje gospodarskih politik. V praksi ta uredba določa pravila glede vsebine, predlaganja, preverjanja in spremljanja programov za stabilnost in konvergenco v okviru večstranskega nadzora Sveta in Komisije, zato da se v zgodnji fazi prepreči pojav čezmernega splošnega javnofinančnega primanjkljaja in dolga ter pospešiti nadziranje in usklajevanje gospodarskih politik. Pojavljajo se oguljeni stari argumenti glede rasti in delovnih mest kot glavnih ciljev.

Kot vemo in kot smo povedali, je rezultat nasproten. Solidarnost in gospodarska ter socialna kohezija so le prazne besede: mrtve črke v pogodbah. Prevladujejo monetaristične in neoliberalne politike v interesu zagotavljanja večjih dobičkov velikim podjetjem in finančnim institucijam. Kot kažejo izkušnje iz Grčije, Irske in Portugalske, pa ljudje trpijo zaradi večje družbene neenakosti, povečane brezposelnosti in večje revščine. Treba je enkrat za vselej priznati, da so zdaj veljavne politike, ki jih želijo še utrditi, temeljni vzrok za krizo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je del svežnja šestih zakonodajnih besedil o gospodarskem upravljanju, cilj pa je okrepiti nadzor nad proračunskim stanjem ter nadzor in usklajevanje gospodarskih politik. V praksi ta uredba določa pravila glede vsebine, predlaganja, preverjanja in spremljanja programov za stabilnost in konvergenco v okviru večstranskega nadzora Sveta in Komisije, zato da se v zgodnji fazi prepreči pojav čezmernega splošnega javnofinančnega primanjkljaja in dolga ter pospešiti nadziranje in usklajevanje gospodarskih politik. Vedno se trdi, da sta cilj rast in zaposlovanje, ker pa so pozabili na politike solidarnosti in gospodarske ter socialne kohezije ter se zavezali le monetarističnim in neoliberalnim politikam v interesu zagotavljanja večjih dobičkov velikim podjetjem, se zdaj srečujemo z večjo družbeno neenakostjo, večjo brezposelnostjo in večjo revščino, kot so že pokazali primeri Grčije, Irske in Portugalske.

Dokler voditelji Evrope ne bodo priznali, da so njihove politike temeljni vzrok za krize, ki vztrajajo, bomo priča poslabšanju gospodarskega, socialnega in političnega položaja, kar bo neizogibno povzročilo povečano socialno napetost in več sporov...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Nedavna svetovna gospodarska in finančna kriza je pokazala in poglobila potrebo po večjem usklajevanju in boljšem nadzoru gospodarskih politik v ekonomski in monetarni uniji. V sedanjem sistemu usklajevanja in v obstoječih procesih nadzora ostajajo pomanjkljivosti in slabosti. Temeljnega pomena je okrepiti okvir ekonomske in monetarne unije s ciljem zagotoviti makroekonomske stabilnosti in vzdržnosti javnih financ. Za večino držav članic bo zelo

pomembna občutna konsolidacija, da bi se vrnile k trendu padajočega javnega dolga. Problemi so še nujnejši glede na to, da se evropske družbe in gospodarstva srečujejo s posledicami starajočega se prebivalstva, kar bi lahko predstavljalo še večji pritisk na ponudbo delovne sile in na proračune javnih financ. Usklajevanje gospodarskih politik držav članic v okviru EU bi predvsem moralo vključevati uravnoteženo plačilno bilanco in potrebo po javnih naložbah.

Marietta Giannakou (PPE), v pisni obliki. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Roberto Gualtieri (S&D), v pisni obliki. – (IT) Evropa potrebuje močnejše in bolj na Skupnosti temelječe gospodarsko upravljanje. Sveženj ukrepov, o katerem glasujemo danes, pa napačno odraža nagnjenje sedanje desnosredinske večine, da je treba upravljanje obravnavati zgolj kot varčevalno vajo z okrepitvijo preventivne in korektivne razsežnosti pakta za stabilnost in rast, ne da bi opredelili mehanizme in instrumente za podporo naložb in razvoja. Ne moremo sprejeti pravila obratne večine in strožjih parametrov ter sankcij brez zlatega pravila, ki bi zaščitilo naložbe držav članic, in brez evroobveznic, ki bi financirale evropske naložbe, hkrati pa jamčile za državni dolg. To ni dovolj dobra formula za reševanje krize in gotovo jo bo še poslabšala. Zato bom glasoval proti temu in ostalim poročilom o davčnem nadzoru. Še več, borili se bomo, da bi evropsko gospodarsko politiko popeljali v drugo smer in hkrati okrepili metodo Skupnosti ter instrumente in sredstva EU.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Pozdravil sem ta dokument, ker se je z gospodarsko in finančno krizo pokazalo, da je treba revidirati okvir za ekonomsko in monetarno unijo, da bi uveljavili obstoječe instrumente in okrepili postopke usklajevanja in večstranskega nadzora. Kot je Komisija poudarila v obrazložitenem memorandumu, je treba sistem okrepiti, da bi se „utrčila makroekonomska stabilnost in vzdržnost javnih financ, ki sta predpogoj za trajnostno proizvodnjo in rast zaposlovanja“. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja sestoji iz šestih predlogov, katerih namen je okrepiti usklajevanje in nadzor gospodarskih politik v ekonomski in monetarni uniji v okviru strategije Evropa 2020 in evropskega semestra, tj. novega cikla nadzora, ki bo združil proces, ki poteka v okviru pakta za stabilnost in rast ter širših smernic gospodarske politike. Menim, da je zelo pomembno, da se krepitev gospodarskega upravljanja izvaja skupaj s krepitvijo demokratične legitimnosti evropskega upravljanja. Posledično bi se morala okrepiti vloga Evropskega parlamenta v celotnem procesu nadzora. Poleg tega sta redno posvetovanje s socialnimi partnerji in vključenost nacionalnih parlamentov osnovna pogoja za verodostojen in pregleden nadzorni okvir.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Poročilo sem podprl, vendar bi po mojem mnenju morali biti bolj jasni in trdnejši v svojih zahtevah, ko gre za mehanizem sankcij in kazni. Sedanja vrstica ostaja neprecizna in ne izraža jasno, da morajo v primeru kršitve samodejno slediti sankcije in da niso odvisne od političnih pogajanj. Čeprav je vloga Komisije okrepljena, bi poročilo moralo jasno podpirati glasovanje z obratno kvalificirano večino, kot je bilo sprva načrtovano, da bi zagotovili neodvisen in hiter postopek za uporabo potrebnih ukrepov. Na splošno podpiram poziv k večji preglednosti in vključevanju Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov. To je zlasti pomembno ob upoštevanju poziva k uskladitvi nacionalnih proračunov z evropskim semestrom. Vsi akterji morajo

biti v celoti vključeni in informirani na vseh ravneh, da bi zagotovili kar najzgodnejše preprečevanje težav in iskanje rešitev.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem proti poročilu, ker močno nasprotujem programu strogih varčevalnih ukrepov, ki jih v Evropski uniji vodi desna sredina. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja bo zadušil rast v EU v času, ko potrebujemo naložbe za rast, raziskave in razvoj ter za delovna mesta, da bi zavarovali gospodarsko prihodnost Evrope. Sveženj finančnih reform bo najteže prizadel najrevnejše v Evropi, medtem ko bo vzrok za krizo – finančni sektor – pustil nedotaknjen. Pozdravljam izboljšano usklajevanje gospodarske in fiskalne politike v Evropi, vendar močno nasprotujem kratkoročni viziji, v skladu s katero se ta izvaja. Dolgoročne naložbe v zeleno gospodarstvo, znanstvene raziskave in v infrastrukturo so temeljne za gospodarsko stabilnost, ustvarjanje delovnih mest in rast, tega svežnja reform, ki namerava zaostriti varčevanje v Evropi, pa ne morem podpreti.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. – (IT) Podpiramo predlog okrepitve skladnosti držav članic s paktom za stabilnost in rast in spodbujanja večjega usklajevanja njihovih fiskalnih politik. Uredba, sprejeta danes, je bila spremenjena z namenom, da bodo države članice zasledovale preudarno fiskalno politiko v dobrih časih in tako oblikovale potrebne rezerve za slabe čase. Okvir za proračunski nadzor in za nadzor in usklajevanje gospodarskih politik EU je treba razširiti in vanj vključiti vidike zaposlovanja in socialne vidike.

Kar pa po drugi strani zadeva programe stabilnosti in konvergence držav članic, bi ti morali vključevati informacije o skladnosti proračunskih ciljev držav članic s strategijo EU za rasti in delovna mesta, posvetovanje z Odborom za zaposlovanje in Odborom za socialno zaščito pa bi moralo potekati med vsakim postopkom nadzora. Prav tako menimo, da je zelo pomembno, da je krepitev gospodarskega upravljanja tesno povezana s krepitvijo demokratične legitimnosti gospodarskega upravljanja. V zvezi s tem bi se bilo treba redno posvetovati s Parlamentom in ga vključiti v celotni postopek, podobno kot vse socialne partnerje. To je potreben predpogoj za verodostojni in pregledni nadzorni okvir.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To poročilo predlaga, naj Komisiji pomagamo najti najboljše instrumente za merjenje političnih napak vodenja, za katera bi lahko bile odgovorne vlade. Ali moramo za referenco vzeti proračunski cilj, ki ga je zastavila Komisija, ali referenčno vrednost kot funkcijo BDP? Vse to skrbi parlamentarno večino. Ti instrumenti bodo Evropejce prepustili na milost in nemilost bonitetnim agencijam. Razširili bodo varčevalne načrte, ki zdaj do kosti obirajo Grčijo, Irsko in Portugalsko.

Glasujem proti temu poročilu, ki ga obsojam. Francija je neodvisna in suverena država.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Načrtovani ukrepi ne zagotavljajo obvezne udeležbe bank. Vendar bo reprogramiranje dolga neizogibno. Ni treba, da davkoplačevalci plačujejo za špekulacijske napake, ki so jih naredile banke. Kot kaže primer Islandije, je lahko metodičen državni bankrot pravi odgovor.

Grčija je zibelka evropske kulture. Glede na pomen političnih akterjev, njihovo nezmožnost opredelitve vzroka in posledice ter njihovo nepripravljenost sprejeti odgovornost, se zdi, da bi se ta kultura lahko tudi končala zaradi Grčije. Poročila nisem podprl.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Krepitev gospodarskega upravljanja mora biti tesno povezana s krepitvijo demokratične legitimnosti evropskega upravljanja. Kar najbolj si moramo prizadevati, da bi dosegli makroekonomsko stabilnost in vzdržnost javnih financ. Da bi zagotovili okrepljeno usklajevanje gospodarskih politik in ukrepov

držav članic, je treba okrepiti postopke usklajevanja in večstranskega nadzora. Da bi ugotovili, ali se proračunsko stanje utegne odmakniti od srednjeročnega proračunskega cilja ali ustreznih prilagoditvenih poti za njegovo doseg, morata Svet in Komisija opravljati večstranski nadzor. Nenehno moramo spremljati, kako so izvajani programi za konvergenco in gospodarske politike držav članic z odstopanjem v skladu s cilji programov za konvergenco. Menim, da je petmesečni rok za obravnavanje odstopanja od prilagoditvene poti k srednjeročnemu cilju dovolj dolg. Poleg tega je ukrepe države članice za obravnavanje odstopanja treba strogo nadzorovati.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. – (IT) Najprej naj iskreno čestitam gospe Wortmann-Kool za delo, ki ga je opravila pri svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Pakt za stabilnost in rast je oslabel; treba je uvesti resnejša in učinkovitejša pravila ter pokazati manj razumevanja za države članice. V tem smislu so bistveni preventivni ukrepi, saj omogočajo preprečevanje kritičnih razmer, ne da bi bilo treba sprejeti naknadne ukrepe. Strinjam se s poročilom, ko podpira pristop Komisije in razširja uporabo glasovanja z obratno kvalificirano večino za blokiranje odločitev Komisije v Svetu. Cilj Parlamenta mora biti preprečiti uporabo medvladne metode, vendar moramo gledati s splošne perspektive, ne da bi oslabili uredbo, in najti rešitve, da bi zajamčili neodvisnost Komisije in da bo Parlament lahko akter in ne le opazovalec v procesu in da bo dosegel medsebojni sporazum s Svetom. Upam, da bo Parlament dosegel končni sporazum in čim prej odobril celotni sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, da bi javnosti in trgu poslali močno in enotno sporočilo ter da bi ustavili špekulacije.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot del zakonodajnega svežnja, katerega namen je okrepitev gospodarskega upravljanja v Evropski uniji in območju evra, je prav tako potekalo glasovanje o tem osnutku mnenja o krepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik. To poročilo sem podprla, ker se v glavnem strinjam z zaskrbljenostjo poročevalca, zlasti glede sprememb v zvezi z naslednjimi ključnimi točkami: 1) okvir EU za proračunski nadzor je treba razširiti in vanj vključiti vidike zaposlovanja in socialne vidike; 2) države članice morajo pri predstavitvi zadevnih programov stabilnosti in konvergence ter v fazi preverjanja teh programov upoštevati smernice za politike zaposlovanja držav članic; 3) večstranski nadzor programov stabilnosti in konvergence bi se moral izvajati kot del evropskega semestra; in 4) programi stabilnosti in konvergence držav članic bi morali vključevati informacije o skladnosti proračunskih ciljev držav članic s strategijo EU za rasti in delovna mesta, kot je strategija Evropa 2020, in zlasti s širšimi smernicami ekonomske politike in smernicami politik zaposlovanja.

Miguel Portas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Cilj tega poročila je zagotoviti, da bodo države članice upoštevale omejitve v zvezi s primanjkljajem in dolgom, določene v paktu za stabilnost in rast. Proti glasujem iz dveh glavnih razlogov: ker je pakt, ki ga namerava urejevati, odgovoren za desetletje povprečne rasti v Evropi in ker njegovi disciplinski ukrepi temeljijo na sankcijah, ki še slabšajo probleme, ki jih namerava rešiti. Ta poročila in druga v svežnju bi morala biti vsaj toliko razumna, da bi ločila javne naložbe od izračunov dolga v imenu ustvarjanja delovnih mest, kar bi bil glavni cilj katerega koli gospodarskega usklajevanja, ki upošteva skrbi Evropejcev.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti, saj to poročilo poskuša rešiti javni primanjkljaj izključno s prilagoditvami v javni porabi. Uveden je srednjeročni cilj rasti bruto domačega proizvoda (BDP). To bo strogo nadzorovala

Komisija. Evropski komisiji so bila podeljena posebna pooblastila, vključno z možnostjo samodejnega sankcioniranja držav članic območja evra, razen če se Svet odloči drugače na podlagi kvalificirane večine. To poročilo sporoča, da ima javnofinančna konsolidacija prednost pred dolgoročnimi cilji vzdržnosti in cilji Evropske unije v zvezi z delovnimi mesti, bojem proti revščini in socialno kohezijo. To je neizprosni del svežnja. Ves poudarek želi dati uporabi prilagoditev in varčevalnih mehanizmov ter izključuje uporabo proticikličnih mehanizmov. Poleg tega ne vsebuje spodbud za doseganje srednjeročnih ciljev rasti in se izključno osredotoča na sistem sankcij.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Menim, da je treba pakt za stabilnost in rast posodobiti in izboljšati usklajevanje fiskalne politike, da bi okrepili nadzor nad nacionalnimi proračuni in zagotovili, da se bodo države članice v dobrih gospodarskih časih „preudarno“ odločale ter oblikovale potrebne rezerve za slabe čase. To je edina prava pot za zagotovitev, da bo potekalo intenzivnejše spremljanje vzorca dolga in primanjkljaja. Nazadnje pozdravljam predlog za določitev posebnih zahtev za nacionalne fiskalne okvire, s čimer bi okrepili izvedbene mehanizme za države članice območja evra.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Danes je Parlament opredelil svoje stališče glede evropskega gospodarskega upravljanja. Evropska unija potrebuje strožji evropski gospodarski razvoj in reformo pakta za stabilnost in rast. Vendar kratkovidni pristop desne sredine ne predstavlja dobre osnove za verodostojno in skladno reformo. Njihov ozki pogled se osredotoča na varčevanje, ne da bi poskušal povečati prihodek EU, kar ni podlaga za trajnostno fiskalno politiko. To bi pomenilo, da bi se revščina v EU le še povečala. Če želimo ustvariti več delovnih mest in se izogniti preveliki družbenogospodarski nestabilnosti, mora biti javnofinančna konsolidacija združena z vladnimi naložbami in drugo skupno porabo. Ne morete zahtevati visokokakovostnega izobraževanja in usposabljanja, hkrati pa zmanjšati ustreznih proračunov. Zato sem glasoval proti poročilu gospe Wortmann-Kool, gospoda Feia in gospe Goulard. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze zagovarja makroekonomski pristop, v skladu s katerim bi morale trgovinske bilance različnih držav članic biti bolj usklajene. Gospodarske ukrepe je treba umestiti v širši okvir, ki vključuje druge elemente, kot sta solidarnost in odgovornost. Zato sem podprl poročilo o makroekonomskih stebrih, ki zagotavlja obširen in sistematičen pristop, ki bi omogočil preprečevanje prihodnjih kriz. Prav tako sem podprl poročila gospoda Ferreire, gospoda Haglunda in gospe Ford.

Kay Swinburne (ECR), *v pisni obliki*. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo delovala. V odboru in procesu trialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želeni izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Gospodarska in finančna kriza, ki je pretresla območje evra, je ogrozila instrumente ekonomske in monetarne unije in pokazala škodljive

posledice nesimetričnih pretresov in sistemskega tveganja na monetarnem območju, ki ne šteje za optimalnega. To poročilo, ki je del svežnja šestih poročil o gospodarskem upravljanju v EU, želi ustvariti preventivne in korektivne mehanizme ter se tako izogniti proračunskim primanjkljajem in čezmernemu dolgu. Poleg tega institucionalizira evropski semester na podlagi potrebe po vključitvi vseh evropskih institucij, kjer bi nacionalni programi reform morali vključevati cilje EU. Prav tako bi rad poudaril, da namerava razširiti mehanizem glasovanja z obratno kvalificirano večino v Svetu na vse stopnje procesa ocenjevanja, preučevanja in spremljanja pakta za stabilnost in rast ter nacionalnih konvergenčnih programov. To poročilo podpiram, ker menim, da mora EU trgov poslati sporočilo o stabilnosti z uporabo kratkoročne in dolgoročne strategije gospodarskega upravljanja. Krizo državnega dolga, ki pretresa EU – predvsem tri države, ki smo jih že reševali, nenazadnje Portugalsko – bomo premagali le s skupnimi odločitvami in z večjo vključenostjo institucij EU, zlasti Parlamenta in Komisije.

Derek Vaughan (S&D), v pisni obliki. – Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, ki ga je odobrila desničarska večina v Evropskem parlamentu, tvega, da bo v zakonodaji EU uveljavil varčevanje. Glasoval sem proti celotnemu svežnju, ker menim, da to ni prava stvar, ki jo je treba narediti v sedanjih finančnih razmerah. Desničarske vlade se želijo prebiti čez več gospodarskih politik, ki kratkoročno zmanjšujejo primanjkljaje, vendar dolgoročno ne dajejo nobenega upanja za gospodarsko rast v državah. Izboljšano usklajevanje gospodarske politike je nedvomno dobra ideja za dolgoročno rast Evrope. Vendar potrebujemo progresivno alternativo, ki bo zagotovila rast v gospodarstvu – brez rasti v gospodarstvu ni mogoče zagotoviti delovnih mest in financirati javnih služb. Porabo naložb je v pravilih o dolgu treba obravnavati ločeno od redne letne vladne porabe. Prav tako je bistveno za vlade, da se lahko odločijo za spodbujanje porabe, kot je naredila laburistična vlada v letih 2008/2009, da bi preprečila, da bi se ta kriza spremenila v svetovno pešanje gospodarstva.

Marina Yannakoudakis (ECR), v pisni obliki. – Glasovanja o poročilih gospe Wortmann-Kool in gospoda Feia, ki želita revidirati pakt za stabilnost in rast, sem se vzdržala. Vesela sem, da poročili vztrajata, da se je treba izogibati dolgovom in primanjkljajem, in gotovo sta bili pripravljene v skladu z gospodarsko filozofijo, ki jo podpiram. Vendar dvomim, da bodo popravki pakta za stabilnost in rast, ki je pri zagotavljanju stabilnosti in rasti tako neslavno propadel, prava rešitev za gospodarske tegobe Evrope. Prav tako me resno skrbi glasovanje z obratno kvalificirano večino v Svetu v zvezi z odločitvami, povezanimi s temi poročili. Ne smemo podcenjevati precedensa, ki ga to ustvarja, in s tem povezan premik moči stran od Sveta.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo, ki ga je predstavila gospa Wortmann-Kool. Podpira pristop Komisije, ki dodaja glasovanje z obratno kvalificirano večino v izbrane dele postopkov. Izid gospodarskega dialoga med evropskimi institucijami in državami članicami je, da bodo nacionalne programe reform morale pripraviti posamezne države ob ustreznem upoštevanju doseganja ciljev EU. Pomembno je poudariti, da bo v skladu s poročilom gospe Wortmann-Kool vloga Parlamenta tudi, da bo lahko zahteval in vodil zaslišanje predsednika Euroskupine.

Poročilo: Carl Haglund (A7-0182/2011)

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Sedanji dogodki kažejo, da pakt za stabilnost in rast ni preveč učinkovit in je neuspešno poskušal preprečiti, da bi se več držav članic srečalo z resnimi problemi v svojih plačilnih bilancah in pri odplačevanju svojih dolgov.

Poleg pomoči, ki jo tem državam zagotavlja EU, si institucije zato prizadevajo za okrepitev pakta za stabilnost in rast, da bi se izognile krizam te vrste v prihodnosti. To je cilj svežnja ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, katerega del je to poročilo mojega kolega gospoda Haglunda. Poročilo obravnava izvršilne ukrepe za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju. To poročilo sem podprla, prav tako kot podpiram sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja kot celoto.

Regina Bastos (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Predlogi komisije za izboljšanje gospodarskega upravljanja so zelo pomembni za prihodnost EU in za gospodarsko rast. Zato je treba okvir gospodarskega upravljanja izboljšati, temeljiti pa mora na večji prilagoditvi sprejetih nacionalnih pravil in politik in na strožjem spremljanju nacionalnih gospodarskih politik na ravni EU. To poročilo, ki sem ga podprla, zagovarja, da morajo države članice ustvariti računovodske sisteme, ki v celoti in dosledno vključujejo vse sektorje javne uprave.

Dodaja, da morajo države članice zagotoviti, da bo njihov proračunski načrt temeljil na realističnih makroekonomskih in proračunskih napovedih. Proračunsko načrtovanje mora temeljiti na realističnem scenariju. Da bi državam članicam pomagala pripraviti proračunske napovedi, bi Komisija morala zagotoviti napovedi porabe EU na podlagi ravni porabe, načrtovane v večletnem finančnem okviru.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Cilj tega poročila o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okreplitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik je pripraviti akcijski načrt za preprečevanje novih gospodarskih kriz, kot je ta, ki je nedavno prizadela Grčijo, in na ta način dopolnjuje vrsto ostalih poročil, predstavljenih v istem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Splošni cilj poročila, namreč okrepiti usklajevanje med gospodarstvi EU, je nedvomno dober, vendar isto ne moremo reči za mehanizme, s katerimi naj bi to dosegli. Poročilo, podobno kot druga podobna poročila, vključena v sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, v bistvu predlaga okrepitev osrednjega nadzora in spremljanja gospodarstev posameznih držav članic, kar bi postopno in dosledno oslabilo vlogo in svobodo samih nacionalnih gospodarstev. Zato sem se vzdržala glasovanja.

Antonio Cancian (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Poročilo gospoda Haglunda je del zakonodajnega svežnja za reformiranje gospodarskega upravljanja, sestavljenega iz šestih poročil, ki so rezultat večmesečnih pogajanj. Parlament je poslal jasno sporočilo vsem, zlasti Svetu. Zato upam, da bo ta sveženj zagotovo sprejet pred poletnim premorom, in predvsem, da bo kar se da hitro uporabljen, da Evropska unija ne bo nepripravljena, kot je bila v preteklosti, ko bo morala odgovoriti na izzive, ki grozijo njeni stabilnosti. Poročilo gospoda Haglunda sem podprl, ker menim, da se bomo v prihodnosti morali izogniti ponavljanju napak iz preteklosti in izločiti možnost, da bi nekatere države v območju evra kršile pravila stabilnosti, ki bodo sprejeta. Zato menim, da je sistem letnih glob za nespoštovanje teh pravil, kot predlaga poročilo, treba podpreti in predvsem strogo uporabljati. Poleg tega je zahteva po razširitvi glasovanja z obratno kvalificirano večino še en dokaz, da si ta parlament želi ukrepati in odgovoriti na krizo.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo sem podprla, ker se strinjam, da bi Komisija morala objaviti poročilo o uporabi te uredbe tri leta po njenem začetku veljave, potem pa vsakih pet let. Strinjam se, da bi to poročilo med drugim moralo oceniti učinkovitost uredbe, napredek k zagotovitvi tesnejšega usklajevanja med gospodarskimi politikami in trajnostno konvergenco obnašanja gospodarstev držav članic, v skladu s Pogodbo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sedanja gospodarska, finančna in socialna kriza je pokazala, da sedanji model gospodarskega upravljanja Evropske unije ni bil uspešen: nadzorni okvir se je izkazal za zelo šibkega in pravila pakta za stabilnost in rast niso bila spoštovana. Zato podpiram sveženj ukrepov, ki jih je pripravila Evropska komisija glede gospodarskega upravljanja. Glasujem za poročilo gospoda Haglunda o izvršilnih ukrepih za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju. Obžalujem, da se uredba ne uporablja tudi za države zunaj euroobmočja, ki si to želijo. Strinjam se z glasovanjem z obratno kvalificirano večino in obžalujem, da Svet še naprej nasprotuje temu mehanizmu.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Rad bi pozdravil uvedbo mehanizma sankcij za odpravo makroekonomskih neravnovesij v skladu s tem, kar se zdaj dogaja s pravili pakta za stabilnost in rast. Naj bo tudi tukaj naš cilj, da bi se manj osredotočali na vidik kaznovanja in več na korektivni vidik.

Postopek, ki ga zagotavlja to poročilo, je popolnoma nov v okviru zakonodaje Unije in mislim, da bo imel neprecenljivo vlogo v prihodnjih makroekonomskih politikah držav članic. Ne zagotavlja le večjega usklajevanja, ampak tudi večjo odgovornost vlad na nacionalni ravni in ravni EU.

Prav tako bi poudaril uvedbo pravila obratne kvalificirane večine v Svetu pri sprejemanju odločitev, ki so odločilne za pravilno delovanje tega svežnja. Na koncu bi želel čestitati svojemu kolegu, gospodu Haglundu, za njegovo odlično delo in predanost.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Uredba o izvršilnih ukrepih za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju je še en ključni del zakonodajnega svežnja o gospodarskem upravljanju. Ta uredba obravnava sistem sankcij in uporabo glob za vsako državo članico, ki ne izpolnjuje zahtev Evropske komisije, na podlagi delegiranih aktov.

Pred nami je postopek posredovanja, ki poziva k uporabi iste vrste monetarističnih in neoliberalnih politik ter meril, ki so privedle v sedanjo krizo in še zlasti prizadele najranljivejša gospodarstva. Primež, v katerem so države članice, se stiska, ne da bi se zmenili za probleme ali alternativne politike, ki upoštevajo različne ravni razvoja gospodarstev.

Čeprav predlog prvotno vključuje le države članice, katerih valuta je evro, ga Evropski parlament želi uporabiti za vse države članice, ki so Komisiji sporočile, da želijo uporabljati to uredbo, tudi če niso članice območja evra. Namen je razširiti uporabo sankcij in plačilo glob na vse države članice, ki ne spoštujejo uvedenih zahtev, kar jih postavlja v resnično podrejeni položaj v odnosu do evropskih institucij in centrov moči, ki jih nadvladujejo...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) To je uredba o izvršilnih ukrepih za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju, še en ključni del zakonodajnega svežnja o gospodarskem upravljanju. Ta uredba predvsem obravnava sistem sankcij in uporabo glob za vsako državo članico, ki ne izpolnjuje zahtev Evropske komisije, na podlagi delegiranih aktov.

Čeprav predlog prvotno vključuje le države članice, katerih valuta je evro, ga Evropski parlament želi uporabiti za vse države članice, ki so Komisiji sporočile, da želijo uporabljati to uredbo, tudi če niso članice območja evra.

Gre za še en intervencijski ukrep, ki poziva k uporabi iste vrste monetarističnih in neoliberalnih politik in meril, ki so pripeljale v krizo, ter tako stisne primež, v katerem so se znašle države članice, ne da bi se zmenil za probleme ali alternativne politike, ki upoštevajo različne ravni razvoja. Razširja uporabo sankcij in plačila glob na vse države članice, ki ne spoštujejo zahtev, ki so jim bile naložene, kar jih postavlja v podrejen položaj v odnosu do evropskih institucij, samo da bi služili interesom velikih družb in finančnih institucij...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Obstoje velikih makroekonomskih neravnovesij, vključno z obširnimi in vztrajnimi razlikami v konkurenčnosti gibanjih, se je zdel zelo škodljiv za EU ob nastopu krize, predvsem za evro. Nizka cena financiranja v letih, ki so vodila do krize, je pripeljala do nepravilne razporeditve sredstev. Ta so pogosto bila dodeljena v manj produktivne namene, kar je v nekaterih državah članicah privedlo do netrajnostne ravni potrošnje, nastanka nepremičninskih balonov in povečanja zunanega in notranjega dolga. Zato moramo oblikovati nov strukturiran pristop, da bi preprečili neželeno makroekonomsko neravnovesje v vseh državah članicah in da bi ga odpravili. Strategija Evropa 2020 vzpostavlja ambiciozno in celovito strategijo za zagotavljanje inteligentne, trajnostne in vključujoče rasti gospodarstva EU. V okviru krize ta strategija določa nova področja, ki se morajo osredotočiti na obravnavanje šibkih strani Evrope znotraj okvira za nadzor makrofinančnih in strukturnih problemov. Vključuje izziv v obliki priprave posebnega političnega okvira za območje evra, da bi obravnavali obširno makroekonomsko neravnovesje ter pri tem zlasti upoštevali globoke gospodarske in finančne povezave znotraj območja evra in njihov vpliv na enotno valuto. Zato je po mojem mnenju bistveno, da imamo mehanizem za spremljanje makroekonomskih neravnovesij in da po potrebi zagotovimo sprejetje ustreznih korektivnih ukrepov. Ključno vprašanje je predvsem povezava med preventivnimi in korektivnimi ukrepi.

Marietta Giannakou (PPE), *v pisni obliki*. – (EL) Skupina poslancev Nove demokracije je danes glasovala za šest predlogov v novem svežnju ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Predlogi Evropskega parlamenta utirajo pot okolju gospodarske stabilnosti, hkrati pa omogočajo razvoj inovativnih mehanizmov, kot so evroobveznice in evropske projektne obveznice.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Ta dokument sem pozdravil, ker bi uredbo o makroekonomskih neravnovesjih v euroobmočju morali utrditi z vzpostavitvijo obrestnih depozitov, če država članica ni spoštovala priporočil in ni sprejela korektivnih ukrepov v skladu s priporočili Sveta, ki se v primeru ponavljajočega nespoštovanja priporočil za obravnavo čezmernih makroekonomskih neravnovesij spremenijo v letno globo. Ti izvršilni ukrepi se uporabljajo za države članice, katerih valuta je evro. Da bi zagotovili enako obravnavo držav članic, morata obrestni depozit in globa biti enaka za vse države članice, katerih valuta je evro, in enaka 0,1 % bruto domačega proizvoda (BDP) države članice v preteklem letu. Menim, da bi Svet moral imeti možnost, da predlaga zmanjšanje zneska globe ali jo v izjemnih gospodarskih okoliščinah prekliče, pooblastilo za sprejetje posameznih sklepov za uporabo sankcije, predvidene s to uredbo, pa je treba prenesti na Svet.

David Martin (S&D), *v pisni obliki*. – Tega glasovanja sem se vzdržal. Podprl sem spremljajoče poročilo gospoda Ferreire, vendar nisem mogel podpreti tega poročila, ker močno nasprotujem programu strogih varčevalnih ukrepov, ki jih v Evropski uniji vodi

desna sredina. Sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja bo zadušil rast v EU v času, ko potrebujemo naložbe za rast, raziskave in razvoj ter za delovna mesta, da bi zavarovali gospodarsko prihodnost Evrope. Sveženj finančnih reform bo najbolj prizadel najrevnejše v Evropi, medtem ko bo vzrok za krizo – finančni sektor – pustil nedotaknjen. Pozdravljam izboljšano usklajevanje gospodarske in fiskalne politike v Evropi, vendar močno nasprotujem kratkoročni viziji, v skladu s katero se ta izvaja. Dolgoročne naložbe v zeleno gospodarstvo, znanstvene raziskave in v infrastrukturo so temeljne za gospodarsko stabilnost, ustvarjanje delovnih mest in rast, tega svežnja reform, ki namerava zaostriti varčevanje v Evropi, pa ne morem podpreti.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Predlogi Komisije za izboljšano gospodarsko upravljanje so zelo pomembni za prihodnost Evropske unije in za rast v državah, ki spadajo v območje evra. Gospodarsko upravljanje bi moralo temeljiti na močnejšem nacionalnem lastništvu skupno dogovorjenih pravil in politik ter na trdnejšem okviru nadzora EU nad nacionalnimi gospodarskimi politikami. Če naj bo ta okvir verodostojen in učinkovit, ga je treba okrepiti z uvedbo letnih glob za neskladnost na podlagi priporočil ali obveznosti priprave ustreznega načrta za korektivne ukrepe.

Menimo, da morata gospodarsko upravljanje in nacionalna gospodarska politika biti skupna skrb vseh vključenih strani in da je treba poudariti zgodnje odkrivanje in preprečevanje potencialno škodljivih makroekonomskih neravnovesij. Zato je večja potrebna udeležba nacionalnih parlamentov tako na državni ravni kot na ravni EU.

Nazadnje, menimo, da bi Komisija morala imeti v postopku okrepljenega nadzora močnejšo in bolj neodvisno vlogo v zvezi z ocenami, specifičnimi za posamezne države članice, spremljanjem, misijami, priporočili, opozorili in sankcijami. Prav tako menimo, da sta za povečanje medsebojne podpore in medsebojnega pritiska gospodarskega upravljanja okrepljena preglednost in odgovornost bistveni, Parlament pa bi moral imeti večjo vlogo v postopku nadzora, ne pa tudi izvršilne vloge.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) Ko nam grozi, da bo Komisija uvedla letne globe za države članice, ki oporekajo njeni avtoriteti, večina ne zna narediti drugega, kot predlagati njihovo razširitev. Še več, predlagajo, da bi vsote, ki bi jih EU tako pridobila, dodelili skladu za stabilnost EU-IMF, za učinki katerega zdaj trpijo Grki, Irci in Portugalci. To je enako, kot če bi denar za rabljevo plačo dala žrtev! Tega poročila ne podpiram.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Nepoštenost grške vlade, ki je predstavljala napačne informacije glede svojega proračunskega stanja, je prispevala k sedanjí krizi evra in EU. Po zadnjem reševalnem svežnju socialistična vlada v Grčiji ni izvedla bolečih, vendar potrebnih strukturnih sprememb. Vsi načrtovani ukrepi evropskega upravljanja nameravajo odvzeti moč državam članicam, povečati vpliv centralnih moči v Bruslju in omejiti demokracijo v Evropi. Neudeležba bank in vlagateljev, ki so v zadnjih letih imeli velike dobičke, kaže, koliko vpliva te skupine dejansko imajo na politično elito v Evropi. Medtem ko bo najmočnejših deset tisoč imelo dobiček – tako vsa plačila Grčiji ne bodo šla Grkom, temveč bodo polnila žepe vlagateljev – ljudi v Evropi obremenjuje vedno več neupravičenih finančnih bremen. Ker je to treba odločno zavrnilo, sem glasoval proti temu poročilu.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Vedno več reševalnih svežnjev se zbira za Grčijo, zapravljajo se milijarde davkoplačevalskega denarja in delajo se načrti za gospodarsko upravljanje celotne Evrope. Vse države članice morajo varčevati denar, da bi se spopadle z bremenom krize evra, varnostne mreže in svežnjev za Grčijo. Vsi ti varčevalni

ukrepi prizadenejo zaposlene in najšibkejše sektorje družbe. Zato sem glasoval proti temu poročilu.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Treba je izboljšati gospodarsko upravljanje, ki bi moralo temeljiti na močnejšem nacionalnem lastništvu skupno dogovorjenih pravil in politik ter na trdnejšem okviru nadzora nad nacionalnimi gospodarskimi politikami na ravni Unije. Okvir upravljanja je treba temeljito reformirati. Da bi zagotovili ustrezno izvajanje določb uredbe o makroekonomskih neravnovesjih v euroobmočju in izpolnjevanje zastavljenih ciljev, je treba vzpostaviti diferenciran sistem sankcij. Posledično je treba za državo članico, ki ne spoštuje priporočil in ne izvaja korektivnih ukrepov, ki jih predlaga Svet, uporabiti obrestne depozite. V primeru ponavljajočega neupoštevanja priporočil se obrestni depoziti spremenijo v letno globo. Strinjam se s predlogom, da bi obrestni depozit in globa morala biti enaka za države članice, katerih valuta je evro, da bi zagotovili enako obravnavo za vse države članice. Samo močna in neodvisna Komisija lahko pravilno nadzira in usmerja v novem globljem in širšem okviru nadzora gospodarske politike. Posledično bo Komisija dobila pravico, da priporoči zmanjšanje višine sankcije ali da jo v izjemnih gospodarskih okoliščinah ukine. Medtem je pooblastilo za sprejetje posameznih sklepov za uporabo sankcije treba prenesti na Svet.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Podprla sem to poročilo o izvršilnih ukrepih za odpravo čezmernih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju, ki je del zakonodajnega svežnja, katerega namen je okrepitev gospodarskega upravljanja v Evropski uniji in euroobmočju. Predlogi Komisije za izboljšano gospodarsko upravljanje so zelo pomembni za prihodnost Evropske unije in za gospodarsko rast, predvsem v euroobmočju. Ključni pomen teh ukrepov je bil, da so se poročevalci Parlamenta odločili izčrpno preučiti predloge Komisije kot svežnja ter jih izboljšati, da bi vzpostavili trden in skladen okvir za prihodnja desetletja. Za poročevalce so bili predlogi Komisije izhodišče za njihovo delo. To je prvič, ko se Parlament soodloča o makroekonomskem razvoju Unije skupaj s Svetom. Nova pooblastila, ki jih je podelila Lizbonska pogodba, so pripeljala do novih odgovornosti in Svet ne bo mogel sprejeti končne odločitve o celotnem svežnju brez soglasja Parlamenta. Cilj tega postopka je zagotoviti skladnost in pravočasen sprejem vseh elementov, ki sestavljajo sveženj; to je bilo prav tako doseženo s tem poročilom.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Gospodarsko upravljanje in nacionalna gospodarska politika morata biti v večji meri zadeva skupnega pomena za vse vključene strani. Predlogi Komisije za izboljšano gospodarsko upravljanje so zelo pomembni za prihodnost Evropske unije. Morda so dobro izhodišče, vendar jih je treba še razviti. Točke, ki jih je treba še bolj razviti, so: večja osredotočenost na preprečevanje nevzdržne fiskalne in makroekonomske politike; nacionalne programe reform in programe za stabilnost in konvergenco je treba pravočasno obravnavati na nacionalni ravni, preden se jih predloži nadzoru EU; večja in bolj neodvisna vloga Komisije v postopku nadzora; večja neodvisnost Komisije v odnosu do Sveta, kar zadeva skladnosti s pravili EU; postopek glasovanja z obratno kvalificirano večino v Svetu je treba uvesti v preventivnem in korektivnem delu okvira; za povečanje medsebojne podpore in medsebojnega pritiska sta potrebni okrepljena preglednost in odgovornost; bolj neodvisno vlogo Komisije v postopku odločanja mora spremljati njena večja odgovornost; in nazadnje, Parlament bi moral imeti večjo vlogo v postopku nadzora, ne pa tudi izvršilne vloge. Zaradi tega sem glasoval za.

Miguel Portas (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Namen tega poročila je oblikovati vrsto ukrepov skupnega delovanja, ki bodo omogočili odpravo nevarnih makroekonomskih neravnovesij v euroobmočju. Ukrepi, ki so na voljo, vključujejo obrestne depozite in

zaračunavanje glob in se popolnoma ujemajo s kaznovavno filozofijo svežnja kot celote, s katerim se ne strinjam. Vključitev makroekonomskih neravnovesij v svet gospodarskega usklajevanja je pozitivna, vendar na podlagi tega nismo prišli do pravih zaključkov. Na primer, med postopkom uporabe sankcij ni upoštevana simetrija in medsebojna odvisnost držav s trgovinskimi presežki in držav s čezmernimi primanjkljaji. Vse kazni se uporabljajo za tiste, ki so že v težavah, čeprav so te nastale zaradi prevelike vrednosti evra v razmerju do dolarja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (ES) Vzdržal sem se. Slaba plat tega poročila je, da uvaja možnost sankcioniranja držav članic, ki ne uporabljajo ukrepov za odpravljanje čezmernih neravnovesij. Podrobneje, uvedena je možnost sankcije v višini 0,1 % bruto domačega proizvoda (BDP) za države članice, ki ne uporabljajo priporočil. Pozitivno pa je, da prav tako vključuje zahtevo po uvedbi klavzule o „mehanizmu obratnega glasovanja“, ki pravi, da je treba sprejeti sankcije, razen če Svet (izključno članice območja evra) glasujejo proti temu s kvalificirano večino. Če zahtevamo več gospodarskega upravljanja in usklajevanja, morajo to seveda spremljati določene sankcije. Vendar še vedno ni jasno, kaj bi bil pravi gospodarski učinek in učinek uporabe te zelo stroge sankcije na državljane držav članic. Ker ni priporočil, ki bi to utemeljevale, sem se zato vzdržal glasovanja.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Če želimo izboljšati evropsko gospodarsko upravljanje, je v okviru teh postopkov treba takoj zagotoviti skladen in pravočasen sprejem vseh delov svežnja. Vsi se zdaj zavedamo potrebe po izboljšanjem okviru gospodarskega upravljanja, ki bi zagotovil trdnejši okvir EU za nadzor nacionalne gospodarske politike. Poleg tega je ta nadzor treba razširiti, da bi preprečili škodljiva makroekonomska neravnovesja, z jamstvom, da bo v prihodnosti presegel fiskalno politiko in da se bodo tudi njegova pooblastila razširila na zgodnje odkrivanje in preprečevanje potencialno škodljivih gospodarskih neravnovesij. Makroekonomski nadzor ne more temeljiti na statičnem in pretirano poenostavljenem referenčnem okviru. Namesto tega mora ta postopek temeljiti na gospodarski analizi, dobljeni iz poglobljenih revizij, ki preučujejo širok spekter gospodarskih dejavnikov.

Kay Swinburne (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR si je vedno konstruktivno prizadevala, da bi območje evra lahko oblikovalo trajno rešitev za svojo krizo državnega dolga. Pomanjkljivosti pakta za stabilnost in rast, tako glede njegove vsebine kot izvrševanja, so že nekaj časa očitne; prav je, da si zdaj prizadevamo zagotoviti trajno rešitev, ki bo delovala. V odboru in procesu dialoga smo s svojimi prispevki želeli zagotoviti, da bo želeni izid Parlamenta realističen, delujoč in trajen. Kljub temu obžalujemo, da to, kar je predlagala Komisija in je podprl Parlament, ni rešitev le za območje evra, temveč vključuje tudi druge valute, ne le evra. Ne glede na to, kako na stvar gledamo, sveženj, o katerem smo glasovali, povečuje pooblastila EU na račun držav članic. Vključuje pojme, ki so inovativni, kot je obratno glasovanje s kvalificirano večino in kazni za države članice, ter zagotavlja, da nacionalni proračuni niso več stvar zgolj nacionalnih parlamentov. Medtem ko torej podpiramo dolgoročne cilje, ne moremo podpreti sredstev in smo glasovali proti tistim poročilom, ki se ne omejujejo na območje evra.

Rafał Trzaskowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Kot je pokazalo zadnje leto, pakt za stabilnost in rast, ki naj bi bil učinkovito sredstvo za preprečevanje kršitev makroekonomskih politik območja evra držav članic, – če omilim – ni bil preveč uspešen. Razlog za to je v veliki meri bil, ker so države članice menile, da ne bodo kaznovane, saj se sankcije, ki jih je sistem predvideval, niso uporabljale samodejno. Ukrepi, ki so bili

predlagani, se v glavnem osredotočajo na močnejše usklajevanje fiskalne politike posameznih držav članic in strožje ter samodejne sankcije, katerih namen je prisiliti države članice, naj vzdržujejo večjo makroekonomsko disciplino.

Poročila: Elisa Ferreira (A7-0183/2011) – Diogo Feio (A7-0179/2011) – Vicky Ford (A7-0184/2011) – Sylvie Goulard (A7-0180/2011) – Corien Wortmann-Kool (A7-0178/2011) – Carl Haglund (A7-0182/2011)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Institucionalizirano varčevanje ne more biti edini odgovor, ki ga ponujamo Evropejcem. Sveženj ukrepov na področju upravljanja, o katerem smo pravkar glasovali, je slabo usklajen pri svojem odgovoru na krizo. Res je, okrepiti moramo pakt za stabilnost in rast, napake pa je treba pozorneje spremljati in celo kaznovati. Vendar stroga pravila, določena za primanjkljaje in dolg, ne morejo biti naš edini odgovor. Poslušati moramo to, kar nam evropski državljani pravijo, saj so oni prvi občutili gospodarske in socialne učinke krize: samo varčevanje ni sprejemljivo. Sveženj s področja upravljanja je treba uravnovežiti z evropskim naložbenim načrtom, ki jamči za gospodarsko in socialno trajnostni razvoj. Uvesti bi moral finančni davek in evroobveznice. Zato sem glasoval za poročili gospoda Feia in gospe Wortmann-Kool, medtem ko sem se vzdržal glede poročil gospe Ferreira, gospe Ford in gospoda Haglunda, podprl pa sem poročilo gospe Goulard (za evroobveznice). Izbor glasov, namen katerega je izraziti moje zelo mešane občutke glede tega svežnja, ki resda ponuja nekaj korakov naprej, vendar je kljub temu preslabo usklajen: Evropa se ne bo mogla še naprej razvijati brez svojih ljudi, zato moramo v javnosti razpravljati o rešitvah za prihodnost.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Komisija je predlagala številne zakonodajne predloge, ki jih poznamo pod skupnim imenom sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja. Cilj svežnja je obravnavati pomanjkljivosti v sistemu gospodarskega upravljanja, ki je zdaj v veljavi na ravni EU. Da bi se izognili ponovitvi kriz, ki zdaj pretresajo območje evra, je bistvenega pomena, da države izvajajo finančno disciplino. To, da so bile del območja evra, je bilo za večino držav članic temeljnega pomena, da so se lahko izognile škodljivim posledicam krize; kljub temu pa biti del te skupine pomeni odgovornost, saj bo potencialno neizpolnjevanje obveznosti ene države članice sprožilo val negativnih učinkov po vsem območju evra. Zato je ključnega pomena zagotoviti preudarno fiskalno politiko. Podpiram močan sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, zato sem se odločil glasovati za šest dokumentov, kot so bili spremenjeni.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) V okviru krize evra se države članice ne bi več smele izmakniti kazni, če njihovi primanjkljaji uidejo izpod nadzora. Šest besedil, sprejetih danes, bi naj omogočilo uvedbo mehanizma za stabilnost skupaj s finančnimi sankcijami, ki pridejo v poštev, ko se nacionalni javni primanjkljaj povzpne do evropske omejitve 3 % BDP. Medtem ko ta zakonodajni sveženj ne predstavlja koraka naprej, ti zakonodajni ukrepi o finančni stabilnosti vse prej kot zadostujejo. Vlade še vedno ne želijo dovoliti Komisiji, da bi jih opozorila in jim naložila finančne sankcije. Prav tako zavračajo, da bi Parlament zaslišal ministre za finance teh držav, katerih javni računi zahajajo v rdeče številke. Evropa prav tako potrebuje pravo evropsko politiko za naložbe, uvesti pa mora tudi javno posojilo na ravni Unije. To bi bil znak močnega in združenega evropskega odziva na krizo. Ta signal bi lahko služil kot jamstvo, da območje evra ne bo propadlo.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. – (FR) Svežnja kot celote nisem podprl. Parlament nima prav, ko poziva k samodejnim, strožjim sankcijam. Seveda potrebujemo proračunsko

disciplino in manj zadolženosti. Vendar gospodarska politika ni le preprosto mehanično zaporedje dogodkov. Politična oblast mora vedno imeti pravico, da presodi besedilo in okoliščine ter se odloči glede obsega, v katerem so sankcije primerne in potrebne. Vendar bi cilj gospodarskega upravljanja predvsem morala biti kar najboljša prihodnost, z drugimi besedami, večja gospodarska rast.

Poročilo: Andreas Schwab (A7-0038/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Za to poročilo glasujem, ker upošteva glavne skrbi Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Splošni pristop direktive je zdaj največje možno usklajevanje z le nekaj pomembnimi izjemami. Zlasti pomembno je, da se direktiva uporablja za digitalne proizvode ter – deloma – za potniški promet.

Direktiva vključuje širok spekter zahtev za informacije, ki jih stranki zagotovi trgovec pred podpisom pogodbe, kar poteka osebno ali na daljavo. Zelo pomembno je, da so potrošniki tik pred naročilom obveščeni o skupni ceni in glavnih značilnostih proizvoda.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Gre za izboljšanje in usklajevanje varstva potrošnikov na evropski ravni. Predlog, za katerega smo pravkar glasovali, nadomešča štiri obstoječe direktive, da bi poenostavili in dopolnili obstoječi pravni okvir za varstvo potrošnikov. To je končno glasovanje, saj je po prvem glasovanju marca Parlament dosegel dogovor s Svetom. Ker je Parlament dosegel večino tega, za kar se je zavzemal, sem to poročilo v celoti podprla.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Pozdravljam to, kar poročilo pravi o varstvu pravic potrošnikov in spodbujanju čezmejnega trgovanja po vsej Evropi. Pravice potrošnikov so bistvenega pomena za učinkovito delovanje enotnega trga. Glasoval sem za poročilo, ker predlaga ukrepe, ki bodo zagotovili varstvo potrošnikov povsod v Uniji. V skladu s temi določbami bodo trgovci morali pravočasno zagotoviti jasne in točne informacije, v nasprotnem primeru potrošnika ne morejo zavezovati pogodbe na daljavo ter pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov. Zlasti pozdravljam, kar pravi o dajanju potrošnikom pravice, da si po spletnem nakupu izdelka premislijo. To je mogoče po e-pošti ali telefonu v roku dveh tednov. V EU se je spletno nakupovanje občutno povečalo in potrošniki, ki se ga poslužujejo, morajo biti zaščiteni. Treba pa je zagotoviti, da malim in srednjim podjetjem ne bomo naložili pretežkega upravnega bremena. Treba je najti ravnotežje med okrepitevijo pravic potrošnikov in zmanjševanjem birokracije.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) E-poslovanje je nedvomno uspešno. Gre za trajno težnjo, ki bo takšna tudi ostala. Seveda moramo biti zadovoljni. Vloga zakonodajalca je preprečiti razširitev najbolj vprašljivih praks, zato da kataloška prodaja ne bi postala zmešnjava predpisov. Evropski parlament s tem glasovanjem ponovno vzpostavlja splošno skladnost. Podrobneje, evropski potrošnik ima pravico, da v 14 dneh odstopi od pogodbe. V skladu z novimi predpisi je treba vse blago, naročeno na daljavo, dostaviti v 30 dneh. Trgovec je odgovoren za vso škodo ali izgubo predmeta med pošiljanjem. Nenazadnje so poslanci Evropskega parlamenta glasovali za pristno cenovno preglednost. To je odlična novica za ta sektor gospodarstva, ki lahko zaradi tega razvoja dogodkov samo pridobi.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), v pisni obliki. – (ES) To pobudo sem podprla, ker je njen namen doseči boljše varstvo pravic potrošnikov. Poleg tega določa zaželeno raven

usklajevanja pri pogodbah na daljavo in pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ter pravico do odstopa na ravni Skupnosti.

Mara Bizzotto (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Zadevna direktiva je bila odlična priložnost za poskus vzpostavitve skupnih standardov za 27 držav članic ter odlična priložnost za poenostavitev zakonodaje EU o pravicah potrošnikov, ki je še vedno razdrobljena v več zakonodajnih aktov. Vendar so nam izid parlamentarnih postopkov in predvsem dialogi s Svetom prinesli besedilo, ki se mi osebno zdi nezadovoljivo; Svet je odstranil občutljive dele in nekaj pomembnih vidikov besedila, ki ga je predložil Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov, na splošno pa končno besedilo kaže znake boja med različnimi osnovnimi pristopi k vprašanju. Poleg tega je bilo nerealno – zlasti v tem času – pričakovati rezultat, ki bi uskladjal pravne tradicije in varnostne standarde, ki se od ene države članice do druge precej razlikujejo. Pri končnem glasovanju o tej direktivi sem se vzdržala.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker zelo poenostavlja zakonodajo EU na področju varstva potrošnikov in razširja pravice potrošnikov pri spletnih nakupih. Poleg tega, da ta predlog direktive krepi varstvo pravic potrošnikov, je namenjen tudi odpravi nepotrebnih pravnih ovir za podjetja, ki želijo prodajati svoje blago in storitve na celotnem ozemlju Evropske unije. Novopotrjene pravice potrošnikov za spletne nakupe vključujejo možnost vračila blaga v 14 dneh po dobavi, pravico do preklica nakupa, če blago ni dostavljeno v 30 dneh po naročilu, in obvezno seznanjanje kupca s končno ceno blaga. Z namenom zavarovanja trgovcev na drobno in ponudnikov storitev poročilo hkrati predpisuje tudi obveznosti potrošnikov, kot so pokritje stroškov poštnine ob vračilu blaga prodajalcu, v primeru zagotavljanju storitev pa mora prejemnik plačati del storitve, ki je že opravljena.

Zuzana Brzobohatá (S&D), *v pisni obliki*. – (CS) Parlament je 23. junija 2011 odobril predlog direktive o pravicah potrošnikov, ki nadomešča prejšnje štiri direktive z enim pravnim dokumentom. Prvič, to vodi k preglednejšim pravnim ureditvam za varstvo potrošnikov v evropski zakonodaji. Direktiva se odziva predvsem na razdrobljenost zakonodaje o čezmejni trgovini, kjer trgovci zlasti pri internetnem nakupovanju ne želijo uporabljati drugačnih pravil drugih držav članic. Direktiva ponovno uvaja predvsem obveznost, da so potrošniki seznanjeni s krajem poslovanja, telefonsko številko in številko faksa ter naslovom elektronske pošte, da se jim omogoči komunikacija s trgovcem. Tudi ponovna uvedba obveznosti trgovcev, da povrnejo neposredne stroške za vračilo blaga, če cena blaga ne presega 50 EUR, je nova. S stališča češke zakonodaje predlog direktive, razen teh novih sprememb, ne bo imel večjega vpliva na pravno ureditev varstva potrošnikov. Novosti se nanašajo predvsem na pogodbe na daljavo. Zato sem glasovala za predlog direktive.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *v pisni obliki*. – (RO) Glasoval sem za sprejetje končnega kompromisa, ker označuje pomemben napredek pri varstvu potrošnikov in ponuja dodatno pravno varnost za potrošnike in trgovce. Mislim, da direktiva ponuja številne prednosti, ena od njih je maksimalna usklajitev prodaje po pogodbah na daljavo in pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, z malo izjemami.

Za razvoj notranjega trga s povečanjem čezmejnih transakcij in e-trgovanja je bistveno, da so evropski potrošniki v teh pogodbah upravičeni do standardne ravni varstva ne glede na državo izvora. Drugi, prav tako pomemben, dejavnik je, da se trgovcem ni treba prilagajati različnim zahtevam. Zaradi predpisov o zagotavljanju informacij o področjih

dostave, navajanju cen vključno z vsemi davki in standardno pravico do odpovedi v 14 dneh bo ta direktiva verjetno povečala zaupanje potrošnikov v čezmejne transakcije.

Pozdravljam tudi rešitev glede pravice do preklica v primeru spletnih proizvodov, glede na to, da število prodaje takih proizvodov narašča in je bila rešitev nedvomno nujna. Nazadnje, prepoved čezmernih pristojbin za uporabo nekaterih plačilnih metod in uporaba vnaprej izbranih polj je čudovita novica te direktive za potrošnike.

Françoise Castex (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Uvedba te skupne platforme pravic za vse potrošnike znotraj Unije pomeni resničen korak naprej za državljane drugih držav, kjer zahteve glede informiranja potrošnikov niso tako visoke in kjer odstopno obdobje ni tako dobro zavarovano. Vendar je dala mešane rezultate, ker je bil cilj Komisije in evropske desnice predvsem olajšati čezmejno trgovino in ne nadaljnja uskladitev varstva potrošnikov. Zato je to majhen korak za francoskega potrošnika, vendar velik korak za evropskega potrošnika.

Nessa Childers (S&D), *v pisni obliki*. – Pomembno je poudariti nujnost pravic potrošnika, zlasti pravic, ki se nanašajo na spletne nakupe v tem in prihodnjih poročilih na tem področju.

Carlos Coelho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Cilj te direktive je poenostaviti in dopolniti veljavni zakonodajni okvir z združitvijo štirih obstoječih direktiv v enotni zakonodajni instrument. Te direktive določajo samo klavzule o minimalni uskladitvi in prepuščajo sprejetje strožjih pravil pristojnosti držav članic. To je prispevalo k zelo veliki razdrobljenosti na ravni EU in visokim stroškom podjetij za skladnost v čezmejnih transakcijah.

Treba je vzpostaviti pravi notranji trg med podjetji in potrošniki, ki bo lahko prispeval k sprejemljivemu ravnotežju med visoko stopnjo varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij, vendar bo zagotavljal tudi spoštovanje načela subsidiarnosti. To bi omogočilo potrošnikom dostop do konkurenčne čezmejne ponudbe, tako da bi imeli korist od večje izbire, boljših cen in jasnih prednosti notranjega trga, obenem pa bi jim dalo možnost večjega zaupanja v visoko raven varstva njihovih pravic. Hkrati bi omogočilo podjetjem zagotavljanje blaga in storitev brez nepotrebnih pravnih ovir.

Strinjam se, da bi bil pristop k popolni uskladitvi, kot je na začetku predlagala Komisija in zahtevalo več področij poslovanja, idealna rešitev. Vendar na žalost ta pristop na tej stopnji še ni izvedljiv ...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Pozdravljam to glasovanje, ki je za notranji trg znaten korak naprej in sad zapletenih in vključenih pogajanj. Zdaj čakamo uradno odobritev Sveta. Menim, da je za Evropski parlament pomembno, da v naslednjih dveh letih še naprej sodeluje pri spremljanju, kako države članice izvajajo direktivo. Čeprav je sprejetje direktive pomemben rezultat, je njen prenos v nacionalno zakonodajo dejansko ključna stopnja v zagotavljanju, da bodo države članice primerno izvajale zakonodajo in da ne bodo ustvarjale nikakršnih ovir ali preprek za enotni trg. S to direktivo bodo evropski potrošniki dobili nove pravice, zagotovljene na evropski ravni, ki bodo presegle nacionalne meje. To bo po vsej verjetnosti povečalo čezmejno trgovino in spodbudilo spletno trgovino, ki je resnični izziv za podjetja in gospodarsko oživitvev trga.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Danes je Parlament sprejel spremenjeno besedilo direktive o pravicah potrošnikov kolega poslanca, gospoda Schwaba. Pozdravljam sprejetje

te direktive, ki bo prispevala h krepitvi platforme skupnih predpisov o varstvu potrošnikov, zlasti s sklicevanjem na spletno prodajo blaga. Pozdravljam tudi dejstvo, da je zakonodajalec dovolil državam članicam, da vključijo določbe, ki so v njihovih nacionalnih pravnih sistemih ugodnejše za potrošnike. Nasprotno pa podobno kot številne potrošniške zveze obžalujem dejstvo, da so bile možnosti predvidene tako, da se lahko države članice s trgovskimi ali sektorskimi interesi v mislih izognejo nekaterim določbam v direktivi.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Podprl sem ta dogovor med Evropskim parlamentom in Svetom glede direktive o pravicah potrošnikov. Predlog direktive združuje štiri obstoječe direktive Skupnosti v enotni pravni instrument. Všeč bi mi bilo, če bi bila raven varstva potrošnikov na nekaterih področjih višja, vendar je predlog kot celota zelo dober kompromis in bo povečal pravice potrošnikov po vsej EU. Nekaj pomembnih točk bo pomenilo za evropske potrošnike resnično dodano vrednost; direktiva se zdaj uporablja za digitalne proizvode in (delno) za potniška potovanja; od trgovca se zdaj zahteva, da zagotovi potrošniku posebne informacije v predpogodbeni fazi, v pogodbah, sklenjenih v poslovnih prostorih pa tudi zunaj njih, ter v pogodbah na daljavo; tik preden potrošnik odda naročilo, mora biti (ponovno) obveščen o celotni ceni in glavnih značilnostih proizvoda in mora izrecno potrditi, da naročilo pomeni obveznost plačila; poleg tega bo zdaj pravica do odstopa popolnoma usklajena v vseh državah članicah z določenim 14-dnevnim odstopnim obdobjem. Nadalje bodo prepovedana tako imenovana vnaprej izbrana polja, ki povzročajo probleme zlasti v sektorju potniških potovanj.

Marielle De Sarnez (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Direktiva o pravicah potrošnikov bo omogočila popolno uskladitev pravic evropskih potrošnikov. Glasovanje je sad dveletnih razprav s potrošniškimi in strokovnimi združenji in je predvsem pomembna zmaga za Evropski parlament, ki je ostal pri tem vprašanju enoten. Besedilo zagotavlja nove, zelo pomembne predpise za e-trgovanje. Postavili smo sistem, ki bo omogočil zagotavljanje, da bo vsako naročilo pred dokončno potrditvijo izpolnjevalo želje potrošnika (glavne značilnosti blaga ali storitve, skupni stroški, dolžina pogodbe). S temi novimi predpisi bodo imeli prodajalci še vedno obveznost, da jasno prikažejo skupne stroške blaga ali storitve, vključno z vsemi dodatnimi stroški. Tako bodo potrošniki bolj in v celoti informirani.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za to poročilo, ker prispeva k povečanju zaupanja in varstva potrošnikov, kadar kupujejo v internetu, in k zmanjšanju odpora podjetij do prodaje v drugih državah EU. Te spremembe bodo zagotavljale potrošnikom večjo varnost in pomagale podjetjem, malim ali velikim, da bodo sposobna zagotavljati blago in storitve brez nepotrebnih pravnih ovir.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pravice potrošnikov in varstvo v okviru zakonodaje EU je eno temeljnih načel delovanja notranjega trga. Menim, da sta varstvo in varnost potrošnikov temeljni za pravilno delovanje trgov in trgovino ter tvorita bistveni pogoj za konkurenčnost in rast.

Zato je bistveno, da se vzpostavi ravnotežje med visoko stopnjo varstva potrošnikov – zlasti glede ravni informacij, ki so jim zagotovljene, in odgovornosti za vsako škodo, ki jim je povzročena – in stroški, ki jih bo to povzročilo podjetjem. Kot sem dejal na marčevskem glasovanju, je pomembno, da se ne pozabi na različne nacionalne posebnosti in ponujeno varstvo s primernim spoštovanjem načela subsidiarnosti.

Zato menim, da je to področje, kjer je lahko maksimalna uskladitev koristna, vendar se lahko po drugi strani sprejme tudi minimalna uskladitev, odvisno od tega, katera je primernejša za dano vrsto pogodbe.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo se nanaša na predlog Evropskega parlamenta in Sveta za direktivo o pravicah potrošnikov. Evropska unija je vedno skrbela za prosti pretok ljudi in blaga. Vendar to včasih poraja vprašanja, ki jih je treba razčistiti, predvsem pa se je treba nanja pripraviti ali jih preprečiti. V globaliziranem svetu, kjer se vedno več nakupov opravi v internetu, postaja bistveno, da se sprejme zakonodaja za nove zahteve trga z namenom, da se branijo pravice potrošnikov, ki jih zelo pogosto niti ne poznajo.

Zato pozdravljam sprejetje tega poročila, ki pomeni glavni korak naprej v varstvu potrošnikov. Pozdravljam tudi možnost, ki jo je sprejel Svet, s tem ko je omejil to direktivo na prodajo od vrat do vrat in na internetno prodajo – trg, ki se znatno širi, vendar se v njem potrošniki še vedno počutijo rahlo izgubljeni – in odobravam poenostavitev sprejetih ukrepov, zlasti možnost potrošnikov, vendar ne podjetij, da pogodbo prekličejo po telefonu. V resnici skupni trg zahteva pravila, ki so natančnejša in preglednejša, na primer klavzulo o zahtevi po informacijah o mehanizmih za spletne transakcije.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To je nov predlog sporazuma o evropski direktivi o potrošniških pravicah, ki je vrhunec trdih pogajanj med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo.

To je kompromis med pravili, namenjenimi boljšemu varovanju potrošnikov, in jamstvom jasnih skupnih pogojev za podjetja, ki si konkurirajo na enotnem trgu.

V tem novem predlogu so predvidene nove pravice, na primer obstoj 14-dnevnega odstopnega obdobja za celotno EU, ki se šteje od prejema proizvodov. V primeru vračila blaga je treba ceno, ki jo je plačal potrošnik, vrniti v 14 dneh od vračila blaga. Če prodajalec ne obvesti potrošnika o pravici do vračila blaga, ima kupec enoletno obdobje za njegovo vračilo. V tej novi različici je treba artikel dostaviti v 30 dneh. Če se to ne zgodi v tem času, ima kupec pravico, da prekliče naročilo in prodajalec je odgovoren za vsako izgubo ali škodo, ki se pojavi med prevozom, in ne sme zaračunati nobene vsote, ki ni jasno označena kot del začetnega spletnega naročila. Vse stroške, ki se dodajo vrednosti naročila, nosi prodajalec. To je v celoti pozitiven predlog in smo glasovali za.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Ta novi predlog sporazuma o evropski direktivi o potrošniških pravicah je vrhunec trdih pogajanj med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo. To je kompromis med pravili, namenjenimi boljšemu varovanju potrošnikov, in jamstvom jasnih skupnih pogojev za podjetja, ki si konkurirajo na enotnem trgu.

Od novih pravic so posebno pomembne naslednje:

– 14-dnevno odstopno obdobje za celotno EU, ki se šteje od prejema blaga, v katerem se lahko potrošniki, ki kupujejo na daljavo, premislijo. V primeru vračila blaga je treba ceno, ki jo je plačal potrošnik, vrniti v 14 dneh od vračila blaga. Če prodajalec ne obvesti potrošnika o pravici do vračila blaga, ima kupec enoletno obdobje za njegovo vračilo;

– artikel je treba dostaviti v 30 dneh. Če ni dostavljen v tem obdobju, ima kupec pravico, da prekliče naročilo;

– prodajalec je odgovoren za vsako izgubo ali škodo, ki se pojavi med prevozom, in ne sme zaračunati nobene vsote, ki ni jasno označena kot del začetnega spletnega naročila. Vse stroške, ki se dodajo vrednosti naročila, nosi prodajalec.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Cilj tega predloga je zagotoviti, da se lahko potrošniki v vseh 27 državah članicah EU zanesejo na visoko raven varstva potrošnikov in da lahko družbe vseh velikosti dobavljajo blago in zagotavljajo storitve v vseh 27 državah članicah EU brez nepotrebnih pravnih ovir. Razdrobljenost obstoječe zakonodaje plaši in odganja potrošnike in podjetja, ki razmišljajo o tem, da bi se vključili v čezmejno trgovino. Potrošniki se pogosto pritožujejo, da ne morejo v celoti izkoristiti prednosti enotnega trga, ker se trgovci s sedežem poslovanja v drugi državi članici, ko vstopijo na novi trg, pogosto niso pripravljeni uskladiti z drugačnimi predpisi, ki veljajo na tem trgu. Poleg tega pogosto odklanjajo, da bi začeli možno tožbo v drugi državi članici. Spremenjeni obseg predlagane direktive ponuja možno rešitev težav, ki se pojavljajo, ker bo obseg direktive poleg uvedbe številnih sektorskih različic omejen v glavnem na pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, ki predstavljajo večji del čezmejnih transakcij. Zato mislim, da je zaželeno uporabiti pristop, ki je namenjen ciljni, celotni in obsežni uskladitvi, omejeni na posebne vidike nekaterih pogodb, hkrati pa obdržati visoko raven varstva potrošnikov.

Lorenzo Fontana (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Treba je čestitati gospodu Schwabu za pomembno in veliko nalogo, ki jo je opravil. Vendar glede na sedanje gospodarske razmere morda to ni najboljši trenutek za sprejemanje tega besedila. Prizadevanje za združitev 27 različnih pravnih tradicij v en dokument je morda preveč drzno. Dvomi o posledicah prenosa te direktive v posamezne države članice in brisanje besedila spremembe, ki jo je odobril naš poslanec v odboru, so povzročili, da sem se vzdržal.

Elisabetta Gardini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasujem za to poročilo, ker verjamem, da je prišel trenutek, da uskladimo evropski pravni sistem v smislu varstva potrošnikov.

Leta 2008 je Evropska komisija sprejela predlog direktive o pravicah potrošnikov, ki je združil štiri obstoječe direktive Skupnosti v enotni pravni instrument z namenom, da bi poenostavila in standardizirala obstoječi regulativni okvir na področju varstva potrošnikov. Zdaj je bistveno, da se zajamči višja raven varstva za vse potrošnike v 27 državah članicah Evropske unije in zagotovi, da imajo podjetja možnost zagotavljanja svojih proizvodov in storitev, ne da bi naletela na nepotrebne pravne ovire, ki izvirajo iz različnih sistemov.

Do zdaj so te razmere resno škodovala enotnemu evropskemu trgu. V času spletnih nakupov in globalizacije porabe, je treba vsakega trgovca, ki posluje v drugi državi članici, spodbuditi, da vstopi na trg v druge evropske države brez težkega bremena prilagajanja njihovim nacionalnim predpisom. Upam, da se bo naše delo sposobno odzvati na velik izziv varstva potrošnikov in potrebe naših podjetij po rasti, da bo okrepilo močan in konkurenčen trg.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Po tednih pogajanj je bil končno dosežen sporazum o tem ključnem vprašanju za evropske državljane, namreč o pravicah potrošnikov. S sprejetjem tega predloga direktive, ki nadomešča štiri obstoječe direktive z eno, upamo, da bomo izboljšali ureditev varstva potrošnikov in zajamčili minimalno raven varstva za vse. Ta direktiva vsebuje nekaj pomembnih korakov naprej in zlasti boljši nadzor nad oddaljeno prodajo in e-trgovanjem. Pomagala bo spodbuditi na tisoče nakupov, ki se dnevno opravijo iz drugih evropskih držav. Konkretno, francoski kupec, ki kupuje nekaj iz nemškega spletnega mesta, bo koristil enako varstvo, kot bi ga imel nemški kupec. Ker zastopam zelo čezmejno volilno okrožje in sem iz edine regije v Franciji, ki meji na

tri druge države članice EU, sem zelo občutljiv za te probleme in ta direktiva pomeni velik korak naprej. Poleg tega je notranji trg eden glavnih uspehov Evropske unije. Z jamstvom jasnega varstva potrošnikov bomo sposobni okrepiti zaupanje potrošnikov v notranji trg in splošneje v Evropsko unijo.

Roberto Gualtieri (S&D), *v pisni obliki.* – (IT) Evropski parlament je končal dolg zakonodajni postopek z direktivo o pravicah potrošnikov s sprejetjem poročila gospoda Schwaba, ki je zadovoljiv kompromis med Svetom in Komisijo. S tem sta bila narejena dva pomembna koraka. Po eni strani smo sprejeli enoten zakonodajni instrument o pravicah potrošnikov, ki zagotavlja uskladitev in nadomešča štiri prejšnje direktive na tem področju. Po drugi strani pa smo določili podrobna pravila za spletno nakupovanje in prodajanje, da bi spodbudili čezmejno trgovino in zajamčili preglednost za podjetja in potrošnike.

Nova direktiva določa vidike, ki naj bi dali evropskemu potrošniku večje varstvo, na primer informacije, ki jih morajo vsebovati prodajne pogodbe, dostavni čas, pravico do odstopa in pravico do popravila ali zamenjave proizvoda z napako, pa tudi primere, v katerih se tveganje prenese s prodajalca na potrošnika. Čeprav bi bilo v prihodnje mogoče določiti še več podrobnih pravil, besedilo, ki je bilo sprejeto, predstavlja pozitiven kompromis pri uskladitvi obstoječih predpisov, jamstvo za varne nakupe in nedvomno konec tipičnih prevarantskih praks, ki se skrivajo za elektronskim nakupovanjem.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki.* – (FR) Podprla sem to poročilo, ker menim, da bo dalo predvsem večjo varnost potrošnikom, ki nakupujejo na spletu, z zagotavljanjem boljših predhodnih informacij za potrošnike. Dovolite, da izkoristim to priložnost in pohvalim dejstvo, da niso dobili prednosti tržni interesi. Zlasti opozarjam, da ti novi predpisi zagotavljajo potrošnikom 14-dnevno odstopno obdobje po nakupu z odstopnim obrazcem, ki je standardiziran po vsej EU, in da se lahko to obdobje podaljša celo na eno leto, če prodajalec ne informira kupca o pravici do odstopa. Nazadnje, zagotovljene so izjeme za mala in srednje velika podjetja, ki so nas obvestila o nevarnosti, da bo njihovo poslovanje ogroženo, če bo besedilo prestrogo. Tako so bile njihove skrbi upoštevane.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *v pisni obliki.* – Rad bi čestital poročevalcu in kolegom v političnih skupinah za odlično delo, ki je bilo opravljeno pri pogajanju o tem svežnju. Ko je ta parlament prvič dobil predlog Komisije, je bilo jasno, da so pravice potrošnikov v številnih državah ogrožene, ne izboljšane. Ta kompromisni sveženj je odpravil številne od teh groženj in bo, upam, pripeljal do boljšega okolja za potrošnike po vsej EU.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki.* – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker je namen te direktive doseči visoko raven varstva potrošnikov in prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga s približevanjem nekaterih vidikov zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s pogodbami med potrošniki in trgovci. Najpomembnejši vidiki spremembe direktive se nanašajo na pogodbe na daljavo ali pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov. Akt bo dal potrošnikom več nadzora pri kupovanju blaga, jih zavaroval pred nepoštenimi dejavnostmi, razširil možnosti potrošnikov in povečal konkurenco. Morda bo prispeval tudi k povečanju toka čezmejne trgovine in spodbudil prodajo na daljavo. Ta direktiva se ne uporablja za pogodbe, ki se nanašajo na: socialne storitve, zdravstveno varstvo, finančne storitve, nepremičnine, gradnjo novih stavb, pa tudi pogodbe, sklenjene z uporabo prodajnih avtomatov ali v trgovskih lokalih, opremljenih z avtomati ali sklenjene s telekomunikacijskimi operaterji prek javnih telefonskih govornic za njihovo uporabo, ali sklenjene za uporabo posamične povezave po telefonu, internetu ali telefaksu, ki jo

vzpostavi potrošnik. Države članice si lahko izberejo, da ne bodo uporabljale te direktive za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, pri katerih znesek, ki ga mora plačati potrošnik, ne presega 50 EUR. Ta direktiva ne preprečuje trgovcem, da bi ponujali kupcem pogodbene dogovore, ki presegajo varstvo, predvideno v tej direktivi. Treba je opozoriti, da Evropska potrošniška organizacija pozdravlja ta predlog.

Sandra Kalniete (PPE), *v pisni obliki*. – (LV) Danes sem glasovala za direktivo o pravicah potrošnikov, ker menim, da bo poenostavila in izboljšala obstoječe predpise na področju varstva potrošnikov. Člani Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov so si več mesecev prizadevali najti dogovor o pomembnih vidikih tega predpisa s Svetom, da bi bili potrošniki bolje zavarovani, ne da bi podjetja trpela zaradi pretirano strogih in nepotrebnih pravil, ki bi omejevala poslovno dejavnost in povečala birokracijo. Zdaj nam je uspelo priti do uravnoveženega rezultata, ki je prijazen do potrošnika in do podjetij. Vendar po mojem mnenju ne smemo zaspati na lovorikah. Po posvetovanju z organizacijami za pravice potrošnikov in predstavniki poslovnega sveta razumem, da moramo vztrajati pri še večji uskladitvi pravic potrošnikov po vsej Evropski uniji. Zdaj obstajajo znatne razlike, ki so ovira za poslovneže, ki se želijo razširiti na trge tistih drugih držav članic, kjer so standardi višji. Po mojem mnenju je Latvija dober primer na področju varstva potrošnikov, ker so naši standardi med najvišjimi, vendar so sorazmerni in ne obremenjujejo poslovnega okolja z birokratskimi zahtevami.

Othmar Karas (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Glasoval sem za rezultate pogajanj o direktivi o pravicah potrošnikov, ker je bilo mogoče najti uravnoveženi kompromis med interesi potrošnikov in poslovne skupnosti. Z uskladitvijo pravic potrošnikov pomagamo krepiti notranji trg in s tem krepimo tudi Evropo. Direktiva omogoča podjetjem varno prečkanje meja in prinaša notranji trg en korak bliže k temu, da postane evropski domači trg. Nova pravila ponujajo potrošnikom več varnosti in zaupanja pri opravljanju nakupov, zlasti z uporabo interneta.

Vendar so nekatere določbe na žalost zgrešile bistvo. Všeč bi mi bilo zlasti, če bi se Svet strinjal z objektivnejšimi rešitvami, ki so bile razumevajoče do malih podjetij. Predvsem bi bilo mogoče v opredelitev pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, dodati element nabave.

Constance Le Grip (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Podprla sem poročilo kolega gospoda Schwaba, ki je bilo predmet sporazuma med Komisijo, Parlamentom in Svetom in je vzpostavilo ustrezno ravnovesje med večjim varstvom za vse evropske potrošnike in lažjim dostopom do evropskega trga za naša podjetja. Medtem ko se ta direktiva ukvarja s prodajnimi in storitvenimi pogodbami med podjetji in potrošniki, zlasti s pogodbami na daljavo in pogodbami, sklenjenimi zunaj poslovnih prostorov, je posebno spodbudno, da se evropska zakonodaja končno ukvarja z vprašanjem e-trgovanja, ki naj bi imelo vedno večjo vlogo v našem gospodarstvu in nabavnih praksah. Z jamstvom minimalnega števila skupnih predpisov o varstvu potrošnikov znotraj Evropske unije ponujamo svojim državljanom in podjetjem varnost in jamstva, ki jih potrebujejo za razvoj čezmejnih nakupov in e-trgovanja. Prizadevamo si tudi, da bi dosegli pravi notranji trg.

Bogusław Liberadzki (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Pravice potrošnikov zahtevajo trajno skrb, in sicer na področju zakonodaje, vključno z obsegom ureditve, predmetom ureditve in obveznostmi ter pravicami strank, pa tudi na področju spoštovanja teh pravic. Dobro je, da občasno pregledamo in spremenimo določbe na teh področjih. Danes so posebno pomembna vprašanja informacij, danih potrošnikom, mediji, na katerih so te informacije

shranjene, blago zmanjšane trgovske vrednosti in možnost vračila blaga. Zgornja bistvena vprašanja in načela so prišla do izraza v poročilu gospoda Schwaba.

Petru Constantin Luhan (PPE), *v pisni obliki.* – (RO) Nova direktiva je uravnoteženi sporazum, ki ponuja koristi, kot so pravica potrošnikov, priznana na ravni EU, da se premislijo v dveh tednih po prejemu artikla, ki so ga naročili, in obveznost spletnih trgovcev, da zagotovijo popolne informacije o skupni ceni in podatkih za stik s trgovcem. Tak okvir je bil potreben za spletne transakcije, ker je to način, ki se uporablja za večino čezmejne prodaje.

V prihodnje se moramo usmeriti v varstvo potrošnikov proti nepoštenim pogodbenim pogojem. Pri bančništvu, elektronskih komunikacijah in turističnih storitvah so pogodbeni pogoji zelo pogosto napisani v drobnem tisku in kupci se zelo pogosto strinjajo s temi pogoji, ne da bi se seznanili z njimi.

Clemente Mastella (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Cilj direktive o pravicah potrošnikov je poenostaviti pogodbene odnose med potrošniki in podjetji ter s tem prispevati k boljšemu delovanju na notranjem trgu in povečati zaupanje v čezmejne nakupe. Potrošnikom bi morala zagotoviti višjo raven varstva in zagotoviti, da lahko podjetja ponujajo potrošnikom blago in storitve, ne da bi naletela na pravne ovire.

Evropska komisija je predlagala uporabo načela „popolne uskladitve“, ker je sedanja raznolikost nacionalne zakonodaje prispevala k razdrobljenosti trga in regulativnega okvira. Menimo, da tak predlog zdaj ni praktičen in namesto tega predlagamo minimalno uskladitev, praviloma na višji ravni varstva potrošnikov, s poudarkom, da je treba uskladiti nacionalne predpise o izvajanju in učinkih pravice do odstopa. Vse to bo pomagalo okrepiti zaupanje potrošnikov in premagati odpor podjetij do vključevanja v čezmejno trgovino. Osebe in organizacije, ki so zainteresirane za varstvo potrošnikov, bodo morale poročati Komisiji o rezultatih izvajanja te direktive. Na tej podlagi bo morala Komisija sestaviti poročilo skupaj s predlogi za vse revizije.

Hans-Peter Mayer (PPE), *v pisni obliki.* – (DE) Poročilo o pravicah potrošnikov še vedno vsebuje številne pomanjkljivosti, zlasti v zvezi z določbami za obrtnike. Še vedno so potrebne številne izboljšave in najprej je treba videti, kako bodo predpisi vplivali na pravice obrtnikov v praksi. A ker poročilo vsebuje številne izboljšave predloga Komisije in, kar je najpomembneje, ker ponuja številne koristi za evropskega potrošnika, sem glasoval za.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki.* – (DE) Treba je vzpostaviti nekatere pogoje, ki bi dali podjetjem spodbudo za vstop v čezmejno trgovino. Med njimi so predvsem varstvo potrošnikov, ki mora imeti po vsej EU enako visok standard. Še vedno obstaja velik del negotovosti, povezane predvsem s spletnimi nakupi – zlasti na strani potrošnika – ker ni nobene jasne pravne podlage za take transakcije. Redno se pojavljajo nesporazumi, zlasti v zvezi s pravico kupca do odstopa in glede dobavnih pogojev.

Glasoval sem za poročilo, ker je bistvena sposobnost ponuditi potrošnikom določeno stopnjo varstva tudi, kadar opravljajo nakupe zunaj svoje države. To varstvo mora biti standardizirano na ravni EU.

Tiziano Motti (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Veseli me videti, da je bil po letih pogajanj dosežen sporazum med različnimi političnimi skupinami in da je bila danes končno sprejeta nova direktiva o pravicah potrošnikov. Novi predpisi bodo znatno okrepili pravice potrošnikov. Potrošniki bodo bolje informirani o pogodbenih pogojih in pogojih prodaje, pa tudi o dostavnih rokih in možnosti odstopa od pogodbe. V mislih imam na primer

obdobje za povračilo v primeru vračila blaga, ki se bo znatno skrajšalo in zagotovilo potrošniku jamstvo tudi s finančnega stališča, ter pravico do ponovnega premisleka, ki bo podaljšana na 14 dni. To so majhni, vendar pomembni koraki, ki jih ne bodo cenili samo potrošniki, saj bo direktiva, kot je spremenjena, prinesla koristi tudi malim in srednje velikim podjetjem, ker jim bo omogočila, da razširijo poslovanje tudi čez mejo, kjer je za številne od njih, zlasti za manjše podjetnike, še vedno težko delovati zaradi nezaupanja potrošnikov v nove tehnologije, spletne transakcije, zagotovila, da bodo dobili nazaj svoj denar, in pravno vrnitev v primeru, če se premislijo.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Zdaj, ko se podjetja redno ukvarjajo s čezmejno prodajo na notranjem trgu, je smiselno ponuditi potrošnikom čezmejno varstvo. Vendar uskladitev ni nekaj, kar bi se doseglo s silo. Zato sem glasoval za poročilo.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Močno si moramo prizadevati, da bomo zagotovili visoko raven varstva potrošnikov po vsej Evropski uniji. Le, če bo dosežen ta cilj, bo lahko notranji trg učinkovito deloval. Predvsem moramo uskladiti zakonske zahteve držav članic, ki se nanašajo na pogodbe na daljavo in na pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov. Zato je treba pri tej vrsti pogodb uvesti zahteve za posebne informacije, da bo zagotovljeno varstvo potrošnikov. Ko bodo ti ukrepi izvedeni, bodo imeli potrošniki pri kupovanju blaga večji nadzor. Poleg tega bodo zavarovani pred nepoštenimi dejavnostmi. Povečali se bodo tudi izbira potrošnikov, konkurenčnost, tok čezmejne trgovine in prodaja na daljavo. Treba je opozoriti, da je državam članicam dana pravica, da ne uporabljajo določb te direktive za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, če pogodbeni znesek ne presega 50 EUR, da se bodo izognili dodatnim pravnim oviram.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za to poročilo o predlogu Evropskega parlamenta in Sveta za direktivo o pravicah potrošnikov. Cilj te direktive je doseči visoko raven varstva potrošnikov. Poskus Evropske unije, da združi uskladitev na notranjem trgu in visoko stopnjo varstva potrošnikov, se lahko najbolje doseže tako, da se poskuša dvigniti sedanja minimalna raven usklajenosti v smeri najboljših obstoječih nacionalnih praks v več državah članicah. V prihodnje je treba evropski sistem odgovornosti za primer neskladnosti razviti tako, da bo izboljšal varstvo potrošnikov in povečal zaupanje v trge: to je pravično do podjetij in podpira daljšo dobo uporabe izdelka. Izvajanje tega v praksi zahteva oblikovanje evropskega modela za reševanje sporov s potrošniki. Vse velike želje v zvezi z direktivo o pravicah potrošnikov niso bile dosežene, vendar verjamem, da je bil narejen pomemben korak, ki ne ogroža normalnega delovanja trga.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Ta predlog direktive je rezultat pregleda potrošniškega pravnega reda, ki se je začel leta 2004, njegov namen pa je bil poenostaviti in dopolniti obstoječi regulativni okvir na področju varstva potrošnikov. Predlog je po eni strani namenjen zagotovitvi, da bodo lahko potrošniki v 27 državah članicah zaupali v visoko raven varstva potrošnikov, in po drugi strani, da bodo lahko podjetja ne glede na svojo velikost ponujala izdelke in storitve potrošnikom v 27 državah članicah brez nepotrebnih pravnih ovir. Da bi se izognili vedno večji razdrobljenosti obstoječih predpisov na tem področju, je bil zamišljen pristop popolne uskladitve; torej, uskladitve, omejene na posebne vidike nekaterih pogodb, ob hkratni ohranitvi visoke ravni varstva potrošnikov. To zahteva prilagoditev obsega uporabe. Dejansko pa je direktiva ne glede na vrsto sektorskih izjem v obsežnem nizu sektorjev omejena na pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, ki tvorijo vse večji delež čezmejnih pogodb. Glasujem za ta predlog, da bodo državljani EU lahko v celoti izkoristili svoj notranji trg, zlasti v zvezi z e-trgovanjem.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – Direktiva, ki usklajuje pravice potrošnikov po vsej Evropi, je smiselna. Ima tudi potencial, da spodbudi internetno poslovanje in prodajo na daljavo, ker imajo nakupovalci večje zaupanje v storitve na ravni EU. Te informacije bodo zagotovile zaupanje potrošnikov in jih spodbudile, da se vključijo v čezmejno nakupovanje, ki jim omogoča večjo izbiro in vrednost. Vsako povečanje čezmejnega nakupovanja bo koristilo notranjemu trgu kot celoti. Spletna prodaja in e-trgovanje v Evropi sta v letu 2010 znašali 163 milijard EUR, Center za raziskave maloprodaje pa napoveduje, da se bo spletna prodaja v Evropi v letu 2011 povečala za 18,7 % na 202,9 milijard. To je zelo donosen trg in potrošnikom moramo zagotoviti, da bodo ustrezno zavarovani. Direktiva varuje tudi podjetja. Različne potrošniške zakonodaje v državah članicah so podjetja odvrčale od tega, da bi širila svoje trge. Z uskladitvijo teh zakonov po EU se lahko podjetja zanesejo, da se pravila, ki veljajo na njihovem domačem trgu, uporabljajo tudi drugod po EU.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Predlog Evropske komisije za direktivo o pravicah potrošnikov združuje štiri obstoječe direktive v enoten zakonodajni instrument, njegov namen pa je poenostaviti in dopolniti obstoječi regulativni okvir na področju varstva potrošnikov. Predlog ima dvojni cilj, namreč zagotoviti, da bodo lahko potrošniki v 27 državah članicah Evropske unije zaupali v visoko raven varstva potrošnikov in da jim bodo lahko podjetja vseh velikosti v vseh državah članicah ponujala svoje izdelke in storitve.

Novi predpisi o pravicah potrošnikov vključujejo skoraj vse vrste prodaje, v trgovinah, po telefonu ali na spletu, vendar poudarjajo predvsem določbe o mednarodni prodaji. Nova zakonodaja določa, katere vrste informacij mora kupec dobiti od prodajalca, dobavne pogoje in pravila, ki se uporabljajo, ko nosi tveganje kupec, da ne omenjam pravice slednjega do prekinitve ali zavrnitve nakupov ali pravice do popravila ali zamenjave artikla.

Podpiram predlog o uvedbi kombinacije načel maksimalne in minimalne uskladitve, s čimer bi omogočili potrošnikom, da obdržijo pravice, ki so jih pridobili z nacionalnimi zakonskimi določbami.

Fiorello Provera (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) V velikem notranjem trgu, kot je evropski, je treba zagotoviti, da so pravice potrošnikov zavarovane. Namen poročila gospoda Schwaba je združitev štirih različnih direktiv, direktive o prodaji zunaj poslovnih prostorov, o prodaji na daljavo, o jamstvih in o nepoštenih pogodbenih pogojih. Težko je uskladiti 27 različnih pravnih tradicij o teh stvareh. To verjetno ni najprimernejša točka v zgodovini za izdajanje tako zapletenih predpisov. Po mojem mnenju bi bilo primerneje, da bi se osredotočili na posebne vidike in sektorje, namesto da si prizadevamo in ustvarjamo novo pristojnost, ki si jo delijo EU in države članice. Dejansko ta direktiva predstavlja za nekatere države prevelik in preveč zagnan korak naprej, medtem ko bodo druge države morale popustiti v imenu evropske uskladitve. Zato kljub temu, da priznavam gospodu Schwabu veliko prizadevanje, ne morem glasovati za to poročilo.

Frédérique Ries (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Dobro zavarovan potrošnik je varen državljani in znak zrelosti naše sodobne demokracije. To je tisto, zaradi česar je pomembna danes sprejeta direktiva. Ne mine niti dan, da se ne bi evropski potrošnik, ko se odloča, da bi opravil spletni nakup ali sprejel spremembo naročnine po telefonu, srečal z dvomi, ali je pogodba, ki jo je podpisal ali sprejel, v redu. Evropski parlament se je odzval na pogosto neenakopravne odnose med strokovnjaki in potrošniki in se dogovoril za bistvene pravice, in sicer za pravico do odstopa, ki je določena na 14 dni, ne glede na to, ali je bil nakup opravljen na spletu, po e-pošti, po telefonu ali pri prodajalcu od vrat do vrat. Če prodajalec

ne zagotovi informacije o pravici do odstopa, je mogoče artikel poslati nazaj še eno leto po datumu nakupa. Vse dostave morajo biti opravljene v 30 dneh. Po izteku tega obdobja lahko kupec brez utemeljitve odstopi. To glasovanje poteka po ostrih pogajanjih med Parlamentom in državami članicami in pomeni močen signal, da se morajo po vsej Uniji izvajati enake pravice.

Crescenzo Rivellini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Schwaba, ki krepi pravice potrošnikov in jih varuje predvsem, kadar so šibka pogodbeni stranka, na primer, ko opravljajo nakupe zunaj poslovnih prostorov. Direktiva, ki pomeni konec dolgotrajne razprave med Parlamentom in Svetom, med drugim zagotavlja, da se je obdobje, v katerem lahko potrošniki odstopijo od nakupa, podvojilo s sedem na štirinajst dni in da imajo večje varstvo v primeru neskladnosti. Prodajalci morajo tudi jasno povedati, če nalagajo kakšne zavezujoče pogoje ali pogoje, ki so nepošteni do potrošnikov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Nova pravila, ki jih je danes odobril EP, dajejo resnično spodbudo za pravice potrošnikov po vsej Evropi. Bistveno je, da bodo imeli potrošniki zdaj pravico do odstopa 14 dni po nakupu. „Nova pravila dajejo tudi veliko večje varstvo spletnemu nakupovanju, za kupce pa veljajo enaka pravila po vsej Evropi. To bo zelo pomirilo spletne nakupovalce.“ Zeleni pozdravljamo večje varstvo potrošnikov, ki kupujejo digitalne vsebine. Od zdaj bodo morali potrošniki dobiti pravilne informacije, ko bodo kupovali digitalne vsebine na spletu, in bodo imeli pod določenimi pogoji pravico odstopiti. Nova pravila bodo prinesla tudi resnično izboljšanje za potnike, ki kupujejo prevozne karte na spletu. Končati se mora s preglednimi praksami in zagotovilom, da podjetja ne bodo več mogla dodatno zaračunavati potrošnikom, ki uporabijo kreditne kartice.

Licia Ronzulli (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Vsak drugi Evropejec uporablja internet in število spletnih nakupov se je v zadnjih šestih letih podvojilo. Kljub temu se spletni trg še vedno ne uporablja v polni zmogljivosti. Obstoj klavzul o minimalni uskladitvi je povzročil razdrobitev regulativnega okvira in zavrl dokončno oblikovanje enotnega trga.

Sprejeto poročilo pomaga izboljševati delovanje notranjega trga in hkrati krepi zaupanje potrošnikov. Podjetja so se do zdaj prepogosto bojevala, da so lahko poslovala ne le na svojem nacionalnem trgu, temveč tudi na nadnacionalnih trgih. Čezmerna razdrobljenost je zmanjšala tudi izbiro milijonov evropskih državljanov in povzročila, da manj zaupajo v nakupovanje blaga iz tujine.

Predlog, ki je bil danes sprejet, uvaja obveznost, da se zagotovijo jasne in zakonite informacije ter spodbuja premišljene in ozaveščene odločitve. Potrošniki bodo lahko v primeru, če bodo kupili proizvod, ki ne bo ustrezal pogodbi, uporabili številna pravna sredstva in bodo imeli pravico zahtevati povračilo škode, če ne bo zagotovljeno pravno sredstvo. Predvidena je tudi objava seznama pogojev, ki veljajo za nepošteno in so zato prepovedani po vsej Evropski uniji.

Oreste Rossi (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Pravice potrošnikov so samo eden od številnih primerov nezmožnosti evropskih institucij v tem zgodovinskem času, da bi izpeljale dejanja velikega pravnega in političnega pomena. Ne želimo, da gre v nič vse opravljeno delo in dosežene pozitivne stvari, vključno na primer z našim prispevkom predloga spremembe pravice do povrnitve stroškov, ki je namenjen temu, da bi povzročil jasno izboljšanje dejavnosti malih trgovcev brez škode za pravice potrošnikov.

To plenarno zasedanje je povzročilo preklic nekaterih dobrih stvari, ki so jih poročevalec in skupine uvedli v predlog, ki je bil na začetku slab. A odgovornosti za to stanje nima Parlament, ampak Komisija. Obstaja nekaj vprašanj, pri katerih bi bili celo evroskeptiki v skupini *Lega Nord* pripravljene reči „da“ visoki stopnji uskladitve, vendar le, če je to smiselno in skladno z javnim interesom, interesi malih in srednje velikih podjetij in resnično posebnimi pravicami držav članic. Varstvo potrošnikov, ki je zapleteno vprašanje in pristop, ki odraža vse zgornje, je bilo potrebno že od začetka. Vzdržali smo se glasovanja.

Tokia Saïfi (PPE), v pisni obliki. – (FR) Notranji trg ostaja eden od stebrov in gonil evropskega povezovanja. Glasovala sem za to poročilo, ker ne predstavlja le pomembnega napredka pri nadaljnjem evropskem povezovanju, temveč bodo ti predpisi potem, ko bodo izvedeni, omogočili, da bodo imeli vsi državljani enako visoko stopnjo varstva, ne glede na način nakupa. Tako bodo spletni nakupi končno postali predmet jasnih predpisov. Trгоvec mora zagotoviti kupcu vse informacije o stroških in značilnostih blaga, prav tako pa mu mora zagotoviti tudi točko za stike. Tudi „tradicionalni“ nakupi bodo boljše zavarovani. Vsi evropski potrošniki bodo pridobili 14-dnevno odstopno obdobje, ki se lahko podaljša, če ne dobijo nekaterih bistvenih informacij. Potrošniki in trgovci bodo boljše informirani in bodo imeli po vsej EU korist od standardnega varstva. Tako bodo imeli možnost pridobiti še večje koristi od prednosti notranjega trga.

Olga Sehnalová (S&D), v pisni obliki. – (CS) Glasovala sem za sprejetje direktive o pravicah potrošnikov, ker menim, da bo na koncu utrdila pravice evropskih potrošnikov. Zlasti moji skupini je uspelo izpeljati nekaj ključnih točk, ki ohranjajo visoko raven varstva potrošnikov v državah, kjer bi se varstvo z uvedbo skupnih pravil zmanjšalo. Za Skupino naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu pa tudi zame osebno je bilo pomembno, da se bo direktiva uporabljala za digitalne proizvode na enak način kot se delno za prevoz potnikov. Naslednja pomembna točka je, da vključuje direktiva dolg seznam zahtev, ki se nanašajo na informacije, ki jih morajo trgovci v primeru pogodb, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, in pogodb na daljavo zagotoviti potrošnikom v predpogodbeni stopnji. Naslednja pomembna točka je, da morajo biti potrošniki informirani o polni ceni in glavnih značilnostih proizvoda tik pred naročilom v internetu in da morajo oni sami izrecno potrditi, da želijo plačati to ceno. Poleg tega bo pravica do odstopa od pogodbe v celoti usklajena v vseh državah članicah in jim bo dala na voljo štirinajstdnevno obdobje, da to storijo. Nova direktiva odpravlja tudi izjeme za pogodbe na daljavo ali pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, ki so jih v Češki republiki na veliko zlorabljali ulični prodajalci ali na promocijskih dogodkih za starejše in so potrošnike prikrajšali za njihove pravice, kot je na primer pravica do odstopa od pogodbe.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Pri današnjem glasovanju sem podprla spremembe direktive o pravicah potrošnikov, ki olajšujejo izvedbo nakupov v internetu, ker je to zelo pomemben korak naprej k popolni odpravi preprek za tok blaga, ki hkrati varuje pravice potrošnikov. Zajamčena pravica do natančno opredeljenih informacij o možnostih za preklic pogodbe, o ceni proizvoda, stroških dostave, skupnih stroških nakupa in podrobnih podatkih o trgovcu je namenjena povečanju varnosti teh transakcij in bo tudi spodbuda za prodajo.

Potrošniki se zelo pogosto pritožujejo, da nimajo popolne pravice do koriščenja prednosti enotnega trga in to se odraža na pomanjkanju zaupanja v spletne transakcije in občutku pravne negotovosti glede obsega varstva, ki bi ga morali uživati potrošniki. Medtem trgovci razlagajo, da njihov odpor do čezmejnih transakcij povzročajo razlike v zakonodaji na trgih različnih držav članic. Zato je bistvena pravna rešitev na ravni Unije. Strokovnjaki

ocenjujejo, da se bo do leta 2015 kar četrtina trgovine preselila v internet, zato je zelo pomembno, da se zaupanje v to vrsto transakcij poveča. Čestitam avtorju poročila in drugim, ki so sodelovali pri pripravi osnutka te resolucije.

Laurence J.A.J. Stassen (NI), *v pisni obliki*. – (NL) Nizozemska Stranka za svobodo (PVV) bo glasovala za direktivo o pravicah potrošnikov, ker bo ta zagotovila boljše varstvo za nizozemske potrošnike pri nakupovanju na spletu. Potrošniki, ki nakupujejo na Nizozemskem, uživajo dobro varstvo, a ko nakupujejo na spletu, pogosto v tujih trgovinah, to varstvo ni zajamčeno ali ni jasno. Direktiva o pravicah potrošnikov izboljšuje varstvo za čezmejne nakupe v internetu in je torej dodana vrednost za nizozemske potrošnike. To pomeni, da bodo nizozemski potrošniki v prihodnje po vsej Evropi uživali pravico, da se v 14 dneh premislijo. To je jasna izboljšava sedanjega 7-dnevnega obdobja. Stranka tudi meni, da je dobro, da bo ta direktiva naredila konec skritim stroškom in stroškom, ki se dodajo na koncu. Končno ceno, ki jo mora plačati potrošnik, je treba jasno pokazati vnaprej. Ta direktiva bo tako pomagala zavarovati nizozemske potrošnike in bo izboljšala notranji trg, zato je PVV v celoti za.

Marc Tarabella (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Ta direktiva, ki je bila danes z veliko večino sprejeta v Evropskem parlamentu, označuje pomembno stopnjo v doseganju večjega varstva potrošnikov znotraj Evropske unije. Novi predpisi bodo znatno okrepili pravice potrošnikov, zlasti glede informacij, dostave in odstopa od pogodb. Pravica do odstopa se je podaljšala na 14 dni za vse evropske državljane in to pomeni odločilen korak naprej. A področje, kjer direktiva orje ledino, so pravice potrošnikov v e-trgovanju: prepoved vnaprej izbranih polj in popolne informacije o vseh različnih stroških sta resnično orodji za varstvo potrošnikov.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Direktiva o pravicah potrošnikov gre zdaj na končno glasovanje, po mojem glasu „za“ na delnem zasedanju marca 2011. Cilj te nove direktive, ki zajema združitev štirih že obstoječih direktiv, je dati novo spodbudo dokončanju notranjega trga z odpravo ovir za čezmejno trgovino. Po dolgih pogajanjih med različnimi institucijami bo ta novi pravni okvir zagotovil jasne in skupne razmere za državljane in podjetja v EU. Čezmejne trgovinske transakcije in spletne transakcije so zdaj usklajene in tako je zagotovljena večja varnost in preglednost za potrošnike in podjetja v EU. Informacije, ki se zagotavljajo potrošnikom, morajo biti jasne, razumljive in pravočasne. Tudi posebnosti pogodb za rezervacijo hotela ali restavracije so zavarovane, česar ni bilo v začetnem predlogu. Menim, da bo ta nova direktiva povečala transakcije znotraj Evrope. To bo omogočilo varovanje potrošnikov in pravilno delovanje enotnega trga na podlagi člena 26(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije: „Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala.“

Rafal Trzaskowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Nakupi, opravljeni v internetu, ki postajajo vedno bolj priljubljeni, imajo možnost, da bodo postali zaradi te direktive preprostejši in varnejši. To je dobra novica za poljsko predsedstvo, ker je e-trgovanje ena od naših prednostnih nalog in tisto, kar bi radi uporabili za povečanje konkurenčnosti gospodarstva EU. Potem, ko bo začela veljati nova zakonodaja, bo prodajalec dolžan dati jasne informacije o državah, v katere se opravlja dostava. Zdaj veliko trgovin ne pošilja blaga v vse države članice EU in naše transakcije so pogosto prekinjene.

Viktor Uspaskich (ALDE), *v pisni obliki*. – (LT) Menim, da nova pravila, ki jih vsebuje poročilo, zagotavljajo jasnost in določajo sprejemljiva merila za potrošnike in podjetja, ki

sklepajo spletne transakcije. Upam, da bodo izboljšala varstvo potrošnikov in delovanje na notranjem trgu, hkrati pa tudi spodbudila čezmejno trgovino znotraj EU.

Te spremembe so zapoznele – izvirne direktive so pričakovale digitalno revolucijo, a danes potrošniki, ki nakupujejo na spletu, nimajo zadostnega varstva. Nova pravila so dobra novica za Litvo, ki ima eno najvišjih stopenj razširjenosti interneta v Evropi. V skladu s poročili v litovskih medijih (*Verslo savaitė*) je število potrošnikov v Litvi, ki nakupujejo na spletu, v lanskih dveh letih naraslo za 73 %. Seznam nakupov je zelo širok, od kart in vstopnic (32 %), oblačil, čevljev in dodatkov (tudi 32 %), do električnih naprav (23 %).

Vendar se izboljšanje pravic potrošnikov ne bi smelo omejiti na internet. Zmanjšati moramo birokracijo in spodbuditi preglednost na vseh področjih pravic potrošnikov. Prizadevati si moramo tudi za zagotavljanje, da bodo ljudje bolj obveščeni o pravicah potrošnikov. Raziskave, opravljene v EU, so pokazale, da bi sedem od desetih Litovcev še vedno rado vedelo več o svojih pravicah pri spletnem nakupovanju letalskih kart ali o plačilih dodatnih stroškov.

Derek Vaughan (S&D), *v pisni obliki*. – Z vsem srcem sem podprl to poročilo za okrepitev varstva potrošnikov po vsem Walesu. Ta nova zakonodaja bo zavarovala tiste potrošnike, ki kupujejo proizvode na spletu – potrošniki bodo imeli zdaj dva tedna, da se premislijo o spletnih nakupih. Ta nova zakonodaja upošteva „digitalno revolucijo“ in bo enako pomagala potrošnikom in trgovcem. Čezmejna prodaja bo postala lažja in bo enako pomagala potrošnikom in trgovcem. Direktiva o pravicah potrošnikov kaže tudi na konec visokih nadomestil za kreditne in debetne kartice, s katerimi veliko ljudi plačuje pri spletnih nakupih – veseli me, ko povem, da to poročilo prepoveduje prakso dodajanja nadomestil za plačilo s kreditno ali debetno kartico, ki nimajo nobene zveze s stroški, nastalimi pri obdelavi spletne transakcije. Upam, da bo britanska vlada nemudoma izpeljala ta nova pravila in z njimi zagotovila varstvo potrošnikov po vsem Združenem kraljestvu.

Iva Zanicchi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospoda Schwaba, ker menim, da je trdna podlaga za pogajanja s Svetom in Komisijo o sklenitvi sporazuma na ravni uskladitve, potrebne za pridobitev pravic potrošnika, ki se lahko izvajajo v vsaki državi članici.

Poročilo: Salvatore Tatarella (A7-0091/2011)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *v pisni obliki*. – (ES) Glasovala sem za spremembo Direktive 2000/25/ES. Direktiva vpeljuje postopno, fazno zmanjšanje emisije onesnaževal. Roki zahtevajo, da nujni tehnološki razvoj vstopi v fazo III. Ta predvideva korenitejšo zmanjšanje emisij in torej pomembne spremembe motorjev, ki do zdaj še niso bile mogoče. Poleg tega je gospodarska kriza prizadela proizvodnjo traktorjev. Zato je treba predvideti potrebno časovno obdobje in sprejeti ukrepe, ki bodo omogočali proizvajalcem, da bodo prodajali traktorje in iskali sredstva za raziskave, pa tudi omogočili kmetom, da bodo zamenjali svoje traktorje s takšnimi, ki manj onesnažujejo, vse to s ciljem usklajenosti z evropsko okoljsko zakonodajo.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Ta direktiva se nanaša na emisije kmetijskih traktorjev in predlaga količinske spremembe, ne da bi spreminjala okoljske cilje, ki so bili že prej določeni v Direktivi 2000/25/ES. Glede na težave, ki jih zdaj doživlja sektor, bi bilo lahko povečanje odstotka števila motorjev, danih na trg v okviru sistema prožnosti, koristno. Kot omenja poročevalec, je cilj obravnavanega predloga omogočiti proizvajalcem v Uniji, da prodajajo traktorje, prebrodijo sedanje čase gospodarske krize, poiščejo nove vire za

raziskave in upoštevajo omejitve evropske zakonodaje za varstvo okolja, hkrati pa zamenjati starejše traktorje z novimi, ki bodo opremljeni z manj onesnažujočimi motorji. Da bi bilo varstvo okolja združljivo z varstvom kmetijskih in industrijskih dejavnosti, so priporočljivi prehodni ukrepi, kot je sedanji sistem prožnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo gospoda Tatarella se nanaša na skupni predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2000/25/ES glede določb za traktorje, dane na trg v okviru sistema prožnosti, ki se nanaša na izpušne pline. Varstvo okolja je ena od prednostnih nalog Evropske unije. Ta direktiva določa najvišje dovoljene ravni izpušnih plinov iz dizelskih motorjev, vgrajenih v traktorje, ob upoštevanju njihove moči in uvaja časovni raspored za postopno opuščanje teh emisij. Vendar predlog ne predvideva tako drastičnega zmanjšanja, kot je bilo zamišljeno na začetku, zaradi zaostanka pri izvajanju novih tehnoloških rešitev in znižanja prometa v letih 2009 in 2010 za več kot 20 %. Glasoval sem za priporočila poročevalca, ker se strinjam ne le s tem, da bo ta direktiva omogočila prodajalcem traktorjev, da spoštujejo evropsko zakonodajo in hkrati premagajo sedanjo krizo, ampak tudi, da bo omogočila kmetom, da zamenjajo stare traktorje z novimi kmetijskimi stroji z motorji, ki so veliko učinkovitejši in povzročajo manjše onesnaževanje.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Ta direktiva se nanaša na emisije kmetijskih traktorjev in njen cilj je količinska sprememba Direktive 2000/25/ES. Direktiva je nujna, ker ima vpliv na obdobje, ki se je začelo 1. januarja 2011, in je zelo pomembna glede na pozitivne rezultate, ki naj bi jih prinesla obravnavanemu sektorju. Direktiva določa najvišjo dovoljeno raven emisij za vsako vrsto traktorja na podlagi zmogljivosti motorja in predvideva postopno zmanjševanje emisij v več fazah. Omejitve, določene za pravkar začeto stopnjo, so mnogo strožje od tistih za predhodno stopnjo. Da bi olajšali prehod med temi stopnjami, je bil z direktivo uveden sistem prožnosti, ki proizvajalcem traktorjev omogoča trženje omejenega števila traktorjev z motorji, ki so umerjeni na količine emisij, dovoljene na predhodni stopnji. Direktivo, ki jo predlaga Komisija, je treba toplo sprejeti. Upošteva okoljske cilje, ki jih je EU že pred časom odobrila. Če predlagana sprememba ne bo sprejeta, bomo, paradoksalno, dosegli prav nasproten rezultat od zastavljenega, kajti mnogi kmetje bi se utegnili odločiti, da obdržijo svoje starejše, bolj onesnažujoče traktorje, in s tem povzročili poslabšanje okolja v Evropi. Zato menim, da je zaželeno, da se podpre sprememba direktive, kajti odobritev bi prinesla okoljsko varstvo in hkrati spodbudila gospodarske možnosti obravnavanega področja panoge.

Lorenzo Fontana (EFD), v pisni obliki. – (IT) Sem za predlog Komisije in poročilo gospoda Tatarella, ker je resnično nujno, da se podpre sektor v resnih težavah. Direktive se nanašajo na emisije kmetijskih traktorjev in necestne mobilne mehanizacije. Glede na 25-odstotni padec prometa v primerjavi s predkriznim obdobjem potrebuje ta sektor, ki je v naših regijah pomemben in dobro razvit, našo podporo, ne pa še več omejitev.

Elisabetta Gardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Današnje glasovanje bo omogočilo evropskim proizvajalcem kmetijskih traktorjev, da se bodo spoprijeli s strožjimi omejitvami emisij izpušnih plinov, ki so bile uvedene z začetkom veljavnosti stopnje III B Direktive 2000/25/ES.

Pravzaprav ne smemo pozabiti, da so za uskladitev motorjev z novimi omejitvami potrebne pomembne spremembe, ki bodo vključevale tudi temeljne spremembe zasnove vozil. V številnih primerih rešitve za prilagoditev traktorjev novim motorjem še niso na voljo ali dokončne.

Dodatno k temu zaostanku pri tehnološkem razvoju so še učinki gospodarske krize, ki je težko prizadela ta industrijski sektor in povzročila 20–25-odstotni padec njegovega prometa v primerjavi z letom 2008.

V tem smislu bo krepitev sistema prožnosti pripomogla k lažjemu prehodu med različnimi stopnjami določanja omejitev emisij in s tem omogočila tudi podjetjem, da bodo razširili potrebna vlaganja na daljše obdobje, vključno s področjem raziskav in razvoja.

Nazadnje bi rada poudarila, da bo sprememba te direktive, čeprav bo imela znaten vpliv na okolje, ustvarila pomembne gospodarske koristi in omogočila proizvajalcem EU, da premagajo sedanjí čas krize in se hkrati uskladijo z omejitvami, ki jih določa evropska zakonodaja za namene varstva okolja.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker se ta direktiva nanaša na emisije kmetijskih traktorjev in predlaga le količinske spremembe Direktive 2000/25/ES, ne da bi spreminjala njene cilje varstva okolja, metodologijo in veljavnost. To je nujna direktiva, saj vpliva na obdobje, ki se je že začelo 1. januarja 2011, in je zelo pomembna zaradi pričakovanega pozitivnega vpliva na zadevni sektor. Direktiva 2000/25/ES o emisijah kmetijskih traktorjev ureja emisije izpušnih plinov ogljikovega monoksida (CO), ogljikovodikov (HC), dušikovih oksidov (NO) in trdnih delcev (PM) iz dizelskih motorjev, vgrajenih v traktorje. Za vsako različno vrsto traktorjev direktiva določa najvišje emisije glede na moč uporabljenega motorja, in določa njihovo postopno zmanjšanje v zaporednih časovnih stopnjah. Pomembno je ohraniti primeren gospodarski razvoj obravnavane industrije in hkrati prispevati k varstvu okolja.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Glasoval sem za kompromis, ki ga je dosegel poročevalec v pogajanjih s Svetom zaradi razlogov, ki se nanašajo na romunske interese. Čeprav je politična skupina, ki ji pripadam, zavzela drugačno stališče, tisto, ki ga je sprejel Odbor Evropskega parlamenta za okolje, javno zdravje in varnost hrane, ki podpira povečanje z 20 % na samo 35 % proizvodnje traktorjev, ki se lahko da na trg, in čeprav to ne izpolnjuje sedanjih okoljskih standardov, je bila moja odločitev, da zasledujemo romunske interese. V sedanjih razmerah bi imela Romunija očitno koristi od tega, da bi bila ta omejitev proizvodnje višja, glede na gospodarsko krizo, krizo domačega kmetijskega sektorja in tehnološki razkorak.

Claudio Morganti (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Rad bi izrazil podporo temu poročilu o traktorjih, danih na trg v okviru sistema prožnosti, ker uvaja ustrezne ukrepe, ki upoštevajo številne vidike. Po eni strani je primerno upoštevano dejstvo, da je kriza zmotila celotno gospodarsko in proizvodno podobo in s tem tudi industrijo traktorjev. Ta ukrep za večjo prožnost ji bo omogočil, da si bo nemudoma opomogla in bo imel tudi pozitiven učinek na kmetijstvo kot celoto. Po drugi strani ne gre za popuščanje pri vprašanju onesnaževanja, ki je še vedno pomembno, ampak preprosto za uporabo merila, ki bo zagotovilo uporabo navadne zdrave pameti. To je Evropa, ki jo cenimo, Evropa, ki se je sposobna odzivati na posebne potrebe in po potrebi prilagoditi ukrepe, ki so bili že sprejeti, če ne zadoščajo več za spremembo razmer.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravljam to resolucijo. Da bi dosegli okoljske cilje, povezane z emisijami, mislim, da je treba najvišje ravni emisij za traktorje določiti glede na moč motorja. To bi zagotovilo učinkovito izvajanje postopnega, faznega zmanjševanja emisij. Pozdravljam dejstvo, da direktiva vključuje sistem prožnosti, ki bo olajšal prehod od ene stopnje na naslednjo. Pri uporabi tega sistema bodo upoštevani zaostanek pri tehnološkem razvoju in negativne posledice gospodarske krize. Ustrezna

pozornost bo namenjena interesom proizvajalcev in kmetov v EU. Proizvajalci se ne bodo srečevali z dodatnim bremenom in bodo imeli dovolj časa, da prilagodijo svojo proizvodnjo zahtevam na vseh stopnjah, kmetje pa bodo lahko zamenjali starejše traktorje z novimi, ki bodo imeli manj onesnažujoče motorje. Zato menim, da je primerno zvišati število oprostitev z 20 % na 50 % letne prodaje traktorjev. Tak predpis bo ustvaril ugodno okolje za gospodarski razvoj industrije, hkrati pa bo ohranil nespremenjen sedanji program varstva okolja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo se nanaša na skupni predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2000/25/ES glede določb za traktorje, dane na trg v okviru sistema prožnosti. Obravnavana direktiva se nanaša na emisije kmetijskih traktorjev in predlaga le količinske spremembe Direktive 2000/25/ES, ne da bi spreminjala njene cilje varstva okolja, metodologijo in veljavnost. To je nujna direktiva, saj vpliva na obdobje, ki se je začelo 1. januarja 2011, in je zelo pomembna zaradi pričakovanega pozitivnega vpliva na zadevni sektor. Vsi ti dejavniki, pravilno utemeljeni v tem poročilu, so vplivali na moj glas za.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Predlog za spremembo Direktive 2000/25/ES o emisijah kmetijskih traktorjev se nanaša izključno na količinsko plat. Se niti ne dotika niti ne spreminja ciljev direktive glede varstva okolja in nima nobenega vpliva na njeno metodologijo ali obdobje veljavnosti. Ta direktiva se ukvarja z emisijami izpušnih plinov iz dizelskih motorjev, vgrajenih v traktorje. Določa najvišje emisije glede na moč uporabljenega motorja, in določa njihovo postopno zmanjšanje v zaporednih časovnih stopnjah. Dne 31. decembra 2010 se je končala stopnja A in 1. januarja 2011 se je začela stopnja B. Omejitve, določene za pravkar začeto stopnjo, so mnogo strožje od tistih za predhodno stopnjo. Prav zato, da bi olajšali prehod od ene stopnje na naslednjo, je bil z direktivo uveden „sistem prožnosti“, ki proizvajalcem traktorjev omogoča dajanje na trg omejene količine traktorjev z motorji, ki so umerjeni na količine emisij, dovoljenih na predhodni stopnji. Sprememba zvišuje odstotek teh traktorjev z 20 % na 50 %. Iz teh razlogov in ker zaostanek pri tehnološkem razvoju in svetovna finančna kriza ovirata prilagoditev teh dejavnikov, sem glasoval za.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – Predlog direktive Komisije je brez dvoma treba sprejeti. Je v skladu s cilji okoljskega varstva, ki si jih je že pred časom zastavila EU. Glede na hudo gospodarsko krizo bi lahko predlagala korenitejšie spremembe, na primer moratorij na direktivo, začasno spremembo stopenj ali višji odstotek prožnosti. Vendar se je Komisija odločila uvesti preprost, učinkovit in pravočasen ukrep, ki bo omogočil: (a) proizvajalcem v EU, da prodajajo traktorje, prebrodijo sedanje čase gospodarske krize, poiščejo nove vire za raziskave in upoštevajo omejitve evropske zakonodaje za varstvo okolja; (b) kmetom, da bodo zamenjali starejše traktorje z novimi, ki bodo opremljeni z manj onesnažujočimi motorji. Podpiram kompromis, ker bi se lahko sistem prožnosti povečal začasno in izključno v stopnji IIIB ali na tri leta, če ne bo nobene poznejše stopnje; v tem obdobju bi lahko bila stopnja prožnosti največ 37,50 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Proti. Čeprav je sporazum nekoliko boljši kot izvorni predlog Komisije, kompromis še vedno olepšuje obstoječo zakonodajo. Skupina Zelenih/EFA je glasovala proti poročilu odbora, ni podprla sporazuma pri pogajanjih na prvi obravnavi in zato ni sopodpisala sporazuma, ki je bil vložen za plenarno zasedanje. Uporaba gospodarske krize kot izgovora za popuščanje obstoječih vrednosti omejitev (ki so že začele veljati) postavlja neprimeren precedens za drugo okoljsko zakonodajo EU z nagrajevanjem neuskkljenosti in kaznovanjem tistih podjetij, ki so opravila

ustrezno vlaganje v pravočasno uskladitev z zakonodajo. Čeprav je vpliv tega posebnega predloga na kakovost zraka v EU majhen, je pomembno vprašanje načela.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Menim, da predlog Komisije o določbah za traktorje, dane na trg v okviru sistema prožnosti, vsebuje pravočasne, preproste in učinkovite ukrepe. Dovoljevanje prodaje višjega odstotka traktorjev, umerjenih na starejše, popustljivejše omejitve emisij, bo dejansko služilo varovanju gospodarskih interesov tega strateškega proizvodnega sektorja brez spreminjanja že postavljenih ciljev glede varovanja okolja. Če ta zahteva ne bo odobrena, se bodo razmere v resnici zelo poslabšale. Danes nam je dejansko uspelo odvrniti tveganje kmetov, ki so postavljeni v položaj, ko morajo zaradi težkega gospodarskega ozračja obdržati stare, veliko bolj onesnažujoče traktorje dlje, kot bi bilo to potrebno.

Oreste Rossi (EFD), v pisni obliki. – (IT) Ta dva predloga za spremembo direktiv sta bistvena za preživetje evropskih proizvodnih podjetij. Komisija je predlagala oprostitev 50 % traktorjev, izdelanih v EU v zadnjih petih letih, zaradi zaostanka pri tehnološkem razvoju, ki onemogoča – razen, če bi porabili ogromno vsoto denarja – izvajanje mehanskih sprememb, potrebnih za prehod na naslednjo stopnjo, in zaradi gospodarske krize, ki je prizadela trg traktorjev, ki je od leta 2008 doživel 20-odstotni padec letnega prometa.

Všič bi nam bilo, če bi bila sprejeta predloga Komisije za obe direktivi, ker bi bil vpliv na emisije resnično zanemarljiv. Obžalovanja vredno je, da negativno stališče levičarskih skupin in gospe Pietikäinen izhaja zgolj iz načelnih razlogov in se sploh ne meni za tveganje, ki bi nastopilo, če bi bile te oprostitve zavrjene. Naše tovarne bi se zaprle in posledično bi bila izgubljena delovna mesta.

Končni kompromis, dosežen po tristranskih pogovorih, je rezultat sporazuma na prvi obravnavi o 40 % oprostivi za traktorje in 37,5 % oprostivi za necestno mobilno mehanizacijo. Čeprav morda nismo zadovoljni, bomo glasovali za direktivi zaradi izredno tesnih rokov. Če bi jih prekoračili, direktivi ne bi imeli več smisla.

Poročilo: Romana Jordan Cizelj (A7-0214/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za ta predlog s predlogi sprememb Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Predlog Komisije določa posebne zahteve za zagotovitev, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja.

Bistveno je, da se uvede prepoved za izvoz odpadkov. Bistveno je tudi, da bo pristojni regulatorni organ sposoben ustaviti nekatere dejavnosti, če bo ocenjevanje razkrilo, da niso varne. Jedrski odpadki, ki se jih ne da reciklirati, se ne smejo izvažati v tretje države. Potrebujemo odgovorno strategijo in ustrezna sredstva za odstranitev vseh jedrskih odpadkov, ki so nastali zaradi energetskega namenov, raziskav ali medicinske uporabe.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Prihodnost oskrbe planeta z energijo ni v jedrski energiji. Prihodnost je v mešanici virov energetske oskrbe. Kljub temu bomo morali še najmanj nekaj desetletij upravljati to tehnologijo (razgradnjo jedrskih elektrarn pa tudi radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva). Moramo razumeti, da imajo ti odpadki življenjsko dobo, ki traja desetletja. Danes je bistveno, da določimo okvir za države članice in okrepimo nadzor nad načini, ki jih države članice izbirajo za shranjevanje

odpadkov. Zato sem glasoval za direktivo o ravnanju s temi odpadki. Čeprav bi se lahko besedilo še izboljšalo in ostaja nerešena po mojem mnenju pomembna točka, namreč opredelitev radioaktivnih odpadkov, menim, da si moramo še naprej prizadevati na tem področju in da nima smisla zanikati potrebe po ravnanju z odpadki. Tudi zato sem glasoval za, ker je bila zavržena možnost izvoza v tretje države. To je bila resnično bistvena točka. Popolnoma nesprejemljivo bi bilo, če bi dovolili izvoz svojih najnevarnejših odpadkov v države zunaj EU, kjer ne moremo biti prepričani o varnosti ravnanja in dolgoročnega skladiščenja odpadkov.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki.* – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker je odgovorno ravnanje z odpadki, ki so škodljivi za okolje in ljudi, in njihovo skladiščenje nedvomno pomembno. Posebno zdaj, po nesreči v jedrski elektrarni Fukušima, razmišljamo, kako zagotoviti, da bodo jedrske elektrarne čim varnejše in razpravljamo celo o tem, ali bi morali v Evropi povsem zavrniti to vrsto proizvodnje električne energije. S tem poročilom je Evropski parlament v osnovi potrdil predlog Komisije za direktivo, ki določa pravni okvir EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Pravni okvir, ki ga je predlagala Komisija, naj bi obvezoval države članice, da sestavijo nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Poročilo Evropskega parlamenta predlaga naslednje izboljšave besedila prihodnje direktive: krepitev tako imenovanega načela *povratnosti*, po katerem bi bil ustvarjen dostop celo do odpadkov, zakopanih v globokih geoloških odlagališčih, če bi bilo na primer na neki stopnji v prihodnosti odkrito sredstvo za obdelavo takih odpadkov. Poročilo predlaga tudi zagotavljanje strožjih finančnih obveznosti za države članice, ki bi bile dolžne nameniti finančna sredstva za morebitno ravnanje z odpadki pa tudi za financiranje rezerv, in predlaga tudi okvir za nadzor projektov ravnanja z regionalnimi odpadki.

Vito Bonsignore (PPE), *v pisni obliki.* – (IT) Glasoval sem za poročilo o ravnanju z radioaktivnimi odpadki. Parlament je dolgo pozival k usklajenim standardom in to poročilo prispeva k usklajeni zakonodaji namenjeni zagotavljanju varnega ravnanja. Čeprav je treba pokazati spoštovanje načela *povratnosti*, je treba načrtovati zamisli in tehnične rešitve za končno odlaganje in omogočiti morebitni dostop do odpadkov ter njihovo obnovo zaradi tehničnih razlogov ali če bi napredek raziskav omogočil pojav novih tehnoloških rešitev za takšno transmutacijo. Strinjam se s ciljem predloga, da se zagotovi rezervacija finančnih sredstev za izpolnitev zahtev razgradnje jedrske elektrarne in pregledno ravnanje z odpadki. Države članice so še vedno odgovorne za varno ravnanje z izrabljenim gorivom in odpadki, vendar lahko izpolnijo to obveznost medtem, ko se ukvarjajo s skupnimi pobudami za delitev ravnanja z radioaktivnimi odpadki v okviru pravilno opredeljenih in doslednih pogojev.

Rachida Dati (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Predlog direktive, o kateri je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim parlamentom, je še en primer, kako je Evropa sposobna delovati praktično, da zavaruje evropske državljane. Organiziranje usklajenih standardov za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki odgovarja zahtevi in potrebi po krepitvi varnosti na tem področju. Posebno me je veselilo, ko sem videla, da je bil sprejet predlog, ki presega temeljna varnostna načela, ki jih je določila Mednarodna agencija za atomsko energijo (MAAE), in nalaga najvišje varnostne standarde, ki odražajo najnovejšo prakso na regulativni in operativni ravni ter najboljšo razpoložljivo tehnologijo.

Anne Delvaux (PPE), *v pisni obliki.* – (FR) Pozdravljam glasovanje o tem poročilu. Krepitev predpisov o jedrski varnosti in zaščiti je bistveno zaradi več razlogov. Eden od razlogov je seveda huda jedrska nesreča na Japonskem. Vendar ga pozdravljam tudi zato, ker se v

današnjem času radioaktivni odpadki, ki so visokoradioaktivni in dolgoživi, še vedno shranjujejo začasno. Izrabljeno gorivo je v glavnem varno shranjeno blizu reaktorjev, vendar je treba priznati, da bi morale biti ravni varnosti za trajno skladiščenje veliko višje. Zato je naša odgovornost, da zahtevamo največjo varnost. Zato sem glasovala za predlog spremembe o prepovedi gradnje obratov za ravnanje z jedrskimi odpadki na potresnih ali obalnih območjih, kjer je znatno tveganje za dvig morske gladine in cunamije. Poleg tega verjamem v načelo onesnaževalec plača in sem glasovala tudi za predlog spremembe, ki poziva, da se ocenijo stroški, spremljanje, pošiljanje rednih poročil Evropski komisiji in udeležba nacionalnih vlad.

Proinsias De Rossa (S&D), *v pisni obliki*. – Podprl sem to poročilo o predlogu direktive o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Sedanja direktiva pokriva le obrate za skladiščenje izrabljenega goriva, ki so neposredno povezani z jedrskimi elektrarnami, sedANJI predlog pa namerava zagotoviti varnost v dolgoročnem ravnanju z obstoječimi in prihodnjimi radioaktivnimi odpadki. Bistveno je, da sodelujemo, da bomo zajamčili najvišje možne varnostne standarde. Resnično bo ogroženih še veliko prihodnjih generacij. To poročilo poziva države članice, naj sprejmejo skupne minimalne standarde, vlagajo v nove tehnologije in, kar je pomembno, prepovedo izvoz jedrskih odpadkov v tretje države.

Marielle De Sarnez (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Tragični dogodki v Fukušimi so povzročili okrepitev volje Parlamenta, da bi imeli močno, jasno direktivo o izvozu in predelavi jedrskih odpadkov. Izvoz jedrskih odpadkov v države zunaj EU je treba prepovedati, izvoz znotraj EU pa se sme dovoliti le na podlagi dvostranskih sporazumov. Moramo imeti tudi strožja pravila, da bomo zavarovali delavce, bolje spremljali in okrepili pooblastila pristojnih organov pri preiskavi, da bodo lahko izvajali redno ocenjevanje jedrske varnosti, poizvedbe in inšpekcijske preglede. Hkrati je treba pospešiti raziskave nadomestnih možnosti za globoko odlaganje odpadkov. Jedrsko vprašanje se ne more več obravnavati z izogibanjem javnemu mnenju, ki mu je vedno manj naklonjeno. Imeti moramo skupno politiko obnovljivih virov energije in razvijati druge vire energije brez vračanja k fosilnim gorivom, hkrati pa si prizadevati za zagotavljanje samozadostnosti.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, ker menim, da je potrebna odgovorna strategija in ustrezna sredstva za odziv na vse jedrske odpadke, ne glede na to, ali izvirajo iz proizvodnje energije, znanstvenih raziskav ali medicine. Treba je upoštevati tudi, da se jedrski odpadki, ki se jih ne da reciklirati, se ne smejo izvažati v tretje države.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Predlagana direktiva vzpostavlja evropski pravni okvir za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Postavlja posebne zahteve, da bi zagotovila, da bi imele države članice regulativna in organizacijska sredstva, ki bi jim omogočila primerno ukvarjanje s problemom. Ker ta predlog temelji na Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom), se z Evropskim parlamentom samo posvetuje. To je izredno občutljivo okoljsko vprašanje, ki zahteva največjo pozornost nosilcev političnih odločitev in zanesljivo ter dosledno spremljanje ravnanja s temi odpadki. Strašni dogodki v Fukušimi so povzročili, da je vprašanje nujno in dramatično, kar bi verjetno morali premagati, ko razpravljamo o vprašanjih v zvezi z viri energije. Zdi se mi, da čustveno vzdušje, ki je nastalo – in je razumljivo –, ne daje najboljših smernic za vprašanja te razsežnosti. Očitno to ne pomeni, da ne bi smeli voditi politike nadzora in strogega spremljanja vprašanj v zvezi z jedrsko energijo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Poročilo gospe Jordan Cizelj, o katerem smo pravkar glasovali, obravnava problem ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Po katastrofi v Fukušimi, so postala vprašanja varnosti nepričakovano akutna. Dejansko je Evropski parlament že kar nekaj časa pozival k sprejemu nove direktive na tem področju. Radioaktivni odpadki so vredni večje pozornosti zaradi varnosti, pa ne le delavcev, ki ravnajo z njimi, ampak tudi splošne javnosti. Poleg tega ne moremo pozabiti okoljskih posledic teh odpadkov, ki so škodljivi za biotsko raznovrstnost. Zato sem glasoval za ta predlog, ki si prizadeva za izvajanje načela onesnaževalec plača – katerega spoštovanje napreduje zelo počasi – in uvaja ukrepe, ki omejujejo pošiljanje tega blaga v tretje države. V resnici je bistveno, da povečamo svojo ozaveščenost o dejstvu, da ne moremo prepustiti teh problemov prihodnjim generacijam. Pozdravljam uvedbo finančnega mehanizma, ki bo pomagal pri ravnanju s temi odpadki, da ne bodo več nevarni, in sprejetje regulatorjev, ki bodo zahtevnejši in bodo preprečili kršitve te direktive.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Novembra lansko leto je Komisija izdala predlog direktive o oblikovanju pravnega okvira EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Predlog določa konkretne zahteve, ki bi morale zagotoviti varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja. Pri načrtovanju zamisli in tehnične rešitve za končno skladiščenje – v glavnem globoko geološko skladiščenje izrabljenega goriva in visokoradioaktivnih odpadkov – je treba nujno obravnavati načelo povratnosti. Cilj je omogočiti morebiten dostop do odpadkov in njihovo obnovo bodisi iz tehničnih razlogov bodisi če bi napredek v raziskavah ustvaril možnost za novo, dolgoročnejšo tehnološko rešitev. Skladiščenje odpadkov v odlagališča pa mora biti vsekakor izvedeno v skladu z mednarodno sprejetimi varnostnimi standardi, zahtevami in metodologijo. V končni analizi so države članice tiste, ki nosijo odgovornost za varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, ki jih ustvarijo, vključno z njihovim varnim skladiščenjem. Čeprav je bistveno, da vsaka država članica sestavi svoj lastni nacionalni program za izrabljeno gorivo in radioaktivne odpadke, je lahko zanimiva alternativa, da se poišče skupna rešitev za to vprašanje. Menim pa, da taka zamisel v nobenem primeru ne more biti nadomestek in spodbujati držav članic, da bi se izogibale svojim nacionalnim obveznostim v zvezi z ravnanjem z radioaktivnimi odpadki.

Lorenzo Fontana (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Predlog direktive je namenjen zagotovitvi, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki ne glede na možnosti za uporabo jedrske in nejedrske energije.

Elisabetta Gardini (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) V Evropski uniji vsako leto nastane štiri tisoč kubičnih metrov radioaktivnih odpadkov. Od tega je 80 % kratkoživih nizkoradioaktivnih odpadkov, 5 % dolgoživih nizkoradioaktivnih odpadkov in manj kot 10 % visokoradioaktivnih odpadkov. Če smo oboroženi s takimi podatki, mislim, da je pomembno, da s pomočjo nacionalnih programov vzpostavimo evropski zakonodajni okvir za pravno ureditev sektorja nastajanja in odlaganja izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov.

Trajnostno odlaganje nekaterih snovi je cilj, ki zahteva sprotno spremljanje in dolgoročno postopno pojavljanje tehnoloških rešitev. Zato se strinjam s poročevalko, da se je treba osredotočiti na povratnost, v upanju, da bodo raziskave kmalu dale rezultat v dokončni transmutaciji izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov, da se bodo lahko uporabili za druge namene. Dejansko so raziskave in tehnološki razvoj temelj tega sektorja.

Omogočile bodo varno uporabo jedrske energije, ki je zmožna izpolniti energetske potrebe prehranskega, medicinskega, industrijskega, kmetijskega, raziskovalnega in izobraževalnega sektorja.

Nazadnje upam, da bo sprejetje tega poročila pomemben korak k doseganju cilja evropskega energetskega načrta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *v pisni obliki*. – (PL) Kot stalna poročevalka na področju pravne podlage zakonodaje v Odboru Evropskega parlamenta za pravne zadeve bi rada usmerila pozornost zlasti k enemu vidiku poročila – vprašanju njegove pravne podlage. Glede na polemike, ki jih danes poraja jedrska energija in dejstvo, da se je institucionalni sistem EU spremenil, odkar je začela veljati Lizbonska pogodba, mislim, da bi bilo treba Evropski parlament vključiti v proces odločanja na področju jedrske energije. Zato sem kot pravno podlago za to direktivo priporočila člen 192 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 31 in 32 Pogodbe Euratom. Na žalost zaradi sprememb koledarja dela Odbora za pravne zadeve moje mnenje ni bilo upoštevano v odboru, odgovornem za direktivo – Odboru za industrijo, raziskave in energetiko –, ki je z zelo majhno večino glasoval za sprejetje Pogodbe Euratom kot edine pravne podlage. Mislim, da se je to zgodilo na škodo preglednosti postopka sprejemanja odločitev za jedrsko energijo – vprašanja, ki je tako pomembno za državljane EU.

Estelle Grelier (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovala sem za to poročilo o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, da bo poslalo jasno sporočilo državam članicam: onesnaževalci morajo biti odgovorni za svoje odpadke. Ne glede na to, ali gre za odpadke, ki so rezultat dejavnosti, ki se nanašajo na proizvodnjo elektrike, ali dejavnosti na drugih področjih, kot so medicina, raziskave in industrija, je izvoz radioaktivnih odpadkov v tretje države res neodgovorna praksa, ki jo je Parlament pri sprejemanju tega poročila obsodil. Kljub uspehu tega glasovanja glede čezmejnih posledic za varnost in zdravje evropskih državljanov obžalujem, da je bila Parlamentu dana manj pomembna vloga pri jedrskih vprašanjih in da ima pri tem le posvetovalno vlogo. Zaradi spremembe, ki jo je predlagala Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, to poročilo poudarja, da je treba najti novo pravno podlago za zakonodajo o jedrskih vprašanjih, da bodo bolje zastopana vprašanja, ki so v interesu evropskih državljanov in se tako neposredno nanašajo nanje.

Roberto Gualtieri (S&D), *v pisni obliki*. – (IT) Tragični potres na Japonskem je za Evropo spodbuda, da globlje razišče posledice uporabe jedrske tehnologije in njenega vpliva na varnost evropskih državljanov. S sprejetjem poročila o predlogu direktive o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki je Parlament pokazal, da je posebno občutljiv za to vprašanje in dokazal jasno željo, da najde skupne, dokončne rešitve za skladiščenje jedrskih odpadkov v Evropi.

S pozivanjem k skupnim minimalnim standardom za vse države članice spodbujamo njihove vlade, naj vlagajo v nove tehnologije, da bi pridobili hitre, konkretne rezultate v zvezi z odlaganjem teh izredno nevarnih odpadkov.

Zato pozdravljam oba predloga sprememb, ki ju je vložila Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, ki pozivata Parlament in Svet, naj soodločata o zadevah, ki se nanašajo na uporabo jedrske energije, in potrdira temeljno prepoved izvoza odpadkov v tretje države, prepoved, ki kaže odločenost Parlamenta, da prevzame svojo odgovornost. Glasovanje Parlamenta je zato nadaljnji korak k postopni opustitvi jedrske energije v korist trajnostnih energetskih rešitev, ki so varne za javnost.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Po nezgodi v Fukušimi na Japonskem, si mora EU pripraviti ambiciozne standarde in okvirne pogodbe za zadeve, ki se nanašajo na jedrsko energijo in energetska politika. Glasovala sem za poročilo gospe Cizelj o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki iz energetskega, medicinskega in raziskovalnega sektorja. Tretje države niso „smetnjak“ za države članice EU. Pozdravljam dejstvo, da so poslanci EP sprejeli spremembo Skupine naprednega zavezištva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu o prepovedi množičnega izvoza odpadkov v tretje države, razen če se izvažajo na recikliranje in se potem uvozijo nazaj v EU. Dovoljenje državi EU, da izvozi svoje odpadke v drugo državo članico samo na podlagi dvostranskega dogovora zagotavlja ustrezen okvir za jedrsko in okoljsko varnost. Veseli me, da je Parlament nasprotoval skladiščenju odpadkov te vrste v potresnih regijah in da so bile povečane pristojnosti nacionalnih organov. Kljub temu, da je stališče Parlamenta o reviziji Pogodbe Euratom samo posvetovalne narave, so poslanci EP poslali Svetu jasno sporočilo: EU si mora sama priskrbeti ustrezna sredstva za razvoj odgovorne energetske politike, ki jo bo lahko predala prihodnjim generacijam.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Grozote v Fukušimi so služile za osvetlitev neizogibnih nevarnosti jedrske panoge. Moja stranka se že dolgo bojuje proti temu, da bi se Škotska uporabljala kot jedrsko odlagališče za druge države in eno od prvih dejanj vladajoče škotske stranke SNP je bilo, da se Škotska umakne s položaja za globoko geološko odlagališče Združenega kraljestva. Čeprav bi lahko današnje glasovanje šlo še veliko dlje, pozdravljam odločitev kolegov, da zavrnejo odlaganje jedrskih odpadkov v tretjih državah.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker določa pravni okvir EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Predlog določa posebne zahteve za zagotovitev, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja. Ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki je posebno pomembno za okolje in javno varnost. Vendar varnosti ne moremo zajamčiti brez ustreznega financiranja in zato menim, da razgradnja jedrske elektrarne, kot je Ignalina, ne bi smelo biti samo stvar ene države članice, v tem primeru Litve, ampak vse Evrope.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Imam svoje pridržke glede ravnanja z radioaktivnimi odpadki in čeprav ta pobuda vsebuje nekatere dobre zamisli, ni dovolj, da bi rešila temeljni problem, zaradi katerega sem se vzdržal glasovanja. Čeprav je jedrska industrija preživela pet desetletij v iskanju rešitev za radioaktivne odpadke, smo v tem pogledu še vedno na začetku. Jedrski odpadki se prevažajo po dolgem in počez po Evropi v konvojih, ki stanejo davkoplačevalce milijone in vključujejo veliko tveganje za nesreče. Tisočletno skladiščenje brez tveganja je nemogoče in utemeljevanje takšne zamisli s čisto in poceni elektriko iz jedrskih elektrarn je nesmiselno. Jedrska odlagališča v neposredni bližini jedrskih elektrarn in/ali na območjih, kjer so pogosti potresi, so še posebno tvegana. Zaskrbljujoče je, da sta v primeru skladišča za Krško navzoča oba dejavnika.

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Pred časom sem pripravil predlog, ki je pozival k večji varnosti jedrskih reaktorjev v Podonavju. Navsezadnje je Podonavje, ki leži prav v srcu Evrope, regija, kjer je nameščenih nekaj najnevarnejših reaktorjev: Temelin, Bohunice, Mochovce, Dukovany in Paks. Večinoma so bili uporabljeni zastareli načini gradnje, zato so varnostni standardi slabi. Nevarne nesreče se pojavljajo zaskrbljujoče redno, vendar se večinoma pometejo pod preprogo. Sosednje države, kot je Avstrija, pogosto niso niti obveščene, kadar se pojavi nezgoda. Tudi v postopku presoje vplivov na

okolje ni dovolj posvetovanja ali pa posvetovanja s sosednjimi državami sploh ni. Vendar so zdaj na volj sredstva za pripravo in financiranje načrtov za zaprtje delujočih reaktorjev. Zato sem se vzdržal.

Rolandas Paksas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Na vso moč si moramo prizadevati za zagotovitev, da bomo sprejeli čim varnejše odločitve na področju ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Nesreča v jedrski elektrarni Fukušima je pokazala, da ostaja odlaganje radioaktivnih odpadkov zapleten in tvegan postopek, ki ima lahko posebno boleče negativne posledice. Zato so potrebne stalne presoje jedrske varnosti, raziskave in preverjanja. Na tem področju si moramo stalno izmenjevati dobro prakso po vsej EU. Ne smemo dovoliti, da bi bilo ogroženo zdravje ljudi ali okolje. Bistveno je, da države članice opredelijo nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikujejo nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja. Glede na načela varnosti in varčnosti verjamem, da si države članice lahko delijo zmogljivosti za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, vendar mora taka uporaba temeljiti na sporazumu med obema strankama. Države članice bodo tako sposobne izkoristiti ugodne geološke in tehnične prednosti posebnega ozemlja in si deliti finančno breme projekta. Treba je opozoriti, da pomenijo bazeni za skladiščenje izrabljenega jedrskega goriva ogromno tveganje in nevarnost in je zato treba vse neizkoriščeno gorivo čim prej prenesti v sistem sušenja v sodih.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *v pisni obliki*. – (SK) Novembra 2010 je Komisija objavila predlog direktive o oblikovanju pravnega okvira EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Predlog določa posebne zahteve za zagotovitev, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja. Predlog Komisije je bil dobro sprejet, ker je bil pripravljen v skladu z načeli, ki že obstajajo na mednarodni ravni, in utemeljil svoje predloge na pristopih, ki jih je že sprejela večina najnaprednejših držav članic ter zagotovil okvir za odgovornejše ravnanje, vključno z: (i) nacionalnim okvirom, ki sloni na jasni razporeditvi odgovornosti med vsemi udeleženi, (ii) nacionalnim programom, ki zagotavlja mejnike, časovne omejitve in jasnost postopka odločanja o radioaktivnih odpadkih, ter (iii) uravnoteženimi pravili o preglednosti in obveščenosti, pregledu in nadzoru. Delim zaskrbljenost glede morebitnih katastrofalnih učinkih človekove napake pri ravnanju z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom in bi poudaril, da je treba uporabiti stroge standarde usposabljanja, delovne varnosti in inšpekcijskih pregledov neodvisnih organov.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Predlog direktive, ki ga je predstavila Komisija, določa pravni okvir EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Predlog določa zahteve za zagotovitev, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir, da bi lahko oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja. Predlog temelji na Pogodbi Euratom in zlasti na smernicah iz poročila „Ocena Euratoma – 50 let evropske politike za jedrsko energijo“. Poročevalka prepoznava štiri glavne prednostne naloge med predlogi sprememb v osnutku poročila, predloženem v premislek članom odbora. Prva je potreba po upoštevanju zasnove in tehničnih rešitev končnega odlaganja, zlasti globokih geoloških odlagališč. Druga je potreba po zagotovitvi, da se namenijo zadostna finančna sredstva, ki bodo zadostovala za potrebe razgradnje jedrskih elektrarn in odlaganja nastalih odpadkov. Tretja se nanaša na razvoj regionalnih

odlagališč, četrta pa se ukvarja s preglednostjo in udeležbo javnosti. Zaradi vseh teh razlogov sem glasoval za predlog direktive.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Ta predlog direktive določa pravni okvir EU za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki in revidira predlog Komisije za direktivo Sveta (Euratom) o ravnanju z izrabljenim jedrskim gorivom in radioaktivnimi odpadki.

Trajnostno ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom mora vključevati življenjski cikel odpadkov (od nastajanja do začasnega ali končnega skladiščenja, pa tudi v času po zaprtju odlagališč) in obnavljanje okolja. V vsem tem obdobju, medtem ko se skladiščijo odpadki, pa tudi med njihovim prevozom, je treba pozorno spremljati okoljske dejavnike in proizvode, dobljene iz recikliranja izrabljenega goriva. Vsi ti ukrepi morajo biti v skladu z varovanjem zdravja ljudi in varstva okolja.

Phil Prendergast (S&D), *v pisni obliki*. – To poročilo poudarja resno pomanjkljivost upravljanja EU, ki jo je treba čim prej obravnavati. Države članice z jedrsko energijo imajo konkurenčno prednost pred državami, ki so brez nje. Vendar lahko države, ki mejijo na dežele z jedrskimi elektrarnami, čutijo negativne vplive svojih sosed. Spomnili se boste, da so v preteklosti emisije ogljika v nekaterih državah članicah ustvarile kisel dež v drugih državah. Tudi jedrske posledice iz Černobila škodujejo državam v EU. Tak primer je na Irskem, kjer je Sellafield – eden največjih jedrskih predelovalnih obratov na svetu – od petdesetih let prejšnjega stoletja zastrupljal Irsko morje v škodo Irske. Poleg grožnje nesreče ali terorističnega napada so znatni dokazi tudi o škodljivih vplivih za zdravje ob vzhodni irski obali, ki se pripisujejo izpustom iz Sellafielda. Evropa uporablja jedrsko tehnologijo že več kot 60 let in še vedno nima politike za ravnanje z jedrskimi odpadki in njihovo odlaganje. Mednarodno združenje za zaščito pred sevanjem (IRPA) je na svojem 12. kongresu pozvalo k regionalnemu pristopu do prevoza jedrskih odpadkov. Industrija in Parlament bi morala priznati, da sta odlaganje in predelava tudi področje nadnacionalne politike, ki se ne more prepuščati posameznim državam članicam.

Fiorello Provera (EFD), *v pisni obliki*. – (IT) Ta direktiva je namenjena zagotovitvi, da bodo države članice opredelile nacionalni regulativni in organizacijski okvir ter oblikovale ustrezne nacionalne programe za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki ne glede na možnosti uporabe jedrske in nejedrske energije.

Stališče Komisije je hvalevredno. Države članice so odgovorne za varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, ki jih ustvarijo, vključno z njihovim odlaganjem, in morajo pripraviti lastne programe. Po drugi strani pa so vprašljive številne spremembe, ki so vključene v besedilo. Ob tako občutljivem vprašanju, kot je to, so bistveni čim večja preglednost in javne informacije. Vendar se takšna izbira ne more omejiti samo na javno udeležbo pri sprejemanju odločitev. Če ne bomo natančno določili pravil, je nevarnost dejansko v tem, da nam ne bo uspelo sprejeti potrebnih odločitev za zagotovitev ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Zato ne morem podpreti tega poročila.

Frédérique Ries (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Za Evropski parlament je pomembno, da izrazi mnenje o reviziji Direktive o radioaktivnih odpadkih. Znak odgovornosti in zrelosti je, če zna človek zamižati na eno oko, ko gre za razhajanja o tem, ali ohraniti jedrsko energijo ali jo odpraviti, in se domisliti učinkovite politike za zažiganje jedrskih odpadkov. To je prvi nauk, ki se ga moramo naučiti iz današnjega glasovanja. Očitno pomeni jedrska varnost tudi krepitev jedrske varnosti in varnostnih predpisov na tem področju v času po

Fukušimi. Zlasti pozdravljam sprejetje sprememb 124 in 130, ki pozivata, da je treba prepovedati namestitev zmogljivosti za ravnanje z jedrskimi odpadki v potresnih in obalnih regijah, kjer obstaja tveganje, in pripraviti varnostno analizo, ki mora spremljati vsako dejavnost ravnanja z radioaktivnimi odpadki. Treba je upati, da bodo evropski energetski ministri upoštevali to močno sporočilo v prid varnostni kulturi. Ta neizogibnost zahteva, da je treba dati prednost rešitvam z globokim zakopavanjem, kot so trajna skladišča v suhi skali ali trajna skladišča v globokih jamah (3 do 5 tisoč metrov globoko), ki se še vedno preučujejo. Kot izhod v skrajni sili pozdravljam tudi prevoz visokoradioaktivnih odpadkov.

Robert Rochefort (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Izraziti moramo mnenje o predlogu direktive o jedrskih odpadkih na podlagi Pogodbe Euratom in naš parlament ima samo posvetovalno mnenje o tem besedilu, kar obžalujem. Upam, da bo Svet ustrezno upošteval naše stališče. Eno najspornejših vprašanj v tej razpravi je, ali dovoliti izvoz jedrskih odpadkov v države zunaj EU. Jasno podpiram mnenje, da se v nasprotju z začetnimi predlogi prepove izvoz v tretje države. Podpiram tudi predlog, da se ne dovoli izvoza odpadkov razen za recikliranje na podlagi izrecnega pogoja, da se morajo pozneje uvoziti nazaj v EU. To stališče je podprla večina in tega sem vesel. Poleg tega bi pozval, da je treba delavcem, ki sodelujejo pri ravnanju z radioaktivnimi odpadki od njihovega nastanka do odlaganja, omogočiti ustrezno varstvo in usposabljanje. V nasprotju s Komisijo, ki meni, da so globoka geološka skladišča najvarnejša možnost za visokoradioaktivne odpadke, mislim, da moramo podpreti in pospešiti raziskave alternativ za zažiganje odpadkov v globini.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Se vzdržim. Čeprav je izid današnjega glasovanja gotovo veliko boljši, kot je bilo pričakovano, predlagana pravila ostajajo veliko prešibka in daleč od tega, da bi bila blizu obravnavi zelo realnih skrbi glede jedrskih odpadkov. Cilj teh pravil je ustvariti občutek, da so problemi jedrskih odpadkov rešeni, vendar nič ne bi moglo biti dlje od resnice. Pomembno je, da se pravila ne nanašajo na jedrske odpadke iz vojaške uporabe, odpadke iz pridobivanja urana ali izrabljenega goriva, ki jih je treba poslati na ponovno predelavo. Veliko olajšanje je, da so poslanci Evropskega parlamenta zavrnil predlog, da se jedrski odpadki izvažajo v tretje države. Nezaslišano je predlagati, da je zato, ker sami ne moremo rešiti problema jedrskih odpadkov, v redu, da svoje jedrske odpadke odlagamo v drugih državah. Upajmo, da bo to glasovanje prepričalo tiste vlade, ki vsiljujejo rešitev z izvozom, da bodo opustile ta pristop. Pomembno je, da je bila sprejeta zelena sprememba, ki poziva k prepovedi skladiščenja jedrskih odpadkov na potresnih območjih. Sedanja katastrofa v Fukušimi bi morala biti streznitveni poziv zaradi velikih tveganj, ki jih vključuje skladiščenje jedrskih odpadkov in pozdravljamo, da so poslanci Evropskega parlamenta upoštevali ta poziv.

Peter Skinner (S&D), *v pisni obliki*. – Za poročilo gospe Jordan Cizelj sem glasoval tako, kot sem prepričan, da je najodgovornejše glede na prihodnje energetske skrbi Evrope. Sklicujem se na dejstvo, da približno 15 % sedanje energetske oskrbe EU prihaja iz jedrske energije. To je velik del našega energetskega povpraševanja, povpraševanja, ki se bo v prihodnjih desetletjih po predvidevanjih še povečalo. Zato je bistveno, da ta znaten delež naše energetske oskrbe ne sme biti žrtev strahu in panike ob nesreči v Fukušimi. Bojim se, da so se te skrbi zaostriale zaradi političnih razlogov nekaterih skupin tukaj in drugje po Evropi in rad bi podal jasno stališče, da mora biti naša prihodnja energetska kombinacija brez strahu in panike ter pristopati k vprašanju jedrske energije na podlagi znanosti in dokazov. Rad bi se zahvalil poročevalki in svoji prijateljici ter kolegici gospe Edit Herzog za njuna prizadevanja. Dejstvo je, da bodo jedrska energija in jedrske raziskave del

prihodnjega energetskega povpraševanja in zato sem glasoval tako, kot sem, da bi zagotovil, da se z odpadki in izrabljenim gorivom ravna na primeren način.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Vzdržal sem se glasovanja o poročilu gospe Cizelj o predlogu Komisije o določitvi pravil za ravnanje z radioaktivnimi odpadki. Zakaj sem to storil? Nisem glasoval proti poročilu, ker ima tako komisar za energetiko, gospod Oettinger, možnost, da ostane zvest svojemu prvotnemu predlogu in prepovedi izvažanja radioaktivnega materiala v tretje države. To je v nasprotju z željami številnih držav članic, ki bi rade videle, da se odpravi obstoječa prepoved za tak izvoz. Ker se dobro zavedam, da je raven takega upravljanja ali okoljska ozaveščenost, in seveda stroga kultura varnosti glede jedrskih vprašanj v številnih državah v razvoju odsotna ali komaj navzoča, se mi zdi, da je povsem neodgovorno dovoliti tak izvoz. Poleg tega mora Evropa sama poskrbeti za lastne jedrske odpadke, če si tako zelo želi imeti jedrsko energijo. To, za kar si prizadevajo nekatere države, meji na kriminal na vladni ravni v Evropi. Obžalovanja vredno je, da ni prepovedano izvažanje izrabljenega goriva na predelavo v Rusijo in Ukrajino. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze je kljub temu zelo vesela, da je večina v tem parlamentu zavrnila nadaljnji izvoz in podprla predlog spremembe naše skupine, ki prepoveduje skladiščenje radioaktivnih odpadkov na potresno dejavnih območjih. Po drugi strani nisem mogel glasovati za to poročilo, ker so predlagana pravila veliko preslabotna.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o predlogu direktive Sveta o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki, ker je jedrska varnost v EU odvisna od primerne ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Države članice so nenazadnje odgovorne za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Zagotoviti morajo, da so informacije o ravnanju z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki dane na voljo ustreznim lokalnim in regionalnim organom, delavcem in splošni javnosti in da so vsi ti učinkovito vključeni v ustrezen postopek sprejemanja odločitev. Komisija in države članice morajo dolgoročno zagotoviti zadostna finančna sredstva za dejavnosti in zmogljivosti, potrebne za ravnanje z izrabljenim gorivom in odpadki.

V predloženih spremembah smo zahtevali, da se z načrti izobraževanja in poklicnega usposabljanja vzdržujejo in razvijejo znanja in spretnosti, potrebni za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki. Mislim, da dobro usposobljena delovna sila in zagotovitev ustreznih delovnih razmer pomagata pri okrepitvi jedrske varnosti. Ne podpiram omejitve izvažanja radioaktivnih odpadkov, vendar pozivam, da se vse posebne pogodbe, podpisane med državami članicami in tretjimi državami, uskladijo s Priporočilom 2008/956/Euratom o merilih za izvoz radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva v tretje države.

Poročilo: Francesca Balzani (A7-0230/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Strinjam se z glavnim političnim sporočilom predhodnega poročila, ki meni, da mora imeti proračun EU bistveno vlogo pri pomoči državam članicam, da si bodo opomogle iz gospodarske in družbene krize, v tem smislu, da bo spodbujal rast in delovna mesta.

To poročilo tudi zavrača izključno upoštevanje pristopa, ki spodbuja reševanje gospodarskih problemov EU z varčevanjem. Ne morem zgrešiti, če poudarim, da je treba več vlagati, da bi pomagali izpeljati strategijo Evropa 2020 in to poročilo poudarja to potrebo.

Nazadnje bi rad poudaril pomembno točko, naslovljeno na Svet, naj si prizadeva, da ne bo delal zgolj aritmetičnih rezov, če pa to počne, naj razloži, katere prednostne naloge so bile sprejete.

Marta Andreasen (EFD), *v pisni obliki*. – Glasovala sem proti poročilu gospe Balzani o pooblastilu za tristranska pogajanja o predlogu proračuna iz Odbora za proračun, ker želi povečati proračun EU za leto 2012 za 3,7 % za obveznosti in za 4,9 % za plačila. Nisem mogla glasovati za predlog spremembe Konzervativne stranke, da se zamrzne proračun na ravni iz leta 2011, kajti trdno sem prepričana, da ga je treba zmanjšati, njihovo stališče pa je šibko izhodišče za pogajanja.

Gerard Batten (EFD), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu gospe Balzani o pooblastilu za tristranska pogajanja o predlogu proračuna iz Odbora za proračun, ker želi povečati proračun EU za leto 2012 za 3,7 % za obveznosti in za 4,9 % za plačila. Nisem mogel glasovati za predlog spremembe Konzervativne stranke, da se zamrzne proračun na ravni iz leta 2011, kajti trdno sem prepričan, da ga je treba zmanjšati, njihovo stališče pa je šibko izhodišče za pogajanja.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Kako in v kakšnem obsegu naj se financira ITER? Vprašanje se zdaj ves čas ponavlja na dnevnem redu Evropskega parlamenta. Pojavlja se še enkrat takrat, ko nas prosijo, da glasujemo o proračunu 2012. Medtem ko so se stroški projekta od uvedbe leta 2006 skokovito povečali s 6 na 16 milijard EUR, mislim, da je treba zdaj nadaljevati z razpoložljivimi viri. Niti enega evra več se ne sme dodati k projektu ITER. Zato sem glasoval za spremembe proti povečanju izdatkov za ITER. Na žalost pa zaradi želje večine niso bile sprejete. Kljub temu, da so raziskave – fuzije in fisije – dobra stvar (čeprav raznolika), globoko obžalujem povečanje odobrenih proračunskih sredstev (700 tisoč EUR za leto 2012), pa tudi pričakovano finančno krpanje, ki bo povzročilo, da se bo del evropskega raziskovalnega proračuna izpraznil samo za financiranje ITER. Da ne omenjam dejstva, da so načrtovani proračunski rezi, ki bodo ustvarili še večje neravnotežje med porabo za raziskave na področju jedrske energije in na področju obnovljive energije. Vendar pa je bistveno, da se ponovno vzpostavi ravnotežje med obema, zlasti v Franciji, kjer se skoraj 80 % raziskovalnega proračuna še vedno namenja jedrski energiji.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Glasovala sem za to poročilo, ker opisuje splošne smernice za proračun Evropske unije 2012 in daje poslancem Evropskega parlamenta pooblastila za zastopanje Evropskega parlamenta na tristranskih pogajanjih o osnutku proračuna za leto 2012 s Svetom in Evropsko komisijo. Poročilo poudarja, da mora biti proračun za naslednje leto sestavljen tako, da bo pomagal Evropi, da čim hitreje okreva po gospodarski in socialni krizi. Zato pozivamo države članice, naj še naprej vlagajo v področja, ki krepijo rast in zaposlovanje, vendar je treba opozoriti, da mora tudi proračun Evropske unije podpreti kolektivna prizadevanja držav članic, da v času varčevanja konsolidirajo nacionalne proračune. Poročilo poziva k nadaljnjim vlaganjem v izobraževanje mladih, mobilnost in zaposlovanje, podporo in spodbujanje malih podjetij, znanstvenih inovacij, družbeno vključevanje in zmanjševanje revščine.

John Bufton (EFD), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu gospe Balzani o pooblastilu za tristranska pogajanja o predlogu proračuna iz Odbora za proračun, ker želi povečati proračun EU za leto 2012 za 3,7 % za obveznosti in za 4,9 % za plačila. Nisem mogel glasovati za predlog spremembe Konzervativne stranke, da se zamrzne proračun

na ravni iz leta 2011, kajti trdno sem prepričan, da ga je treba zmanjšati, njihovo stališče pa je šibko izhodišče za pogajanja.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) Nenadno zmanjšanje ali zamrznitev proračuna EU v naslednjem letu ne bi bilo odgovorno. Zato smo se odločili, da glasujemo proti predlogom, ki to zahtevajo. Po drugi strani podpiramo poziv k pregledu stroškov na vseh področjih dejavnosti, da bi zagotovili cenovno primernost vseh stroškov in ugotovili področja za morebitne prihranke. Verjamemo tudi, da moramo najprej prerazporediti obstoječe sklade, šele potem zahtevati nova sredstva. A glede na to, da ta predlog ni naletel na naklonjen odziv, smo se odločili, da se vzdržimo končnega glasovanja.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o pooblastilu za dialog o osnutku proračuna za leto 2012, ker mora proračun Evropske unije spodbuditi okrevanje po gospodarski in socialni krizi v državah članicah s spodbujanjem rasti, zaposlovanja in vlaganja, ki je ključno za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), *v pisni obliki*. – (SV) Odločili smo se, da bomo glasovali za poročilo o pooblastilu za dialog o osnutku proračuna za leto 2012. Prepričani smo, da je za delo pri strategiji EU 2020 zelo pomembno, da se začne takoj in da se dajo strategiji na voljo ustrezna finančna sredstva, da se prepreči ponovitev napake z lizbonsko strategijo. Prepričani smo tudi, da je pomembno, da dobi EU sredstva, ki jih zahteva, da bo lahko izpeljala svoje nove naloge na podlagi Lizbonske pogodbe.

Ne strinjamo se, da bi bilo treba v letu 2012 zamrzniti plačila iz proračuna EU, zato nismo podprli predloga spremembe 16. Plačila obveznosti temeljijo na proračunskih odločitvah iz prejšnjega leta in zato je raven plačil preprosto posledica prejšnjih obljub. Unija mora obvezno plačati, kar je obljubila. Hkrati smo naklonjeni tudi temu, da bi EU zasledovala odgovorno proračunsko politiko in zato pozdravljamo odstavke, ki navajajo tudi, da bomo še naprej ugotavljali in ocenjevali negativne prednostne naloge.

Vendar bi radi poudarili, da ne verjamemo, da bo treba še naprej zagotavljati podporo EU za program razdeljevanja sadja v šolah in program pomoči prikrajšanim osebam, ker smo prepričani, da je bolje, če se ukrepi, ki jih vsebujejo ti programi, sprejmejo na nacionalni ravni. Prav tako se ne strinjamo, da je treba pobude za prehod na okolju prijaznejše in trajnejše kmetijstvo sprejemati samo tako, da ne bo ogrožena konkurenčnost kmetov iz EU. Na žalost o teh vidikih ni bilo mogoče posebej glasovati.

Nigel Farage (EFD), *v pisni obliki*. – Glasoval sem proti poročilu gospe Balzani o pooblastilu za tristranska pogajanja o predlogu proračuna iz Odbora za proračun, ker želi povečati proračun EU za leto 2012 za 3,7 % za obveznosti in za 4,9 % za plačila. Nisem mogel glasovati za predlog spremembe Konzervativne stranke, da se zamrzne proračun na ravni iz leta 2011, kajti trdno sem prepričan, da ga je treba zmanjšati, njihovo stališče pa je šibko izhodišče za pogajanja.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Evropska strategija za trajnostno in vključujočo rast ostaja visoko na seznamu nalog Unije in mora biti navzoča v pripravah na proračun EU za leto 2012. Vloga, prihranjena za mala in srednje velika podjetja (MSP), je izredno pomembna, ker imajo MSP najboljše možnosti, da spodbujajo takšno rast. Ta proračun nastaja v času posebnih težav v zvezi s krizo, ki jo doživljajo obrobne države – vključno s Portugalsko – in ima lahko pomembno vlogo pri tem, kako bodo te države izvajale

prizadevanja za vrnitev na pot finančne stabilnosti in zdravih javnih financ. Poleg tega nove pristojnosti, kot so pristojnosti v zvezi s področjem svobode, varnosti in pravosodja, zahtevajo, da se okrepijo ti viri in zmožnosti za ukrepanje. Morda se bo pojavila tudi potreba po povečanju sredstev, da bi se spopadli s posledicami spopadov, glede na to, kako se razvijajo v Sredozemlju. Upam, da bo dialog o osnutku proračuna za leto 2012 potekal v tvornem ozračju in mu ne bo spodletelo, da bi upošteval evropske glavne potrebe in skrbi ter bo prispeval k zagotavljanju, da bo imela Unija ustrezna sredstva za primerno izpolnjevanje dolžnosti in odgovornosti, ki izhajajo iz tega.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Namen strategije Evropa 2020 je, da začne zdaj usmerjati proračun 2012. Treba je opozoriti, da bo uresničevanje te strategije do leta 2020 zahtevalo ogromne naložbe, usmerjene v prihodnost, po ocenah okrog 1.800 milijard EUR. Če začnemo zdaj, se moramo potruditi, da bomo izboljšali raven izobrazbe, spodbujali socialno vključenost – vsaj z zmanjševanjem revščine – ter spodbujali razvoj družbe znanja, ki bo slonela na znanstveni in tehnološki zmogljivosti celotne EU. Zato je treba podpreti raziskave, razvoj in inovacije ter mala in srednje velika podjetja. Osutek proračuna EU za leto 2012, kot ga je predlagala Komisija, znaša 147.435 milijonov EUR v sredstvih za prevzem obveznosti in 132.738 milijonov EUR v sredstvih za plačila. Ta zneska predstavljata 1,12 % oziroma 1,01 % napovedanega bruto nacionalnega dohodka EU za leto 2012. Treba je opozoriti, da je letna stopnja inflacije v EU-27 za leto 2011 po ocenah znašala 2,7 %, kar pomeni, da je predlagano nominalno povečanje sredstev za prevzem obveznosti za 3,7 % in sredstev za plačila za 4,9 % v proračunu za leto 2012 v primerjavi s proračunom za leto 2011 v bistvu realno povečanje za 1 % oziroma 2,2 %.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ni sprejemljivo, da se strategija proračuna EU – tokrat za leto 2012 – spet podredi ciljem tako imenovane strategije Evropa 2020, ki je naslednica propadle „lizbonske strategije“, kajti njeni cilji zmanjševanja revščine in ustvarjanja delovnih mest niso bili nič drugega kot propaganda.

Poseben položaj držav, kot je Portugalska, to dokazuje z večjim številom revnih, večjo brezposelnostjo in več neenakosti. Osutek proračuna 2012 bi moral upoštevati to stanje, v vseh državah članicah podpreti proizvodnjo, ustvarjanje bogastva, boj proti brezposelnosti in ustvarjanje delovnih mest s pravicami, boj proti družbeni neenakosti in revščini ter obrambo in spodbujanje javnih storitev.

Smernice za proračun, ki jih je sprejela večina v Parlamentu, so „v celoti v skladu z dinamiko evropskega semestra“ in si prizadevajo uvesti strukturne prilagoditve z neoliberalno vsebino. Nesprejemljivo je, da ob izjemno hudi krizi, ki je prizadela najranljivejša gospodarstva v EU, še vedno obstajajo neznosne zahteve po sofinanciranju z uporabo sredstev Unije, zlasti iz strukturnih skladov. Zato smo zagovarjali odpravo ali znatno zmanjšanje nacionalnih prispevkov – na največ 10 %.

Zaradi vseh teh razlogov smo glasovali proti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da ni sprejemljivo, da se strategija proračuna Evropske unije – tokrat za leto 2012 – spet podredi ciljem tako imenovane strategije Evropa 2020, ki je naslednica propadle „lizbonske strategije“, kajti njeni cilji zmanjševanja revščine in ustvarjanja delovnih mest niso bili nič drugega kot propaganda. Poseben položaj držav, kot je Portugalska, to dokazuje z večjim številom revnih, večjo brezposelnostjo in več neenakosti.

Smernice za proračun, ki jih je sprejela večina v Parlamentu, so „v celoti v skladu z dinamiko evropskega semestra“ in si prizadevajo uvesti strukturne prilagoditve z neoliberalno vsebino. Nesprejemljivo je, da ob izjemno hudi krizi, ki je prizadela najranljivejša gospodarstva v EU, še vedno obstajajo neznosne zahteve po sofinanciranju z uporabo sredstev Unije, zlasti iz strukturnih skladov. Zato smo zagovarjali odpravo ali znatno zmanjšanje nacionalnih prispevkov – na največ 10 %.

Osnutek proračuna 2012 bi moral upoštevati to stanje in v vseh državah članicah podpreti proizvodnjo, ustvarjanje bogastva, boj proti brezposelnosti in ustvarjanje delovnih mest s pravicami, boj proti družbeni neenakosti in revščini ter obrambo in spodbujanje javnih storitev.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *v pisni obliki*. – (SK) Zmanjševanje javnih naložb držav članic na izbranih področjih ni primerna rešitev, kajti pristop z bojem, ki ga bijejo EU in posamezne nacionalne države proti krizi z zmanjševanjem stroškov, res ni najustreznejši. Če imamo resnično interes za obnovo gospodarske rasti in zaposlovanja in nameravamo to storiti in če res želimo izpeljati strategijo Evropa 2020, potem je treba zelo pospešiti rast in javne naložbe. Poleg tega, da je to v skladu s strategijo Evropa 2020, je tudi popolnoma v skladu z evropskim semestrom. Med drugim bi to moralo povzročiti, da bi nacionalni proračuni držav članic in proračun EU dopolnjevali drug drugega in s pomočjo sinergije delovali v smeri izpolnjevanja teh ciljev. Komisija pa je naklonjena odložitvi nujno potrebnega velikega koraka pri skupnem financiranju večletnega finančnega okvira po letu 2013. Takšno stališče bo zelo resno ogrozilo doseganje ciljev do leta 2020. Zato je zaželeno, da Komisija ponovno nedvoumno oceni svoje stališče.

Jiří Havel (S&D), *v pisni obliki*. – (CS) Osnutek evropskega proračuna za leto 2012 bo šele drugi, odkar je začela veljati Lizbonska pogodba. Po zapletenih pogajanjih v zadnjem letu je mogoče tudi letos pričakovati trd boj za proračun do zadnje minute. Resnični institucionalni boj pa se bo začel šele pozneje, ko se bo Unija odločala o novem večletnem finančnem okviru. Prav zato bo treba poudariti boljše usklajevanje med vsemi udeleženci v postopku pogajanja, ko se bomo pripravljali na sedanji trialog, da bo evropski proračun zagotovil zadostna sredstva za doseganje ciljev strategije Evropa 2020. Ti cilji spodbujajo pametno, trajnostno in vključujočo rast in zato vlaganja v ustvarjanje dostojnih delovnih mest. V celoti soglašam s prednostnimi nalogami, ki jih je opisala poročevalka, gospa Balzani. Menim tudi, da bi moral proračun EU izpolniti vlogo kot glavni mehanizem za povečevanje in obnovo rasti in zaposlovanja. Rad bi tudi poudaril, da so sklepi poročevalke povsem v skladu z dinamiko evropskega semestra, ki ima kot nov instrument za krepitev evropskega gospodarskega upravljanja cilj, da poveča kohezijo in dopolnjevanje, pa tudi usklajevanje proračuna EU in nacionalnih proračunov pri izvajanju skupnih naložb EU glede na doseganje ciljev strategije Evropa 2020.

Juozas Imbrasas (EFD), *v pisni obliki*. – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker ne kaže odlašati z nujnimi naložbami v izobraževanje na ravni EU in na ravni držav članic, da bi izboljšali raven izobrazbe in spodbujali socialno vključenost, predvsem z zmanjševanjem revščine, ter razvili na znanju temelječo družbo, ki bi slonela na znanstveni in tehnološki zmogljivosti celotne EU. V zvezi s tem je treba podpirati raziskave, razvoj, inovacije, mala in srednja podjetja ter razvoj novih tehnologij z učinkovito porabo virov. Usposabljanje mladih, mobilnost in zaposlovanje, mala in srednje velika podjetja ter raziskave in razvoj morajo biti osrednja prednostna naloga proračuna EU.

Giovanni La Via (PPE), v pisni obliki. – (IT) Z današnjim glasovanjem je Parlament sprejel mandat za trialog o proračunu za leto 2012. Kot poročevalec v senci za Skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) sem zelo zadovoljen s končnim dokumentom. Dal bo usmeritev za pogajanja s Svetom, ki nam bodo na koncu celotnega postopka omogočila odobritev splošnega proračuna Evropske unije za leto 2012. Dokument posebej ugotavlja prednostne naloge Evropskega parlamenta in postavlja potrebo po pametni, trajnostni in vključujoči rasti, zapisani v strategiji Evropa 2020, v središče proračuna za leto 2012. Naš cilj je tudi podpreti raziskave, razvoj, inovacije, zaposlovanje in MSP. Dejansko verjamem, da so naložbe na teh področjih edini način, da potegnemo Evropo iz krize in da je lahko celo v času varčevanja proračun EU pomembno orodje za spodbujanje evropskega ukrepanja.

Toine Manders (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Nizozemska Ljudska stranka za svobodo in demokracijo (VVD) nasprotuje absolutnemu povečanju proračuna EU za leto 2012. Zdaj, ko vse države članice trpijo zaradi velikega zmanjšanja javnih financ, ni mogoče izvzeti EU in tudi ta se mora odločiti, kaj naj stori in česa ne.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o mandatu za trialog o osnutku proračuna za leto 2012. Nekateri pravijo, naj države članice v teh razmerah velikih proračunskih primanjkljajev in visokih stopenj dolga čim manj prispevajo v proračun EU. Mislim, da je to napaka.

Leto 2012 je predzadnje leto sedanjega finančnega obdobja. S finančnega vidika je to pomembno leto za programe EU. V času krize so potrebne naložbe v delovna mesta in razvoj. Naložbe pomenijo 95 % proračuna Evropske unije. Priznajmo, da se sredstva za projekte EU in politike v državah članicah razporejajo v različnih deležih. Vse države članice pa imajo korist neposredno ali posredno.

Predlagano povečanje proračuna je zelo nujno. Ne vidim, zakaj bi kdo nasprotoval povečanju. Obstajajo politike, ki so nedvomno bistvene in so jih odobrile države članice, zato jih je treba financirati, da se bodo lahko izvajale.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) EU mora zategniti pas. Ne gre le za to, da bi bilo povečanje proračuna klopota za državljanke glede na nacionalne programe varčevanja, ampak tudi za to, da bo naslednje leto treba opraviti plačila za trajni mehanizem za finančno stabilizacijo evra. Ta denar bo treba najti v že tako revnih nacionalnih proračunih. Prav mogoče je, da je poraba načrtovana za številne večletne programe in da ustreznega financiranja zdaj ni mogoče prekiniti, ker bi bila EU sicer izpostavljena obtožbam, da krši pogodbe. Vendar je na voljo veliko možnosti za prihranke. Zato sem glasoval proti temu osnutku poročila.

Claudio Morganti (EFD), v pisni obliki. – (IT) Menim, da je to poročilo o mandatu za trialog razmeroma zadovoljivo. Dejstvo, da je bilo v času krize in potrebnih zmanjšanj porabe še vedno nekaj povečanja virov iz evropskega proračuna za postavko 3a za upravljanje priseljevanja, je po mojem mnenju dobro. Zato upam, da se Evropska unija ne bo več izogibala spopadanju s temi problematičnimi razmerami ali prepuščala Italiji, da se s tem ukvarja sama.

Nekaj zmanjšanja je potrebna in zato morajo biti nekatere prednostne naloge na drugem mestu. Vedno je težko reči, kje in kako naj se stvari opravijo, a nekje je treba ukrepati. Lahko začnemo na primer z upravnimi izdatki in v tem smislu smo še vedno daleč od tega, da bi izpolnili zahtevo komisarja, da se povečanje obdrži pod 1 %. Tudi Evropski urad za

izbor osebja je med drugimi nedvomno klasičen primer napačnega upravljanja in evropske upravne stroške lahko prav gotovo začnemo zmanjševati tukaj in v nekaterih drugih agencijah. Zaradi zgoraj naštetih razlogov sem se odločil, da se vzdržim glasovanja.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. – (DE) Stališče, ki so ga zavzele vlade temeljnih držav članic EU, Evropske komisije in Evropske centralne banke, postaja vedno bolj jasno. Predlogi Komisije so usmerjeni predvsem v zaostritev pogojev Pakta za stabilnost in rast. V prihodnje bo treba skladnost z maastrichtskimi merili uveljaviti z zgodnjimi opozorili in drastičnim kaznovanjem. Vendar ta pakt v preteklosti ni deloval in verjetno ne bo niti v prihodnosti. Čas je, da se osredotočimo na stabilna, suverena nacionalna gospodarstva in zmanjšanje nacionalnega dolga posameznih držav. Nezaslišano je, da se od istih držav, ki trdo delajo, vedno znova zahteva, naj plačujejo za napake drugih.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo o mandatu za dialog o osnutku proračuna za leto 2012 je posebno pomembno zaradi časov, ki jih doživljamo v gospodarstvu. Dejansko je 11 od 22 stalnih odborov v tem parlamentu že predložilo mnenje o tem poročilu. To je drugi proračun, ki se bo sprejemal po pravilih, določenih v Lizbonski pogodbi, zato je to pomembna naloga, s katero se bo ugotavljalo, kaj je šlo lansko leto narobe, da bi se lahko ta postopek izboljšal. Glasovala sem za to poročilo, ker soglašam s splošnimi pogoji mandata, ki ga to poročilo dodeljuje predstavnikom Parlamenta v dialogu o tem vprašanju, ki bo potekal 11. julija 2011. Rada bi poudarila naslednja vprašanja, ki so pomembna za mandat, dodeljen dialogu: 1) sredstva v proračunu EU 2012 v podporo strategiji Evropa 2020; 2) predlog za revizijo sedanjega večletnega finančnega okvira za obdobje 2007–2013 z namenom obravnave dodatnih potreb po financiranju projekta mednarodnega termonuklearnega poskusnega reaktorja (ITER); in 3) finančna trajnost in možnost upravljanja razdelka 4 v letu 2012, zlasti z ozirom na skorajšnji pisni predlog spremembe v zvezi z demokratično tranzicijo v južnem Sredozemlju.

Vincent Peillon (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo kolegice poslanke, gospe Balzani, ki opredeljuje stališče Parlamenta v prihajajočih pogajanjih o proračunu za leto 2012. Danes je Evropski parlament dal navodila tistim svojim poslancem, ki ga bodo zastopali pred Svetom in Komisijo v pogajanjih o proračunu, ki se začnejo 11. julija. Sporočilo tega glasovanja je, da nas velika večina podpira opozorilo Svetu proti vsakemu poskusu zmanjšanja evropskega proračuna. Seveda ne zagovarjamo trošenja samega po sebi. Dobro se zavedamo strašne krize, ki pustoši po naši celini. Vendar – in socialisti to že dolgo pravimo – Evropa ne bo izšla iz te krize z žrtvovanjem svoje prihodnosti in poceni prodajanjem jutrišnje rasti. Raje imejmo pogum, da spregovorimo, in ne bojmo se spopada s populizmom. Ne potrebujemo manj Evrope. Potrebujemo več Evrope. Dokler dajemo Uniji sredstva, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih ambicij, bi bilo iluzorno verjeti, da se bo lahko vrnila na pot, ki jo želijo naši državljani.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – Proti. Čeprav je poročilo v veliki meri pozitivno, se nam zdijo zelo problematični deli s projektom ITER.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Cilji strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast bi morali biti osrednja prednostna naloga, ko razmišljamo o prihodnjem proračunu za 2012. Tudi mala in srednje velika podjetja bi morala dobiti posebno pozornost v Evropski uniji in zato bi bilo primerno vztrajati pri tem, da je treba razčistiti proračunske posledice vodilnih pobud strategije Evropa 2020. Treba je omeniti, da mora proračun Evropske unije v okviru oživitve za številne države članice sprejeti vlogo okrepitve podpore za nacionalne naložbe, ki bodo spodbudile rast. Zato je treba ohraniti

raven odobritve plačil, kot jo je predlagala Evropska komisija in hkrati upoštevati, da morajo vsi programi hitro napredovati. Zato si je treba prizadevati za osredotočenost na prednostne naloge in poskušati doseči prerazporeditev sredstev. Obstajajo tudi druga področja, ki bi morala imeti enakovreden proračun, na primer pravica, svoboda in varnost, pa tudi potreba po odgovoru na dogodke v Sredozemlju.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), v pisni obliki. – Glasujem proti predlogu spremembe 11 o zadrževanju evropskih sredstev za regije, ki uporabljajo zakon o obalah („Ley de Costas“) za nazaj, ne da bi pri tem zagotovili nadomestilo za prizadete državljane. Popolnoma nasprotujem sedanjem stanju dogodkov v zvezi z zakonom o obalah, vendar mislim tudi, da zlasti v tem času gospodarske krize ni odgovorno sprejeti tako ostro stališče, kajti prizadetih bo več sto tisoč državljanov, če bodo sredstva zadržana. Položaj državljanov, prizadetih zaradi zakona o obalah, je treba reševati neposredno in pozivam Komisijo, naj z vsemi sredstvi pritisne na špansko vlado, da bo dosegla pozitiven rezultat za prizadete državljane in zavarovala njihove lastninske pravice.

Poročilo: Albert Dess (A7-0202/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasujem za, ker poročilo med drugim vključuje predlog, ki poudarja potrebo po ocenitvi posebnih razmer v sektorju mleka in mlečnih izdelkov do marca 2015, da bi zagotovili pravilno delovanje in stabilnost na trgu mleka. To sprejetje vidim kot pomembno sporočilo Evropskega parlamenta, s katerim bo brez posebne dogme seznanil Komisijo, če bo sklep, ki je bil sprejet že pred leti na podlagi nekaterih pravil, prinesel resnične koristi, ko bo nastopil čas, da začne veljati ob upoštevanju razmer 12 let pozneje, ali pa bo namesto tega prispeval k poslabšanju razmer.

Poročilo omenja tudi, da bi morala biti skupna kmetijska politika bolj poštena in pravičnejša ter državam bolj uravnoteženo razdeljevati finančna sredstva in imeti sistem neposredne podpore za kmete, ki bi bil bolj pošten in bi temeljil na okoljskih in socialnih merilih.

Marta Andreasen (EFD), v pisni obliki. – Glasovala sem proti spremembi 21 v poročilu gospoda Dessa, ki skuša v SKP odpraviti potrebo po sofinanciranju proračunskih sredstev za modulacijo in omejevanje kot sredstvo pavšalne pomoči. To bi omogočilo EU, da z manjšimi ovirami dodeljuje denar britanskih davkoplačevalcev prejemnikom po vsej EU. Posledica bi bila tudi, da se ta denar, če ne bi bil uporabljen, ne bi vrnil iz proračuna EU v britansko državno blagajno. Na kratko, za britanskega davkoplačevalca bi se povečalo breme EU. Menim tudi, da poročilo prispeva k argumentu tistih, ki želijo odpraviti britansko znižanje prispevka, ker bodo lahko trdili, da se bo ta denar dodeljeval tudi britanskim kmetom.

Pino Arlacchi (S&D), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ker jasno poudarja, da mora kmetijski proračun EU v naslednjem finančnem obdobju ohraniti najmanj enako raven kot kmetijski proračun za leto 2013 ob upoštevanju, da bo samo z ustreznimi finančnimi viri mogoče izpolniti izzive zanesljive preskrbe s hrano in varstva okolja. Zaradi predlogov sprememb Skupine socialdemokratov je poročilo zdaj bolj uravnoteženo in v skladu s sporočilom Komisije, ki priznava potrebo po nadaljnji reformi SKP glede na spreminjanje narave kmetijske panoge v EU-27 in nove mednarodne razmere globalizacije.

Sophie Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav vem, da so različni kmetijski sektorji zaskrbljeni za svojo prihodnost, sem glasovala za poročilo gospoda Dessa, ker zagovarja močno in trajnostno skupno kmetijsko politiko (SKP), ki koristi vsem kmetom. Dejansko si mora Evropska unija v sedanjih razmerah bolj kot kdaj koli zagotoviti zanesljivo preskrbo

s hrano, varstvo okolja in ustrezne dohodke tistih, ki k temu prispevajo. Spremembe so seveda potrebne, vendar se mora SKP razvijati, ne pa korenito spremeniti. Zato pozdravljam delo, ki ga je opravil poročevalec.

Bastiaan Belder (EFD), v pisni obliki. – (NL) Za zagotavljanje zanesljive preskrbe s hrano je potrebna močna skupna kmetijska politika z ustreznimi sredstvi. To poročilo dokazuje, da je to dejstvo sprejeto med izvoljenimi predstavniki ljudstva in tako tudi med državljani Evropske unije. Ko gre za strukturo neposrednih plačil, popolnoma podpiram ohranjanje osnovne premije. Evropska proizvodnja hrane izpolnjuje visoke zahteve, ki povzročajo kmetom številne dodatne stroške brez ustreznega nadomestila skozi trg. Komisija in Parlament sta predlagala, da bi se v povračilo za plačilo zagotavljale zelene storitve, kot „dodatek“ k osnovni premiji. Želim poudariti, da ne sme to v nobenem primeru povzročiti povečanja rednega bremena. Namesto tega mora preprosto ponujati priložnosti. Zato se morajo take storitve zagotavljati na prostovoljni podlagi. Poročilo kaže, da je tudi Parlament nasprotoval obvezni naravi tega dodatka, kot ga je predlagala Komisija. Pozivam, da je treba potem, ko bodo sestavljeni sezname možnosti za zelene storitve, poskusiti najti projekte, ki bodo omogočali obojestranske koristi za okolje in kmete ter vodili v nadaljnje inovacije in trajnostno rast. En primer tega je spreminjanje gnojila v energijo. Rad bi posebej poudaril dejstvo, da se lahko zgoraj omenjeni predlogi uporabijo na splošno samo, če se poveča proračun za kmetijstvo.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), v pisni obliki. – (FR) To glasovanje je povzročilo manj razburjanja kot sveženj ukrepov na področju gospodarskega upravljanja, vendar je kljub temu zelo pomembno na tem plenarnem zasedanju v Bruslju. Dejansko postaja skupna kmetijska politika (SKP) vedno pomembnejša in tik pred začetkom velike razprave o prilagoditvi naše SKP po letu 2013 nam je dalo to glasovanje posebno zanimiv načrt. Pred seboj imamo nekaj zelo pomembnih vprašanj. Poslanci so določili glavni zagon za svoje prednostne naloge. Naša SKP mora biti priložnost, da naredimo korak k sprejemanju bolj zelenih praks. To glasovanje bo pomagalo v tem pogledu. Evropski parlament mora bolj pravično razdeljevati plačila med države in med evropske kmete. To glasovanje bo pomagalo tudi v tem pogledu. S tem glasovanjem je Evropski parlament še enkrat pokazal, da je kraj, kjer je mogoče doseči tvorno soglasje, in da je zavezan pripravam na prihodnost.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Glasovala sem za to resolucijo, ker se strinjam, da demografske spremembe, podnebne spremembe in cilji teritorialne kohezijske politike zahtevajo, da pregledamo in posodobimo skupno kmetijsko politiko EU. Sprejeta resolucija zahteva, da ohranjamo sedanjo raven porabe za kmetijstvo v proračunu EU, vendar poziva, da odpravimo razlike v dodeljevanju teh sredstev državam članicam. Resolucija predlaga, da se z uporabo dodelitve sredstev uvede shema spodbujanja za kmete, s katero bi razvijali zeleno in okolju prijazno kmetijstvo, učinkovito upravljali pomanjkanje virov in hkrati zmanjšali proizvodne stroške. Predlaga tudi razlikovanje plačil med različnimi kmetijskimi sektorji in kmeti ter krepitev pogajalske moči kmetov v verigi preskrbe s hrano. Dokument usmerja pozornost tudi na vpliv kmetijske politike na zmanjšanje razlik med različnimi regijami EU glede na raven teritorialnega in gospodarskega razvoja in na razvoj podeželskih območij ter spodbujanje mladih kmetov.

Jan Březina (PPE), v pisni obliki. – (CS) Skrbi me, ker načrtovana zgornja meja neposrednih plačil kmetom ni bila umaknjena iz poročila o novi kmetijski politiki EU po letu 2013, ki ga je danes potrdil Evropski parlament. Odobritev zgornje meje za subvencije v praksi pomeni, da bo meja za neposredne subvencije določena glede na velikost kmetijskega posestva. Rad bi poudaril, da ima zlasti Češka republika s povprečno velikostjo kmetije

85 ha (evropsko povprečje je približno 15 ha) največje kmetijsko posestvo v EU, zato bi se za zgornjo mejo za neposredna plačila plačevala visoka cena. Zgornja meja za neposredna plačila ne bi pomenila katastrofe samo za češke kmete. Češki kmetje bi v najslabšem scenariju izgubili do 13 milijard CZK zaradi šibkejšega konkurenčnega položaja na trgu. Po mojem mnenju je rezultat današnje objave v prid kmetov iz starih držav članic, kjer so kmetije tipično manjše. Prepričan sem, da bi zgornja meja za neposredna plačila nedvomno diskriminirala velike kmetije. Vodila bi v razmere, kjer bi se velika kmetijska posestva tudi za ceno večjega birokratskega bremena umetno razdelila zato, da bi se čim bolj zmanjšale finančne izgube. Nazadnje bi potem evropsko kmetijstvo kot celota plačalo ceno umetnih in vsiljenih razdrobitev kmetij.

Alain Cadec (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo gospoda Dessa z naslovom „Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem“. Veseli me, da ta dokument poziva k nadaljevanju močne in trajnostne skupne kmetijske politike (SKP). Da bi to dosegli, je potreben proračun, ki bo sorazmeren z zastavljenimi ambicioznimi cilji. Evropska unija zato poziva, da se v prihodnjem finančnem programskem obdobju vzdržuje kmetijski proračun EU na vsaj enaki ravni, kot je kmetijski proračun za leto 2013. To zelo obsežno poročilo upošteva vse različne vključene interese. Razvoj podeželja in interesi kmetov so zavarovani, prav tako varstvo virov in okoljska komponenta politike.

Antonio Cancian (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za to poročilo, ker menim, da ustrezno upošteva vlogo, ki jo ima kmetijski sektor z gospodarskega in zaposlitvenega stališča in na področju trajnostnega razvoja in ohranjanja biotske raznovrstnosti. Evropa potrebuje trdno kmetijsko politiko, sestavljeno iz preglednih pravil in učinkovitih ter hitrih preventivnih orodij, da bi lahko zmanjšala upravne stroške, obvladala tveganja in sprejela učinkovite politike za preprečevanje krize. „Inovacije“ in „dobro organizirano omrežje infrastrukture“ so osnovna merila, potrebna za to, da bodo kmetijski koncerni konkurenčni, pristojni in dobro pripravljeni, ter za zagotovitev, da bodo imela podeželska območja dostop do kulture in usposabljanja. Treba bi bilo dati več podpore mladim kmetom in prepričati, da zapuščajo podeželje, ter spodbuditi generacijsko obnovo, namenjeno zagotavljanju nadaljnega izvajanja dejavnosti. Vse to bi moral spremljati proračun, sorazmeren z obstoječimi potrebami, skupaj z določitvijo instrumentov, ki niso izpostavljeni zlorabi, in prizadevanji za nadzor nihanja cen. Nazadnje, ne smemo pozabiti, da je kmetijski izziv neposredno povezan s prehranskim izzivom in je zato izredno pomemben, ko gre za varovanje zdravja evropskih državljanov.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Mi, Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, smo uvedli radikalne spremembe osnutka, ki ga je pripravil nemški konzervativni poročevalec skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, osnutek, ki so ga imeli mnogi za skrajno neprimerne in uspelo nam je dobiti večino za cilj pravičnejše dodelitve kmetijskih plačil v Evropskem parlamentu. Odprava zgodovinskih referenčnih vrednosti, pomoč kmetom z malimi kmetijami, prerazporeditev v korist živinorejskega sektorja in predvsem sprejetje načela postopnega zmanjševanja neposrednih plačil, ob upoštevanju zaposlovanja in okolja, pomenijo bistveni napredek v tem pogledu. Pozdravljam opravljeno delo, ki bo omogočilo tudi uvedbo orodja, ki bo zavezovalo kmetijstvo, da se usmeri v bolj trajnostni razvoj in hkrati upošteva cilje zanesljive preskrbe s hrano, okolje, ozemlje in delovna mesta. Tudi ekološki vidik plačil v prvem stebru bo omogočil spodbujanje kmetov, naj sprejmejo dobre prakse kmetovanja in naj bodo gospodarsko in ekološko učinkovitejši.

Dacian Cioloș, član Evropske komisije, odgovoren za kmetijstvo in razvoj podeželja, mora zdaj uporabiti to poročilo in do konca tega leta predložiti nekaj dobrih predlogov.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Glasovala sem za to poročilo, ker menim, da je bilo kljub zapletenosti vprašanja opravljeno čudovito delo. Za združitev zanesljive preskrbe s hrano s srednje- in dolgoročno okoljsko trajnostjo, z razvojem podeželja, močnim poudarkom na preudarnem upravljanju finančnih virov in vidiki, povezanimi z mednarodnimi trgovinskimi vzorci, je bila potrebna znatna količina spretnosti in menim, da je poročevalec opravil svojo nalogo zelo dobro, za kar mu čestitam. Zlasti cenim sklicevanje na kakovost kot temelj, na katerem je treba graditi vse drugo. Poleg tega ni tako logično, če povemo, da plačila, ki temeljijo na dveh stebrih SKP, niso zgolj javni vir, ampak dejansko kupujejo javno dobro, ki ga trg morda ne bi dovolj nagradil. Navzkrižna skladnost je poleg tega odlično merilo za preprečevanje odpadkov, vendar je treba njeno uporabo v praksi še izboljšati. Poročilo ponuja odgovor na glavna vprašanja, ki jih je pristop SKP pustil odprta. Mislim, da je tudi nadaljnje spremljanje manj očitnih vprašanj pozitivno.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Kmetijski sektor ima danes še vedno strateško vlogo v naših družbah in gospodarstvih. Prvič s stališča hrane, ker zagotavlja surovine za hrano, pa tudi zato, ker je varnost te hrane bistvena za naše zdravje. Drugič s stališča okolja, ker vitalnost sektorja in kakovost njegovih proizvodnih postopkov prispevata k okolju prijaznemu upravljanju zemljišč. Tretjič s socialnega stališča, ker predstavlja izziv pri zagotavljanju visokokakovostnih inovativnih delovnih mest za mlade. Četrto in zadnje s stališča gospodarstva, ker z lokalno-globalnim pristopom in s sprejetjem modelov upravljanja, ki spreminjajo posestva in njihove proizvode v konkurenčne zadrage v globalnem obsegu, omogoča gospodarski razvoj tradicionalnih, visokokakovostnih, certificiranih proizvodov z veliko dodano vrednostjo. Poštena SKP, ki spodbuja mikro, mala in srednje velika kmetijska posestva in visokokakovostne, tradicionalne in certificirane proizvode, ki podpira okolju prijazne postopke in uvaja zgornjo mejo pomoči ter namenja zadostna sredstva za razvoj podeželja, je ambiciozna in daljnovidna politika, ki koristi državljanom, potrošnikom in izvajalcem kmetijskih dejavnosti. Upam, da sprejeto poročilo ponuja to možnost.

Marielle De Sarnez (ALDE), *v pisni obliki*. – (FR) Evropejci moramo imeti dostop do zdrave, raznolike, uravnotežene in raznovrstne prehrane. Danes sta kmetijstvo in pridelava hrane strateški panogi in njuno mednarodno urejanje je izredno pomembno. Hrana je posebno vprašanje in spodbujanje konkurence v kmetijstvu med različnimi regijami v svetu ogroža zanesljivo preskrbo s hrano v naših skupnostih. V EU bomo dosegli višjo stopnjo samozadostnosti z izboljšanjem produktivnosti ozemelj, prav tako pa tudi s tem, da bomo postali mednarodno konkurenčnejši. EU bi se morala poleg tega potruditi, da zavaruje dohodek, ki ga proizvajalci zaslužijo v glavnem z lastnim delom. Glede na reformo, ki se bo odvijala v letu 2014, se mora skupna kmetijska politika odzvati na naslednje prednostne naloge: izvedljiva pridelava hrane, trajnostno upravljanje naravnih virov, ukrepi za boj proti podnebnim spremembam in uravnotežen ozemeljski razvoj. Če naj bi kmetijska politika EU zagotovila oskrbo z varno in visokokakovostno hrano, ob tem pa prispevala k varstvu okolja in obnovljivi energiji, mora biti njeno financiranje sorazmerno s cilji.

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Glasovala sem za poročilo o skupni kmetijski politiki proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem, ker vlaga predloge, ki se odzivajo na nove izzive, kot so zanesljiva preskrba s hrano, varstvo okolja in podnebne spremembe, obenem pa zagotavlja večje ozemeljsko ravnotežje v evropskih podeželskih območjih.

Nigel Farage (EFD), *v pisni obliki*. – Ta dva predloga sprememb (10 in 11) sta bila podprta, da bi ustavila uvedbo omejitve ali zgornje meje za neposredna plačila. Učinek take omejitve bi bilo ustvarjanje upravne in birokratske nočne more, kajti lastniki zemljišč bi se trudili razdeliti velika posestva, da bi se izognili izgubi denarja zaradi zgornje meje. To predstavlja najslabšo vrsto birokratske perverzne pobude za vprašljivo, vendar verjetno zakonito vedenje.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) V kmetijstvu bi bilo treba videti gospodarsko dejavnost, ki ustvarja bogastvo in razvoj v okviru strategije Evropa 2020. Zato bi bilo treba o njegovi reformi razmišljati v okviru konkurenčnosti in trajnosti evropske proizvodnje. V ta namen je treba vanj vdahnuti novo življenje s poenostavitvijo postopkov, vendar tudi z okrepitevijo proračuna splošne kmetijske politike (SKP) EU, zato menim, da je zelo pozitivno, ker poročilo poziva, da je treba proračun SKP ohraniti najmanj do leta 2013, vendar je malo verjetno, da bo Parlament sprejel kakšno zmanjšanje.

Še enkrat bi rad poudaril, da je za Portugalsko ohranjanje mlečnih kvot ali katerega koli drugega učinkovitega mehanizma za uravnavanje trga pomembno vprašanje in moja naloga je, da si kot poslanec tega parlamenta prizadevam za njegovo obrambo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Trajnostno, produktivno in konkurenčno evropsko kmetijstvo omogoča, da se izpolnijo izzivi zanesljive preskrbe v prehranskem in energetskega sektorju, izzivi podnebnih sprememb, okolja in biotske raznovrstnosti, zdravja in demografskih sprememb v EU. Treba je opozoriti, da se bo do leta 2050 svetovno prebivalstvo po napovedih povečalo s 7 milijard na več kot 9 milijard, kar bo po navedbah Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo zahtevalo 70-odstotno povečanje svetovne kmetijske proizvodnje. Zato bo treba pridelati več hrane ob višjih proizvodnih stroških, hujši spremenljivosti kmetijskih trgov in izvajanju pritiska za naravne vire, kar pomeni, da bodo kmetje morali več pridelati na manj zemlje, z manj vode in nižjimi vložki energije. Trdim, da je treba ohraniti skupno kmetijsko politiko z dvema stebroma, pri čemer so struktura in cilji vsakega stebra jasno opredeljeni in oblikovani tako, da se stebra dopolnjujeta. Upam na večjo enakost glede prvega stebra. Menim tudi, da bi bilo treba posvetiti večjo pozornost malim kmetom, ker veliko prispevajo k ciljem SKP. Mislim, da je bistveno, da se ohrani sedanji sistem mlečnih kvot.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo prihaja v času predhodno pripravljene poročila gospoda Lyona o širših potezah reforme skupne kmetijske politike (SKP) in sporočila Komisije o SKP, ki ji je v glavnem naklonjeno. Kljub pomembnim vidikom, ki jih priznavamo, na primer zavračanje zmanjšanja celotnega proračuna SKP ali predloga, da se obdržijo pravice do zasaditve v vinskem sektorju, je vsebina poročila predvsem negativna in zagovarja SKP s posledicami, ki pomenijo zelo jasen korak k nazadovanju in uničenju portugalskega kmetijstva.

V skladu s prejšnjimi reformami ponovno poudarja in pogloblja deregulacijo in liberalizacijo trgov in „tržno usmerjenost“ proizvodnje in tako ogroža pravice držav do proizvodnje in zanesljivosti preskrbe s hrano ter do suverenosti, pa tudi do preživetja malih in srednje velikih kmetov. Še naprej zagovarja podrejenost kmetijstva pravilom Svetovne trgovinske organizacije in tako spodbuja intenzivne, v izvoz osredotočene modele proizvodnje na škodo lokalne proizvodnje in porabe, ki sta socialno in okoljsko trajnostni. Glede na temeljno krivico, ki danes obstaja med državami, proizvajalci in proizvodi, se zagovarjanje prerazporeditve sredstev SKP ne da ločiti od zajamčenega zmanjšanja izgub glavnih upravičencev ...

(Skrajšano v skladu s členom 170 Poslovnika)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo proti temu poročilu, ker ne odgovarja niti izzivom prihodnosti niti resnim problemom sedanjosti. Zato smo predložili vrsto osnutkov sprememb, za katere menimo, da so bistveni za korenito spremembo sedanje skupne kmetijske politike. Obžalujemo, da niso bile v celoti sprejete, predvsem tiste, ki zagovarjajo instrumente za urejanje trgov in intervencijske mehanizme, ki jamčijo pošteno ceno za kmete in pravico vsake države do proizvodnje.

Vendar bomo še naprej zagovarjali ohranjanje sistema kvot kot bistvenega pogoja za obrambo proizvajalcev v državah, ki so bolj občutljive, ohranjanje pravic do zasaditve v vinskem sektorju in ohranjanje subvencij za destilacijo pitnega alkohola in krizno destilacijo. Še naprej se bomo bojevali za oblikovanje javne kmetijske zavarovalne sheme s financiranjem EU, ki bi kmetom omogočila jamstvo za minimalni dohodek v primeru naravnih nesreč.

Monika Flašíková Beňová (S&D), v pisni obliki. – (SK) Skupna kmetijska politika (SKP) se spopada z vrsto izzivov – nekateri od njih so posebni in drugi nepričakovani – zato mora EU sprejeti strateške odločitve glede dolgoročne prihodnosti svojega kmetijstva in podeželja. Da bi se lahko SKP učinkovito odzvala na te izzive, mora biti izvedena v okviru premišljenih ekonomskih politik in trajnostnega javnega financiranja ter prispevati k doseganju ciljev EU. V prihodnje mora SKP ostati močna skupna politika, ki si bo prizadevala, da zajamči evropskim državljanom dolgoročno zanesljivo preskrbo s hrano. Podpreti mora tudi kmetijske skupnosti, ki zagotavljajo evropskim državljanom širok obseg visokokakovostne in polnovredne hrane. Nenazadnje mora prispevati k ohranjanju vitalnih podeželskih skupnosti, za katere je kmetijstvo pomembna gospodarska dejavnost, ki ustvarja lokalna delovna mesta. Sedanja reforma SKP bi si morala prizadevati, da doseže bolj trajnostno, inteligentnejšo in bolj vključujočo rast za evropska podeželska območja.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Deša o skupni kmetijski politiki, ki ocenjuje sporočilo Evropske komisije o SKP proti letu 2020. Vredno je omeniti, da poročilo gospoda Deša poudarja pomembno vlogo, ki jo ima lahko kmetijstvo v strategiji Evropa 2020. Poudarja zlasti pomembnost kmetijstva kot vira za zaposlovanje na podeželju. Čeprav poročilo vsebuje ugodne in neugodne elemente, zagotavlja dobro, trdno podlago za sveženj reform. Po mojem mnenju je najpomembnejši element na tej stopnji procesa reforme ohraniti sedanjo proračunsko podporo za SKP v obdobju od 2014 do 2020.

Elisabetta Gardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Upanja v zvezi z zelo pomembnim in občutljivim vprašanjem skupne kmetijske politike so zelo visoka. Smo sredi nečesa, kar bo dolgo in zapleteno potovanje, ker moramo dati odgovore kmetom in se hkrati lotiti globalnih sprememb v zanesljivi preskrbi s hrano.

Napredek in tehnološke inovacije bodo imeli pomembno vlogo v novi SKP.

Naslednja ključna točka v poročilu je potrditev odločilnega zmanjšanja birokracije za kmete in nacionalne organe, da bi poenostavili številne upravne obveznosti v sektorju.

SKP mora prispevati tudi k doseganju ambicioznih ciljev, ki jih vsebuje strategija Evropa 2020; z drugimi besedami, potrebujemo bolj zeleno in bolj trajnostno SKP, ki bo zajamčila dodatno financiranje za kmete in hkrati priznala njihovo vlogo pri varstvu okolja in jim pomagala izbrati okolju prijazne tehnike kmetovanja.

Nazadnje, pomembno je, da se razvijejo pregledni in učinkoviti instrumenti, ki lahko pomagajo kmetom voditi kratke proizvodne verige, spodbujati kakovost in zagotoviti informacije za potrošnike ter s tem spodbujati pošteno in pregledno oblikovanje cen.

Nathalie Griesbeck (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to poročilo o prihodnji skupni kmetijski politiki (SKP). Zaradi pogajanj in glasovanja v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja se je ta dokument, čeprav je še vedno precej nejasen, znatno razvil in zdaj poskuša povzročiti pravo reformo SKP. Natančneje, bistvena točka je bilo ohranjanje proračuna SKP po letu 2013. Res bi radi videli, da bi ostal kmetijski proračun EU do leta 2020 nespremenjen in bi spodbujal kmete, naj zagotovijo zanesljivo preskrbo s hrano in varstvo okolja, da bi ustvarili nova delovna mesta in zagotovili konkurenčnost kmetijskega sektorja. Potem sem glasovala proti odstavku o plačilih v pomoč gensko spremenjenim organizmom (GSO) in za odstavek o umiku GSO ter podprla odstavek, ki nasprotuje financiranju proizvodnje hrane iz kloniranih živali in njihovih mladičev ter potomcev. V zvezi z reformo trga vina sem za ohranitev pravic do zasaditve. Končno in po mojem mnenju zelo pomembno, glasovala sem za ohranitev sheme za zagotovitev pomoči najrevnejšim članom družbe. Ta shema je močan simbol solidarnosti med državljani EU in upam, da bo mogoče ohraniti sredstva, dodeljena tej shemi.

Roberto Gualtieri (S&D), v pisni obliki. – (IT) Poročilo gospoda Dessa, ki ga je sprejel ta parlament, je povsem v skladu s smernicami, ki jih je že določila Evropska komisija. Poziva k reviziji skupne kmetijske politike za obdobje 2014–2020, da bi se izpolnili izzivi okoljske trajnosti, ustvarjanja delovnih mest in zajamčene visokokakovostne, varne hrane.

Pri sprejemanju tega besedila je Evropski parlament pokazal svoje nasprotovanje regresivnim težnjam in predlagal, da ostane prihodnji proračun SKP vsaj na enaki ravni kot proračun za leto 2013 in s tem zagotovi, da bodo kmetje dobili pomoč, ki jo potrebujejo za naložbe v nove tehnologije, torej ključni korak za to, da ostane ta sektor konkurenčen.

Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu je opravila odločilni prispevek – delno kot rezultat številnih predlogov sprememb, predloženih v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja in na plenarnem zasedanju – k doseganju prepričljivega rezultata in s tem poslala jasno sporočilo Evropski komisiji pred zakonodajnimi predlogi, predvidenimi za oktober.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Menim, da je to poročilo nedvomno korak naprej k močni, trajnostni skupni kmetijski politiki (SKP) in zato sem glasovala zanj. Poslali smo jasno sporočilo, ki je sloni na treh prednostnih nalogah: omogočiti vsem evropskim državljanom dostop do hrane; spodbuditi kmete, da spremenijo svoje delovne metode in se osredotočijo na vprašanja biotske raznovrstnosti, probleme ravnanja z vodo in onesnaženosti tal ter recikliranja odpadkov; in končno, zavarovati zaposlovanje v kmetijstvu, hkrati pa čim bolj zmanjšati njegov vpliv na ozemlje. To je mogoče storiti z boljšim dodeljevanjem neposrednih plačil, drugačno obliko ureditve trga in dajanjem prednosti trajnostnemu razvoju. Tu zagovarjam bolj pošteno SKP, takšno, ki bo lahko pomagala ljudem in sektorjem, ki so tega najbolj potrebni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pomembno je, da imamo močno in trajnostno SKP in sedanje delo pri njeni reformi je eno ključnih vprašanj tega parlamenta. Kmetijski sektor mora biti inovativen in konkurenčen in tisti, ki delajo v moji državi, so ostali zavezani svoji dragoceni vlogi v širšem evropskem sektorju.

Juozas Imbrasas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Pozdravljam ta dokument, ker lahko trajnostni, produktivni in konkurenčni evropski kmetijski sektor bistveno prispeva k izpolnjevanju ciljev, določenih s pogodbami za SKP, in ciljev strategije EU 2020 in lahko pomaga tudi pri izpolnjevanju novih političnih izzivov, kot so varnost oskrbe s hrano, energijo in industrijskimi surovinami, podnebne spremembe, okolje in biotska raznovrstnost, zdravje in demografske spremembe v EU. Toplo pozdravljam sporočilo Komisije „Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem“. Menim, da je potrebna nadaljnja reforma SKP v skladu s spremenljivo naravo kmetijske panoge v EU-27 in novimi mednarodnimi razmerami globalizacije. V prihodnje moramo ohraniti močno in trajnostno SKP s proračunom, ki bo sorazmeren z zastavljenimi ambicioznimi cilji, da bi odgovorili na nove izzive. Trdno verjamem, da je najpomembnejši cilj poštena razdelitev pomoči med države članice in različne kategorije kmetov. Zdaj nove države članice, kot je Litva, prejemajo manj finančne pomoči kot stare države članice. Prepričan sem, da je uskladitev neposrednih plačil eden od predpogojev za oblikovanje enotnega evropskega kmetijskega trga. Lani spomladi sem skupaj s skupino kolegov poslancev naslovil na Evropsko komisijo, Evropski svet in Parlament izjavo o poenotenju neposrednih plačil za kmete v vseh državah članicah Skupnosti.

Sandra Kalniete (PPE), v pisni obliki. – (LV) Današnja resolucija je korak v pravo smer, tako da bo lahko po reformi skupna kmetijska politika bolj poštena in učinkovitejša. Pri vprašanju neposrednih plačil smo naredili znaten napredek in poudarili, da je bistveno opredeliti ustrezne minimalne in maksimalne ravni pomoči, izražene v odstotku povprečja EU, ki ga lahko prejmejo kmetje v vsaki državi članici. To bo pomagalo spremeniti sedanje absurdne in nelojalne razmere, ko se lahko znesek pomoči razlikuje tudi do šestkrat in s tem spravlja kmete iz več držav članic v neenak položaj ter izkrivlja konkurenco med evropskimi kmeti. Rada bi poudarila, da mora biti prehodno obdobje čim krajše in menim, da se mora v tistih državah članicah, v katerih kmetje prejemajo najmanjša neposredna plačila, proces izenačevanja začeti že leta 2014. Prehodno obdobje, ki bi trajalo kar do leta 2020, bi pomenilo, da bi bila cela generacija kmetov prisiljena nadaljevati z delom v razmerah nelojalne konkurence. Priznati moramo, da ima Evropski parlament pred seboj še vedno pomembno delo, kajti obstajajo vprašanja, na katera so rešitve na splošno načrtane samo v poročilu gospoda Dessa, kajti mnenja poslancev o rešitvah bistvenih problemov so se razlikovala ali pa so bila celo diametralno nasprotna.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Pri glasovanju o poročilu o SKP odločamo o temeljih prihodnje kmetijske politike EU. Pozdravljam odločitev, da mora kmetijska politika postati bolj trajnostna, da je treba konkurenčnost evropskega kmetijstva okrepiti in da je treba poiskati ravnotežje med starimi in novimi državami članicami. Odločno nasprotujem zmanjšanju kmetijskega proračuna EU, ker menim, da mora skupna kmetijska politika ostati ključno področje v proračunu EU. Za državljane EU so storitve bistvene za kakovost in varnost hrane, za dobro počutje živali in okoljske standarde ter za vitalnost podeželja. Trg ne nagraduje teh dodatnih storitev. Kmetijska sredstva so plačila, povezana s storitvami, ki omogočajo kmečkim družinam zanesljivo načrtovanje. Bistveno je, da moramo upoštevati uveljavljeni „model dveh stebrov“. Le medsebojni vpliv med prvim in drugim stebrom omogoča inovativno konkurenčnost in trajnost. Drugi stebel je močan element za trajnostno kmetijstvo. Zamenjava nadomestnih dodatkov za območja z omejenimi možnostmi s prvim stebrom bi imela za večino regij katastrofalne posledice. Pozdravljam dejstvo, da bodo male kmetije z razvrstitvijo plačil dobile večjo podporo. Tudi zgornja meja za neposredna plačila je odprta za razpravo. Današnja temeljna odločitev

Parlamenta opredeljuje parametre, ki naj bi jih Evropska komisija uporabljala kot predlogo za pripravo zakonodajnega svežnja. Kmetijska politika mora ostati ključni element evropske politike.

Giovanni La Via (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Dessa, ki je dokument strateškega pomena za evropsko kmetijstvo. V preteklih mesecih je potekala intenzivna razprava, da bi uskladili zahteve, pričakovanja in potrebe ne le kmetov, ampak tudi evropskih državljanov kot celote. SKP je politika vseh za vse. Vključuje vire za konkurenčnost posestev, za zanesljivo preskrbo s hrano, za jamstvo poštenih cen za potrošnike in za zagotavljanje javnih dobrin, ki so vedno bolj zaščitene, družbi. Od samega začetka do zdaj je SKP preživela številne reforme, ki pričajo o njeni podpori kmetijstvu, ki se stalno razvija, da bi se bolje odzivala na številne izzive, s katerimi se moramo spopadati. Pozdravljam to glasovanje, ki je dosežek za Evropski parlament. Prvič izraža želje 27 držav o prihodnosti kmetijstva EU.

Constance Le Grip (PPE), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem poročila kolega poslanca, gospoda Dessa, o prihodnosti skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2013. S tem dokumentom je Evropski parlament še enkrat pokazal svojo odločenost, da ohrani močno, ambiciozno SKP z visoko stopnjo financiranja. Cilj SKP je podpreti naše kmete in se odzvati na glavne izzive: pridelati dovolj hrane za 500 milijonov sodržavljanov in prispevati k prehranjevanju preostalega sveta. Odkar je bila SKP nazadnje reformirana, so se razvili naslednji izzivi: naraščanje svetovnega povpraševanja po hrani, internacionalizacija kmetijske trgovine in nihanje cen, spremembe podnebja, energetska kriza, zmanjšanje razpoložljivih naravnih virov in dvomi državljanov o vlogi in namenu SKP. Vsa ta vprašanja bi bilo treba vključiti v SKP po letu 2013 in upoštevati v njeni reformi. Pozdravljam tudi željo Evropskega parlamenta, da pomaga malim kmetom, pa tudi mladim kmetom, zlasti na začetku dejavnosti. Nazadnje, pomembno je, da SKP jamči kmetom boljše dohodke, ki so se v preteklih desetletjih stalno krčili in zdaj znašajo polovico dohodka mestnih gospodinjev.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospodarska rast in razvoj družbe sta v veliki meri odvisni od zdravja državljanov. Kakovost proizvodov, ki jih jemo, in način, kako so pridelani, imata temeljni pomen za naše zdravje in zato mora biti zdravje državljanov Evropske unije pomemben vidik naše kmetijske politike. Z uvedbo bolj premišljene skupne kmetijske politike bomo lahko učinkovitejši v boju proti boleznim civilizacije, ki so povezane z nezdravim življenjskim slogom in slabo prehrano.

Debelost, sladkorna, rak in različne oblike bolezni obtočil so resnična grožnja državljanom. Statistični podatki kažejo, da bolezni srca in ožilja vsako leto povzročijo približno 4,3 milijone smrti v Evropi, več kot 1,7 milijona ljudi pa umre zaradi raka. Mislim, da se poročilo o „SKP proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem“ giblje v napačno smer, zato sem glasovala proti.

Barbara Matera (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za poročilo gospoda Dessa, ker sem za reformo skupne kmetijske politike, ki odraža spremenljivo naravo kmetijskega sektorja EU. Poročilo zagotavlja poenostavljeno SKP, ki sloni na dveh stebrih: prvega stebra, ki se v celoti financira iz proračuna EU, in drugega stebra, ki zagotavlja pripravo večletnih programov in pristop sofinanciranja. Ta model, ki temelji na stebrih, pomaga razjasniti SKP izvajalcem kmetijskih dejavnosti in odpraviti prekrivanje. Poleg tega podpiram to poročilo, ker omenja potrebo po ohranjanju kmetijskega proračuna EU za naslednje finančno obdobje po letu 2013. Ustrezni finančni viri so bistveni za izpolnitev izzivov

zanesljive preskrbe s hrano, varstva okolja, podnebnih sprememb in ozemeljskega ravnotežja v EU po razširitvi na vzhod. Poročilo gospoda Dessa poziva k razvoju politike kakovosti hrane z geografskimi označbami (zaščitene označbe porekla (ZOP) in zaščitene geografske označbe (ZGO)), ki je potreben ukrep, če hočemo zagotoviti pristnost lokalnih in regionalnih kulinaričnih specialitet. Podpiram poročilo, ker vključuje načelo enakosti med spoloma v SKP. Navaja, da morata oba zakonca uživati enake pravice pri delu v kmetijskem sektorju. Dvainštirideset odstotkov ljudi, ki delajo v kmetijstvu, so ženske, vendar vodi le vsako peto posestvo ženska.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročilo o skupni kmetijski politiki (SKP) po letu 2013, da bi ostal proračun SKP na isti ravni do leta 2020. Rada bi tudi videla, da bi bili kmetje nagrajeni za svoje delo pri biotski raznovrstnosti. Všeč bi nam bilo, da bi bilo varstvo biotske raznovrstnosti za Evropsko unijo prednostna naloga na različnih področjih njene pristojnosti. Večina kmetov je dovzetnih za to vprašanje in izbirajo okolju prijazne proizvodne metode. Prispevek kmetijstva k varstvu okolja je zato treba priznati in vključiti v cilje SKP po letu 2013. V tem smislu podpiram predloge Komisije za sistem spodbud, ki jih financira EU, v podporo kmetom, ki so se usmerili v trajnostni razvoj.

Marisa Matias (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Cilj tega poročila je, da se povezuje s proizvodnjo v novem sistemu neposredne podpore za kmete z okoljskimi in socialnimi merili. Poročilo poziva, da se uvede model zmanjševanja neposrednih plačil v skladu z velikostjo kmetijskega posestva in da se plačila prihranijo izključno za dejavne kmete, ki uporabljajo kmetijska zemljišča za proizvodnjo in jih vzdržujejo v dobrem kmetijskem in okoljskem stanju. S tem je narejen korak k zaustavitvi dodeljevanja absurdnih subvencij fevdalnim lastnikom zemljišč.

Poročilo uvaja spremembe v zvezi z nihanjem cen in poziva, da se najdejo rešitve na globalni ravni za boj proti špekulacijam z osnovnimi kmetijskimi proizvodi in proti skrajnemu nihanju cen. Zagovarja tudi varnostno mrežo in spodbuja združenje malih kmetov. Ugotavlja nekatere probleme, ki jih povzroča trg, in namenja večji poudarek okoljskim in socialnim vprašanjem. Koristi teh vidikov je treba priznati in jih nadalje opredeliti. Kljub temu so rešitve, predložene v poročilu, skladne s poglobljanjem istih tržnih mehanizmov, ki so odgovorni za sedanjo krizo nestanovitnih cen in neenako razporeditev dobičkov po celotni proizvodni verigi. Zato sem se vzdržala glasovanja.

Hans-Peter Mayer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za sprejetje tega poročila, ker menim, da je kompromis, ki ga je pripravil gospod Dess, dober in kaže veliko občutljivost v zvezi s položajem evropskih kmetov. Vendar moramo še naprej zagotavljati, da ne bomo preprosto govorili o zmanjševanju birokracije, dejansko pa jo izvajali.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Ta dokument predlaga nekaj zanimivih dosežkov, kot so neodvisnost od fosilne energije, podpora za kratke proizvodne verige, okrepitev pogajalske moči proizvajalcev ter vzpostavitev svetovnega sistema obveščanja in usklajenega delovanja pri zalogah kmetijskih proizvodov. Na žalost za nobenega od teh napredkov ne navaja vrednosti v denarju. Ne sprašuje se o odpravi mlečnih kvot ali ukinitvi zaščitnih mehanizmov za kmetijske trge. Glasoval sem proti temu dokumentu.

Louis Michel (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Skupno kmetijsko politiko (SKP) bi bilo treba reformirati, da bi se lahko bolje odzivala na izzive zanesljive preskrbe s hrano, podnebne spremembe, trajnostno upravljanje naravnih virov, upravljanje krajine in vzdrževanje

dinamičnega podeželskega gospodarstva. Poskrbeti je treba, da bo sektor konkurenčnejši in SKP bolj poštena, ekološka, donosna, uspešna in učinkovita. Opisana mora biti na lahko razumljiv način, da jo bodo vsi razumeli in s tem ne mislim zgolj kmetov, ampak tudi potrošnike in davkoplačevalce. Poročilo predstavlja premik v pravo smer, s tem ko si prizadeva, da bi bilo kmetovanje bolj dinamično in konkurenčno ter bolje pripravljeno na izpolnitev ciljev, ki jih določa strategija Evropa 2020. Poleg tega poročilo predvideva ohranjanje ustreznih proračunskih virov po letu 2013, kar je že samo po sebi zmaga.

Claudio Morganti (EFD), v pisni obliki. – (IT) Skupna kmetijska politika je bila v zgodovini glavno in najpomembnejše področje intervencije EU in je še danes ključnega pomena. Poročilo v celoti podpiram in dobro je, da poudarja vrednost kmetijstva s stališča hrane in razvoja podeželja ter ohranjanja zemljišč. SKP je bila v preteklosti že temeljito (in upravičeno) reformirana. Novi izzivi, s katerimi se spopadamo, se nanašajo na prihodnjo poenostavitev in usklajenost. Manjša kmetijska posestva imajo pogosto velike izdatke, ko se usklajujejo z zdravstvenimi in okoljskimi predpisi. Zato pozdravljam zahtevo po morebitni prilagoditvi teh predpisov tako, da bi odražali različne razmere na kmetijah. SKP lahko pripomore h goljufigi in prevari, zato je tudi prav, da se na evropski ravni prepozna kmete, ki so resnično „dejavni“, in prepreči nesprejemljivo zapravljanje virov. Nazadnje bi rad poudaril, da je treba močno nasprotovati špekulacijam mednarodnih trgov s cenami hrane. Menim, da ni sprejemljivo, da bi lahko visoke finance po mili volji vplivale na tako strateški sektor, kot je kmetijstvo, ki zagotavlja preskrbo ljudi s hrano in resnično preživetje.

Mariya Nedelcheva (PPE), v pisni obliki. – (BG) Glasovala sem v podporo poročilu gospoda Dessa, ki predvideva bolj pošteno SKP po letu 2013. Poročilo podpira zmanjšanje razlik med sredstvi, ki jih prejemajo različne države članice, regije in sektorji kot neposredna plačila. Ta korak, čeprav majhen, gre v pravo smer in ga podpiram. Poročilo gospoda Dessa upošteva tudi problem v zvezi z živinorejci v državah, ki uporabljajo shemo enotnega plačila na površino (SAPS), ki večinoma nimajo zemljišča in zato ne prejemajo neposrednih plačil. Upam, da bo Komisija razmislila o tem vprašanju in predlagala rešitev. Med glasovanjem sem izrazila podporo tudi malim kmetijskim proizvajalcem in zagotovitvi cenejšega goriva ter nižjih trošarin za kmetijske proizvajalce. Poročilo gospoda Dessa podpira tudi moj predlog za večjo prožnost drugega stebra. Tudi to je eden od razlogov, zakaj sem glasovala za to poročilo. Države članice in regije morajo biti sposobne same določiti svoje prednostne naloge, tako da bo mogoče doseči resnični napredek na podeželju. Prožnost je pomembna, ker se razmere v različnih državah članicah razlikujejo. Pozdravljam tudi ukrepe, predlagane v poročilu, ki podpirajo mlade v kmetijskem sektorju. Menim, da je ta ponudba učinkovita metoda boja proti izseljevanju s podeželja.

James Nicholson (ECR), v pisni obliki. – Skupina ECR je podprla to poročilo, ker je znatno izboljšano v primerjavi s sporočilom Komisije in ohranja duh prejšnjih tržnih reform. Osredotoča se tudi na izziv ekološkega vidika SKP predvsem s pomočjo ukrepov za razvoj podeželja. Vendar ECR ne podpira omejevanja plačil velikim kmetijam ali predlogov za razširitev tržne intervencije na druge sektorje. Menimo, da bi to institucionaliziralo neučinkovitost kmetijskega sektorja. Zato smo podprli vse spremembe, ki nasprotujejo omejevanju. Na splošno je poročilo gospoda Deša bolj pozitivno kakor predlog Komisije. Predlog Komisije vključuje ekološki vidik plačil v prvem stebru, ponovno uvedbo prahe, osredotočenost na socialno politiko in povečanje vloge člena 68, ki dovoljuje ponovno uvedbo vezanih plačil v nekaterih sektorjih. Vse to so koraki nazaj, ki bodo še bolj zapletli SKP in ne bodo storili ničesar, da bi pomagali kmetom pri odzivu na tržne sile.

Čeprav vsebuje poročilo gospoda Deša slabotnejše elemente nekaterih od teh predlogov, v nasprotju s sporočilom Komisije ne spodkopava tržne usmeritve prejšnjih reform. Skupina ECR je zato podprla končno poročilo, čeprav nismo podprli vseh določb, ki jih vsebuje.

Rolandas Paksas (EFD), v pisni obliki. – (LT) Trajnostni, produktivni in konkurenčni kmetijski sektor jamči za varnost hrane in naravnih virov, pa tudi za ozemeljsko ravnovesje. Glede na dejstvo, da se bo svetovno prebivalstvo le še povečevalo, se bo morala ustrezno povečevati tudi kmetijska proizvodnja. Zato si moramo prizadevati za zagotovitev, da bomo ustvarili močno in trajnostno SKP, ki bo ustrezala spremenljivi naravi kmetijske panoge v vseh državah članicah. Sprejeti moramo najboljše odločitve, da bomo pomagali v boju proti nazadovanju podeželja in se uprli morebitnemu pritisku na kmetijsko gospodarstvo iz tretjih držav. Potrebna bi bila večja osredotočenost na MSP. Razlike v zagotavljanju pomoči in podpore kmetom je treba odpraviti. Neposredna plačila so zakoniti vir dohodka za evropske kmete. Zato mora splošna shema zagotoviti, da se bodo neposredna plačila pravilno razporejala in da bodo vzpostavljeni enaki konkurenčni pogoji po vsej EU. Vsaka država članica bi morala prejeti minimalni odstotek povprečnega neposrednega plačila EU. Da bi to dosegli, pa je treba postaviti zgornjo mejo. Ta je bistvena za izvajanje ukrepov za regulacijo trgov in intervencijskih mehanizmov, s katerimi bi zagotovili, da se cene proizvodov pošteno oblikujejo in da kmetje dobijo ustrezno raven dohodka, ki bo jamčila nadaljevanje proizvodnje in redno preskrbo s hrano.

Miguel Portas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Cilj tega poročila je, da se poveza s proizvodnjo v novem sistemu neposredne podpore za kmete zamenja z okoljskimi in socialnimi merili. Poročilo poziva, da se uvede model zmanjševanja neposrednih plačil v skladu z velikostjo kmetijskega posestva in da se plačila prihranijo izključno za dejavne kmete, ki uporabljajo kmetijska zemljišča za proizvodnjo in jih vzdržujejo v dobrem kmetijskem in okoljskem stanju. S tem je narejen korak k zaustavitvi dodeljevanja absurdnih subvencij fevdalnim lastnikom zemljišč.

Poročilo uvaja spremembe v zvezi z nihanjem cen in poziva, da se najdejo rešitve na globalni ravni za boj proti špekulacijam z osnovnimi kmetijskimi proizvodi in proti skrajnemu nihanju cen. Zagovarja tudi varnostno mrežo in spodbuja združenje malih kmetov. Ugotavlja nekatere probleme, ki jih povzroča trg, in namenja večji poudarek okoljskim in socialnim vprašanjem. Koristi teh vidikov je treba priznati in jih nadalje opredeliti.

Kljub temu so rešitve, predložene v poročilu, skladne s poglobljanjem istih tržnih mehanizmov, ki so odgovorni za sedanjo krizo nestanovitnih cen in neenako razporeditev dobičkov po celotni proizvodni verigi. Zato sem se vzdržal glasovanja.

Phil Prendergast (S&D), v pisni obliki. – V tem poročilu pozdravljam predvsem predloge, da se mlade kmete varuje in spodbuja s shemami nepovratnih sredstev in drugimi ukrepi. Starostni profil se v kmetijstvu še vedno nagiba k starejši starostni skupini: 34,1 % kmetov v EU je starejših od 65 let, vendar je le 6,1 % kmetov mlajših od 35 let. V reformirani SKP je treba to upoštevati. Reforma je potrebna na drugih področjih in bo pomenila velike spremembe za nekatere kmete. Zaradi tega mora nova SKP vključevati prehodne ureditve v uveljavljenih sektorjih, ki so podvrženi prihodu radikalnih sprememb. Spremembe so vedno težke, vendar se mora kmetijski sektor prilagoditi tržni stvarnosti. Svetovno povpraševanje in večje udejanjenje potrebe po zanesljivi preskrbi s hrano pomeni, da bo kmetijstvo področje rasti za EU, ki se razvija, in pomembno zlasti za manj razvita gospodarstva. Nova SKP se mora učinkovito usmeriti v področja neučinkovitosti s spodbujanjem novih praks. Na primer na Irskem je potreben večji obseg na kmetijah,

spremembe tradicionalne uporabe zemljišč pa ponujajo velike priložnosti po vsej EU. Pomembni gonili podeželskega gospodarstva sta lahko tudi turizem in rekreacija. To pomeni, da je treba ohranjati proračun SKP na sedanji ravni in ga po letu 2013 indeksirati.

Britta Reimers (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem proti vključitvi reforme trga vina – in drugih posebnih sektorjev – **ne zato, ker sem na splošno proti zamisli, ampak zato, ker se posamezne veje proizvodnje ne bi smele omenjati na tej stopnji skupne kmetijske politike.** To, kar bi morali delati zdaj, je pogajanje o prihodnjih načelih skupne kmetijske politike.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Skupna kmetijska politika (SKP) je edina prava evropska politika. Čeprav je bila morda dolgo ščit pred primanjkljaji v preskrbi in pred sektorskimi krizami, ni več pribežališče za kmete in njihove družine, ki sta jih močno prizadeli nihanje cen surovin in svetovna konkurenca. Kot dokaz citiram stalno upadanje števila kmetijskih posestev v Belgiji in pretresljivo zmanjšanje števila delovnih mest (56 % manj v 30 letih). Zato bi bilo treba SKP reformirati in se odzvati na današnje izzive proizvodnje in zanesljive preskrbe s hrano, varstva okolja in proizvodnje obnovljive energije. Poročilo gospoda Dessa, o katerem smo glasovali danes opoldne, je v skladu z glavnimi smernicami, ki jih je vzpostavila Evropska komisija v prid postopni reformi na podlagi sistema bolj uravnoteženih in bolj usmerjenih plačil ter z izrazito „ekološko“ usmerjenostjo. To je dobra novica. Jasno je, da je treba določiti pravila za urejanje trga in da je treba pomagati malim kmetijam, ki so bile v dosedanjih zaporednih reformah pozabljene. To je edina pot, ki nam je odprta, za obnovo upanja za mlade, za njihovo motivacijo, da prevzamejo družinske kmetije, da jih prepričamo, da je kmetijstvo preprosto sektor s prihodnostjo.

Crescenzo Rivellini (PPE), v pisni obliki. – (IT) V odgovor na govorice o zmanjšanju financiranja v okviru drugega stebra skupne kmetijske politike, ponavljam, da sem tudi za jamstvo ustreznih finančnih virov za razvoj podeželja. Kmetijski proračun EU moramo obdržati na sedanji ravni do leta 2020, da bomo zagotovili, da bodo kmetje prejeli spodbude za zagotavljanje zalog proizvodov varne hrane, varstvo okolja, ustvarjanje novih delovnih mest in zagotavljanje konkurenčnosti kmetijskega sektorja EU.

To glasovanje pošilja jasno in močno sporočilo komisarju za kmetijstvo in razvoj podeželja, Dacianu Cioloșu. Čeprav je cilj kmetijske politike EU zagotoviti varne, visokokakovostne živilske izdelke in prispevati k varstvu okolja in obnovljivi energiji, jo je treba ustrezno financirati, da bo spodbudila kmete k uporabi sodobnih, okolju prijaznih tehnik. Boj proti špekulacijam z osnovnimi kmetijskimi proizvodi in skrajnemu nihanju cen je rešitev na svetovni ravni za zagotavljanje večje stabilnosti za kmete in obsežno preskrbo s proizvodi varne hrane. Zato podpiram svetovni sistem obveščanja o sedanjih ravneh zalog, da se bomo lotili nenadzorovanih špekulacij z osnovnimi kmetijskimi proizvodi.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Čeprav se morda zdi zamisel o uvedbi zgornje meje za neposredna plačila glede na velikost kmetijskih posestev hvalevredna, ne dvomim, da bi se preprosto končala v izvajanju tehničnih ureditev za tista kmetijska posestva, ki bi sicer presegla dovoljeno mejo, zato da bi še naprej prejela evropske subvencije. Vendar sem za uvedbo drugega sistema za dodelitev več sredstev malim kmetijskim posestvom, na primer z uvedbo sistema zmanjševanja neposrednih plačil glede na velikost posestva. Zato sem glasoval za predloga sprememb 10 in 11 in za odstavek 25. Poleg tega me veseli, da Parlament v tem poročilu poziva Komisijo, naj razmisli o predlogu, da bi se pravice do zasaditve v vinskem sektorju ohranile še po letu 2015. To je zelo

pomembno za številne proizvajalce vina v jugozahodni Franciji in zato sem seveda glasoval tako, kot sem. Nazadnje, končno besedilo v zvezi s trgovino mleka je po mojem mnenju zelo uravnoteženo. Zato ima poročilo mojo podporo.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), v pisni obliki. – (FR) Sem za. Kot je dejal gospod Bové, je dal Parlament s tem glasovanjem komisarju Ciološu glas zaupanja. Če sem konkreten, njegovi predlogi bi se morali zdaj prenesti v zakonodajne ukrepe, ki bodo predlagani oktobra 2011. Res bodo velike težave pri vzpostavljanju ravnotežja med ukrepi za spodbujanje zaposlovanja, ohranjanje dejavnosti na vseh udeleženih ozemljih, varstvo okolja in preprečevanje podnebnih sprememb na eni strani in obrabljenim argumentom o konkurenci, konkurenčnosti in liberalizmu na drugi. Tveganje za širok razkorak je precej realno. Po tem zgodovinskem glasovanju Evropskega parlamenta je Evropa dolžna pozabiti na svojo obsedenost s produktivnostjo v kmetijstvu. Države članice morajo še vedno prevzeti svojo kolektivno odgovornost in Komisija mora še vedno prenesti to novo direktivo v zakonodajo. Po neuspehih reform v letih 1992, 1999 in 2003 bi še ena vdaja interesom lobijev pomenila konec upov za milijone kmetov in 500 milijonov evropskih državljanov.

Licia Ronzulli (PPE), v pisni obliki. – (IT) Glasovala sem za to poročilo, ker se strinjam s stališčem poročevalca o bistvenih vidikih reforme skupne kmetijske politike za obdobje po aprilu 2013.

Prvič, če naj bi SKP prispevala k doseganju ciljev Evropa 2020, je treba v naslednjem finančnem obdobju vzdrževati kmetijski proračun vsaj na enaki ravni, kot je kmetijski proračun za leto 2013. SKP je treba predvsem poenostaviti. Zmanjšati je treba birokracijo za upravne organe in kmete ter znižati stroške za vodenje politike na ravni držav članic.

Nazadnje, Evropska unija naj nadaljuje z vodilno vlogo v tem sektorju, treba pa je še okrepiti kakovost in varnost hrane, ki je bistvo kmetijstva v EU in na svetovni ravni.

Tokia Saïfi (PPE), v pisni obliki. – (FR) Skupna kmetijska politika (SKP) je ena najstarejših politik na ravni Skupnosti. Čeprav jo je treba prilagoditi, da bo izpolnjevala nove potrebe in nova pričakovanja, ne sme izginiti. To je politika, ki je izkazala svojo vrednost, in sem odločena, da jo podprem, tako kot številni kolegi in državljani. To poročilo, ki sem ga podprla na plenarnem zasedanju, jasno kaže razvoj v svetu kmetijstva, ki nosi s sabo nove izzive za prihodnost. Razvoj vključuje demografska gibanja, kot je staranje kmečkega prebivalstva in ovire, s katerimi se spopadajo mladi kmetje na začetku dejavnosti. Obstajajo tudi nove skrbi, kot je potreba po boju proti nihanju kmetijskih cen, da bi zajamčili večjo zanesljivost preskrbe s hrano ali potrebo po upoštevanju varstva okolja. Kljub vsem tem izzivom je rešitev mogoče najti samo na evropski ravni. Ta rešitev je tista, ki jo zagovarja to poročilo. SKP mora ostati resnična politika Skupnosti, vendar je treba njeno delovanje pregledati, da bo bolj pošteno in učinkovitejše.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Prihodnja skupna kmetijska politika mora vsem zagotoviti dostop do zdrave in lokalno pridelane hrane. Zagovarjam družinska kmetijska posestva, poštene in stabilne cene za kmete in potrošnike ter prehod na trajnostno in socialno kmetijstvo s spoštovanjem omejitev naših naravnih virov. Zagovarjam, da je treba končati odlaganje evropske čezmerne proizvodnje na trge na jugu, ker ta praksa izkrivljanja trga uničuje tamkajšnje lokalne proizvajalce. Ne morejo tekmovati z evropskim podcenjenim izvozom. Našo živinorejo moramo prestrukturirati v ekološko pridelavo, prijazno živalim, ki bo končala našo odvisnost od uvoza soje za živinsko krmo. Zato sem glasoval za vse spremembe, ki omejujejo subvencije na osebo na poslovni podlagi, in tudi za tiste, ki zagotavljajo ekološki vidik subvencij. Zato sem podprl tudi tiste predloge

sprememb, ki utemeljujejo ekološko kmetijstvo z majhnimi vložki in dal podporo tistim predlogom sprememb, ki se lotevajo velike koncentracije trga v prid agroživilstva in prodaje na drobno. Podprl sem tudi tiste predloge sprememb, ki utemeljujejo mala, družinska posestva, in glasoval proti pogubnemu množičnemu uvozu soje v Evropo. Zato podpiram neodvisnost pri oskrbi s hrano.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Glavni cilj skupne kmetijske politike (SKP), ki je določen v členu 39 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je „povečati kmetijsko produktivnost s pospeševanjem tehničnega napredka in zagotavljanjem racionalnega razvoja kmetijske proizvodnje ter z optimalno uporabo proizvodnih dejavnikov, zlasti delovne sile“. Glasujem za to poročilo, ker menim, da vsebuje ukrepe, ki krepijo in jamčijo trajnost SKP po letu 2013 in hkrati prispevajo k doseganju ciljev, navedenih v strategiji Evropa 2020, ter upoštevajo jasne razlike med novimi in starimi državami članicami. Menim, da je bistveno, da SKP spodbuja razvoj varnih in zdravih živil, namenjenih ne le splošni javnosti, temveč tudi in še posebno živilski industriji. Treba bi bilo uvesti tudi upravne ukrepe, ki bi zmanjšali birokracijo za kmete pri pripravi vlog in olajšali dostop do sredstev EU. Nazadnje, glasoval sem za predlog spremembe o mleku, ker se ne strinjam s pozivom Evropske komisije, naj se odpravi sistem mlečnih kvot, ker bi to le še poslabšalo že tako negotov položaj nacionalnih proizvajalcev.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (EL) V glasovanju proti poročilu je grška komunistična stranka glasovala proti SKP kot celoti, sedanji in „novi“, ki je uničila mala in srednje velika posestva in spodbuja kmetijski razvoj na podlagi merila donosnosti monopolnih živilskih podjetij. Poročilo vključuje „novo“ SKP iz strategije Evropa 2020, naperjeno proti navadnim ljudem, s ciljem uničenja malih in srednje velikih posestev in koncentracije zemljišč, proizvodnje, subvencij in trgovine izključno v rokah kapitalističnih kmetijskih podjetij. Zato poziva, naj se neposredna podpora daje dejavnim kmetom, da bi s tem izključili revne kmete, ki so prisiljeni delati zunaj kmetijstva. Obenem bodo načela, določena za konkurenčno/uspešno/pošteno SKP, v povezavi z ločevanjem proizvodnje od neposrednih plačil koristila lastnikom velikih zemljišč. Prejšnji pregled SKP je opravil temeljno delo, ki je posledica drastičnega zmanjšanja realnega dohodka kmetov na prebivalca v zadnjih dveh letih in zmanjšanja zaposlenosti v kmetijskem sektorju. Poročilo obravnava hrano kot osnovni proizvod, kot kmetijsko proizvodnjo za dobiček, kar vsak dan povzroča kriminalne škandale živilskih monopolistov v zvezi s hrano. Poročilo ne opredeljuje nobene omejitve za GMO, ki pomenijo veliko tveganje za javno zdravje in ekosistem. Edini izhod je, če bodo lahko delavci in navadni revni razredi uživali bogastvo, ki ga ustvarjajo.

Rafal Trzaskowski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Danes so poljski poslanci Evropskega parlamenta glasovali proti resoluciji o skupni kmetijski politiki po letu 2013. Po našem mnenju so predlogi, vsebovani v parlamentarni resoluciji, namenjeni obstoječemu stanju in lahko škodijo konkurenčnosti poljskega in evropskega kmetijstva.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *v pisni obliki*. – Glasoval sem za predlog spremembe 10, ne, ker si ne bi želel konca sistema, ki omogoča, da dobivajo velika kmetijska posestva milijone evrov javnega denarja; res želim, da se uvede zgornja meja za neposredna plačila. Problem, ki ga vidim tukaj, ker bi res rad, da se lotimo resničnega problema, je, da se lahko velika posestva, ki prejemajo te velike zneske denarja, zlahka razcepijo zgolj za računovodske namene in potem se ne bo nič spremenilo. Javni denar bo na istem tekočem računu, namesto da bi pomagal našim malim in srednjim proizvajalcev, to je tistim, ki resnično potrebujejo to plačilo.

Viktor Uspaskich (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Litovski kmetje trdo delajo in veliko prispevajo naši družbi. Vendar obstaja meja, koliko so sposobni doseči, če lokalna infrastruktura in financiranje ne zadoščata. Če bo prihodnja SKP dobila odobritev davkoplačevalcev v EU, mora jamčiti za zanesljivo preskrbo hrane in delovna mesta. Proračun, namenjen kmetijstvu EU, bi zato moral ostati nespremenjen.

Litva si ne more dovoliti, da bi zanemarila kmetijski sektor. Lanski izvoz kmetijskih proizvodov iz moje države je znašal 2,6 milijarde EUR in kmetje v Litvi predstavljajo 7,1 % celotne delovne sile, medtem ko je povprečje EU 4,8 %. SKP nam mora pomagati graditi konkurenčne, trajnostne kmetije in živahno podeželsko gospodarstvo. V skladu s statističnimi podatki EU, ki so bili objavljeni prejšnji mesec, si Litva še vedno prizadeva dohiteti druge – v Litvi gre 51,5 % plačil SKP za razvoj podeželja, medtem ko je v EU-27 ustrezna vrednost 23,3 %. Še naprej moramo podpirati prizadevanja naših kmetov, da posodobijo svoje kmetije.

Podpiram poziv poročevalca, da se pomoč pošteno razdeli med države članice in različne kategorije kmetov. Zdaj nove države članice, kot je Litva, prejemajo manj finančne pomoči kot stare države članice.

Janusz Wojciechowski (ECR), v pisni obliki. – (PL) Rad bi povedal, da sem glasoval proti poročilu gospoda Dessa. Kljub dejstvu, da vsebuje poročilo številne dobre ukrepe, je neugodno za kmetijstvo v Evropi, ker ne podpira zamisli popolne uskladitve z neposrednimi plačili, krepi diskriminacijo novih držav članic in tudi ohranja absurdno stanje, ko dobivajo bogate države članice na področju kmetijstva več pomoči, revne pa manj. Zaradi vsega tega nisem mogel glasovati za sprejetje poročila gospoda Dessa.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (SK) Proizvodnja hrane je povezana z zdravjem in varnostjo ljudi. Prav in primerno je, da Unija stori vse za zagotovitev, da bo hrana, ki prihaja na evropski trg, kakovostna. Na žalost se v ta namen včasih uporabljajo dvomljivi instrumenti. Eden od teh je uvedba največje ravni podpore v višini 300.000 EUR na posamezno kmetijo. Če je kakovost tisto, kar želimo, zakaj potem razlikujemo med malimi in velikimi proizvajalci? Žalostno, vendar niti eden od predlogov, ki smo jih predložili moji kolegi poslanci in jaz, da bi črtali iz besedila ta nesmiselni pogoj, ni bil sprejet. To še enkrat potrjuje, da pri skupni kmetijski politiki ne gre za učinkovito proizvodnjo.

15. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

16. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 poslovnika): glej zapisnik

17. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

18. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

19. Prekinitev zasedanja

Predsednica. – Razgllašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 14.30)